

شروع رمان پر طرفدار...

#استاد_مغورو_من

part1#

روی صندلی لم دادم و مثل کارگاه به در کلاس خیره شدم .

میخواستم ببینم این کیه که جای استاد حسامی او مده و نصف بچه های کلاس به و
به چه قدر و قامتشو میکنن .

یکی از علایقم این بود که بقیه رو با خاک یکسان کنم

الان هم منتظر بودم استاد تازه وارد بیاد تا اون غرورش و که بچه ها ازش تعریف
میکردن و خورد کنم و ته دلم لذت کارم و بیرم .

DONYAIE MAMNOE

یکی از پشت محکم زد رو شونم و گفت

—چته؟؟ غرق شدی؟

بدون این که برگردم گفتم:

خفه تا بلند نشدم... تمرکزمو بهم میریزی نمیتونم حال این استاد جدید رو بگیرم.

آب و از لب و لوچه اش آویزان شد و گفت:

ترانه نمیدونی چی جیگریه عین این هنرپیشه ها میمونه مثل اون پسره چی بود اسمش؟

یکم به کله‌ی پوکش فشار آورد و با هیجان گفت:

آها کوزی... مثل اونه... حتی خوشتیپ ترا اون

با چندش پسش زدم و گفتم

جمع کن خودتو عقده‌ای پسر ندیده

تا خواست حرف بزنده در کلاس و باز شد

با دیدن مهرداد که با یه تیپ رسمی و کیف به دست اوMD داخل رنگ از رخم پرید

حق با فری بود زیادی از حد خوشتیپ شده بود

اون وقت هایی که من میشناختمش خبری از این هیکل و قیافه نبود اما الان...

با ترس از این که منو ببینه فوری رفتم زیر میز
فری با دیدنم خندید و گفت:
—چی شد پس افتادی؟

دستم و روی دماغم گذاشتم و گفتیم:
—خفة احمق این مهرداده فکر کنم باید کل این واحد و بردارم تا چشمم به چشمش
نیوفته

تا خواستم بگم من یه زمانی دوست دختر این استاد تازه وارد بودم صدای مهرداد
بلند شد

DONYΔIEMAMNOE

—اون جا چه خبره؟

هول شدم و تا خواستم بلند بشم سرم محکم خورد به میز .

انقدر دردم گرفت که مهرداد و فراموش کردم و یه ریز شروع به غر زدن کردم :

اوف بر پدر سازنده‌ی دانشگاه لعنت که از روزی که من پامو گذاشتم توی این
خراب شده یه روز خوش ندیدم

صدای یواش فری و شنیدم

ترانه خفه شو کل کلاس ساکت شدن دارن غر های تورو گوش میدن .

با یاد آوری مهرداد یکی زدم تو سرم و گفتم:

فری یه جوری سرشو گرم کن نیاد این ور

زیر لبی گفت:

دیگه دیره چون داره میاد

قلبم اومد توی دهنم ، فوری کتابم و از روی میز برداشتمن و گرفتم جلوی صورتم

صدای قدم های مردونه‌ی مهرداد و پشت بندش عطر تلخش و حس کردم

DONYΔIEMAMNOE

لبم و گاز گرفتم ... دقیقا بالای سرم وایستاده بود.

بدون عکس العمل منتظر موندم تا ببینم چطوری رسوا میشم تا این که صداش
اوهد:

—خانم محترم شما اونجا چیکار میکنید؟

خندم گرفت... یه زمانی عشقش بودم الان بهم گفت خانم محترم.

البته اون از کجا میخواست بدونه منم!

در کمال پروری و خونسردی بدون اینکه کتابو از جلوی صورتم کنار بدم گفتم

—دارم درس میخونم.

حرصی گفت:

—زیر میز جای درس خوندنده؟

مثل همیشه نتونستم جلوی زبونم و بگیرم:

DONYAIE MAMNOE

—پ ن پ روی میز جای درس خوندنده.

از نفس های بلندش فهمیدم عصبانیش کردم

بیشور زد به سیم آخر و با یه حرکت کتاب و از دستم چنگ زد

دهنم باز موند و مثل احمقها بهش خیره موندم .

مهرداد هم با دیدن من ...

بدون نفس کشیدن بهم خیره موند .

مطمئنم اونم مثل من متعجب شده .

حقم داره ، از دوران دبیرستان که دوست دخترش بودم تا الان زیادی تغییر کرده بودم.

کل بچه های دانشگاه با تعجب به ما خیره شدن تا این که مهرداد به خودش او مد... اخمي کرد و با جديت گفت
_همه سرجاشون بشين .

بعد بدون اينکه نگاهم کنه به سمت ميزش رفت .

حالا که منو ديد قصد داشتم اذيتش کنم اما جوری که نتونه حرفی بزن
برای همین دو دستم و زدم زیر چونم و بهش خیره موندم .

DONYAIE MAMNOE

تمام دو ساعت کلاس و بي وقفه بهش نگاه کردم

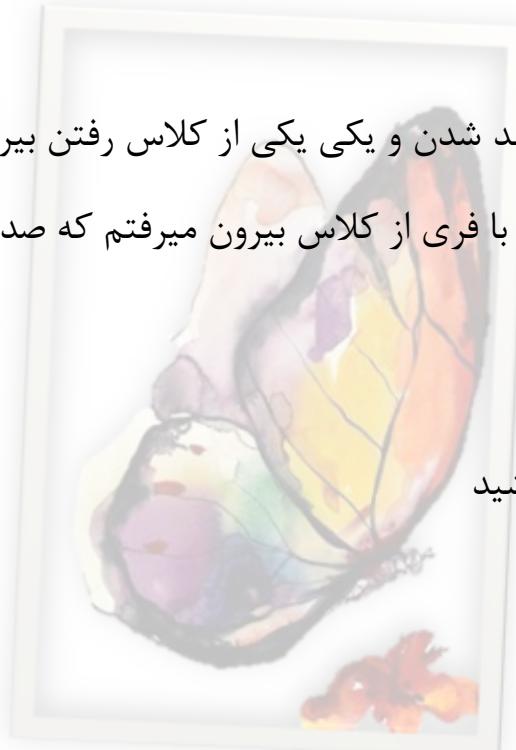
گاهی اوقات رشته ی کلام از دستش در می رفت .

گرمش ميشد و کلافه دستی به يقه اش ميکشيد

ریز ریز کی می خندیدم و به صورت سرخ شده اش نگاه میکردم .

اما از حق نگذریم انقدر با جذبه بود که هیچ کس جرئت نفس کشیدن هم نداشت .

از اون بدتر دخترای کلاس بودن که به جای گوش دادن درس رسما با نگاهشون
داشتن مهرداد و می خوردن

کلاس که تموم شد همه از جا بلند شدن و یکی یکی از کلاس رفتن بیرون .
منم کوله ام و برداشتیم ... داشتم با فری از کلاس بیرون میرفتم که صداش متوقفم
کرد

_خانم زند شما تشریف داشته باشید

مثل برق گرفته ها وایستادم .

کلاس خالی خالی بود

مهرداد به سمتم او مد و در کلاس و بست

چسبیدم به دیوار ... با اخم نگاهم کرد و گفت:

_پس بالاخره آدم به آدم رسید

با تنه پته گفتم:

_چه آدمی؟؟؟ م ... من اصلا تو رو نمیشناسم .

دستشو کنار سرم روی دیوار گذاشت و خمار گفت:

—پسری که سال باهاش دوست بودی و بی هوا ترکش کردی و نمیشناسی؟؟؟

خیلی دروغ تابلویی گفتم... مثل خنگ ها پشت کلمو خاروندم و با تعجب ساختگی
گفتم :

—عه مهرداد تویی؟ .

پوزخندی زد و گفت:

—خوب... تمام این سال ها دنبالت گشتم تا بپرسم چرا؟

باز هم با خنگی پرسیدم :

—چی چرا؟

عصبانی داد کشید :

—خودتو به اون راه نزن ترانه... من عاشقت بودم به خاطر تو روی خانواده ام
وایستادم چرا یهو ول کردی و رفتی؟

از دادش مثل موش شدم.

با دستش دو طرف صورتم و گرفت و توی صورتم غرید

ـ حتی خونتم عوض کردی ... چراشو نمیدونم ترانه اما بد تلافی میکنم ، استاد...
بدجوری حال دانشجوی بی وفا شو میگیره حالا می بینی ..

تا خواستم حرفی بزنم وحشیانه لب هاشو روی لب هام گذاشت .

با چشم های گرد شده به مهرداد عصبانی که چشم هاشو بسته بود نگاه کردم .

به چه حقی منو بوسید؟

با مشت به سینه اش کوبیدم که جری تر شد و با ولع بیشتری لب هام و به بازی
گرفت .

کم کم داشتم به وسیله‌ی لب های داغش جون میدادم که صدای پایی که هر
لحظه نزدیک تر میشد متوقفش کرد

بلا فاصله ازش فاصله گرفتم ... هر دو با نفس نفس به هم خیره شده بودیم که در
کلاس باز شد و شیدا یکی از دخترای آویزون و رو مخ او مد تو .

با دیدن من و مهرداد با شک نگاهمنون کرد و گفت

ـ استاد باهاتون کار داشتم رفتم دفتر اساتید نبودید

DONYΔIEMAMNOE

مهرداد با اخم جواب داد

ـ سر کلاس هر سوالی دارید بپرسید من الان کار دارم باید برم .

رسما دختره رو قهقهه ای کرد و از کلاس زد بیرون .

شیدا با حرص به من نگاه کرد و گفت:
_همین اول کاری چشمت گیر کرد به استاد؟ لقمه گنده تراز دهنت بر نداشتی؟

مثل مگس پسش زدم و گفتم
_برو کنار باد بیاد بابا .

بعد هم بدون اینکه آدم حسابش کنم از کلاس زدم بیرون
خداروشکر کلاس آخرمون بود داشتم تند تند می رفتم که یزدان جلوی راهمو
گرفت .

خوش تیپ ترین پسر کلاس که از شانس خوبم عاشق من شده بود و برای همین
امثال شیدا با من لج افتادن
اما مطمئنم با اومدن مهرداد همین اول کاری همه یزدان و فراموش کردن.

با نگاه عاشقش بهم خیره شد و گفت
_چه خبر ترانه؟

مثل لات ها جواب دادم
DONYAIE MAMNOE
_چه خبری میخواستی باشه؟ گشنمه اگه اجازه بدی میخوام برم خونه به درد دل
این شکم بی صاحب برسم .

لبخند زد و گفت

— من می رسونمت.

از خدا خواسته میخواستم بگم باشه که کسی کنارم ایستاد.
برگشتم و با دیدن مهرداد عصبانی دست و پام و جمع کردم
چنان چشم غره ای به سمتم رفت که تا فیها خالدونم از ترس خاکستر شد و
ناخودآگاه گفت:

— اومم...نه یزدان من خودم میرم.

حرفمو زدم و مثل برق ازشون فاصله گرفتم اما انگار شروع بدبختیام بود چون
نرسیده به در دانشگاه مهرداد با عصبانیت خم شد و در گوشم گفت:

— کوچه پشتی وايسا خودم ميرسونمت

نداشت اعتراض کنم و با قدم های مغدور و بلند به سمت ماشین آخرین سیستمش
رفت و سوار شد.

اون زمانی که با من دوست بود یه پسر دانشگاهی بود که فقط یه موتور داشت. منم
یه دختر دبیرستانی ساده و احمق

DONYΔIEMAMNOE

با ياد اون روزا سرى تکون دادم و از دانشگاه خارج شدم .

کوچه پشتی منتظرم بود اما نمیخواستم برم .

قرار نبود هر کاری که میگه انجام بدم ...

فوری به سمت خیابون رفتم و از شانس خوبم همون لحظه اتوبوس اوهد.

سوار شدم و خداروشکر کردم که مهرداد و قال گذاشتم .

چون اگه میومد و زندگیمونو می دید حتما مسخره ام میکرد... شایدم دیگه کاری به کارم نداشت .

بدبختیام و پشت سر ریختم و به پسری که خیره به من بود چشمک زدم .

خوش خوانش شد و با پررویی برام بوس فرستاد

با چندش صورتم و برگردوندم که مطمئنم حالش گرفته شد .

ایستگاه آخر خونه‌ی ما بود، پیاده شدم و همون لحظه اکبر بشکه رو دیدم همیشه‌ی خدا سر کوچه مشغول خوردن بود و هیچ کاری نمی‌کرد جز این که آمار این و اون و بگیره .

به سمتی دویدم و داد زدم

بشکه به بام سرزدی؟

با دهن پر گفت

آره خوابیده.

تند تند به سمت خونمون رفتم و کلید انداختم .

حق با بشکه بود بابام خوابیده.

بابایی که یه روز پولدارترین مرد شهر بود حالا پول عمل خودش و نداره .

اما من جور میکنم .

به هر قیمتی که شده بابام و نجات میدم حتی اگه شده به قیمت فاحشگی
برای بابام غذا درست کردم و داروهاش و دادم و رفتم توی اتاقم
روی تخته زوار در رفته ام نشستم و به این فکر کردم اگه بابام تا یه ماه دیگه عمل
نشه اونو از دست میدم و تک و تنها میمونم .

فکرای بدی تو سرم بود .

میتونستم تحمل کنم؟ دخترونگی امو پیش کش آدمای هوس باز کنم تا بهم پول
بدن؟

جز این راه دیگه ای به ذهنم نمی رسید.

همه ی راه ها رو امتحان کردم اما جواب نداد.

سرنوشت منم این بود ، اینکه تا آخر عمرم تنها بمونم.

DONYAIE MAMNOE

با این فکر بلند شدم و رفتم حموم وقتی از حموم او مدم بیرون سرت خوشگلم و بعد
کوتاه ترین مانتومو پوشیدم

یه مانتوی قرمز با ساپورت

موهامو فر کردم و ریختم دورم و در آخر آرایش غلیظی روی صورتم پیاده کردم

هه منى که اصلا آرایش نمیکردم حالا مجبورم تا مثل فاحشه ها خودم و آرایش
کنم.

بابام خواب بود چادرم و انداختم سرم تا توی محل نفهمن .
با کفش های پاشنه بلندم توی تاریکی شب زدم بیرون و وقتی سوار تاکسی شدم
چادرم و از سرم در آوردم .

تاکسی طبق خواسته ام منو توی محله‌ی عیونی پیاده کرد .
با ترس و لرز کنار خیابون ایستادم .
همون لحظه ماشین مشکی و بزرگی جلوی پام نگه داشت
یه مرد با چشمهای خمارش بهم نگاه کرد و کشیده گفت :
_در خدمت باشیم خانم کوچولو .

DONYAIE MAMNOE

تمام تنم لرزید همین اول کاری جا زدم و با ترس گفتم
_نه ممنون .

بدتر شد چون مرتبه عین مست ها کشیده گفت
_جووووون پس خانم ناز داره ... خودم ناز تو میخرم کوچولو .

پشت بند حرفش از ماشین پیاده شد . فرار و به قرار ترجیح دادم
تند تند خواستم ارش دور بشم که پشت سرم اوmd و بازومو گرفت.

جیغ زدم :

ولم کن خرمگس

سرسو تکون داد و دستمو پیچوند و گفت :
_آخی پشیمون شدی ؟؟؟ خودم راهت می ندازم پولتم میدم .

اشک تو چشمam جمع شد بیشتر از قبل داد زدم :
_لعنتی ولم کن نمیخوام باهات بیام .

نخواست صدای جیغام به گوش کسی برسه. این دفعه محکم بازومو کشید و بی
توجه به جیغ جیغ هام منو به سمت ماشینش برد.

خودم و محکم به در ماشین گرفتم و داد زدم
_بهرت میگم ولم کن عوضی من این کاره نیستم .

همراه با صدای جیغم ماشین سیاه و بزرگی با شدت جلومون ترمز کرد.
با ترس به اون ماشین نگاه کردم.

اگه اینم همدست این مرتیکه باشه چی؟

در ماشین سیاهه با شدت باز شد ، با دیدن مهرداد استاد دانشگاه همون مثل یخ آب
شدم

با این سر و وضع منو می دید چه فکری پیش خودش میکرد ؟
بدون این که بهم نگاه کنه با عصبانیت به سمت مردک حمله کرد و داد کشید :

—داری چه غلطی میکنی؟ به زور میخوای ببریش؟

مرده با اون هیکلش ترسید و دستم و ول کرد قبل از این که مهرداد منو ببینه پشتم
و بهش کردم و با قدم های تندا و بلند به راه افتادم

صدای داد و بیدادشون و می شنیدم و با ترس تندا تر می رفتم تا اینکه از شانس بدم
یه ماشین دیگه جلوی پام ترمز کرد .

لب گزیدم
DONYAIE MAMNOE
خودت خواستی ترانه ...

راننده این بار یه پسر جوون بود نگاهی به سر تا پام کرد و گفت
—واسه یه شب چند میگیری?
بین دو راهی موندم .

برم و خرج عمل بابامو در بیارم؟ یا خودم و حفظ کنم و اجازه بدم ببابام بمیره .
با یادآوری بابام تردید و گذاشتمن کنار دستم و به سمت دستگیره‌ی در بردم
خواستم سوار بشم که آستینم کشیده شد
_خانم شما...

با برگشتنم حرف مهرداد قطع شد.

اول شک کرد اما کم کم فهمید منم... چهره اش رفته کبود شد و
با خشم و تعجب از لای دندون های کلیک شده اش گفت:

_ترانه

با تنه پته گفتم

_ترانه کیه یارو؟ اشتباه گرفتی من اصلا اسمم ترانه نیست ... حتی تو زندگیم ترانه
نمیشناسم .

با خشم نگاهم کرد و مج دستم و گرفت و عصبانی گفت
_دهنتو ببند تا خودم نبستمش.

حرفش و زد و مج دستم و کشید رو به اون یارو با صدایی که رسما غالب تهی کرد
داد زد

_تو هم گورتو گم کن تا یه بلایی سرت نیاوردم .

پسره از خدا خواسته پاشو روی گاز گذاشت و در رفت

من موندم و مهرداد... از خشم رگ های پیشونیش باد کرده بود و صورتش قرمز
قرمز شده بود.

طوری دستم و کشید که جرات اعتراض نکردم و دنبالش رفتم در ماشینو باز کرد و
پرتم کرد توی ماشین

پاشو روی پدال گاز گذاشت و با سرعت حرکت کرد

طوری تند رانندگی میکرد که عین بختک چسبیدم به صندلی
آخرهم نتونستم طاقت بیارم و گفتم
_از آمازون فرار کردی اینقدر وحشی شدی؟ اون از ظهر توی کلاس اینم از الان ...

حروف تموم نشده نعره زد
_ببند دهنتو ترانه ...

دستی لابه لای موهاش خوش فرمش کشید و با همون عصبانیت ادامه داد :
_این چه سر و ریختیه؟ هوم؟ از کی تا حالا هرزه شدی و مردای شهر
و سرویس میدی هان؟

حروفای بدی بهم زد جلوی خودم و نگرفتم و مثل خودش داد زدم
_به تو چه؟ فکر کن هرزه شدم... فکر کن هرشب ز*ی*ر یه نفرم تو چی کاره ی
منی؟

حروف با سیلی محکمی که به گوشم خورد قطع شد
اصلا باورم نمیشد مهرداد بهم سیلی زده باشه

از خشم نفس نفس میزد نیم نگاه بدی بهم انداخت و گفت
— پس اون موقعی که با من دوست بودی هم با همه بودی جز من آره؟ من فکر
میکرم تو پاک و معصومی نگو خانم شهر و آباد کرد... حالا که همه رو سرویس
میکنی چرا من جا بمونم؟

امشب بیا پیش خودم... پولتم ها چه قدر بشه بہت میدم... غصه نخور کم از اون
عوضیای دورت نیستم.

چشم هام سیاه رفت... زیادی جدی حرف میزد با تنه پته گفتم
— چی میگی تو؟

سرعتش و بیشتر کرد و گفت
— میریم خونه‌ی من.

خودم و به در کوبیدم و داد زدم :

— لعنتی درو باز کن نمیخواهم با تو بیام.

به حرفم توجه نکرد و با سرعت به راهش ادامه داد
رسما به غلط کردن افتادم... مهرداد استاد دانشگاهم بود... دوست پسر دوره‌ی
دبیرستانم بود حالا ازم میخواست باهاش بخوابم؟؟؟

تمام این سالها بهش خیانت نکردم اون چه فکری راجع به من کرده بود؟

فکر میکرد گولش زدم...

اصلًا به قیافه‌ی ترسیده‌ی من نگاه نمی‌کرد... انگار خونشون همون حوالی بود که به ده دقیقه نرسید ماشین رو جلوی یه برج لوکس نگه داشت
از ماشین پیاده شد و در سمت من رو باز کرد .
بازومو گرفت و محکم کشید و وادارم کرد پیاده بشم .

خودم و سفت گرفتم و گفتم

—مهرداد دستم درد گرفت لعنتی چرا هار شدی؟

خشن برگشت سمتم :

—من هار شدم؟ هاری و بہت نشون میدم ترانه این همه سال دنبالت گشتم تا بپرسم
چرا یهو ول کردی و رفتی؟ الان فهمیدم برات کم بودم... اینکه بہت دست نمیزدم
راضیت نمیکرد اما امشب جبران میکنم نگران نباش.

دباره بازومو کشید و به سمت آسانسور رفت.

DONYΔΙΕΜΑΜΝΟE

رسما به غلط کردن افتادم

—بین مهرداد اون طوری که تو فکر میکنی نیست .. من هر جایی نیستم.

توجه نمیکنه و در آسانسور که باز میشه پرتم میکنه داخل

قیافش اونقدر عبوس و درهمه که نمیتونم جیک بزنم فقط امیدم اینه وقتی رفتیم
بالا با یه چیز محکم بزنم تو سرش و فرار کنم

آسانسور نگه داشت و مهرداد درباره بازومو کشید ... برای آخرین بار تقدا کردم و

گفتم

آبرو توی دانشگاه میبرم . بلایی سرم بیاری به همه‌ی استادا و دانشجو‌ها میگم
بهم تجاوز کردی.

پوزخند سردی زد و در و با کلید باز کرد و پرتم کرد داخل

تا خواستم مثل موش از زیر دستش فرار کنم صدای نازک و دخترونه‌ای متوقفم
کرد و گفت :

مهرداد؟؟؟؟ این دختره کیه؟

مهرداد او مد تو و با دیدن اون دختر خشکش زد

ته دلم حسادت کردم... خیلی هم زیاد .

من مجبور شدم مهرداد و ترک کنم اما همیشه عاشقش موندم .

اما الان ، این دختر یعنی دوست دخترش؟

صورتم و اون طرف کردم تا اشک چشمam دیده نشه .

صدای خشن و عصبانی مهرداد و شنیدم که رو به اون دختره گفت

—بی اجازه برای چی اوMDی خونه ی من؟

دختره با لحن لوس و ننری گفت

—وا؟ مگه من دوست دخترت نیستم ؟ حق ندارم عشقمو سوپرایز کنم؟

با دلخوری مهرداد و پس زدم و گفتم

—من مزاحم نمیشم

محکم و با قدرت بازومو گرفت و رو به اون دختره گفت :

—سحر برو بیرون همین الان جل و پلاستو جمع کن و گمشو

پشت بند حرفش خم شد و خمار کنار گوشم گفت

—تو هیچ جا نمیری خانم کوچولو.

سحر با عصباتیت مانتوشو پوشید و از کنار جفتمون رد شد و از خونه بیرون زد.

اون که رفت مهرداد در و بست و با کلید قفلش کرد
عقب عقب رفتم تک خنده ای کرد و کت و کرباتشو و در آورد و شروع به باز کردن
دکمه هاش کرد.

ترسیده پا به فرار گذاشت و خودمو توی اولین اتاق پرت کردم.
خواستم در و بیندم که پاش و گذاشت لای در و درو باز کرد.

پرت شدم عقب و با ترس نگاهش کردم
همون طوری که دکمه های پیراهنشو باز میکرد با نگاه مستی به صورتش آرایش
کرده ام خیره موند و بم و خشن دار گفت

داستانمون افسانه ای میشه... تجاوز استاد به دانشجوش
امون نداد و پرتم کرد روی تخت.

افتدام روی تخت و وحشت زده لب زدم:
MANYAIE MAMNOE
_مهرداد.

روم خیمه زد و با وحشیگری لبهاش و روی لبهام گذاشت و شروع کرد به بوسیدن

لبهاش و گاز گرفتم تا ولم کنه

ولی وحشی تر شد و زیر گوشم با صدای خشداری گفت:
_فکر اینکه قبل از من کسی تو رو لمس کرده داره دیوونه ام میکنه.

با ترس هق زدم

_مهرداد ولم کن به خدا اونطوری که تو فکر میکنی نیست

با چشمهای خمار شده اش بهم خیره شد و با صدای عصبی گفت:

_با چشمهای خودم دیدمت لامصب سرو وضعتو دیدم نگاهای اون عوضیا رو بهت
دیدم. اگه من نمی رسیدم می خواستی سوار ماشین اون مرتبه بشی

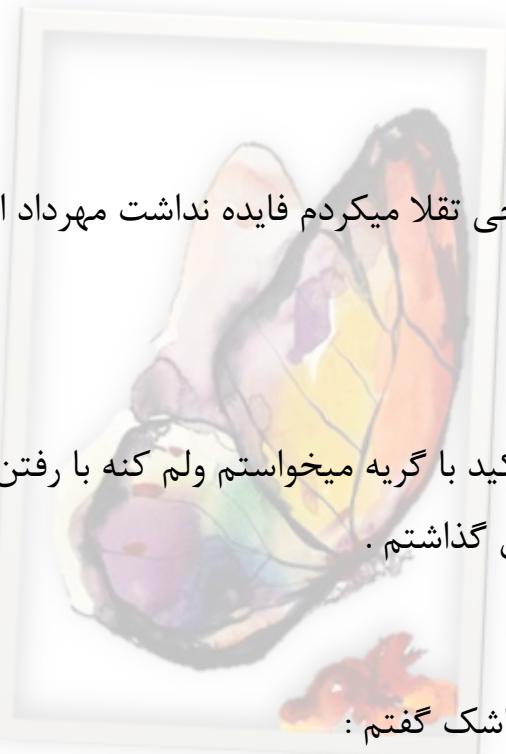
با عصبانیت داد زدم :

DONYAIE MAMNOE

با سیلی محکمی که زد ساکت شدم و بهت زده بهش خیره شدم که با چشمهای به
خون نشسته اش بهم نگاه کرد و گفت:

نشونت میدم ربطش به من چیه .

با وحشت بهش خیره شدم که از روم بلند شد و بلوزشو در آورد از ترس کپ کرده بودم و حرکتی نمی کردم که روم دراز کشید و لباس و روی گردنم گذاشت و شروع کرد

پایینتر رفت و قفسه‌ی سینم مکید با گریه میخواستم ولم کنه با رفتن دستش به سمت شلوارم دستم روی دستش گذاشتم.

خمار به چشم هام نگاه کرد، با اشک گفتم:

اگه این کارو بکنی به قرآن قسم بعدش جلوی چشمت خودمو میکشم .
هنوز حرفم تمام نشده بود که با دستتش کش موها مامو باز کرد . نفس زنان سرشو لا ب
لای موهای پخش شده ی مشکیم پر د .

ت رو خد !! ... مهرداد ؟

دستای گرمش رو زیر لباسم که الان دکمه هاش باز کرده بود ، برد .

با حرکت دستش رو پستی و بلندی های تنم آه از نهانم بلند شد . چقدر بدخت
بودم از چاله افتاده بودم تو چاه . حداقل اونجوری به غریبه تن میفروختم اما الان
که به تور مهرداد خوردم... کسی که عشق بچگیام بود و هنوز نسبت بهش احساس
دارم .

به بالاتنم چنگ انداخت . از ناملايميش به خودم لرزیدم و من من کنان با صدای
بلند زدم زیر گريه :

من دخترم... ترو جون عزيزت. اصلا گوه خوردم. غلط کردم از زور بي پولی امشب
زد به سرم تن بفروشم که حداقل ببابای بدختم نجات بدم .

هرچی زاری کردمو دليل براش آوردم باز با انگشتانش رو تن پیشروی کرد .

جيغ کشيدم و هق هق کنان با صدایي **DONNAIEMAMNOE** که از شکستن بعض دورگه شده بود ، داد
زدم:

دست بهم بخوره بيچارت می کنم بعد خودم می کشممم...

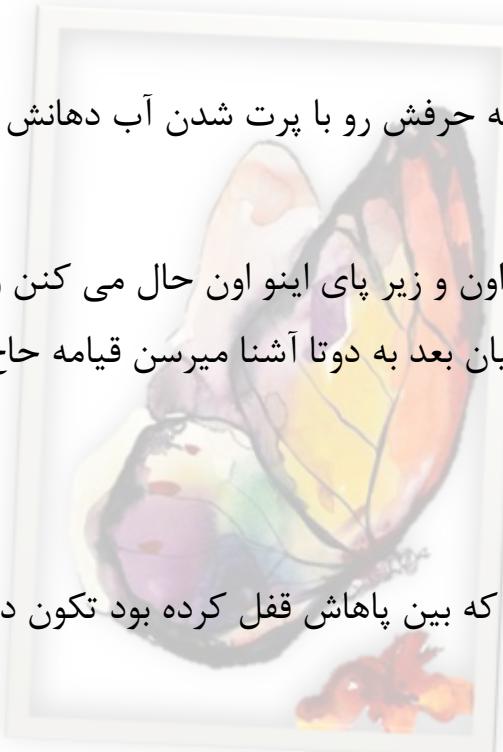
عصبی مثل آدمایی که از حالت پاتیلی در اومدن و کیفسون کوفت شده . شلوارم با عربدش بیرون کشید .

_مثل سگ دروغ میگی... نمی خوای با من بخوابی چون فکر می کنی هنوز همون مهرداد بی ارم... نترس جوری حست میدم که دیونه بشی .

دستشو زیر گردنم قفل کرد و ادامه حرفش رو با پرت شدن آب دهانش به صورتم ادامه داد:

_امثال تو فقط با پول این و اون و زیر پای اینو اون حال می کنن و می چرخن و از پول حال و هولشون کلاس میان بعد به دوتا آشنا میرسن قیامه حاج خانم بخودشون میگیرن...

دستم رو چشمam گذاشتmo پاهامo که بین پاهاش قفل کرده بود تکون دادم :

_دروغه... دروغه من یه دختر همه جایی نیستم .

DONYΔIEMAMNOE

لباسمو با خشم از تنم بیرون کشید و عربده زد :

_پس واسه چی ولم کردی چون وضع مالیم خوب نبود ؟ چون با ماشین مدل بالا نیومدم دنبالت ؟ یا چون مرز دوستیم از روی عشق به فساد نکشیدم ؟

جوایی نداشتم تا بهش بفهمونم چرا دلم نمی خواست بیشتر این خودمو جلوش خورد کنم .

لرزون زمزمه کردم :

—ولی من دوست داشتم... برام مهم بودی که رفتم...

حرکت دستش متوقف شد و نگاهش رو از چشمای اشکیم پایین کشید و رو لبام مکث کرد .

—داشتی خودت دو دستی تقدیم یه غریبه می کرد من باور نمی کنم تو دختر باشی ولی...

خواستم حرف بزنم که لباش رو دوخت به لبام و خواست دوباره منو ببوسه که با اشک گفتم :

DONYΔIEMAMNOE

—مجبور شدم.

از حرکت ایستاد ، حالا که بهم فرصت داده بود میخواستم بگم... با این که نباید می دونست اما باید می گفتم تا خودمو نجات بدم .

—مهرداد بابای من مریضه.

خیره نگاهم کرد و من با گریه ادامه دادم :

—ازت جدا شدم چون بابام ورشکست شد و مامانم مرد مجبور شدیم از اون خونه
بریم .

بابام مریضه ، اگه خرج عملش و پیدا نکنم می میره.

با صورتی کبود شده جواب داد :

—تو هم برای در آوردن خرج عمل بابات هرزگی میکنی آره؟

+ اولین شبم بود تازه پشیمون شدم .

پوزخندی زد :

—اگه من نمی رسیدم ، می دونی چه بلایی سرت می اوهد ؟

DONYΔIEMAMNOE

با بعض سر تکون دادم.

نگاهش و روی گردن و شونه های برهنه ام چرخوند و تب دار گفت
_شاید الان زیر دست یکی از اون لاشخورا بودی

دستمو روی سینه‌ی عضلانی و برهنه اش گذاشتم و گفتم :

— نکن مهرداد تو رو خدا عذاب نده !

به چشم هام خیره شد ، عمیق و طولانی ...

بعد از یه مکث بزرگ با نگاه مرموزی گفت :

— به یه شرط ...

متعجب گفتم :

— چه شرطی ؟

پوزخندی زد و گفت :

— شرطمو فردا توی دانشگاه بہت میگم خانم کوچولو.

سر کلاس با استرس داشتم گوشه‌ی ناخنم و میجویدم ، آخرین کلاسم با مهرداد بود و من از صبح مثل مرغ پر کنده بال بال میزدم تا بفهمم شرط مهرداد چیه!

DONYΔIEMAMNOE

فری یکی زد پس کلم و بالحن لاتی گفت :

— چته؟ از صبح شیش میزنى؟

چشم غره‌ای به سمتش رفتم و گفتم :

گاله رو چفت کن... اعصاب ندارم میزنم دک و پزت بیاد پایین.

فری بیشین بینیم بابا ای حواله ام کرد و ساکت شد.

به در کلاس خیره بودم که بالاخره مهرداد وارد شد.

چنان با اخم و جذبه او مد که همه به احترامش بلند شدن.

آنالیزگر به سر تا پاش نگاه کردم... هیکل ورزشکاریش هر دختری و برای داشتنش
تحریک میکرد.

یاد قدیما میوقتادم ، دبیرستانی بودم و مهرداد دانشجو...

یاد حرف های عاشقانه اش افتادم... یعنی میشه دوباره مثل قبل دوستم داشته
باشه؟

شروع به درس دادن کرد و حتی نیم نگاهی هم به من ننداخت.

هیچی از حرف هاش نمی فهمیدم فقط مثل دیوونه ها بهش خیره بودم .

DONYAIE MAMNOE

بالاخره کلاس تموم شد اما بر عکس همیشه که همه زود کلاس و خالی میکردن
اندفعه همه ای دخترای چسب دانشگاه دور مهرداد و پر کردن.

حتی فری که دوستمه فوری کتابشو برداشت و رفت سر میز مهرداد.

از حرص داشتم منفجر میشدم وقتی انقدر با تک تکشون میخندید و منو نادیده می گرفت.

دوست داشتم برم و به همشون بگم استادتون یه زمانی عاشق من بود.

با خشم بلند شدم و از در کلاس زدم بیرون و زیر لب هر چی فوش بلد بودم به مهرداد و اون دخترای عوضی دادم.

داشتمن میرفتم که باز یزدان سر راهمو گرفت ، خواستم راهمو کج کنم که دیدم مهرداد هم از کلاس در اوmd

برای تلافی کارش رو به یزدان لبخند پهنهی زدم و گفتمن :

— جانمممم؟

پسره خر ذوق شد خودشو بهم نزدیک تر کرد و گفت :

— چه قدر لبخند بہت میاد عزیزم !

سنگینی نگاه مهرداد و حس میکردم و گرنه یه جواب دندون شکن به یزدان میدادم

DONYAIE MAMNOE .

به جاش لبخندم و عمیق تر کردم و جواب چرت و پرت هاش و دادم و آخر هم با بهونه ی اینکه دیرم شده پیچوندمش و فلنگو بستم .

داشتمن راهمو میرفتم که یهو دستم کشیده شد و پرت شدم توی کلاس خالی

تا به خودم بیام دیدم مهرداد با صورتی کبود شده جلوی رومه.

از لابه لای دندون هاش با خشم گفت :

—چی داشت بهت می گفت که نیشت وا شده بود ؟ هوم ؟

با حرص گفتم :

—همون چیزی که اون دخترای چسب داشتن به تو می گفتن و تو هم هر هر
میخندیدی.

با این حرفم رفته اخماش باز شد ، لبخند محوى کنج لبهاش نشست و با
شیطنت گفت

—پس حسادت کردی؟

فوری پسش زدم و طلبکار گفتم :

—یعنی چی چه ربطی داره ؟ بالاخره تو استادی حق داری با دانشجو هات حرف بزنی
، منم دانشجوام حق دارم با هم کلاسیم حرف بزنم . یعنی نه روابط تو به من ربط
داره نه روابط من به تو ربط داره.

DONYΔIEMAMNOE

پشت بند حرفم خواستم از اتاق بیرون برم که با صدای بم و مردونه اش گفت :

—روابط تو به من ربط داره ، چون قراره مال من بشی.

خشکم زد، این داشت چی می گفت ؟

برگشتم سمتش و گفتم :

— یعنی چی ؟

خیره به چشمam قدم به قدم نزدیکم شد و روبه روم ایستاد .

نگاهش و به لب هام دوخت و گفت :

— صیغه‌ی من میشی، منم در عوض پول عمل باباتو بہت میدم

باورم نمیشد مهرداد همچین چیزی ازم میخواست.

من یه دختر مجرد ، یه دانشجوی تنها... صیغه‌ی استادم بشم ؟

دستشو دور کمرم انداخت و تب دار گفت :

— خوشت نیومد ؟ پیشنهادم از هرزگی و زیر خوابی با این و اون بهتره باور کن. این

طوری طعمتو فقط من میچشم .

DONYAIE MAMNOE

صورتش و خم کرد و گازی از لپم گرفت که صدای جیغم بلند شد :

— لعنتی دردم او مد .

خنده‌ی مردونه‌ای کرد و خودشو بیشتر بهم چسبوند به لب هام خیره شد و گفت :

خوب؟ نظرت چیه؟

بالا فاصله گفتم :

نه.

بر عکس تصویرم ازم فاصله گرفت و خیلی خونسرد گفت :

باشه... خوددانی!

کیفیش رو برداشت و ریلکس از کلاس بیرون زد.

من موندم و یه فکر آشفته.

صیغه‌ی مهرداد بشم؟

نمیخواستم... دوست داشتم مثل قدیما عاشقم بشه... ازدواجم باهاش دائم و از

روی عشق باشه نه صیغه‌ای

اما الان شاید اگه هر کس دیگه‌ای بود قبول میکردم اما مهرداد استادم بود دوست
پسر دوران دبیرستانم بود

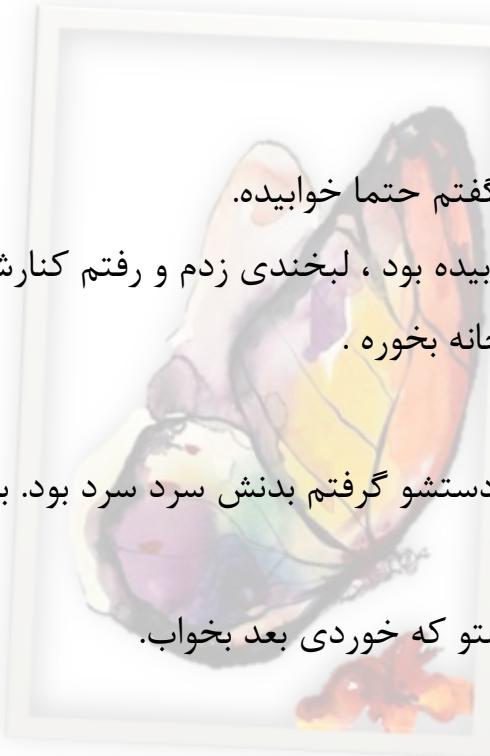
عشق سابق و شاید هم ، تنها عاشقم بود .

* * *

• از اتوبوس پیاده شدم و به سمت خونمون رفتم

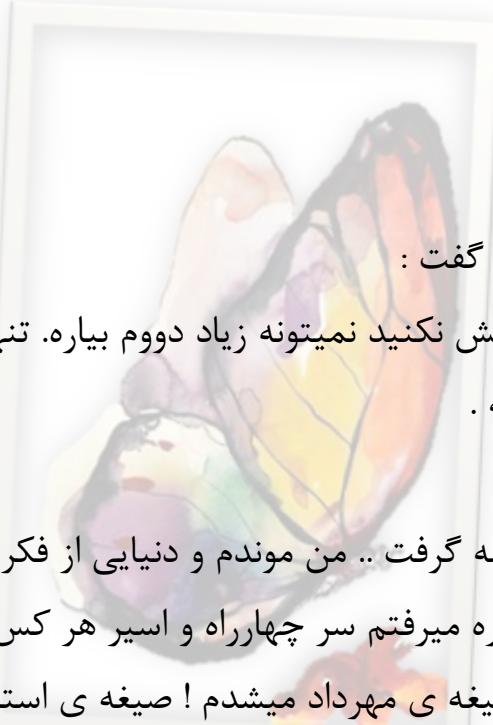
•

- تمام طول راه فکرم در گیر مهرداد و پیشنهادش بود .
-
- کلید انداختم و رفتم تو... بابام مریض بود ، اگه قیافه‌ی در هم رفته‌ی منو می دید حالش خراب تر میشد.
-
- به سختی لبخند زدم و از همون جلوی در گفتم :
- _بابا جون من او مدمممم.
-
- جوابی نشنیدم... با خودم گفتم حتما خوابیده.
- مثل همیشه روی کانایه خوابیده بود ، لبخندی زدم و رفتم کنارش
- باید بیدارش میکردم تا صبحانه بخوره .
-
- کنارش نشستم و به آرومی دستشو گرفتم بدنش سرد سرد بود. با این فکر که شاید سرما خورده گفتم :
- _بابایی چشماتو باز کن قرصتو که خوردی بعد بخواب.
-
- حتی تکون هم نخورد دوباره صداش زدم. اسمش رو تکرار کردم اما باز هم تکون نخورد
-
- با ترس داد زدم
- _بابا بلایی که سرت میومده نه ؟ تو رو خدا چشمها تو باز کن .
-

• وقتی جوابمو نداد فهمیدم قرار اتفاق بدی بیوشه... اتفاقی که حتی فکرش هم دیوانه ام میکرد.

• زنگ زدم آمبولانس اصلاً نفهمیدم آمبولانس کی اوmd و بابام کی به بیمارستان منتقل شد... وقتی به خودم اوmd که دکتر با تاسف از اتاق اوmd بیرون .

• پریدم جلوش و گفتم :
• _حال بابام چطوره ؟
• سری با تاسف تکون داد و گفت :
• _اگه هر چه سریع تر عملش نکنید نمیتونه زیاد دووم بیاره. تنها راه نجات پیدا کردنش عمل جراحیه .

• سری تکون داد و ازم فاصله گرفت .. من موندم و دنیایی از فکر و خیال.
• باید چیکار میکردم ؟ دوباره میرفتم سر چهارراه و اسیر هر کس و ناکس میشدم... یا اینکه ... صیغه‌ی مهرداد میشدم ! صیغه‌ی استادم
• جلوی آپارتمان مهرداد ایستادم. خیلی با خودم کلنجر رفتم تا بتونم به اینجا بیام .

• اما وقتی مجبور باشی وقتی چاره‌ای نداشته باشی باید راه سختو انتخاب کنی.

• زنگ خونش و زدم و منتظر موندم، صدای بم و جدیش توی آیفون پیچید :

• کیه ؟

•

• سکوت کردم... اما بالاخره گفتم :

• _منم... ترانه.

•

• این بار اون سکوت کرد اما بدون حرف در باز شد

•

• سوار آسانسور شدم و رفتم بالا... جلوی خونه‌ی مهرداد ایستادم و قبل از
اینکه من در بزنم در باز شد

•

• نگاهم و به سر تاپاش انداختم... شلوارک و بلوزی که معلوم بود همین الان
پوشیده چون تمام دکمه هاش باز بود.

•

• با اخم به چشم‌های قرمزم نگاه میکرد ، سرم و پایین انداختم و گفتم :
• _میتونم بیام تو ؟

•

• از جلوی در کنار رفت و من داخل شدم و روی مبل رو به روم نشست و با

جدیت گفت : **DONYAIE MAMNOE**

• _گریه کردی !

•

• جوابشو ندادم... نگاهم و ازش دزدیدم و با صدای لرزونی گفتم :

● _ قبوله ... من صیغه ات میشم اما به سه شرط پول درمان بابام رو کامل بدی ... توی دانشگاه هیچ کس نفهمه که من صیغه اتم ... مدت صیغه هم بیشتر از شش ماه نباشه مهرداد.

● وقتی سکوتشو دیدم سرم و بلند کردم ... لبخند محو و مردونه ای زد و گفت :

● _ قبوله !

● از جام بلند شدم که گفت :

● _ کجا؟

● نفس رو بیرون دادم :

● _ میرم بیمارستان.

● به چشم هام خیره شد و مسخ شده گفت :

● _ نرو ... مگه قرار نیست مال من بشی؟ پس چرا صبر کنیم؟

● متعجب گفتم :

● _ یعنی چی؟

DONYAIE MAMNOE

● با جدیت گفت :

● _ بشین همین جا تا صیغه رو بخونیم .

• نگاه عاقل اندرسفیهی بهش انداختم. شیطونه میگفت جفت پا برم تو حلقش
تا از این هول و ولا بیوفته .

•

• نگاه چپ چپ منو که دید گفت :

• _قبلابه خاطرت صبر کردم ترانه ... نتیجه اشم شد فرار کردن جنابعالی اما
دیگه نمیخواه صبر کنم برای همین بشین تا صیغه رو بخونم..

•

• نشستم روی مبل... من که میخواستم این کارو بکنم دیر یا زودش چه فرقی
به حالم میکرد ؟

•

• مهرداد از توی لپ تاپش طریقه‌ی صیغه رو پیدا کرد و شروع کرد به خوندن
و کمتر از پنج دقیقه من محرم مهرداد شدم.

•

• لپ تاپ و کنار گذاشت و با شیطنت گفت :
• _خوب؟

• با دیدن نگاه معنادارش مثل ترقه بلند شدم و گفتم :
• _من دیگه برم.

• تا خواستم به سمت در برم بازوم با شدت کشیده شد... تعاملم و از دست
دادم و پرت شدم روی مبل

• مهرداد وحشیانه روم خم شد و بدون اینکه بهم فرصت تکون خوردن رو بده
لب هاش و با ولع روی لب هام گذاشت .

• چشم هام تا آخرین حد ممکن گرد شد ، از روی هوس نه ، از روی عصبانیت می بوسید... انگار میخواست حرص این سال هایی که ترکش کردم و سرم خالی کنه .

• به سینه اش مشت زدم که هر دو دستم رو گرفت و محکم بالای سرم برد .

• نمیتونستم نفس بکشم حس میکردم لبم در حال پاره شدن .

• طوری لب هامو می بوسید و گاز میزد که در عین لذت درد بدی و بهم داده بود .

• خواستم با پام جفتک بندازم که فهمید و تمام سنگینیش رو انداخت روم .

• دیگه داشتم از بی نفسی خفه میشدم که رضایت داد و لب هашو از روی لب هام برداشت .

• نفس نفس میزد و با چشم‌های خمار به لب هام که میدونستم حسابی قرمز شده نگاه میکرد.

DONYAIE MAMNOE

• با عصبانیت گفتم:

• یابای من رو تخت بیمارستانه تو اینجا...

• وسط حرفم پرید و گفت:

• هیشیش مگه واسه‌ی همین پول نمیگیری؟ مگه واسه‌خاطر بابات اینجا
نیستی؟ پس چرا صبر کنم؟ من قبلاً برات صبر کردم ترانه... سه سال صبر
کردم و تهش تو ترکم کردی... اما الان میخوام از هر ثانیه‌ای که کنارتم
استفاده کنم..

•
توی این مدت باید هرروز بیای خونم و تمکین کنی... بدون اعتراض... بدون
اشک و دعوا... چون دیگه صیغه‌ی منی... صیغه‌ی استادت
نفس عمیقی کشیدم و وارد کلاس شدم، نمیتونستم تو روی مهرداد نگاه کنم.
وقتی دیشب بهم گفت باید همیشه آماده‌ی تمکین باشی بدون حرف فرار کردم
چون دلم شکست.

یه زمانی حتی دستم نمی‌گرفت تا مبادا ناراحت بشم اما الان انقدر خشن شده
بود که ازم هر شب تمکین میخواست.

برعکس همیشه با قیافه‌ی پنچر شده وارد کلاس شدم. بدختی اینجا بود یک
روز در میون کلاس آخرم رو با مهرداد داشتم و مدام باهاش چشم تو چشم می
شدم.

کنار فری نشستم در خالی که داشت چیپس میخورد گفت:
— چته مثل شله وا رفتی؟

بی حوصله گفتم :

_سر به سرم نزار اوقات سر کله زدن باها تو ندارم

تا خواست دهنشو باز کنه مهرداد وارد کلاس شد

همه به احترامش بلند شدن با جدیت روی صندلی نشست... همون لحظه یکی از بچه های پایه ی کلاس با شوخی گفت :

_استاد شنیدم امروز میخواین موضوع کلاسو آزاد کنید .

لبخند محظی کنج لب های مهرداد او مرد و در کمال تعجب گفت :
_یاشه... امروز بحث آزاد .

تا اینو گفت همه مثل بچه دبستانی ها برآش جیغ و دست زدن .

ساکت که شدن این بار شیمای خودشیرین با عشوه گفت :

DONYAIE MAMNOE
_استاد شما ازدواج کردین؟

نگاه مهرداد به من افتاد... بهش خیره بودم که با صدای سردی گفت :

نگاه مهرداد به من افتاد و با صدای سردی گفت :

. نه

نگاهمو ازش گرفتم. چشم همه‌ی دختر رسم‌با برق میزد
این بار یکی از دخترای آویزون دیگه گفت؛
استاد تا حالا عاشق شدین؟

مهرداد سکوت کرد... یادم افتاد اون زمانی که دوست بودیم همیشه بهم می‌گفت عاشقم شده... این که برای اولین بار عاشق شده.

این بار در کمال تعجب گفت:
وقتی دانشجو بودم عاشق شدم.

صدایی از ته کلاس گفت:
پس چرا نگرفتیش استاد؟

همه خنديدين جز منو مهرداد.

این بار مهرداد جواب داد:
چون رفت.

نتونستم طاقت بیارم و شتاب زده بلند شدم اگه اونجا می موندم نمیتونستم
جلوی زبونمو بگیرم .

خواستم به سمت در کلاس برم که مهرداد با اخم گفت :
_کجا ؟

چهره ام گر گرفته بود به سختی گفتم :
_میرم هوا بخورم.

تا خواستم حرف بزنم یزدان که میز اول بود بلند شد و گفت:
_استاد نمی بینین رنگش پریده ؟

با بلند شدن یزدان چهره ای مهرداد رسما کبود شد
با خشم رو به یزدان گفت :
DONYAIE MAMNO
_تو وکیل وصی خانم زندی ؟

یزدان مات موند چه جوابی بده. از سکوتش خوشحال بودم چون اگه حرف می زد
یه جنگ حسابی به پا می شد .

نگاهی بهم انداخت و با وجود عصبانیت مهرداد گفت :

من نگرانش شدم .

با این حرفش مهرداد به موهای پر پشتیش چنگ زد و گفت :

خانم زند برو بشین سر جات.

این یعنی بعدا حساب تو میرسم ... ناچارا برگشتم و سر جام نشستم و این
تسلیم شدنم رو زدم پای حساب مهرداد.

بالاخره دو ساعت گذشت و همه یکی یکی از کلاس رفتن بیرون.

DONYΔIEMAMNOE

داشتم از کلاس بیرون میرفتم که صدای خشک و جدی مهرداد مانع شد :

شما تشریف داشته باشید خانم زند.

خواستم به حرفش گوش کنم اما نمیخواستم مدام من تسليم بشم برای همین

گفتم :

_متاسفانه خیلی عجله دارم استاد .

حروف و زدم و از کلاس بیرون رفتم . و سایلاش و جمع کرد می دونستم میخواهد
مثل اون روز تهدید کنه برای همین به سمت یزدان دویدم و با نفس نفس گفتم

:

_میشه منو برسونی .

از خدا خواسته سری تكون داد و گفت :

_البته که میشه .

جلوی چشم مهرداد سوار ماشین یزدان شدم با این که می دونستم امشب قراره
به خونه‌ی مهرداد برم ، برای اولین بار به خونه‌ی استادم ، اون هم برای
تمکین... برای هدیه دادن دخترونگیام بهش

تمام موهم رو پشت سرم جمع کردم و رز قرمزمو تمدید کردم .

توی چشم هام فقط غم بود و مثل همیشه به روم نمیاوردم .

DONYΔIEMAMNOE

بابام از بیمارستان مرخص شده بود اما فورا باید عمل میشد . دلیل امشب رفتنم
همین بود... پیش کشی خودم به خاطر پول .

شالم رو آزادانه روی سرم انداختم... خبری از اون دختر ریزه میزه‌ی دانشگاه
که تیپیش به یه مقنعه و یه مانتوی ساده ختم میشد نیست.

پوزخندی توی آیینه به خودم زدم... دوست نداشتیم بابام منو با این وضع ببینه
برای همین منظر شدم و وقتی فهمیدم خوابیده، تاکسی خبر کردم و از خونه
بیرون زدم.

تاکسی دقیقاً رو به روی خونه‌ی مهرداد نگه داشت... تمام وجودم از ترس
میلرزید... رویای جوونیم ازدواج با مهرداد نه صیغه شدن باهاش اونم وقتی ازم
متنفره.

بغضمو قورت دادم و وارد آسانسور شدم... توی آیینه به خودم نگاه کردم بستن
موهام چشمها مو شیطون تر کرده بود.

امشب برای مهرداد زیادی خوشگل شده بودم

آسانسور ایستاد پیاده شدم و زنگ واحد مهرداد رو فشار دادم.. طولی نکشید
که در رو باز کرد و به سر تاپاش نگاه کردم... بالاتنه‌ی برهنه و شلوارکی که
پوشیده بود حسابی اندام مردونه اشو به رخ می کشید.

قبول دارم زمانی که با من دوست بود خوش هیکل بود اما الان رسماً هیکل یه
مرد رو داره.

مخصوصا با اون بدن برنزه و سیکس پک های که برای خودش ساخته.

با اخم نگاهم کرد و وقتی دید جلوی در وا رفتم جدی و اخمو گفت :
_بیا تو .

کیفمو توی دستم فشار دادم و رفتم داخل ... روی مبل نشستم مهرداد رفت
توی اتاق و دو دقیقه بعد در حالی که بلوز شلوار پوشیده بود او مد بیرون .

روبه روم نشست و با همون اخم های در هم گفت :
_میخواهم ازت یه چیزی بپرسم .

کنچکاوane نگاهش کردم ... دستی لا به لای موهای پرپیشتش کشید و گفت :
_اگه پیشنهاد صیغه شدن رو یزدان بہت میداد قبول میکردم ؟

فهمیدم دردش صبحه که سوار ماشین یزدان شدم .

به فکر فرو رفتم ... اگه پیشنهاد صیغه شدن رو یزدان یا هر کس دیگه ای میداد
بدون شک رد میکردم ... اما چرا پیشنهاد مهرداد و قبول کردم ؟ چرا انقدر
جلوش رامم و هیچی نمیگم ؟

بعد این همه سال مگه نباید فراموشش میکردم ؟

نمیخواستم مهرداد احساسمو بدونه... اخم هامو در هم کشیدم و مثل خودش

جدی گفت :

من شغلم صیغه شدن نیست ، به خاطر بابام تن به چنین کاری دادم... برام
مهمن نیست اون شخص تو باشی یا هر کس دیگه .

چهره اش از خشم کبود شد... با عصبانیت گفت :

یعنی اگه هر کس جز من این پیشنهادو میداد صیغه اش میشدی آره ؟

سر تکون دادم... دستی به یقه اش کشید و بدون اینکه نگاهم کنه گفت :

بلند شو !

نگاهش کردم که دوباره گفت :

برو توی اتاق خواب... حالا که بهت پول دادم وظیفتو به درستی انجام بد

نگاهش کردم... انقدر جدی و اخمو بود که جرئت نمیکردم حرف بزنم .

فکر اتفاقی که میخواد بیوقته داشت دیوونم میکرد اما توی ذهنیم سعی میکردم

فقط به تصویر بابام نگاه کنم .

از جا بلند شدم و با بیخیالی ظاهری گفتم :

باشه من توی اتاق خوابم .

نیم نگاه بدی بهم انداخت و چیزی نگفت... نمی دونستم دردش چیه. انگار دوست نداشت انقدر راحت برخورد کنم.

اما منم دختری نبودم که با زر زر کردن شخصیتمو پایین بیارم.

رفتم توی اتاق خواب و روی تخت نشستم... پنج دقیقه طول کشید تا این که مهرداد او مد.

ته دلم داشتم زار میزدم اما نگاهم خنثی بود.

کنارم نشست... دستم روی پام مشت شد.

دست داغ و مردونه اش رو زیر چونه ام گذاشت و وادارم کرد به چشمای سیاهش نگاه کنم.

نگاهش قفل روی لب هام بود صورتش کم کم جلو او مد و بدون مهلت لبای داغ و ملتهبش روی لب هام نشست.

اگه این بوسه از روی عشق مهرداد می بود قطعاً لذت می بردم اما الان...

با دستش به شالم چنگ زد و تمام موها را باز کرد... دوست نداشت به بهانه
ی اینکه باهاش همکاری نمیکنم پول عمل بابامو نده برای همین دستم رو لابه
لای موها مجعدش بردم.

با این کار حریص شد و پرتم کرد روی تخت... دکمه های پیراهنش رو یکی باز
کردم و از تنفس بیرون آوردم... هیکل برنزه اش کاملاً چسبیده به بدنم بود و لب
هاش هر ثانیه داغ تر از بار قبل می بوسید.

فکر اینکه قراره دخترونگی هامو از دست بدم داشت دیوونم میکرد... نتونستم
طاقت بیارم و قطره اشکی از گوشه ای چشمم سرازیر شد و صورت مهرداد رو
خیس کرد.

بالاخره لب هاشو از روی لب هام برداشت و با نگاه عمیقی به چشمهاش اشکیم
خیره موند
زمزمه کرد:

—چرا گریه می کنی؟
DONYAIE MAMNOE

با بعض گفتم:

—هیچی فقط دلم گرفت.

دستش و کنار گردنم و گذاشت و نوازش گرانه تا روی سینه ام امتداد داد.

دستش انقدر داغ بود که حس میکردم تمام وجودم رو داره می سوزونه .

سرش و توی گردنم فرو برد و بوسه‌ی ریزی به گردنم زد لباشو از روی گردنم تا
کنار گوشم امتداد داد و متوقف شد... با صدای آروم و بمی زمزمه کرد :

آروم کن.

متعجب شدم... منظورش چی بود ؟

خودش دوباره کنار گوشم گفت :

رابطه نمیخوام... اما داغونم ترانه ، آروم کن !

سرش رو از کنار گوشم برداشت و به چشم هام نگاه کرد .

آب دهنمو قورت دادم و توی دلم با خودم فکر کردم چی کار کنم که این آروم

بشه ؟

DONYΔIEMAMNOE

بلند شد و وادارم کرد که بلند بشم

خیره به چشم هام گفت :

مثل قبل .

یادم او مد هر وقت حالش بد بود سرش و روی پام میداشت و من با موهاش بازی
می کردم .

باورم نمیشد ... فکر می کردم برای انتقام هم شده به هر طریقی امشب
دخترونگی هامو ازم میگیره اما حالا ...

بدون اینکه منتظر تایید من باشه سرش و روی پام گذاشت .

دستم به سمت موهاش رفت ... آروم موها و پیشونیشو نوازش میکردم تا با
حرفی که زد تمام وجودم لرزید :
_ خیلی دلم برات تنگ شده بود .

دلش برام تنگ شده بود؟ یعنی باور کنم مهرداد هم همون احساسی و داره که
من دارم ؟

باور کنم گذشته رو فراموش نکرده؟ چرا گفت دلم برات تنگ شده؟ یعنی همه
چیز یادشه .

نمیدونم چقدر میگذره که پلک هام سنگین میشه و خوابم میبره .

صبح با احساس حصاری که دورمه از خواب بیدار شدم .

هر چه قدر سعی میکردم نمیتونستم دست و پامو تکون بدم.
به سختی لای پلکمو باز کردم و اولین چیزی که دیدم سینه‌ی برنزه و پهنه
مهرداد بود.

هیچ وقت عادت نداشتم نزدیک کسی بخوابم چون نفسم می‌گرفت.
دستم و بالا بردم و خواستم پیش بزنم که محمتر بغلم کرد.

رسما بین هیکل ورزشکاریش گم شده بودم.

یادمه قدیم‌ها هم خوابش خیلی سنگین بود... با شیطنت به صورتش نگاه کردم
. سرمو بالا بردم و چنان محکم لپش رو گاز گرفتم که با داد از خواب بلند شد.

تازه تونستم یه نفس راحت بکشم. خمار از خواب و با عصبانیت نگاهم کرد که
ابرو بالا انداختم.

DONYAIE MAMNOE
بدون اینکه بهم رحم کنه به سمتم یورش آورد و شروع به قلقلک دادنم کرد.
میدوست من چقدررررر قلقلکی ام.

جیغ بنفسی کشیدم و اون با لذت بیشتری قلقلکم داد.
انقدر خنديدم و التماس کردم که نفسم در نمیومد...

بالاخره مهرداد هم خسته شد و خودش رو کنارم پرت کرد.

بی رمق ولو شده بودم که سنگینی نگاهش رو احساس کردم .

برگشتم و دیدم به گردنم و شونه هام که حالا یقه ام حسابی کnar رفته بود خیره شده.

لیمو گاز گرفتم ... دستمو بالا بردم تا یقه ام و صاف کنم که دستش رو روی دستم گذاشت

نگاهش خمار بهم دوخته شده بود... این بار منم میخواستم چون این بار نگاه مهرداد فرق میکرد .

سرش رو آروم آروم جلو آورد و با عطش لب هامو بوسید .

دستمو دور گردنش حلقه کردم که حریص شد به موهم چنگ زد و خودش و بیشتر از قبل بهم فشار داد.

با نفس نفس ازش جدا شدم با صدای خشن داری گفت :

قبلابرای چشیدن طعم این لب ها جون میکنندم اما خودم و کنترل میکردم .
الان دیگه مال منی ترانه مال من ..

لبخند زدم و تا خواستم حرف بزنم زنگ پی در پی خونه ی مهرداد مانع شد .

سرش متوقف شد بی میل ازم فاصله گرفت و بدون اینکه بلوژش رو بپوشه از اتاق
بیرون رفت.

بی خیال چشمamo بستم که با صدای ضعیف و دخترونه ای تمام وجودم از
حسادت پر شد .

بلند شدم و بی توجه به وضع لباسم از اتاق رفتم بیرون .

همون دختری که اون شب توی خونه اش بود با لبخند توی آغوش مهرداد جا
گرفته بود و داشت ابراز دلتنگی میکرد.

انگار جفتشون کور بودن و منو نمیدیدن .

حرصم گرفت... مانتو و لباس هامو پوشیدم و با عصبانیت از اتاق بیرون رفتم .

چشم اون دختره هم به من افتاد و با عشهو گفت :

DONYAIE MAMNOE

_مهرداد این کیه ؟؟؟

منتظر بودم بگه زنمه اما مهرداد نیم نگاهی به من انداخت و رو به اون ایکبیری
گفت :

_ترانه به دوست ساده و قدیمیه ، او مده بود سر بزنه فقط همین.

تمام تنم لرزید... مگه همین چند دقیقه‌ی قبل نگفت دلش برام تنگ شده؟

مگه با اشتیاق منو نبوسید؟ حالا شدم یه دوست ساده‌ی معمولی؟

دستم و مشت کردم " خفه شو ترانه... اون فقط تو رو صیغه کرد... گذشته توی گذشته موند الان فراموشت کرده. احمق فقط میخواست باهات خوش بگذرونه همین."

شانس خوبم تلفنم همون لحظه زنگ زد. از توی کیفم درش آوردم... فری بود... همیشه ساعت دو شب تک میزد و اس میداد تا خوابو از سرم بپرونه.

فکر شیطانی به سرم زد... پس بچرخ تا بچرخیم آقا مهرداد.

تماس و وصل کردم که فری گفت:

—بیداری جند مغرور؟

نگاه مهرداد با اخم به من بود، صدامو نازک کردم و با عشوه گفتم :

—عزیزمم دلت برام تنگ شده این وقت شب؟

DONYAIE MAMNOE

صورت مهرداد به یک باره سرخ شد فری با تعجب گفت :

—چی به هم میبافی نصف شبی؟

خنده‌ی ریزی کردم و زیر نگاه سنگین مهرداد با ناز گفتم :

الان که نمیشه بیام پیشت ، فردا توی دانشگاه میبینمت عزیزم .

تا گفتم دانشگاه مهرداد کبود شد... دستش و مشت کرده بود و بی توجه به اون دختره با خشم به من نگاه میکرد .

فری با صدای بلندی گفت :

بابا چیز خوردم بہت زنگ زدم نصف شبی آسفالتم کردی این چرتو پرتا چیه
میگی ؟

سری برای مهرداد و اون دختره تكون دادم و از کنارشون عبور کردم و زیر نگاه
به خون نشسته ی مهرداد همون طوری که درو می بستم گفتم :

باشه عشقم میام پیشت اما فقط دو دقیقه باشه ؟

در خونه رو بستم و لبخند شیطانی زدم... با تصور حرصی که مهرداد الان
میخوره دلم باز شد و سوار آسانسور شدم .

DONYAIE MAMNOF
خداروشکر امروز با مهرداد کلاس نداشتم... از صبح که او مده بودم دانشگاه
نديده بودمش

داشتم با فری به سمت کلاسم ميرفتم که ديدم مهرداد از جهت مخالف داره مياد
و دورش اونقدر پره از دختر که چشمش اصلا منو نميбинنه.

بی اعتما داشتم از کنارش عبور میکردم که گوشه‌ی آستینم و گرفت.

متوقف شدم، فری با تعجب برگشت گفت:

—چرا واایستادی؟

موندم چی بگم مهرداد همون لحظه نامحسوس خم شد طرفم و گفت:

—بیا اتاقم.

لبخند مصنوعی زدم و رو به فری گفتم:

—تو برو منم الان میام

بی تفاوت شونه بالا انداخت و رفت.

مهرداد دوباره مشغول حرف زدن با دخترانش... من نمیدونستم تو که میخوای
اینجا ور ور کنی چرا منو از کلاسم می ندازی؟

با حرص به سمت اتاق مهرداد رفتم درشو باز کردم و روی صندلی نشستم. از
حرص مدام گوشه‌ی لبمو میجوییدم تا این که بعد ده دقیقه بالاخره در اتاق باز
شد

مهرداد با چهره‌ی جدی و اخمو او مدد تو رگ‌های پیشونیش و به وضوح می
دیدم.

نگاه ترسناکی به چشم هام انداخت و بهم نزدیک شد.

می دونستم دردش برای دیشبه... حتی یادمه قبلا هم زیادی حسود و غیرتی بود... طوری که اگه من از یه بازیگر مرد تعریف میکردم حسابی سگرمه هاش توی هم می رفت.

روبه روم ایستاد... برای دیدنش سرمو بالا گرفتم... طوری اخم هاش در هم بود که ناخودآگاه یک قدم رفتم عقب. با این کارم یک قدم بهم نزدیک شد.

من عقب می رفتم و اون قدم به قدم بهم نزدیک میشد تا این که چسبیدم به دیوار

مهرداد بدون هیچ فاصله ای روبه روم ایستاد تنش و کاملا چسبیده به تنم حس میکردم.

دستم و روی سینه اش گذاشتم و گفتم :

برو عقب مهرداد الان یکی میاد می بینه.

بیشتر از قبل بهم چسبید و با صدای خشنی زمزمه کرد:

چرا؟ میترسی به گوش یزدان برسه؟

نگاه ترسناکش و به چشم هام دوخت و ادامه داد:

بعد از من رفتی پیش اون؟ هوم؟ چی کار کردین باهم؟

به لبام خیره شد و ادامه داد :

— تو رو بوسید؟ بهش گفتی مال منی؟ یا نه او نم قراره بعد یه مدت مثل زباله
دور انداخته بشه؟

خیلی میترسیدم نگاهش خیلی ترسناک شده بود.

به سینه اش فشار آوردم و در حالی که میخواستم صدام نلرزه گفتم :

— برو عقب مهرداد!

با این حرفم با خشونت دستشو دور کمر باریکم حلقه کرد.

توی آغوشش گم شدم... سرش و کنار گوشم آورد و زمزمه کرد :

— باید به همه بگی ازدواج کردی. برات حلقه میخرم دستت کن. بذار همه
بفهمن صاحب داری... اما کار دیشبیت بی جواب نمیمونه، امشب ساعت ۱۸ آماده
باش میام دنبالت... تقاص خیانت به منو پس میدی.

DONYAIE MAMNOE

سرش و از کنار گوشم کنار کشید نگاه خمارشو بهم دوخت و سرش و خم کرد و
لب هاش و روی لب هام گذاشت.

با تمام توانم خواستم هلش بدم که هر دو دستم و گرفت و با ولع بیشتری لب
هام و بوسید.

هر چی تقلا میکردم زورم بهش نمیرسید ، دست بردار نبود تا اینکه با صدای باز
شدن در تمام وجودم رو ترس برداشت .

سر جفتمون به سمت در چرخید... باورم نمیشد که شیدا بود ، دهن لق ترین و
لوس ترین و آویزون ترین دختر کلاس.

شک نداشتم کل دانشگاه رو پر میکنه که ترانه با استاد مهرداد رابطه داره.

مثل مجرما فورا مهرداد و پس زدم و با تته پته گفتم :

اوممم ما داشتیم...

دختره پرو پرو وسط حرفم پرید و گفت :

— این همه دم گوش ما روضه می خوندی خودتم این کاره بودی نه ؟

اخمام در هم رفت و با تشر گفتیم:

— من و به خودت مثال نده اسکل... اونی که با کل شهر تیک میزنه تویی نه من

پوزخندی زد :

آره تو فقط با خوبا میپری اون از بزدان که تورش کردی حالا هم میخوای
استاد و از راه به در کنی؟

قبل من مهرداد با خشونت گفت :

حروف دهنتو بفهم این وصله ها رو هم به زن من نچسبون

تا گفت زنم دهن جفتمون باز موند ته دلم چنان قندی آب کردن که توی
زندگیم تجربه اش نکرده بود... مهرداد که دید من از شیدا بیشتر تعجب کردم
سقلمه ای به پهلووم زد که تموم احساس خوبم پرید .

دستم و توی دست مردونه اش گرفت و رو به شیدا گفت :

ترانه نمیخواد کسی بفهمه پس وای به حالت ، وای به حالت شیدا اگه جایی
چیزی از دهنت در بره باید کلا با دانشگاه خدا حافظی کنی فهمیدی ؟

شیدا با ترس سر تکون داد و از اناق بیرون زد... تا حالا این روی مهرداد و ندیده
بودم ... هیچ رقمه نمیتونستم برق چشمامو جمع کنم انگار فهمید که همون
لحظه زد توی پرم:

دل خوش نکن ترانه من اون پسر احمق گذشته نیستم که عاشقت باشم و
چشمم کور باشه تو الان فقط صیغه‌ی منی ، یه وسیله برای تمکین نیازم
فهمیدی؟

بهم بر خورد... چرا مدام به روم میاورد که زن صیغه ایشم؟ نمی گفت بهم بر
میخوره؟

مهرداد خیلی عوض شده بود... اصلا اون پسر مهربون گذشته ها نبود

بدون اینکه حرفی بزنم نگاهش کردم و از اتاقش بیرون زدم. حس میکردم همه
میفهمن توی اتاق چه خبر بوده.

مثل مجرما سرم و انداختم پایین و توی دو سوت سر کلاس بعدیم نشستم.

ساعت هفت و نیم شب بود داشتم به بابام غذا میدادم که موبایلم زنگ خورد.
برش داشتم، شماره رو نمیشناختم ظرف غذای بابامو کنار گذاشتم و جواب دادم

DONYAIE MAMNOE

:

بله

صدای بم و مردونه ای از اون ور خط گفت:

هشت حاضر باش میام دنبالت.

نگاه ببابام کردم و با تنه پته گفتم:

—چرا؟

با مکث گفت :

—مثل اینکه یادت رفته قراره تنبی بشی؟ وقتی در حالی که زن منی با یکی دیگه
قرار میداری میخوای فراموش کنم منو دور زدی و هیچی نگم؟ هشت حاضر
باش ترانه اون روی سگ منو بالا نیار

تا خواستم حرف بزنم تماس قطع شد ، بابام به سختی گفت :

—کی بود دخترم؟

با ذهنی مشغول گفتم :

—یکی از دوستام بود باباجون تو فکرتو مشغول نکن بخور عملت نزدیکه بتونی
طاقت بیاری .

حرفی نزد... با ذهنی درگیر مدام به این فکر میکردم که مهرداد چطور میخواهد
تنبیهم کنه؟

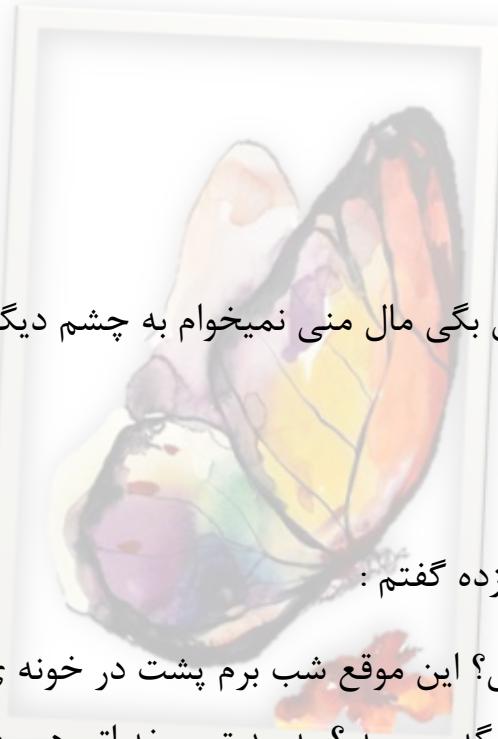
سرسری مانتو و شالی و پوشیدم و طوری که ببابام نفهمه پاورچین پاورچین از
خونه زدم بیرون

همون لحظه ماشین مهرداد برای چراغ زد . قبل از اینکه شناسایی بشم بدو بدبو به
سمتش رفتم و سوار شدم .

با اخم به روبه روش خیره شده بود ، پاشو روی پدال گاز فشار داد و با سرعت راه افتاد .

مثل خودش اخم در هم کردم و گفتم :

_کجا میریم ؟

با جدیت گفت:

_خونه‌ی یزدان... باید بهش بگی مال منی نمیخوام به چشم دیگه ای نگات کنه.

با چشم‌های از حدقه بیرون زده گفتم :

_هیچ معلوم هست چی میگی؟ این موقع شب برم پشت در خونه‌ی مردم بگم شوهر کردم؟ اصلاً ازدواج ما مگه رسمیه؟ یه مدت صیغه اتم همین اونم به خاطر خرج عمل بابامه و گرنه صد سال سیاه تن به همچین کاری نمیدادم.

DONYΔIEMAMNOE

با صورتی قرمز شده گفت:

_مگه دیشب از خونه‌ی من نرفتی خونه‌ی همین لندهور؟ امشبم میری و تموم میکنی .

بدون فکر گفتم:

نمیخوام تموم کنم.

با این حرفم چنان پاشو گذاشت روی ترمز که ماشین وسط خیابون ایستاد.

قیافش انقدر ترسناک شده بود که فرارو به قرار ترجیح دادم خواستم در ماشین و باز کنم که قفل مرکزی رو زد و با عصبانیت گفت:

امشب یه کاری میکنم که فکر بلبل زبونی هم از سرت بپره

خودم و به در کوبیدم :

میخوای چیکار کنی احمق؟ انگار خیلی جدی گرفتی این رابطه‌ی مسخره رو؟
گفتی تمکین کن گفتم باشه دیگه چرا به پر و بالم می‌پیچی؟ زنت که نیستم
صیغه‌اتم.

رسماً دود از سرش بلند شد... اما هیچی نگفت و با سرعت بیشتری رانندگی کرد.

انقدر تندر میرفت که توی صندلی مچاله شده بودم.

DONYΔIEMAMNOE

خوب می‌فهمیدم دارع مسیر خونه اشو میره... مطمئن بودم این بار بهم رحم نمیکنه و کارم تمومه.

قبل از این که برسیم تلفنش شروع به زنگ زدن کرد . با عصبانیت تماس و وصل کرد که صدای نازک و زنونه ای فضای ماشین پیچید:

الو مهرداد؟ من توی خونتم معلوم هست کجایی؟؟

مهرداد با شنیدن این حرف با عصبانیت به موهاش چنگ زد و گفت:
اون جا چی کار میکنی سحر؟ چرا راه به راه میای خونه‌ی من؟

دختره شاکی گفت:

وا مهرداد مثلا دوست دخترتما بعدشم فردا تولدمه میخواام تو رو به دوستام معرفی کنم خودت قول دادی میای . او مدم راجع به لباس فرداشبم نظرتو بپرسم .

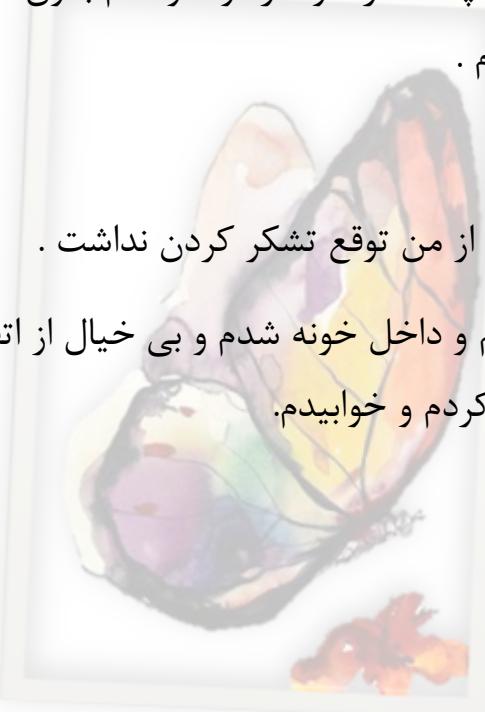
مهرداد با کلافگی خواست حرفی بزنه اما پشیمون شد و گفت:
من امشب نمیام سحر تو هم بیخود منظر نمون .

حرفش و زد و بدون اینکه بذاره اون دختره چیزی بگه تلفن و قطع کرد .

ده دلم خوشحال بودم از اینکه تیرش به سنگ خورد.
با خیال راحت صاف نشستم که با حرفی که زد تمام حس و حالم پرید :

فردا با من میای مهمونی... باید این دختره رو از سرم باز کنم... زیادم
خوشحال نباش بعد مهمونی کاری که امشب نکردم و میکنم
بیشعور تو هر عینی باید حالمو بگیره... اما حداقل امشب از دستش راحت شده
بودم تا فردا خدا بزرگ بود.

مهرداد با همون خشم منو تا پشت در خونه رسوند و منم بدون تشکر و
خداحافظی از ماشین پیاده شدم.

*

فکر کنم لنگ ظهر بود که صدای زنگ پی در پی خونمون رو مخم رفت و از
خواب نازم بیدارم کرد. **DONYAIE MAMNOE**

خوشبختانه امروز کلاس نداشتیم... به سختی از جا بلند شدم و لنگون لنگون
دمپایی هامو پام کردم و بدون اینکه بپرسم کیه در حیاطو باز کردم.

یه مرد غریبه بود که تا چشمش به من افتاد انگار ترسید که روشو اون ور کرد و
بسته‌ی بزرگ دستشو به سمتم گرفت و گفت :

_شما ترانه زند هستید؟

متعجب گفتم:

_آره منم.

بسته رو به دستم داد و گفت:
_این بسته برای شماست.

جفت ابرو هام بالا پرید... کسی برای من بسته نمیفرستاد اونم به این بزرگی
پرسیدم

_کی اینو فرستاده؟

DONYAH MARENNE

بدون اینکه جواب بده مثل بز سوار موتورش شد و رفت.

فحشی بهش دادم و درو محکم بستم.

روی تختی که توی حیاطمون بود نشستم و مشکوک به جعبه‌ی روم به روم نگاه
کردم.

نکنه توش بمب باشه؟

یکی زدم توی سر خودم... آخه دختره احمق تو اونقدر مهمی که قصد جونتو
بکن؟

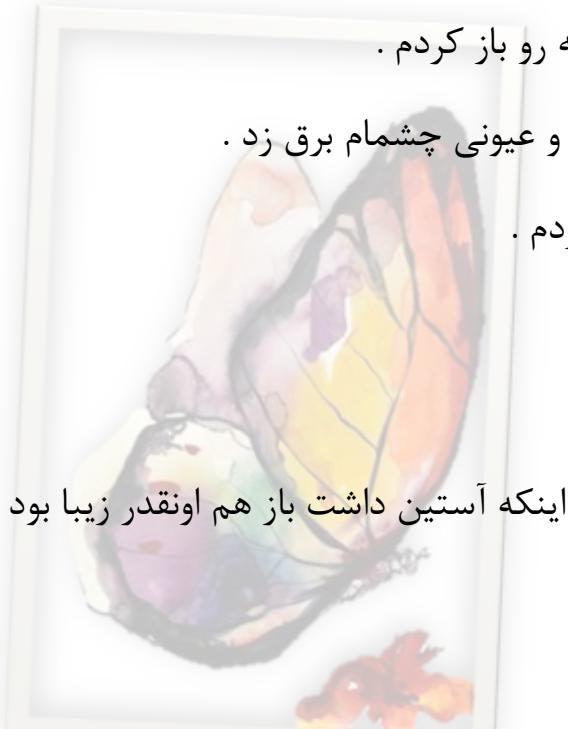
دلو به دریا زدم و در جعبه رو باز کردم.

با دیدن یه لباس مجلسی و عیونی چشمام برق زد.

لباس و از جعبه بیرون اوردم.

خیلی خوشگل بود.

یه لباس بلند که با وجود اینکه آستین داشت باز هم اونقدر زیبا بود که آدم توی
نگاه اول عاشقش میشد.

چشمم به کاغذ توی جعبه افتاد و برش داشتم:

امشب توی مهمونی این لباس و بپوش ساعت هفت میام دنبالت.

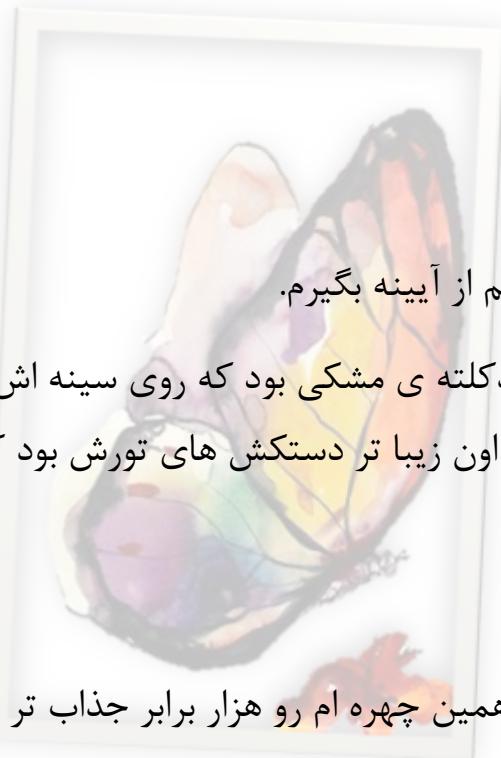
ابروهام بالا پرید... پس این لباس کار مهرداد بود.

لبخند شیطانی زدم و زیر لب گفتم:

به همین خیال باش که همیشه حرف حرف تو باشه.

جعبه رو برداشتم و پریدم توی اتاق ساعت دو و نیم ظهر بود و وقت کمی داشتم
برای همین خودم و پرت کردم توی حموم... قرار بود امشب حسابی استاد
عزیزم و حرص بدم .

.....

حتی خودمم نمیتونستم چشم از آینه بگیرم.

لباسی که پوشیدم یه لباس دکلته‌ی مشکی بود که روی سینه اش سنگدوزی
های گرون قیمت داشت و از اون زیبا تر دستکش‌های تورش بود که تا روی
آرنج میومد .

موهام و فر ریز کرده بودم و همین چهره ام رو هزار برابر جذاب تر کرده بود...
حتی خودمم خودم رو به سختی می‌شناختم.

DONYAIE MAMNOE

آرایشم نه کم بود و نه زیاد ، از هر نظر عالی به نظر می‌رسیدم . برای تکمیل
کننده‌ی تیپم عطر سکسی و تحریک کننده ام و زدم .

درسته الان هیچ پولی نداشتیم اما قبل از اینکه با بام ورشکست بشه یکی از
پولدارترین های تهران بودیم ، این لباس هم با اینکه خیلی وقت بود خریده بودم
اما چون نپوشیده بودم حسابی برق میزد .

داشتم لاک میزدم که صدای اس ام گوشیم بلند شد :

بیا پایین.

از هیجان نمیتونستم سر لاکو بیندم... همش دوست داشتم عکس العملشو
ببینم. نفس عمیقی کشیدم و دلداری دهنده به خودم گفتم :

آروم باش ترانه... مانتوی بلندم و روی لباسم پوشیدم و بعد از برداشتن کیف و
موبایلم از خونه بیرون زدم.

ماشین لوکس و گرون قیمت مهرداد کمی با فاصله پارک شده بود.

با اون کفش ها نمیتونستم مثل همیشه بدو بدو به سمتش راه برم.

می دونستم زیر نظرم داره برای همین خرامان خرامان به سمتش رفتم و سوار
شدم.

نه من سلام کردم نه اون ، از اخماش معلوم بود هنوز کینه ی یزدان و انتقامی
که ازم نگرفته رو داره.

کل راه حتی نگاهمم نکرد... مسیر اونقدر طولانی شد که حس میکردم روی
صندلیم میخ کار گذاشت... مدام وول میخوردم... مهردادم اینو فهمید و
دستشو به سمت پخش برد و روشنش کرد اما چه روشن کردنی !

آهنگی که گذاشته بود انقدر آروم بود که داشت خوابم میبرد تا اینکه با توقف
ماشین فهمیدم رسیدیم .

رو به روی خودم باع که چه عرض کنم رسمای قصر دیدم . یعنی سحر دوست
دختر مهرداد انقدر پولداره ؟ آخر هم نفهمیدم منو برای چی آورد تولد دوست
دختر لوس و نرش ؟

ماشین و توی باع اونجا پارک کرد ، درو باز کردم و پیاده شدم . با اون پاشنه
های کفشم راه رفتن برام سخت بود اما اصلا نمیخواستم از مهرداد کمک بگیرم .

برای همین مثل گاو سرمو انداختم پایین و آهسته آهسته به سمت ساختمن
رفتم اما از شانس بدم پاشنه ی کفشم لای سنگ ریزه ها گیر کرد و چنان
سکندری خوردم که هر لحظه منتظر سقوطم بودم که متوجه شدم ما بین زمین
و هوا معلقم .

DONYAIE MAMNOE

چشم باز کردم و صورت مهرداد رو توی یه سانتی متری صورتم دیدم .

انگار فراموش کرده بود کجاست چون مسخ شده به صورت آرایش شده ام خیره
مونده بود .

دست و پام و گم کردم ... میخواستم یه جوری از دستش خلاص بشم اما طوری
به کمرم چنگ زده بود که تکون خوردن هم برام سخت بود .

سرفه‌ی مصلحتی کردم و آروم گفتم:

—مهرداد بکش کنار.

تکونی خورد و انگار که به خودش اوmd چون دوباره اخم چهره اشو پوشوند.

ازم فاصله گرفت که نفسی از روی آسودگی کشیدم.

توی سکوت هر دو پا به پای هم وارد ساختمون شدیم.

صدای موزیک اونقدر بلند بود که داشتم کر میشدم از یه طرفی هم بدجور دلم
میخواست برم اون وسط قررر بدمم.

سحر با دیدن مهرداد نمیدونم از کجا پیداش شد... به سمتون اوmd و انگار نه
انگار منم اونجام... هر دو دست مهرداد و گرفت قدشو بلند کرد و لب هایی که
به لطف رژ لب قرمز بود و روی لب های مهرداد گذاشت.

DONYAIE MAMNOE

نتونستم نگاه کنم و صورتم و برگردوندم... خداروشکر که خدمتکاری به سمتم
اوmd و گفت:

—برای لباس عوض کردن با من بیاین.

سری تکون دادم و دنبالش رفتم... نه مهرداد نه سحر حتی متوجهی رفتمنم
نشدن.

توی اتاق مانتمو بیرون آوردم و بار دیگه سر تاپامو چک کردم.

پاهای خوش تراشم و پوست سفید و بدون لکه ام حسابی با اون لباس سیاه و باز
دلبری میکردن.

نفس عمیقی کشیدم و بعد از برداشتن کیفم از اتاق بیرون زدم.

چشم چرخوندم و مهرداد و سحر و بین یه گله آدم دیدم... سحر چنان عشه ای
میومد که انگار دست بهترین مرد دنیا توی دستش... هر چند حق داشت
اینکارارو بکنه.

نگاهمو ازشون گرفتم و روی یه میز تنها نشستم... داشتم برای خودم موز
میخوردم که صدای مردونه ای حواسم و پرت کرد:
DONYANEMAMNOE

ترانه؟ تو؟ این جا؟؟

باورم نمیشد یزدان خواستگارم رو توی پارتی اینجا ببینم.
نگاهش و محو و مات به سر تا پام انداخت و مسخ شده گفت:
_چه تصادف قشنگی!

به زور خنديدم و گفتم:

آره خيلي قشنگه .

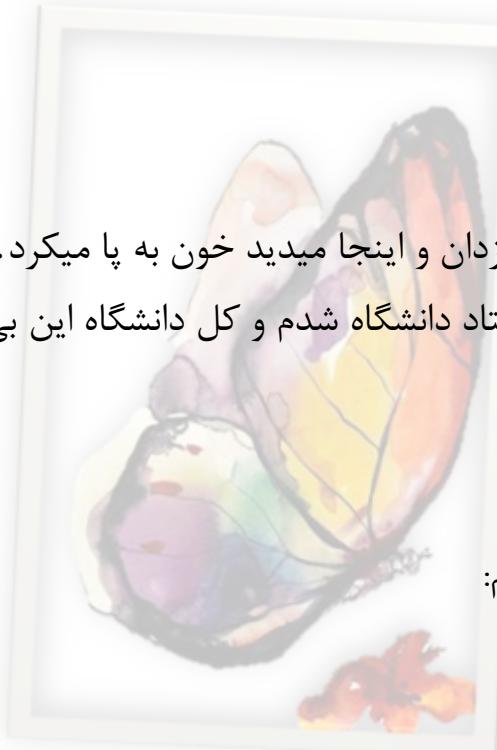
همونطوری که نگاهشو هی روی من میچرخوند گفت:

قبل از تو استاد و دیدم .

تازه ياد مهرداد افتادم... اگه يزدان و اينجا ميديد خون به پا ميکرد... يزدان
هم می فهميد من صيغه ی استاد دانشگاه شدم و كل دانشگاه اين بي آبرويی و
مي فهميدن .

جوري که انگار خبر ندارم گفتم:

واي جدا؟ چه جالب .

مشتاق نگاهم کرد دستشيو جلو آورد و گفت:

افتخار يه دور رقصو ميدي؟

خواستم رد کنم اما وقتی مهرداد بی خیال من چسبیده بود به دوست دخترش
من چرا نباید خوش ميگذرونند؟

دستمو توی دست یزدان گذاشتم و به چشم هاش نگاه کردم... خیلی خوشتیپ
و جذاب بود اما باز هم با جرئت میتونم بگم مهرداد خوشتیپ تر بود.

دست تو دست یزدان رفتیم وسط یه آهنگ خارجی در حال پخش بود... یزدان
بی رو دروایسی دستشو دور کمرم حلقه کرد و منم دستمو دور گردن اون.

بی توجه به مهرداد داشتیم می رقصیدیم که یزدان گفت:

— چرا با من ازدواج نمیکنی ترانه؟ به قرآن روز و شبم تویی ... هر شب توی خوابم
می بینمت... ترانه من اونقدر میخواست که حاضرم به خاطر این که مال من
بشی هر کاری بکنم.

بهم نزدیک تر شد و وسط اون همه جمعیت بغلم کرد و سرشو برد لابه لای
موهام و نفس کشید.

DONYΔIEMAMNOE

حس میکردم قلبم توی دهنمه... حتی نمیتونستم پسش بزنم.

دوباره کنار گوشم گفت:

— از روز اولی که او مدی دانشگاه دلم لرزید ، من بدجوری عاشقت شدم.

خواستم جوابشو بدم که یکی چنان مج دستمو گرفت که آخم بلند شد...
برگشتم و با دیدن چشم های به خون نشسته‌ی مهرداد رسما از ترس غالب تهی
کردم.

الان قیامت به پا می‌شد.

یزدان با تعجب رو به مهرداد گفت:

—چیزی شده استاد؟

مهرداد با عصبانیت فکش رو روی هم فشار داد و گفت:
_دستتو از دور کمرش بردار تا انگشتاتو نشکوندم.

حتی یزدان هم از این عصبانیت مهرداد ترسید و دستش و از دور کمرم برداشت.
این بار تیر نگاه مهرداد به صورت من خورد، چنان نگاه بدی بهم انداخت که از
ترس تمام وجودم لرزید.

بی توجه به یزدان مج دستمو گرفت و دنبال خودش به سمت طبقه‌ی بالا کشید
، جرئت نداشتم دستمو بکشم چون میترسیدم جلوی جمع یه کتک مفصل بهم
بزنه.

طبقه‌ی بالا با عصبانیت در یه اتاق و باز کرد و پرتم کرد داخل اتاق... به زور
تونستم جلوی خودم و بگیرم تا نیوفتم.

درو با تمام توان بهم کوبید و عربده کشید :

— با چه جرئتی تو بغل اون عوضی میرقصی هان ؟ چطور جرئت میکنی انقدر
بهش نزدیک بشی ؟ ندیدی چطور بهت چسبیده بود ؟ شعور نداری وقتی مال
منی نذاری یکی بهت بچسبه ؟

ترسیدم اما جلوی زبونم و نگرفتم :

— خودت چی ؟ وقتی منو آوردی اینجا چسبیدی به دوست دختر منگلت منم حق
دارم واسه خودم خوش بگذرونم.

با این حرفم رسما آتیشش زدم ... به سمتم یورش آورد و با دست صورتم و فشار
داد و توی صورتم غرید :

— پس رقصیدن توی بغل این و اون برات لذت داره هوم ؟ ترانه تو ذاتت خرابه ...
و گرنه به این راحتی توی بغل اون عوضی نمی رقصیدی ... با این لباس یک
وجبی بین این همه آدم نمیومدی.

DONYΔIEMAMNOE

با سرکشی جواب دادم :

— آره اصلا خودم خواستم با یزدان برقصم ... خودم خواستم این لباس و
بپوشم ... خودم اگه بخوام میتونم همین الان برم خونه خالی یزدان ...

هنوز حرفم تمام نشده بود چنان وحشیانه پرتم کرد روی تخت که تمام دل و
روده ام توی دهنم او مد .

با عصبانیت در اتاق و قفل کرد و به سمتم او مد
روم خم شد و دستاشو کnar سرم گذاشت و غرید:

—پس اگه من جلو تو نگیرم خونه خالی یزدان هم میری همینطوره؟

سکوت کردم... انگار آروم شده بود اما یه آرامش قبل از طوفان .

سرشو خم کرد و با لب‌های داغش گردنمو بوسید.

نفس بلندی کشیدم که فاصله رو از بین برد .

حالا تنش چسبیده به تنم بود .

کnar گوشم حریصانه زمزمه کرد :

—کاری میکنم تا آخر عمرت به پام بیوفتی که ترکت نکنم.

با تته پته گفتم :

—دیوونه شدی؟

جوابم و نداد و خمار و تب دار نجوا کرد :

اگه یه بچه توی اون شکم وامونده ات بکارم کل دنیا میفهمن بی ازدواج حامله
شدی .

اون وقته که حتی اگه تو بخوای در خونه‌ی کسی به روت باز نیست .

پشت بند حرفش لبای وحشیش رو روی لبام گذاشت و دستش سرکشانه روی
اجرای بدنم چرخید .

محکم به سینه اش کوبیدم تا ولم کنه اما هر دو دستم و گرفت و بالای سرم نگه
داشت .

DONYAIE MAMNOE
داشتم ضعف می کردم که دستش به سمت دکمه های پیراهنش رفت ... همه
رو یکی یکی باز کرد.

برای ثانیه ای لب هاش از لب هام جدا شد که جیغ بلند بالایی کشیدم و همزمان
با جیغم در با قدرت کوبیده شد و صدای یزدان که می گفت :

—ترانه اون تویی؟؟

مهرداد با شنیدن صدای یزدان کلافه بلند شد و گفت :

—حالیش میکنم تا با دهن نجسش دیگه اسم تو رو نیاره .

پشت بند حرفش بی توجه به دکمه های باز و وضعیتش به سمت در رفت و درو باز کرد .

یزدان با دیدن ما زبونش بند اوهد... سریع از روی تخت بلند شدم و خودم و جمع و جور کردم .

مهرداد با خشم رو به یزدان گفت:

—چیه ؟ هوم ؟ ماتت برده ؟ نمیتونم با زنم خلوت کنم ؟

تا گفت زنم تن یزدان لرزید... مثل دیوونه ها به من نگاه کرد و پرسید :

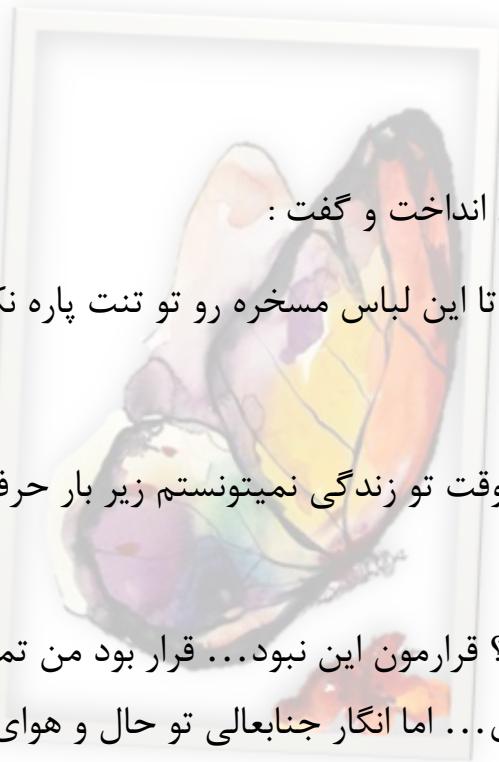
—زنش؟

نمیدونم چی شد یهو از دهنم پرید و گفتم:

—صیغه اشم .

مهرداد با شنیدن این حرف چنان چشم غره‌ای به سمت رفت که از ترس
گرخیدم.

یزدان نمی‌دونست چی بگه برای همین دستی بین موهاش کشید و با حالی
خراب از اونجا رفت.

مهرداد نگاه بدی به سر تا پام انداخت و گفت:
_بپوش اون مانتوی لامصبتو تا این لباس مسخره رو تو تنت پاره نکردم.

صبرم تموم شد... من هیچ وقت تو زندگی نمی‌تونستم زیر بار حرف زور برم...
با عصبانیت داد زدم:

_به تو چه؟ مهرداد به تو چه؟ قرارمون این نبود... قرار بود من تمکین کنم و تو
هم پول خرج عمل بابامو بدی... اما انگار جنابعالی تو حال و هوای گذشته خیال
می‌کنی من هنوز دوست دخترتم.

کارای من به تو ربط نداره مهرداد کاری نکن بزنم زیر همه چی... از این به بعد
به پر و پای من نپیچ... طبق قولی که دادی عمل کن... دست از این کارات
بردار.

عصبی تر از قبل غرید:

—پس میخوای دست از سرت بردارم؟

سکوت که کردم با عصبانیت به سمت کتش رفت و همون طوری که دکمه هاش
و می بست گفت:

از این به بعد کاری باهات ندارم ترانه برو هر غلطی که میخوای بکن... حتی
اگه جلوی روم خود تو تباہ کردی باز به من ربطی نداره.

حرفش و زد و با عصبانیت از اتاق بیرون رفت.

نمیدونم چرا وقتی گفت به من ربطی نداره اشک تو چشام جمع شد.
مگه من همینو نمیخواستم؟ مگه نمیخواستم راحتم بذاره پس چرا الان دوست
دارم از بی توجهی مهرداد گریه کنم؟

با بعض لباسم و صاف کردم و رژ لبی که به لطف مهرداد پخش شده بود رو
مرتب کرده.

یاد بوسه های داغ و وحشیانه اش وجودم رو لرزوند... من در عین حالی که ازش
میترسیدم این پسرو دوست داشتم... درست همونطوری که گذشته عاشقش
بودم و مجبور به ترک کردنش شدم.

رفتم طبقه‌ی پایین ، مهرداد روی صندلی نشسته و سحر توی بغلش لم داده بود

حتی نیم نگاهی هم به من ننداخت... به سمت یه میز دیگه رفتم و چشم به سحری دوختم که داشت زیر گلوی مهرداد رو می بوسید .

داشتمن از حسادت میترکیدم... همون موقع یه گارسون با سینی به سمتم اومد.

از رنگ سرخ توی لیوان فهمیدم توش مشروبه اما میخواستم فراموش کنم برای همین لیوان و برداشتم.

همون لحظه نگاه مهرداد به من افتاد... خیره به چشماش محتوای اون لیوان رو یک سره خوردم...

وجودم سوخت... مهرداد اخم کرد میدونستم هر لحظه میخواب بیاد سمتم و دعوام کنه اما جلوی خودش و گرفت و با اخم نگاهشو به سمت سحر چرخوند .

رو به گارسون یه لیوان دیگه درخواست دادم... لیوانم و که پر کرد دوباره یک سره همه رو خوردم و هنوز گارسون نرفته بود برای بار سوم جامم رو پر کردم .

دیگه حس میکردم دنیا دور سرم میچرخه... یه سردرد وحشتناک و در عین حال یه خوشی که دوست داشتم بپرم وسط و برقصم .

توی همین اوضاع نمیدونم یزدان از کجا پیداش شد... کنارم نشست و بی توجه به حالم با عصبانیت گفت :

—اون عوضی راست میگه صیغه اش شدی؟

بدون اینکه درکی از حرفش داشته باشم خودم و بهش نزدیک کردم و خمار گفتم :

—وای یزدان پاشو برقصیم.

عصبانی تر گفت:

—ترانه منو آتیش زدی حالا میگی پاشو برقصیم؟ دارم ازت سوال میپرسم تو واقعاً صیغه‌ی اون یارو شدی؟؟؟

تا اینو گفت چنان زدم زیر خنده که اشک از چشمم سرازیر شد.

کشیده گفتم :

—آره... صیغه اش شدم میدونی چرا؟ چون مجبور بودم. نگران نباش اون منو نمیخواد... منم اونو نمیخوام... پاشو برقصیم...

بلند شدم و دست یزدان و گرفتم و در حالی که تلو تلو میخوردم بردم وسط.

حوالسم به آهنگ نبود داشتم میرقصیدم که یزدان بغلم کرد و کنار گوشم گفت:

—فرار کنیم؟

با سرخوشی خندهیدم :

آره فرار خوبه... فرار کنیم !

دستمو گرفت و زمزمه کرد :

پس باهام بیا

بدون اینکه به عاقبت کارم فکر کنم دست یزدان و گرفتم و باهاش رفتم...
زمین زیر پام می چرخید و چشمم هیچ چیز و نمیدید.

توی ماشین لوکس یزدان که نشستم انگار که یه احساسی مانند خواب و بیداری داشتم.

قطعاً خواب نبودم اما بیدار هم نبودم... اصلاً نمیفهمم اون ماشین کجا رفت و چی شد !

همه چی و فراموش کردم حتی خودمو... بعد از اون انگار که رسماً خوابم میبره چون متوجهی هیچی نمیشم .

.....

لای پلک هامو به سختی باز کردم... از سردرد حس میکردم سرم رو به انفجاره .

تنها چیزی که یادم می‌ومد اینکه امروز شنبه و با مهرداد کلاس دارم.

سرم و که چرخوندم چشمم به یه اتاق نا آشنا افتاد.

مثل برق پریدم و با دیدن سر و وضع خودم جیغ بنفسی کشیدم

با صدای جیغم کسی وارد اتاق شد که دنیا دور سرم چرخید.

یزدان!

من خونه‌ی یزدان چیکار می‌کردم؟؟؟ لخت در حالی که یه ملافه دورمه توی
خونه‌ی یزدان چیکار می‌کردم؟؟؟

دستمو به ملافه گرفتم تا نیوفته... یزدان داشت به سمتم می‌ومد که داد زدم:
وایسا!

متوقف شد... بلند تر داد زدم با ترس و گریه:

لعنی تو با من چیکار کردی؟

با احتیاط یه قدم به سمتم اوهد :

DONYAIEEMAMNOE
آروم باش ترانه .

باورم نمی‌شد... اصلا نمی‌تونستم باور کنم زندگیم به این راحتی تباہ شد...

یزدان دوباره گفت :

دیشب من نخواستم اما خودتم بی میل نبودی ، خواستم جلو تو بگیرم اما
نداشتی ...

وسط حرفش با تمام توانم داد زدم:

گمشو بیرون !

یزدان: اما ترانه ...

این بار بلند تر داد زدم :

خدا لعنت کنه یزدان بہت گفتم گمشو از اتاق بیرون .

با تاسف نگاهم کرد و از اتاق بیرون رفت... محو و ماتم زده به لباس هام نگاه
میکردم که روی زمین افتاده بود.

DONYAIE MAMNOE

من چطور این حماقت و کردم؟ چطور دامن خودمو لکه دار کردم؟ چطور کمر
بابامو شکستم؟

با اشک لباسامو پوشیدم که تلفنم شروع به زنگ خوردن کرد .

با دیدن اسم مهرداد گریه ام شدت گرفت ، برای بار هزارم بود که داشت زنگ
میزد... خدایا تو چشم اون چطور نگاه کنم ؟

اگه حتی یک درصد احتمال با هم بودنمون بود دیگه نیست... نباید پول عمل
بابامو از مهرداد میگرفتم... باید هر طوری شده اوно از خودم دور میکردم .

دستم به سمت تلفن رفت و لرزون برش داشتم... صدای داد بلند مهرداد گریه
مو تشدید کرد :

ـ هیچ معلوم هست کدوم گوری ترانه ؟

در حالی ک سعی میکردم صدام نلرزه گفتم :

ـ او مدم خونه‌ی یکی از دوستام ، شبو اینجا خوابیدم .

عصبانی تر شد :

ـ وسط مهمونی غیبت زد خونه‌ی کدوم دوستت رفتی ؟ آدرس بدہ بیام دنبالت .

DONYAIE MAMNOE

ـ هول کردم ...

ـ لازم نیست مهرداد توی دانشگاه می بینمت.

پشت بند حرفم تماس و قطع کردم تا فرصت اعتراض نداشته باشه
چشمم به ساعت افتاد... یک ساعت دیگه اولین کلاسم شروع میشد... دوست
داشتم برم یه گوشه انقدر گریه کنم تا بمیرم

چطور میخواستم برم سر کلاس بشینم انگار که هیچ اتفاقی نیوفتاده؟

خدا لعنت کنه یزدان که پشت اون چهره‌ی مظلومت یه شیطان بود.

سریع شالمو روی سرم انداختم و از اتاق بیرون زدم. یزدان با دیدنم شتاب زده
جلوی راهم و گرفت... خواستم پیش بزنم که مانع شد و گفت:

کجا میری با این حالت؟

با نفرت جواب دادم:

به تو چه؟ تو که اون غلطی که میخواستی و کردی دیگه دست از سرم بردار.

مج دستم و گرفت و خشن گفت:

ترانه تو دیگه مال منی... جز من کسی قبولت نداره... پای کارم وايميستم ...
عقدت ميکنم.

سیلی محکمی به گوشش زدم:

تو اگه خیلی مرد بودی از مستی من استفاده نمی کردی... از این به بعدم هر وقت منو دیدی سر خرو کج کن از يه راه ديگه برو ديگه نمي خوام چشمم به چشمت بيوفته

این بار نداشتمن مانع بشه و از خونه‌ی نحسش بیرون زدم.

تاكسي گرفتم و تا رسيدن به خونه فقط اشک ريختم... سرنوشت من اين نبود
كه به دست يزدان تباه بشه.

كل کلاس ها رو مثل عقب موشه ها فقط نگاه كردم... حتى نخواستم به جاي
يزدان چشمم بيوفته.

تو حال و هواي خودم بودم که مهرداد وارد کلاس شد... همه به احترامش بلند
شدن الا من.

DONYΔIEMAMNOE

نگاهشو توی کلاس چرخوند و روی من مکث کرد. با دیدن حال و روزم اخم
هاش در هم رفت اما نتونست حرفی بزن و ناچارا مشغول درس دادن شد.

تمام طول درس نگاهش و به من مینداخت و من بی تفاوت فقط به یه نقطه نگاه میکردم.

طاقت نیاورد و پرسید :

_حواستون به منه خانم زند ؟

تا اينو گفت مثل ديونه ها زدم زير گريه. .. مهرداد ماژيك دستش رو پرت کرد روی زمين و بی توجه به بقیه گفت :

_چت شده ترانه؟

همه با لحن نگران مهرداد متعجب به من نگاه کردن ... جوابی ندادم به سمتم اوmd و تا خواست دستم و بگيره متوجه ی موقعیت شد.

دستی بین موهای پر پشتیش کشید و با تحکم گفت :

DONYAIE MAMNOE

_همه از کلاس برن بیرون !

همهمه افتاد اما مهرداد اونقدر جدی بود که همه بی حرف کلاس و ترك کردن .

جلوی پام زانو زد و نگران گفت :

ـ حرف بزن ببینم و اسه بابات اتفاقی افتاده ؟

سرم رو به علامت منفی تکون دادم .

کلافه گفت:

ـ تو رو خدا یه چیزی بگو ترانه ... این گریه ها برای چیه؟

نتونستم خودمو نگه دارم و با هق هق گفتم :

ـ د ... دیشب مست کردم ... یزدان ازم خواست فرار کنیم ... ت ... تو با سحر
بودی ... من ...

تا خواستم حرفمو ادامه بدم در کلاس با شدت باز شد ... با دیدن یزدان تمام
تنم لرزید ... نفس زنون به ما نگاه کرد و رو به من گفت :

ـ ترانه من اون کارونکردم ... نتونستم !

هم من هم مهرداد مات و مبهوت به یزدان خیره می مونیم .

با تته پته گفتم :

ـ ی ... یعنی چی؟

بدون اینکه جوابمو بده از اتاق زد بیرون... اون که رفت مهرداد با اخم گفت :

_چه خبر شده ترانه ؟ یزدان چی کار باهات کرده ؟

گفت نکرده... یزدان اون کارو نکرده... یعنی من سالمم... دخترم... باکره
ام... پاکم...

اونقدر خوشحال شدم که بی تعارف پریدم توی بغل مهرداد... تکون شدیدی
خورد اما بعد از چند دقیقه دستشو دور کمرم حلقه کرد و کنار گوشم زمزمه کرد
:

_دیگه اصلاً گریه نکن خوب ؟

از اینکه برای گریه ام انقدر نگران شد مثل خر ذوق کردم . حتی کل کلاسو
انداخت بیرون ...

با این فکر هینی کشیدم و از بغلش بیرون او مدم :

DONYA NEMAMNOF
_وای مهرداد... کل کلاس فهمیدن... آبروم رفت...

با اخم گفت:

_ترانه دیشب چه اتفاقی بین تو و یزدان افتاده ؟ تو که مست کردی اون عوضی
کاری با تو کرد ؟

ساکت شدم... توبیخ گرانه داشت نگام میکرد... لبخند زورکی زدم و گفت:

نه اون فقط منو رسوند خونه همین!

اخماش بیشتر در هم رفت اما فقط یه جمله گفت:

کلاس که تموم شد تو هیچ جا نمیری ترانه... باید تک تک توضیح بدی...
فهمیدی؟ تک تک

ناچارا سر تکون دادم. در کلاس و باز کرد و به همه‌ی دانشجو‌ها گفت بیان
داخل.

رفتارش طوری بود انگار هیچ اتفاقی نیومده.

نگاه مشکوک بچه‌ها خیلی برام سنگین اوmd اما ناچارا تحمل کردم تا کلاس
تموم شد.

به محض گفتن خسته نباشد مهرداد کیفم و برداشتیم و اولین نفر زیر نگاه
سنگین بچه‌ها و مهرداد از کلاس بیرون زدم.

بی توجه به حرف مهرداد که گفت منتظرم بمون از دانشگاه بیرون رفتم اما زهی
خيال باطل...

چون به چهارراه دوم نرسیده ماشین غول پیکر مهرداد جلو روم نگه داشت.

از پنجره نگاهش کردم... عینک آفتابیش جلوی چشماشو گرفته بود اما من می فهمیدم چقدر عصبانیه.

بدون ملایمت گفت:

سوار شو!

مقاومت در برابر مهرداد بی فایده بود برای همین بدون حرف سوار شدم.

به محض سوار شدنم پاشو محکم روی پدال گاز فشار داد... نمیدونستم کجا میره اما زیر یک دقیقه توی کوچه بن بستی که هیچ رفت و آمدی نبود نگه داشت.

عنکشو از چشمش در آورد و با عصبانیت روی داشبورت انداخت و گفت:

خوب... می شنوم!

DONYΔIEMAMNOE

مثل منگلا سرم خاروندم و گفتم:

چیو بگم؟ دیشب من مست کردم تو هم که به دوست دخترت چسبیده بودی
یزدان منو رسوند خونه‌ی فری همین!

انگار آتیشش زدم... چونه امو توی مشتش گرفت و گفت:
_منو دست انداختی؟ بگو دیگه... بگو مست و پاتیل خودمو انداختم تو بغل
یزدان اونم از خدا خواسته لختت کرده تا صبح خوش گذرondین هوم؟ بگو اون
عوضیو به آرزوش رسوندی... غلطی که کردی و بگو ترانه... بگو ...

وسط حرف زدنash به سرم زد... دستامو دو طرف صورتش گذاشتم و لبامو با
قدرت روی لب های داغش .

نفسش بند اوmd... انگار عصبانیتش به یک باره خوابید... باورش نمیشد من
برای بوسیدنش پا پیش بذارم اما برای اینکه خفه بشه این بوسه لازم بود.

انگار مهرداد تشه تراز من بود که بی پروا مقنעה ام و از سرم کشید و به موهم
چنگ انداخت و لب هاشو با ولع روی لبهام کشید.

نفس های بلندش داشت از خود بی خودم می کرد...

صدای آه کشیدنmo توی گلو خفه کردم اما دردمو فهمید و شروع به باز کردن
دکمه های مانتوم کرد . مانعش نشدم... نمیدونستم توی این خراب شده
میخواد چیکار کنه اما برای اینکه جواب ندم خودمو به دستش سپردم .

با ولع می بوسید... کم کم نفس کشیدن برآم سخت شده بود .

انگار فهمید که بالاخره از لبها مدل کند... هر دو نفس نفس میزدیم... میون
نفس کشیدناش خش دار زمزمه کرد :

—یعنی باور کنم این لبا رو جز من کسی لمس نکرده ؟

سکوت کردم... دوباره گفت :

—بگو ترانه... بگو تو دختری نیستی که تو بغل این و اون باشی... برام توضیح
بده چند سال پیش چرا یه دفعه ول کردی و رفتی حرف بزن و بیشتر از این
عذابم نده !

چی میگفتم؟ می گفتم منی که پولدار ترین دختر شهر بودم یهو ورشکست
شدیم و خونمون از اون کاخ شد یه مخربه؟

بگم مامانم طاقت نیاورد و مرد؟ بگم بابام مریض شد و تنها خرجمون از چهار
تیکه طلای من که مونده میگذره؟

DONYAIE MAMNOE

با یادآوی اون روزها ناخودآگاه اشکم در اوهد... سال های دوستیم با مهرداد
خیلی رو گریه کردنم حساس بود، محال بود من اشک بریزم و مهرداد داغون
نشه اما الان... از من متنفره!

تا این فکر به سرم او مد توی آغوش گرمی فرو رفتم... دستای مهرداد با قدرت دور کمرم حلقه شد.

بالاخره مثل گذشته بغلم کرد... یعنی ممکنه هنوز دوستم داشته باشه؟

تو همین فکرها بودم که صدای زنگ تلفنش او مد...

با دیدن اسم سحر روی گوشیش با خشم صورتمو برگردوندم. منو بگو با یه بغل الکی و چهار تا حرف کشککی چطور باور کردم مهرداد منو دوست داره.

تماسو وصل کرد و بی خجالت گفت:

ـ جانم سحر؟

ـ ته دلم هر چی فحش بلد بودم به خودم گفتم... سعی کردم اصلاً گوش نکنم
مهرداد چه زر زری داره میکنه... موهمامو جمع کردم و مقنעה امو پوشیدم و با
حرص از ماشین لعنتیش پیاده شدم... لحظه‌ی آخر میخواست مانعم بشه اما
نتونست.

تمام طول راه رو با عصبانیت رفتم... مدام زیر لب جد و آباد مهرداد و سحر و
یزدان و خودمو از خاک میکشیدم بیرون.

جلوی در خونمون نفس عمیقی کشیدم تا حداقل بابام منو توی این حال
نبینه... کلید انداختم و به محض وارد شدن با هیجان گفتم:

بهترین بابای دنیا!!؟ من او مدممم.

حیاطو که طی کردم به محض پا گذاشتن توی خونه با دیدن بابام با تمام وجودم
جیغ بلندی کشیدم...

بابام غرق خون وسط پذیرایی بود... به سمتش دویدم... چشماش بسته بود.

با جیغ صداش زدم اما عکس العملی نشون نداد.

دقیقا روی قلبش شلیک شده بود... نفسم بالا نمیومد آخه کی این کارو با بابام
کرده بود؟

DONYAIE MAMNOE

با هق هق گفتم:

بابا چشاتو باز کن! کی دلش او مد این کارو باهات بکنه بابا؟ کدوم بی شرفی
بهرت شلیک کرد؟ بابا نمیر لطفا... هفتھے ی دیگه قرار عمل داری... قرار بود
خوب بشی آخه کدوم بی وجданی بهرت شلیک کرد؟

دستام از خونش رنگی شده بود... گریه فایده ای نداشت... اشکامو پاک کردم و زنگ زدم آمبولانس و بهشون التماس کردم زودتر خودشونو برسونن.

من به خاطر عمل بابام خواستم تن فروشی کنم... به خاطر اون صیغه‌ی مهرداد شدم... دکتر گفت خوب میشه... گفت بعد عمل خوب میشه اما الان کی دلش اوmd این کارو با بابام بکنه؟

ده دقیقه بعد بالاخره صدای زنگ اوmd... مثل دیوونه‌ها دویدم و در و باز کردم... دو تا پرستار با برانکارد اومدن داخل.

با هق هق جای بابامو بهشون نشون دادم.

پرستارا به سمت بابام رفتن، یکی از اونا دستش رو روی نبض دست بابام گذاشت و با گوشی پزشکی صدای قلبشو گوش داد.

پلک چشمش رو کشید و بعد از چند تا معاینه‌ی دیگه رو به پرستاری که بالای سرش و ایستاده بود با تلفیق سر تکون داد.

با تته پته گفتم:

— چرا کاری نمیکنین؟ بابامو نجات بدین دیگه.

پرستاره از جاش بلند شد و با تاسف گفت :

متأسفانه پدرتون یک ساعتی میشه که فوت کردن... تسلیت میگم غم آخرتون باشه.

باورم نمیشد... خواستم سرش داد بزنم بگم بابای من نمرده اما نتونستم...

تنها صدایی که از گلوم بیرون اوید یه زمزمه‌ی نامفهوم بود و بعدش هم تاریکی مطلق...

چشمamo به سختی باز کردم... نامفهوم به اتاق سفید اونجا خیره شدم...
من کجا بودم؟

خواستم دستم و تکون بدم اما نتونستم... نگاهی به دستم که اسیر دست یه مرد بود انداختم.

DONYAIE MAMNOE

گیج و گنگ به کسی که دستم و گرفته بود و سرشو روی دستم گذاشته بود نگاه کردم.

دستمو که تکون دادم شتاب زده سرشو بلند کرد... تازه فهمیدم مهرداده... با یه سر و وضع داغون و چشم هایی که به خون نشسته.

از روی صندلی بلند شد و گفت:

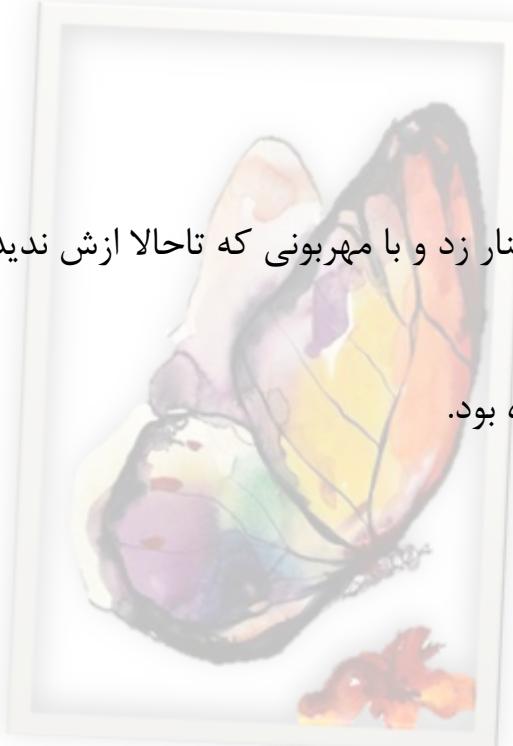
بالاخره بیدار شدی ترانه؟

با صدای نآشنایی گفتم:

من کجام؟

موهایی که روی صورتم بود کنار زد و با مهربونی که تا حالا ازش ندیده بودم
گفت:

بیمارستانی... فشارت افتاده بود.

نگران از جام بلند شدم:

چند ساعته که اینجام؟

جواب نداد... سرم دستمو کشیدم و گفتم :

باید قرصای بابامو بدم مهرداد... اگه یه وقت...

هنوز جمله ام تموم نشده بود محکم توی آغوش گرم مهرداد فرو رفتم .

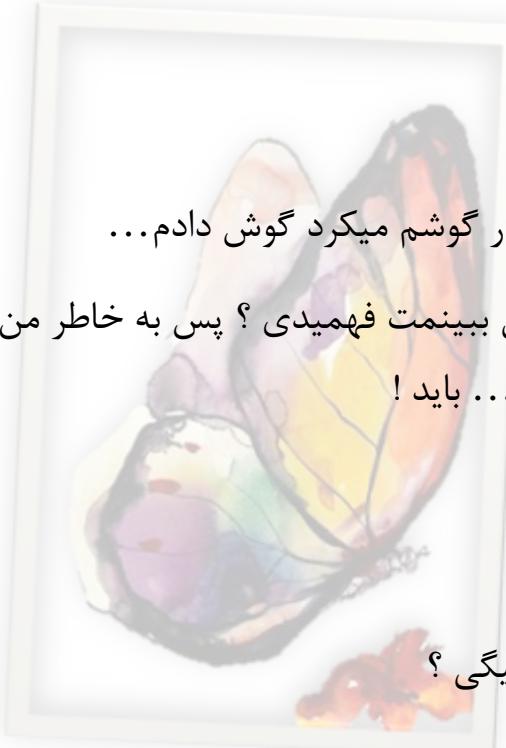
دیوانه وار سرم بوسید و کنار گوشم زمزمه کرد :

ترانه گوش بد!

ساكت شدم... دليل اين رفتارашو نمي فهميدين...

دوباره گفت:

24 ساعته که بيهوشی... فشارت اونقدر پايین بود که فاصله اي تا مرگ
نداشتی...

متعجب به زمزمه هايي که کنار گوشم ميکرد گوش دادم...
نميخوام دوباره توی اين حال ببینمت فهميدي؟ پس به خاطر من باید قوي
باشی... باید قوي باشی ترانه... باید!

پسش زدم و متعجب گفتم:

مهرداد اين چرتو پرتا چие ميگي؟

با کلافگي دستي لاي موهاش کشيد و گفت:

ترانه بابات به قتل رسيده.

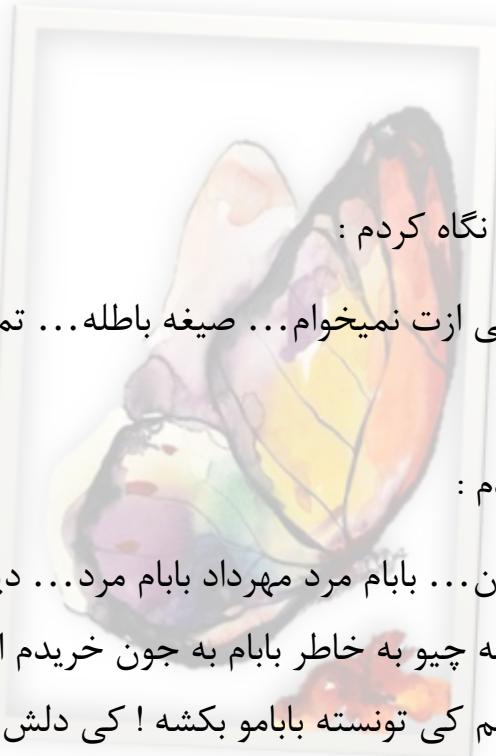
تكون شديدى خوردم... پس خواب نبوده... کابوس نبوده... واقعیت بوده.

مسخ شده به دیوار روبه روم خیره موندم... مهرداد تا خواست حرف بزنه سرد و
بی روح گفتم :

—برو بیرون مهرداد اینجا نباش!

با تحکم گفت :

—من همیشه پیشتم .

مثل دیوونه ها به چشم هاش نگاه کردم :
_قرارداد فسخ شد... من پولی ازت نمیخوام... صیغه باطله... تمکینی
نیست... تو چرا اینجایی؟

سکوت کرد... با گریه داد زدم :

—نشنیدی چی گفتم برو بیرون... بابام مرد مهرداد بابام مرد... دیگه بازی تموم
شد... چرا اینجایی؟ من همه چیو به خاطر بابام به جون خریدم اما الان
مرده... نمیدونم چرا؟ نمیتونم کی تونسته بابامو بکشه! کی دلش او مده بابای
مریضمو بکشه! کی تونسته این کارو با من بکنه؟

DONYΔIEMAMNOE

صدام از گریه در نمیومد... ناخواسته زانو زدم و اشک ریختم ، تمام این حرف ها
رو زدم اما مهرداد نرفت.

اونم کنارم نشست و با نگرانی منو توی بغلش کشید .

سرم و روی سینه‌ی پهنش گذاشتم و گفتم :
_دیگه تنها شدم دیگه کسیو ندارم که به خاطرش بجنگم دیگه بابام نیست .

کنار گوشم زمزمه کرد :

_تنها نیستی ترانه ... من هستم !

با نفرت پسش زدم :

_چرا باشی هان ؟ مگه عاشقمی ؟ مگه شوهرمی ؟ مگه فامیلمی ؟ تو هیچی من
نیستی مهرداد شنیدی ؟ هیچی من نیستی .

الانم گورتو از اتاق گم کن بیرون ... همون صیغه‌ی احمقانه هم فسخ شد چون
من به پولی نیاز ندارم که بخوام خودمو حروم تو کنم .

عصبانی و کلافه نگاهم کرد اما اونقدر حرف‌های بدی بهش زده بودم که دیگه
چیزی نگفت و از اتاق بیرون رفت .

DONYAIE MAMNOE

اون که رفت تو خلوت خودم شکستم .

نمیتونستم باور کنم بی کس شدم ... صحنه‌ی غرق در خون بابام یه ثانیه هم از
جلوی چشمم کنار نمیرفت .

انقدر هق هق کردم و اشک ریختم که حس میکردم چشم هام داره کور میشه .

از این به بعد باید چه طور زندگی میکردم؟ من اگه درس میخوندم به خاطر بابام بود... اگه خوشحال بودم به خاطر بابام بود... اگه صیغه‌ی مهرداد شدم به خاطر بابام بود.

اما الان بابام مرده! کشتنش... نمیدونم کی اما میفهمم.
من بقیه‌ی عمرمو هم وقف بابام میکنم... دنبال اون قاتل عوضیش میگردم و با دستای خودم میکشم.

بابایی تو ناراحت نباش باشه؟ دخترت انتقام خونتو میگیره... به هر قیمتی که شده.

سه ماه بعد:

با اعتماد به نفس از تاکسی پیاده شدم... سه ماه بود که بابام مرده بود، سه ماه بود که صیغه رو فسخ کردم... سه ماه بود که خودمو توی خونه زندونی کردم و فقط دنبال قاتل بابام بودم.

مهرداد بارها و بارها اومد و من حتی در رو روش باز نکردم.
نمیخواستم کسیو ببینم، جزوی هایی که دنبال سرخ بودم از اون خونه بیرون نمیرفتم.

اما امروز ، امروز به خودم او مدم و بعد از مدت ها او مدم دانشگاه.

به محض اینکه پامو توی ساختمون گذاشتم چشم تو چشم یزدان شدم.

خواستم راهمو کج کنم اما سریع جلوی راهمو بند آورد و ناباور گفت :

ـ خدای من ترانه !

فقط نگاهش کردم ... مثل همیشه مشتاق بهم خیره شد و گفت :

ـ میدونی چقدر دوست داشتم باز هم ببینمت ؟

بی تفاوت نگاهم و گرفتم که متوجهی مهرداد شدم ، با اخم از دفتر اساتید
بیرون او مدم و همون لحظه چند تا دختر دورشو گرفته بودن .

سر و وضعش بهم ریخته نبود اما بی حوصلگی و کلافگی از چشم هاش می بارید
، خواستم به سمتیش برم اما منصرف شدم و راهمو کج کردم ربی توجه به یزدان
به سمت کلاسم رفتم.

فری با دیدن من چنان جیغی کشید که توجه همه بهم جلب شد... چشم غره
ای بهش رفتم... تو کسری از ثانیه همه دورم جمع شدن و هر کس به طریقی
ابراز تاسف و نگرانی کرد و بعضیا هم سرزنش با بت این غیبت طولانیم.

استاد اون ساعت که او مد همه خفه خون گرفتن و سر جاشون نشستن ، کنار
فری نشستم که به پهلومن چنگ زد:
بگو ببینم رابطه‌ی تو با استاد آریافرد چیه؟

فری: منو بپیچون اما من گوش دراز نیستم . توی این مدت تدریسش افت کرده.
وسط درس خیره میشه به صندلی خالیت و میره تو هپروت... اون روزم که به
خاطر اشک ریختنت کل کلاس و انداخت بیرون... بگو ببینم ! عاشق هم شدین

؟

DONYAIE MAMNOE

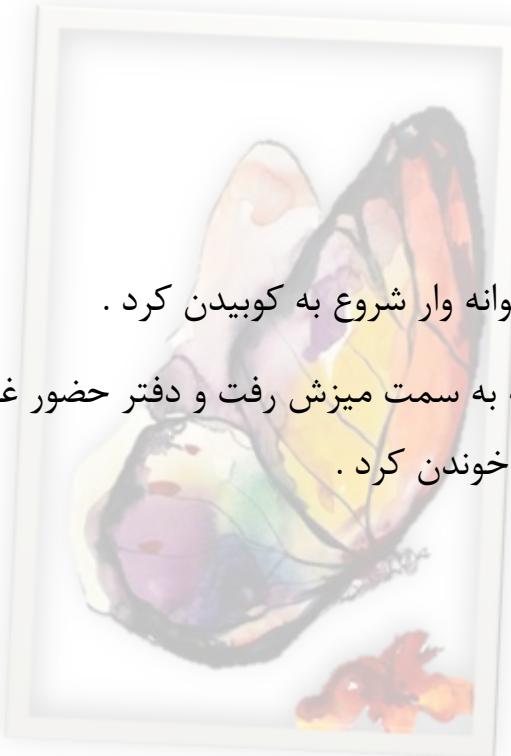
نتونستم جلوی لبخندمو بگیرم... فری که خنده امو دید دوباره زد به پهلومن و
گفت :

دیدی یه کاسه ای زیر نیم کاسته؟

چشم غره ای رفتم که بالاخره خفه شد... اخرين کلاسم با مهرداد بود و توی اين ساعت ها حتی يك بار هم باهاش چشم تو چشم نشدم.

از هيجان اينکه اين ساعت کلاسم با مهرداده دستام يخ کرده بود.

همه توی کلاس همهمه انداخته بودن و فقط من بودم که مضطرب به در کلاس چشم دوخته بودم .

به محض وارد شدنش قلبم ديوانه وار شروع به کوبیدن کرد .

بدون اينکه متوجه ي من بشه به سمت میزش رفت و دفتر حضور غيابش رو برداشت و يکي يکي شروع به خوندن کرد .

آقای بهزاد فروغی

آقای نیما فرهمند

خانم پریناز سپهری

DONYAIE MAMNOE

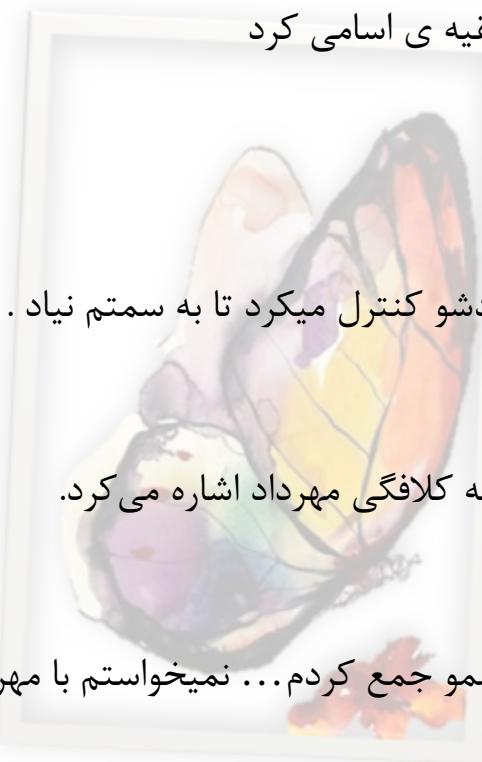
خانم ترانه زند ...

به اسمم که رسید مکث کرد و جلوش يه ضبدر گذاشت انگار عادت کرده بود به نبودنم.

خواست بره سراغ اسم بعدی که گفتم :

_حاضر

با شنیدن صدام چنان سرشو بلند کرد که حس کردم گردنش رگ به رگ شد
خشک زده بهم نگاه میکرد... میتونستم قسم بخورم که حتی پلک هم
نمیزنه... با چشم و ابرو به بچه های کلاس اشاره کردم که به خودش اومد
اخمی کرد و شروع به خوندن بقیه‌ی اسمای کرد

توی طول کلاس به سختی خودشو کنترل میکرد تا به سمت نیاد.

فری هم مدام به پهلوه میزد و به کلافگی مهرداد اشاره می‌کرد.

کلاس که تموم شد فوری وسایلمو جمع کردم... نمیخواستم با مهرداد چشم تو
چشم بشم.

DONYAIE MAMNOE

طبق معمول دختران دورش جمع شده بودن و داشتن سوال پیچش میکردن.

کیفشو برداشت و با اخم پسشون زد... داشت به سمت من میومد که از کلاس
زدم بیرون.

اما به ثانیه نرسید که نزدیکم شد و صدام زد :

ترانه؟

سر جام متوقف شدم... رو به روم ایستاد و با اخم و شمات نگاهم کرد.

خواستم از زیر نگاهش در برم که گفت :

بیا اتاق اساتید.

اخم کردم :

راجع به درسه؟

نگاه بدی بهم انداخت و دستوری گفت:

راه بیوافت.

چشم غره ای به سمتی رفتم و راه افتادم... در اتاق اساتید و باز کرد و بی تعارف اول خودش وارد شد.

رفتم تو که درو محکم بست و قفلش کرد.

با چشمای از حدقه بیرون او مده گفتم:

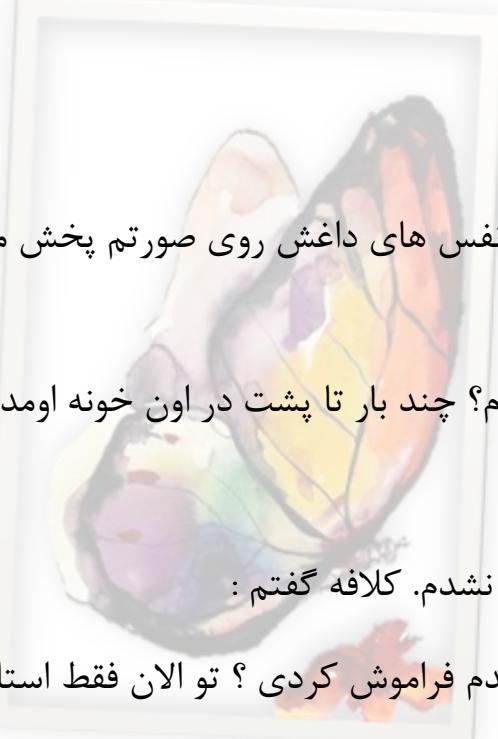
—دیوونه شدی؟

دستشو کنار سرم روی دیوار گذاشت و با اخم زمزمه کرد :

—خوب؟ میشنوم

بدون ملایمیت گفتم :

—چیو؟

خودشو بهم نزدیکتر کرد... نفس های داغش روی صورتم پخش میشد و داشت
احساسمو قلقلک میداد :

—چند بار به موبایلت زنگ زدم؟ چند بار تا پشت در اون خونه اودمد؟

خواستم پسش بزنم اما موفق نشدم. کلافه گفتم :

—خواستم کسیو بیینم... بعدم فراموش کردى؟ تو الان فقط استاد منی
شنیدی؟ فقط استادم.

حق نداری انقدر بهم نزدیک بشی! چون اون صیغه فسخ شد جناب آریا فرد...
من هیچ نسبتی با تو ندارم.

یک تای ابروش بالا پرید...

— یعنی تموم شد ؟

به چشم هاش نگاه کردم و سرمو تکون دادم . اخمی کرد و ازم فاصله گرفت و خشک و جدی گفت :

— بسیار خوب خانم زند ... میتوانید تشریف ببرید .

لحن سردش بدجوری لرزه به تنم انداخت اما باید ازش دوری میکردم چون
معلوم نبود چه اتفاقی قراره برای زندگیم بیوفته

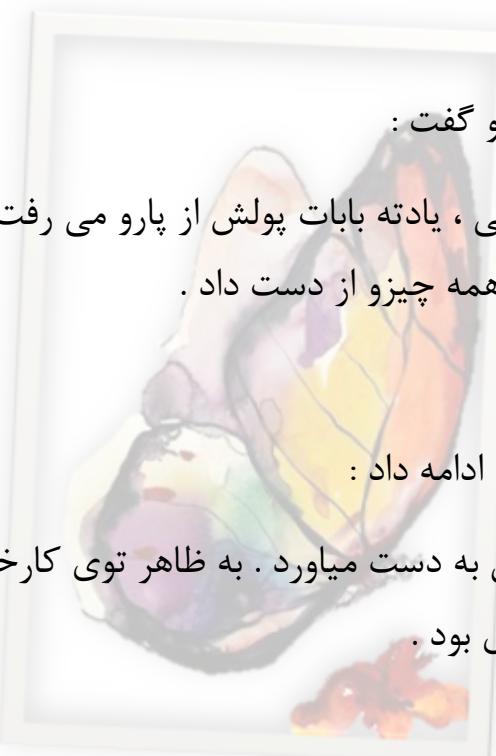
من راهمو انتخاب کرده بودم ... دنبال قاتل بابام می رفتم و تا روزی که نمیمرد
آروم نمیشدم.

درو با کلید باز کردم و فوری از اتاق بیرون او مدم ... قلبم بدجوری می کوبید اما
به روی خودم نمیاوردم ... میخواستم احساسمو از خودم هم پنهون کنم .

دونیا نیامنونه
تند تند به سمت بیرون دانشگاه قدم برداشتیم ... توی این مدت به تمام دوست و
آشناهای بابام زنگ زدم ... هیچ کس نمی دونست قاتل بابام کیه جز و کیل
سابقمن !

گفت میتوانه حدس بزنه کار کیه ! امروز قرار بود برم اونجا و حتی اگه یک درصد
قاتل بابام رو بشناسم کل زندگیم رو وقف پیدا کردنش بکنم و با دستهای خودم
بکشممش

منتظر به وکیل سابق بابام که اسمش آقای حیدری بود نگاه میکردم.

خودشو به سمتم متمایل کرد و گفت :

— بین وضعیت سابقتونو میدونی ، یادته ببابات پولش از پارو می رفت ! اینم می
دونی که یهو ورشکست شد و همه چیزو از دست داد .

محو و گنگ سر تکون دادم که ادامه داد :

— ببابات اون پولا رو از راه قاچاق به دست میاورد . به ظاهر توی کارخونه کار
میکرد اما یه قاچاقچی حرفه ای بود .

نفسم بند او مرد باورم نمیشد دارم چی میشنوم ! ببابای من ... ببابای من یه

DONYAIE MAMNO?

با تته پته گفتم :

— این امکان نداره ... ببابام این کارو نمیکنه !

سرشو با تاسف تکون داد :

بابات با اون همه قدرتش برای یکی کار میکرد... برای آتاکان... معروف به
مرد ابدی !

از حرفهاش سر در نمیارم و فقط گوش میدم :

اون اواخر از بابات میخواست قاچاق اعضای بدن کنه... از اون یه کار کثیف
میخواست... اعضای بدن بچه های کوچیک و دخترای دبیرستانی و دلبر اما
بابات این کارو نکرد !

آتاکان هم تمام دار و ندار باباتو ازش گرفت

اما بابات آروم نگرفت... تا وقتی برای اون کار میکرد اینقدر مدرک علیه اش
جمع کرده بود که میتونست یه شبه به بادش بده .

هر چند پلیس میدونست همه چی زیر سر اونه اما آتاکان هیچ مدرکی از خودش
به جا نمیداشت. برای همین بهش میگفتند مرد ابدی.

این اواخر بابات با وجود بیماریش با دم شیر بازی کرد . به آتاکان زنگ زد و تک
تک مدارکی که برعلیه اش داشت و رو کرد .

انگار ازش پول میخواست تا زندگی تو رو نجات بده .

اشکامو که نمیدونم کی از چشمم جاری شده بود و پاک کردم و گفتم :

برای همین کشتنش؟

سرشو تکون داد .

همراه بابات مدارکو هم از بین برد.

با بعض و عصبانیت گفتم :

اون عوضی و چطور میتونم پیدا کنم ؟

حیدری مکثی کرد و گفت :

کسی تا حالا دستش به اون نرسیده اما... من به تو حرف هایی میزنم که هیچ

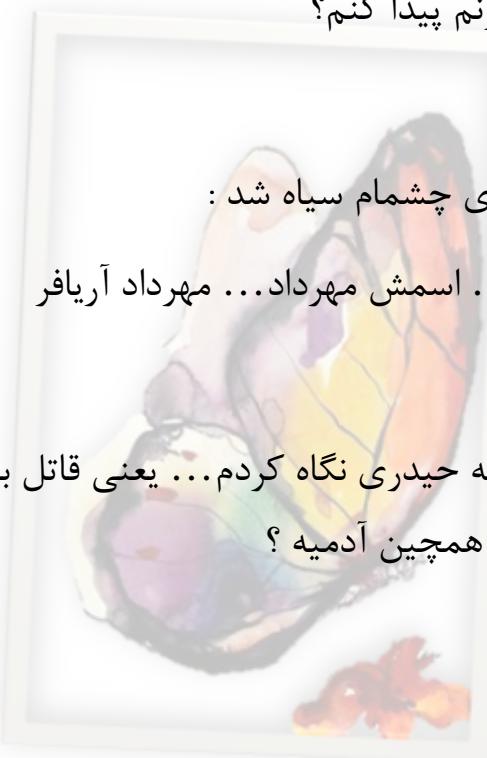
کس ازش خبر نداره .

منتظر به حیدری نگاه میکنم...

آتاکان یه پسر داره... یه پسر که هیچ کس نمیدونه کجاست و چیکار میکنه !
اما میدونم پسرش وارد بازی های کثیف باش نشده و توی ایران زندگی میکنه.
اما اون پسر عزیز ترین کس زندگیه آتاکانه . اگه اونو پیدا کنی... خیلی خوب
میتونی انتقامتو از قاتل پدرت بگیری .

چشمم برق زد... گفت:

پسره اون مرتیکه رو کجا میتونم پیدا کنم؟

با حرفی که زد حس کردم جلوی چشمam سیاه شد :
_توی دانشگاه تدریس میکنه... اسمش مهرداد... مهرداد آریافر

دستم و به مبل گرفتم و ناباور به حیدری نگاه کردم... یعنی قاتل بابای من پدر
مهرداد بود ؟ یعنی مهرداد پسر همچین آدمیه ؟

حیدری که رنگ پریدمو دید با نگرانی گفت :

DONYAIE MAMNOE

_خوبی تو ؟

جوابشو ندادم... من الان باید چیکار میکردم ؟ انتقاممو از مهرداد می گرفتم ؟

خدایا این دیگه چه مصیبی بود؟ حتی اگه یک درصد احتمال میدادم رابطه ام
با مهرداد خوب بشه الان کلا نا امید شدم.

چون باید بین بابام و مهرداد یکیو انتخاب میکردم... من قول داده بودم انتقاممو
از قاتل ببابام بگیرم پس مجبور بودم... مجبور بودم وارد بازی بدی بشم...
مجبور بودم از مهرداد برای انتقام گرفتن از اون بی شرف استفاده کنم.

*

پشت در آپارتمان مهرداد ایستاده بودم. خیلی با خودم کلنjar رفتم تا بالاخره
راضی شدم به اینجا بیام.

سه روز بود که مدام به این فکر میکردم که چیکار کنم... توی این سه روز
مهرداد حتی نگاهمم نمیکرد بالاخره امشب تصمیم گرفتم به هر روشی شده
خودمو بهش نزدیک کنم.

نفس عمیقی کشیدم و چند تقه به در زدم... طولی نکشید که مهرداد با
شلوارک و بالاتنه‌ی برهنه درو باز کرد.

نگاهم روی سینه‌ی پهن و برنزه اش ثابت موند . با شیطنت و طعنه گفت :

—چرا خشکت زده ؟

سریع چشمامو بستم و تند تند گفتم :

—من اصلا نگاه کردم ... ببین چشمam بسته است تازشم تو چرا لخت لخت درو
باز میکنی ؟ نمیگی یهو یه دختر نامحرم پشت در باشه ؟ همه مثل من چشم
پاک نیستن که سریع نگاهشونو بدزدن ... یهو دیدی یه دختر با دیدن این
منظره عاشق شد تو روانش تاثیر گذاشت ... کارش به تیمارستان کشید ...
خودکشی کرد اون وقت تو پاسخ گو هستی ؟

اصلا تو ...

حروف با پیچیده شدن دستش دور کمرم قطع شد . با شتاب منو به داخل خونه
کشوند و محکم به دیوار چسبوند و قبل از اینکه به خودم بیام با عطش لباسو
روی لبهام گذاشت.

با چشم‌های گرد شده بهش نگاه کردم ... چشماشو بسته بود و با ولع می‌بوسید

پسش زدم و متعجب پرسیدم :

—مهرداد چیکار میکنی ؟

پیشونیشو به پیشونیم چسبوند و نفس زنون گفت :

_سه ماهه ندیدمت... حالا هم که برگشتی بی محلی میکنی ؟ تا کی ترانه ؟ تا
کی قراره بیای وسط زندگیم و یهو غیبت بزنه ؟

بهش نگاه کردم... با یادآوری اینکه مهرداد پسر قاتل بامامه بی رحم شدم و با
لحن دروغی گفتم:

دیگه نمیرم .

تعجب کرد اما به روی خودش نیاورد و فقط نگاهم کرد .

زیر نگاهش دستو پامو گم کردم و با تته پته گفتم :

_اومم... من اوتمد تا درس های عقب افتاده‌ی این سه ماهه برام توضیح بدی.

با شیطنت نگاهم کرد و گفت :

تو خونه‌ی همه‌ی استادات رفتی ؟

دستپاچه گفتم :

اوممم نه استاد... ولی میرم .

اخماش در هم رفت و با جدیت گفت :

_لازم نکرده خونه‌ی تک تکشون بربی .

با شیطنت گفتم :

_اما در سام عقبه استاد .

خودشو بهم نزدیک کرد و خیره به لبهام گفت :

_همه‌ی درساتو من برات توضیح میدم... کافیه فقط بیای اینجا .

از این زورگو بودنش خندیدم که گفت :

_به من میخندی ؟

سرمو به علامت مثبت تکون دادم...

DONYΔIEMAMNOE

با یه تای ابروی بالا پریده بهم نگاه کرد که از زیر دستش فرار کردم و گفتم :

_خوب درسو شروع کنیم اما قبلش سه لباس تننت کن .

+اما من اینطوری راحتم... اما اگه تو حواست پرت میشه اون بحش جدادست .

از اینکه دستمو خونده بود هول کردم :

— چه ربطی داره؟ هر آدمی لخت یه نفر دیگه رو ببینه دستپاچه میشه.

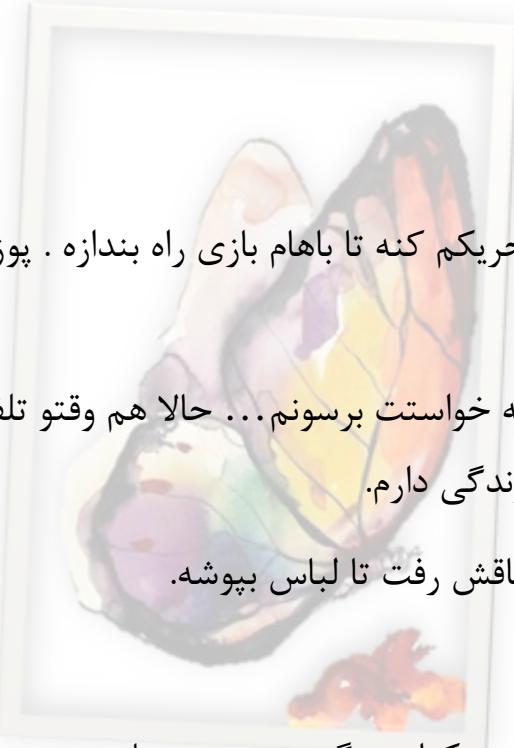
با شیطنت گفت :

— اما من نمیشم.

میدونستم قصدش این بود تحریکم کنه تا باهام بازی راه بندازه . پوزخندی زدم و گفتم :

— کور خوندی اگه من تو رو به خواستت برسونم... حالا هم وقتو تلف نکن استاد زود بیا درستو بده که کار و زندگی دارم.

چشم غره ای بهم کرد و به اتفاقش رفت تا لباس بپوشه.

چند دقیقه بعد با جزو و مداد و کتاب برگشت و روی مبل نشست و به کنارش

اشاره کرد و گفت :

DONYΔIEMAMNOE

— بیا اینجا .

آب دهنmo قورت دادم و کنارش نشستم. خودشو بیشتر نزدیکم کرد و مدادی برداشت و صفحه‌ی اول یه دفتر و باز کرد و شروع کرد به نوشتمن و توضیح داد .

اون حرف میزد اما من یک کلمش نمی فهمیدم.

دروغ چرا احساسم به مهرداد یه احساس الکی نبود. اما فکر اینکه داشتم گولش
میزدم فقط به خاطر انتقام عذابم میداد

اون که گناهی نکرده بود... مقصربای عوضیش بود که بابامو کشت.

اما اگه من از مهرداد استفاده نکنم چطور میتونم به قاتل بابام دست پیدا کنم؟

انگار فهمید یه کلمه از حرفاشم نفهمیدم که گفت :
_ حواست اینجاست .

دستپاچه گفتم :

_ آره آره بگو دارم گوش میکنم.

DONYΔIEMAMNOE

یه نگاه به معنی خر خودتی بهم انداخت و مشکوک پرسید :

_ ترانه چته ؟

موهامو که از شال بیرون ریخته بود و کنار زدم و گفتم :

من هیچیم نیست فقط حواسم پرت شد همین .

داد و روی دفتر انداخت و گفت :

من میرم یه چیزی بیارم بخوری بعد ادامه میدی.

تا خواست بلند بشه آستینشو محکم کشیدم و مانعش شدم :

نه نه تو بشین من میارم.

دوباره نگاه مشکوکشو بهم انداخت. فوری به آشپزخونه رفتم و دست و صورتم
شستم انقدر گرم شده بود که حس میکردم دارم آتیش میگیرم .

دستامو به اپن گرفتم و چند تا نفس عمیق کشیدم .

مهرداد نباید انقدر روم تاثیر میداشت وقتی باباش قاتل بابای من بود .

نباید مهرداد برات مهم باشه ترانه ... تو فقط به انتقامت فکر کن . فقط به
انتقامت .

چند تا نفس کشیدم و کمی که آروم شدم برگشتم و برگشتنم همزمان شد با
برخورد محکم با مهرداد.

تا توی اون فاصله‌ی کمم دیدمش تمام نیروم تحلیل رفت.

نمیدونم فهمید چه مرگمه یا نه !

نتونستم طاقت بیارم و گفتم :
_م...مهرداد من میرم خونه.

حرفمو زدم و خواستم از کنارش رد بشم که به کمرم چنگ زد و نگهم داشت .

اوپاع از اونی که بود بدتر شد... نگاهمو ازش دزدیدم.

چونمو گرفت و وادارم کرد که بهش نگاه کنم.

DONYAIE MAMNOE

سرم و بلند کردم... نگاهش تب دار و خمار بود . بهم چشم دوخت و کشدار
زمزمه کرد :

_میدونی وقتی بی خبر گذاشتی و رفتی من چی کشیدم ؟

سکوت کردم ... انگار از حال خودش در او مده بود... شالمو از سرم کشید و
گیره‌ی موهم و باز کرد و گفت :

من اون موقع‌ها برای لمس کردنت جون میدادم اما دستمو به سمتت دراز
نمیکردم تا ناراحت نشی .

سرشو لابه لای موهم برد :

اون حسی که عطر تن تو بهم میده رو کنار هیچ دختر دیگه ای ندارم. تو مستم
میکنی ترانه .

سرشو توی گردنم برد و عمیق نفس کشید .

نتونستم جلوی نفس بلندم و بگیرم. میلش بهم بیشتر شد... با عطش گفت :

اما الان من اون پسر دانشجو نیستم... دیگه نمیخوام خودمو برای داشتن
کنترل کنم . میخوام از دختری که یه زمانی داغونم کرد انتقام بگیرم

خشن مانتومو کشید که تمام دکمه هاش پاره شد .

زیر مانتوم فقط یه تاپ قرمز داشتم که با یه وجب پارچه دوخته شده بود.

اگه به خاطر انتقام نبود اصلاً صبر نمیکردم و از خونه فرار میکردم... با اینکه منم میخواستم اما سر زندگی خودم قمار نمیکردم اما الان هدفم مهرداد بود پس با سکوتم فهموندم که ناراضی نیستم.

نگاهش به بالاتنه‌ی سفیدم افتاد... نفس توی سینه اش حبس شد. بی قرار سرشو پایین آورد و توی گردنم فرو برد

دستمو لابه لای موهاش بردم. محکم به کمرم چنگ زد و بلندم کرد همونطوری که با لبهای داغش گردنمو می‌بوسید از آشپزخونه بیرون رفت.

بدون ملایمت پرتم کرد روی مبل و بلوژش رو در آورد.

خودشو انداخت روم و با ولع لب هاشو روی لبهام گذاشت.
تنش اینقدر داغ بود که داشت دیوونه ام میکرد... از طرفی دیگه وحشی بازیاش برام لذت داشت.

DONYΔIEMAMNOE

دست انداخت زیر بلوزم و تنمو لمس کرد... از خود بیخود شدم

بی قرار دستشو به سمت شلوارم برد و خمار گفت:

— دیگه نمیتونم برای داشتن تحمیل کنم ترانه.

به خودم او مدم... انتقام به چه قیمتی؟ مهرداد سعی داشت تلافی گذشته رو در بیاره.

می خواست تلافی بی هوا رفتنم رو با این کارش در بیاره... حتی اگه میخواستم انتقام بگیرم این راهش نبود.

دستمو روی دستش گذاشتم و نالیدم:

— مهرداد نکن!

تب دار به چشمam نگاه کرد:

— چرا؟

پسش زدم و گفتم:

— من او مدم این جا درس بخونم، نمیخوام وارد رابطه ای بشم که سر انجام نداره.

خیره به چشم هام نگاه کرد و گفت:

— عقدت می کنم.

دلم زیر و رو شد... اما نه ! به این زودی نمیشد ، مهرداد و باید عاشق خودم
میکردم اما نه با همچین روشی .

از زیرش بلند شدم و همونطوری که مانتو مو پوشیدم تند تند گفتم :
_ من دارم میرم ... امشبو فراموش کن منم فراموش میکنم . رابطه‌ی ما دیگه
جز یه استاد و دانشجو چیزی نیست !

سکوت کرد... شالم و روی سرم انداختم و مثل برق از آپارتمان بیرون زدم.

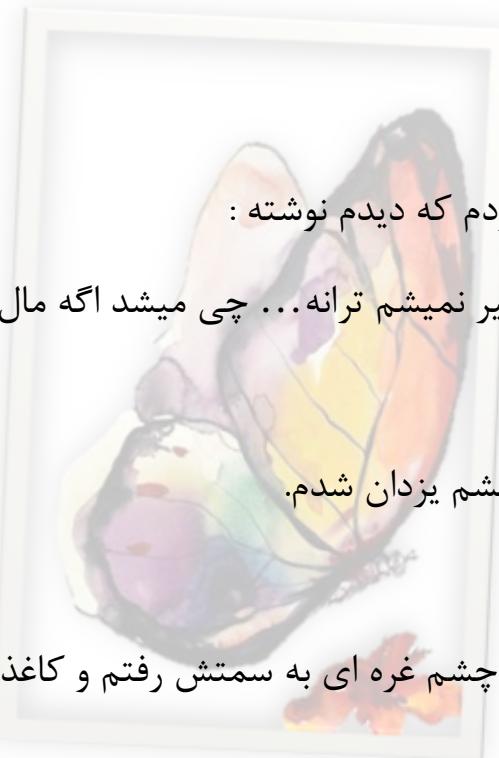
نفس عمیقی کشیدم و ته دلم به خودم فحش دادم :

_ خاک تو سرت ترانه که داشتی زندگی تو نابود میکردم

DONYAIE MAMNOE

سر کلاس نشسته بودیم ... تقریبا یک ساعت بود که بی وقفه استاد داشت درس میداد.

داشتم فکر میکردم که کاغذی جلوی روم گذاشته شد .
به کاغذ که نگاه کردم نقاشی چهره‌ی خودم و دیدم وقتی داشتم به تخته نگاه میکردم .

متعجب پشت برگه رو نگاه کردم که دیدم نوشته :
_ هر چقدر هم نگاهت کنم سیر نمیشم ترانه ... چی میشد اگه مال من میشدی؟

سرمو برگرداندم و چشم تو چشم یزدان شدم.

با عشق داشت نگاهم میکرد . چشم غره‌ای به سمتش رفتم و کاغذ و لای کتابم گذاشتم .

DONYALIEMAMNOE

تا تموم شدن کلاس سنگینی نگاهشو حس میکرم.

داشتم وسایلmo جمع میکردم که یزدان کنارم ایستاد و بی مقدمه گفت:
_ میدونم از مهرداد جدا شدی .

نیم نگاهی به سمتش انداختم و چیزی نگفتم... و سایلمو جمع کردم خواستم
برم که جلوم ایستاد و گفت:
_ یه شانس بهم بده ترانه.

بی حوصله گفتم:

_ برو کنار یزدان تا هر چی لایقه رو بارت نکردم.

عصبانی شد:

_ چرا منو پس میزنى؟ به خاطر مهرداد؟ میدونى اون الان کجاست؟ با یکی از استادهای دلبر همین دانشگاه قرار داره. مهرداد نمیتونه تو رو خوشبخت کنه ترانه... من واقعاً میخوامت.

ته دلم خالی شد... با تنه پته گفتم:

_ یعنی چی این حرفات؟

DONYALIEMAMNOE
یزدان: خودم شنیدم با یکی داشت قرار میداشت. استاد مینا سرمد. توی همین کافه‌ی بغلی.

با عصبانیت کوله امو روی دوشم انداختم و گفتم:
_ باور نمیکنم.

به سمت در کلاس به راه افتادم که صداشو شنیدم :

— همین الان بريم اونجا ترانه... کاش با چشم خودت ببینی سنگ کيو به سينه
ميزنی.

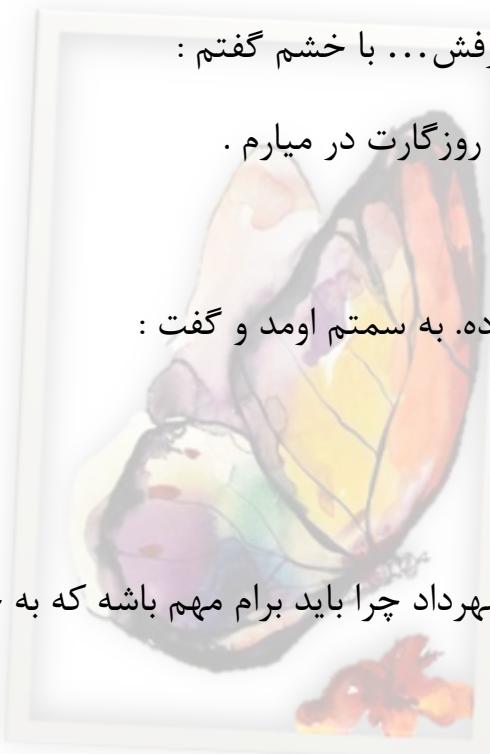
ايستادم و در نهايٽ برگشتم طرفش... با خشم گفتم :

— اگه دروغ گفته باشي ، دمار از روزگارت در ميارم .

انگار خوشحال شد که قانعم کرده. به سمتم او مد و گفت :

— بريم ببینيم .

دنبالش راه افتادم... نميدونم مهرداد چرا باید برام مهم باشه که به خاطرش
دنبال يزدان راه بيوفتم.

انگار فراموش کردم مهرداد برای من يه میوه‌ی ممنوعه است... پسر قاتل پدرمه
. فکر کردن به اون خيانت به بابمو اما گوشم به اين افكار بدھکار نبود و وقتی به
خودم او مدم که يزدان ماشين رو جلوی کafe نگه داشت .

از ماشین پیاده شدم و پا به پای یزدان رفتم . در کافه باز شد... نگاهم رو دور تا دور چرخوندم و در نهایت چشمم به مهرداد افتاد که دست تو دست مینا یکی از استادای دانشگاه نشسته بود .

با حرص بهش نگاه کردم... باورم نمیشد انقدر راحت دست یه دختر و گرفته داره به روش لبخند میزنه.

ـچی فکر کرده بودی ترانه؟ دیشب برای اینکه به خواسته اش برسه اون طوری حرف زد و گفت که عقدت میکنم .

من از همون روزی که مهرداد و ترک کردم برای همیشه اونو از دست دادم .
دیگه حتی اگه خودمو بکشم هم عاشقم نمیشه .

برای لحظه ای روشو برگردوند و چشم تو چشم من شد .

ناخودآگاه به دست یزدان چنگ زدم و گرفتمش.

نگاهش روی دست من و یزدان قفل کرد و به یک باره انگار که آتیش زیرش روشن کردن چون صورتش از خشم قرمز شد .

بی تفاوت یزدان و که اون هم تعجب کرده بود دنبال خودم کشیدم و روی یه میز با فاصله از مهرداد نشستیم .

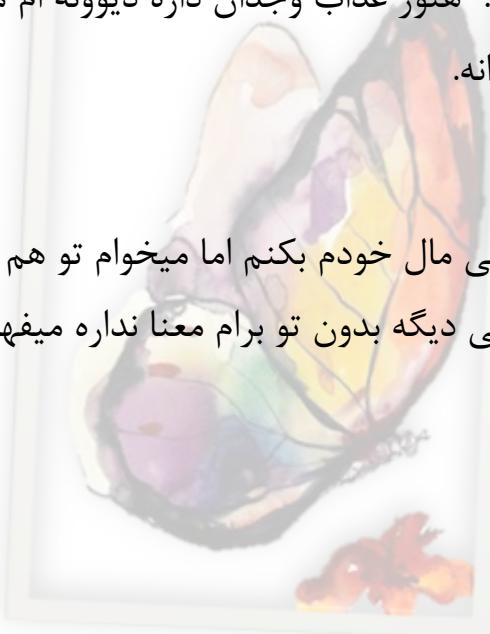
سنگینی نگاهش و حس میکردم... یزدان که از اون شرایط حسابی راضی بود
گفت :

حالا باور کردی؟

بدون اینکه به مهرداد نگاه کنم سر تکون دادم ..

یزدان: _من بابت اون شب معذرت میخوام. بردمت خونه ام ، حتی لختت کردم
اما دلم نیومد کاری باهات بکنم. هنوز عذاب و جدان داره دیوونه ام میکنه ...
اشکای اون روزت نابودم کرد ترانه.

من میتونستم تو رو به هر طریقی مال خودم بکنم اما میخوام تو هم منو بخوای .
بهم یه فرصت بده . چون زندگی دیگه بدون تو برام معنا نداره میفهمی ؟ من
خیلی دوست دارم

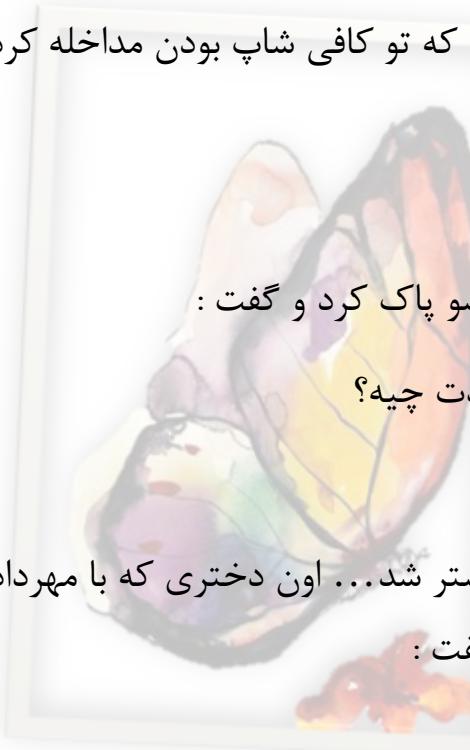

همینطوری بهش خیره شده بودم... تا خواستم جواب بدم صدای مردونه و
عصبانی از پشت سرم گفت :
DONYAIE MAMNOH
_مرتیکه ی بی شرف .

تا به خودم بیام مهرداد یقه ی یزدان گرفت و مشت محکمی پای چشمش
خوابوند .

جیغی کشیدم و خواستم مانع بشم که مشت دوم رو زد و عربده کشید :
_سگ کی باشی که به مال من چشم داری هان؟ اون بار بہت هشدار دادم ...
گفتم ترانه مال منه دور و برش نپلک.

مشت سومو زد که همه ی اونایی که تو کافی شاپ بودن مداخله کردن و به زور
جلوی مهرداد و گرفتن .

با این حرف عصبانیت مهرداد بیشتر شد... اون دختری که با مهرداد سر یه میز
بود با حرص به من نگاه کرد و گفت :
_بین تو و مهرداد چی هست ؟

DONYAIE MAMNOE

خواستم جواب بدم که عربده ی مهرداد نداشت :

_اگه یه بار دیگه ، قسم میخورم اگه یه بار دیگه دور و برش ببینمت به خاک
سیاه میشونمت فهمیدی ؟
یزدان باز از رو نرفت و گفت :
_ترانه حق انتخاب داره... اونم میفهمه کی میتونه خوشبختش کنه .

مهرداد تا خواست یورش بیره سمت یزدان داد کشیدم :

—بس کنید.....

جفتیشون به من نگاه کردن . عصبانی به دو تاشون نگاه کردم و از کافه بیرون زدم
و همونجا واایستادم تا یه کم آروم بشم .

همون لحظه مهرداد هم بیرون او مد... بازو مو گرفت و با خشم گفت :
—تو با این پسره ی یه لقبا اینجا چه گهی میخوردی ها؟

تا خواستم جوابشو بدم همون دختره از کافه بیرون او مد و عصبانی رو به مهرداد
گفت :

—مهرداد اینجا چه خبره ؟

DONYΔΙΕΜΑMNOE

مهرداد بازو مو ول کرد و رو به دختره گفت :

—هیچی عزیزم .

حس کردم یکی به قلبم چنگ انداخت... چقدر راحت به اون میگفت عزیزم...
به من حتی یه بارم نگفت جز داد و بیداد.

مینا با ناراحتی گفت:

—پس اون شایعات که میگفتن استاد آریا فرد عاشق دانشجوی خودش شده
درسته؟ تو عاشق این دختر شدی؟

منتظر به مهرداد نگاه میکردم... توقع چه جوابی رو داشتم؟ نمیدونم فقط دلم
میخواست با صراحة بگه آره این دختر و دوست دارم اما جوابی که داد دنیا رو
رو سرم خراب کرد:

—ترانه فقط یه آشنای قدیمیه من فقط نخواستم با آدم هایی که بهش صدمه
میزنن صمیمی بشه و گرنه هیچی بین ما نیست عزیزم
خودمو نباختم... مهرداد سعی داشت عذابم بده.

برای اینکه این دختر و از دست نده منو خیلی راحت یه آشنا معرفی کرد همین.

DONYAIE MAMNOE
نفسی کشیدم و با خشم گفتم:

—تو حق دخالت نداشتی.

چشم غره ی بدی به سمتی رفت... سوئیچ ماشینش رو به سمت مینا گرفت و
در حالی که داشت تو چشمای من نگاه میکرد رو به مینا گفت:

—عزیزم تو برو توی ماشین منم الان میام.

اون دختر که میدونستم یکی از استادای دانشگاهمونه با دلخوری سوئیچ ماشینو
گرفت و رفت .

اون که ازمون دور شد مهرداد با همون عصبانیتش غرید:

—دیگه حق نداری از صد قدمی اون لاشخور رد بشی .

خونسرد گفتم :

—اگه رد بشم چی؟

جدی و محکم گفت :

—اگه دور و بر اون ببینمت نمیدارم دیگه توی هیچ دانشگاهی بتونی درس

بخونی .
DONYΔIEMAMNOE

انقدر جدی گفت که مطمئن شدم این کارو میکنه اما نمیخواستم ترسمو بفهمه
برای همین با زبون درازی گفتم:

به تو چه؟ هان؟ مگه خودت فیس تو فیس یه استاد دلبر باهاش لاس
نمیزدی؟ منم دلم خواست با یزدان برم کافه باهاش حرف بزنم شب برم تو بغلش
باهاش ...

با سیلی محکمی که به صورتم زد حرفم قطع شد.

انقدر محکم زد که اشک تو چشمam جمع شد... ناباور دستمو روی صورتم
گذاشت... انگشت اشارش و به سمتm تکون داد و با تحکم گفت:

تو یه هرزه ای... شنیدی؟ اون شب اگه من سر نرسیده بودم سر اون چهار راه
به همه سرویس میدادی... خرج عمل ببابات بهانه بود. سالها قبل منو ترک
کردی چون بہت دست نمیزدم راضیت نمیکردم.

ذاتت برام رو شده ترانه... از الان به بعد به جای چشمات به بدنست نگاه میکنم
مثل بقیه تو رو فقط به چشم اُرضا کننده‌ی نیازم می‌بینم.

نه بیشتر... الانم برو هر گندی که میخوای بزنی بزن. دیگه به من ربطی نداره.

باورم نمیشد این حرفا رو مهرداد زده... مگه من چیکارش کرده بودم؟

DONYAIE MAMNOE

مگه نه اینکه خودش با یه دختر قرار داشت پس چرا باید از دیدن من و یزدان
کنار هم این حرفا رو بهم بزنه؟

با چشمای اشکی تاکسی گرفتم و یه راست به سمت خونمون رفتم تا حداقل
برای چند دقیقه آرامش داشته باشم .

وسط کلاس با فری قر میدادیم و پوریا هم یه آهنگ خز و مسخره رو با اون
صدای نکره اش میخوند .

بقیه ی بچه ها هم یا وسط در حال رقصیدن بودن یا دست زدن .

از دیروز تصمیم گرفتم زندگیمو به روال عادی برگردونم .

تصمیم گرفتم به مهرداد فقط به چشم انتقامم نگاه کنم همین و بس .

جو گرفتم و رفتم روی میز استاد و با بشکن قر دادم :

وای چقدر مستم من ...

آخ ببین بدنمو ، راه رفتنمو ، قر کرممو .

وای چقدر مستم من ...

آخ ببین عشه هامو چند تا از چشمه هامو ...

وای چقدر مستم من ...

داشتم بی توجه قر میدادم که صدای سرفه های پی در پی بچه ها باعث شد
حوالسم و به کلاس بدم .

با دیدن مهرداد که با اخم و جذبه نگاهم می کرد صاف ایستادم و با من و من
گفت :

_اوممم... چیزه ... من داشتم ... داشتم چیز میکردم ...

اولین دروغی که به ذهنم رسید و تندر گفت:
_آها یه سوسک روی سقف بود او مدم روی میز تا اونو بکشم.

یه نگاه به معنی خر خودتی بهم انداخت و با همون اخمش گفت :
_بیا پایین خانم زند .

پشت چشمی نازک کردم و جوگیرانه از روی میز پریدم که پام پیچ خورد .

تقریبا داشتم با مخ میخوردم زمین که دست داغی دور شکمم محکم حلقه شد.

صدای خنده ی بچه ها او مد. ترسیده سرمو بلند کردم که چهره ی نگران مهرداد
رو دیدم.

تو همین حین چشمم به یقه‌ی بازش افتاد و رد کبودی روی گردنش خاطرات
اون شبو به یادم آورد.

مثل ترقه پریدم بالا و رفتم روی آخرین میز کلاس نشستم.
همش صحنه‌های اون شب به ذهنم می‌ومد.

انگار مهرداد هم فهمید که چشمم به کبودی روی گردن برنزه اش افتاده و توی
فکرم چیه چون اون هم عمیق نگاهم می‌کرد.

پویا با پرویی گفت:

استاد بحث آزاد بدید.

مهرداد چشم غره‌ای به سمتش رفت و گفت:
خیر نمیشه امتحان داریم.

صدای داد همه بلند شد اما با اخم مهرداد تقریبا همه خفه شدن و سر جاهاشون
نشستن.

دیشب تقریبا تمام جزوه رو مرور کرده بودم اما از اونجایی که فکرم مشغول بود
مطمئن نبودم یادم مونده یا نه.

برگه های امتحان که توسط مهرداد پخش شد تمام حواسمو به سوالات دادم.
می دونستم با وجود مهرداد هیچ کس حتی یک کلمه هم نمیتونه تقلب کنه پس
ترجیح دادم با وجود میونه ی شکراب شدمون بیشتر از این خودمو ضایع نکنم.

تقریبا اکثر سوالا رو جواب دادم جز دو تای آخر که هیچ رقمه نمیتونستم
درکشون کنم .

همینطوری هاج و واج به سوالات نگاه میکردم که حضور مهرداد رو بالای سرم
حس کردم.

چون آخرین صندلی بودم کسی به ما دید نداشت و اکثرا سرشون توی برگه های
امتحانشون بود .

مهرداد خم شد و به برگه ام نگاه کرد... فهمید توی کدوم سوال موندم .

DONYΔIEMAMNOE

از این حضورش انقدر نزدیک به خودم قلبم بدجوری طپش گرفته بود.
سرشو کnar گوشم آورد و با این کار رسما نور الی نور شد.

دم گوشم آروم زمزمه کرد :

امشب تختم خالیه.

تمام تنم لرزید... یاد حرفای دیروزش افتادم وقتی بهم گفت هرزه... وقتی بهم گفت از این به بعد منو فقط به چشم ار.. ضا کننده‌ی نیازش می‌بینه.

الان هم داشت همینو ازم میخواست.

اینکه تخت خوابشو پر کنم.

چشمای اشکیمو ندید و ادامه داد :

ـ نترس این بار بلدم با یه هرزه چطور رفتار کنم.

قلبم با این حرفash بدطوری شکست.

کnar گوشم جواب سوالا رو یکی یکی گفت و در اخر تیر خلاص و زد و از کnaram
رفت :

DONYAIE MAMNOE

ـ این پیش پرداخت . برای امشب دویست میدم هر چند... یه هرزه برای یک شب همینقدرم نمی‌ارزه .

خودکارو توی دستم فشار دادم... از طرفی از اینکه داشت این حرفا رو بهم میزد ازش بیزار بودم اما از یه طرف دیگه هم نمیتونستم جلوی احساسمو بگیرم.

ازم فاصله گرفت و انگار نه انگار که غرورم رو شکسته با اخم بچه ها رو زیر نظر گرفت.

بدون اینکه به اون دو تا سوال جواب بدم زودتر از همه از جا بلند شدم .

چشمam تار میدید... به سمت مهرداد رفتم که با همون اخمش گفت :

ـ هنوز کلاس تموم نشده خانم زند .

انگار صداشو نشنیدم.... مدام توی سرم حرفای بدی که بهم زد اکو میشد .

برگه رو روی میز گذاشتم . خواستم به سمت در کلاس برم که چشم هام سیاهی رفت و آخرین صدایی که شنیدم صدای نگران مهرداد بود که اسمم رو صدا زد.

به سختی لای پلکمو باز کردم ...

توی اتاق نا آشنا بودم که نمیدونستم کجاست .

DONYAIE MAMNOE

سرمو چرخوندم... هیچ کس توی اتاق نبود .

خواستم بلند بشم که سوزش روی دستم نداشت... با دیدن سرمی که به دستم وصل شده آه از نهادم بلند شد و همه چیز یادم اوهد .

حرف های مهرداد و غش کردنم... اونقدر ازش دلخور بودم که حد نداشت.

خدا میدونه الان کجاست! لابد بچه ها منو رسوندن بیمارستان مهرداد هم عین
خیالش نیست و الان داره با دوست دخترash لاو میترکونه..

اشکم سرازیر شد و همون لحظه صدای باز شدن در اوهد. سریع چشمامو بستم تا
هر کی اوهد متوجه ی گریه کردنم نشه.

صدای بسته شدن در و بعدش هم صدای کلافه ی مهرداد که انگار پای تلفن بود

:

— بهت میگم نمیتونم بیام مینا چرا نمیفهممی؟

.....

+ آره کاری که دارم از تولد تو مهم تره ...

...—

+ خواهش میکنم مینا بین الان حالم خیلی داغونه تولد تو حتما یه روز دیگه
جشن میگیرم .

مهرداد اینجا چیکار میکرد؟ باور میکردم به خاطر من داره مینا رو می پیچونه؟
باور میکردم قید اونو زده تا اینجا بمونه؟

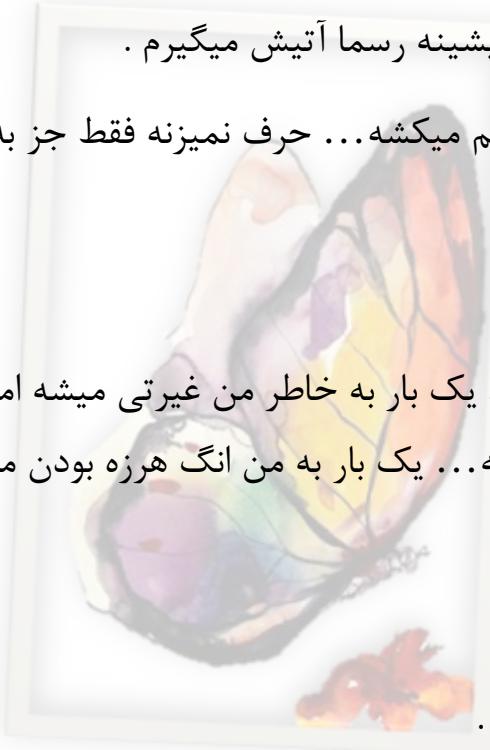
نمیدونم تلفنش کی قطع میشه وقتی صدای پاشو هر لحظه نزدیکتر حس میکنم
قلبم طپش دیوانه واری پیدا میکنه.

کنارم می ایسته... خیلی دارم سعی میکنم تا رسوا نشم.

دست داغش که روی صورتم میشینه رسما آتیش میگیرم .

نوازش گرانه دستشو روی صورتم میکشه... حرف نمیزنه فقط جز به جز صورتم
رو لمس میکنه .

دلیل این رفتار هاشو نمیفهمم . یک بار به خاطر من غیرتی میشه اما دست تو
دست یک دختر دیگه میره کافه... یک بار به من انگ هرزه بودن میزنه و حالا
اینطور عاشقانه نوازشم میکنه.

کدوم رفتارشو باید باور میکردم .

DONYAIE MAMNOE
با شنیدن صدای زمزمه مانندش نفسم رسما قطع شد :

_خواهش میکنم چشماتو باز کن عزیزم... ببین بدجوری داغونم کردی . منو
ببخش ترانه... همه‌ی اون حرف روزدم تا اذیت کنم... میدونم پاکی...
میدونم جز من کسی نزدیکت نبوده... چشماتو باز کن... خواهش میکنم .

با بوسه‌ای که روی پیشونیم نشست رسما برق سه فاز از سرم پرید.

میخواستم چشمامو باز کنم و ببینم این مهرداده که داره این حرفارو میزنه ؟

نمیتونستم بیشتر از اون به بازی کردن ادامه بدم... آروم لای پلکامو باز کردم و
با چهره‌ی داغون مهرداد روبه رو شدم.

با دیدن چشمهای بازم با نگرانی گفت :

— خوبی ؟

صدای پشیمونش به گوشم رسید :

— ترانه من ...

DONYΔIEMAMNOE

حرفش با صدای باز شدن در متوقف شد .

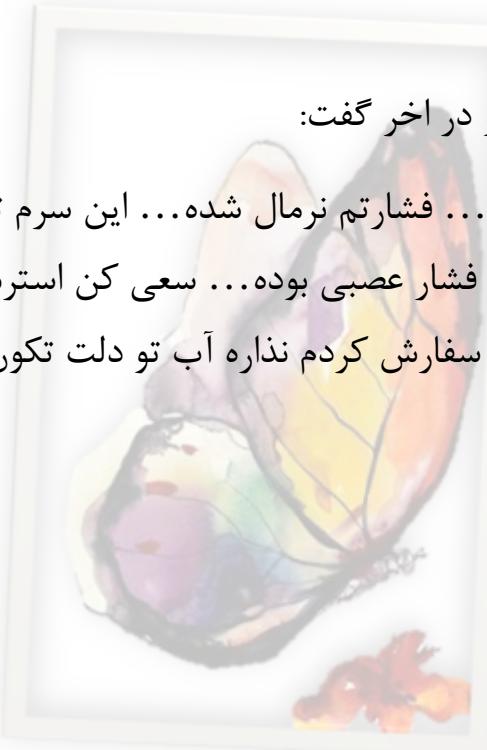
دکتر مردی داخل شد و با دیدن من گفت :

— مریضمونم که به هوش او مدد... یه دل سیر خوابیدی شوهرت اینجا از نگرانی
داشت آسمونو به زمین می دوخت

نگاه دلخورمو به مهرداد دوختم... ته چشماش یه چیزی بود که در ک نمیکردم
اما نمیخواستم به احتمالات ذهنم فکر کنم.

دکتر سرم و فشارمو چک کرد و در اخر گفت:

— خوب سرمتم داره تموم میشه... فشارتم نرمال شده... این سرم تموم بشه
مرخصی... این حالتم به خاطر فشار عصبی بوده... سعی کن استرس و از
خودت دور کنی... به شوهرتم سفارش کردم نداره آب تو دلت تكون بخوره.

با اخم گفتم:

— این آقا شوهر من نیست.

دکتر: اما اون گفت که تو زنشی.

DONYΔIEMAMNOE

با این حرف دکتر نگاه تیزی به مهرداد کردم... دکتر که اوضاعو دید فرارو به
قرار ترجیح داد و گفت:

— به خیر بگذره... .

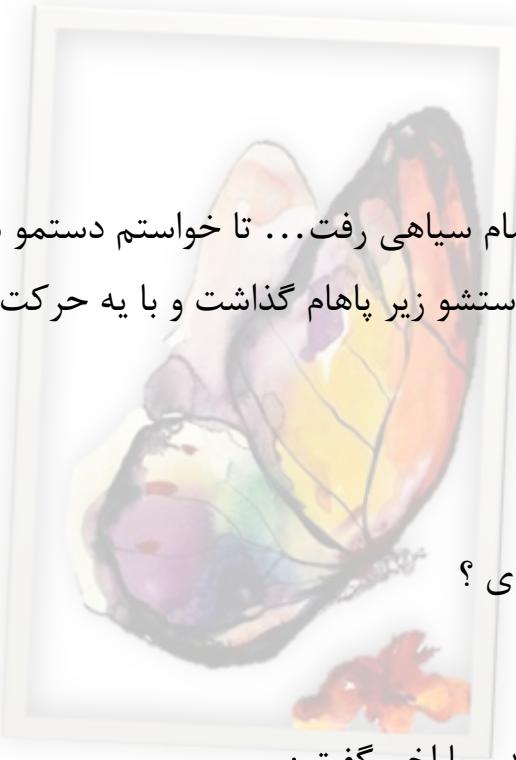
از اتاق که بیرون رفت سرم رو وحشیانه از دستم کشیدم که مهرداد با نگرانی
دستم و گرفت و گفت:

—دیوونه شدی؟ چیکار میکنی؟

بی توجه به خونی که از دستم میومد دستم و پس کشیدم و گفتم:

—به من دست نزن!

از تخت پایین او مدم که چشمam سیاهی رفت... تا خواستم دستمو به تخت
بگیرم مهرداد با خشونت یه دستشو زیر پاهام گذاشت و با یه حرکت بلندم کرد.

با تعجب و عصبانیت گفتم:

—چیکار میکنی تو دیوونه شدی؟

دوباره همون مهرداد سابق شد و با اخم گفت:

—حرف نزن... الکی خود تو خسته میکنی.

DONYAHEMAMI

کیفمو برداشت و همون طوری که توی بغلش بودم درو باز کرد... خواستم باز
هم تقلا کنم اما با حس کردن سنگینی نگاه همه از خجالت سرمو توی سینه‌ی
پهن مهرداد فرو بردم.

نفسش بند او مدد و متوقف شد... تازه فهمیدم چیکار کردم اما حالا که کار از کار گذشته بود ترجیح دادم سرمو همون تو مخفی کنم.

به راه افتاد اما انقدر آروم راه میرفت که داشت خوابم میبرد اما یه جورهایی هم از خدام بود.

بوس عطر تنش... اون سینه‌ی پهن و مردونه اش داشت دیوونه ام میکرد.

نامحسوس نفس‌های عمیق میکشیدم و عطرشو وارد ریه هام میکردم.

بالاخره به ماشین مهرداد رسیدیم.

اصلا دلم نمیخواست از اون حال در بیام... انگار مهرداد هم دست کمی از من نداشت.

در ماشین باز کرد و منو آروم روی صندلی نشوند... سعی کردم خودمو نبازم برای همین دوباره به حالت قبلیم برگشتم و با اخم گفتم:

خودم با تاکسی میرم.

DONYΔIEMAMNOE

نگاه بدی به سمتم انداخت و درو بست و خودش سوار شد... با داد گفتم:

نشنیدی چی گفتم؟

قفل مرکزی و زد و با خونسردی گفت:

ـ هنوز یاد نگرفتی خودتو با تقلاهای بیخود خسته نکنی؟

از اینکه همیشه حرف اون بود بدجور حرصم در اوmd برای همین با صدای بلندی گفتم:

ـ چرا انقدر زور میگی؟ مگه نگفتی من یه هرزه‌ی بی ارزشم؟ مگه سیلی به گوشم نزدی؟ مگه نگفتی دیگه کاری به کارم نداری پس الان چرا اینجاوی؟ چرا سعی داری منو دیوونه کنی؟

کلافه ضربه‌ای به فرمون زد و در حالی که سعی میکرد صداش بلند نشه گفت:

ـ چون تو هنوز لجبازی... هنوز مثل قدیم هر کاری که بہت بگنو برعکسش انجام میدی... میدونی تحمل دیدنتو با یزدان ندارم... میدونی دوست ندارم اطراف اون بپلکی اما تو باهاش تو کافی شاپ قرار میداری.

این حجم از زورگویی زیاد بود... خودش هزار و یک دوست دختر داشت اون وقت حرف به من زور میگفت؟

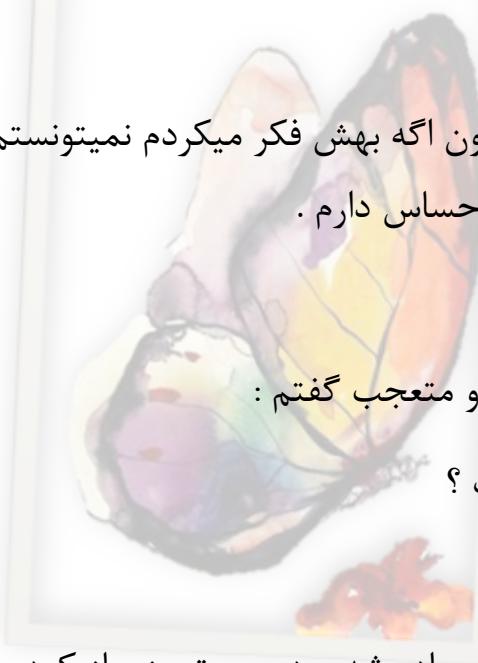
ـ اصلا به تو چه هان؟ یه زمانی صیغه ات بودم الان چرا انقدر بهم گیر میدی؟ چرا برات مهمه که با یزدان نباشم هان چرا؟

کنترلشو از دست داد و عربده کشید :

—بس کن ترانه... اگه یه ذره فقط یه ذره چشماتو باز کنی میفهمی چرا انقدر
روت غیرت دارم.

همزمان با تموم شدن حرفش ماشینو جلوی برج خودش پارک کرد.

حرفی که زد و فراموش کردم چون اگه بهش فکر میکردم نمیتونستم جلوی
خودمو بگیرم و می گفتم بهش احساس دارم.

نگاهی به پارکینگ برج انداختم و متعجب گفتم :

—چرا منو آوردى خونه‌ی خودت؟

بدون اینکه جوابمو بده از ماشین پیاده شد و در سمت منو باز کرد.

DONYAIE MAMNOE

بازمو گرفت و وادارم کرد که پیاده بشم... دادم در اوهد :

—چیکار میکنی وحشی؟

خونسردانه جواب داد :

اگه با پای خودت نیای مجبورم دوباره بغلت کنم .

از این همه پرویی دهنم باز مونده بود ناباور گفتم:

منو به زور میخوای ببری خونه‌ی خودت؟ چرا؟

مهرداد: چون دکتر گفت باید دو روز استراحت کنی تا به تنظیمات کارخونه
برگردی... فشارت پایینه . بخوای تنها بری خونه از اینی که هستی هم ضعیف
تر میشی .

پوزخندی زدم :

برات مهمه؟

با این حرفم متوقف شد و خیره بهم نگاه کرد... زیر نگاه سنگینش داشتم کم
میاوردم که گفت :

آره... مهمه!

DONYΔIEMAMNOE

با این حرف قلبم به طپیش افتاد... یه طپیش که مخصوص مهرداد بود... از
گذشته تا حالا.

خر شدم ، با همین نگاهش خر شدم و وقتی دستم و کشید بی اعتراض دنبالش رفتم .

آسانسور نگه داشت .. کلید انداخت و درو باز کرد... توی کل آسانسور دستمو محکم گرفته بود جوری که انگار میخواهم فرار کنم .

درو بست و به سمت اتاق خواب رفت... دنبالش رفتم . چراغ اتاق خواب و که روشن کرد با دیدن لباس خواب قرمز زنونه حالم خراب شد .

مهرداد فوری انداختش زیر تخت اما من دیدم ، این مهرداد با مهرداد گذشته که چشم به هیچ دختری نمینداخت فرق داشت .

تخت و مرتب کرد و گفت :

از توی کمدم لباس بردار و بپوش تا یه چیزی بیارم بخوری .

DONYAIE MAMNOE

با دلخوری گفتم :

لازم نیست... من روی این تخت نمی خوابم.

فهمید دردم چیه :

ترانه من الان...

وسط حرفش پریدم :

نیاز به توضیح نیست... من روی زمین میخوابم لباسام مناسبه.

کلافه نفسش و بیرون داد :

باشه روی زمین بخواب اما لباساتو عوض کن .

پشت بند حرفش در کمدو باز کرد و دو تا پتو و بالش برداشت از اتاق بیرون رفت.

لجبازی و کنار گذاشت و در کمدو باز کردم و اولین لباسی که دستم او مد رو برداشتیم . قدش بلند بود اما نه اونقدری که پاهام و بپوشونه

ناچارا با همون شلوار لی از اتاق بیرون رفتم که دیدم مهرداد توی پذیرایی جا پهن کرده خودشم توی آشپزخونه مشغول گرفتن آبه پر تغاله .

DONYAIE MAMNOE

خیره به جایی که برای خواب درست کرده بود با تعجب گفتم:

نکنه تو هم میخوای ور دل من بخوابی که تشک دو نفره پهن کردی ؟

آب پرتغالو توی لیوان ریخت و گفت:
_ آره ، منم دلم خواست روی زمین بخوابم .

گاهی وقتها از این همه پرروییش دهنم باز میموند ، هر کاری که دلش
میخواست میکرد اصلا هم نظر طرف برash مهم نبود .

از آشپزخونه بیرون اوmd و لیوان آب پرتقال و به سمتm گرفت و با تحکم گفت:
_ همشو تا آخر میخوری .

چشم غره ای به سمتش رفتم و از اونجایی که بدجور تشنه am بود لیوانو یک
نفس سر کشیدم .

لیوانو که پایین آوردم چشمم به مهرداد افتاد که بی تعارف تیشرتش رو از تنش
بیرون آورد .

DONYΔIEMAMNOE

با دیدن اون هیکل برنزه اش آب دهنمو قورت دادم .

خونسردانه زیر پتو خزید و گفت:

قرار نیست که تا فردا همونجا وایستی منو نگاه کنی؟

با تته پته گفتم:

من اونجا نمی خوابم.

کلافه شد:

اونجا نمیخوابی اینجا نمیخوابی... خسته ام کردی ترانه.

دستمو به کمرم زدم:

چرا من باید کنار تو بخوابم؟

با اخم گفت:

چون اگه نصف شب حالت بد شد یه نفر کنارت باشه.

DONYAIE MAMNOE

+اما من به کمک کسی نیاز ندارم.

نشست و من دوباره چشمم به بدن شش تکه اش افتاد.

کلافه گفت:

—میترسی بلای سرت بیارم؟ اگه میخواستم کاری بکنم اون زمان که صیغه ام بودی میکردم ، نترس تا صبح نمیخورمت. اما اگه خودت جنبه‌ی خوابیدن کنار یه مرد خوشتیپ و نداری بحش جداست .

خونم به جوش او مد... احمق به من میگفت بی جنبه.

با خشم به طرفش رفتم و زیر پتو خزیدم . لبخند پیروز مندانه ای زد و با فاصله ازم دراز کشید.

شلوارلی جینم بدجوری روی مخم بود ، از تنگی زیادش مدام وول میخوردم... مهرداد که تا اون لحظه بیدار بود با صدای شیطونی گفت:

—اگه میخوای من راحتت کنم؟

مشتی به شونه اش کوبیدم :

—لازم نکرده تو سکوت کن خودش یه کمکه .

DONYΔIEMAMNOE

با خنده گفت:

—الآن زدی مثل؟

این بار با تمام توان به شونه‌ی پنهنش کوبیدم:

آره و اگه به حرف زدن ادامه بدی بازم میزنم .

از رو نرفت:

—یزن ببینم .

دستم و بالا بردم تا محکم تر بزنم که با یه حرکت برگشت و دستمو گرفت.

به محض برگشتنش فاصله از بین رفت و صورتش رو توی یک سانتی صورتم
دیدم .

چشمهای خمارش رو به چشمam دوخت... نه اون حرف میزد ، نه من .

قدرت اینکه عقب بکشم رو نداشتی... انگار مسخ شده بودم.

خیره به چشم هام ناخودآگاه گفت :

من با هیچ دختری رابطه نداشتی ترانه... کلید خونه رو به یکی از دوستام داده

بودم. اون لباس خواب...

دوباره یاد اون لباس خواب افتادم... وسط حرفش پریدم و گفتم :

—به من ربطی نداره.

مهرداد: اما دلخور شدی! نمیخوام راجع من فکر بد بکنی.

پوزخندی زدم:

من مثل تو نیستم جناب استاد. کسی که به بقیه انگ هرزه بودن رو میزنه و
قضاؤت میکنه من نیستم تویی.

خیره نگاهم کرد و موهای ریخته شده توی صورتم رو کنار زد:
معذرت میخوام.

جا خوردم، مهرداد و عذرخواهی؟

مهرداد: وقتی امروز اون طوری توی کلاس غش کردی دیوونه شدم... وقتی دکتر
گفت به خاطر فشار عصبی فشارت افتاده دلم میخواست سرمو به دیوار بکویم.

DONYAIE MAMNOE

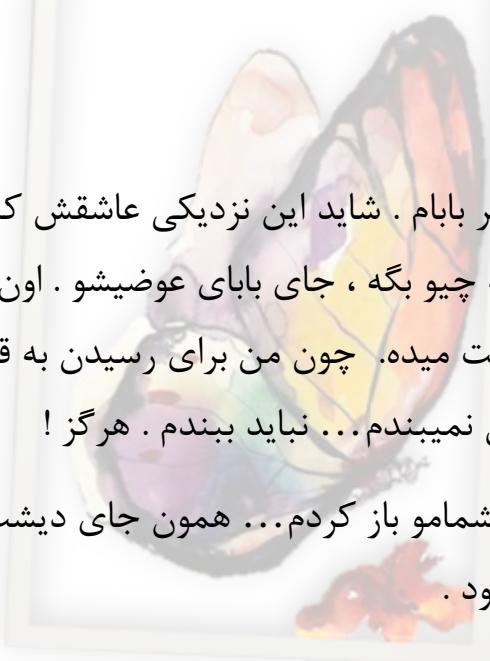
انگار تازه یادم افتاد ازش دلخور بودم، دلخور پشم رو بهش کردم که با خشونت
دستش رو دور شکمم حلقه کرد و منو به خودش چسبوند.

نفسم بند اومند... از هیجان رو به مرگ بودم. سرش رو لای موهم فرو برد و
عمیق نفس کشید.

با کارهای رسمی داشت دیوونه ام میکرد .

تکون خوردم که حلقه‌ی دستش تنگ‌تر شد و صداش زمزمه وار کنار گوشم
گفت :

این چند روز انقدر سخت بود که الان به آرامش نیاز دارم ترانه همین طوری
بمون بذار یکم آروم بشم .

سکوت کردم ... این بار به خاطر بابام . شاید این نزدیکی عاشقش کنه ، باید
دیوانه وار عاشق بشه ، باید همه چیو بگه ، جای بابای عوضیشو . اون روزی که
دیوانه وار عاشقم شد منو از دست میده . چون من برای رسیدن به قاتل بابامه که
اینجام . هرگز هم به پرسش دل نمیبندم ... نباید ببندم . هرگز !

کش و قوسی به بدنم دادم و چشمamo باز کردم ... همون جای دیشب خوابیده
بودم با این تفاوت که مهرداد نبود .

دست دراز کردم و گوشیمو برداشتیم با دیدن ساعت با ترس از جا پریدم .

ساعت یازده و نیم بود و من خواب مونده بودم .

با عجله شماره‌ی مهرداد و گرفتم بعد از کلی بوق بالاخره جواب داد :

بله؟

با جیغ جیغ گفتم :

_چرا منو بیدار نکردی الدنگ ؟

معلوم بود سر کلاسه و نمیتونه صحبت کنه :

_شما امروز استراحت کنید موردی نداره .

-چی چیو مورد نداره ؟ از درسام بیوفتم مورد نداره ؟ من الان میام دانشگاه.
حالمم خوبه.

انگار عصبانیش کردم که صداش رگه های خشم گرفت:

_شما حق همچین کاری و نداری. وقتی میگم خونه استراحت کن یعنی
استراحت کن .

صدای یکی از دانشجو ها رو شنیدم که گفت :

DONYATEMANNOE

_استاد زنته ؟

خنده ام گرفت. هیچ کدومشون فکر نمیکردن مخاطب مهرداد من باشم در
حالی که توی خونه ی اون زیر پتوی گرم و نرمش خوابیدم .

صدای بوق اشغال معلوم شد مهرداد داره حسابی گوش اون دانشجو رو می پیچونه .

چند دقیقه بعد به موبایلم اس ام اس اوmd بازش کردم مهرداد بود :

— کلاس های بعدی رو نمیرم میام خونه ، غذا هم میگیرم تو استراحت کن .

از خدا خواسته دوباره دراز کشیدم که در خونه یهويی باز شد .

از ترس جيغى کشیدم ... سحر دوست دختر سابق مهرداد با عصبانیت کلید انداخته بود .

با ديدن من با بهت و ناباوری گفت :

— پس مهرداد تو رو می گفت ؟

چشم غره ای به سمتش رفتم :

— او لا اينجا طويله نيست ... دوما مثل آدم بيا تو سوما من نميدونم تو چى ميگى .

DONYΔIEMAMNOE

مثل اسب رم کرد و به سمتمن اوmd ...

انقدر غير منظره موهم و تو مشتتش گرفت که اصلا نفهميدم چى شد !

با تمام توانش موهامو کشید که اشک تو چشمam جمع شد . توی صورتم فریاد زد

:

به خاطر تو منو ول کرد آره ؟ به خاطر تو هرزه ی عوضی نخواست با من ازدواج کنه .

به خاطر تو انقدر راحت به من پشت پا زد...

محکم تر موهامو کشید :

چیکار کردی ؟ ازش حامله شدی ؟ با هرزه گری خودتو بهش غالب کردی هان چیکار کردی ؟

بدجوری عصبانیم کرد . لگد محکمی به شکمش زدم که موهم از دستش در اوmd .

فشارم پایین بود اما قرار نبود جلوی این احمق بیازم.

از جا بلند شدم و محکم ترین سیلی عمرش و به گوشش زدم .

با نفرت نگاهم کرد و خواست به سمتm حمله کنه که دستشو گرفتم و اینبار من داد زدم :

یه تیکه آشغال لایقش دور انداخته شدنه ، تو انقدر بی ارزش بودی که مهرداد نخواست . اونقدر آویزونش شدی که پرتب کرده اوون ور به من چه ؟ هان ؟ تو آدم چندش آوری هستی دخلش به من چیه ؟ مهرداد بخواه عاشق هر کسی ممکنه بشه . اینکه عاشق تو نشده تقصیر منه ؟

با حرفام آتیشش زدم . با همه قدرتش هلم داد که سکندری خوردم و سرم محکم به سنگ زمین خورد .

چشمam سیاه شد اما بیهوش نشدم ... نخواستم که بشم .

سحر هیستریک خندید و گفت :

–چی شد عروسکم؟ لال شدی؟ من برای رسیدن به مهرداد هر کاری کردم. از این به بعدم میکنم . مثلا همین الان بکشمت و داغ جنازتو رو دل مهرداد بذارم نظرت چیه ؟

با نفرت نگاهش کردم و خواستم بلند بشم اما نتونستم.

DONYAIE MAMNOE

گرمای خون رو روی سرم احساس میکردم .

چشم هام کم کم داشت میشد که صدای زنگ موبایلم بلند شد. فهمیدم کلاس مهرداد تموم شده و الان میخواهد بیايد.

خواستم دستم رو دراز کنم و موبایلم رو بردارم که سحر زودتر از من جواب داد :

به به جناب استاد دانشگاه . میبینم که زیادی نگران حال آشنای قدیمیت شدی . اما نگران نباش هنوز نمرده . نمیدونم مهرداد چی گفت که سحر عصبانی شد:

آره تو خونه اتم ! کnar عزیز دردونه ای که به خاطرش منو ول کردی . اگه بخوام همین الان میتونم بکشممش اما منتظرت میمونم... زود بیا اگه انتخاب این دختر باشه اون وقت تمام زندگیمو صرف کشتنش میکنم ...

صدای عربده‌ی مهرداد رو حتی منم میشنوم و توی اون شرایط دارم تصور میکنم استاد مهرداد مغور بین اون همه دانشجو این طوری فریاد میکشه .

سحر تلفنو قطع کرد و با حسادت آشکار گفت:

کم مونده بود پای تلفن منو دار بزنه . تو چی داری دختره‌ی احمق که من ندارم ؟

DONYAIE MAMNOE

با تحقیر نگاهش کردم و گفتم :

شعور دارم اما متاسفانه تو حتی با اسمشم آشنا نیستی . طرف داره میگه تو رو نمیخواد کجاشو نفهمیدی ؟ آخه یه دختر چقدر میتونه سبک و آویزون باشه ؟

با نفرت نگاهم کرد اما چیزی نگفت. علاوه بر سرم پهلووم بدجور درد میکرد .
موقع افتادن محکم به لبه‌ی پله خورده بود .

ده دقیقه نگذشته بود که مهرداد مثل طوفان از راه رسید . بدون اینکه به سحر
نگاه بندازه به سمت منی که همچنان پخش زمین بودم دوید و سرم و توی
آغوش گرفت:

—ترانه خوبی ؟

فقط سرم و تکون دادم... موها مو با دستهای مردونه اش کنار زد و نگران گفت:

—خیلی ترسیدم اتفاقی برات افتاده باشه...

حتی اگه نمی گفت از رنگ پریده اش فهمیده بودم .

سحر با حسادت به ما نگاه میکرد . از لجش تو چشمهای مهرداد نگاه کردم و
خودمو به موش مردگی زدم تا از حرص بمیره .

DONYAIE MAMNOE

طاقت نیاورد و گفت :

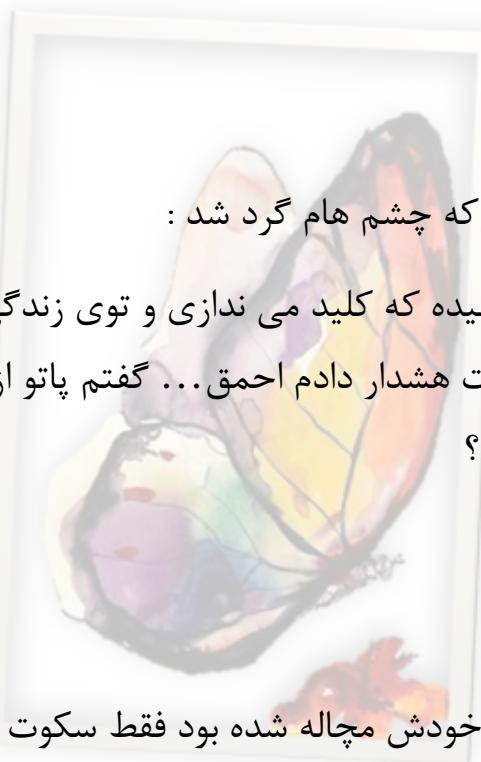
—اینقدر دوستش داری ؟

با این حرف سر مهرداد چنان به سمتیش چرخید که من جای سحر زهر ترک
شدم .

مهرداد از من غافل شد و به سمت سحر یورش برد و سیلی محکمی به گوشش زد.

یاد اون روزی افتادم که به من سیلی زد ولی انصافا این سیلی کجا و اون سیلی کجا.

سحر روی زمین پرت شد.

مهرداد چنان عربده ای کشید که چشم هام گرد شد :
_حالا دیگه کارت به جایی رسیده که کلید می ندازی و توی زندگی من سرک میکشی ؟ دیروز زنگ زدی بہت هشدار دادم احمق... گفتم پاتو از گلیمت دراز کنی قلم پاتو می شکنم نگفتم؟

سحر که حالا مثل موش توی خودش مچاله شده بود فقط سکوت کرد.

مهرداد با خشم بازوش رو گرفت و کشون کشون اونو به سمت در برد و تهدیدش کرد :

DONYΔIEMAMNOE

_اگه یه بار دیگه از صد متری ترانه رد بشی قسم میخورم می کشمت .

تا خواست از خونه پرتش کنه سحر به التماس کردن افتاد . با لذت داشتم نگاهشون میکردم . این حمایت مهرداد بدجوری بهم ساخته بود.

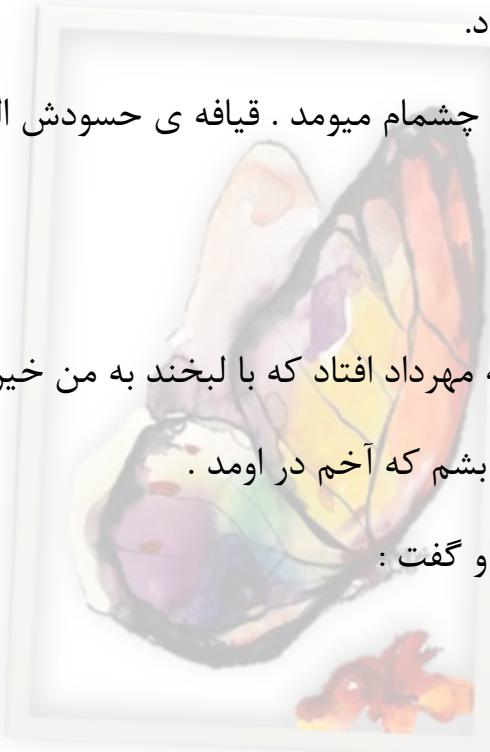
عالرغم تمام التماس ها مهرداد مثل سگ از خونه پرتش کرد بیرون و در رو هم روش بست .

تا در بسته شد با یادآوری قیافه‌ی سحر پقی زدم زیر خنده . مهرداد که داشت به سمتم میومد همونجا و ایستاد .

انقدر خنديدم که رسما اشک از چشمam میومد . قیافه‌ی حسودش التماسash بدرجوری مضحك بود .

خنده ام که تموم شد چشمم به مهرداد افتاد که با لبخند به من خیره شده .
خجالت کشیدم و خواستم بلند بشم که آخم در اوmd .
مهرداد با نگرانی به سمتm اوmd و گفت :

چت شد ترانه ؟

دستمو روی پهلوum گذاشتم و گفتم :
DONYΔIEMAMNOE
وقتی هلم داد پهلوum زخم شد چیز مهمی نیست .

دستش به سمت بلوزم رفت . سریع مانع شدم که کلافه گفت :
بذار نگاه کنم ترانه باید ببینم زحمت عمیق نباشه .

ناچارا گذاشتم بلوزم رو بالا بزنه . کبود شده بود اما معلوم بود کبودیش عمیق نیست . خواستم بلوزم و پایین بفرستم که دست داغ مهرداد روی پهلومن نشست . برق گرفته نگاهش کردم دست داغش روی پهلومن نشسته بود و نوارشش میکرد .

بدجوری گر گرفتم . انگار توی حال خودش نبود .

با صدای ضعیفی گفتم:

—مهرداد چی کار میکنی ؟ ...

جوابم رو نداد ، سرش رو بلند کرد و به چشم هام خیره شد.

با صدای خشن داری گفت:

DONYAIE MAMNOE

—ترانه من ...

سکوت کردم ، خوب می فهمیدم معنای نگاهش چیه !

هشدار دهنده گفتم :

_مهرداد نکن!

حروف تموم نشده بود با یه حرکت منو روی زمین خوابوند و خودش هم روم
خیمه زد.

نفس نفس زنون بهش خیره شدم . چشماش قرمز و تب دار شده بود.

دستمو روی سینه‌ی پهنس گذاشتم و خواستم بلند بشم که بیشتر از قبل بهم
نزدیک شد .

ناخودآگاه زمزمه کردم :

_مهرداد...

DONYAIE MAMNOE

با شنیدن صدام تکون خفیفی خورد و با التهاب صورتش رو نزدیک آورد و لبهاش
رو با قدرت روی لب هام گذاشت با ولع می بوسید .

نفس کم آورده بودم. از به طرف هم خنده ام گرفت . استاد دانشگاه با لباس
رسمی این طور هیجان انگیز داره دانشجوی خودش رو می بوسه .

لب هاش رو از روی لب هام برداشت و با نفس نفس کنار گوشم زمزمه کرد :

_دیگه نمیتونم جلوی تو دووم بیارم لعنتی . هر کاری کردم فراموشت کنم نشد.

دیگه میخواهم مال من بشی. عقدت میکنم ... زیر کاری که کردم نمیزنم.

پشت بند حرفش دستش به سمت دکمه های بلوزم رفت و یکی یکی بازشون کرد .

سکوت کردم و ته دلم گفتم :

_هیچ وقت به خواستت نمیرسی مهرداد... هزار بار تا لب چشمها میبرمت اما
تشنه بر میگردد.

نصف دکمه های پیراهنم رو باز کرد و کت خودش رو هم در آورد و دوباره
وحشیانه به جون لب هام افتاد.

برای اینکه جری ترش کنم دستم رو لای موهاش بردم و به بلوزش چنگ
انداختم .

لبهاش رو از روی لب هام تا روی گردنم کشید و با دندون هاش پوست گردنم رو
کشید .

آهی کشیدم که حریص باقی دکمه های بلوزم رو پاره کرد.

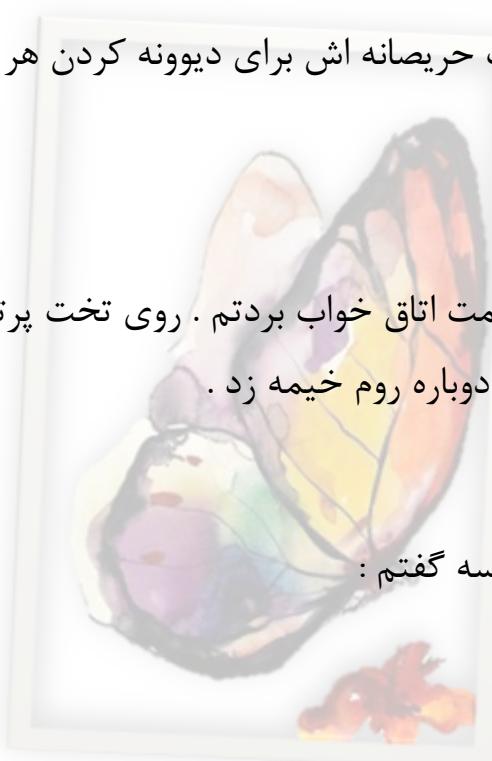
دروغ چرا بدجوری حالم خراب شده بود. مهرداد مرد ایده آل هر دختری بود.
مردی که همه آرزوی یه نگاه ازش رو داشتن.

هیکلش ، حرف زدنش ، حرکات حریصانه اش برای دیوونه کردن هر دختری
کافی بود.

از روی زمین بلندم کرد و به سمت اتاق خواب بردتم . روی تخت پرتم کرد و
دکمه های بلوزش رو باز کرد و دوباره روم خیمه زد .

قبل از اینکه لبهاش به لبهام برسه گفتتم :

—مهرداد من نمیخوام.

انقدر دیوونه شده بود که حتی صدام رو هم نشنید .
DONYAIE MAMNOE
با یه حرکت قفل لباس رو باز کرد و اوно یه طرف اتاق پرت کرد.

میترسیدم تسلیم بشم ... میترسیدم نتونم جلوشو بگیرم و به خاطر انتقام خودمو
و زندگیمو ببازم.

مهرداد دیوانه وار به جونم افتاده بود .

از خود بی خود شده بود و مدام در گوشم حرف های حریصانه میزد .

. دستش هر لحظه هرز تر میرفت قبل از اینکه دستش به دکمه‌ی شلوارم بر سه
جلوش رو گرفتم.

خمار نگاهم کرد و گفت:

_این بارم میخوای جلو مو بگیری ؟

با ترس سرم و تکون دادم. نگاهش رو به لبها م دوخت و زمزمه کرد:

_چرا نمیفهمی حالم خرابه؟

همونطوری که سعی داشتم پیش بزنم گفتم:

_تو که هیچ وقت تخت خالی نمیمونه مهرداد دست از سر من بردار.

DONYΔIEMAMNOE

کلافه و شمرده شمرده گفت:

_تو اولین دختری هستی که تا این مرحله باهاش پیش رفتم. من وقتی بیست
سالم بود دست و دلم برای دختر بازی نمیرفت الان که یه مرد سی ساله ام . اون
حسی که تو به من میدی رو هیچ دختر دیگه ای به من نداده .

همش سرت نگران میشم ، دوست ندارم کسی جز من حتی بهت نگاه کنه.
همش دلم میخواهد تصاحبت کنم ترانه . میخواه مال بشی ... بهت گفتم عقدت
میکنم ... زیر کارم نمیزنم چرا مانع میشی ؟ با ترس نگاهش کردم ... کلافه
نفسش رو بیرون داد و از روم بلند شد و بدون اینکه بهم نگاه کنه به بلوژش
چنگ زد و از اتاق بیرون رفت.

فوری بلند شدم و مانتومو تنم کردم. حاضر و آماده از اتاق رفتم بیرون .

مهرداد روی مبل نشسته بود و هر دو دستش رو لا به لای موهاش فرو برده بود .

با صدای ضعیفی گفتم:

_من دارم میرم !

با شنیدن صدام فوری سرش رو بلند کرد و وقتی منو حاضر و آماده دید با اخم
گفت :

DONYA İLEM MAMNO _هنوز حالت خوب نشده لازم نیست جایی بری!

مثل خودش با اخم گفتم:

_حالی خیلی هم خوبه بمونم اینجا تا دوست دخترهای جنابعالی یکی یکی بزین
سرم قصد جونمو بکن ؟

انگار اعصابش بد بهم ریخته بود... با کلافگی گفت :

— یابت امروز معدرت میخوام نباید تنهات میداشتم! بعدشم من یادم رفته بود قفل خونه رو عوض کنم.

همونطوری که کفشهامو پام میکردم گفتم:

— به هر حال استاد من رفتم فردا توی کلاس میبینمتوون.

بدون اینکه منتظر حرفی ازش بمونم درو پشت سرم بستم... بذار برای یک بار هم شده حرف حرف من باشه

فری برای بار هزارم توی این چند دقیقه گفت :

— خداییش شوهر نکردی؟ دوست پسری؟ زیدی؟ بوی فرندي چیزی؟

DONYAIE MAMNOE

فقط نیم نگاهی بهش کردم و جواب ندادم. مقنעה ام و زد بالا و گفت :

— آخه با عقل جور در نمیاد گردن خود به خود کبود بشع.

از شانس بدم یزدان همون لحظه از کنارم عبور کرد و حرف این فری احمق رو شنید . سگرمه هاش بدرجوری در هم رفت و با عصبانیت سر جاش نشست.

تا خواستم بهش تشریز نم مهرداد وارد کلاس شد .

با تعجب نگاهش کردم . ما این ساعت با مهرداد نداشتیم .

قبل از من پوریا با خوشمزگی گفت :

_استاد کلاس و اشتباه او مدید .

با این حرف همه پقی زدن زیر خنده ... مهرداد چشم غره ای به سمت پوریا رفت و با جدیت گفت :

_آقای اسدی متاسفانه دیروز درگذشتن . تا پیدا شدن استاد جدید من تدریس میکنم .

صدای همهمه ای همه بلند شد ... پوریا باز با خوشمزگی گفت :

_استاد به احترام این بزرگوار امروز درس ندید بحث آزاد باشه.

DONYAIE MAMNOE

نتونستم جلوی خودمو بگیرم و با شادی گفتم :

_آخجون راست میگه .

نگاه مهرداد به من افتاد . سریع دستو پامو جمع کردم . خیره نگاهم کرد و در
کمال تعجب گفت :

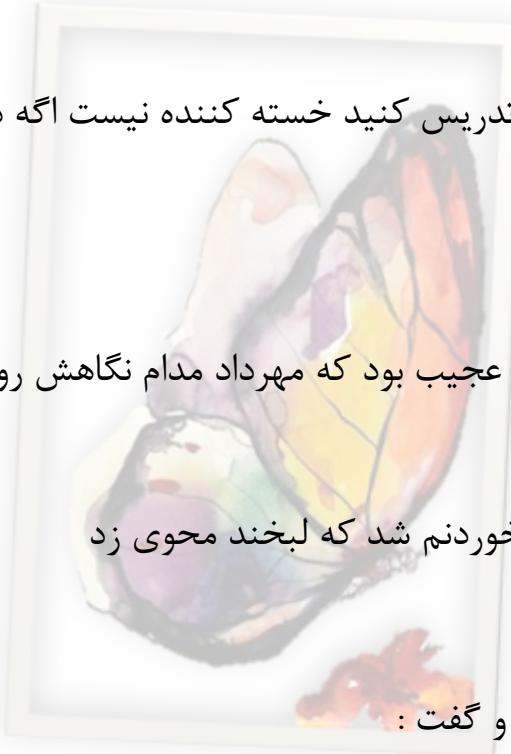
. باشہ

صدای جیغ همه بلند شد . آزیتا نچسب ترین دختر کلاس از فرصت استفاده کرد
و با عشوه گفت :

_استاد البته کلاسی که شما تدریس کنید خسته کننده نیست اگه درس بدید
هم ما راضیم.

با چشم غره بهش نگاه کردم . عجیب بود که مهرداد مدام نگاهش رو به من
مینداخت .

حس کردم متوجه ی حرص خوردنم شد که لبخند محوى زد

فری نیشگونی از پهلومن گرفت و گفت :

_این چرا همش چشمش رو توعه؟ کلاس به این شلوغی فقط تو آدمی؟

DONYΔIEMAMNOE

دستپاچه گفتم :

_نه اشتباه میکنی ...

فری: حالا میفهمم اشتباه میکنم یا نه !

پشت بند حرفش بی مقدمه گفت :

استاد حالا که بحث آزاده خواستم اگه اجازه بدید برم یه جعبه شیرینی بخرم و
بیام .

مهرداد با اخم جواب داد :

شیرینی برای چی ؟

فری با پرویی گفت :

آخه ترانه قرار این هفته عقد کنه اون هم با داداش من... منم به خاطر شراکت
این شادی گفتم یه جعبه شیرینی بخرم تقسیم کنم .

صدای اووو گفتن بچه ها بلند شد... برعکس همه مهرداد بود که لحظه به لحظه
قرمز تر میشد.

انگار ب زور داشت خودشو کنترل میکرد تا هممونو از وسط نصف نکنه .

DONYAIE MAMNOE

فری دوباره گفت:

استاد گرمتونه انقدر قرمز شدین ؟

می فهمیدم مهرداد هیچ وقت جلوی غیرتش نمی ایسته این بار هم طاقت نیاورد
و با حرفی که زد رسمای دهن همه باز موند :

زن من چطور میخواود با برادر شما ازدواج کنه خانم صادقی میشه بفرمایید؟

همه یک دفعه ای ساکت شدن حتی من !

منظور مهرداد از زنم من بودم ؟

اما بین من و اون که هیچی نبود ، حتی اون صیغه‌ی محرومیت !

فری با تته پته گفت :

زنتون ؟ منظورتون ترانه است ؟

مهرداد انگار تازه به خودش او مد و فهمید که چه گندی زده. دستی لابه لای
موهاش فرو برد.

توی ذهنم دنبال یه دروغ بودم که قبل از من مهرداد گفت :

عه... من اسم کوچیک خانم زند رو نمیدونستم ، شما گفتی ترانه ، من اسم
همسرم ترانه است یه کم بهم ریختم .

نفس راحتی کشیدم... همه باور کردن جز بیزان که با اخم به من خیره شده بود.

با این حرف سیل سوالات به سمت مهرداد رفت :

_استاد شما زن داری ؟

_استاد حلقه چرا ننداختین ؟

_استاد نامزدین یا ازدواج کردین ؟

_استاد چند وقته ؟

همه‌ی این سوال‌ها مهرداد و کلافه کرد و با جدیت و صدای بلندی گفت :
_زندگی خصوصی من به هیچ کدام‌تون ربط نداره .

همه از این جدیت مهرداد ساكت شدن... شرایط سختی بود تا اینکه مهرداد اعلام کرد کلاس کنسله .

همه یکی یکی رفتن بیرون . عمدتاً خواستم دیرتر برم تا مهرداد و واسه این کارش سرزنش کنم .

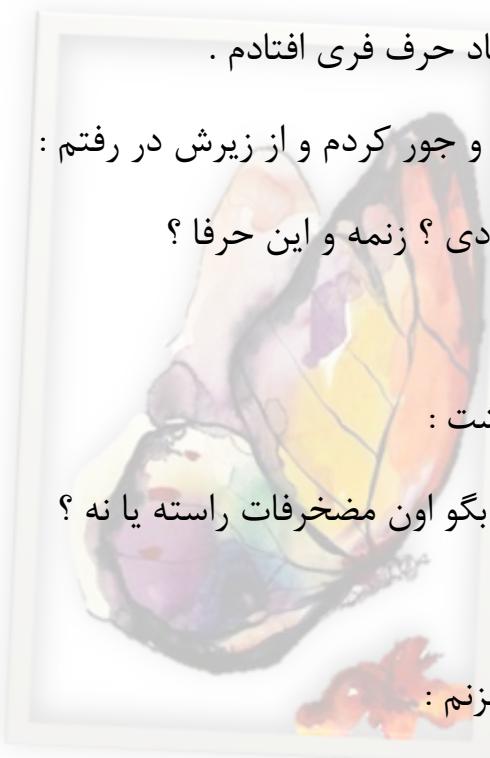
اون هم انگار همین قصدو داشت که خودش و با وسایلاش سر گرم میکرد .

همه که رفتن در کلاس و بستم . با خشم برگشتم اما قبل از اینکه حرفی بزنم با خشونت هلم داد که خوردم به دیوار .

از عصبانیت رسما کبود شده بود . قبل از اینکه من دهن باز کنم اون با خشم گفت :

ـ جریان خواستگاری و جواب مثبت چیه ؟ هوم ؟

متعجب نگاهش کردم ... تازه یاد حرف فری افتادم .
خنده ام گرفت اما خودمو جمع و جور کردم و از زیرش در رفتم :
ـ اون چه حرفی بود تو کلاس زدی ؟ زنمه و این حرفا ؟

چشماشو با خشم روی هم گذاشت :

ـ ترانه سر به سر من ندار ! بهم بگو اون مضخرفات راسته یا نه ؟

انگار خوشم میومد روانشو بهم بزنم :

ـ فرض کن که راست باشه به تو چه ربطی داره ؟

DONYΔIEMAMNOE

با این حرفم عربده اش به هوا رفت :

ـ مثل آدم جواب منو بدھ !

با فریادش رسما و رفتم اما این اوخر زیادی جلوش تسلیم شده بودم . باید یه ذره هم شده ترانه‌ی سرکش سابق میشدم :

سرا من داد نزن ! من فقط دانشجوی توام فهمیدی ؟ فقط دانشجو ! همین ...
حق نداری بین همه‌ی بچه‌ها آبروی منو ببری وقتی هیچی بین ما نیست .

مهرداد : نیست ؟

با اطمینان گفتم :

نه نیست .

ازم فاصله گرفت ، دستی لای موهاش برد و گفت :
یعنی میخوای بگی زندگی خودته و الان میخوای با یکی دیگه ازدواج کنی ؟

سکوت کردم ... بحث بینمون خیلی بیخود بود .

نفسم و کلافه بیرون دادم و گفتم :

ازدواجی در کار نیست ! فری شک کرده بود بین منو تو چیزیه برای همین
اینطوری گفت.

یه تای ابروش بالا پرید :

از کجا شک کرد ؟

چپ چپ نگاهش کردم :

— تو کل کلاس چشماتو زوم کردی رو من چرا شک نکنه ؟

لبخندی زد که محو و مات موندم. این بشر وقتی میخندید خیلی جذاب تر میشد .

با شیطنت گفت :

— آخه اسمت ترانه است تو رو که میبینم یاد خانومم میوقتم واسه همین به تو نگاه میکردم .

مشت محکمی به سینه اش زدم که خندید و گفت :

— امشب با من میای ؟

کنجکاو گفتم :

— کجا بیام؟
DONYΔIEMAMNOE

مردد بود که بگه یا نه بالاخره دلو به دریا زد و گفت :

— امشب میخوام یه چیزی بہت بگم .

+ خب الان بگو !

مهرداد: الان نمیشه ، امشب نامزدی نزدیکترین دوستم. آماده باش میام
دنبالت... اونجا همه چیز و بہت میگم باشه؟

با هیجان گفتم:

نامزدی؟ آخ دلم لک زده بود واسه یه جشن حسابی.

زیر لب زمزمه کرد:

نفر بعدی خودتی.

جوری وانمود کردم که نشنیدم . اخمی کرد و گفت :
_ مثل اون شب لباس با نیم وجب پارچه نپوشی تا کل شب اعصابم خراب بشه.

کل کل اضافه نکردم و فقط سر تکون دادم .

DONYΔIEMAMNOE

کیفیش و برداشت چشمکی زد و گفت :

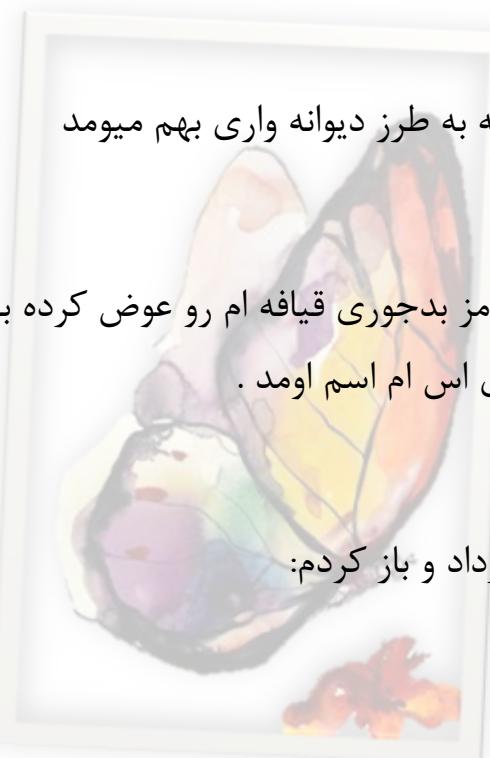
پس شب ساعت هفت منتظرم باش.

با لذت نگاهی به آیینه قدمی انداختم.

لباس بلند و نگین کار شده ای که مدل فوق العاده ای داشت رو به تن کرده بودم

.

همون طوری که مهرداد خواسته بود... هر چند این لباس زیباییم رو دو برابر کرده بود.

تمام موهم رو فر کرده بودم که به طرز دیوانه واری بهم میومد

آرایشم جیغ نبود اما اون ژر قرمز بدجوری قیافه ام رو عوض کرده بود هاج و واج به آیینه نگاه میکردم که صدای اس ام اسم او مد.

جیغ بلندی کشیدم و پیام مهرداد و باز کردم:

پشت درم بیا بیرون.

لак نزده بودم و اصلا نمیخواستم بدون لак پامو توی اون مهمونی بذارم . برای

DONYAIE MAMNOE

همین براش تایپ کردم :

بیا تو بشین من ده دقیقه‌ی دیگه آماده میشم .

پشت بند حرفم به سمت آیفون رفتم و درو باز کردم. دویدم توی اتاقم و لак مشکی رنگو باز کردم و با دقت مشغول لак زدن شدم .

اونقدر حواسم پرت تمیز در اومدن لاک هام بود که هیچی نفهمیدم.

وقتی سرم رو بلند کردم توی آینه مهرداد و دیدم که پشت سرم دست به سینه
وایستاده و با لبخند من و تماشا میکنه.

با ترس از جا پریدم :

آدم یه صدایی از خودش در میاره ، کم مونده بود سکته کنم آخه چرا بدون
اینکه بگی میای تو اتاقم ؟ من گفتم منتظرم باش نه اینکه مثل جن بیای پشت
سرم .

با عصبانیت نگاهش میکردم . انگار اصلاً حرفامو نشنید ، وقتی ساکت شدم با
لبخند محوى زمزمه کرد :

دیوونه کننده شدی .

ساکت شدم .

DONYΔIEMAMNOE

تکیه اش و از دیوار گرفت ، خواست به سمتم بیاد که سریع به مانتوم چنگ زدم
شالمو روی سرم انداختم و گفتم :
من کارم تمومه بریم .

چیزی نگفت فقط خیره نگاهم کرد و سر تکون داد .
با هم از خونه بیرون زدیم و سوار ماشین شدیم . توی کل راه نه من حرف زدم و
نه اون .

جفتمون عمیقا توی فکر بودیم تا اینکه مهرداد ماشین رو جلوی باع بزرگی پارک
کرد .

یکی با لباس فرم در ماشین رو برآمون باز کرد و وقتی پیاده شدیم رفت تا
ماشینو برآمون پارک کنه .

چشمم به باع افتاد که به محض ورود صدای کر کننده ی موزیک رو داشت .

اکثرا وسط داشتن می رقصیدن . از همین اول کاری قر طوری به جونم افتاد که
دوست داشتم هنوز مانتمو در نیاوردم بپرم وسط و حسابی خودمو تخلیه کنم .

یکی او مد مانتو و شالم و ازم گرفت . از خدا خواسته خواستم برم وسط که دست
داغ مهرداد محکم دستتمو گرفت .

منتظر بهش نگاه کردم که گفت :

قبلش باید یه چیزی بہت بگم .

با عجله گفتم :

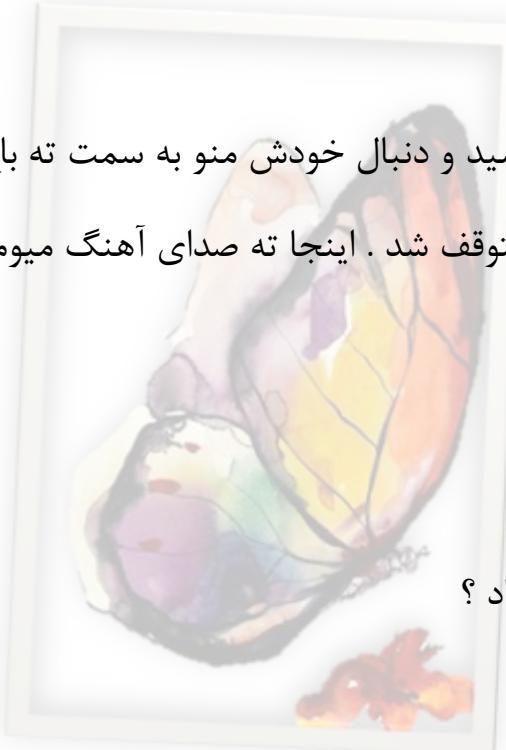
خوب بگو.

اشاره ای به ته باع کرد و گفت :

اینجا نمیشه بریم یه جای خلوت .

پشت بند حرفش دستم رو کشید و دنبال خودش منو به سمت ته باع برد

زیر یه درخت بزرگ بالاخره متوقف شد . اینجا ته صدای آهنگ میومد نه کسی
به ما دید داشت.

با کنجکاوی پرسیدم:

برای چی او مدیم اینجا مهرداد ؟

هر دو دست هام رو گرفت و به چشم هام خیره شد

مهرداد: آخرین باری که بهت گفتم دوست دارم یک هفته قبل از اینکه منو
ترکم کنی بود . اون موقع تو یه دختر دبیرستانی بودی منم دانشجوی سال
آخری.

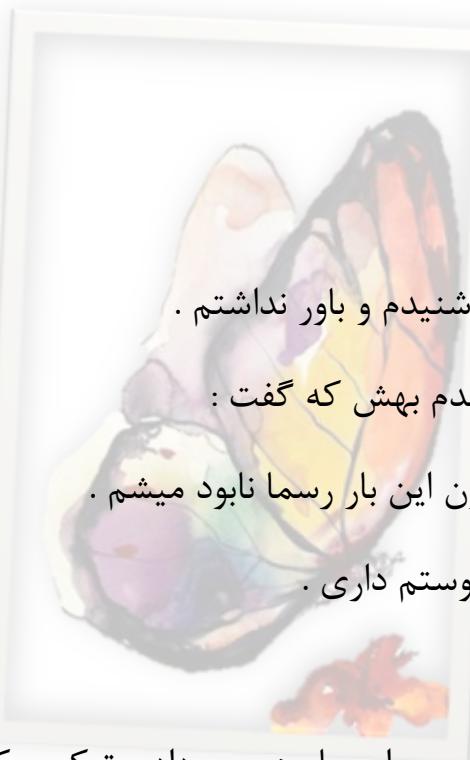
گیج نگاهش میکنم. منظورش رو از این حرف ها نمیفهمیدم:

وقتی ترکم کردی قسم خوردم دیگه تا آخر عمر اسمت رو نیارم . اما وقتی دوباره باهات روبه رو شدم با وجود اختلاف سنی که داریم ... با وجود همه‌ی بدی‌هایی که در حقم کردی نتونستم جلوی خودمو بگیرم و بهت نزدیک نشم .

یکی از دست هامو رها کرد و به کمرم قفل کرد و منو به خودش چسبوند .

خیره به چشم هام زمزمه کرد :

من دوستت دارم ترانه .

نفسم بند اوهد . حرفی که می شنیدم و باور نداشتم .

با چشم‌های گرد شده خیره موندم بهش که گفت :

نمیخوام دوباره ترکم کنی چون این بار رسما نابود میشم .

اما یه حسی بهم میگه تو هم دوستم داری .

لبخند روی لبها خشک میشه . من این بار هم مهرداد و ترک میکردم چه بسا بدتر از بار قبل .

DONYΔIEMAMNOE

اما نمیتونستم بیخیال قاتل بابام بشم و راحت با پرسش دل خوش کنم .

لبخندی زدم و گفتم :

دیگه هیچ وقت ترکت نمی کنم مهرداد... منم دوست دارم. اما تو...

میخواستم بگم تو دوست دختر داری که حرفم با لبهای داغی که روی لبهام
نشست توی گلوم خفه شد

بوسه این بارش برعکس همیشه طعم عشق می داد.

نرم و عاشقانه می بوسید و دلم رو به بازی می گرفت.

ازم فاصله گرفت . لبخندی زدم که گفت :

خیلی وقته دیوونه‌ی همین خنده هات شدم.

خنده ام پر رنگ تر شد ... مهرداد هم یکی از اون لبخند های نادر و جذابش رو
تحویل می داد و دست تو دست هم به جشن برگشتیم .

همزمان با ما عروس و داماد هم او مدن. با دیدنشون ذوق زده ایستادم و نگاهشون
کردم .

DONYAIE MAMNOE

جفتیشون اینقدر دوست داشتنی بودن که آدم نمیتونست چشم از روشنون برداره.

معلومه خیلی عاشق همن. از چشم هاشون... از دست هاشون.

جلوی هیجانمو نگرفتم و گفتم :

— خیلی عروس داماد خوشگلین .

مهرداد با لبخند بهم نگاه کرد و گفت :

— ولی به نظر من تو خوشگل ترین عروس دنیا میشی .

مهرداد دستمو گرفت و گفت :

— بایم بهشون تبریک بگیم .

با هم به سمت عروس داماد رفتیم. فهمیدم که داماد صمیمی ترین دوست مهرداده چون خیلی با هم رفتار خوبی داشتن. بعد از تبریک گفتن مهرداد دو تا سکه از طرف هر دو تا مون بهشون هدیه کرد.

خواستیم ازشون فاصله بگیریم که آهنگ تانگو دو نفره ای پخش شد و فرزاد دوست مهرداد ازمن خواست تا ما هم بایم وسط .

از خدا خواسته دست تو دست مهرداد رفتیم وسط .

علاوه بر ما عروس داماد و دو تا زوج دیگه هم اومدن .

چراغ ها خاموش شد و همزمان دستهای مهرداد دور کمرم حلقه شد .

خودشو کاملا بهم چسبوند... دستهایمو دور گردنش حلقه کردم و سرموروی
سینه اش گذاشتیم.

همراه آهنگ خودمون رو تكون میدادیم. در گوشم آروم زمزمه کرد :

خیلی میخوامت.

خندیدم و چیزی نگفتم... دوباره گفت :

کارم از خواستن گذشته دیوونه اتم دختر !

باز هم خندیدم دوباره گفت :

خیلی عجیبه که یه استاد اینطوری عاشق دانشجوش بشه ؟

با خنده گفتیم :

اگه اون دانشجو من باشم نه عجیب نیست .

این بار اون سکوت کرد با شیطنت گفتیم :

پس نونم تو روغن افتاده کل این واحد و پاسم .

بینی شو به بینیم زد و گفت :

از این فکر ها نکن و رو جک من به کسی نمره‌ی الکی نمی‌دم.

با حالت قهر خودمو بیشتر تو بغلش مچاله کردم که تکونی خورد و کنار گوشم
گفت :

داری منو به کشتن میدی.

خندیدم و چیزی نگفتم با یاد امتحان فردا با ترس گفتم:

مهرداد من هیچی نخوندم. زودتر بریم خونه و گرنه امتحان فردا رو صفر میگیرم

بهش نگاه کردم. لبخند زد و با شیطنت گفت :

بریم خونه‌ی من تا بہت کلی تقلب برسونم.

DONYΔIEMAMNOE

چشم هام برق زد :

راست میگی ؟

مهرداد: راست میگم اما شرط داره.

—چه شرطی ؟

مهرداد : کنارم بخوابی منم تا صبح محکم بغلت کنم و تلافی اذیت هایی که منو
کردی در بیارم .

خندیدم و از خدا خواسته سر تكون دادم.

آهنگ تموم شد و چراغ ها روشن شد . با مهرداد به سمت میزی رفتیم و
نشستیم . در کل میشه گفت یکی از بهترین شب هایی بود که این اواخر
گذروندم .

مهرداد در اپارتمان رو باز کرد . انقدر خسته بودم که کفش هامو همون اول راه
در آوردم . گفتم درس کار کنیم اما چشم هام از زور خواب باز نمیشد و کم
مونده بود سر پا بخوابیم .

تلو تلو خوران دو قدم رفتم که نتونستم تعادلمو حفظ کنم و پام پیج خورد .

داشتم میوقتادم که مهرداد از پشت کمرمو گرفت و زمزمه کرد :

—پرسس من خوابش گرفته ؟

از اینکه اینطوری باهام حرف میزد تو دلم کیلو کیلو قند آب کردن . با نیش باز سر تکون دادم که بی هوا بلندم کرد و به سمت اتاق خواب برد.

با چشمهای گرد شده گفتم:

—چیکار میکنی دیوونه ؟

بدون اینکه جوابمو بده منو گذاشت روی تخت و بی تعارف دستش رو به سمت زیپ لباسم برد.

خواب آلود گفتم :

—چیکار میکنی مهرداد ؟

آروم زمزمه کرد :

—هیشش فقط میخوام لباستو عوض کنم با این نمیشه بخوابی .

DONYAIE MAMNOE

سکوت کردم چون اینقدر خوابم میومد که حال بلند شدن رو نداشتم فقط فهمیدم که مهرداد لباسم رو با یکی از بلوز های خودش عوض کرد و خودش هم بی تعارف کنارم دراز کشید و همون طوری که گفت محکم بغلم کرد.

هاج و واج به برگه‌ی جلوم نگاه میکردم . این مهرداد مارمولک انقدر سوال های سخت آورده بود که یه دونه اشم بلد نبودم .

لبخند محو گوشه‌ی لبش یعنی کاملاً فهمیده دردم چیه . چشم غره‌ای به سمتش رفتم و اشاره کردم که بیاد اما با بدجنسی روشو اون طرف کرد .

سرک کشیدم تا ببینم فری نوشه‌یا نه ... کثافت تند تند داشت جواب میداد .

بیشتر سرمو بردم جلو که صدای جدی مهرداد از جا پرونده :

—خانم زند مشکلی هست ؟

نگاه همه به سمت من برگشت . با پرویی گفتم :

—بله هست . من درس نخوندم از این سوالا هم نمیفهمم .

مهرداد داشت خنده اش میگرفت اما با اخم و جدی گفت :

—چرا درس نخوندین ؟

DONYΔIEMAMNOE

با شیطنت گفتم :

—عروسوی بودم جای شما خالی .

نمی دونست باید چی بگه برای همین اخم کرد و گفت :

کافیه همه به امتحانشون برسن.

دوباره همه روی برگه افتادن فقط منه بدخت بودم که اون آخر تک و تنها به
برگه ام نگاه میکردم .

ده دقیقه بعد مهرداد در حالی که داشت همه رو چک میکرد به سمت من اوmd .
من آخرین صندلی بودم و کسی جز من ردیف آخر ننشسته بود .
خودش و خم کرد به طرفم و به برگه ای خالیم نگاه کرد .

کنار گوشم آروم زمزمه کرد :

— می بینم که خانم خوشگلم حسابی گیر کرده .

دلخور بدون اینکه جوابشو بدم سکوت کردم . نگاهی به کل کلاس انداخت و
ناگهانی خم شد و گونمو بوسید .

چشم هام گشاد شد آخه توی کلاس ؟؟

تا خواستم حرف بزنم گفت :

— خستگیم در اوmd .

چشم غره ای بهش رفتم و دوباره به برگه ام نگاه کردم ، آروم کنار گوشم گفت :

اگه قول بدی امشب هم مثل دیشب بیای و مثل فرشته ها تو بغلم بخوابی منم
نمره اتو یه کم دستکاری میکنم باشه؟

چشم هام برق زد اما گفتم :

نمیشه !

سر تکون داد و گفت :

باشه پس ، با توجه به جواب هایی که نوشتی نمره میگیری .

حرفش و زد صاف ایستاد و با صدای بلندی گفت :
وقت امتحان تمومه .

پشت بند حرفش برگه‌ی منو گرفت و به ترتیب برگه‌ی همه رو جمع کرد
همه‌ی دخترها دور میزش جمع شدن و به بهانه‌ی جواب درست هی واشن
عشوه میومدن .

DONYΔIEMAMNOE

با حرص نگاهشون می کردم که یزدان کنارم ایستاد و گفت :
ترانه یه کم صحبت کنیم ؟

چشم مهرداد روی یزدان زوم شد... با صورت سرخ شده نگاهمون می کرد.

تمام عصبانیتمو سر اون خالی کردم :

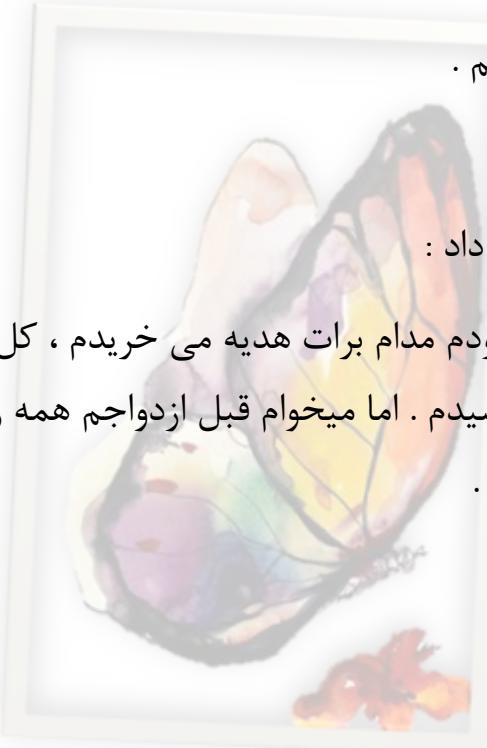
_چیه یزدان؟

دستشو توی موهاش برد و گفت :

_هفته‌ی دیگه قراره ازدواج کنم.

متعجب نگاهش کردم که ادامه داد :

_توی این مدتی که عاشق تو بودم مدام برات هدیه می خریدم ، کل اتاقم پر شده از عکس هایی که از تو کشیدم . اما میخوام قبل ازدواجم همه رو بدم به تو چون دلم نمیاد دور بندازمشون .

_خوب برام بفرستشون.

سرشو به علامت منفی تکون داد :

ONYXIE MAMNOE
_نمیشه باید ببینی چی به حال و روزم آوردى نگران نباش کاری نمیکنم ازدواجم بهم بخوره فقط میخوام کامل از تو دل بکنم همین .

مردد بودم از یه طرف هم کنجکاو بودم هدیه ها و نقاشی ها رو ببینم برای همین

دو دل گفتم :

یاشه امشب ساعت هفت میام ولی اگه مثل اون بار...

پرید وسط حرفم :

نگران نباش فقط یه دقیقه میای و میری قول میدم بهت.

مردد سر تکون دادم لبخندی زد و بدون حرف اضافه رفت. کلاس تقریبا خالی شده بود جز دو سه تا دختر که همچنان به مهرداد چسبیده بودن اون هم با اخم و تهدید به من نگاه میکرد .

از غفلت دختر ها استفاده کرد و با ابرو اشاره کرد تا از اتاق برم بیرون. می دونستم منظورش اینه که برم اتاق اساتید چون معمولا تمام استاد ها این ساعت برای ناهار میرفتن.

با فاصله از مهرداد به سمت اتاق اساتید رفتم اون هم پشت سرم اومد .

در اتاقو باز کردم خداروشکر کسی توی اتاق نبود.

DONYAIE MAMNOE

مهرداد با عصبانیت در و بست و قفلش کرد و گفت :

اون حروم زاده چی بیخ گوشت وز وز می کرد ؟

می دونستم همینو میپرسه برای همین گفتم :

_هیچی... فقط گفت که داره ازدواج میکنه .

اخماش در هم رفت :

_ده دقیقه نزدیکت و ایستاده بود همین دو کلمه رو گفت؟

+نه خوب گفت که کلا فراموشم کرده و ازم خواست ببخشم فقط همین .

با اخم سکوت کرد و دیگه چیزی نگفت . دست به کمر گفتم :

_خودت چی؟ اون دخترها یه ساعت چی می گفتن بہت چسبیده بودن؟

لبخند بدجنسی زد و با یه حرکت دستشو دور کمرم حلقه کرد :

_عشق خوشگل من حسودیش شده؟

DONYAIE MAMNOE
لب برچیدم و سرم توکون دادم.

با لذت لیپمو بوسید و زمزمه کرد :

_مگه چشم این استاد جز دانشجوی کوچولوی خودش کس دیگه رو هم میبینه؟

اگه ببینه که من چشم های استاد و همه‌ی دانشجو ها رو در میارم.

خندید و با عشق بعلم کرد.

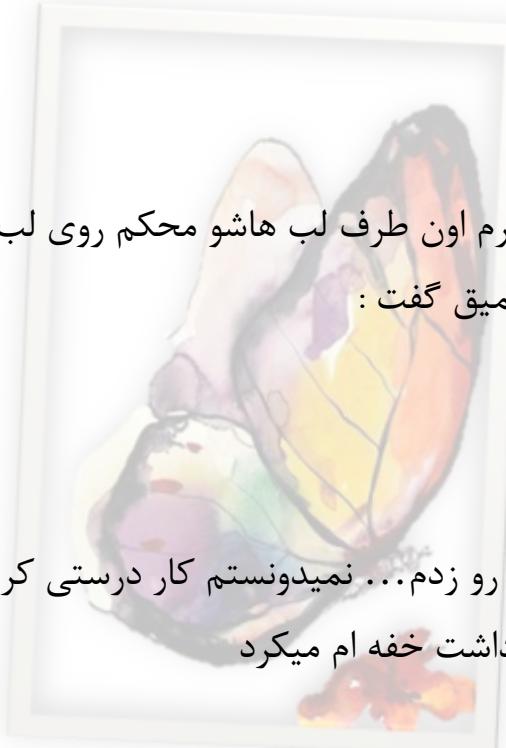
با ترس گفتم:

مهرداد ولم کن مثل اون سری یکی میاد در هم که قفل کردی بهمون شک
میکنن.

ازم فاصله گرفت. تا خواستم برم اون طرف لب هاشو محکم روی لب هام
گذاشت و بعد از يه بوسه‌ی عمیق گفت:

حالا میتونی برى

با استرس زنگ خونه‌ی یزدان رو زدم... نمیدونستم کار درستی کردم که او مدم
یا نه اما از همین اول دلشوره داشت خفه ام میکرد

در بدون هیچ پرسشی با صدای تقی باز شد.

DONYAIE MAMNOE

رفتم داخل و بعد از عبور کردن از حیاط وارد خونه شدم.

چشم تو چشم یزدان شدم، لبخندی به روم زد و گفت:

خوش اومدی !

سری تکون دادم :

زیاد وقت ندارم .

به مبل اشاره کرد و گفت :

باشه زیاد نمون اول یه قهوه بخوریم بعد برو .

با اعتراض گفتم :

نه ... اون امانتی ها رو بده گفتم که زیاد وقت تو نمی گیرم .

با اصرار گفت :

باشه ولی اول یه قهوه بخور .

ناچار سری تکون دادم و به سمت مبل ها رفتم . طولی نکشید که یزدان با قهوه ها به سمتم اومد و کنارم با فاصله‌ی کم نشست .

خودم و اون طرف کشیدم که دست و پاشو جمع کنه . به روی خودش نیاورد و گفت :

— خوب... رابطه ات با مهرداد به کجا کشید.

با یادآوری مهرداد ناخودآگاه لبخندی زدم و گفتم :

— با همیم... گفت دوستم داره .

با لحن مصنوعی گفت :

— چقدر خوب...

چون سینی قهوه روی من بود خم شد تا قهوه اش و برداره که دستش به زانوم گیر کرد و تمام قهوه‌ی داغ روی شلوارم ریخت و تا عمق وجودم سوخت.

يزدان دست پاچه جلوم زانو زد و دستش به سمت رون پاهام رفت .

فورا از جا بلند شدم... انقدر می‌سوخت که خواستم جیغ بزنم اما ناچارا گفتم :

— خوبم زياد نسوخته.

با نگرانی گفت :

— اما اين طوري نميشه ببين نامزدم از الان وسایلاشو آورده اينجا لباس هاتو عوض کن با اين جين تنگ سوختگيت بدتر ميشه.

حق با اون بود ، پام بدجوری می سوخت باید يه کاري می کردم.

سری تکون دادم که گفت :

ـ دنبالم بیا !

دنبالش رفتم... لعنتی آخه آب جوش هم داغیش باید تا یه حدی باشه این
رسما داشت وجودمو می سوزوند .

در یه اتاقو باز کرد و اشاره کرد برم تو... با تردید رفتم داخل که با تنه پته گفت

:

ـ اگه اشتباه برداشت نکنی میخام یه چیزی بگم .

منتظر بهش نگاه کردم... گوشه ی اتاق یه در بود... به اون اشاره کرد و گفت:

ـ اونجا حمومه... اگه میخوای روی سوختگیت آب بریز .

متعجب نگاهش کردم . فورا یه کلید به دستم داد و گفت :

ـ این کلید اتاق من میرم تو درو قفل کن . از نگرانی می میرم با این سوختگی
این طوری بذاری بری.

با اخم نگاهش کردم . کلید رو روی قفل در گذاشت و بدون اصرار اضافه از اتاق
رفت بیرون.

به محض بیرون رفتنش مثل ترقه پریدم و به سمت بالش روی تخت رفتم.

صورتم و به بالش فشار دادم و با تمام توان جیغ زدم.

بدجوری می سوخت . الهی دستت بشکنه یزدان دست و پا چلفتی ببین چطوری
ناقصم کرد.

در کمد و باز کردم و پر از لباس های نو و دخترانه. جالبه که سایزش با سایز من
یکی بود.

یه شلوار دامنی خوش دوخت با یه مانتو بهاره برداشتمن و بعد از قفل کردن در
لباس هامو در آوردم .

جای سوختگی بدجوری قرمز شده بود . اصلا نمیتونستم روی پا وايستم. چشمم
به حموم افتاد .

DONYAIE MAMNOE

الان آب سرد بد داشت و سوسه ام میکرد .
با اين فكر که پنج دقيقه اى بیرون میام پریدم توی حموم و آب سرد رو تا آخر
باز کردم.

بالاخره سوزش کمتر شد. نفس عمیقی کشیدم و زیر آب سرد حسابی به خودم
حال دادم.

انگار حق با یزدان بود... واقعا نیت بدی نداشت. نه نگاهش بد بود نه رفتار بدی
کرد.

حوصله‌ی سفید رو از توی کمد در آوردم و مثل لنگ دور خودم بستم.

روی تخت نشستم و به پام نگاه کردم. سوختگیش هی داشت بدتر و بدتر می‌شد
رسماً کبود شده بود.

با غصه داشتم به پام نگاه می‌کردم که در با شدت باز شدو به دیوار برخورد کرد

وحشت زده سرمو برگردوندم. فکر کردم یزدانه اما با دیدن مهرداد نفسم بند
او مد.

من هاج و واج به اون نگاه می‌کرم اونم به من.

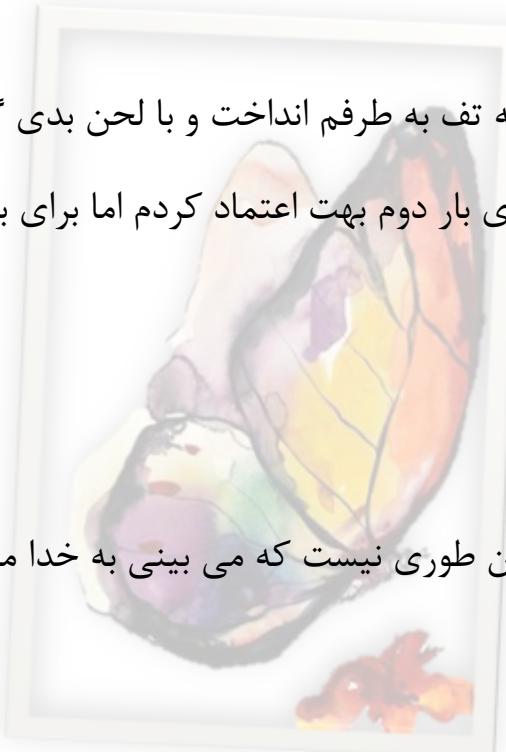
مهرداد اینجا چیکار میکرد؟

از اون گذشته من که درو قفل کرده بودم.

تا خواستم حرف بزnm یزدان با موهای خیس و بالاتنه‌ی برنه در حالی که یه
شلوارک پاش بود او مد توی اتاق.

مثل چی خشکم زده بود تنها کاری که تونستم بکنم این بود که مانتمو جلوم
بگیرم تا یزدان تنم رو نبینه.

مهرداد با نفرت نگاهم کرد و یه تف به طرفم انداخت و با لحن بدی گفت :
_لعنت به اون ذات خرابت. برای بار دوم بہت اعتماد کردم اما برای بار دوم
صورت واقعیت معلوم شد .

رنگ پریده گفتم :

_نه ... نه ... نه ... مهرداد اون طوری نیست که می بینی به خدا من بہت
خیانت نکردم .

رو به یزدان فریاد زدم :

DONYΔIEMAMNOE
_حرف بز لعنتی .

نگاه نفرت بار مهرداد به یزدان افتاد :

_نکنه مثل بار قبل خواستی به زور دست کثیفتو بهش بزنى؟

منتظر به یزدان نگاه کردم که همه چیزو بگه اما با خونسردی گفت :
_تو توی چهره‌ی این دختر اجبار می‌بینی؟ با پای خودش او مد... هوشیار...
هوشیار...

نا باور گفتم :
_دروغ میگه... حرفش و باور نکن مهرداد قسم میخورم دروغ میگه .
مهرداد با عربده گفت :
_پس تو حموش چی گهی می خوردی توو؟؟؟

موندم چه جوابی بدم . همچنین تقصیر این یزدان بود احمق برام نقشه کشیده بود
و منه ساده هم باورش کردم .

مهرداد با صورت کبود به من نگاه کرد و وقتی دید جوابی نمیدم با نفرت گفت :
_خدا لعنت کنه ترانه... تو چطور تونستی انقدر راحت خیانت کنی؟ هر چند
قصیر تو نیست تقصیر منه که هر بار به توعه خراب اعتماد می کنم .

اشکم در او مد با گریه گفتم :

—مهرداد به خدا همه‌ی این نقشه‌ی این کثافته من بہت خیانت نکردم.

رو به یزدان که با لبخند به ما نگاه میکرد داد زدم :

—لال شدی؟؟ بگو بین من و تو هیچی نیست. بگو برای چی اینجام بگو داری ازدواج می کنی .

یزدان با تعجب ساختگی گفت :

—عزیزم حالا که همه چیزو دید چرا دروغ بگیم؟ صبح توی کلاس بہت پیشنهاد دادم بیای خونه ام تو هم قبول کردی الحق هم که خیلی خوب و هاست بودی .

با چشم‌های گرد شده نگاهش می کردم . مهرداد نتونست طاقت بیاره و با تمام توان مشت محکمی به صورت یزدان زد.

جیغ خفه‌ای کشیدم و بهشون نگاه کردم. اونقدر محکم زد که یزدان پرت شد روی زمین . با نفرت نگاهش کردم. سریع مانتو شلوار رو پوشیدم و به سمت شون رفتم.

مهرداد لگدی به پهلوی یزدان زد و بعد از اینکه نگاه بدی حواله ام کرد از اتاق بیرون رفت .

دنبالش رفتم و با التماس بازوشو گرفتم و گفت:

—مهرداد به خدا اشتباه می کنی اون عوضی برامون نقشه کشیده و گرنه من بهت خیانت نکردم.

محکم بازوشو از دستم کشید و با خشم گفت:

—دیگه اصلا... اصلا اسم منو به زبون نجست نیار. از این به بعد جز یه شاگرد نفرت انگیز هیچی برای من نیستی! هیچی...

حرفوشو زد و بی رحمانه از کنارم گذشت. باورم نمیشد به این راحتی تموم شد. باورم نمیشد مهرداد از من متنفر شد.

حضور یه نفرو حس کردم و وقتی برگشتم با یزدان مواجه شدم. با نفرت نگاهش کردم... یه طرف صورتش از مشت مهرداد قرمز شده بود. دستمو بالا بردم و محکم ترین سیلی عمرش و به صورتش زدم.

هیچی نگفت با عصبانیت جیغ زدم:

DONYAIE MAMNOE
—الکی گفتی؟ ازدواجتو همه چیزو... فقط خواستی رابطه‌ی من و مهرداد و بهم بزنی نه؟

کلافه نفسشو بیرون داد و گفت:

من آدم بدی نیستم ترانه. اما طاقت ندارم ببینم تو و مهرداد هم دیگرو دوست
دارید چون من بیشتر از اون دوست دارم . اونی که لایقته منم نه اون .

دلم میخواست با جفت دست هام خفه اش کنم . احمق چه فکری پیش خودش
کرده بود.

نگاه بدی به سمتش حواله کردم و به سمت اتاق رفتم لباس هامو برداشتیم.
لعنی حتی سوختگی پام هم یادم رفت. معلومه اونم جز نقشه اش بوده.

کاش قلم پام می شکست نمی رفتم توی حمومش .

با خشم لباسامو جمع کردم و بی توجه به یزدان

از خونه زدم بیرون

جلوی دفتر اساتید مثل مرغ پر کنده راه می رفتم.

از شانس گندم امروز با مهرداد کلاس نداشتیم و از صبح هر کاری کردم نتونستم
ببینیمش.

مدام با چشم دنبالش بودم اگه بچه ها نمیدیدنیش شک می کردم که امروز
DONYAIE MAMNOE نیومده.

یزدان هم به این حالم نگاه می کرد و هر بار می خواست به سمتیم بیاد چنان
نگاه بدی بهش می انداختم که پشیمون میشد.

فری به سمتیم او مدد و سقلمه ای به پهلومن زد و گفت:

—چرا اینجا لونه کردی؟ تا کلاس شروع نشده بیا برمیم یه چایی بزنیم شارژ شی.

ناچارا سری تکون دادم و جلوتر ازش راه افتادم. خدا میدونه مهرداد چقدر ازم
متنفر شده... همش هم زیر سر این یزدان بیشبور بود یه جوری نقشه کشید که
منم بهش شک نکردم .

غموم سرم پایین بود و داشتم راه می رفتم که شونه ام محکم به شونه‌ی یه نفر
خورد و تا به خودم او مدم دیدم همه‌ی جزوه‌های دستم ریخته رو زمین .

با عصبانیت دهنمو وا کردم که با دیدن مهرداد حرف تو دهنم ماسید .

گوشی اونم افتاده بود رو زمین بدون اینکه نگاهم کنه خم شد منم همراه باهاش
خم شدم اما با دیدن عکس مهرداد که روی زمین افتاده بود آه از نهادم بلند شد.

از دیشب تا الان داشتم با عکسش حرف میزدم که اون هم همین طوری لای
جزوه ام مونده بود .

DONYΔIEMAMNOE

همه‌ی دانشجو هایی که اونجا بودن چشمشون به اون عکس افتاد الا مهرداد.
گوشیشو برداشت و بلند شد خواست بره که یکی از دخترها گفت:

عه عکس استاد آریافرد از لای جزوه‌ی دختره افتاد.

اشکم در او مد تا خواستم جمععش کنم نگاه تند مهرداد به اون عکس و بعدشم به
چشمای اشکی من افتاد.

روی چشمها مکث کرد اما خیلی زود نگاهش و ازم گرفت و بی توجه رفت .

صدای پچ پچ ها بلند شد ، تند تند برگه های روی زمین و جمع کردم و بلند
شدم .

همه یه طوری نگاهم میکردن و همش می گفتن این دختر عاشق استادآریا فرد
شده.

به درک بذار بگن مگه دروغه که عاشق استادم شدم ؟
تا خواستم برم یکی از دخترها با دوستاش بلند خنیدن و یکیشون گفت:
_طفلی عاشق استادش شده اونم محل سگ بهش نداشت.

همگی زدن زیر خنده ، یکی دیگه از دخترها گفت:
DONYAIE MAMNOE
_اون بدخت سر کلاس درس میداده خبر نداشته یه عده بی جنبه ان زود عاشق
میشن.

حرف هاشون خنده هاشون بدرجوری رو مخم بود.

یکی دیگه گفت :

ـ آخه لقمه‌ی گنده تر از دهنشم برداشته تو رو چه به استاد آریا فر؟

تا خواستم حرف بزنم صدای دادی از پشت سرم بلند شد :
ـ صداتون و ببرین!

هیجان زده برگشتم به امید اینکه مهرداد ازم دفاع کرده اما با دیدن یزدان تمام
بادم خالی شد.

با نفرت نگاهش کردم. به سمت اومد و همون لحظه مهرداد هم وقتی داشت با
یکی از اساتید حرف میزد از اتاق استاد‌ها اومد بیرون.

نگاهم بهش دوختم که یزدان بی مقدمه گفت :

ـ منو خانم زند هم‌دیگه رو دوست داریم . اون عکس هم فقط یه مدل برای
نقاشی بوده انقدر شایعه درست نکنید.

ناباور داشتم به یزدان نگاه میکردم. بدتر از من مهرداد بود که با خشم داشت به
جفتمون نگاه میکرد

با عصبانیت برگشتم سمت یزدان و داد زدم:

ـ چه دوست داشتنی هان ؟ تعریف تو از دوست داشتن چیه؟

رو به تمام بچه ها داد زدم :

این آدمی که دم از دوست داشتن می زنه به بهانه‌ی اینکه داره ازدواج میکنه و نخود سیاه منو کشوند خونش.

همه انگار که دارن فیلم سینمایی نگاه می کنن به من خیره شده بودن. برام مهم نبود آبروم بره اما نمیخواستم همه فکر کنن من با آدم عوضی مثل یزدان رابطه دارم.

بدون اینکه به مهرداد نگاه کنم دوباره داد زدم :

این آدم با نقشه منو از کسی که دوستش داشتم جدا کرد اما اینجا دم از عشق و عاشقی میزنه.

برگشتم سمت یزدان که با چهره‌ی کبود شده نگاهم میکرد. با نفرت جلو پاش تف انداختم و گفتم :

من اگر بمیرمم عاشق آدم پستی مثل تو نمیشم.

DONYΔIEMAMNOE

پشت بند حرفم خواستم از دانشگاه بزنم بیرون که حراست دانشگاه جلومو گرفت.

معلومه وقتی همه رو دور خودت جمع کنی می گیرنت.

ازم خواستن تا برم اتاق مدیر حراست.

لحظه‌ای که داشتم دنبالشون می‌رفتم چشمم به چشم مهرداد افتاد و برای یک
لحظه‌ی کوتاه حس کردم نگاهش مثل گذشته است اما فقط حس کردم چون
خیلی زود اخم کرد و نگاهشوازم گرفت.

وارد اتاق حراست که شدم دیدم مدیرش پای تلفن داشت می‌گفت استاد آریا فر
رو هم بفرستید.

نمی‌دونستم با اون چیکار داشتن! من که بین داد و بیدادام اسمی از اون نبردم.

طولی نکشید که مهرداد وارد اتاق شد و بعد از سلام کردن بدون اینکه نگام کنه
روی صندلی نشست.

اما من همون طوری وایستادم و مغموم چشممو به مهرداد دوختم که اصلاً بهم
توجه نمی‌کرد.

مدیر رو کرد به مهرداد و بی مقدمه پرسید:

— بین شما و خانم زند چیزی هست؟

از خجالت سرخ شدم و سرمونداختم پایین. مهرداد قاطع و محکم جواب داد:

اما چند تا از دانشجو ها دیدن که شما با خانم زند توی یه اتاق تنها شدین. یا
مثلای توی کلاس به ایشون بیشتر توجه می کنید.

مهرداد بدون اینکه خودشو ببازه جواب داد :
خانم زند دانشجوی منه ... بعدشم شما خوب می دونی بین دانشجو ها این
شايعه های بی اساس زیاده.

مردک سری تکون داد و گفت :
بسیار خوب حرف شما رو قبول میکنم.

رو کرد به من و گفت :

شما چرا وسط دانشگاه داد و هوار می کردی ؟

نگاهمو با دلخوری به مهرداد دوختم و گفتم :

یه آقایی قصد مزاحمت داشت برای همون دعوا کردم .

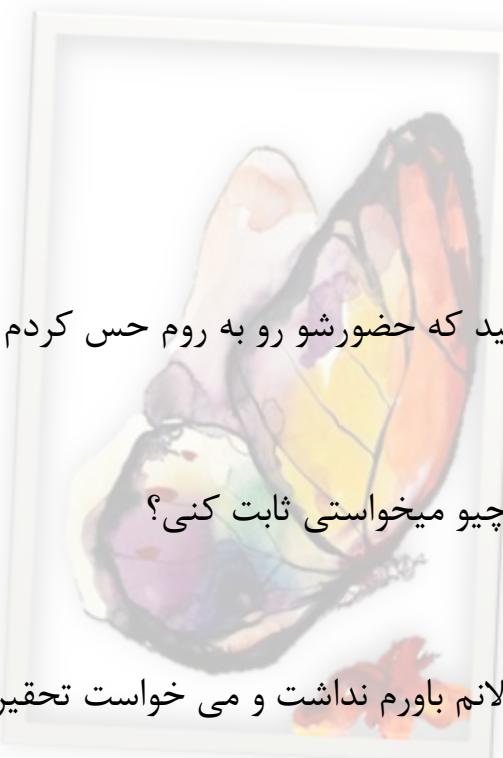
تا خواست حرف بزنه تلفنش زنگ خورد. انگار بین دو تا از استادا اختلاف افتاده
بود و کلاس هاشون بهم ریخته بود.

از جاش بلند شد و رو به من گفت :

تو منظر باش تا تکلیفت معلوم بشه .

پشت بند حرفش از اتاق بیرون زد .

سرمو انداختم پایین . حضور مهرداد با من توی یه اتاق داشت خاطرات خوبمونو
یادم می نداخت .

از جاش بلند شد و طولی نکشید که حضورشو رو به روم حس کردم .

وسط دانشگاه با داد و هوار چیو میخواستی ثابت کنی ؟

با خشم نگاهش کردم . حتی الانم باورم نداشت و می خواست تحقیرم کنه .

با فکی قفل شده دستش و بالا آورد و روی صورتم گذاشت .

قلبم تند تند شروع به تپیدن کرد . یعنی منو بخشیده بود ؟

چشمم لمس کرد و گفت :

فکر می کردم این چشمهای معصوم ترین چشمهای عالمی اما اشتباه میکردم .

دستشو از صورتم برداشت و دوباره با نفرت گفت :

—چرا ؟ واقعا برام سواله چرا ؟ چرا تا میخوام باور کنم پاکی گند میزنی به تصوراتم ؟ یزدان چی داشت که من نداشتیم ؟ پول بہت داد ؟ می گفتی من میدادم . یا نه اون از شب اول توی تخت ازت پذیرایی کرد منه احمق تو رو صیغه کردم و بہت دست نزدم .

دردت این بود نه ؟؟ من راضیت نکردم نه ؟

چقدر راحت قضاوت می کرد . بعض کردم اما خودمو نباختم. قبول منو تو وضع بدی دید اما حق نداشت انقدر راحت قضاوت کنه. حتی یه بار هم ازم نپرسید .

بدون گریه گفتم :

—پس فکر می کنی من یه هرزه ام آره ؟

DONYAIE MAMNOE

پوزخندی زد :

—فکر نمی کنم مطمئنم. اون شب هم اگه من سر نرسیده بودم سر چهارراه داشتی هرزگی می کردی . تو از مردا توقع عاشقی نداری. توقع داری اون طوری باهات برخورد کنن که لیاقتته چون تو شغلت هرزگیه .

حرف هاش بدهوری داشت قلبمو می شکست . با دلخوری گفتم :

بشه ... حالا که تو میگی من هرزه ام پس هستم . پس امشب می خوام برای
اولین بار بہت نشون بدم هرزه‌ی واقعی چقدر راحت خودشو تسلیم استادش می
کنه .

بهم خیره موند. انگار باور نمی کرد منم که دارم این حرف‌ها رو میزنم .

اما من غرور داشتم ... نمیتونستم تحمل کنم اینطوری بهم انگ هرزه بودن رو
بزنم .

می خواستم ثابت کنم تا شرمنده بشه ... بفهمه چطور قلبمو شکسته .

برای همین زد به سرم و گفتم:

میخوام یه شبیم واسه استادم هرزگی کنم .

صورتش کبود شد و با عصبانیت نگام کرد. دستمو نوازش وار روی گردنش
کشیدم و زمزمه کردم :

حالا که توی تخت همه بودم یه بار هم استادم و سرویس بدم نمیشه ؟

نفس هاش تندر شد اما همچنان از اینکه اینطوری حرف میزدم عصبانی بود .

روی انگشت پام بلند شدم و گردنشو بوسیدم که تکون خفیفی خورد اما
عصبانیتش به اوج رسید.

به عقب هلم داد و با صورت کبود شده گفت :

تموم کن این مسخره بازیاتو

چرا ؟ مگه دلت از همین نمی سوزه ؟ منه هرزه با همه خوابیدم الا تو . همه ازم
بهره بردن الا تو ... همه رو سرویس ...

حروف با سیلی محکمی که به گوشم خورد توی دهنم ماسید .

در حالی که از خشم نفس نفس میزد گفت :

اگه به این مزخرفات ادامه بدی ، قسم می خورم جنازه ات از این اتاق میره
بیرون .

با اینکه سیلیش خیلی درد کرد اما ته دلم لبخند زدم . هنوز روم غیرت داره این
یعنی هنوز دوستم داره .

DONYAIE MAMNOE

اما با حرف بعدیش لبخند تبدیل به گریه شد :

من حاضر نیستم زنی و که همه طعمش رو چشیدن به خلوتم راه بدم .
دلخور نگاهش کردم . یه روزی می فهمید بی گناهم اون روزم من دلشو می
شکستم .

سر تکون دادم :

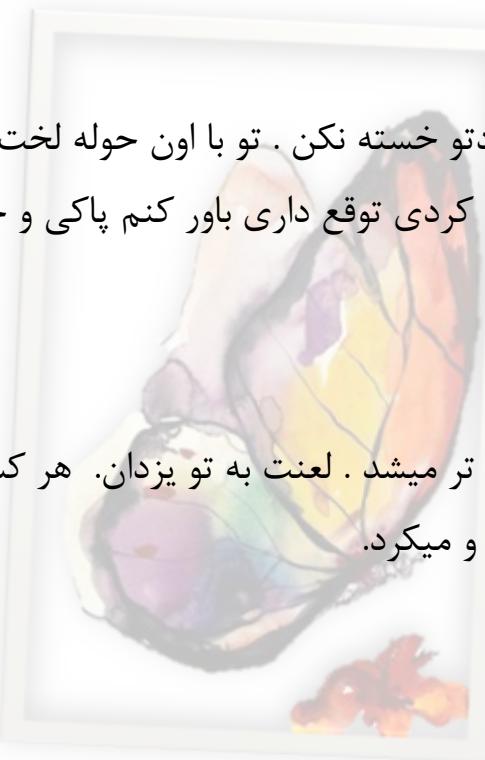
— پس منو برای یه شبم نمیخوای؟ فکر کردی با همه بودم الا تو اما من جز تو
عاشق هیچ مرد دیگه ای نشدم .

دیشب هم اگه یزدان بهم دروغ نمی گفت کاری باهاش نداشتم ...

پرید وسط حرفم و جدی گفت:

— حرفتو باور نمیکنم. الکی خودتو خسته نکن . تو با اون حوله لخت توی اناق
خواب یه مرد غریبه بهم خیانت کردی توقع داری باور کنم پاکی و جز من با
هیشکی نبودی ؟؟

اینا رو میگفت و دم به دم کبود تر میشد . لعنت به تو یزدان. هر کس دیگه ای
هم جای مهرداد بود همین فکر و میکرد.

سر تکون دادم و گفتم:

— باشه حالا که این طوری میگی منم دیگه خودمو بہت ثابت نمیکنم .

DONYΔIEMAMNOE

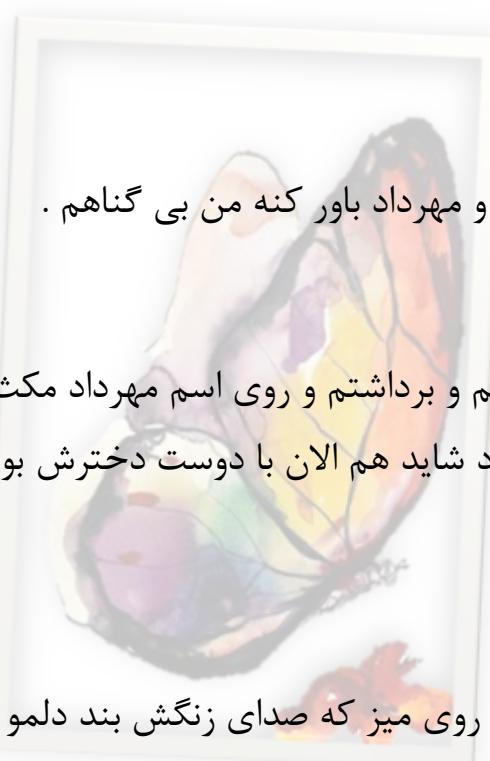
با تموم شدن حرفم در اناق باز شد و مدیر او مدد .

مهرداد هم نگاه بدی به من انداخت و از کلاس بیرون رفت .

حوصله ی توضیح دادن به اون مردک خیکی رو نداشتمن اما ناچارا سر ته قضیه رو
هم آوردم . اون هم زیاد بهم گیر نداد و زود گذاشت برم .

.....

کلافه توی خونم قدم میزدم . ساعت 12 شب بود اما من از ناراحتی نه خوابم
میبرد نه میتونستم تلویزیون ببینم . فقط مثل دیوونه ها توی خونه راه می رفتم

دلم میخواست یه معجزه بشه و مهرداد باور کنه من بی گناهم .

روی تخت دراز کشیدم. موبایلم و برداشتمن و روی اسم مهرداد مکث کردم . اگه
زنگ میزدم شاید جواب نمیداد شاید هم الان با دوست دخترش بود و دوباره
آشتبایی کردن .

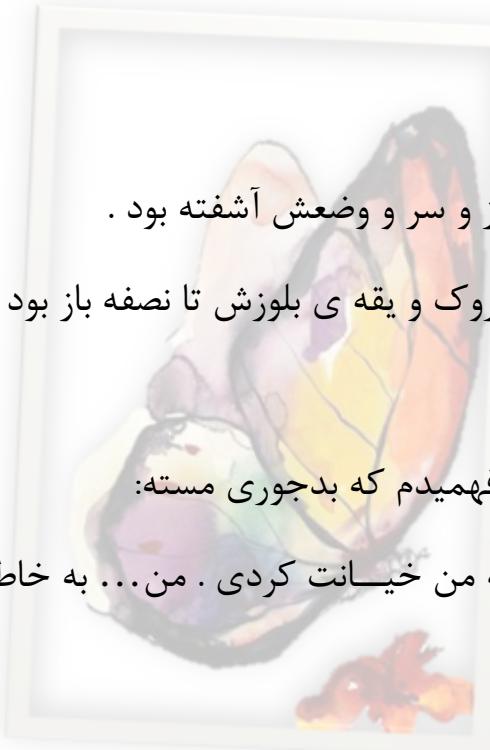
کلافه خواستم موبایلم و بذارم روی میز که صدای زنگش بند دلمو پاره کرد .

شماره ی مهرداد بود که داشت بهم زنگ میزد. با نفس حبس شده تلفنو جواب
دادم که کشدار گفت :

باز کن این در لامصبو.

بعد از اون صدای تقه های محکمی که به در حیاط خورد . از جا پریدم هم
خوشحال بودم هم از صداش ترسیدم .

از اتاق زدم بیرون و در حیاط و باز کردم. به محض باز شدن مهرداد به داخل
هلم داد و در رو محکم بست .

نگاهش کردم. چشم هاش قرمز و سر و وضعش آشفته بود .
برعکس همیشه هم لباساش چروک و یقه‌ی بلوزش تا نصفه باز بود .

وقتی شروع به حرف زدن کرد فهمیدم که بدجوری مسته:
_تو ز... زنیکه‌ی خراب به من خیانت کردی . من... به خاطر تو همه
کار کردم اما تو... .

از لحنش ترسیدم و یه قدم رفتم عقب
DONYAIE MAMNOE
_مهرداد تو مستی ؟

خندید :

_آره مستم... به خاطر تو تا همین الان خوردم.

بهم نزدیک شد... سرشو کنار گوشم آورد و کشدار گفت:

_همون طوری که داغونم کردی باید آرومم کنی .

با تته پته گفتم :

_منظورت چیه؟

بدون اینکه بهم گوش بده هلم داد داخل خونه و خمار گفت :

_صبح مگه نگفتی یه شبم به من سرویس م... میدی. تو که همه طعمتو چشیدن... یه بار هم مزه ات زیر زبون استادت بره.

از چشم‌های قرمزش خیلی ترسیدم و همون طوری که عقب می رفتم گفتم :

_مهرداد نیا جلو... تو مستی.

سکسکه ای کرد :

DONYA MAMMAMINO ... مست نیستم اما تو باید مستم کنی .

پشت بند حرفش به سمتم حمله کرد و کمرمو محکم گرفت . با گریه گفتم :

_مهرداد این کارو نکن به خدا اشتباه می کنی .

سرشو توی گردنم فرو برد :

ـ چرا نکنم ؟ نترس پولتو میدم. واست کم نمیذارم هرزه خانم .

با دندوناش گاز محکمی از گردنم گرفت که جیغم در او مد .

انگار همین جیغ جری ترش کرد که دست انداخت و پیراهنmo وحشیانه توی تنم
پاره کرد...

لب هاشو روی لب هام گذاشت و با ولع بوسید. عقب عقب رفتم که محکم به
دیوار خوردم .

انگار داشتم از هوش می رفتم . صبح خودم بهش پیشنهاد داده بودم اما الان
انقدر غیر منظره شده بود که نمی تونستم باور کنم .

لبهاشو از روی لبهام برداشت و نفس زنان گفت :

ـ نمیخوام به زور کاری بکنم از کجا معلوم فردا و بال گردنم نشی از کجا معلوم
از یکی دیگه حامله نباشی بندازی گردن من ؟

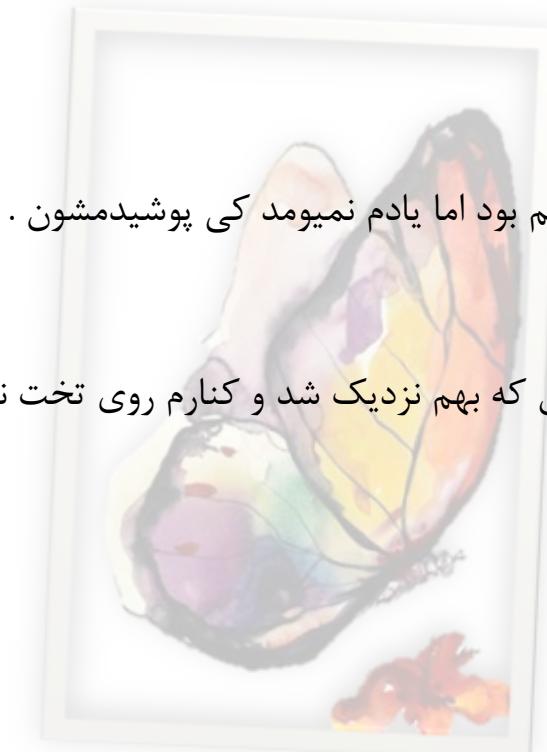
دلخور نگاهش گردم . تصویرش راجع به من انقدر خراب بود .

ـ توی تصمیم ناگهانی شروع به باز کردن دکمه هاش کردم و گفتم :

ـ نترس و بال گردنست نمیشم .

به سختی چشمامو باز کردم... خبری از مهرداد نبود.
اونقدر خوابم میومد که خواستم دوباره چشمامو بیندم اما با دیدن ملافه‌ی خونی
برق از سرم پرید و خاطرات دیشب به یادم اومد.

سر جام نشستم که مهرداد در حالی که دکمه‌های بلوژش رو می‌بست با اخم
وارد شد.

از خجالت سرمو انداختم پایین که بهم نزدیک شد و کنارم روی تخت نشست.

زمزمه کرد:

پات چرا کبود شده؟

پوزخندی زدم و گفت:

اگه گوش میدادی بهت گفته بودم که یزدان روی پام قهوه‌ی داغ ریخت منم
رفتم توی حمومش تا آب سرد رو پام بریزم و گرنه من هر...

دستشو روی لبام گذاشت و گفت:

هیشش... می دونم.

خصمانه گفتم :

— چیو میدونی ؟ انقدر بهت گفتم گوش ندادی الان خیالت راحت شد ؟ بعدشم
مگه دیشب نگفتی فقط همین امشب بعد میداری و میری خوب برو چرا
وایستادی ؟ چرا ...

محکم بغلم کرد که صدام خفه شد . کنار گوشم آروم زمزمه کرد:

— می تونی منو ببخشی ؟

می تونستم اما خواستم اذیتش کنم برای همین با جدیت گفتم:

— نه !

مهرداد : چیکار کنم ببخشی ؟ ازدواج کنیم ؟

از بغلش بیرون او مدم و دلخور گفتیم:

— تو خیلی حرف بارم کردی مهرداد نمی تونم ببخشمت.

— وقتی یکی بهم اس ام اس داد گفت خونه ی یزدانی باور نکردم وقتی او مدم اون عوضی رو برهنه دیدم وقتی بهم گفت با هم حموم بودید وقتی تو رو با حوله توی

خونه‌ی اون دیدم دیوونه شدم می‌تونی بفهمی؟ هر کس دیگه‌ای هم جای من
بود همین کارو می‌کرد.

بهش حق میداد. اون شب منو توی یه وضعی دید که خودمم نمی‌تونستم
توجیه اش کنم.

سکوت کردم. لبخند معناداری زد و گفت:

اما بالاخره طعمتو چشیدم، مال من شدی.

با حرص بالشو برداشتمن و به شونه اش زدم که خنديد و بالشو از دستم گرفت و
با یه حرکت پرتم کرد روی تخت و خيمه زد روم.

تره‌ای از موها م به بینی ام کشید و با شیطنت گفت:

نگفته بودی انقدر خوشمزه‌ای.

DONYAIE MAMNOE

با خجالت قرمز شدم که با لذت نگاهم کرد. انگار خوشش می‌یومد منو حرص بدھ.

خواستم بلند بشم که نداشت و بیشتر خودشو بهم نزدیک کرد و زمزمه وار گفت:
:

می‌دونی من الان خوشبخت ترین مرد دنیام؟

باتعجب گفتم :

چرا ؟

—چون فهمیدم تو مال منی بهم دروغ نگفتی ، خیانت نکردی .

لبخند رو لبم ماسید... اگه می فهمید من فقط به خاطر انتقام بھش نزدیک
شدم نابود میشد .

به زور خنديدم و از جا بلند شدم و گفتم:

—کلاسم دیر شد مهرداد.

—مگه اولین کلاست با من نیست ؟ پس اشکال نداره .

خنديدم:

—جناب استاد تنها دانشجوی شما من نیستم توی اون کلاس کلی دانشجو
انتظار تو میکشه .

با بی میلی بلند شد . اون که حاضر بود. من هم حاضر شدم و بعد از خوردن
صبحانه با هم از خونه بیرون رفتیم .

...

...

وارد کلاس شدم و مهرداد هم قرار شد بعد از من بیاد .

از همون اول یزدان جلوی راهمو گرفت . پیش زدم که دوباره جلوم سبز شدو
گفت:

باید حرف بزنیم ترانه .

با اخم گفتم :

من هیچ حرفی با تو ندارم .

خواستم برم که مچ دستم رو گرفت و همون لحظه مهرداد وارد کلاس شد . با
دیدن دست یزدان که دور دست منه اخماش چنان در هم رفت که از من از
ترس غالب تهی کردم و دستمو کشیدم .

یزدان چون فکرمی کرد رابطه‌ی منو مهرداد شکرآبه خودش رو بیشتر بهم
نزدیک کرد که با اخم ازش رو گرفتم و سر جام نشستم .

یزدان هم خواست سر جاش بشینه که مهرداد با اخم گفت :

آقای سپهری بعد از اتمام کلاس تشریف داشته باشد.

خنده ام گرفت. با این شکلی که مهرداد گفت یعنی فاتحه‌ی یزدان خونده است.

بی چاره فقط سر تکون داد و سر جاش نشست. مهرداد هم با جدیت شروع به درس دادن کرد.

دلم هوس شیطنت کرد، از توی کیفم آیینه و رژ قرمز رو در آوردم و بی توجه به مهرداد مشغول آرایش شدم.

همون طوری که داشت توضیح میداد نگاهش به من افتاد و رشته‌ی کلام از دستش در رفت.

با اون لبای قرمز بوس نامحسوسی براش فرستادم که دست به یقه‌ی پیراهنش کشید و نگاهشو از روم کنار زد.

روی کاغذ با رژ قرمز بزرگ نوشتم: دوست دارم

DONYAIE MAMNOE

و برگه رو بالا گرفتم.

سعی می کرد بهم نگاه نکنه اما بالاخره تسلیم شد و وقتی چشمش به برگه افتاد با مکث چند ثانیه نگاهم کرد.

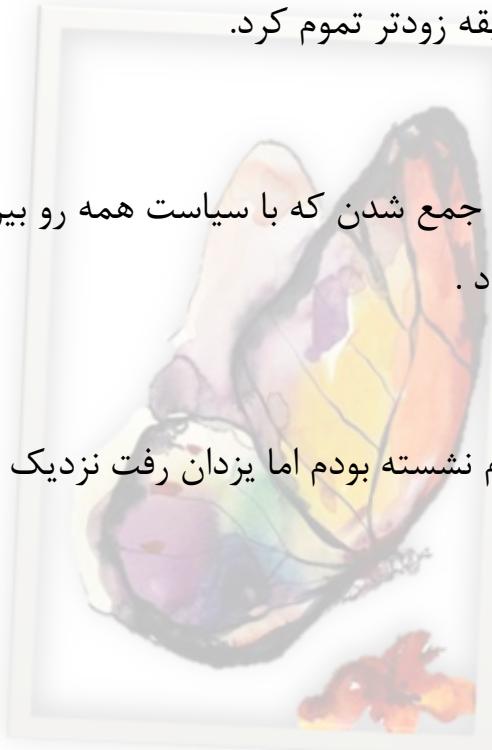
خندیدم و چشمکی زدم که کلا فراموش کرد چی داشت می گفت .
کروباتش رو شل کرد و نفسی تازه کرد و دوباره شروع به درس دادن کرد.
دلم نیومد دیگه اذیتش کنم . هر دو دستم رو زدم زیر چونه ام و با لبخند خیره
شدم بهش .

سنگینی نگاهم و حس می کرد و رشته‌ی کلام از دستش در می رفت. آخر هم
طاقت نیاورد و کلاس رو ده دقیقه زودتر تموم کرد.

همه دخtra طبق معمول دورش جمع شدن که با سیاست همه رو بیرون کرد
فقط من موندم و یزدان و مهرداد .

در کلاس رو بست ، من سر جام نشسته بودم اما یزدان رفت نزدیک و از مهرداد
پرسید:

چرا منو نگه داشتی ؟

مهرداد خیره نگاهش کرد ، لبخند کمرنگی زد و در نهایت با مشت چنان به
صورت یزدان کوبید که یزدان نقش بر زمین شد .

با نیش باز نگاهش کردم ، لعنتی کتک زدنش خیلی جذاب بود.

رو به یزدان که پخش زمین بود خشن غرید :

اینو زدم تا یادت بمونه دیگه هیچ وقت به پر و پای من و دختر مورد علاقم
نپیچی .

یزدان به سختی بلند شد و خون کنار لبشو پاک کرد :
اون دختری که میگی همه‌ی زندگی من شده ، من به خاطرش همه کار می
کنم ، اما تو چی ؟ محض اطلاع بگم آدم دختری که دوست داره رو صیغه نمی
کنه تا ...

مهرداد نداشت حرفش تموم بشه و مشت دوم رو محکم تر زد و فریاد کشید:
دهن نجستو الکی باز نکن ، الان هم گمشو از کلاس بیرون تا جنازه نفرستادم

یزدان با تهدید خون رو لبشو پاک کرد و گفت:
اما اینجا تموم نمیشه، هیچی اینجا تموم نمیشه.

حرفوش زد و از کلاس بیرون رفت .

با نیش گشاد به مهرداد نگاه کردم و گفتم:
وقتی خشن میشی جذاب تر میشی.

اخم کرد و با عصبانیت ساختگی گفت:

— بیا اینجا با تو هم کار دارم .

از خدا خواسته بلند شدم و به سمتش رفتم .. رو به روش ایستادم که با اخم
گفت:

— این رژ قرمز رو چرا زدی ؟

لبامو جمع کردم و با حالت متفکری گفتم :

— او ممم شاید خواستم استادمو از راه به در کنم .

با خشونت به کمرم چنگ زد و زمزمه کرد :

— از راه به در کردن عواقب داره ، نگاه نمی کنم سر کلاسیم ، میام و این دانشجو
شیطون رو یه لقمه ی چپ می کنم .

با تعجب ساختگی گفتیم :

— استاد مغورو دانشگاه ، دانشجو شو یه لقمه ی چپ کنه ؟ مگه ممکنه .

سرشو به سمت صورتم خم کرد و گازی از لیم گرفت که جیغ خفه ای کشیدم ،
کنار گوشم زمزمه کرد :

اونا که ندیدن این استاد مغورو دیشب چطور از عشق زیاد به دانشجوش مست
کرد و نصف شب یه لقمه‌ی چپش کرد.

از خجالت رنگم عوض شد و با تشر گفتم :
_مهرداد...

با لذت نگاهم کرد:

_عاشق خجالت کشیدنتم .

بیشتر خجالت کشیدم و سرمو توی سینه اش پنهون کردم .

خندید و محکم تر بغلم کرد . با اعتراض گفتم :

_مهرداد الان کلاس بعدیم شروع میشه قصد نداری ولم کنی ؟

همین جوریشم دل کندن از تو سخت بود ، بعد از دیشب که غیر ممکن شده .

DONYΔIEMAMNOE

میشه هی دیشب و به یادم نیاری؟

با شیطنت گفت :

_نه نمیشه ، اتفاقا تند تند باید یادآوری بشه.

با حرص پسش زدم و گفتم :

به همین خیال باش، اتفاق دیشب دیگه تکرار نمیشه .

یه تای ابروش بالا پرید :

حتی اگه زنم بشی ؟

چشمam گرد شد . داشت ازم خواستگاری می کرد ؟

هیجان خودمو کنترل کردم و گفتم :

یه. یعنی چی ؟

ابرویی بالا انداخت:

اونو به وقتیش می فهمی .

سکوت کردم. من باید تا قبل از ازدواج ببابای مهرداد رو می دیدم و می کشتمش
نباید با ازدواج مهرداد رو پاسوز خودم می کردم .

اگه ازم خواستگاری کرد اولین کاری که می کنم از خانواده اش می پرسم .

مهرداد: چرا رفتی تو فکر ؟

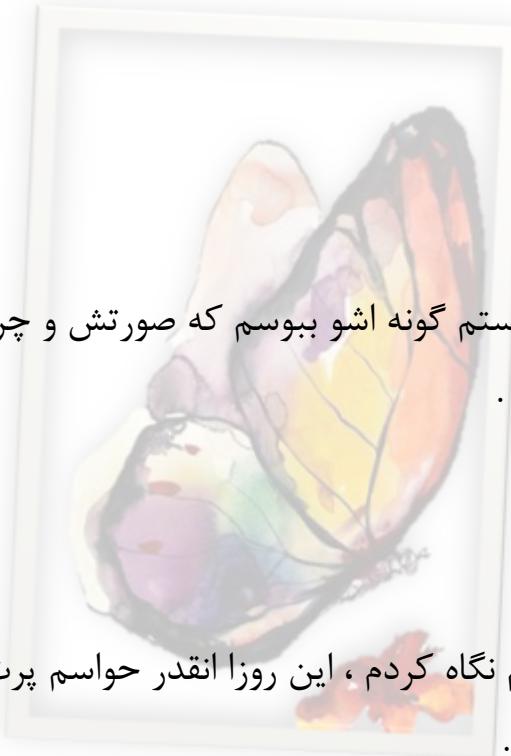
مصنوعی خنديدم و گفتم :

هیچی همين طوری من باید برم مهرداد کلاسم دیر ميشه ، بعدم خيلي
خطرناكه اين همه وقت اينجاييم .

صورتشو جلو آورد و گفت :

اول بوس کن ، بعد ميرم .

ناچارا روی پا بلند شدم و خواستم گونه اشو ببوسم که صورتش و چرخوند و لب
هام روی لب هاش قرار گرفت .

با گريه به کتاب های روبه روم نگاه کردم ، اين روزا انقدر حواسم پرت مهرداد بود
که از تمام درس ها افت کردم.

DONYΔIEMAMNOE
فردا هم سخت ترين امتحان عمرمو داشتم و يه کلمه هم بلد نبودم.

كتابو ورق زدم اما هر چي بيشتر می خوندم کمتر می فهميدم .

حتى يادم نمیومد استاد اينا رو کی درس داده.

با درموندگی تلفنmo برداشتمن و به مهرداد زنگ زدم ، بعد از سه بوق جواب داد:

—جانم عشقم؟

هول کردم، اولین بار بود این طوری جوابمو می داد . یادم رفت چی می خواستم
بگم . با تنه پته گفتم :

—اوممم... سلام... منم !

صدای خنده اش میاد :

—می دونم تویی عزیزم ، مگه میشه شماره‌ی تو رو نشناسم.

نیشم تا بناگوش باز شد و خودمو لوس کردم :

—یه کم بیشتر حرف عاشقانه بزن استاد.

—چی دوست داری بشنوی شاگرد ؟

—نمی دونم هر چی...

دوباره خندید :

—بیام رو در رو بهت بگم ؟

خواستم بگم آره که یاد امتحانم افتادم برای همین با استرس داد زدم :

نه نیا... اصلا حرف نزن من فردا امتحان دارم اما بلد نیستم . کمک می خوام .

انگار حوصله اش سر رفته بود که الان داشت لذت می برد :

بشه پس من الان تصویری زنگ می زنم ، تو هم سوالاتو بگو تا جواب بدم باشه ؟

چشمم به آینه افتاد و آب دهنمو قورت دادم . اگه منو با این وضع تو گوشی می دید دیگه سراغمم نمی گرفت .

با تته پته گفتم :

اوووممم نه ، همین طوری صوتی بگو .

یهو یه صدایی کنار گوشم گفت :

اما دیدن این موهای به هم ریخته یه لذت دیگه داره .

DONYAIE MAMNOE

چشمامو بستم و جیغ بنفسی کشیدم که دستی جلوی دهنم و گرفت .

با چشمای گشاد شده برگشتم و به مهرداد نگاه کردم . خندید و دستشو از جلوی دهنم برداشت:

تو چطور اینجایی؟

کنارم نشست و گفت :

—وقتی زنگ زدی من پشت در بودم ، خواستم هیجانش زیاد شه برای همین از رو در پریدم پایین .

پقی زدم زیر خنده ، استاد دانشگاه با اون غرور و جذبه از دیوار من رفته بالا.

با لبخند به من نگاه کرد ، یهو یاد سر و وضع و لباسام افتادم.

با جیغ و داد رفتم زیر پتو طوری که فقط چشمam از زیر پتو بیرون بود.

با دیدن حالم مهرداد قهقهه ای زد و با خنده گفت:

—من که دیدمت.

با ناله گفتم:

—هر چی دیدی فراموش کن !

خنده اش شدید تر شد :

—نمیشه اتفاقا تا آخر عمر یادمه.

جیغم به هوا رفت:

مهرداد .

خم شد و پتو رو کنار زد. لب برچیدم و گفتم:
_آبروم رفت!

موهامو از صورتم کنار زد و با لذت گفت:

_کی از شوهرش خجالت می کشه ؟

با این حرفش مثل لبو سرخ شدم . متعجب نگاهش کردم که گفت:
_وقتی کلید می ندازم میرم توی خونه دلم می خواهد تو رو ببینم ترانه.

نیشم تا بناگوش باز شد :

_تو که شبو صبح منو میبینی استاد .

DONYAIE MAMNOE
گونمو نوازش کرد و گفت:

_به زودی همه چی عوض میشه .

یه تای ابروم بالا پرید :

_منظورت چیه؟

با شیطنت گفت :

_سوپرایزه .

مثل ترقه پریدم بالا :

_چه سوپرایزی؟ لطفا بگو!

جفت ابروهاشو با بدجنسی بالا داد :

_سوپرایزی که عقل از سرت می پرونده.

جیغ خفه ای کشیدم . همین الانشم عقل از سرم پریده .

خودمو لوس کردم ، دستم و دور گردنش حلقه کردم و خودم بهش چسبوندم :

_یه راهنمایی بکن !

DONYΔIEMAMNOE

مهرداد: اون طوری دیگه سوپرایز نمیشه .

_خوب یه کوچولو !

باز هم ابرو بالا انداخت . با حرص پسش زدم و گفتم:

_اصلا نخواستم راهنمایی کنی ، قهرم !

با لذت خنده و بعلم کرد ، اینقدر محکم که نتونم تكون بخورم.

مشکوک گفتہ:

راستشو بگو ، میخوای این واحد منو بندازی ؟ اگه بندازی به همه میگم عاشق منی .

مهرداد: خوب مگه عیبی داره همه بفهمن عاشق توعم؟

متفسر گفت:

آره، او مدیم و دو روز دیگه یه دانشجو داشتی که از من خوشگل تر بود عاشق
اون شدی منو ول کردی اون وقت همه مسخره ام می کنن.

دستشو زیر چونم زد و بهم نگاه کرد. متفکر گفت:

راست میگے، ممکنہ!

DONYAIE MAMNOE

با حرص مشتی به سینه اش کوبیدم که خندید و به عادت همیشگیش هلم داد
روی تخت و خیمه زد روم... اعتراض کردم:
اصلًا سعی نکن به من دست بزنی ، حالا حالا ها نمی بخشم.

با پشت دست موهایی که توی صورتم بود و کنار زد و بی توجه به حرفم گفت:

_شاگرد کوچولو ، مگه نمی دونی استادت دیوونه ات شده؟

توی دلم کیلو کیلو قند آب شد اما به روی خودم نیاوردم. دلم میخواست منتمو
بکشه ، با اخم سر برگردوندم و گفتم:

_شاگرد کوچولو قهر کرد.

فهمید دردم چیه ، یه تای ابروش بالا پرید و گفت:

_می خوای ناز کنی ؟

جوابشو ندادم. سری تکون داد و از روم بلند شد :

_متاسفم خانم زند ولی من غرور دادم ، نمی تونم منت بکشم.

چشمام گرد شد ، این بشر چقدر پروروو بود ؟

با حرص گفتم:

_باشه استاد آریافر از الان تا زمانی منتمو نکشیدی باهات قهرم .

خنده اش گرفت ، اما با جدیت گفت:

بشه ، تو به قهر کردن ادامه بده ولی اگه یه دانشجوی خوشگل و لوند به چشم خورد بہت قول نمیدم که عاشقش نشم .

مثل ترقه پریدم و بالش زیر سرم و محکم توی سرش زدم. این بار اون با حرص نگاهم کرد. انگشت اشاره امو تهدید وار جلوش تکون دادم و گفتم:

اگه ببینم چشمت زوم روی دانشجویی غیر از من شده نگاه نمی کنم استادمی جفت چشماتو از کاسه در میارم. اونم جلوی همه .

این بار نتونست خنده اشو کنترل کنه. خندید و گفت:

عمراء!

خصمانه گفتم:

اگه میخوای امتحان کن .

من غلط بکنم ، اگه هم خواستم نگاه کنم زیر زیرکی نگاه می کنم تو نفهمی.

DONYAIE MAMNOE

از سرم دود بلند میشد ، با حرص جیغی زدم دوباره روی تخت دراز کشیدم :

مهرداد برو از خونم .

مهرداد_مگه ازم سوال درسی نداشتی ؟

با حرص به بالش کوبیدم، اما یاد استاد ضیایی افتادم که استاد همین درسمون بود و یکی از خوشتیپ ترین استاد ها بود . تنها ایرادش این بود که با همه دانشجو ها می پرید .

با بدجنسی گفتم:

_تو برو، من زنگ می زنم به استاد ضیایی به سه سوت میاد اینجا .

صدایی از مهرداد نشنیدم ، سرمو به طرفش برگردوندم که دیدم با چهره‌ی کبود شده و دست مشت شده به من خیره مونده.

به روی خودم نیاوردم اما بدجور از این غیرتی شدنش خوشم میومد.

از لای دندون هاش غرید :

_منظورت چیه ؟

با بدجنسی گفتم :

_نمی دونم ، خیلی استاد خوشتیپیه ، با منم خوب برخورد می کنه . تازه گفت هر وقت شب اگ به کمکش نیاز داشتم بهش زنگ بزنم .

DONYΔIEMAMNOE

انگار توی آتیش انداختمش ، با چهره‌ی کبود از جا بلند شد :

_من با دستای خودم اونو خاکش می کنم .

راست راستی داشت می رفت که فوری گفتم :

–صبر کن .

برگشت و با خشم نگاهم کرد. موهای آمازونی مو خاروندم و گفتم :
_دروغ گفتم .

ناباور نگاهم کرد ، خودمو زدم به خنگی و گفتم :
_تلافی حرفت بود ، تا تو باشی اسم یه دانشجوی دیگه رو نیاری .

کلافه دستی تو موهاش کشید و گفت :
_من با تو چی کار کنم دختر؟ کم مونده بود منو قاتل کنی .

پشت چشمی نازک کردم :
_استاد قبول کن از عشق من داری می میری .

DONYAIE MAMNOE
کنارم روی تخت نشست و زمزمه کرد :
_تو هم سواستفاده کن !

وقتی بلد نیستی با عشقت چه طور رفتار کنی پس حقته ، نازمو که نمی کشی هیچ ، یه دوست دارم خشك و خالی هم نمی گی.

لبخندی زد و به تلافی گفت:

— تو چی؟ یه بوس خشک و خالی به استادت نمیدی، اونقدر هم حرصش میدی
که یه روزه از دستت پیر بشه.

نیشم تا بناگوش باز شد:

— دوست دارم وقتی حرص می خوری.

دستشو رو گونم کشید و گفت:

— منم خجالت کشیدن تو دوست دارم. وقتی بہت نزدیک میشم و تو قرمز میشی
رو دوست دارم.

خنده ام شدید تر شد، نگاهش به سمت لب هام رفت. با این نگاه خمارش و
خیره اش ناخودآگاه سرخ شدم که از چشمش دور نموند.

با لذت سرشو پایین آورد لب هاش فاصله‌ی کمی با لب هام داشت که چشمم به
دفتر کتابام افتاد، با استرس سرمو عقب کشیدم.

چشمهای خمار مهرداد بهم دوخته شد.

نگاهش تب خواستن رو فریاد میزد، بعد از اون شب سخت بود بخواب خودمو
کنترل کنم اما نمی خواستم دوباره تسلیم بشم برای همین ازش فاصله گرفتم
— من فردا امتحان دارم مهرداد.

ناچارا عقب کشید انگار فهمید دردم چیه اما به روی خودش نیاورد و گفت:

—کجا رو مشکل داری؟

از خدا خواسته گفتم:

—همشوروو...

جدی شد و مداد رو برداشت و شروع کرد به توضیح دادن.

با اعصابی داغون از کلاس زدم بیرون. با اینکه مهرداد دیشب کلی باهام کار کرد
اما امتحانم و بدجوری خراب کرده بودم.

با لب و لوجه‌ی آویزون به سمت دفتر اساتید رفتم، می دونستم مهرداد الان
کلاس نداره و توی دفتر تنهاست.

توی دلم حرف‌هایی که باید بهش می گفتم آماده کردم، در اتاق رو باز کردم که
صدای ظریفی مانع شد تا داخل برم:

—یعنی چی که بنداش؟ داریم راجع به یه بچه حرف می زنیم.
DONYAIE MAMNOE

ابروهام بالا پرید یعنی کی بود که داشت راجع به بچه حرف می زد؟

خواستم در رو ببندم که صدای مردونه‌ی آشنایی دنیا رو روی سرم خراب کرد:

—من تو حال خودم نبودم، تو پیله کردی، الانم نمیتونم مطمئن باشم بچه‌ی تو
شکمت مال منه.

دنیا رو سرم خراب شد . این مهرداد بود ؟

–چی داری میگی ؟ من به زور باهات رابطه داشتم؟ درست حالت خوب نبود
اعصابت خراب بود اما با من آروم شدی ، من آرومتر کردم. حالا که حامله ام نمی
تونی بزنسی زیر همه چی.

دستمو به دیوار گرفتم تا نیوفتم . این مینا استاد جوون و دلبری ک یه مدت با
مهرداد می پرید و من فکر نمی کردم رابطه اشون تا این حد جدی باشه.

مهرداد: من نمی تونم زندگیم به خاطر اون بچه به هم بزنم ، بندارش.

با حالی خراب داشتم گوش میکردم که یه نفر محکم به کتفم زد ، فری بود که
با صدای بلندی گفت:

–چرا خشکت زده اینجا .

DONYΔIEMAMNOE

با شنیدن صدای فری حرف مهرداد نصفه موند و بعد در اتاق به شدت باز شد و
مهرداد با ناباوری به چشمای اشکی من خیره موند .

دلخور نگاهش کردم و عقب عقب رفتم.

رنگ از روش پرید ، قدمی به سمتم اوmd و گفت :

ترانه من ...

چشمام سیاهی رفت... فری با تعجب به ما نگاه می کرد ، مینا هم که خبر
نداشت استاد مغور دانشگاه با دانشجوی سال اولی رابطه‌ی عاشقانه دارن گیج با
چشمای ملتهبش به ما نگاه می کرد.

نمی تونستم بیشتر از این اونجا بمونم .

به سمت در خروجی دویدم ، صدای ترانه گفتن و دویدن مهرداد پشت سرمو می
شنیدم ، اکثرا کلاس داشتن اما تک و توکی که داشتن راه می رفتن با دیدن ما
با تعجب نگاهمون کردن.

از دانشگاه بیرون زدم ، نمی دونستم کجا باید برم.

به خاطر مکثی که کردم مهرداد بهم رسید و بازومو کشید.

DONYAIE MAMNOE

وادرام کرد برگردم و نگاهش کنم.

همون طوری که تقلای کردم بازومو در بیارم بدون اینکه نگاهش کنم با
دلخوری گفتم :

ول کن مهرداد .

محکم تر بازومو چنگ زد :

ولت نمی کنم میشنوی؟ هر چی که بشه ولت نمی کنم.

اصلا توان نداشتیم سر پا وایستم . با اینکه از همون اول از خودم قول گرفتم
حسی به مهرداد نداشته باشم و فقط به بابام فکر کنم اما الان با فکر اینکه یه
دختر دیگه از مهرداد حامله است دلم می خواست بمیرم.

دلخور نگاهش کردم و گفتی:

الان نمی خوام چیزی بشنوم ، ولی اینو بدون امروز آخرین روزیه که با این
فاصله‌ی کم نزدیک به من ایستادی . وقتی به من انگ هرزه بودن رو می
چسبودی خیلی راحت یه دختر رو به تخت راه دادی . یه دختر که الان از تو
حامله است .

با کلافگی گفت:

این طوری به من نگاه نکن ، من اون شب ...

DONYAIE MAMNOE پریدم وسط حرفش و بی رمق گفتی:

نمی خوام از معاشقتون بشنوم و توجیه بیخود گوش کنم که اون دختر چطور
حامله شده ، فقط می خوام دور بشم از اینجا . لطفا ولم کن .

با غم نگاهم کرد و حلقه‌ی دستش شل شد ، هنوز دو قدم نرفته بودم که محکم از پشت بغلم کرد و کنار گوشم زمزمه وار گفت :

—چطور بذارم بری ؟ هوم ؟ هنوز نفهمیدی چقدر دوست دارم ؟

از مهرداد بعيد بود بخواه جلوی در دانشگاه اینطوری حریصانه منو بغل کنه اما این بغل هم دیگه آروم نمی کرد .

با تمام توانم از آغوشش بیرون او مدم و به سمت خیابون دویدم اما صدای بوق ممتد و صدای فریاد مهرداد باعث شد از ترس وایستم و ثانیه‌ای نگذشت که برخورد سنگین ماشین و بعد هم تاریکی مطلق .. به سختی لای پلکم و باز کردم ، مثل کسی که سالها خوابیده کسل و بی رمق بودم .

خواستم سرم بچرخونم که درد عمیقی توی سرم پیچید .

آخی گفتم و نگاهم و به اطراف دوختم .. روی صورتم ماکس اکسیژن بود و کلی دستگاه دورمو احاطه کرده بود .

چشمامو بستم و سعی کردم به یاد بیارم .

کم کم یادم اومد ، داشتم از خیابون رد می شدم که تصادف کردم .

DONYAIE MAMNOE

با یادآوری مهرداد اشکم سرازیر شد ، کاش به هوش نمیومدم . من که کسی و نداشتم که منتظرم باشه .

فقط یه بابا داشتم که اون هم به لطف پدر شارلاتان مهرداد مرده بود .

مهرداد هم حتی نتوانست بهم وفادار بمونه و یه دختر دیگه رو حامله کرده بود تا
به ذهنم میومد از انتقامم بگذرم بدتر میشد.

این بار دو تا آتیش روی دلم افتاده بود از طرفی عاشق مهرداد بودم و از طرفی
ازش متغیر شده بودم .

اما می دونستم ، نباید خون پدرمو فدای مرد خائنی مثل مهرداد می کردم.
این بار دیگه نمی ذارم قلبم جلوش بباشه ، این بار یه ترانه‌ی جدید میشم .

پرستاری وارد شد و با دیدن من لبخند زد:

بالاخره به هوش او مدمی ؟

با صدای گرفته‌ای گفتم:

سرم خیلی درد می کنه.

+ به خاطر تصادف شدیدی که داشتی الان دکتر و صدا می زنم . اما قبلش باید
معاینه بشی.

با اخم گفتم:

چه معاینه ای ؟

+ باید از وضعیت سلامتی و حافظه ات مطمئن بشیم .

DONYAIE MAMNOE
ساکت شدم ، پرستار رفت و دکتر و صدا زد . دکتر بعد از کلی معاینه‌ی بیخود
پرسید :

ببینم اسمت یادت میاد ؟

سر تکون دادم:

ترانه .

لبخند زد :

—می دونی چند سالته ؟

بیست سالم بود اما ناخوداگاه زمزمه کردم:

. هفده

متعجب شد ، متعجب ترش کردم:

—بابام کجاست ؟ من خیلی درد دارم ، بهش بگید بیاد .

با نگرانی نگاهم کرد و گفت:

—اول یه مسکن بهت میزنم تا دردت آروم بشه و بخوابی بعد درباره ی باقی
چیزها حرف می زنیم .

سر تکون دادم ، هر چه قدر که حرف بزنی بی فایده است دکتر ، این ترانه دیگه
ترانه ی قدیم نیست.

بدار یه کمم من بازی کنم .

به سرمم مسکن تزریق کرد و من هم علارغم نقشه های توی ذهنم کم کم
چشمam گرم شد و خوابم برد .

DONYΔIEMAMNOE

بار بعدی که بیدار شدم توی اتاق سفید رنگ بودم این بار تا نگاهمو چرخوندم
چشم تو چشم مهرداد شدم .

از نقشه ای که کشیده بودم یادم رفت با دیدنش همه چیز یادم رفت .

چقدر شکسته شده بود ... چقدر داغون شده بود !

یعنی به خاطر من ؟

چشمم به زخم کnar سرش خورد نتونستم جلوی خودمو بگیرم و نگران پرسیدم :

—خوبی ؟

انقدر حواسش پرت بود که متوجهی به هوش او مدنم نشد گذرا نگاه کرد و یه
دفعه به خودش اومد .

مثل برق از جا بلند شد و با نفس نفس به من نگاه کرد .

با صدای گرفته ای گفتم :

—سرت چی شده !

دیوانه وار به سمتم خم شد و پشت هم چشمامو بوسید.

پیشونیشو به پیشونیم چسبوند و خش دار گفت :

—منو کشتی ! با این بی هوشی چند روزه ات منو کشتی ترانه . داغون شدم.
اندازه ای تمام دنیا داغون شدم. دیگه حق نداری چشماتو بیندی شنیدی ؟ حق
نداری .

DONYAIE MAMNOE

با دلخوری گفتم :

—کاش می مردم ...

عصبانی لب هاشو روی لب هام گذاشت. نفسم بند اوmd .

بعد از يه بوسه ي عميق لب هاشو جدا کرد و خشن گفت :

_هیش ! با اينطوری حرف زدن بيشر آتیشم نزن تو همين چند روز به اندازه ي
کافي داغون شدم . تو نباشي منم نيستم شنيدي ترانه ؟

_برای همين بهم خيانت کردى ؟

صورتشو ازم فاصله داد :

_بهش فکر نکن . فقط خوب شو بعد حرف می زنیم .

با جديت گفتم :

_حرفي نمونده . ديگه نمي خواه ببینمت ...

ساكت موند با اين لحن سردم حتى يك کلمه هم نتونست بگه .

ناباور نگاهم کرد تا خواست لب از لب باز کنه در اتاق باز شد و يزدان داخل اوmd

DONYΔIEMAMNOE .

حرف مهرداد توی دهنش ماسید و اخماش به طرز فجيحي در هم رفت.

يزدان بي توجه به مهرداد با چشمای ملتهب قدمی بهم نزديک شد و با صدای
گرفته اي گفت:

— خیلی ترسیدم. الان که به هوش او مدمی دیگه چیزی از زندگی نمی خوام.

مهرداد با اخم بهش تشر زد :

— این جا چی کار می کنی ؟ گمشو بیرون .

با لحن بدی گفتمن:

— اونی که باید بره تویی ، چون فقط حضور تو عذابم میده.

خشن غرید :

— حق نداری برای مجازات من به این لاشخور رو بدی .

— تو هم حق نداری برای من تایین تکلیف کنی ، برو به بچه ات برس .

ابروی یزدان بالا پرید انگار از این دعوا رضایت داشت.

بر عکس مهرداد از عصبانیت انگار کم مونده بود سکته کنه. با خشم غرید:

— ترانه حق نداری بدون اینکه گوش کردی قضاوت کنی .

رو کرد به یزدان و با لحن بدی گفت:

— برو بیرون ، نمیخوام بین صحبت های منو نامزدم باشی.

یزدان انگار از موضعش کوتاه او مده بود . سری تکون داد و رو به من گفت:
_ حتی اگه به من علاقه نداشته باشی فراموش نکن جایگاهت پیش من چیه! از
اینکه خوب شدی خیلی خوشحالم ، خیلی !

با لبخند سری تکون دادم مهرداد از عصبانیت پوست لبشو می جوید. .

یزدان عقب گرد کرد و از اتاق بیرون رفت .

مهرداد با عصبانیت مشتی به دیوار کوبید و با صدای نسبتا بلندی داد زد :
_ خدا لعنت کنه .

بی تفاوت نگاهمو ازش گرفتم به سمتم برگشت و با لحن متفاوتی گفت:
_ ترانه ، من اون شب حالم خراب بود ، اصلا نفهمیدم. تو رو جای اون گذاشت
مست بودم چهره‌ی تو رو جای اون دیدم.

DONYAIE MAMNOE

با نفرت گفتم:

_ اگه جامون برعکس می شد چی کار می کردی ؟ تو صرفا به خاطر یه توطئه
چندین و چند بار به من گفتی هرزه. چند بار به ناحق غرورمو شکستی. اگه من
از یه مرد دیگه حامله ...

میون حرفم عربده کشید:

_خفه شو....

ساکت شدم ، اما بعد گفتم:

_من تا آخر نمی بخشم مهرداد بی خودی با اینجا موندنت عذابم نده بین ما
همه چی تموم شد .

تا خواست حرف بزنه دکتر اوmd و بعد از پرسیدن حالم از مهرداد خواست بیرون
بره تا معاینه ام کنه..

چند روز بیهوش بودم اما وضعیتم خوب بود و دستور مرخصی ام بعد دو روز
صادر شد .

توی این دو روز مهرداد جز موقعي که کلاس داشت و به ناچار می رفت از پشت
در اتاقم تکون نخورد .

DONYALIEMAMNOE
هر بار میومد که توضیح بده اما من با ترش رویی پسش میزدم اونم بهم زمان
داده بود تا یه کم آروم بشم .

بالاخره امروز مرخص میشدم. سرم باندپیچی بود و دستم خراش برداشته بود جز
این آسیب جدی ندیده بودم اما همین ها هم درد طاقت فرسایی بود.

به سختی لباس پوشیدم و از تخت پایین اومدم. سرم گیج می رفت برای همین
دستمو به دیوار گرفتم و به سختی از اتاق بیرون رفتم.

مهرداد داشت با دکترم صحبت می کرد .. با باز شدن در با نگرانی به سمتی اومد
و بازو مو گرفت.

با خشم خواستم بازو مو بکشم که محکم تر گرفت.

دکتر با لبخند به من گفت:

من توصیه های لازم و به شوهرت کردم ، تا یه هفته استراحت کن سعی کن
زیاد راه نری . مواطن خورد و خوراکتم باش .

با اخم گفتم:

این آقا نسبتی با من نداره نیازی نبود بهش توصیه کنید ایشون فقط استاد
دانشگاه منن .

DONYAIE MAMNOE

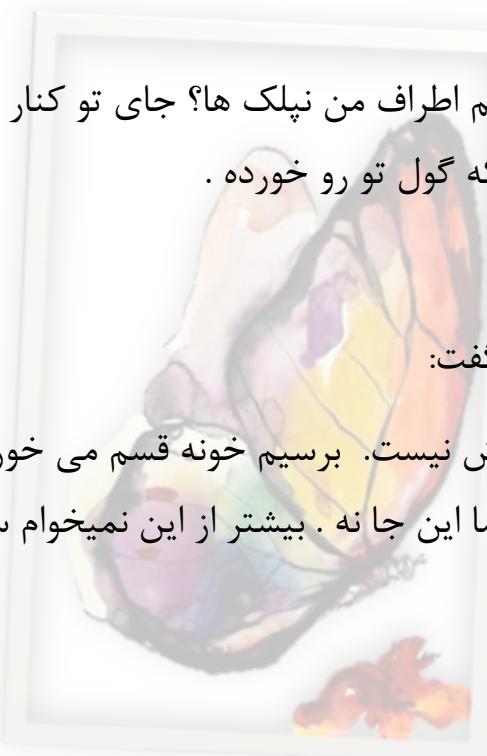
دکتر متعجب گفت:

اما این آقا گفتن که شما زنشی.

از این همه پروییش اعصابم بهم ریخت . نگاه بدی حواله اش کردم و بازومو از دستش کشیدم . و بی حرف و آهسته در حالی که سعی می کردم نیوفتم به راه افتادم .

هنوز چند قدم نرفته بودم که بازوم کشیده شد برگشتم و با دیدن مهرداد با تشریف:

دست به من نزن . چند بار بگم اطراف من نپلک ها؟ جای تو کنار مادر بچه اته
نه یه دانشجوی ساده و احمق که گول تو رو خورده .

با کلافگی موهاشو چنگ زد و گفت:

ترانه حق داری ، اما اینجا جاش نیست . برسیم خونه قسم می خورم حاضرم
تمام دلخوری هاتو گوش کنم اما این جانه . بیشتر از این نمیخوام سر پا بمونی
خانم.

خشکم زد ، با اون صدای مردونه اش انقدر قشنگ گفت خانم که همه چیز و از
یاد بردم . اگه دستمو به دیوار نگرفته بودم قطعا همونجا غش می کردم .

از سکوتم استفاده کرد و دستش محکم دور کمرم حلقه شد .

تا خواستم اعتراض کنم با تحکم گفت :

هیش ! حرف بزنی مثل اون دفعه بغلت می کنم و تا ماشین می برمت .

تا خواست حرف بزنه دکتر اوmd و بعد از پرسیدن حالم از مهرداد خواست بیرون
بره تا معاینه ام کنه ..

چند روز بیهوش بودم اما وضعیتم خوب بود و دستور مرخصی ام بعد دو روز
صادر شد .

توی این دو روز مهرداد جز موقعی که کلاس داشت و به ناچار می رفت از پشت
در اتاقم تکون نخورد .

هر بار میومد که توضیح بده اما من با ترش رویی پسش میزدم اونم بهم زمان
داده بود تا یه کم آروم بشم .

بالاخره امروز مرخص میشدم. سرم باندپیچی بود و دستم خراش برداشته بود جز
این آسیب جدی ندیده بودم اما همین ها هم درد طاقت فرسایی بود.

به سختی لباس پوشیدم و از تخت پایین اومدم. سرم گیج می رفت برای همین
دستمو به دیوار گرفتم و به سختی از اتاق بیرون رفتم .

مهرداد داشت با دکترم صحبت می کرد .. با باز شدن در با نگرانی به سمتم او مد و بازومو گرفت.

با خشم خواستم بازومو بکشم که محکم تر گرفت.

دکتر با لبخند به من گفت:

من توصیه های لازم و به شوهرت کرم ، تا یه هفته استراحت کن سعی کن زیاد راه نری . مواطن خورد و خوراکتم باش .

با اخم گفتم:

این آقا نسبتی با من نداره نیازی نبود بهش توصیه کنید ایشون فقط استاد دانشگاه منن .

دکتر متعجب گفت:

اما این آقا گفتن که شما زنشی.

از این همه پرویش اعصابم بهم ریخت . نگاه بدی حواله اش کرم و بازومو از دستش کشیدم . و بی حرف و آهسته در حالی که سعی می کرم نیوفتم به راه افتادم .

هنوز چند قدم نرفته بودم که بازوم کشیده شد برگشتم و با دیدن مهرداد با تشر گفتم:

دست به من نزن . چند بار بگم اطراف من نپلک ها؟ جای تو کنار مادر بچه اته
نه یه دانشجوی ساده و احمق که گول تو رو خورده .

با کلافگی موهاشو چنگ زد و گفت:

ترانه حق داری ، اما اینجا جاش نیست. برسیم خونه قسم می خورم حاضرم
تمام دلخوری هاتو گوش کنم اما این جا نه . بیشتر از این نمیخوام سر پا بمونی
خانم.

خشکم زد ، با اون صدای مردونه اش انقدر قشنگ گفت خانم که همه چیز و از
یاد بردم. اگه دستمو به دیوار نگرفته بودم قطعا همونجا غش می کردم .

از سکوتم استفاده کرد و دستش محکم دور کمرم حلقه شد.

تا خواستم اعتراض کنم با تحکم گفت :

هیش ! حرف بزنی مثل اون دفعه بغلت می کنم و تا ماشین می برمت .

DONYΔIEMAMNOE

اما این بار من دیگه تسلیم نمی شدم . دستمو روی سینه‌ی سترش گذاشتم و
فشار دادم . خواب آلود گفت :

به نفعته آروم بگیری .

نمی خوام نمی فهمی؟ تو رو نمیخوام . وقتی نزدیک منی عذاب می کشم . ازت
متنفرم ... متنفر .

چشماش باز شد . انگار خواب و از سرشن پروندهم . کلافه نگاهم کرد و گفت :
_تو به خاطر عصبانیت ...

وسط حرفش پریدم :

عصبانیتم خوابیده مهرداد . من واقعا دیگه می خوام فراموشت کنم ، خریت
های خودمو فراموش کنم نمی خوام نزدیک تو باشم این ترم که تموم بشه اصلا
واحدی بر نمیدارم که استادش تو باشی .

صورتش از عصبانیت قرمز شد . رهام کرد و از روی تخت بلند شد چشمم و از
بالاتنه ی برنه اش گرفتم و با اخم به صورتش نگاه کردم . دستشو لابه لای
موهاش برد و گفت :

حق داری ، من آدم بدیم لایق تو نیستم . گناهм قابل بخشش نیست ، باشه به
همین زودی نبخش اما با این حرفات آتیشمم نزن .

DONYAIE MAMNOE

با ترش رویی بلند شدم . سرم درد می کرد اما به روی خودم نیاوردم .

مهرداد با نگرانی به سمتم اوmd و خواست بازومو بگیره که مانع شدم :

دست به من نزن مهرداد نمی خوام چرا نمی فهمی؟

—نشنیدی دکتر چی گفت؟ گفت باید استراحت کنی توی خونه کی ازت مراقبت
می کنه؟

با یاد بی کسیم اشک توی چشمم جمع شد اگه بابام نمی مرد شاید الان اوضاع
خیلی بهتر بود. انقدر بهم فشار وارد شد که بی هوا زدم زیر گریه.

مهرداد بهم نزدیک شد و با نگرانی پرسید:

—ترانه گریه می کنی؟

با دست صورتمو پوشوندم:

—من هیچ کسو ندارم... از همه تو دنیا تنها ترم.

با خشوت به آغوشم کشید و کنار گوشم گفت:

—مگه من مردم؟ هوم؟ چیکار کنم حالت خوب بشه؟ ازدواج کنیم؟ توی
دانشگاه اعتراف کنم چقدر عاشقتم؟ برم تو خیابون داد بزنم و از عشق استاد
دانشجوی ترم اولی بگم؟

میون گریه خنده ام گرفت. دستاشو کنار سرم گذاشت و دیوانه وار اشکامو
بوسید.

باز دلم لرزید

باز تسلیم شدم .

باز وا دادم .

دستامو دور شونه هاش حلقه کردم و خودم و توی آغوشش انداختم . جا خورد
اما حریصانه دستاش دور کمرم حلقه شد.

کنار گوشم زمزمه کرد :

ـ خیلی می خوامت ترانه . خیلی دوستت دارم.

زبونم چرخید تا بگم منم همین طور اما صدای زنگ پی در پی آپارتمانش ساکتم
کرد .

ازم فاصله گرفت و با اخم گفت :

ـ این دیگه کیه؟

شونه بالا انداختم . با همون بالاتنه برهنه از اتاق بیرون رفت . کنجکاو شدم و
دنبالش رفتم و با فاصله ایستادم . در رو که باز کرد با دیدن کسی که بی تعارف
داخل او مد سر جام خشکم زد .

DONYΔIEMAMNOE

مینا بود، بی تعارف داخل او مد و گفت:

ـ باید حرف بزنیم .

مهرداد دستپاچه به بیرون هدایتش کرد:

الان نمیتونم حرف بزنم مینا برو بعدا صحبت می کنیم .

خودمو قایم کردم تا منو نبینن .

مینا خودشو توی بغل مهرداد انداخت و گفت:

چرا منو پس می زنی ؟ اونم الان که بچه ی تو توی شکممه . همچش به خاطر اون دانشجوی ترم اولیه مگه نه ؟ به خاطر اون داری منواز سرت وا می کنی .

مهرداد: چرت نگو مینا بہت گفتم برو بیرون بعدا صحبت می کنیم.

با خشم به اتاق برگشتیم و مانتومو پوشیدم و رفتم بیرون .

دو تاشونم متوجه ی من شدن .. مهرداد به سمتم اوید :

ترانه اجازه بده توضیح بدم ...

بدون اینکه اجازه ی حرف زدن بدم کفشامو پام کردم و گفتم:

شما راحت باشین من مزاحم نمیشم .

پشت بند حرفم بیرون زدم و در رو بستم .

انگار به من نیومده بود برای یه دقیقه خوش باشم .

بعد یه هفته امروز استراحتم تموم شد و به دانشگاه اوتمدم. از شانس بدم امروز اولین کلاسم با مهرداد بود. چون جواب تلفنشو نمیدادم نمی دونست من امروز میام.

مثل همیشه آخر کلاس نشستم. معروف و جدی وارد کلاس شد و طبق عادت نیم نگاهی به ته کلاس انداخت. فکر نمی کرد من اونجا باشم اما وقتی منو دید برای چند لحظه خشک شده ایستاد اما خیلی زود به خودش اوهد و مشغول تدریس شد.

هر بار با تاکید درس میداد چون جلسه‌ی بعد یه امتحان خیلی مهم داشتیم.

دقیقاً توی اوج درس بودیم که کاغذی جلوی پام افتاد.

متعجب کاغذ جلوی پامو برداشتم و بازش کردم.

اگه یه فرصت بهم بدی قول میدم همه‌ی این ناراحتیا یادت بره.

چشم چرخوندم و با دیدن یزدان که بهم خیره شده بود فهمیدم کار اونه.

پایین جمله اش با خودکار نوشتیم:

من یه بار به یه نفر شانس دادم جوابم حال و روز الانمه امیدوار نباش.

با اخم کاغذ و دولا کردم و به سمتیش پرت کردم.

برای لحظه‌ای توجه مهرداد به ما جلب شد اما نفهمید و با اخم مشغول درس دادن شد.

یزدان کاغذ رو خوند و سگرمه هاش در هم رفت.

پشت برگه چیزی نوشت و به سمتیم پرت کرد.

کاغذ رو از جلوی پام برداشتیم و پشتیشو خوندم:

اما من خیلی بیشتر از بقیه دوستت دارم .

منظورش از بقیه مهرداد بود ؟

خیره به نوشته اش بودم که کاغذ با خشونت از دستم کشیده شد . ترسیده سرمو بلند کردم .

مهرداد با اخم کاغذ رو گرفت و مشغول خوندن شد .

قیافش طوری در هم رفت که مثل مجرما ترسیدم .

نگاه وحشتناکشو به یزدان دوخت و دستشو مشت کرد . به زور جلوی خودشو گرفته بود تا یقه‌ی یزدان رو نچسبه .

کل کلاس به ما خیره شده بودن . خدا خدا می‌کرد مهرداد باز از کوره در نره و رسامون کنه .

پوریا دوباره خوشمزگیش گل کرد :

استاد وسط لاو ترکوندن دستگیرشون کردین ؟

کل کلاس زدن زیر خنده . اینبار نگاه عصبانی مهرداد به پوریا افتاد چنان بد نگاهش کرد که بدبخت از ترس خنده اش پرید .

کاغذ رو مچاله کرد و توی سینه‌ی یزدان پرتش کرد . طوری خشن شده بود که کل کلاس لال شدن.

به سمت میزش رفت و با عصبانین مازیک

رو برداشت و دوباره مشغول تدریس شد . منتهی این بار انقدر خشن کلمات رو می گفت که فکر نکنم کسی چیزی فهمیده باشه .

بعد از یه درس دادن بی وقفه ماژیک رو روی میز پرت کرد و گفت :
_جلسه‌ی بعدی امتحان.

صدای اعتراض همه بلند شد که با داد بلند مهرداد همه رسمًا خفه شدن :
_مگه شما سر کلاس چی کار می کنید که از پس یه امتحان بر نمیاید ؟ کسی سوال نپرسه . امتحان بعدی هم تو نمره‌ی اصلی تاثیر داره کسی حق غیبت و تنبلی نداره .

پشت بند حرفش بی توجه به اعتراضات از کلاس بیرون زد . فری متفکر کنارم نشست و گفت :

این مشکوکه ، غلط نکنم چشمش تو رو گرفته .
چپ چپ نگاهش کردم :
_چرت نگو .

DONYΔIEMAMNOE

فری : آره واقعا ، انگار ما نمی دونیم با استاد میناسماوات جیک و پوکش یکیه .
تازه بچه های کلاس سماوات می گفتن چند بار عق زده غلط نکنم استادمون
کارشو ساخته .

با اعصابی داغون بلند شدم :

بـسـه دـیـگـه فـرـی خـفـه شـو کـم دـمـاغـت تو کـفـش اـینـو و اوـن باـشـه . پـاـشـو بـرـیـم بـوـفـه
یـه چـیـزـی کـوفـت کـنـیـم .

با اطاعت بلند شد ، به محض اینکه از کلاس بیرون رفتم مینا سر راهم سبز شد .
با نفرت نگاهی به سر تام انداخت و به داخل کلاس سرک کشید . قبل از من
فری با پررویی گفت :

اـگـه دـنـبـال استـاد آـرـیـا فـرـد مـی گـرـدـید بـایـد عـرـض کـنـم کـلـاس تمـوم شـد تـشـرـیـفـشـونـو
برـدن .

مینا سر تکون داد و زیر چشمی به من نگاه کرد و طوری که صداش به گوش
اونایی که دورمونن برسه گفت :

بـچـه هـا گـفـتن باـهـاشـون دـعـوا گـرـدـه . لـابـد اـسـترـس اـزـدواـجـمـونـو دـارـه . هـر چـنـدـ من
بـهـشـ گـفـتم يـه عـقـد سـادـه كـافـيه اـما اـصـرـار دـارـه عـرـوـسـي بـگـيرـيم .

يـکـی اـز دـخـتـرا باـهـيـجان گـفـت :

قارـه باـاستـاد آـرـیـا فـرـد اـزـدواـج کـنـيد ؟

مـغـرـورـانـه سـر تـکـون دـاد انـگـار هـدـفـش هـمـيـن بـود کـه هـمـه بـفـهـمـن :

ـ جالبه که تعجب کردی کل دانشگاه فهمیده بود استاد آریا فر عاشق من شده
البته جز يه عده چون چشمشون استادشونو گرفته برای خودشون خیالبافی کرده
بودن .

خون خونمو میخورد فقط خودم منظورشو فهمیدم . دختره رو به کل کلاس داد

زد :

ـ شنیدین ؟ استاد آریافر و استاد سماوات قراره ازدواج کنن .

با نفرت به مینا که با پیروزی نگاهم می کرد نگاه کردم شیطونه می گفت يه لگد
به شکمش بزنم تا اون توله سگی که توش پرورش می داد سقط شه اما فقط
دستمو مشت کردم و با غیض گفتم:
ـ مبارک باشه.

سری تكون داد و با عشوه گفت :

ـ ممنون عزیزم.

دست فری رو کشیدم و با غیض از اونجا دور شدیم .

همزمان که از جلوی در اساتید ردمی شدیم در باز شد و مهرداد و یکی از استادا
بیرون او مدن .

خواستم بی اهمیت رد بشم که فری وایستاد و با خنده‌ی معنا داری گفت :
ـ استاد مبارک باشه .

نگاه مهرداد روی من متوقف شد و در نهایت با جدیت از فری پرسید :

—چی مبارک باشه ؟

فری: ازدواجتون دیگه ، استاد سماوات گفتن قراره ازدواج کنید خیلی خوشحال شدیم.

خون خونمو می خورد. دلم می خواست انقدر سر مهرداد جیغ بزنم که کر بشه. تعجب کرد انگار بی خبر بود... هر چند اون عادت داشت به نقش بازی کردن.

—کی همچین حرفی و به شما زده ؟

فری: به من نه ، کل دانشگاه می دونن قراره با استاد سماوات ازدواج کنید .

نگاه مهرداد به نگاه دلخورم گره خورد . خیره به من به فری جواب داد :

—مزخرفه، من قرار نیست با استاد سماوات ازدواج کنم اینو به همه بگو!

پوزخندی زدم و با طعنه گفتم :

—شما عادت دارید زیر قول و قراراتون بزنید ؟

با حرفم آتیشش زدم . اما سکوت کرد چون نمی تونست چیزی بگه... فری که مونده بود چی بگه با تعجب خواست دهن باز کنه که یکی از دانشجو ها کnar کشیدش تا یه سوال درسی ازش بپرسه .

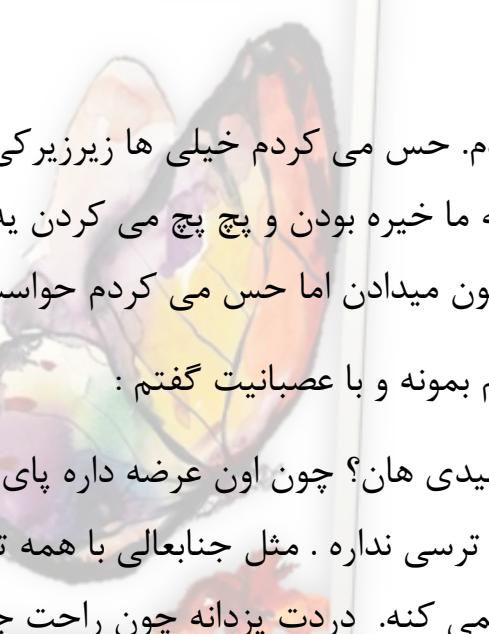
اون که رفت مهرداد از فرصت استفاده کرد و قدمی بهم نزدیک شد :

— تو که این مزخرفاتو باور نکردم؟

— باور کردن یا نکردن من برای شما مهمه استاد؟

دندوناشو با غیض روی هم فشار داد :

— رو اعصاب من راه نرو ترانه. توی کلاس به زور جلوی خودمو گرفتم تا یزدان رو
لت و پار نکنم. چرا بهش رو میدی که بہت نامه‌ی عاشقانه بده؟ هوم؟

نگاهی به اطرافم کردم. حس می کردم خیلی‌ها زیرزیرکی دارن نگاهمون می کنن. چند تا دختر به ما خیره بودن و پچ پچ می کردن یه عده هم به ظاهر خودشونو مشغول نشون میدادن اما حس می کردم حواسشون به منه.

نداشتمن حرف سر دلم بمونه و با عصبانیت گفتمن :

— چرا به یزدان گیر میدی هان؟ چون اون عرضه داره پای احساسش وایسته و جار بزنه از کسی هم ترسی نداره. مثل جنابعالی با همه تیک نمیزنه و از ترس بقیه عشقشو پنهان نمی کنه. دردت یزدانه چون راحت جار زد عاشقمه اما تو چی؟ تو چی استاد آریافر؟ نتونستی به کسی بگی با همیم چون با نصف دخترا و استادای دلبر دانشگاه سر و سرداری... تو فقط....

حرفم با قرار گرفتن خشونت بار لب‌های داغش روی لب‌های دام قطع شد و من موندم و با یه چشم‌های گرد شده در حالی که سنگینی نگاه همه رو روی خودم حس می کردم. هنوز باورم نمیشد مهرداد وسط دانشگاه منو بوسیده بود.

هاج واج مونده بودم که لب‌هایش از روی لب‌های برداشت.

عصبانی بود اینو از نفس زدن هاش می فهمیدم .

با صدای خش داری گفت:

_ثابت شد من می خواست؟

قدرت حرف زدن نداشتم .. از هر طرف صدای پچ پچ میومد . جمعیت کسایی که دورمون بودن هر لحظه زیادتر میشدن .

ناباور گفتم:

_تو دیوونه ای .

زمزمه کرد: آره دیوونه ی تو .

از خجالت دلم می خواست آب بشم . مهرداد دوباره با زمزمه گفت:
_از دانشگاه برو بیرون و کنار ماشین وایستا لزومنی نداره از خجالت قرمز بشی .

بدون اینکه سرمو بلند کنم از دانشگاه بیرون زدم اما به جای اینکه منظر مهرداد وایستم سوار تاکسی شدم و دوباره برای خودم مرور کردم .

کاش زبونم لال می شد و اون طوری باهاش حرف نمی زدم ... می دونستم
مهرداد دیوونه است و اگه به سرش بزنه براش مهم نیست چی کار می کنه .
الان رسوا شدم توی کل دانشگاه رسوا شدم . ترک تحصیل می کنم دیگه پامو
توى اون خراب شده نمیذارم .

خودمم از این افکارم تعجب کرده بودم.

صدای زنگ موبایل از هپروت بیرونم آورد . مهرداد بود با کلافگی وصل کردم که
صدای عربده اش بلند شد :

_کدوم گوری رفتی هان ؟ مگه بہت نگفتم همونجا بتمرگ تا بیام؟

مثل خودش داد زدم:

_حرف دهنتو بفهم مجبور نیستم هر کاری تو بگی انجام بدم به خاطر گند
جنابعالی من روم نمیشه سرم و تو دانشگاه بلند کنم . آخه تو چقدر بی فکری ؟
چطور تونستی جلوی همه ...

ساکت شدم به خاطر نگاه سنگین راننده.

_هنوز نفهمیدی تا حد مرگ روت غیرت دارم وقتی اون طوری از عشق یزدان
میگی چطور ساکت بمونم ترانه ؟ چطور ؟

چیزی نگفتم با ملایمت ادامه داد :

_مینا بچه اشو سقط می کنه . بچه ای که از تو نباشه رو نمی خوام فقط تمومش
کن برگردیم به همون روزا الان همه می فهمن استاد عاشق دانشجوش شده .

در لپ تاپ و بستم و کلافه نفسم و فوت کردم . بی توجه به زنگ های پی در پی
مهرداد و تمام حرفash تصمیمم رو گرفته بودم . به وکیل سابق بایام زنگ زدم و
گفتم برای رفتن به خارج کشور کارهای او کی کنه .

دیگه نمیخواستم اینجا بمونم برای رفتن به خارج پول نداشتی اما می تونستم از
مهرداد بگیرم بدھیش به من خیلی بیشتر از این حرف بود اون دخترونگی هامو

ازم گرفته بود احساسمو... غرورمو... از جا بلند شدم و سر سری مانتو و شالی پوشیدم و بی توجه به ساعت 10شب از خونه زدم بیرون.

وکیل برای شروع کردن کارها پول می خواست منم نمی خواستم لفتش بدم.

از سر کوچه یه تاکسی گرفتم و آدرس خونه ی مهرداد و دادم.

وقتی رسیدم تازه به خودم او مدم .. من داشتم چیکار می کردم؟ برم و با بی شرمی بگم پول بده؟ اگه نده؟ اگه ضایعم کنه؟ اصلا با کدوم غرور ازش پول بخوام.

کرایه ی راننده تاکسی رو حساب کردم و پیاده شدم. روی رفتن به برج مهرداد رو نداشتم. ناچارا سرمو پایین انداختم و شروع به راه رفتن کردم. درمونده مونده بودم این وسط و نه راه پس داشتم و نه راه پیش.

توی فکر و خیال خودم بودم که ترمز ماشینی رو کنار خودم حس کردم . سرم و برگرداندم با دیدن دو تا پسر جوون وحشت زده نگاهشون کردم :

DONYAIE MAMNOE

خوشگله تنها راه میری؟

محل ندادم و با قدم های تند به راهم ادامه دادم :

ناز نکن سر قیمت باهات کنار میایم.

این منو با چی اشتباه گرفته بود؟ با حرف دوستش پاهام به زمین قفل شد:

اگه دختر باشی و پایه‌ی سرویس دهی چند نفره باشی پنج میلیون میدم.

پیشنهاد خوبی بود . پول و کیل جور میشد . با یادآوری اینکه به خاطر مهرداد
دبگه دختر نیستم اخمام در هم رفت و دوباره به راهم ادامه دادم . کنه تر این
حرفا بودن که دست از سرم بردارن :

ای بابا بیشتر می خوای ؟ نازنکن دیگه بپر بالا .

با اعصابی داغون به طرفشون برگشتم که همزمان صدای فریادی رو از پشت سرم
شنیدم

برگشتم و با دیدن مهرداد که دکمه‌های بلوژش تا نیمه باز بود و با سر و وضع نا
مناسب و صورتی کبود شده از خشم به این سمت می دوید نفسم بند اوmd .

پسره که متوجه‌ی مهرداد نشده بود دوباره گفت:

چقدر ناز داری تو خوشگله رضایت بد سوار شو من تا صبح توی تخت ناز تو
می خرم

DONYAIE MAMNOE

همزمان با تموم شدن حرفش صدای عربده‌ی مهرداد چهار ستون بدنمو لرزوند:

می کشمت کثافت .

پسره تا به خودش بیاد مهرداد در ماشینو باز کرد و از یقه اش گرفت و مشت
محکمی به صورتش زد.

جیغ زدم و پریدم جلوش :

—مهرداد چی کار می کنی؟

بدون اینکه صدامو بشنوه مشت محکمشو محکم تر زد که پسره پرت شد روی
زمین.

راننده‌ی ماشین پیاده شد و با عجله خواست مهرداد و متوقف کنه که اینبار
مهرداد عصبانیتشو سر اون خالی کرد. از صدای فریاداش چند تا ماشین
ایستادند و دورمون شلغ شد.

قبل از اینکه پسره زیر کتک های مهرداد جون بدہ چند نفر دست هاش رو
گرفتن اما هیچ رقمه دست از فریاد کشیدن بر نداشت:

—می کشمتو بی ناموس. چطور جرئت می کنی نصف شب وسط راهشو بگیری
اون حرفای بی شرمانه رو بزنی هان ؟؟؟

DONYAIE MAMNOE

پسره لنگون از جاش بلند شد و بدون اینکه جواب بدہ سوار شد و در رفتن.

اونا که رفتن مهرداد دستشو آزاد کرد و با ناملایمت بقیه رو رد کرد.

طول کشید که دورمون خلوت شد . تا خواستم حرفی بزنم با خشونت بازومو
گرفت :

راه بیوفت .

سعی کردم بازومو از دستش بیرون بکشم :

_دیونه شدی ؟ من نمی خوام با تو جایی بیام .

محکم تر هلم داد :

اون روی منو بالا نیار . گفتم راه بیوفت !

با عصبانیت بازومو از دستش بیرون کشیدم :

_نمیااام خواستم بیام خونه ات اما پشیمون شدم الانم می خوام برم کمک گرفتن
از تو خریت محضه .

با اخم پرسید:

DONYAIE MAMNOE

فقط نگاهش کردم که اینبار فریاد زد :

_بهرت میگم چه کمکی ؟ از پنجره دیدمت او مددی فقط نمی فهمم چرا سعی
داری انقدر عذابم بدی ؟ چرا می خوای منو بکشی ؟ چرا هر کاری می کنم باورم
نمی کنی ؟ هان ؟ چرا ؟

نفسم رو بیرون فرستادم :

دیگه مهم نیست . با وجود من خیلی اذیت میشی اما تموم شد . می خوام برای همیشه از ایران برم .

تكون شدیدی خورد و ناباور بهم خیره موند .

از سکوتتش استفاده کردم و بر خلاف جهتش شروع به حرکت کردم اما هنوز دو قدم بیشتر نرفته بودم که با خشونت از پشت توی آغوش کسی فرو رفتم، دستشو محکم جلوی دهنم گرفت :

حرفتو یه بار دیگه تکرار کنی تمام دندون هاتو توی دهنت خورد می کنم.

انقدر عصبانی اینو گفت که ازش ترسیدم.

حلقه ی دستاشو محکم تر کرد و با خشونت بیشتری ادامه داد :

اگه الان به حال خودت می ذارمت دلیل نمیشه هر فکر احمقانه ای که به سرت زد رو عملی کنی... تو مال منی تا من نخوام نمی تونی قدم از قدم برداری

دهنmo گرفته بود و گرنه حتما جوابشو میدادم . دست و پازدم اما فایده ای نداشت تا خودش نمی خواست ولم نمی کرد.

مهرداد: بہت میگم اوں شب حالم خراب بود ، چون فکر می کردم بین تو و یزدان رابطه ای هست. مست بودم حتی یادم نمیاد چطور تونستم به یکی غیر از تو دست بزنم و حامله اش کنم .

اشکی از چشمم سرازیر شد و روی دستش چکید... فهمید دارم گریه می کنم و
بیشتر به خودش فشارم داد :

لمس کسی به جز تو برای من حرومeh ترانه اینو بفهم!

دستشو از جلوی دهنم برداشت اما ولم نکرد. مثل خودش با لحن تندی گفتم :

کاش اون شب تن به نزدیکی با تو نمیدادم. احمق بودم برای اثبات خودم
گذاشتم دست کثیفت به من بخوره. من علاوه بر تو تا آخر عمر از خودم
متنفرم. از اینکه بہت اجازه دادم راحت به بازیم بگیری از خودم متنفرم.

انگار حرفام بدجوری آزارش میداد .

مهرداد: اما برای من اون شب بهترین شب زندگیم بود.

خواستم خودمو از بغلش بیرون بکشم اما اجازه نداد و کنار گوشم زمزمه کرد :

عطر نت ، نفس هات ، گرمای وجودت ، لب هات... طعم چشیدن لذتی نبود
که قبل از تجربه کرده باشم . قبل از هم بہت گفتم لذتی که در آغوش گرفتن تو بهم
میده رابطه با هیچ دختر دیگه نمیده .

پوزخند زدم :

برای همینه یه دختر دیگه ازت حامله است .

کلافه ازم فاصله گرفت :

دیگه بهم اعتماد نداری. اما یه چیزو توی گوشت فرو کن. ته ته دنیا هم بشه آسمون هم به زمین دوخته بشه تو مال منی. تا من نخوم خارج کشور که هیچ حتی حق نداری پاتو از این شهر هم بیرون بذاری . پس کمتر این فکر های بیخودت و توی سرت راه بده.

ساکت شدم اما اون دست برنداشت و بازومو گرفت و دنبال خودش کشید :

من نمی خام باهات بیام .

مهرداد: نترس قرار نیست ببرمت خونه ام . فقط می خام برسونمت تا یه عده لاشخور دهنشوونو وا نکن زر بزنن و نگاه چپ بہت بندازن .

از این غیرتی بودنش لبخندی به لبم اومد.

در ماشینش رو پارک کرد و مجبورم کرد که بشینم .

خودش هم ماشین رو دور زد و سوار شد.

نیم نگاهی بهم انداخت و با جدیت گفت :

DONYΔIEMAMNOE

کمربند تو بیند.

با لحجازی جواب دادم :

لازم نکرده . راحتم ...

کلافه نفسشو بیرون فرستاد و بی پروا به سمتم خم شد . خودمو کمی جمع
کردم اما همین که بدنش رو نزدیک به خودم حس کردم قلبم دیوانه وار طپش
گرفت .

سرشو برگردوند. صورتش بدون فاصله رو به روی صورتم بود و نفس های داغش
لب هامو می سوزوند .

آب دهنشو قورت داد و نگاهش از روی چشم هام به روی لب هام سر خورد.
چشم هاش قرمز و نفس هاش کشدار شده بود.

بدجوری داغ کرده بودم مخصوصا اینکه صدای ضربان قلب مهرداد رو به خوبی
می شنیدم.

انگار غافل شده بود که صورتش نزدیک و نزدیک تر شد.
لب هاش مماس با لب هام بود که به خودم او مدم و وحشت زده پیش زدم :
_نکن .

چشم هاشو با کلافگی بست و زمزمه کرد :
_دیوونم می کنی آخر .

نفسشو فوت کرد و صاف نشست... ماشین و به راه انداخت . سرمو به شیشه‌ی
ماشین چسبوندم و کل راه سکوت کردم .

به زور داشتم تحمل می کردم تا نزنم زیر گریه . حرف های مینا... حامله
بودنش چیزی نبود که بشه تحمل کرد. دلم می خواست یه عالمه حرف به
مهرداد بزنم اما چه فایده ای داشت ؟

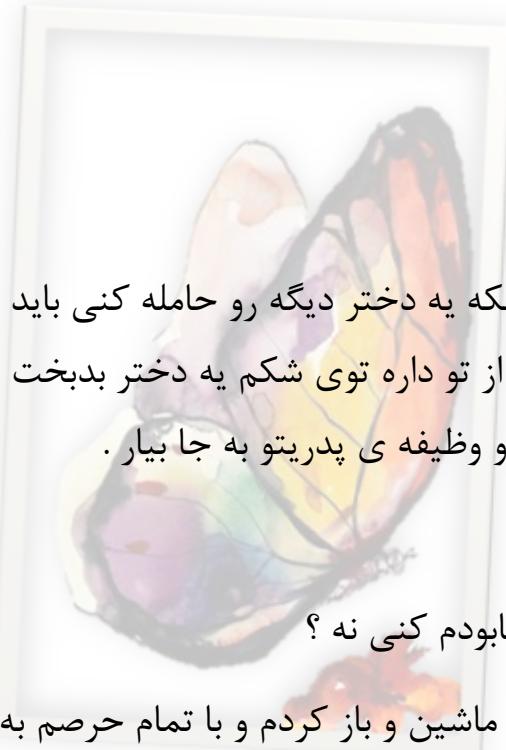
ماشین رو جلوی خونم پارک کرد.

بدون اینکه نگاهش کنم خواستم پیاده بشم که صداش مانع شد :

_ترانه؟

توقف کردم اما برنگشتم

مهرداد: من دیگه طاقت دوری از تو ندارم. قبل از این اتفاقات حلقه خریده بودم ..
خواستم ازت خواستگاری کنم .. به خیالم خیلی زود سر خونه زندگیمون می
رفتیم اما الان کجایم؟

پوزخند زدم :

_از من می پرسی؟ قبل از اینکه یه دختر دیگه رو حامله کنی باید فکر اینجاشو
می کردی نه الان که یه بچه از تو داره توی شکم یه دختر بدبخت رشد می کنه
. به جای اینکه اینجا باشی برو وظیفه‌ی پدریتو به جا بیار .

مهرداد: با حرفات می خوای نابودم کنی نه؟

اخم کردم و جواب ندادم . در ماشین و باز کردم و با تمام حرصم به هم
کوبیدمش .

به محض پیاده شدن شاهین یکی از پسراي لات محله سوت زنان به سمتم او مد
:

_به به ... می بینم که با مایه دارها میپری، همونه سر نخ ما رو نمی گرفتی نگو
تو بالا بالا ها سیر می کردی.

تمام عصبانیتمو سر اون خالی کردم :

بند فکو تا نبستمش .

همزمان با تموم شدن حرفم مهرداد با عصبانیت از ماشین پیاده شد و بدون
اینکه بخواد بفهمه قضیه چیه به سمت شاهین حمله کرد :

چشمای لعنتی تو از کاسه در میارم تا به خودت جرئت ندی نصف شب سر
راهش سبز بشی و اینطوری نگاهش کنی .

امون نداد و مشت محکمی به صورت لاغر شاهین زد .

امشب چندمین بار بود که دعوا می کرد ؟ بعد هم شاهین عادت داشت فضولی
زندگی بقیه رو بکنه .

شاهین که نقش زمین شده بود گفت :

افسار پاره نکن بچه سوسول . این دختره همچین مالی هم نیست بخوام به
خاطرش باهات دعوا کنم . فوقش برای یه شب ...

حرفش با مشت محکم دیگه ای که به صورتش خورد قطع شد .

مهرداد این بار خون جلوی چشمهاشو گرفته بود . نشسته بود روی شاهین و بی
امون می زد .

به سمتش رفتم و با التماس گفتم :

مهرداد جون من تمومش کن . دستش که مشت شده بود تا روی صورت
شاهین فرود بیاد همونجا متوقف شد . برگشت و به چشمای ملتمسم خیره موند

عصبانی نفسش رو بیرون داد و بلند شدو با لحن بدی گفت :

— گورتو گم کن تا رو دستم نموندی .

شاهین به سختی از جاش بلند شد و با دو پای اضافه فرار کرد ..

اون که رفت با اخم به مهرداد تشر زدم :

— چه خبرته با همه دعوا داری ؟

کلافه دستشو لای موهاش فرو برد:

— برو داخل ترانه . برای امشب ظرفیتم تکمیله.

چپ چپ نگاهش کردم اما چیزی نگفتم ... کلید انداختم و وارد شدم و در رو بستم . همون جا وایستادم تا صدای استارت زدنش رو بشنوم اما هیچ صدایی نیومد .

شونه انداختم بالا و رفتم داخل . انقدر خوابم میومد که بدون فکر کردن به امروز ولو بشم روی تخت و بخوابم .

امروز اولین جلسه ام با مهرداد بود و از شانس بدم میونم باهاش شکراب بود و نمی تونستم به خاطر امتحان سختی که داریم ازش تخفیف بخوام .

از کلاس که وارد شد مثل میرغضب بدون حرف برگه ها رو پخش کرد.

حتی نگاهم نمی کرد چه برسه به اینکه بخواهد تقلب برسونه.

ناچار سرمو روی برگه انداختم و مشغول حل کردن سوال ها شدم اما تقریبا اکثرشون بی جواب مونده بودن.

سرمو خم کردم روی برگه‌ی فری اما اونم از من خنگ‌تر فقط به برگه‌ی زل زده بود.

کلافه نسمو فوت کردم که چشمم به مهرداد افتاد.

همون طوری که داشت به بچه‌ها نگاه می‌کرد به سمت عقب کلاس میومد.

فوراً روی برگه‌ام خیمه زدم تا دست گلم رونبینه.

خودم رو مشغول نوشتن نشون دادم که حضورش رو بالای سرم حس کردم.

ضربان قلبم به طرز دیوانه واری بالا رفت. منتظر بودم از بالای سرم بره اما همچنان حضورش رو حس می‌کردم.

سرمو کمی کج کردم. با اخم ریزی به من زل زده بود.

خصمانه نگاه ازش گرفتم که دستش رو روی کمرم حس کردم.

جريان برق قوى ازم رد شد .

خونسرد ایستاده بود و دستش رو نوازش گرانه روی کمرم می‌کشید.

چشم هام ناخوداگاه بسته شد. حس آشنای نوازش هاش بدجوری از خود بیخودم کرد اما اینجا جاش نبود.

DONYΔIEMAMNOE

سرمو بلند کردم و چشم غره‌ی وحشتناکی بهش رفتم.

لبخند جذابی زد. دستشو روی میزم گذاشت و به سمتم خم شد.

برگمو از نظر گذرونده. مداد و برداشت و خیلی کمنگ گوشه‌ی کاغذ جواب دو تا سوالی که ننوشته بودم و نوشت.

چشمام گرد شد اما نتونستم حرفی بزنم . مداد و روی کاغذ رها کرد و طوری که انگار هیچ اتفاقی نیفتاده ازم فاصله گرفت .

از خدا خواسته جواب ها رو نوشتم و خوشحال خواستم از جا بلند بشم که دیدم ضایع میشه برای همین نشستم چون من همیشه اخر همه برگه امو میدادم .

ناچارا تا اخر تایم کلاس نشستم که مهرداد برگه ها رو از همه گرفت .

دوباره همهمه شروع شد و همه از سختی امتحان می گفتن . یه دفعه یکی از دخترها از جاش بلند شد و با داد گفت:

_استاد بین شما و خانم زند یه چیزی هست . چند نفر از بچه ها گفتن شما رو نزدیک به هم دیدن...امروز هم ته کلاس شما به خانم زند تقلب رسوندی .

نفسم بند اومد . همه ساکت شده بودن و به من و مهرداد نگاه می کردن ...

بر عکس من مهرداد خیلی خونسردانه دستش رو توی جیبش کرد و گفت :

ـ روابط من به شما ربطی داره ؟

DONYΔIEMAMNOE

دختره مثل چی ضایع شد اما از رو نرفت :

_اما شما به اون تقلب رسوندی .

مهرداد با همون خونسردیش جواب داد :

جایگاه خودت رو بدون. من استادم و اگه صلاح بدونم برگه رو با جوابا جلوی
دانشجو هام بذارم. اما محض اطلاع شما بین من و خانم زند جز يه ارتباط
دانشجویی و استاد چیزی نیست.

شما هم تا سه جلسه حق ورود به کلاس رو نداری .

صدای اعتراض دختره بلند شد. نتونستم جلوی لبخندمو بگیرم. يه جوری زهر
چشم گرفت که کسی جرئت نکنه حرف بزنه.

صدای اس ام اس گوشیم بلند شد . برش داشتم و با دیدن اسم مهرداد دوباره
قلبم به لرزه در او مد.

با هیجان اس ام اسو باز کردم :

اگه گفتم چیزی بین ما نیست به خاطر تو بود... و گرنه من ترسی از جار زدن
عشقم ندارم .

لبخندم پرنگ تر شد. با نیش باز زل زدم به صفحه‌ی موبایل که به نفر محکم
زد سر شونه ام .

خصمانه سرمو بلند کردم و با دیدن فری چپ چپ نگاهش کردم.

روبه روم نشست و گفت :

این استاده هم عجب چیزیه . دیروز جلوی چشم همه با تو لب تو لب شد الان
می گه بین من و خانم زند فقط يه رابطه‌ی شاگرد و استاده . آخه کدوم استادی
از لب و لوجه‌ی دانشجوشو می بوسه .

سریع دستمو جلوی دهنش گرفتم و تشر زدم :

_خفه شو فری. می شنون.

دستمو پس زد و گفت :

_خوب حالا . گوش بده ببین چی میگم امشب تولدمه کل خونه رو تخلیه کردم
کل بچه ها و استادای دانشگاه و هم دعوت کرد. فقط دو تا از استادا قبول کردن
. الان هم میرم به استاد آریافر بگم ... اگه بگم تو میای با کله میاد. میای دیگه
مگه نه ؟

با خونسردی گفتم :

. نه .

دوباره زد توی سرم :

_غلط کردی. حالا که اینو گفتی به جای شب از همین الان باید باهام بیای .
اول لباس می خریم برات. بعد تو برام کادو بخر بعد میریم آرایشگاه .

بی حوصله گفتم :

_ول کن جان ما . من الان حوصله‌ی خودمم ندارم.

بلند شد و گفت :

عذر و بهانه قبول نیست. تا تو به خودت تکون بدی من برم مخ استاد آریا فر و
بزنم امشب بیاد.

پشت بند حرفش از در کلاس بیرون رفت. هنوز بلند نشدم که یزدان رو به روم
نشست. درست جای قبلی فری.

لبخند محوی زد و گفت:

صدای دوستتو شنیدم. احتمالا استاد آریا فر همراه استاد سماوات بیاد. شنیدم
دارن ازدواج می کنن.

اخمام در هم رفت اما چیزی نگفتم.

یزدان: امشب می خوام همراهیت کنم. البته اگه تو بخوای.

ساکت شدم. برای در اوردن حرص مهرداد و تلافی کارهایی که باهام کرد یزدان
بهترین گزینه بود.

DONYΔIEMAMNOE

سر تکون دادم و گفتم:

جلوی آرایشگاه بیا دنبالم. آدرس رو برات اس ام اس می کنم.

از خدا خواسته بلند شد و با لبخند جذابی گفت:

باشه. میام دنبالت #استاد_مغور_من

با تک زنگ یزدان فهمیدم که رسیده و پشت دره.

جلوی آیینه قدی آرایشگاه وایستادم و نفس عمیقی کشیدم.

موهام خیلی ساده دورم ریخته شد بود و فقط یه فر کم خورده بود.

لباسی که با فری خریدیم کاملاً فیت تنم بود. رنگ آبی نفتی که حسابی به پوست سفیدم میومد.

آرایشم یه کم پررنگ تراز همیشه بود. خصوصاً اینکه آرایشگر ابروهامم تمیز کرده بود و چهره ام از اون حالت دخترونه در اومنده بود.

فری خصماني نگاهم کرد و گفت:

کثافت تو که از منم خوشگل تر شدی اگه می فهمیدم نمیاوردمت.

بدجنس خندیدم و مانتومو روی پیراهنم پوشیدم.

خم شد و در و گوشم گفت:

با این سرو صورت سوار ماشین یزدان میشی حواست به خشم استادمونم باشه.

با این حرفش دوباره ته دلم خالی شد. می دونستم همراه یزدان به مهمونی رفتن یعنی یه جنگ بزرگ با مهرداد.

خودمو خونسرد نشون دادم . بین من و اون چیزی نبود که بخواه به خاطرم
غیرتی بشه .

شالم و روی سرم انداختم و بی توجه به فری پول آرایش خودمو حساب کردم و
از آرایشگاه بیرون زدم .

همون لحظه چشم تو چشم یزدان شدم . با کت شلوار مشکی خیلی خوشتیپ
شده بود. با دیدنم بدون پلک زدن بهم نگاه کرد .

از نگاه خیره اش هیچ حسی بهم دست نداد . به زور خنديدم و بدون حرف سوار
ماشین اخرين سیستمش شدم .

طولی نکشید که خودشم سوار شد.

از زیر چشم نگاهی بهم انداخت و گفت :

— می خوام بگم خیلی زیبا شدی اما نمیگم چون این زیبایی برای من نیست .
سکوت کردم و چیزی نگفتم. آهی کشید و ماشین و روشن کرد. تقریبا یک
خیابون با خونه‌ی فری فاصله داشتیم برای همین خیلی زود رسیدیم .

DONYAIE MAMNOE

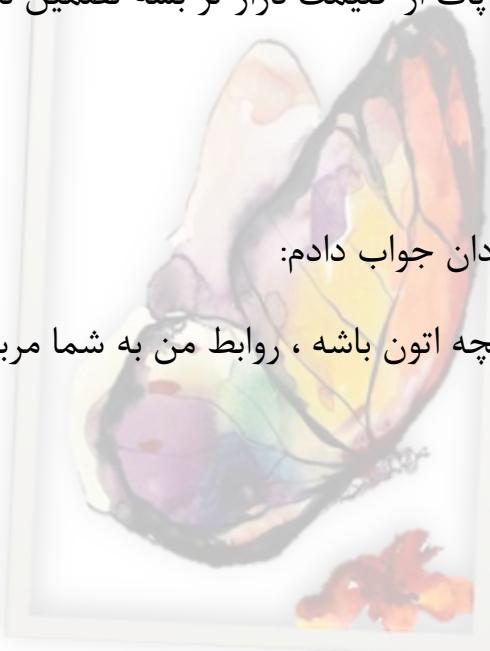
یزدان از ماشین پیاده شد و در رو برای من باز کرد.

سر تکون دادم و از ماشین پیاده شدم. همون لحظه ماشین بزرگ سیاه رنگی
کنار ماشین یزدان پارک کرد.

دلم به تلاطم افتاد... از فکر اینکه الان مهرداد دست تو دست مینا پیاده بشه
داشتمن دیوونه میشدم اصلا نمی دونستم چطور می تونم جلوشون وایستم.

در ماشین باز شد و بر خلاف تصورم مهرداد تنها با قیافه‌ی میرغضب از ماشین
پیاده شد.

نگاه بدی به من و یزدان انداخت و به یزدان گفت:
_تا اینجا رسوندیش. از اینجا به بعد دور و برش نپلک، نذار بزنم به سیم آخر...
سالم از این در میری تو اما اگه پات از گلیمت دراز تر بشه تضمین نمیدم سالم
بیای بیرون.

اخمام در هم رفت و به جای یزدان جواب دادم:

__بهتره شما حواستون به مادر بچه اتون باشه، روابط من به شما مربوط نیست.

با چهره‌ی کبود شده غرید:
__چه رابطه‌ای؟

DONYAIE MAMNOE

این بار یزدان با خنده‌ی کجی گفت:
_حق با ترانه است استاد. به نظرم به جای اهمیت دادن به دانشجو هاتون به مادر
بچه اتون توجه کنید.

عمندراو کلمه‌ی دانشجو تاکید کرد انگار خواست بگه ترانه هیچ نسبتی جز یه
دانشجو با تو نداره.

مهرداد با عصبانیت به سمت یزدان خیز برداشت که سریع پریدم جلو:
تموم کن مسخره بازی تو فقط به همه میخوای زور بازو نشون بدی توی
دانشگاه به خاطر تو همه زیرزیرکی نگاهم میکن و پچ پچ میکن نمیخوام امشب
رو هم بهم کوفت کنی .

نگاه بدی بهم انداخت قبل از اینکه چیزی بگه به راه افتادم و بی توجه به
دو تاشون وارد خونه شدم .

اکثرا او مده بودن، فری هم بعد از من با دوست پسرش او مده . رفتم طبقه‌ی بالا و
مانتمو در آوردم .

جلوی آیینه نفس عمیقی کشیدم و خداروشکر کردم که مهرداد با مینا نیومد
چون اصلا نمی تونستم تحمل کنم کنار مهرداد واایسته.

DONYAIE MAMNOE

آرایشمو تازه کردم و از اتاق بیرون رفتم . به محض بیرون رفتن چشمم به چشم
مهرداد افتاد ، با اخم و ترش رویی روی صندلی کنار دو سه تا از استادهای دیگه
نشسته بود... نگاهمو که دید رو شو برگردوند و خودشو مشغول گوش دادن به
استاد پناهی کرد.

با حرص نگاهمو ازش گرفتم . سعی کردم کل شب بهش فکر نکنم تا شبم زهر
مار نشه .

حتی به یزدان هم نزدیک نشدم و یک راست به سمت فری رفتم و بی توجه به
مهرداد توی جمع دخترونه اشون نشستم.

خیلی نگذشت که یکی از دخترها گفت :

— راسته که استاد آریا فر تو رو بوسیده ؟

یه عده میگن شایعه است اما چند نفر میگن با چشم خودشون دیدن.

مصنوعی خنديدم :

— معلومه که شایعه است ، من دانشجوی سال اولی با یه استاد متاهل چیکار دارم
؟

یکی دیگه از دخترها گفت :

— پشت سر این استاد حرف زیاده ، فقط نمیدونم چرا به ما محل نمیاد... هزار
رقمه عشوه ریختم اگه اون کاره بود حداقل خر یکی از عشوه هام میشد .

DONYΔIEMAMNOE

از اینکه مهرداد محلش نداده توی دلم خنده ام گرفت. بحث داغشون بین استاد
ها بود که روی گوشیم اس ام او مدم . برش داشتم یه پیام از مهرداد که نوشه
بود :

— بیا بالا .

سرمو برگردوندم و نگاهم به نگاهش افتاد که با اخم به من نگاه میکرد . با چشم
و ابرو اشاره کرد برم بالا. فقط یک کلمه براش تایپ کردم :
_نمیام.

خیلی زود جواب داد:

_اون روی سگمو بالا نیار ... نشستی اونجا هر هر کر کر می کنی حالیت نیست
چشم چند نفر بہت دوخته شده. اگه بلند بشم نه به تو رحم می کنم نه به اون
چشمایی که زل زده بہت .

متعجب پیامشو چند بار خوندم . سرمو چرخوندم ... یزدان بی پروا زل زده بود
به من و با لبخند نگاهم می کرد.

دوباره پیام داد :

_بیا بالا تا یه بلایی سرت نیاوردم .

مردد بودم که برم یا نرم. آخر هم براش تایپ کردم :
_فقط به خاطر اینکه باز هم دروغاتو بشنوم میام .

از جام بلند شدم و رفتم طبقه‌ی بالا . هاج و واج ایستاده بودم و نمی دونستم
توی کدوم اتاق باید برم که دستم کشیده شد و تا به خودم بیام توی یکی از اتفاقا
پرت شدم .

کمرم انقدر محکم به دیوار خورد که از درد نفسم بند اوmd .

با عصبانیت گفتم :

_وحشی کمرم شکست .

تند تنده جلوم راه می رفت و پوست لبشو میجوید آخرم طاقت نیاورد و منفجر

شد :

_این چیه پوشیدی مثل زنای خراب ؟

چشمam گرد شد. با جرئت می تونم بگم لباسم از کل دخترای اون جمع پوشیده
تر بود .

از این لحنش اخمام در هم رفت :

_حرف دهنتو بفهم حق نداری با من اینطوری حرف بزنی .

کلافه به موهاش چنگ زد :

_نمی خوام کسی زل بزنه و همه جاتو نگاه کنه .

_به تو چه ربطی داره ؟ بعدشم لباس من خیلی هم مناسبه .

نگاهی به سرتاپام انداخت و نالید :

_پس چرا انقدر خوشگل شدی ؟

DONYAIE MAMNOE

از تعریفش قند توی دلم آب شد ، قدمی بهم نزدیک شد :

_دلم خیلی هواتو کرده ترانه .

میخ شدم سر جام ، قدم دیگه ای نزدیک شد :

_دلم برات تنگه ...

نگاهش رفت پایین تر :

برای عطر تن.

دستش روی بازوهای برهنم نشست :

برای لمس کردند.

انگشتشو نوازش وار روی لبم کشید :

برای بوسیدنت.

دستشو دور کمرم حلقه کرد و خودشو بهم چسبوند...

تو تنها دختر توی سرنوشت منی... از اول مال من بودی ، از همون زمانی که
یه دختر دبیرستانی بودی تا الان که دانشجومی و تا ابد... تو مال منی . همه
چیزت .

و خیلی نرم و آهسته لب های داغش رو روی لب هام گذاشت و چشم هاشو
بست .

قدرت هیچ کاری نداشتم . من خیلی وقت بود دلمو بهش باخته بودم . نمی
تونستم انکار کنم .

بدون خشونتی با لب هام بازی می کرد ، انگار با چسبوندن لبهاش به لب هام می
خواست عمق احساسش رو بهم برسونه .

دستش به سمت بندینه های لباسم رفت و اوナ رو با انگشت هاش پایین داد.

سرشو به سمت گردنم برد و این بار لب های داغش رو روی پوست گردنم
گذاشت.

نالیدم :

ـ نکن مهرداد .

ـ هیششششش... باید آروم بگیرم .

چیزی نگفتم . در واقع منم به این آرامش احتیاج داشتم.

بهم نزدیک تر شد . ناخودآگاه قدمی به عقب رفتم و اون دوباره جلو اومند . انگار با حرکت قدم هاش می خواست من رو به عقب بکشونه .

اونقدر عقب رفتم که روی تخت افتادم . خیمه زد روم و دوباره لب هامو بوسید این بار عمیق تراز بار قبل .

دستم رو به سمت موهای پرپشتیش بردم که حریص تر شد . کنار گوشم با خشونت زمزمه کرد :

ـ تمام زیبایی هات جز من نمیتونه برای کسی باشه .

هم از این نزدیکی لذت می بردم هم می ترسیدم تا کسی بیاد و ما رو توی اون وضع ببینه .. برای همین دستم رو روی سینه‌ی پنهنش گذاشتیم و خش دار نالیدم :

ـ کافیه .

چشمای خمارشو به چشم هام دوخت :

ـ امشب بیا پیشم .

از خدام بود اما با نمیشد ، برای همین با صدای ضعیفی گفتیم :

ـ نمیشه ...

ـ چرا نمیشه ؟ مگه قبلان بودی باهام ؟

اخمام در هم رفت :

_ قبل نمی دونستم بهم خیانت کردم.

_ نکردم، من از اون شب چیزی یادم نمیاد جز یه حال خراب... صبح بیدار شدم و دیدم مینا کنارمه .. من حتی یادم نمیاد دستم بهش خورده باشه.

_ اما اون ازت حامله است.

پوزخند زد :

_ باور نمی کنم و بہت ثابت می کنم اون بچه مال من نیست .

_ اگه باشه چی ؟

سکوت کرد... جوابی نداشت که بده . مثل خودش پوزخند زدم و به عقب هلش دادم.

از جام بلند شدم و گفتم :

_ با این زورگویی هات فقط صبر منو تموم می کنی . کاری نکن مثل دفعه‌ی قبل طوری برم که داغم روی دلت بمونه . این بار اگه برم حتی اتفاقی هم منو نمی بینی .

DONYΔIEMAMNOE

حرفمو زدم و بند لباسم و مرتب کردم و از اتاق بیرون زدم .

خودمو توی دستشویی پرت کردم و توی آیینه به چشمای اشکیم نگاه کردم . دستم بالا اومد و روی لبهام نشست.

نمی تونستم منکر لذتی که از بوسه اش بردم بشم . وقتی مهرداد نزدیکم بود به اوج می رفتم و اسم خودمو هم فراموش می کردم .

سر و وضعمو درست کردم و رفتم طبقه‌ی پایین . مهرداد سر جاش نشسته بود و با اخم به جمعیت نگاه می کرد بقیه هم نمی دونم چرا جیغ و داد می کردن .

رفتم کنار فری و گفت :

— چه خبره ؟

با هیجان گفت :

— به دختر و پسر سالسا رقصیدن همه انقدر خوششون اوmd اینطوری جیغ می زنن .

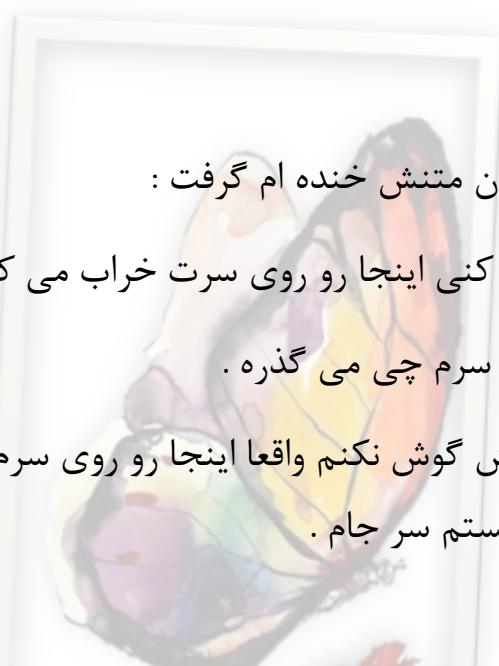
یه تای ابروم بالا رفت . سالسا رو زمانی که پولدار بودیم تمرين می کردم .. در واقع کلاس رقص می رفتم و اکثر رقص ها رو بلد بودم اما تا الان نشده بود که توی یه جمع و با یه پسر سالسا برقصم چون حرکات نزدیکی داشت که آدم رو خجالت زده می کرد .

یکی از پسرای کلاسمون داد زد :

— بابا من استاد سالسام یه دختر بلد نیست اینجا با هم هنر نمایی کنیم ؟

نگاهم روی مهرداد سر خورد .. با اخم به من خیره شده بود . خوب می دونست من کلاس سالسا می رم و بلدم . اون زمانا زیاد راجع به این موضوع صحبت می کردیم .

یه فکر شیطانی به ذهنم او مد که پاشم با این پسره برقشم... چون خوب می دونستم با این کارم مهرداد دیوونه میشه همون موقع می گفت دوست ندارم با یه زن همچین رقصی و بکنی چه برسه به مرد. انگار فکرمو خوند که با نگاهش برام خط و نشون کشید و توی گوشیش چیزی تایپ کرد و همون لحظه گوشی من توی دستم لرزید.

پیامش رو باز کردم و با خوندن متنش خنده ام گرفت :
_اگه فکر توی سرت و عملی کنی اینجا رو روی سرت خراب می کنم .

چقدر خوب می دونست توی سرم چی می گذره .
منم می دونستم اگه به حرفش گوش نکنم واقعا اینجا رو روی سرم خراب می کنه پس مثل بچه ی آدم نشستم سر جام .

کم کم تولد فری شروع شد و بعد از بربیدن کیک همه کادوهашونو دادن و و زدن و خوردن .. تا آخر شب اتفاقی نیوفتاد .. همه کم کم داشتن می رفتن . رفتم بالا و مانتمومو پوشیدم و دوباره برگشتیم ... یزدان جلوی در منظرم بود .
از فری و بقیه خدا حافظی کردیم و رفتیم بیرون .

خواستیم سوار بشیم که یزدان با تعجب گفت:
_لاستیک پنچر شده .

دور ماشین چرخید و گفت :

هر چهار تا چرخ پنچر شده .

یه تای ابروم بالا پرید . ممکن نیست همه‌ی چرخ‌ها با هم پنچر بشه مطمئنا
یکی همه رو با هم پنچر کرده .

همون لحظه ماشین سیاه و بزرگ مهرداد کنارمون نگه داشت.

شیشه رو پایین داد و نگاهی به یزدان و من انداخت و با اخم پرسید :

چی شده ؟

یزدان با کلافگی گفت :

یه مردم آزار هر چهار تا چرخ رو با هم پنچر کرده .

مشکوک به مهرداد نگاه کردم . با همون جدیت جواب داد:

این وقت شب نمی‌تونی پنچر گیری کنی . سوار شین من می‌رسونمتوon.

یزدان ناچارا سر تکون داد . در عقب رو باز کردم و سوار شدم .. هنوز در رو نبسته
بودم که ماشین از جاش کنده شد.

با داد گفتم:

بیزدان سوار نشد .
DONYAIE MAMNOE

جوابمو نداد ... بلند تر داد زدم:

با توعم چرا پاتو گذاشتی روی گاز ؟

باز هم جواب نداد . عصبانی گفتم :

تو لاستیک های ماشینشو پنچر کردی مگه نه؟ گاهی وقتا فراموش می کنم
استاد دانشگاهی .. به خاطر خودخواهی خودت همه رو زیر پا له می کنی.

انگار سکوتش آرامش قبل از طوفان بود که یهو چنان عربده کشید که توی
صندلی جمع شدم :

آره خودخواهم، زده به سرم .. از اینکه هر کاری می کنم نمی تونم بهم برسم
زده به سرم . می خوام همه رو نابود کنم فقط به تو برسم . فهمیدی منطقم کجا
رفته؟؟؟

داد می کشید و سرعتش هر لحظه بالا تر می رفت . بی جواب نذاشتمنش :
_ مقصو همه چیز خودتی .

بیشتر آتیش گرفت و بلند تر داد زد:
آره... آره... مقصو همه چیز منم ... اگه چند سال قبل نمی رفتی الان وضعمنون
این نبود.

پوز خند زدم . می خواست همه چیز و بندازه گردن من
چیزی نگفتم . کمی که گذشت به اطراف نگاه کردم و متوجه شدم داره از شهر
خارج میشه. ترس برم داشت .

خودمو بین صندلی کشیدم و خیره به نیم رخش گفتم :

کجا داری برای خودت میری ؟

جواب نداد. بیشتر حرصم گرفت داد زدم :

با توام... چرا داری از شهر خارج میشی .

نیم نگاهی بهم انداخت و خونسرد گفت:

دارم میرم جایی که دست کسی بهمون نیوفته.

چشمam گرد شد :

داری منو می دزدی ؟

مهرداد: دقیقا .

صدای دادم بلند شد:

نگه دار و گرنه خودم و می ندازم پایین.

انگار به دیوار گفتم. با حرص به سمت در هجوم آوردم که قفل مرکزی و زد .

DONYAIE MAMNOE
چشمamo با حرص بستم...

کجا داری منو می بری ؟

مهرداد: گفتم که... جایی که دست کسی بهمون نرسه یادت که نرفته ؟ این ترم

تموم شد .. برای ترم بعد تصمیم میگیرم که همچنان استادت باقی بمونم یا نه

باورم نمیشد. انگار جدی جدی زده بود به سرش .

با همون خونسردیش گفت:

راهمن طولانیه .. با حرف زدن خود تو خسته نکن .. هر وقت رسیدیم بیدارت می کنم .

حس می کردم دود از کلم بلند میشه. دلم می خواست موهاشو با دستم بگیرم و بکشم . یا اونقدر جیغ بزنم تا کربشه .. اما به قول خودش این کارها فقط خودمو خسته می کرد .. برای همین نشستم یه گوشه و بی حرف به تاریکی شب زل زدم .

نمی خواستم بخوابم اما علارغم تمام تلاشم چشم هام گرم شد و نفهمیدم کی خوابم برد .

لبخندی زدم، خواستم به بدنم کش و قوس بدم که حس کردم دست و پاهام بسته است.

به سختی لای پلکم و باز کردم و یه اتاق نا آشنا رو دیدم.

سرمو بر گردوندم و چشمم به مهرداد افتاد . غرق خواب بود... تازه یادم افتاد منو دزدیده.

دستش و دور گردنم انداخته بود و سرشو توی موهمام فرو برد بود . با پاهاشم پاهام رو قفل کرده بود .

می خواستم بدون اینکه بیدار بشه فرار کنم برای همین با احتیاط دستش رو برداشتمن و خیلی آروم از تخت پایین او مدم .

پاورچین پاورچین به سمت در اتاق رفتم و دستگیره رو فشار دادم اما با دیدن در
قفل شده آه از نهادم بلند شد .

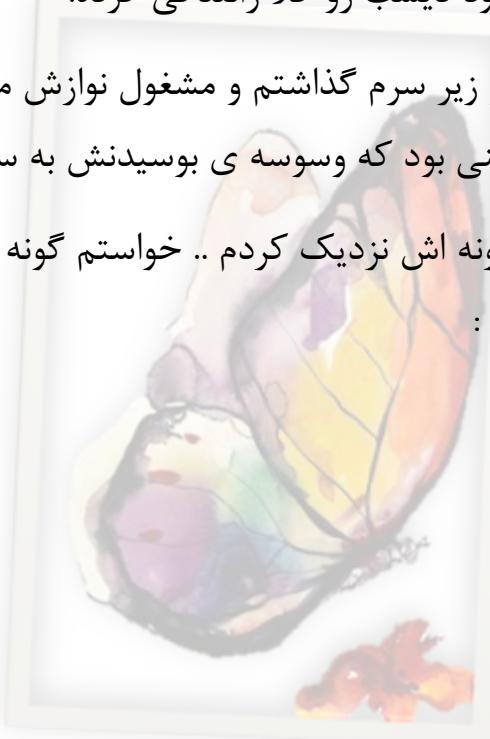
نگاهمو دور تا دور اتاق چرخوندم چشمم به پنجره‌ی بزرگ افتادم . با شوق و
ذوق به سمتیش رفتم اما هر کاری کردم باز نشد.

آه از نهادم بلند شد . ناچارا به سمت مهرداد رفتم و کنارش روی تخت
نشستم. عرق خواب بود. معلوم بود دیشب رو کلا رانندگی کرده.

دلم نیومد بیدارم کنم . دستم و زیر سرم گذاشتم و مشغول نوازش موهاش شدم
... توی خواب انقدر دوست داشتنی بود که وسوسه‌ی بوسیدنیش به سرم زد .

صورتم و جلو بردم و لبامو به گونه اش نزدیک کردم .. خواستم گونه اشو ببوسم
که با شنیدن صداش هول شدم :

محکم ببوس.

سریع عقب رفتم و گفتم :

کی خواست بوست کنه خودشیفته ؟

خواب آلود پلکشو باز کرد :

اما من حس کردم می خوای بوسم کنی .

مشتی به بازوش زدم و با حرص گفتم:

نه اتفاقا دلم میخواود تا می خوری کتکت بزنم . چرا در و پنجره رو قفل کردی ؟

به جای اینکه جوابمو بده دستمو گرفت. تعادلمو از دست دادم و صورتم صاف به سینه‌ی سنگ و صفتش برخورد کرد.

آخی گفتم، دستاشو دورم حلقه کرد و گفت:
_الانم تو بعلم زندانیت می کنم.

به دست و پا افتادم:

_ولم کن... شاید من نخوام نزدیکم بشی. چطور می تونی انقدر زور گو باشی؟

با خونسردی جواب داد:

_فعلا خوابم میاد... سعی نکن بدخوابم کنی که بہت خودخواهی و نشون میدم.

منظورت چیه؟

مهرداد: منظورم و وقتی بیدار شدم بہت میگم. فعلا بخواب دانشجو کوچولو که استادت خوابش میاد.

ساکت شدم. اما فقط پنج دقیقه چون خوابم نمی برد و دست دقیقا روی گردنم بود و داشت خفه ام می کرد.

دستشو پس زدم و با کلافگی بلند شدم. توی اون اتاق هیچ چیز جذابی نبود. حوصلم بدجوری سر رفته بود. نگاهی با حسرت به مهرداد که غرق خواب بود انداختم. طاقت نیاوردم و بیدارش کردم:

ـمهرداد... پاشو حوصله ام سر رفت.

با صدایی خمار از خواب گفت:

ـهوم...

محکم تر تکونش دادم:

در اتاقو باز کن برم بیرون دارم می گم حوصله ام سر رفت.

انگار به دیوار گفتم .. هیچ عکس العملی نشون نداد .

چشمم به کتش افتاد که بالای سرش گذاشته بود .

خم شدم روی مهرداد و دستم و دراز کردم تا کتش را بردارم شاید کلید اتاق
توش باشه. کم مونده بود دستم برسه. یه کم دیگه به خودم کش دادم که تعادلم
از دست رفت و افتادم روی مهرداد و تمام موهم توی صورتش پخش شد .

شوکه شدم ، خواستم بلند بشم که دستتش با قدرت دور کمرم حلقه شد و تا به
خودم بیام جای خودشو با من عوض کرد. حالا اون روی من بود .

با چشمای خمار که جذابیتش هزار برابر شد با بی قراری نگاهم کرد و زمزمه کرد

:

حالا که خوابو از سرم پروندي خانم کوچولو چطوری تلافی کنم؟

هلش دادم اما اصلا تکون نخورد :

بلند شو مهراد کل هیکلت روی منه نفسم گرفت .

DONYΔIEMAMNOE

یه کم عقب نشینی کرد اما پاهاش هنوز قفل پاهام بود .

پرو پرو نگاهش کردم و با چشمای دریده گفتم:

تو دانشگاه به همه میگم چقدر خودخواهی .

بعد از مدت ها خنديد.

مهرداد: اينم بگو که فقط برای تو خود خواهم.

اخمام در هم رفت :

_خدا عالمه ، اما مهرداد چه بخواي چه نخواي بهت اعتماد ندارم. قبول که هنوز دوست دارم اما دوست داشتن کافی نیست ، با وجود بچه‌ی توی شکم مینا ما نمی‌تونیم ...

انگشتشو روی لبم گذاشت :

_هیشش ... ادامه نده.

_در واقع اينو من بهت ميگم مهرداد .. ادامه نده برو دنبال زندگيت منم ميرم دنبال زندگيم .

موهام و از صورتم کنار زد و گفت:

_من الان دنبال زندگيم ديگه .

DONYΔIEMAMNOE

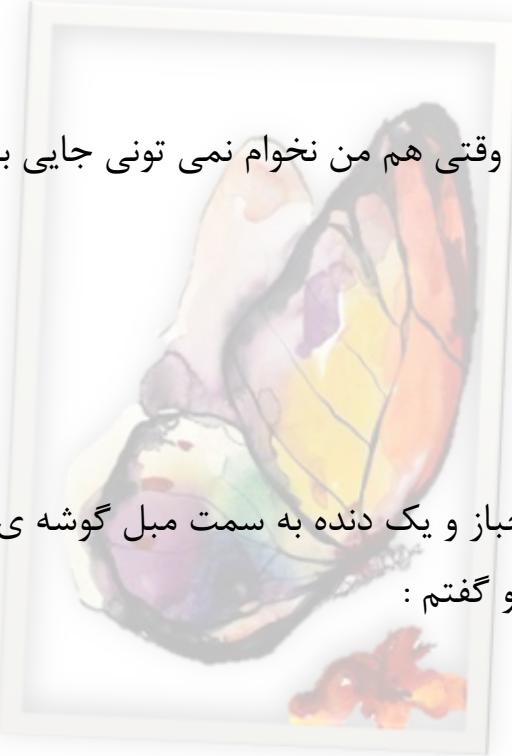
ساكت شدم... به من بود دلم می خواست کل روز رو باهاش خوش بگذرونم اما نمیشند.

پسش زدم... اين بار بدون مخالفت بلند شد... از روی تخت بلند شدم و گفتم :

— قفل در رو باز کن می خوام برگردم .

ابرو بالا انداخت :

— برنمیگردی من دزدیدمت تا وقتی هم من نخوام نمی تونی جایی بربی .

دوباره شدم همون ترانه‌ی لجباز و یک دنده به سمت مبل گوشه‌ی اتاق رفتم و
دست به سینه روش نشستم و گفتم :

— باشه... منم مثل هر زندانی دیگه اینجا می شینم. نه آب می خورم نه غذا.

DONYΔIEMAMNOE

با خونسردی گفت :

— هر جور میلته عزیزم .

چشمام گرد شد. بدجوری داشت حرصم می داد. خون خونمو می خورد. با
خونسردی روی تخت دراز کشید و بدون پلک زدن به من خیره موند .

ده دقیقه بیشتر نگذشته بود که خسته شدم... همچوں وول می خوردم و انگار
مهرداد دردمو فهمید که لبخند ملیحی روی لبشن اومد.

طاقت نیاوردم و گفتم:

موبایلم کو؟

مهرداد: برای چی می خوای؟

فکر شیطانی به سرم زد که بدون فکر گفتم:

الآن یزدان خیلی نگران شده باید از نگرانی درش بیارم و گرنه خاک شهر رو
برای پیدا کردنم الک می کنه.

در کسری از ثانیه صورتش کبود شد. حالا من بودم که توی دلم به خشم من می
خندیدم.

بحور مهرداد جون. نوش جونت.

از جاش بلند شد و به سمتمن اوامد.. دست و پامو جمع کردم.. روبه روم ایستاد و
غیرید:

بلند شو!

مثل خنگ ها نگاهش کردم. فکر نمی کردم تا این حد عصبانی بشه انگار هنوز
نفهمیدم غیرت مهرداد نقطه ضعفشه.

این باز بازومو کشید چنان محکم که آخم بلند شد. در حالی که سعی می کرد خودشو کنترل کنه شمرده شمرده و خشن گفت :

—اون حروم زاده چرا باید نگران تو بشه؟

نيشم شل شد :

—چون خاطرمو ميخواه .

صدای عربده اش لبخندمو خفه کرد :

—گه خورده با تو که اين حقو بهش ميدی.

مات موندم . اما منم مثل خودش صدامو پس سرم انداختم :

—رگتو برای من نده بیرون . حرف دهنتو بفهم ...من هر چی که باشم به تو شرف دارم . حداقل وقتی با يه نفر ديگه ام از يكى ديگه حامله ...

صدام با سيلی محکمی که به گوشم خورد رسمًا خفه شد. بار چندم بود منو می زد ؟

DONYAIE MAMNOE

اشک تو چشم جمع شد... لعنتی.

بدون اينكه بفهمم بهش حمله کردم . با داد به سينه اش مشت زدم و گفتم:

—به چه حقی ؟ هان ؟ به چه حقی ؟ چطور جرئت می کنى به من سيلی بزنی

عوضی ؟ چطور جرئت می کنى منو بذدي ؟

حس کردم پشیمون شد . مج دست هامو گرفت اما من همچنان به سینه اش
مشت می کوبیدم .. کم کم اشک از چشمam جاری شد .. انقدر بی کس بودم که
الان که مهرداد منو دزدیده بود و سیلی به گوشm زد کسی و نداشتم تا برم
پیشش یا نگرانم بشه.

دستام دو طرف بدنم افتاد. نگاه مهرداد مات روی اشک هام موند. کم پیش
میومد کسی گریه کردن منو ببینه.

عجیبه که توی اون حال نگران مهرداد شدم ، چنان مات من شده بود که از
نگاهش حس کردم دنیا روی سرشن خراب شده .

نگاه خیرمو که دید با خشونت در آغوشm کشید و دیوانه وار کنار گوشm گفت:
_ بشکنه دستم ... دستم بشکنه ...

می خواستم بگم ان شالله اما دلم نیومد . به جاش با دلخوری گفتم:
_ ولم کن .

دستاشو دو طرف صورتم گذاشت و حریصانه اشک هامو بوسید و گفت:
_ گریه نکن ترانه ، مرگ مهرداد گریه نکن . غلط کردم دستم و روت بلند
کردم ...

اشک هام پیراهنشو خیس کرد...

به چشماش نگاه کردم و گفتم :

از من چی می خوای مهرداد ؟

زمزمه کرد :

خودتو...

پوزخند زدم :

تو که به خواستت رسیدی، دخترونگیم او ازم گرفتی . دردت چیه ؟ رابطه‌ی

دوباره ؟

ساکت موند و پر از حرف نگاهم کرد .

بهش نزدیک شدم و دکمه‌ی پیراهنشو باز کردم :

من یک بار صیغه‌ات شدم به خاطر پول، الان هم می‌ششم اما نه به خاطر پول ...

فقط برای اینکه ثابت کنم درد تو من نیستم.

دکمه‌های دیگه‌ی بلوزشو باز کردم و از تنش در آوردم. مات به من نگاه می‌کرد.

روی پا بلند شدم و لبامو با خشونت روی لب هاش گذاشتم .

چشماش بسته شد و همینو می خواستم. تسلیم بشه تا بهش ثابت کنم دردش من نیستم رابطه است.

باهم همراهی کرد... دکمه های مانتمو باز کردم و از تنم بیرون آوردمش.
دستش به سمت کمرم رفت و بهش چنگ انداخت . به سمت تخت هدایتم
کرد... افتادم روی تخت . خیمه زد روم و همونطور می بوسید.

دستش به سمت پایین بلوزم رفت. لب هاشو از روی لب هام برداشت و با
چشمای قرمز بهم نگاه کرد و گفت :

_اگه دردم رابطه بود همون وقتی که صیغه ام بودی کارت تو تموم میکردم . اگه
دردم تصاحب کردنت بود همون شبی که سر چهارراه با سر و وضع ناجور دیدمت
کارت تو یک سره می کردم .

معنا دار نگاهم کرد و از روم بلند شد. به بلوزش که وسط خونه بود چنگ زد
برگشت به سمتم و گفت :

_منو خیلی بد شناختی ترانه . خیلی بد...

مات به در بسته خیره موندم . خیلی منطقی حرف زد .. من صیغه اش بودم و
قبول کرده بودم درازای پول تمکینش کنم اما اوون هیچ کاری باهم نکرد .
بارها و بارها تنها بودیم اما هیچ کاری باهم نکرد. .. اوون شب هم مست بود و
من هوشیار من خواستم برای ثابت کردن خودم باهاش رابطه داشته باشم.

حقیقتا مهرداد هیچ وقت منو به خاطر رابطه نخواسته بود .

کلافه پوفی گفتم و بلند شدم مان‌توم که وسط افتاده بود رو پوشیدم و از اتاق
بیرون رفتم . از راه پله رفتم پایین.

یه ویلای بزرگ و شیک . چشمم به مهرداد افتاد که روی مبل نشسته بود... به
سمتش رفتم درسته که حق با اون بود اما نباید فراموش می کردم مهرداد به من
خیانت کرد.

دلم برash پر می کشید اما اخم کردم و گفتم :
_می خوام برگردم.

بر خلاف تصورم سر تکون داد :
_باشه .

دلخور شدم دلم می خواست اصرار کنه که نرو اما خیلی راحت گفت باشه . چند
چند بودم با خودم ؟

DONYΔIEMAMNOE

بهم نگاه کرد و گفت :

_قبلش بشین می خوام باهات حرف بزنم .

این بار سر تقی نکردم و با فاصله ازش نشستم. از کنارش برگه ای برداشت و به
سمتم گرفت. با کنجکاوی برگه رو گرفتم که گفت :

آزمایش دی ان ای که ثابت می کنه بچه‌ی توی شکم مینا مال من نیست.

نفسم بند اوهد. حتی نمی تونستم حرف بزنم... همونطوری خیره شده بودم به
برگه‌ی جلوم.

بیهت گفتم چیزی یادم نمیاد، گفتم به یاد تو حالم خراب بود. اما هر چی باشه
من به تو خیانت نمی کنم... می دونستم یه جای کار می لنگه، برای همین
مینا رو بردم برای تست مخالفت کرد همینم بیشتر منو به شک انداخت.

الانم که می بینی بچه‌ی توی شکمش مال من نیست یعنی این مدت بی انصافی
کردی ترانه خانم.

دستمو جلوی دهنم گرفتم... دلم می خواست جیغ بزنم آخر هم نتونستم طاقت
بیارم و جیغ بنفسی کشیدم که چهره‌ی مهرداد در هم رفت و گوشاشو گرفت.

باورم نمی شد مهرداد به من خیانت نکرده. جیغ زدنم تموم شد با خنده به
مهرداد نگاه کردم که با اخم روشو ازم گرفت معلوم بود حالا ها باید منتشو
می کشیدم اما من راهش رو بله بودم.

DONYAIE MAMNOE

گوشیشو چنگ زدم رمزشو بلد بودم سریع از داخل موزیک هاش یکی و پلی
کردم و از جام پریدم. همونطوری که قر می دادم گفتم :

بیا وسط تنبل خان قهر کردنو بذار برای بعد فعلا باید جشن بگیریم.

خندید و از جاش بلند شد . بغلم کرد که متوقف شدم با خیال راحت دستامو
دورش حلقه کردم و گفتم :

_حالا که منو دزدیدی دیگه برنگردون باشه ؟

خندید:

_کم توی این مدت منو حرص دادی؟ الان وقت جبرانه خانم کوچولو باید آرومم
کنی .

یه مدت باهاش قهر بودم برای همین الان از حضورش نزدیک به خودم معذب
شده بودم .

با ناز دستمو روی سینه ی پهنش گذاشتیم و عقب رفتم.

با شیطنت نگاهم کرد. یه کم خجالت کشیدم:

_اون طوری نگاه نکن .

DONYΔIEMAMNOE

قهقهه زد :

_آخه وقتی این طوری قرمز میشی دلم می خواهد بخورمت خانم کوچولو.

بیشتر خجالت کشیدم و برای اینکه از دستش فرار کنم گفتم :

گشنه...
_

مهرداد: منم.

خوب بريم صبحانه بخورييم نکنه اينجا چيزى برای خوردن پيدا نمیشه؟

اینو که گفتم يکی زد به پیشونيش:

كلا يادم رفت.

چپ چپ نگاهش کردم :

آدم می دزدی اما يادت میره واسه خوردن چيزى بگيری ؟

سه دکمه ی بالای بلوژش که باز بود و بست و گفت:

الان یه دقیقه ای میخرم .. فقط فرار نکنی که هر جا برى زندانی منی .

با اعتراض گفتم:

منم میام اما لباس ندارم .

با شیطنت گفت :

می بینم که طاقت دوری منو نداری .

DONYAIE MAMNOE

همون مانتوی ديشبـت رو بپوشـ الان کـه رـفـتـيم باـزارـ بـراتـ لـباسـ هـمـ مـيـ

خـريـمـ ...ـ مـانـتوـ هـمـ مـيـ خـريـمـ ...ـ لـباسـ زـيرـ هـمـ ...ـ

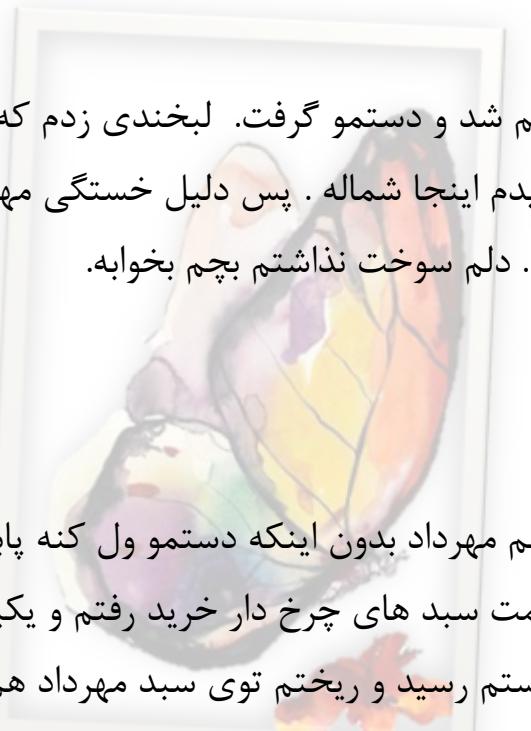
وسط حرفـشـ باـ دـادـ گـفـتمـ:

_____مهرداد.

باشه من تسلیم برو بالا زود حاضر شو خانم کوچولو خوابو که به کل پروندي
الانم با قرمز شدنات می خواي بيخيال شکم هم بشيم .

خندیدم و رفتم بالا شالمو سرم کردم و دست و صورتم و شستم مهرداد توی
ماشينش منتظرم بود.

سوار که شدم بی تعارف خم شد و دستمو گرفت. لبخندی زدم که به راه افتاد ..
وقتی بیرون رفت تازه فهمیدم اینجا شماله . پس دلیل خستگی مهردادم این بود
که بی وقفه رانندگی کرده . دلم سوخت نذاشتمن بچم بخوابه.

به مرکز خريد رسیدم باز هم مهرداد بدون اينکه دستمو ول کنه پابه پام وارد
معازه شد . با هيجان به سمت سبد هاي چرخ دار خريد رفتم و يكيشو برداشتمن
از همون اول هر چي دم دستم رسيد و ريختم توی سبد مهرداد هم با يه لبخند
 فقط نگاهم می کرد و هر ازگاهی خم ميشد و گونمو می بوسيد .

چشمم به لواشكای بالای قفسه افتاد با هيجان به سمت شون رفتم و دستمو دراز
کردم اما هر کاري که می کردم دستم نمی رسید .

حضور کسی و پشت سرم حس کردم ... لبخند روی لبم او مد اما وقتی دیدم
طرف کاملا از پشت بهم چسبیده و دستش به سمت جاهای ممنوعه رفته
ترسیدم. با خیال اينکه مهرداده برگشتم که چشمم به يه پسر قد بلند افتاد که با
لبخند بدی داشت نگاهم می کرد .

سرخ شدم و بی اختیار داد زدم :

احمق بیشурور چی کار کردی ؟

پسره جا خورد فکرشو نمیکرد داد بزنم. نگاهم به مهرداد افتاد اون طرف تر
داشت تاریخ انقضای یه شکلات صبحانه رو نگاه می کرد که با صدای من سرش
با شدت به این طرف برگشت از دادی که زدم پشمیمون شدم چون مهرداد با اخم
بهمون نگاه کرد و به سمتم او مد.

طمئنا الان قیامت میشد از شانس بدم همون لحظه پسره ی بی چشم و رو
گفت :

اندامت از پشت عالیه، جون میده سرتو بذاری ...

حرفش با گرفتن یقه اش توسط مهرداد خفه شد

محکم کوبیدش به قفسه ها و عربده کشید:

چه گهی خوردی هان ؟

پسره رسما خفه شد . دستشو دور گردنش انداخت و دوباره فریاد زد :

DONYAIE MAMNOE

چه گهی خوردی بی شرف ؟؟؟

پسره سعی می کرد دست مهرداد و از دور گردنش باز کنه اما نمی تونست .. تا
حالا توی عمرم مهرداد و این طوری ندیده بودم.

یه طوری کبود شده بود که من از ترس همونجا خشکم زده بود .

خفه ات کنم حرومزاده ؟ آره ؟

چند نفر از صدای داد و بیداد به سمت مهرداد رفتن و بازوهاشو گرفتن به سختی کnar کشیدنش .

می خواست دوباره حمله کنه اما محکم گرفته بودنش. همون طوری داد زد :

دستتو به سمت زن من دراز می کنى مرتيكه؟ بي شرف حرومزاده با دستاي خودم می کشمت .

پسره ای ترسو فرار و به قرار ترجیح داد و فلنگو بست اون که رفت کم کم دست های مهرداد و رها کردن.

با اخم و تخم به سمت من اوmd و غرید:

مجبوری مانتویی بپوشی که همه دم و دستگاهت بریزه بیرون ؟

دلخور شدم اما چیزی نگفتم. اعصابش خیلی خورد بود . کلی چیز دیگه لازم داشتیم اما سبد رو هل داد و همه رو حساب کرد . با عصبانیت همه رو توی ماشین گذاشت و خودشم سوار شد.

پوفی کردم و سوار شدم. یه کم از مسیر رو که رفتم با خشم گفت:

فکر کنم باید بیندمت به تخت تا چشمت به آفتاب و مهتاب نیوفته .

خندم گرفت:

تو خیلی غیرتی هستی می دونستی ؟

بهم نگاه کرد:

— تو هم خیلی لجباز و یک دنده ای .

پشت چشمی نازک کردم و گفتم:

— اعتراف کن عاشق همین اخلاقام شدی .

اخماش باز شد اما چیزی نگفت . خودمو لوس کردم و گفتم:

— مهرداد؟

بی هوا جواب داد:

— جان مهرداد . ترانه آخر از دست تو دیوونه میشم .

دلم زیر و رو شد:

— میشه بگی چه حسی به من داری ؟

— مگه نمیدونی ؟

خودمو زدم به اون راه:

— نه نمیدونم.

DONYΔIEMAMNOE

ماشین رو کناری پارک کرد. یه جای بی رفت و آمد مثل یه کوچه‌ی خاکی .

برگشت طرفم و عمیق نگاهم کرد. دستشو کنار صورتم گذاشت و با صدای

مردونه اش گفت:

— ترانه من خیلی دوست دارم.

نفسم بند او مد... اون دوباره گفت:

— اون قدر میخواست که کم کم دارم می ترسم کم مونده چاقو بردارم هر کی از
کنارت رد میشه رو بکشم.

— اگه بہت دروغ گفته باشم چی؟ یه دروغ بزرگ؟

لبخند محوى زد :

— تو دروغ نمیگی .

— حالا اگه گفته باشم ؟

اخم کرد :

— من توی زندگیم از هر دروغی بیزارم ترانه . پدرمو فقط به خاطر اینکه دروغ
گفت برای همیشه گذاشتمنش کnar.

بهترین فرصت گیرم او مد:

— بابات کجاست ؟

صورتش در هم رفت :

DONYAIE MAMNOE

— نمیدونم بهم زنگ میزنه .. هر شب ایمیل میده تا برم ملاقاتش اما نمی خوام
ببینمش . هیچ وقت ...

پرسیدم:

— چرا؟

بهم نگاه کرد انگار خیلی مشکوک سوال پیچش کردم که جوابی نداد .
اما من جای اون بابای عوضیش رو پیدا می کردم و با دستای خودم می کشتمش .

خیلی آشکار بحث رو عوض کرد:

ببوسمت؟

چشمam گرد شد . قبل ازم سوال نمی کرد .

ابرو بالا انداختم:

نه .

خودشو به سمتm کشید و خمار گفت:

فقط یه کوچلو .

ساکت شدم ... بعد از مدت ها بوسیده شدن از طرف مهرداد .

دستشو زیر چونه ام گذاشت . چشمامو بستم ... صورتش هر لحظه جلو تر میومد . لباس دقیقا روبه روی لبام بود که صدای تق هایی که به شیشه ای ماشین خورد دو تامون از جا پریدیم

سرمو برگرداندم و با دیدن مامور پلیس رنگ و روم پرید . توی این کوچه ی خلوت این از کجاش پیدا شد؟

با اخم اشاره کرد شیشه رو بده پایین . برعکس من مهرداد خونسرد بود ... با خونسردی شیشه رو پایین داد .

مامور پلیس نگاهی به ما انداخت و گفت :

—چه نسبتی با هم دارید؟

مهرداد خیلی جدی و خونسرد گفت:

—زنمه.

انقدر جدی گفت که من یه لحظه شک کردم که زنشم یا نه.

انگار حرف مهرداد و باور نکرد. آخه به قیافه‌ی مهرداد میومد اهل دختر بازی باشه؟

از نیم رخ نگاهش کردم و اعتراف کردم که آره بهش میومد.

—شناسنامه همراحتونه؟

باز هم مهرداد با خونسردی جواب داد:

—نه کی شناسنامه دستش میگیره که من دستم بگیرم؟

انگار پلیسه از این جواب‌های مهرداد بیشتر لجش می‌گرفت. می‌خواست به هر

طریقی شده کوتفمون کنه. دوباره گفت:

—توی خیابون جای این کارا نیست.

مهرداد: چرا؟ حق ندارم زنmo ببوسم؟

پلیسه رسما خفه شد هیچی نداشت بگه آخر هم مدارک مهرداد رو چک کرد و وقتی چیزی پیدا نکرد با اخم رفت.

نفس راحتی کشیدم:

اوف قلبم ریخت.

مهرداد نیم نگاهی بهم انداخت :

تا با منی از چی می ترسی؟

با خنده اسمشو صدا زدم:

مهردادااااد .

چشمکی زد و ماشین و راه انداخت. چون گرسنه امون بود نشد بریم برای من
لباس بخریم .

از راه رسیدیم. بیشتر از اینکه دلم غذا بخواهد دلم میخواست برم دوش بگیرم .

مهرداد که وسایل رو توی آشپزخونه گذاشت مردد گفتمن:

مهرداد میشه من اول برم حmom؟

سر تکون داد:

برو عشقمن من سفره رو آماده میکنم.

خشک شدم اولین بار بود بهم می گفت عشقمن .

DONYAIEMANNO
به روی خودم نیاوردم و گفتمن:

اما لباس ندارم .

مهرداد: من دارم برات می ذارم .

سرمو تکون دادم و رفتم بالا. خودمو توی حmom انداختم توی یه ربع دوش گرفتم
.. به بیرون سرک کشیدم. مهرداد برام حوله رو آویزون کرده بود پشت در ... برش
داشتیم و دور خودم پیچیدمش .

روی تخت لباس گذاشته بود... داشتم به سمت لباسا می رفتم که در اتاق باز
شد .

نگاه گرد شدم به نگاه هاج و واج مهرداد گره خورد . توی دستش یه شلوار بود
لابد فکر نمی کرد من به این زودی بیام بیرون .

دو تامون خشکمون زده بود. مسخ شده قدمی بهم نزدیک شد .. همونجا قفل
کرده بودم .

مهرداد هر لحظه بهم نزدیک تر می شد. روبه روم ایستاد نگاهی به شونه های
برهنه ام انداخت و دستشو روی گردنم گذاشت

دستش که به تن برهنه ام خورد داغ شدم . ناخودآگاه قدمی بهش نزدیک شدم .
دستشو دور کمرم پیچید و کنار گوشم زمزمه کرد :

— با موی خیس خواستنی تری .

DONYAIE MAMNOE

نفسای داغش که به گوشم خورد آتیش گرفتم . سخت بود اما خواستم مانع بشم:
_مهردادمن ...

لب های مهرداد حریصانه روی لبهام نشست و خفه ام کرد.

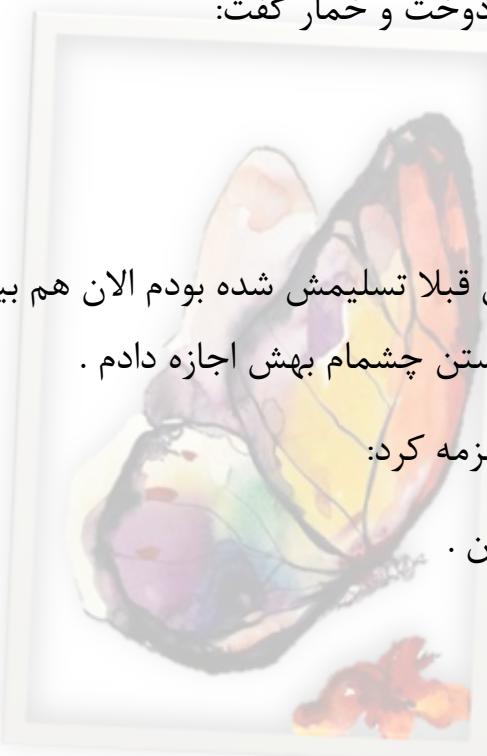
بی طاقت به موهاش چنگ زدم که وحشی تر شد .. با ولع می بوسید... هلم داد
به سمت تخت روی تخت افتادم. مهرداد دست از بوسیدنم برنمیداشت توی این
مدت انگار زیادی تشنه شده بود .

دکمه های بلوزشو باز کرد و پرتش کرد اون طرف. دستشو روی حوله ام گذاشت
چشمای تب دارشو به چشمam دوخت و خمار گفت:

ترانه؟

انگار ازم اجازه می خواست. من قبلاً تسلیمش شده بودم الان هم بیشتر از هر
زمان بهش نیاز داشتم پس با بستن چشمam بهش اجازه دادم .

سرشو خم کرد و کنار گوشم زمزمه کرد:
خیلی دوستت دارم ترانه‌ی من .

**

همینطور وایستاده بودم و به میز صبحانه نگاه می کرد مهرداد حموم بود... دلم
داشت ضعف میرفت نمی دونستم بخورم یا منتظرش بمونم .

آخر هم طاقت نیاوردم و نشستم پشت میز و مثل آمازونی ها شروع کردم .
از همه چی خوردم... لپام پر بود که صدای مهرداد از پشتمن بلند شد:
میبینم که انرژی عشقمو تحلیل بردم.

با شنیدن حرفش لقمه توی گلوم پرید به سرفه افتادم .

مهرداد چند ضربه به پیشتم زد که راه نفسم برگشت. با اخم نگاهش کردم و گفتم :

مهرداد یاد بگیر بی هوا نیای من ترسو عم یهو دیدی سکته ام دادی . نشست پشت صندلی و دستمو کشید. بلند شدم که منو روی پاش نشوند و دستشو دور کمرم حلقه کرد .

معنا دار به چشمam خیره شد و گفت:

درد نداری؟

سرمو به علامت منفی تکون دادم. لبخندی زد و برام لقمه‌ی کره و عسل گرفت... با اعتراض گفتم :

خودت بخور مهرداد من از اون موقع دارم میخورم.

اخمی کرد و جدی شد :

حالا هم از دست من میخوری . نمی خوام ضعیف بشی.

با شیطنت گفتم

اما اگه زیاد بخورم چاق میشم دیگه دوستم نداری.

خندهید و گفت

من چی؟ من اگه چاق بشم یا کچل دوستم داری؟

یه لحظه مهرداد و چاق و کچل تصور کردم و پق زدم زیر خنده :

عمراء...

مهرداد: حالا فکر کن چاق بشم موهمامم بریزه .

اخم کردم :

من دوست پسر چاق نمیخوام .

شوهر چاق چی میخوای؟

پرو پرو جواب دادم :

بازم نه نکنه فکر کردی من از اون دختراییم که لنگ شوهر باشن ؟ از الان بهت گفته باشم من نه شوهر چاق و کچل می خوام نه دوست پرسش و ... یه ذره شکمت بیاد بالا ترکت می کنم .

خنده اش گرفت :

اما اگه تو چاق بشی ،زشت بشی من بازم دوست دارم .

با ناز خندیدم و گفتم :

وظیفته .

لقمه‌ی دیگه‌ای برام گرفت که از جا پریدم و گفتم :

من دارم می ترکم مهرداد. مثلا منو دزدیدی اما تا یه هفته بعد که بخوای برم گردونی من کلی اضافه وزن کردم .

DONYAIE MAMNOE

مهرداد: آدم رباییم جذابه مگه نه ؟ مثل استاد بودنم.

تا گفت استاد دوباره سرجام نشستم و گفتم:

منو که ننداختی ؟ اگه منو بندازی ترم بعد یه واحد هم باهات برنمیدارم .

با شیطنت ابرو بالا انداخت :

_اگه بوسم کنی شاید یه نمره‌ی اضافی بهت بدم .

پریدم و گونه اشو بوسیدم و عجول گفتم :

_حالا بگو .

مهرداد: ننداختمت اما نمره‌ای بهت دادم که حقت بود .

نفس اسوده‌ای کشیدم... همیشه فقط برای مهم بود که نیوفتم ... خداروشکر
که ترم اولم به خوبی تموم شد البته از باقی استادها خبر نداشتم.

از جام بلند شدم و رفتم طبقه‌ی بالا موهام رو خشک کردم اما هاج و واج
همونجا وایستادم من هیچی لباس نداشتم .

در مونده برگشتم طبقه‌ی پایین و با قیافه‌ی آویزون رو به مهردادی که داشت
سفره رو جمع می‌کرد گفتم:

_من لباس ندارم مهرداد حوصله‌ام سر رفته می‌خوام برم کنار دریا.

نگاهی به سرتاپام انداخت :

_لباسای منو بپوش .

DONYAIE MAMNOE
چشمam گرد شد همین الانشم لباس مهرداد تنم بود و بهم زار میزد . قیافمو که
دید با خنده گفت:

_یه سویشرت دارم با شلوار ورزشی اونا رو بپوش شال هم که خودت داری. بشین
توی ماشین میریم مرکز خرید لباسی که میخوای برات می‌خرم .

ناچارا سر تکون دادم و رفتم طبقه‌ی بالا سویشت مهرداد رو پوشیدم اما به تنم زار میزد. تیپم دیدنی بود. همون لحظه در اتاق باز شد و مهرداد با دیدن من پقی زد زیر خنده.

از خنده اش بیشتر حرصم گرفت به زمین پاکوبیدم و گفتم:

آدم وقتی یه نفر و میدزده فکر لباساشم می کنه.

به زور جلوی خنده اشو نگه داشت:

خداییش یه عکس الان واجبه.

کارد میزدی خونم در نمیومد. مهرداد با سرخوشی گوشیشو در آورد و بهم نزدیک شد و بی توجه به قیافه‌ی آتیشی من مشغول سلفی انداختن شد.

توی همه‌ی عکس‌ها داشتم با قیافه‌ی بزرخی به مهرداد نگاه می کردم اما کم کم زوم کردم روی خنده‌هاش و آروم گرفتم.

استاد مغورو من عجیب با من مهربون بود.

روی مبل لم داده بودم... یک هفته از روزی که مهرداد منو دزدیده بود می گذشت... توی این یک هفته انقدر به دوتامون خوش گذشته بود که

نمیتونستیم از اینجا دل بکنیم.

مهرداد برای خرید بیرون رفته بود و من هم بیخیال روی مبل نشسته بودم.

صدای بهم خوردن در باغ رو شنیدم. با این فکر که مهرداد او مده لبخندی به لبم او مده اما از جام بلند نشدم. حالت پذیرایی طوری بود که اگه از در وارد میشد من

رو نمیدید مخصوصاً اینکه من روی مبلی بودم که تاج بلندی داشت و پشت به در ورودی بود.

در باز شد با لبخند منتظر ورود مهرداد بودم که صدای یه مرد غریبه رو شنیدم :

_امشب ساعت 3 تمام محموله ها از مرز گمرک به ایران وارد میشن در ظاهر کارتون پنیر و لبنیات هست اما مواد مخدر توشون طوری جاسازی شده که هیچ کس هیچ بویی نمیبره.

همونطوری که خواسته بودید ترتیب تیموری رو دادیم و پرتش کردیم یه گوشه... اسناد مهم هم توی گاو صندوقه جا شون امنه رئیس.

خشکم زده بود اینا دیگه کی بودن؟ صدای خشن یه مرد دیگه رو شنیدم :
_خواست باشه کوچکترین اشتباھی نمی خوام .

از ترس زبونم بند او مده بود . خدایا اینا کی بودن؟ این حرف‌اچی بود که میزدن ؟

خواستم بی صدا بلند بشم که حواسم از ظرف تخمه ای که روی شکمم بود پرت شد و تا به خودم او مدم دیدم ظرف روی زمین چپه شده و صدای شکستنش همه جا پیچید .

با ترس پریدم و چشم تو چشم دو تا مرد قوی هیکل شدم.
یکی میانسال اما با جذبه و یکی جوون و غول پیکر.

مرد میانسال خشن غرید :

—کی هستی ؟

انقدر ترسیده بودم که نمی تونستم جواب بدم .

با تته پته گفتم :

—م... من ..

وسط حرفم عربده کشید :

—تو ویلای من چه غلطی می کنی ؟

یه قدم به عقب پریدم ... اینجا مگه ویلای خانوادگی مهرداد نبود ؟ پس این مرد کی بود ؟

مرد جوون با جدیت گفت :

—رئیس این دختره تمام حرفامونو شنیده .

صورت مرد میانسال به کبودی میزد . هر لحظه داشت عصبانی تر میشد . به سمتم اوmd و صورتم و توی دستش گرفت :

—بنال ببینم تو ویلای من چی کار می کنی ؟

با تته پته گفتم

—م... من... نمیدونستم... اینجا ویلای شماست.

عصبی صورتمو ول کرد که به عقب پرت شدم. رو به مرد جوون بدون رحم گفت

:

—کارشو تموم کن.

چشمam گرد شد. کار منو تموم کن؟ به همین آسونی؟ از ترس حتی نمی‌تونستم گریه کنم.

مرد جوون سر تکون داد و مثل طعمه به من نگاه کرد.

توی دلم اسم مهرداد و فریاد زدم و با ترس به مردی که دست به کمر برد تا
اسلحة اشو در بیاره خیره شدم

حس میکردم روح از تنم جدا شده... ته دلم اسم مهرداد رو صدا میزدم. انگار
همه‌ی اینا یه کابوس غیرمنتظره بود.

مرد اسلحه اش رو به طرف من گرفت. صدا خفه کن داشت و اگه تیر میزد کسی
روحشم خبر دار نمیشد... یعنی من الان می‌مردم؟ زندگیم تا همینجا بود؟

مرد ماشه رو کشید توی دلم داشتم اشهدمو میخوندم که مرد میانسال گفت:

—دست نگه دار.

نفسم با آسودگی رها شد اما با حرف بعدیش سنگ کوپ شدم:

—وقتی یه غریبه توی ویلای منه یعنی این ویلا لو رفته ببرش انبار بگو به حرف
بیارنش یه نفر هم پیدا کن بشینه توی این ویلا تا کسی شک نکنه اینجا مال
منه.

مرد جوون سر تکون داد و به سمت من او مد. بازومو گرفت و بدون ملایمیت منو
به سمت در کشوند

جفتک پرونده و شروع کردم به فریاد زدن:

ولم کن عوضی... چیکار به من داری؟ من چیزی نشنیدم آدم کسی هم نیستم
دست کثیفتو بکش از روم.

هر چی دست و پا می زدم فایده نداشت توی حیاط یه ماشین بزرگ سیاه با
پنجره های دودی بود عین گونی پرتم کرد و همونطوری که دستمو گرفته بود
در یه کیف رو باز کرد و سرنگی از توش بیرون آورد.

با ترس گفتم :

میخوای چیکار کنی؟

انگار اصلا منو نمیدید سرنگ رو از یه مایع قرمز پر کرد و با وجود فریاد هام اون
رو توی دستم تزریق کرد.

کم کم حسن سستی بهم دست داد. همونطوری که داشتم فحش به جد و ابادش
میدادم صدام ضعیف و ضعیف تر و در نهایت قطع شد و بیهوش شدم

چشم که باز کردم دستام به یه صندلی بسته شده بود و وسط یه انبار نمور و بد بو بودم.

تمام بدنم کرخت بود طوری که پاهام رو حس نمی کردم . می خواستم داد بزنم اما رمق داد زدن هم نداشتیم .

به ذهنم فشار اوردم و کم کم همه چیز یادم اوهد.

اون ادمای خلاف کار اسلحه بیهوش کردنم مهرداد ...

با فکر مهرداد و اینکه ممکنه بلایی سرش آورده باشن ترس به دلم افتاد .

بی توجه به حال خرابم شروع به داد زدن کردم :

—کسی اینجا نیستتت؟ دستامو باز کنید لعنتیا من چیزی نمیدونم .

هیچ صدایی نمیومد . اشکم جوشید بلند تر داد زدم :

—یکی کمک کنه ...

باز هم صدایی نیومد . نا امید سرمو پایین انداختم .. چشمام داشت روی هم میوقتاد اما نباید میخوابیدم . من هنوز نمیدونستم اینا کین و ممکنه چه بلایی سرم بیارن .

توی همین فکر ها بودم که در باز شد

DONYΔIEMAMNOE

وحشت زده سرمو بلند کردم که همون مرد میانسال وارد شد.

داد کشیدم:

—چی از جون من میخوای عوضی؟ منو برای چی بستی به صندلی؟

قیافش در عین خوشتیپ بودن ترسناک بود حس بدی به ادم میداد.

صندلی کشید و روبه روم نشست.

به چشمam نگاه کرد و با اخم گفت:

—پس تو دختر منصوری.

چشمam گرد شد این بابای منو از کجا می شناخت؟ پوزخندی زد و گفت :

—به مهرداد نزدیک شدی تا انتقام بباتو بگیری مگه نه؟

با تته پته گفتم :

—چرا دری وری میگی؟

عصبانی از جا پرید که صندلی زیر پاش افتاد :

—اگه من دری وری میگم تو نزدیک پسر من چیکار می کنی؟

چشمam گرد شد :

—من به پسر تو چی کار دارم؟

پوزخندی زد :

مثـل اـينـكـه نـشـاـختـي خـانـم كـوـچـولـو؟ من هـمـونـم كـه بـه خـاطـرـش بـه مـهـرـدـاد نـزـديـكـ
شـدـي هـمـونـ كـه بـاـبا توـ كـشتـ.

در كـسـري اـز ثـانـيه صـورـتـم پـر اـز نـفـرـتـ شـد .. انـگـار فـهـمـيدـ كـه گـفتـ :

پـس شـناـختـي؟

آـب دـهـنـمو تو صـورـتـش تـفـ كـرـدـم و گـفـتمـ :

آـره شـناـختـم پـست فـطـرـت عـوـضـي دـسـتـمـو باـزـ كـنـ تـا نـشـونـتـ بـدـمـ .

قـهـقهـهـ زـدـ :

زـيـادـيـ بـرـايـ در اـفـتـادـنـ باـ منـ كـوـچـولـويـيـ .

عـصـبـانـيـ دـادـ زـدـ:

بـازـ كـنـ تـا بـفـهـمـيـ انـقـدرـ اـزـ مـتنـفـرـمـ كـه بـكـشـمتـ .

خـنـدـيـدـ :

بـاشـهـ باـزـ مـىـ كـنـمـ .

خـصـماـنـهـ نـگـاهـشـ كـرـدـمـ كـه اـداـمـهـ دـادـ :

اما قـبـلـشـ يـهـ سـوـالـ دـارـمـ .

ساـكـتـ مـونـدـمـ كـه پـرسـيـدـ :

بـهـ مـهـرـدـادـ نـزـديـكـ شـدـيـ تـاـ اـنتـقامـ پـدـرـتـوـ بـگـيرـيـ مـگـهـ نـهـ؟ نـزـديـكـ شـدـيـ تـاـ بـهـ مـنـ

برـسـيـ مـگـهـ نـهـ؟

پوزخند زدم و گفتم:

برای کشتن توعه پست فطرت مهرداد که هیچ همه‌ی آدمای دنیا رو هم زیر پا
می‌داشتم و یه گلوله تو اون مغز کثیفت خالی می‌کردم.

پس قبول داری برای انتقام وارد زندگی پسرم شدی؟

آره برای پیدا کردن تو به مهرداد نزدیک شدم برای انتقام خون بابام.

دوباره قهقهه زد و گفت:

شنیدی پسر عزیزم؟ دختری که انقدر سنگشو به سینه میزدی تو رو نه، منو
می‌خواسته.

و خنده اش شدید تر شد. گیج و گنگ داشتم نگاهش می‌کردم که در اتاق باز
شد .. با دیدن مهرداد خشکم زد.

خدای من چشماش از نفرت پر شده بود.

DONYΔIEMAMNOE

بابای مهرداد که می‌دونستم اسمش فرامرزه با خنده گفت:

حالا به حرف بابات رسیدی؟ این دختری که انقدر سنگشو به سینه میزدی به
خاطر انتقام بہت نزدیک شده.

مهرداد مات برده داشت به من نگاه میکرد حتی نمیتونستم از خودم دفاع کنم.

دستش رو مشت کرد و با جدیت گفت :

بaba برو بیرون .

فرامرز بی حرف از جاش بلند شد فکر کردم مثل آدم می خواهد بره اما اسلحه ای از کمرش در اورد و به سمت مهرداد رفت و اسلحه رو تری دست مهرداد که ثانیه ای نگاه از من نمی گرفت گذاشت و با لحن اغوا کننده ای گفت :

جزای آدم خیانتکار مرگه. یاد بگیر پسرم یاد بگیر راحت روی آدم خیانتکار پا بذاری و از روش رد بشی.

حرفشو زد و در نهایت از اتاق بیرون رفت. نگاهم قفل اسلحه ای شده بود که توی دست مهرداد می لرزید. یعنی واقعاً می خواست منو بکشه ؟

قدمی به سمتم اومند و بالای سرم ایستاد.

خواستم حرف بزنم که گفت :

DONYΔIEMAMNOE
راسته؟

تند گفتم :

مهرداد به خدا من ...

پرید وسط حرفم و گفت :

دلیل نزدیک شدن یهویت بعد مرگ بابات فقط انتقام بود ؟

دوباره گفتم :

_مهرداد باید به حرفام گوش بدی ...

_ فقط یک کلمه بگو ترانه آره یا نه ؟

اشکم در اوmd این بار هم خواستم حرف بزنم که عربده کشید:

_ فقط بگو آره یا نه !

تحملم از دستم رفت و داد کشیدم:

_آره آره آره . بعد از مرگ ببابام به خاطر انتقام بہت نزدیک شدم چون ببابای پست فطرت تو ببابای منو کشته بود می فهمی؟ لعنتی من تنها کسی که توی این دنیا داشتم ببابام بود .

طوری نگاهم می کرد که انگار دنیا رو روی سرش خراب کردم . اسلحه رو بالا برد با ترس نگاهش کردم هر لحظه منتظر بودم اسلحه رو به سمت نشونه بگیره که با کاری که کرد روح از تنم جدا شد.

اسلحه رو روی شقیقه اش گذاشت . وحشت زده فریاد زدم :

—مهرداد نه ... به خاطر خدا این کارو نکن ... مهرداد قسم میخورم من همون موقع که به خاطر انتقام نزدیکت شدم هم دوست داشتم. همین الانشم دیوونتم قسم می خورم پشیمون شدم .

با عصبانیت اسلحه رو روی شقیقه اش فشار داد و گفت :

—اگه الان شلیک کنم من ازت انتقام گرفتم ترانه

زبونم از ترس بند او مده بود . پوزخندی زد و اسلحه رو آورد پایین . هنوز نفس راحت نکشیده بودم که با نعره ای که زد چند تا تیر به هوا شلیک کرد .

از ترس جیغ کشیدم اما جلوی چشمشو خون گرفته بود.

با التماس گفتم:

—مهرداد به خدا من برات نقش بازی نکردم همون روزای اول عشقم بہت بیشتر شد این او اخرم کلا منصرف شده بودم . من خیلی دوست دارم مهرداد قسم می خورم .

DONYΔIEMAMNOE

اسلحة رو به طرفی پرت کرد و به سمتم او مدد تند تندا طناب های دست و پاهام رو باز کرد و بازوم رو کشید. نمیدونم اون آمپول لعنتی چی بود که تا روی پام ایستادم آخی گفتم و زانو زدم .

پاشو نقش بازی نکن .

اشک از چشمم او مد حس فلچ شدن داشتم . به سختی گفتم:

نمی تونم .

صدای یه کم نگران شد:

یعنی چی که نمیتونی ؟ پاشو بہت میگم .

جواب ندادم. روی زانو نشست و دستشو گذاشت زیر چونم و وادارم کرد سرمو بلند کنم .

وقتی چشمای خیس از اشکمو دید دووم نیاورد و با نگرانی پرسید:

ترانه چت شده؟

نفس بریده گفتم :

نمیدونم توی خونه یه چیزی بهم تزریق کردن حس می کنم کل بدنم خواب رفته .

چشماش ناباور شد. با ترس از جا پرید و از اتاق بیرون رفت .

به سختی خودمو کنار دیوار رسوندم. درد نداشتم اما تنم مور مور میشد و پاهام رو حس نمیکرم .

چند دقیقه بعد مهرداد شتاب زده وارد شد و به سمتم او مد. .. با یه حرکت بلندم و کرد و گفت :

پست فطرت بهم نمیگه چی بہت تزریق کرده باید برم دکتر .

چیزی نگفتم و سرمو به سینه اش تکیه دادم . از اتاق بیرون رفتیم در کمال تعجب توی ویلا بودیم اما عجیب بود که من متوجهی این اتاق نشده بودم .

تند تنداز پله ها رفت پایین . فرامرز با دیدن ما اخم کرد و گفت :

_حق نداری پاتو از این خونه بذاری بیرون .

مهرداد همون طور که به سمت در رفت گفت :

_هیچ غلطی نمی تونی بکنی.

تا خواست پاشو بذاره بیرون فریبرز گفت :

_اگه از این در بری بیرون اون دختر و برای همیشه از دست میدی چون درمان این دارو فقط پیش منه

پاهای مهرداد به زمین قفل شد. نگاهش رو به من دوخت و با اخم نگاهم کرد.

مردد بود بره یا نه آخر هم نفسشو فوت کرد و برگشت با عصبانیت گفت :

_میکشم عوضی .

_با پدرت درست حرف بزن .

DONYAIE MAMNOE

_با پست فطرتی مثل تو بدتر از اینا باید حرف زد .

_پست فطرت اون دختریه که توی بغلت گرفتی .

نفسش رو کلافه بیرون داد و دوباره به سمت راه پله رفت و این بار من رو به اتاق دو نفرهی خودمون برد .. با احتیاط روی تخت گذاشتیم .

خواست برگردنه که صداش زدم :

—مهرداد...

متوقف شد .. به سختی نشستم و گفتم :

—میشه برگردی ؟

با مکث گفت:

—که دوباره با دیدن چشمات همه چی از یادم بره ؟

با بعض گفتم :

—خواهش می کنم.

نالید :

—بس کن ترانه ... منو خوب میشناختی با هر چی کنار بیام با دروغ نمیتونم .

—اما من بہت دروغ نگفتم مهرداد من فقط ...

پرید وسط حرفم :

—هیچی نگو.

و از اتاق بیرون رفت. گریه ام گرفت فکر می کردم روزی که فریبرز رو ببینم کارم
با مهرداد تموم میشه انتقاممو از اون پست فطرت میگیرم و راحت میشم اما الان
فریبرز هم برام مهم نبود . فقط مهرداد مهم بود..

حس می کردم هر لحظه پاهام بهتر میشه دیگه خبری از سستی و بی حالی نبود

صدای داد و فریاد میومد می دونستم مهرداد داره با پدرش دعوا میکنه .
گوشامو گرفتم تا نشنوم. نمی دونم چقدر گذشت که مهرداد با قیافه‌ی داغون
وارد اتاق شد.

با دیدنش بلند شدم که گفت:

_اونی که بہت تزریق کردن فقط یه داروی بیهوشی قوی بوده. نگران نباش چیز
مهمی نیست .

چیزی نگفتم که دوباره گفت:

_باید فرار کنی ترانه .

چشمam گرد شد :

_اگه فرار نکنی بابام می کشتت .

متعجب گفتم :

DONYΔIEMAMNOE

_اگه فرار کنم هم میکشه.

+نمیکشه ساعت سه بليط داره از ايران ميره .

_چطوری فرار کنم ؟

در بالکن رو باز کرد و گفت :

باید بپرسی .

ترس برم داشت اما انگار چاره نداشت .

نترس من میرم نگهبانا رو دست به سر میکنم حواست باشه صدات کردم بپرسی
می میگیرمت .

وقتی مهرداد می گفت نترس ناخودآگاه دیگه نمی ترسیدم .

سر تکون دادم که از اتاق بیرون رفت . لب پنجره وایستادم و خدا خدا کردم
بلایی سرش نیاد .

بعد از یک ربع صدای سوت ریزی رو شنیدم .

از پنجره بیرون و نگاه کردم مهرداد با اشاره بهم گفت بپرسم . حتی نگاه کردن هم
منو می ترسوند چه برسه به پریدن .

صدای آروم مهرداد به گوشم رسید :

زود باش ترانه زیاد وقت نداریم .

آب دهنمو قورت دادم و پامو اون طرف نرده گذاشت . از ترس داشتم قبض روح
میشدم . چشمamo بستم و بعد از خوندن اشهدم شروع به شمردن کردم .

DONYΔIEMAMNOE

یک ...

دو ...

سه ...

تو می تونی ترانه . با یه حرکت پریدم منظر شکستن دست و پام بودم که دست
های مهرداد با قدرت منو گرفت و سفت دورم حلقه شد .

هر دو نفس نفس میزدیم . مسخ شده به چشمam گفت :

این چه طرز پریدنه چرا چشماتو بستی؟

جواب ندادم ... می خواست منو بذاره زمین که نالیدم :

مهرداد پاهام هنوز درد داره نمی تونم راه برم .

دروغ می گفتم فقط می خواستم توی بغلش باشم .

عمیق نگاهم کرد و چیزی نگفت . قدم هاشو تند کرد و به سمت در باغ رفت
نفس نفس میزد . غرق فک مردونه اش و اخم های درهمش شدم انگار فراموش
کرده بودم کجام !

با صدای داد یه مرد از پشت سرم مثل برق پریدم طوری که مهرداد هم نتونست
نگهم داره .

پام پیچ خورد اما سریع بلند شدم یکی از آدمای فریبرز داشت به سمتمن میومد
. مهرداد دستمو کشید :

DONYΔIEMAMNOE
—بدو ترانه .

دنبالش دویدم هم پام درد میکرد هم بی حس بود .. هر لحظه دستم بیشتر تو
دستش فشرده میشد .. لعنتی انقدر تند می دوید که نمیتونستم دنبالش برم . در
باغ رو باز کرد مرد اسلحه اشو بیرون اورد و شلیک کرد که به کنار سرم برخورد
کرد . جیغی کشیدم و سکندری خوردم از درد اشک تو چشمam جمع شد .

مهرداد خم شد کنارم و نگران گفت :

ترانه خوبی؟

تا خواستم جواب بدم بازوم کشیده شد مرتیکه‌ی عوضی بهمون رسیده بود.

مهرداد از کنارم بلند شد و مشت محکمی به مرده زد. تا خواست اسلحه اشو
بیاره بالا دستشو پیچوند و اسلحه رو از دستش کشید بدون اینکه فرصت بد
چنان کوبیدش به در که مرده پخش زمین شد. از فرصت استفاده کرد و اینبار
بغلم کرد و به راه افتاد ...

خنده ام گرفت عادتم بود تو شرایطای بحرانی می خنديدم . مهرداد با اخم نگاهم
کرد و گفت :

بایدم بخندی همه چیو خراب کردي.

به این میخندم که بعد از این باید تا یه مدت منت کشی کنم .

اخماش بیشتر درهم شد :

مگه نمیخواستی برى خارج کشور؟ خودم کاراتو ردیف میکنیم از ایران برو .

خنده از لبم پر کشید . یعنی انقدر از من متنفر شده بود؟ حرفش و گذاشتمن پای
شوخی و گفتم:

من نباشم این ترم قراره به کی نمره اضافه بدی؟

کافیه ترانه. همین که گفتم دیگه نمیخوام تو زندگیم باشی تمام مخارج تو میدم
از ایران برو.

این دفعه بدجوری دلم شکست . بغض کردم و از بغلش پایین پریدم. خواست
دستمو بگیره که ازش فاصله گرفتم و خودم لنگون راه افتادم .

نه حرفی زد نه چیزی گفت انگار واقعاً برash تموم شده بودم .

ماشین رو جایی دور از اینجا پارک کرده بود وقتی رسیدیم نفس راحتی کشیدم
اما دلم نمیخواست سوار بشم .

اما خوب چاره ای هم نداشتیم . سوار شدم و سرمو به شیشه چسبوندم استارت و
با جدیت گفت:

کمربند تو ببند سرتو هم از روی شیشه بردار میوقتیم تو دست انداز سرت ضربه
میخوره .

پوز خند زدم و گفتم:

نه که برات مهمه؟

با حرص ماشین و راه انداخت و گفت:

هر غلطی دلت میخواب بکن .

اشکم در اوMD. مهرداد خیلی بی رحم بود خیلی !

مسیرمون طولانی بود اما یک لحظه هم نخوابیدم و فقط اشک ریختم مهرداد
صدای گریه کردنم رو شنید اما حتی یک کلمه هم نگفت و فقط سرعتشو بیشتر
کرد بدون اینکه وایسته تا تهران رانندگی کرد.

صبح شده بود که رسیدیم. یک راست من رو جلوی خونم رسوند و ماشین و نگه
داشت.

آهی کشیدم و بی حرف پیاده شدم اون هم بدون حرف پاش رو روی پدال گاز
فشار داد و بدون اینکه نیم نگاهی بهم بندازه رفت.

سه ماه بعد:

با هیجان وارد دانشگاه شدم و به اطراف نگاه کردم.

ترم دوم شروع شده بود و من تا حد ممکن کلاس هامو با مهرداد برداشته بودم
چون جز کلاس نمیتونستم جایی ببینم.

توی این سه ماه حتی یک بار هم جواب تماس هامو نداد و هر بار رفتم دم
خونش به در بسته خوردم.

DONYAIE MAMNOE

اما امروز بالاخره می دیدمش. بعد از سه ماه...

تا شروع کلاس ده دقیقه مونده بود... به سمت فری رفتم از دور متوجهم شد و
با جیغ جیغ به سمتم او مد و به جای اینکه بغلم کنه یکی محکم زد پس کلم و
گفت:

— خیلی بیشурی.

چپ چپ نگاهش کردم.

— کل این سه ماه با استاد آریا فر لاو میترکوندی مگه نه؟

لبخند تلخی روی لبم نشست و گفتم:

— جدا شدیم.

هینی گفت :

— یعنی چی؟ انقدر همو دوست داشتین حالا جدا شدین؟

دلم نمیخواست راجع به مهرداد با کسی حرفی بزنم برای همین بی حوصله سر تکون دادم و گفتم:

— آره... فری من کلاسم شروع شده باید برم.

و قبل از اینکه اجازه حرفی بهش بدم وارد ساختمون شدم و به سمت کلاسم رفتم.

به محض وارد شدن چشمم به چشم یزدان افتاد.. لعنتی از همین روز اول باید کلاسم با این یکی باشه .

سر تکون داد که منم سر تکون دادم و آخر کلاس نشستم. ساعت بعد با مهرداد کلاس داشتم و دل توی دلم نبود. دلم نمیخواست زودتر این ساعت های لعنتی بگذرن ...

استاد اون ساعتمون یه مرد چهل ساله‌ی پر حرف بود که کل ساعت رو حرف های بیخود می‌زد .. دیگه داشتم دیوونه میشدم

که بالاخره ساعت کلاس تموم شد . مثل زندانی ها از کلاس زدم بیرون و به سمت سرویس بهداشتی رفتم .

قلبم از دیدار دوباره مهرداد بدجوری توی سینم می کوبید .

جلوی آینه وایستادم و چند مشت آب به صورتم زدم .

چند تا نفس عمیق کشیدم و با قدم های لرزون به سمت کلاس بعدیم رفتم .

کلاس تقریبا خلوت بود و هنوز کسی نیومده بود

یاد ترم اول افتادم که میخواستم حال مهرداد رو بگیرم اما با دیدنش هول شدم و رفتم زیر میز . اصلا چی میشد اگه همه چیز از اول شروع می شد ؟

من برم زیر میز و مهرداد با اخم بیاد بالای سرم و بگه اونجا چه خبره ؟ پوفی کشیدم بالاخره بعد یک ربع کلاس پر شد .. با استرس داشتم ناخنامو میجویدم که در کلاس باز شد و مهرداد با ابهت به سمت میزش رفت .

ته ریشش بلند شده بود اما مثل همیشه مرتب بود .

با اخم و جدیت شروع ترم جدید رو تبریک گفت و بدون هیچ حرفی شروع به درس دادن کرد .
DONYAIE MAMNOE

قدمو بلند کردم تا منو ببینه اما دریغ از یه نیم نگاه مطمئن بودم می دونست منم توی این کلاسم .. بالاخره لیست دانشجو ها رو بهش داده بودن شاید برای همین جز تخته به هیچ جا نگاه نمیکرد .

خسته شدم از اینکه اینطور بی محلی میکنه . از جام بلند شدم و با قدم های
محکم رفتم جلو

مهرداد متوجهم شد... اخماش چنان در هم رفت که نزدیک بود غش کنم اما
خودمو نباختم . با جدیت گفت:

_کجا؟

_میرم آب بخورم .

خواستم برم که با تحکم گفت:

_لازم نکرده بشینید سر جاتون تا کلاس تموم بشه.

دلم از این همه سردی گرفت... اعتراض کردم:

_اما من...

پرید وسط حرفم و اینبار جدی تر گفت:

_ بشینید سر جاتون نظم کلاس رو هم بهم نزنید .

دلخور نگاهش کردم و ناچار سر جام نشستم و تا آخر ساعت بخ کرده فقط به
دیوار نگاه کردم.

کلاس تموم شد... همه کم کم بیرون میرفتن و طبق معمول چند تا دختر دور
مهرداد رو پر کرده بودن و ازش سوال های بیخود می پرسیدن .

با حرص داشتم نگاهشون میکردم که یزدان به سمتم اومد. متوجهی نگاهم شده بود لبخندی زد و گفت :

— باز میونه اتون شکرآبه؟

اخم کردم ...

— خیلی وقته جدا شدیم.

ابرو بالا انداخت و من نفهمیدم خوشحال شد یا ناراحت!

همون لحظه سام نزدیک ترین دوست یزدان صداش زد و او نه بعد از گفتن ببخشید از کلاس بیرون رفت.

دور میز مهرداد تقریبا خلوت شده بود فقط دو تا دختر روبه روش ایستاده بودن. کیفم رو روی شونم انداختم و به سمتشون رفتم ... مهرداد مشغول صحبت کردن با یه دختر قد بلند و خوش استیل بود . با دیدنش اخمام در هم رفت . انقدر جذاب بود که زنگ خطر توی گوشم صدا زد.

طاقت نیاوردم و به سمتشون رفتم .

صدای نازک دختره به دلم چنگ انداخت:

— مهرداد اذیت نکن دیگه چی میشه من تو هتل بمونم ؟

رنگ از روم پرید این کی بود که انقدر با مهرداد صمیمی بود؟ تا خواست جواب
بده چشمش به من افتاد و باز قیافش اخمو شد. همون طوری که در کیفش رو
می بست گفت :

اینجا جای بحث کردن نیست الناز حرف منم دو تا نمیشه.
دختره پوفی کرد و دست دوستش رو کشید و از کلاس بیرون رفت.
تا خواستم لب باز کنم مهرداد بی تفاوت از کنارم گذاشت. دیگه داشت اشکم در
میومد حتی نمیخواست حرفامو بشنوه .

دنبالش از کلاس بیرون رفتم فکر کردم میره دفتر اساتید اما رفت توی آبدارخونه
ی انتهای راهرو .

لبخندی روی لبم نشست و دنبالش رفتم....

داشت برای خودش توی لیوان آب جوش میریخت.
پریدم توی آبدارخونه و در رو بستم . اتاق خیلی کوچیکی بود که اون هم پر
شده بود از وسایل .

DONYAIE MAMNOE

قدمی جلو رفتم و با حرص آشکار گفتم:

این دختره کیه؟

با شنیدن لحنم اخماش بیشتر در هم رفت.

با جدیت گفت:

ـ حد خودتونو بدونید خانم زند.

از سردی کلامش وجودم لرزید... مهرداد عوض شده بود خیلی زیاد!

ـ یعنی میخوای بگی همه چی تموم شده؟ آره؟

ـ تموم شده و نمیخواهم با من احساس صمیمیت کنید.

ـ یعنی دیگه دوستم نداری؟

اخماش بیشتر در هم رفت...

ـ ندارم.

کاملا معلوم بود دروغ میگه سری تکون دادم و گفتم:

ـ باشه.

و این باشه کلی حرف نهفته در خودش داشت.. هر چه قدر هم انکار کنی تو
هنوز عاشق منی مهرداد من اینو بهت ثابت میکنم.

همراه لبخند شیطانی بیرون رفتم.

اون روز به بعد دیگه مهرداد رو ندیدم مگر اینکه از دور و چیزی که خیلی اذیتم
میکرد این بود که هر بار که دیدمش اون دختره کنارش بود.

دیگه کم کم داشتم دیوونه میشدم دلم میخواست اون دخترو از موهاش بگیرم و از سقف آویزونش کنم . فکر اینکه مهرداد دل به یه دانشجوی دلبـر ببنـده داشـت دیوونه ام میکـرد .

در هفته سه جلسه با مهرداد کلاس داشتم .. هر واحدی که مهرداد استادش بود رو برداشته بودم .

امروز هم یکی از اون روزایی بود که با مهرداد کلاس داشتم.

در کلاس باز شد و اول الناز و پشت بندش مهرداد وارد شدن.

خون خونمو میخورد. باید سر در میاوردم رابطه‌ی مهرداد با اون دختر چیه!

پوفی کردم کلاس شروع شد و مهرداد با جدیت مشغول درس دادن شد.

دلـم مـیخـواـست مـثـل قـبـل نـگـران و غـيـرـتـی بشـه دـلـم عـصـبـانـیـتـشو مـیخـواـست . چـهـرهـی كـبـود شـدـه اـشـو اـين قـيـافـهـی بـيـخيـال دـاشـت آـزارـم مـيـدادـ.

مونـده بـودـم چـی كـارـكـنـم كـه فـكـرـشـيـطـانـیـ به ذـهـنـم رسـيدـ.

يزـدانـ رـديـفـ كـنـارـم يـكـ صـنـدـلـیـ جـلوـتـرـ اـزـ منـ نـشـستـهـ بـودـ...

DONYAIE MAMNOE

كـاغـذـي بـرـداـشـتـم و روـشـ نـوـشـتـم :

بعـدـ كـلاـسـ بـرـيمـ كـافـهـ؟

كـاغـذـ روـ مـچـالـهـ كـرـدـمـ وـ درـسـتـ وـقـتـيـ مـهـرـدـادـ صـورـتـشـ روـ بـرـگـرـدونـدـ اـنـداـختـمـ جـلوـيـ

يزـدانـ .

اخـماـشـ درـ هـمـ رـفـتـ اـماـ خـيـلـيـ زـودـ بـهـ خـودـشـ اوـمدـ وـ دـوـبارـهـ مشـغـولـ شـدـ .

یزدان کاغذ رو برداشت و با خوندنش لبخندی روی لبی نشست . چیزی نوشت
و به سمت من پرتش کرد بازش کردم نوشته بود:
_چرا که نه شما جون بخواه.

زیر زیرکی حواسم به مهرداد بود ماژیک رو روی میز پرت کرد و به سمتم اوmd .
طوری وانمود کردم که انگار ندیدمش و تند نوشتم :
_امروز خیلی خوشتیپ شدی حسابی دل می بری ...

قصد نداشتمن اون کاغذو به یزدان بدم فقط میخواستم مهرداد بخونه . که
همینطورم شد سرم پایین بود که کاغذ با خشونت از زیر دستم کشیده شد . با
خشونسردی سرم و بالا بردم .

مهرداد با اخم هایی در هم به کاغذ نگاه میکرد . همون طوری که می خواستم
چهره اش قرمز شده بود ته دلم گفتم دیدی هنوز منو میخوای مهرداد خان .
کاغذ رو توی دستش مچاله کرد و طوری که فقط من بشنوم با خشونت گفت :
_بعد کلاس هیچ قبرستونی نمیری . بمون کار دارم باهات . از خدا خواسته سر
تکون دادم .

کلاس که تموم شد ... این بار برعکس همیشه مهرداد به سوال هیچ کس جواب
نداد و خودشو سرگرم کرد .

DONYAIE MAMNOE

یزدان به سمتم اوmd و با لبخند گفت :
_خوب ... بریم ؟

سنگینی نگاه مهرداد و حس میکردم . لبخند پهنهی زدم و گفتم :

آره بريم .

سر تکون داد و به سمت در کلاس به راه افتاد . عمدا کنار به کنارش راه رفتم .
حتی ندیده هم می تونستم بفهمم چهره‌ی مهرداد کبود شده ...
 فقط این وسط نمی دونستم قراره چه حرفی با يزدان بزنم .

توى فكر بودم که چطوری بپیچونمش که موبایل زنگ خورد . با دیدن اسم فرى
چشمam برق زد تلفن رو جواب دادم و گفتم:

جانم ؟

جونت به گور بلا گرفته ؟ کجايي گمشو بيا ريخت نحستو ببینم .
زير چشمى نگاهى به يزدان کردم و با قيافه‌ی نگران و متعجب گفت :
— تو چى داري مىگى ؟

فرى: چيزى نگفتم که فقط ميگم بيا سلف يه چيزى کوفت کنيم .

دستمو جلوی دهنم گذاشتم :

باشه گريه نکن من فورا خودمو می رسونم .

فرى: کي گريه کرد نکبت ؟ خبرت نيا کشت مردت که نیستم.

يزدان ايستاده بود و به من نگاه مى کرد.
 با قيافه‌ی ترسيده گفتم :

— فورا خودمو می رسونم نگران نباش چيزى نميشه .

و تلفن رو قطع کردم ...

يزدان با کنجکاوی پرسيد :

—چی شده؟

با نگرانی گفتم:

—یکی از دوستام تصادف کرده یزدان ببخشید اما باید برم...ان شالله قرار باشه
برای یه روز بعد.

بدون اینکه بهش اجازه‌ی حرف زدن بدم از دانشگاه زدم بیرون.

نفس راحتی کشیدم و از تصور عصبانیت مهرداد لبخند زدم اما لبخندم با دیدن
صحنه‌ی روبه روم خشک شد. الناز داشت سوار ماشین مهرداد میشد و در نهایت
هر دو با هم رفتن.

بدون فکر تاکسی گرفتم و دنبالشون رفتم. توی تمام مسیر از حرص فقط گریه
کردم... مخصوصاً وقتی متوجه شدم مسیر خونه‌ی مهرداد.

یعنی این دانشجوی فرنگی انقدر زود جامو پر کرد که مهرداد اوно به خونش ببره
؟

ماشین رو جلوی برج پارک کرد. میخواستم پیاده بشم اما نمیخواستم بیشتر از
این خورد بشم. ناچار از دور نگاهشون کردم که چطور وارد برج شدن.

از تصور اینکه مهرداد دست تو دست اون دختر وارد خونش میشن و عشق بازی
می‌کنن داشتم به جنون می‌رسیدم همش اونا رو توی صحنه‌های نزدیک بهم
تصور می‌کردم.

بی طاقت به در برج زل زده بودم که مهرداد با کلافگی ازش بیرون اومد.

چشمam برق زد. موبایلشو برداشت اما زود پشیمون شد و اوно توی جیبیش
گذاشت. سوار ماشینش شد... به راننده گفتک دوباره تعقیبیش کنه.

در کمال تعجب به سمت دانشگاه برگشت و ماشینو جلوی کافه‌ی کنار دانشگاه پارک کرد.

قلبم شروع کرد به تبیدن. می‌دونست من با یزدان توی این کافه قرار دارم...
می‌دونست و برای همین او مده بود.

با عصبانیت از ماشین پیاده شد و به سمت کافه رفت. فوراً کرایه رو حساب کرد
و پشت مهراد وارد کافه شدم. با سردرگمی ایستاده بود و اطرافو نگاه می‌کرد.

بدون اینکه متوجه‌ی من بشه به سمت دست شویی‌ها رفتم می‌خواستم طوری
وانمود کنم که انگار دستشویی بودم و تعقیبی در کار نبوده. از پشت دیوار سرک
کشیدم... درست زمانی که برگشت همون طوری که خودمو مشغول بستن زیپ
کوله‌ام کرده بودم از پشت دیوار بیرون او مدم.

سنگینی نگاهش و حس می‌کرم اما طوری وانمود کردم که انگار ندیدمش.
داشتمن به سمت در می‌رفتم که بازوم توی دستش فشرده شد. برگشتم و طوری
وانمود کردم که از دیدنش متعجب شدم. یک تای ابروم و بالا دادم و گفتم:

سلام استاد.

اخماش بیشتر در هم رفت... با پرویی گفتم:

چیزی شده؟

DONYAIE MAMNOE

خشن غرید:

بشین!

این بار واقعاً یک تای ابروم بالا پرید.

چرا؟

ترانه اون روی سگ منو بالا نیار گفتم بشین !

با سرکشی گفتم :

شرمnde استاد دیرم شده باید برم.

کلافه چند لحظه چشماشو بست و وقتی باز کرد با عصبانیت گفت:

خودت خواستی .

و دستمو کشید و از کافه خارج شد . با جیغ و داد گفتمن:

چیکار میکنی ؟ واسه چی دستمو میکشی ؟ میگم کار دارم نمیخوام باهات بیام

بی توجه در ماشینشو باز کرد و پرتم کرد توی ماشین . خودشم سوار شد و قفل
مرکزی و زد و پاشو روی پدال گاز فشد .

لبخند محظی روی لبم او مد اما زود جمعش کردم و با اخم گفتمن:

معنی این کاراتونو نمیفهمم ...

ماشینو توی یه کوچه ی خلوت پارک کرد . برگشت به سمتمن و گفت:

من معنی کاراتو نمیفهمم! اینکه مدام سعی داری توجهمو جلب کنی ... بہت

گفتمن برو خارج کشور نرفتی . بہت گفتمن همه چی بین ما تموم شده

DONYAIE MAMNOE

نمیمیدی ...

از لحنش دلگیر شدم و مثل خودش تند گفتمن :

زندگی من به خودم مربوطه در ضمن من گذشته رو فراموش کردم ..

برای همین داری با من بازی میکنی؟ فکر کردی نفهمیدم داری تعقیبم می کنی؟ فکر کردی نفهمیدم اون نامه نگاری احمقانه فقط برای اینه که منو عصبانی کنی؟

حس کردم قلبم از کار افتاده... دلم خوش بود دارم مهرداد و گول میزنم اما یادم رفته بود مهرداد خیلی تیز تر از این حرفاست. نمیخواستم خودمو ببازم برای همین هر حرفی که به ذهنم اوmd و گفتم:

آره اوmd چون میخواستم مطمئن بشم انقدر زود دل به یه نفر دیگه بستی اوmd تا عذاب و جدان نداشته باشم ولی حالا که فهمیدم تو تخت خالی نمیمونه منم میتونم با خیال راحت به پیشنهاد یزدان جواب مثبت بدم.

حرف دهنتو بفهم ترانه...

خودت شروع کردی!

چون میخوام بگم این مسخره بازیا رو تموم کن.

دیگه نزدیک بود اشکم در بیاد. با حرص خواستم درو باز کنم که دیدم قفله... بیشتر عصبانی شدم کوبیدم به در و گفتم:

باز کن این درو میخوام پیاده بشم.

صف نشست و با اخم گفت:

می رسونمت.

—لازم نکرده برو خونت دوست دختر دلبرت منظر نمونه .

برای یک لحظه حس کردم چشماش خنید اما فقط یک لحظه چون سریع
اخماش در هم رفت و با اون زبون نیش دارش گفت:

—نگران نباش ! الناز خونه‌ی من می‌مونه وقت برای با هم بودنمون زیاده .

ناباور نگاهش کردم . باورم نمیشد به این راحتی گفت . دیگه نتونستم جلوی
اشکامو بگیرم . رومو برگردوندم تا اشکامو نبینه ... انقدری که امروز خورد شده
بودم توی کل عمرم نشدم.

بدون اینکه چیزی بگه حرکت کرد و به سمت خونمون روند . ماشین رو جلوی
خونه نگه داشت .

دستم به سمت دستگیره رفت که صدام زد :

—ترانه؟

برنگشتم،اما منظر موندم. مردد گفت :

—بیزان آدم درستی نیست ... نمیخوام بهت آسیب برسونه .

پوزخند زدم:

DONYAIE MAMNOE

—مگه برات مهمه؟

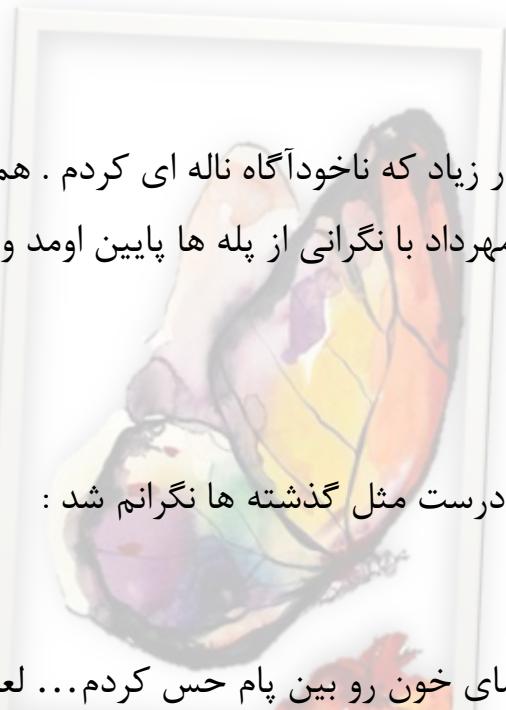
—آره من تمام دانشجوها می‌برام مهمن... سمت آدم درستی نرفتی .

دیگه منظر نموندم حرفی بزن و با دلخوری پیاده شدم . با بی حوصلگی وارد
دانشگاه شدم... از وقتی مهرداد باهام اون طوری برخورد کرده بود نه انگیزه
داشتمن نه چیزی ...

مثل روح میومدم و می رفتم و از دیدن مهرداد با اون دختره حرص می خوردم.

پامو که توی ساختمون گذاشتمن مهرداد رو دیدم طبق معمول با الناز مشغول حرف زدن بود ... بغضمو قورت دادم داشتم راهمو میرفتم که یه نفر محکم بهم تنہ زد اونقدر محکم که نتونستم تعادلمو حفظ کنم و از شانس بدم چون دقیقا کنار راه پله‌ی زیر زمین بودم قل خوردم و از چهار پنج تا پله افتادم پایین و آخم بلند شد .

درد بدی زیر دلم پیچید انقدر زیاد که ناخودآگاه ناله‌ای کردم . همه دورم جمع شده بودن ... زودتر از همه مهرداد با نگرانی از پله‌ها پایین اومد و کنارم زانو زد

سرم و توی دستتش گرفت و درست مثل گذشته‌ها نگرانم شد :

ترانه خوبی ؟

نای حرف زدن نداشتمن .. گرمای خون رو بین پام حس کردم ... لعنتی چند وقت بود عادت ماهیانه ام عقب افتاده بود و از شانس گندم همین امروز باید روزش میبود .

DONYΔIEMAMNOE

ترانه جون به لبم کردی ؟ بگو ببینم کجات درد میکنه .

تا خواستم حرف بزنم یزدان از پله‌ها پایین اومد و بی توجه به مهرداد با نگرانی گفت :

ترانه ... عزیزم ... خوبی ؟ از یکی شنیدم افتادی جون به لب شدم.

اخمای مهرداد در هم رفت . رهام کرد و با ترش رویی بلند شد ... یکی از دخترها از اون عقب گفت:

رنگش پریده باید زودتر برسونیدش بیمارستان .

این حرفو که زد دوباره مهرداد با نگرانی نگاهم کرد .. خواست یه قدم به سمتم بیاد که یزدان دست انداخت و بلندم کرد. همه با نگرانی چیزی می گفتن اما مهرداد فقط با اخم نگاهم میکرد .

یزدان با قدم های تنده خودش رو به ماشین رسوند و سوارم کرد . هر لحظه دردم بیشتر میشد . خداروشکر که یه بیمارستان نزدیک دانشگاه بود اما از اونجایی که من زیادی خوش شانسم اونقدر ترافیک بود که تا بررسیم امونم بریده شد.

یزدان ماشین رو بی احتیاط جلوی بیمارستان پارک کرد و دوباره در آغوشم گرفت و همونطوری که مدام دلداریم میداد به سمت بیمارستان رفت. علارغم تلاشم نتوانستم بیشتر از این دردو تحمل کنم و در نهایت چشمام بسته شد .

چشم که باز کردم پرستاری با لبخند داشت چیزی به سرمم تزریق میکرد.

همه چیز خیلی سریع یادم او مد... با صدای خش داری گفتم :

آب...

پرستار که دید به هوش او مدم با مهربونی گفت :

سلام خانم خواب آلود.

لیوانی آب کرد و به دستم داد .

بیشور نمیدونه من تازه به هوش او مدم خودش باید آبو بهم بده . چشم غره ای بهش رفتم که گفت :

خداروشکر که زود به هوش او مدمی . شوهرت خیلی نگرانست بود منم بهش گفتم
نگران نباش مادر و بچه هر دو سالمن ...

تا این حرف زد آب پرید توی گلوم و به سرفه افتادم . با نگرانی به پشتمن کوبید و گفت :

نباید نشسته آب بخوری.

بی توجه به حرفش به سختی گفتم :

تو چی گفتی ؟

گیج گفت:

گفتم نباید نشسته آب بخوری .

DONYΔΙΕΜΑMΝΟE

نه قبلش .

یه کم فکر کرد و گفت :

آها اینکه به شوهرت گفتم مادر و بچه ها دو سالمن خیلی شانس آوردی که زود رسیدی و بچت طوریش نشد .

حتی نفس کشیدن هم یادم رفته بود . با تنه پته گفتم :

مگه حاملم؟

نمیدونستی؟ به نظر نمیاد ماه های اولت باشه چطور متوجه نشدی؟

نالیدم:

نمی دونستم.

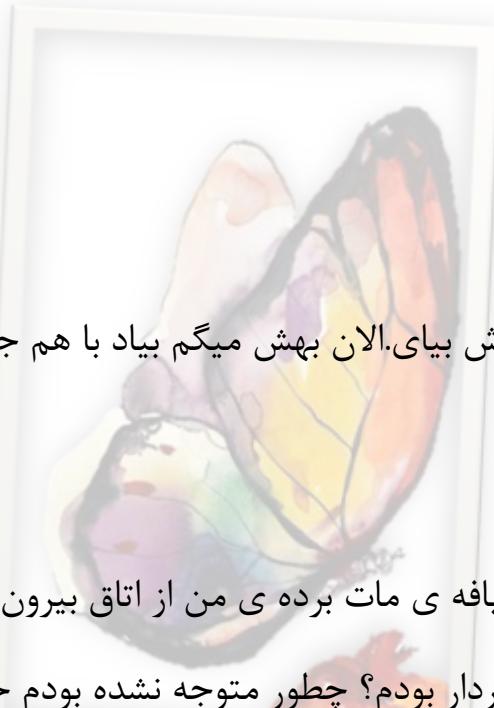
برای همین هم شوهرت انقدر تعجب کرد.

با ترس گفتم:

مهرداد...؟

سر تکون داد:

آره همچ منظر بود به هوش بیای. الان بهش میگم بیاد با هم جشن بگیرید خداروشکر که بخیر گذشت.

حرشو زد و بدون توجه به قیافه‌ی مات برده‌ی من از اتاق بیرون رفت.

خیره شدم به سقف... من باردار بودم؟ چطور متوجه نشده بودم حاملم؟ چطور انقدر احمق بودم که نفهمیدم؟ مهرداد چی؟ وقتی فهمید چیکار کرد؟

DONYΔIEMAMNOE

صدای باز شدن در باعث شد قلبم از حرکت وایسته. زل زده بودم به در که با دیدن یزدان نفسم و با آسودگی بیرون دادم.. الان تحمل رویارویی با مهرداد رو نداشتم.

یزدان با چهره‌ای غمگین و آشفته به سمتم اوmd. لبخند تلخی زد و گفت:

سلام.

به سختی جواب دادم :

سلام.

با غم ولی با لبخند گفت:

تبریک میگم مامان کوچولو .. اون بچه خیلی خوشبخته که مادرش تویی .

درمونده گفتم:

من نمی دونستم.

قدمی بهم نزدیک شد :

فکرشو نکن.

چطور فکرشو نکنم یزدان؟ من هیچ آمادگی نداشتم مهرداد هم که توی صورتم
نگاه نمیکنه .

بهش میگی؟

سرم و تکون دادم:

نمیدونم ... ولی خواهش میکنم به کسی نگو یزدان...

سر تکون داد :

خیالت راحت.

پرسیدم:

نمیدونی کی مرخص میشم ؟

کارای تر خیصتو انجام دادم . سرمت تموم شد می تونی برى .

با خجالت گفتم:

چقدر شد ؟

تو به اونش فکر نکن .

اینطوری نگو یزدان نمیخواهم مدیون کسی باشم. درسته کسیو ندارم اما بابام یه پس اندازی برام گذاشته.

اخم کرد و با جدیت گفت:

دیگه حرفش و نزن .

ناچارا سکوت کردم .

سرمم تموم شد و بعد از کارای بیمارستان به سختی بلند شدم... دلم گرفت از اینکه مهرداد حتی پیام نداد تا حالمو بپرسه .

انگار اصلا نگرانم نشد .

توى طول راه جواب های یزدان و فقط با تکون دادن سرم دادم .

انقدر فکرم درگیر بود که میخواستم زودتر برسم . ماشین که جلوی خونمون نگه داشت . تشکری کردم و خواستم پیاده بشم که یزدان صدام زد . برگشتم و منتظر نگاهش کردم که گفت:

مطمئنی تنهايی از پس خودت بر میای ؟

سر تکون دادم ...

اگه یه وقتی به کمک احتیاج داشتی هر وقت که بود بهم زنگ بزن.

تشکری زمزمه کردم و از ماشین پیاده شدم.

زیر نگاه سنگینش کلید انداختم و وارد خونه شدم . با خستگی خواستم برم
داخل که صدای در بلند شد . با فکر اینکه یزدانه درو باز کردم اما با دیدن
مهرداد خشکم زد . با صدای ضعیفی سلام کردم که سرش رو تکون داد . زل زدم
بهش حالا که فهمیده بودم یه بچه از وجود مهرداد دارم عشقمن نسبت بهش هزار
برابر شده بود .

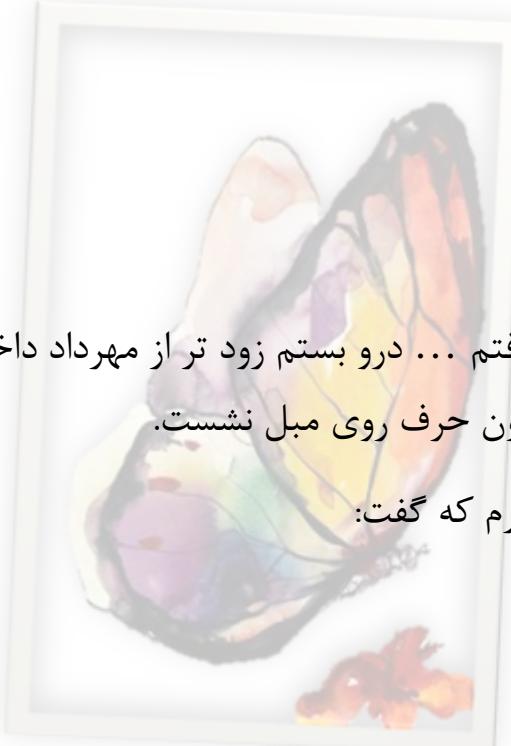
با جدیت گفت :

_میتونم بیام داخل؟

مسخ شده از جلوی در کنار رفتم ... درو بستم زود تر از مهرداد داخل خونه
رفتم ... پشت سرم او مد و بدون حرف روی مبل نشست.

خواستم به سمت آشپزخونه برم که گفت:

_چیزی نمیخوام بشین!

سر تکون دادم و نشستم... با اخم بهم زل زد و گفت:

DONYΔIEMAMNOE _خوبی؟

آروم گفتم:

_خوبم.

زمزمه کرد:

_نگرانست شدم...

قلیم شروع کرد به تند تپیدن می خواستم بگم اگه نگران شدی چرا نیومدی
بیمارستان که انگار فکرمو خوند چون خودش زودتر گفت:

—یزدان یه لحظه هم ازت جدا نمیشد.

براش مهم بود؟

—خواستم اتفاقات قبل دوباره تکرار بشه.

پوزخندی زدم...بگو خواستم دیگه اسیرت بشم...

مهرداد: دکتر چی گفت؟

بهش زل زدم... میشد بگم؟؟ بگم داره بابا میشه؟ اگه مثل مینا بهم بگه اون
بچه مال من نیست یا بگه سقطش کن اون وقت چی؟ اون وقت حتی نمیتونم از
جام بلندشم.

با صدای ضعیفی گفتم:

—هیچی...

DONYΔIEMAMNOE
بدون حرف از جاش بلند شد... بهش خیره شدم که دیدم زل زده به اتاقم...
درست جلوی در همین اتاق من رو با اشتیاق بوسید... درست توی همین اتاق
برای اولین بار باهاش یکی شدم .. انگار اونم داشت به همون شب فکر می کرد
که دستش رو به سمت گردنش برد و با صورتی قرمز شده گفت:

—دیگه برم.

سر تکون دادم و به سختی گفتم:

_ممnon که اومدی.

ته دلم داشتم عربده میکشیدم نرو ! بمون که اندازه‌ی کل دنیا باهات حرف دارم
اما چیزی نگفتم . به سمت در رفت... دنبالش رفتم ... دستپاچه برگشت و
گفت:

_ترانه؟

با تمام وجود بهش گوش دادم.

این پا و اون پا کرد و در آخر گفت:

_هیچی خدادخدا!

و از در رفت بیرون خواستم بدرقه اش کنم برای همین کفش هامو پوشیدم اما
انقدر محو مهرداد بودم که حواسم از پادری پرت شد و سکندری خوردم و با
وضع فجیعی خوردم زمین.

مهرداد برگشت و با دیدن من با نگرانی کنارم نشست . دستمو گرفت و با ترس
گفت:

DONYΔIEMAMNOE _خوبی؟

با درد سر تکون دادم:

_خوبی فقط فکر کنم زانوم قطع شد .

_آخه حواست کجاست؟

بهش زل زدم... درد پام فراموشم شد داشتم می مردم برای این فاصله‌ی کم .
اون هم غافل از همه جا بهم خیره شده بود. داشتم تحملمو از دست میدادم که
با یه حرکت بلندم کرد و برد توی خونه...

با صدای گرفته‌ای گفتمن:

_ممnon منو بذار روی مبل.. .

بدون اینکه نگاهم کنه خش دار جواب داد :

_میبرمت روی تختت... باید ببینم پات چیشده!

سر تکون دادم... پاش که به اتاق رسید دوباره یاد و خاطرات اون شب زنده شد.
داع شدن بدنشو حس می کردم اونم مثل من حالش خراب بود ?
با احتیاط منو روی تخت گذاشت... کاملا خم شده بود روم و داشت بالشمو
مرتب می کرد .

نفس کشداری کشیدم که توجهش جلب شد و بهم خیره موند... قسم میخورم
حتی نفس هم نمی کشید .

انگار هر دومون خشکمون زده بود... نگاهم به مهرداد و فکرم حوالی اون شب
می گذشت. فقط یک بار دیگه.

سرش نزدیک تراومد... نفس توی سینم حبس شد. چشم‌امو بستم و منتظر
بودم تا هر لحظه گرمای لبشن رو حس کنم که شتاب زده از روم بلند شد و
چنان از اتاق زد بیرون که حتی نتونستم پلک بزنم .

یعنی رفت؟ خوب چرا؟ یعنی انقدر ازم متنفر شده؟ حتی پام رو هم فراموش
کرد .

بغض کردم... چقدر تنها بودم که حتی یک نفر نبود تو این شرایط کمکم کنه.

دستمو روی شکم گذاشتم و چشمامو بستم... چقدر خوب که این بچه بود.
لبخند محوی زدم... به خاطر تو هم شده ببابات منو می بخشے وروجک.

با یه عالمه حس خوب وارد دانشگاه شدم امروز هیچی نمی تونست حالمو
بگیره... همش هم به خاطر خبری بود که شنیده بودم... دیشب تصمیم گرفته
بودم به مهرداد بگم مطمئنا باور می کرد بچه ی خودشه...

قبل از اینکه کلاسم شروع بشه می خواستم باهاش حرف بزنم. به سمت دفتر
اساتید رفتم... در نیمه باز بود سرکی کشیدم که با دیدن مهرداد که در حال
جمع کردن وسایله چشمam برق زد.

خداروشکر که تنها بود .. بدون در زدن رفتم داخل... با دیدنم دست از جمع
کردن برداشت و با اخم نگاهم کرد و گفت :

—چیزی شده؟

سر تکون دادم :

—آره باید باهات حرف بزنم.

با جدیت گفت:

—کار دارم بذار پرای بعد.

—اما خیلی مهمه... باید بدونی...

—ترانه گفتم بعد!!

—دارم بہت میگم مهمه .

کلافه پوفی کرد و با جدیت گفت:

میشنوم .

لبامو تر کردم و مردد گفتم :

من... در واقع دیروز که ...

با باز شدن در حرف تو دهنم نصفه موند .

برگشتم و با دیدن الناز اخمام در هم رفت...اما اون بی تفاوت نیم نگاهی به من
انداخت و رو به مهرداد گفت:

مهرداد مامان پیله کرده عکس حلقه هامونو براش بفرستیم... خواهش می
کنم امروز کاراتو ردیف کن بریم حلقه بخریم . مامی سه هفته‌ی دیگه اینجاست

مهرداد بدون توجه به من جواب داد :

ببخش عشقم... امروز تماما در اختیارم...

یه تای ابروی دختره بالا پرید و معنا دار به من نگاه کرد .

حس می کردم هر لحظه ممکنه پس بیو قدم . بهش گفت عشقم... گفت
حلقه... .

DONYA NEMAMNOE
اشک تو چشمام جمع شد... مهرداد بی تفاوت نگاهم کرد و گفت:

کارتون چی بود خانم زند؟

حتی نمی تونستم حرف بزنم . به سختی گفتم:

۵... هیچی! چیز مهمی نبود .

خواست لب باز کنه که اجازه ندادم و با سرعت از اتاق خارج شدم .

دلم می خواست فرار کنم... مهرداد داشت ازدواج می کرد... آره داشت ازدواج میکرد... با اون دانشجوی دلبر خارجی. با اون دختره که خوشگلیش چشم آدمو کور میکرد... با اون دانشجوی تازه وارد... هم خوابش نبود... دوستش نبود... قرار بود ازدواج کنن.

من چی؟ من یک عمر به پاش بودم چرا به من پیشنهاد ازدواج نداد؟ چرا منو نخواست؟

نمیتونم جلوی اشکامو بگیرم. بی خیال کلاسم به سمت در ساختمون دویدم... درست جلوی در محکم به یه نفر برخورد کردم. بی اعتنا خواستم برم که بازوم کشیده شد.

برگشتم... یزدان بود! متعجب به چهره‌ی اشکیم نگاه کرد... تا خواست حرف بزنه بازومو از دستش کشیدم و شروع کردم به دویدن. صداشو از پشت سرم می‌شنیدم اما برای مهم نبود... مهرداد داشت ازدواج میکرد... پس من چی؟ این بچه چی؟

خودم رو به پارک کنار دانشگاه رسوندم و روی نیمکت نشستم و از ته دل زار زدم. کاش اون دختره‌ی لعنتی انقدر خوشگل نبود تا می گفتم مهرداد برای فراموش کردن من میخواهد عذابیم بده اما حیف... حق داشت با اون ازدواج کنه. آخه من چی بودم؟

حضور یه نفرو کنارم حس کردم. برگشتم... یزدان بود. بعض دار گفتم:

— میخوام تنها باشم.

— چی شده که اینطوری زار میزني؟ بازم مهرداد؟ نکنه قبول نکرد بچه مال اوته؟

نالیدم:

— اصلا بهش نگفتم.

— پس دلیل گریه کردنت چیه؟

— داره ازدواج میکنه.

ساکت شد... فقط با اخم نگاهم کرد... نه تعجب کرد نه چیزی فقط زمزمه

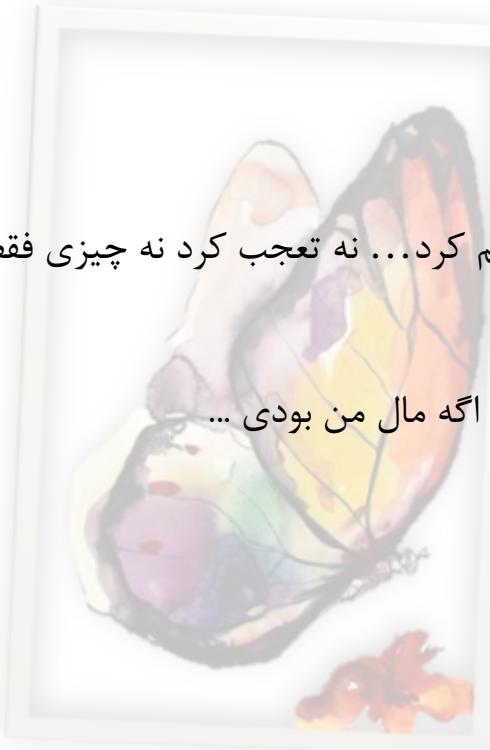
کرد:

— اون از اولشم بی لیاقت بود... اگه مال من بودی ...

پریدم وسط حرفش:

— بس کن یزدان.

کلافه نفسشو فوت کرد و گفت:

— باشه لال میشم بگو ببینم با این بچه چیکار میکنی؟ از زمان سقطشم گذشته.

— نگهش میدارم.

+ لابد میخوای بی پدر بزرگش کنی؟ اگه هم ازت پرسیدن بگی مثل مریم مقدس

خود به خود حامله شدی؟ میخوای چیکار کنی با شکم پر بیای سر کلاس

بشینی و زر زرای بقیه رو گوش کنی؟

صداش رفته رفته اوج می گرفت. حرفash بیشتر داغ دلمو تازه میکرد...

بسه یزدان .

باشه... من خفه میشم... اصلا گم میشم اما تو بشین فکر کن نا کی میخوای تو فلاکت مهرداد دست و پا بزنی؟ با یه اشتباحت پرتت میکنه تو آشغال دونی و یکی دیگه رو میشونه جات تو هم هر بار مثل احمقها براش زار میزني . متسافم ترانه ولی دیگه شورشو در آوردی اون استاد کوه غرور به درد تو نمیخوره .

خیره نگاهم کرد و بدون حرف رفت... به خودم که نمیتونستم دروغ بگم... حق با یزدان بود.. من یه احمق بودم که هر بار بازیچه‌ی مهرداد میشدم و باز هم مثل دیوانه‌ها دنبالش میرفتم اما کافی بود .. دیگه مهرداد مال من نیست داره ازدواج میکنه . یادگاریش هم میشه این بچه که هیچ وقت نباید بفهمه مال او نه... هیچ وقت.

بی حوصله سر کلاس نشسته بودم... ساعت اخر بود و با مهرداد کلاس داشتم .

از صبح که فهمیده بودم داره ازدواج میکنه تا الان اخمام از هم باز نشده بود... یزدان هم راه به راه بهم چشم غره می رفت و اخم میکرد . انگار تقصیر منه که مهرداد انقدر نامرد...
DONYAIE MAMNOE

در کلاس باز شد و اول الناز داخل او مددستام ناخودآگاه مشت شد.

تیپش، چهره اش همه و همه فوق العاده بود. بی تفاوت به بقیه ردیف های اول نشست طولی نکشید که مهرداد وارد شد.

مغورانه قدم بر میداشت . دستمو روی شکم گذاشت . یعنی ممکن بود بچم یه پسر باشه مثل خودش ؟

مهرداد تا خواست حرف بزنه یکی از بچه ها گفت :

_استاد موضوع آزاد بدید یه خورده حرف بزنیم.

مهرداد با اخم جواب داد:

_لازم نکرده ... درساتون عقبه!

همون لحظه صدای الناز بلند شد:

_راست میگه استاد! همش که نشد درس ... اینطوری بچه ها از کلاس زده میشن ... حداقل نیم ساعت درسو تعطیل کنید حرف بزنیم .

نگاه عمیق مهرداد به الناز داشت دیوونم میکرد... مخصوصا وقتی گفت:

_فقط نیم ساعت.

صدای ایول گفتن بچه ها بلند شد ... تحمل اونجا موندنو نداشت... از جام بلند

شدم و گفتم:

DONYAIE MAMNOE

_اگه اجازه بدید این نیم ساعت رو برم بیرون.

بدون حرف بهم خیره شد و در آخر فقط گفت:

• برو .

سر تکون دادم و وسایلمو جمع کردم و جلوی سنگینی نگاهشون از کلاس زدم
بیرون .

هنوز چند قدم نرفته بودم که صداش از پشت سرم او مد
صبر کن .

دستامو مشت کردم ... لعنتی دیگه چی از جونم می خواست ؟
او مد و مقابلم وایستاد .. با اخم گفت:

قبل از کلاس یزدان یه سری چرت و پرت می گفت .

رنگ از رخم پرید . با تنه پته گفتم:

چ ... چی می گفت ؟

موشکوفانه نگام کرد و گفت :

چرا رنگت پرید ؟

دستمو به صورتم کشیدم.

رنگم ؟ نه ... رنگم چرا بپره ؟

با شک نگام کرد و گفت :

ممکنه اینجا سوتفاهمی بشه ... بریم اتاق اساتید حرف بزنیم.

حتی حال مخالفت کردنم نداشتم.

دنبالش رفتم ... وارد اتاق شد و وقتی من هم وارد شدم در رو بست .

با فاصله ی کم مقابلم وایستاد و با اخم گفت:

یزدان دوست پسرته ؟

نگاهی به قیافه‌ی عصبانیش انداختم و خودمو زدم به خریت :

— متوجه‌ی منظورتون نمیشم؟

خشن تر شد :

— اون روی سگ منو بالا نیار ترانه پرسیدم یزدان دوست پسرته؟

پوزخندی زدم :

— باشه یا نباشه؟ چه فرقی به حال تو داره؟ تو که داری ازدواج می‌کنی.

به بازوم چنگ زد و غرید:

— حق نداری به خاطر این موضوع به اون بی همه چیز رو بدی. هیچی اون طوری
که تو فکر می‌کنی نیست. منو الناز...

پریدم وسط حرفش و گفتم :

— بهم میاین.

غرید:

— مزخرف نگو.

— مزخرف رفتار توعه که با وجود نامزدت داری منو بازخواست میکنی... من با
یزدان باشم یا نباشم به تو چه؟

— حق نداری باشی... تو مال منی احمق میفهمی؟ مال من.

با عصبانیت خندهیدم :

— جالبه... داری ازدواج میکنی و این حرفو به من میزنی... نامزدت میدونه؟

با دندون های بهم فشرده بهم نزدیک شد و گفت:

سوال منو جواب ندادی؟

یه قدم رفتم عقب... از اینکه هر بار مهرداد برام جایگزین پیدا کنه و من همیشه باشم خسته شده بودم.. با پوزخند گفتمن:

آره... دوست پسرمه...

رگ های گردنش کاملا مشخص شده بود... با چهره ای سرخ شده بهم نزدیک شد... چسبیدم به دیوار... فاصله اش با هام کم شده بود... خیلی کم.

غاید:

می دونه؟

گیج گفتمن:

چیو؟

چونمو گرفت و توی صورتم با نگاه معناداری زمزمه کرد :

اون شبو! میدونه مال منی؟

زبونم از این نزدیکی بند او مده بود. مثل خودش زمزمه کردم:

تو چی؟ نامزدت میدونه؟ اینم میدونه داری منو بازخواست میکنی؟ من احمق بودم... من عاشق بودم و هر بار می بخشیدمت... دخترا تحمل خیانت ندارن پس به خاطر عشق جدیت برو عقب.

الناز میدونه، بهش گفتم... بهش گفتم عاشق یه دانشجوی آشنا شدم... گفتم
یه دروغگوی خائنی.

با عصبانیت نگاهش کردم... خونسرد گفت:

از اون شارلاتان جدا میشی.

نمیشم...

تو مال منی.

آخرش که چی؟ یزدان منو همه جوره قبول داره.

خشن غرید:

خفه شو!

پوزخندی زدم:

هنوز منو دوست داری نه؟ هنوز نتونستی منو فراموش کنی فقط به خاطر غرور
مسخرت جفتمونو عذاب دادی.

دستشو از زیر چونم برداشت و به کمرم چنگ زد و خونسرد گفت:
دوستت ندارم. فقط...

نگاهی به لبام کرد و ادامه داد:

میخوامت... مزت هنوز زیر زبونمه... میخوام قبل ازدواج یه بار دیگه طعمتو
بچشم...

ناباور نگاهش کردم. چی داشت میگفت؟

سرشو آورد نزدیک صورتم، چشمای خمارشو دوخت بهم و زمزمه کرد:

فقط یه شب.

با عصبانیت هلش دادم عقب و گفتم:

هیچ معلوم هست چی میگی؟ زده به سرت؟ من بمیرمم دیگه گول تو رو
نمیخورم.

خونسردانه شونه بالا انداخت:

میل خودته... اگه نیای...

مکث کرد و گفت:

اگه نیای قید سه تا درسی که با من داری و بزن.

زبونم بند او مده بود... خدای من چی داشت می گفت؟

با تته پته گفتم:

مزخرف میگی...

با همون خونسردیش گفت:

نه... خدارو چه دیدی شاید اگه نیای بی رحم تر بشم و اسمتو برای همیشه از

این دانشگاه خط بزنم. می دونی که می تونم؟

تو این کارو نمیکنی.

نمیکنم در صورتی که امشب بیای...

خدای من این مهرداد رو نمیشناختم... از من چی می خواست ؟

لبخند محوی زد و گفت:

زودتر از شوک در بیا و بیا سر کلاست... من زیاد بخشنده نیستم که از غیبت
غیر موجه بگذرم .

حرفش و زد و در کمال خونسردی از اتاق بیرون رفت و منو با یه بهت و ناباوری
تنها گذاشت .

با قیافه‌ی وا رفته به سمت کلاس رفتم . اصلا نمی دونستم با چه انژی میخوام
سر کلاس بشینم .

پیشنهاد مهرداد بدجوری داغونم کرده بود... منو فقط برای یک شبش
میخواست... همیشه همین بود...

با قیافه‌ی نزار در کلاس رو باز کردم... مهرداد با جدیت مشغول تدریس بود...
نیم نگاهی بهم انداخت و بی توجه دوباره مشغول شد... سر جام نشستم و خیره
به تخته به حرفاش فکر کردم... میخواست قید درس خوندنم بزنم؟ که به
خواستش عمل کنم و برای یک شب بیخیال غرورم خودمو به دستش بسپرم؟
که بعد هم مثل یه اشغال پرتم کنه و با الناز ازدواج کنه مثل هر بار که ازم
سوءاستفاده میکرد.

کل اون ساعت رو خیره به مهرداد بودم... جذاب بود، مغرور بود... لابد من رو
هم در حد یک شب هم خوابی میدید!

نه از درس اون ساعت فهمیدم نه از درس ساعت های بعد فقط مثل مجسمه سر کلاس ها نشستم و بلند شدم... ساعت آخر هم با حالی خراب راهی خونه شدم.

وقتی رسیدم بی حال خودم رو روی تخت پرت کردم و بدون اینکه چیزی بخورم به عقربه های ساعت خیره شدم...

ساعت نه شب شد و من همچنان خیره به ساعت بود... یازده شد و من همچنان داشتم به این فکر میکردم که چرا؟ چرا مهرداد من رو واسه‌ی خودم نخواست؟ هیچ وقت... حتی یه بارم ازم خواستگاری نکرد.

ساعت یازده و نیم شد که صدای زنگ موبایلمن بلند شد. به صفحه اش نگاه کردم... با دیدن اسم مهرداد پوزخندی زدم و تماس و وصل کردم و قبل از اینکه اون حرف بزنه گفتم:

فردا انصراف میدم آقای آریافرد... به لطف شما بیخیال دانشگاه‌میشم.

حرفمو زدم و تماسو قطع کردم. فکر کرد من کیم؟ یه هرزه که هر بار بخواهد میرم توی تختش و سرویسش می‌کنم؟

لعنت به تو مهرداد... لعنت به تو...

DONYAIE MAMNOE

صبح زودتر از همیشه بیدار شدم... تصمیم‌م برای انصراف جدی بود دلیل مهمشم بچه‌ی توی شکمم بود نمیخواستم مهرداد اوно ازم بگیره یا بهم لقب هرزه بودن رو بده. ترجیح میدادم بچه‌رو قایم کنه تا هیچ وقت نفهمه.

حاضر شدم و بدون خوردن صباحانه عزم رفتن کردم. کفشاومو پوشیدم... در حیاطو باز کردم خواستم برم بیرون که یه نفر هلمنداد داخل و در رو بست.

چشمامو با حرص بستم... حدس اینکه کیه سخت نبود... چشمامو باز کردم و
با قیافه‌ی برزخی مهرداد روبه رو شدم.

با زومو فشار داد و غرید:

حالا کارت به جایی رسیده که برای من دم در اوردی؟

دم در نیاوردم تصمیم گرفتم قید دانشگاه رفتنو بزنم خودت اینو گفتی..

یعنی بودن با من انقدر برات سخت شده؟ نکنه میخوای به اون دوست پسر
شارلاتانت خیانت نکنی؟

من فقط نمیخوام بازیچه‌ی دست تو بشم.

یه مدت من بازیچه‌ی تو بودم حالا جامون برعکس بشه چی میشه؟

من هیچ وقت اینطوری عذابت ندادم مهرداد مزخرف نگو.

آره راست میگی تو همیشه از پشت خنجر زدی منه احمق هر بار
بخشیدمت...

DONYAIE MAMNOE
عوضش کم نداشتی، با یه اشتباهم یه دختر دیگه رو آوردي به جام راحت
خیانت کردی...

من تا وقتی با تو بودم بہت خیانت نکردم اینو بفهم احمق...

کلافه گفتم:

آره... مینا چی؟ یادت رفته؟

پوزخند زده:

بهت ثابت کردم توله‌ی شکمش مال من نیست.

اما باهاش رابطه داشتی نداشتی؟

قرار نیست من با هر دختری باشم بیاد ادعا کنه ازم حامله است.

انقدر عصبانی بودم که از دهنم در رفت و گفتم:

یعنی اگه بهت بگم حاملم باور نمیکنی؟

چشماش برق زد و ناباور نگاهم کرد... تازه فهمیدم چی گفتم... زبونم بند اوmd
و با تته پته گفتم:

مثال زدم جدی نگیر.

بی توجه به حرفم بازوها مو گرفت و با هیجان پرسید :

حامله‌ای؟

ترسیده گفتم:

چرا مزخرف میگی مهرداد فقط مثال زدم .

هیجانش پر کشید و جاش رو به یه اخم غلیظ داد... پسش زدم و گفتم:

مگه تو کلاس نداری؟ برو به کلاست برس منم انصراف میدم نگران نباش....

غاید:

حق همچین کاری رو نداری .

با پوزخند گفتم:

خودت گفتی جناب استاد... دو راه پیش روم گذاشتی منم این راهو انتخاب
کردم... بمیرمم نمیدارم دستت بهم برسه .

لبخند جذابی زد و با چشمای خمار بهم خیره شد... با یه حرکت دستش رو دور
کمرم حلقه کرد و قبل از اینکه قصدش رو بفهمم نرم لب هاشو روی لب هام
گذاشت .

شوک زده نگاهش کردم... چشماشو بسته بود و با ملایمت لبامو به بازی گرفته
بود . با عصبانیت دستمو بالا بردم و پسش زدم... لباش که از روی لبام برداشته
شد با حرص گفتم:

—چطور جرئت میکنی؟

با چشمای خمار شده جواب داد :

—به من خیلی بدھکاری خانم زند... خیلی بیشتر از اینا ..

و دوباره لبهاشو روی لبهاام گذاشت .. این بار با یه خشونت بیشتر..

دستمو بالا بردم که هر دو دستمو گرفت و هلم داد داخل خونه... هر چه قدر
سعی میکردم نمیتونستم از دستش خلاص بشم انقدر محکم گرفته بودتم که
نمی تونستم تکون بخورم ..

همون طوری که مشغول بوسیدنم بود به سمت اتاق خواب رفت پرتم کرد روی
تخت... فرصتو غنیمت شمردم خواستم فرار کنم که خیمه زد روم و خش دار
گفت:

DONYAIE MAMNOE

—بهرت گفته بودم بیشتر از اینا بهم بدھکاری ..

سرم رو توی بالش فرو بردم و اشک ریختم... صدای مهرداد بیشتر اعصابمو بهم
می ریخت:

گریه نکن!

داد زدم :

خفه شو برو بیرون .

دستشو سر شونم گذاشت و وادارم کرد برگردم .

برگشتم و با چشمای اشکی به قیافه‌ی خونسردش نگاه کردم . خم شد و با پشت
دست اشکامو پاک کرد و گفت:

معذرت میخوام .

معذرت خواهی تو به دردم نمیخوره مهرداد ... نمیخوام ببینمت نشنیدی چی
گفتم ؟

بی توجه به حرفم دستشو روی شکم برهم کشید و گفت:

درد داری؟

هه برات مهمه؟

آره مهمی برام ...

مهمن بودم که به زور اینکارو کردی نه؟

بهتر بودم خودت باهام راه میومدی .

از این همه پروییش حیرت زده شدم و نالیدم:

داری انتقام میگیری نه؟

نه دارم سعی می کنم خودمو آروم کنم .

اون وقت برات مهم نیست من داغون میشم؟

پوزخند زد:

—چرا مگه بار اولته؟

با حرص گفتم:

—خیلی بیشعوری...

—نه نیستم فقط میخواهم فکرت انقدر درگیر من بشه که اطراف اون پسره‌ی حروم زاده نپلکی.

—اون وقت تو هم راحت به زن و زندگیت بررسی؟

خنده‌ی محی روی لبشن اوmd که بیشتر عصبانیم کرد.

خواستم بلند بشم که متوجه‌ی وضعیتم شدم. با خشم گفتم:

—برو بیرون.

معنادر گفت:

—کی لختت کرد؟ من حالا از کی میخوای رو بگیری؟ من؟

—خیلی پستی. نامزدت برات مهم نیست؟

با لبخند گفت:

—مهمه، خیلی هم مهمه!

—پس چطور بدون عذاب و جدان بهش خیانت می‌کنی؟

با همون شیطنت گفت:

—می دونه.

حیرت زده گفتم:

میدونه؟

سر تکون داد :

آره نامزدم زیادی روشن فکره مثل تو حسود و لوس کوچولو نیست.

حس میکردم دود از سرم بلند میشه... این بار طاقت نیاوردم و جیغ کشیدم:

تموششش کن .

خنده اش به هوا رفت...

حتى الانم حسوديت شد....

انقدر عصباتی بودم که بدون فکر گفتم:

حسودیم نشده... میفهمی حسودیم نشده... اونی که باید حسادت کنه تویی
چون من دارم ازدواج می، کنم شنیدی؟ دارم ازدواج میکنمم.

لبخند روی لبشن ماسید. کم کم اخماش در هم رفت و با قیافه‌ی کبود شده از خشم گفت:

مِنْ خَرْفَ نَگُو

تازه فهمیدم ہے، گفتہ اما نمیشد حرمہ عوض کنم: با تته بتھ گفتہ:

مُزخرف نمیگم یزدان ازم درخواست ازدواج کرد منم...

ما عربده ای، که کشید صدام خفه شد :

بین دهنتو ...

با خشم از جاش بلند شد و به موهاش چنگ انداخت... کلافه دور اتاق راه می‌رفت و زیر لب با خودش هذیون میگفتم.

هم از دروغی که گفتم مثل سگ پشیمون بودم چون بالاخره گندش در میومد
هم خوشحال بودم چون مهرداد داشت احساس منو تجربه میکرد . بکش آقا
مهرداد بیشتر از اینا حقته

با کلافگی وایستاد و گفت:

— بهمش بزن.

متعجب گفتم :

— چی؟

عصبی به سمتم یورش آورد و موبایلمن و از کنارم برداشت و به سمتم گرفت تند
تند گفت:

— زنگ بزن هر قول و قراری که باهاش گذاشتیو کنسل کن .

پوزخند زدم:

— که چی بشه؟

— ترانه اون روی سگ منو بالا نیار گفتم بپش زنگ بزن ...

با غرولند بلند شدم و همونطور که ملافه رو جلوم گرفته بودم لباس بلند کنارمو
برداشتیم و زیر سنگینی نگاه مهرداد پوشیدمش .

از جام بلند شدم ... زیر دلم تیر می کشید اما جرئت نداشتیم بگم چون مهرداد
پیله می کرد بزیرم بیمارستان و من نمیخواستیم بفهمه حاملم .

با خونسردی ظاهری به سمت در اتاق رفتیم که از جا پرید و بازو مو گرفت.

برگشتم و گفتم:

خود تو خسته نکن مهرداد به اندازه‌ی کافی تو زندگیم سرک کشیدی.

سرک می‌کشم چون مال منی.

عصبی فریاد زدم:

نیستم من مال کسی نیستم... اما تو نه، تو به یه دختر
دیگه تعهد داری می‌فهمی اینو؟ می‌فهمی یعنی چی؟ می‌فهمی خیانت کردن چه
دردی داره؟ من که فراموشت کردم من که از زندگیت رفتم پس دردت چیه؟
دردت چیه که هر بار یه شکلی؟ منم باید بشم عروسک خیمه شب بازی تو و هر
سازی زدی برقصم. برو بیرون هم از این خونه هم از زندگیم گورتو گم کن
نمی‌خووامت می‌فهمی؟ دیگه نمی‌خواااامت.

با خشم چند دقیقه نگام کرد... صورتش رسما به کبودی می‌زد.

یه جوری نگاهم می‌کرد انگار که بی لیاقتم اما خوب منم حق داشتم.

بدون اینکه چیزی بگه به کتش چنگ زد و با همون دکمه‌های باز پیراهنش از
خونه زد بیرون.

پشیمون شدم از حرفام عصبانی بودم اما در هر حال دوست داشتم نزدیکم
باشه... نه اینکه اخم و تخم کنه... حیف... حیف که داری ازدواج می‌کنی
مهرداد و گرنه با هر ترفندی بود نگهت میداشتم و می‌گفتم که قراره بابا بشی.
از تصور بابا شدن مهرداد لبخندی روی لبم نشست و بیخیال تمام اتفاقات
لبخندی زدم

بی حوصله وارد ساختمن دانشگاه شدم. زودتر از کلاسم او مده بودم چون
حوصله‌ی خونه رو نداشتمن. داشتم برای خودم قدم می‌زدم که با دیدن یزدان و

مهرداد برق از سرم پرید. مهرداد داشت با عصبانیت حرفی به یزدان میزد و یزدان هم با لبخند محظی روی لباس گوش میداد.

به سمت شون پا تند کردم اول یزدان متوجه شد و بعد مهرداد که با دیدن من حرفش رو قطع کرد. دیگه مطمئن شدم مهرداد از دروغم به یزدان گفته.

وای خدایا آبروم رفت. هم جلوی مهرداد هم یزدان... لب گزیدم که یزدان با مهربونی گفت:

ـ صبح بخیر عزیزم.

متعجب از لحنش به مهرداد نگاه کردم .. طوری به یزدان خیره شده بود که انگار میخواست گردنش رو بشکنه. یزدان اما با همون لبخندش دست دور کمر من حلقه کرد و گفت:

ـ خوبی خانم؟

آب دهنمو قورت دادم و باز به مهرداد خیره شدم... نگاه به خون نشسته اش به دست یزدان قفل شده بود . چشمم به دست مشت شدش افتاد بعید نبود اگه هر لحظه اون مشتو تو صورت یکیمون می کوبید و آبروریزی راه می نداخت. از یزدان فاصله گرفتم و ضعیف گفتم:

ـ مرسی.

DONYAIE MAMNOE

یزدان با همون لبخندش برگشت سمت مهرداد و گفت:

ـ خوب استاد... میدونم نگران دانشجو هاتون بودید ولی منو ترانه انقدر بهم علاقه داریم که دل همو نشکنیم.

چشمکی زد و دست منو گرفت و بی توجه به قیافه‌ی بہت زدم زیر سنگینی نگاه به خون نشسته‌ی مهرداد من رو به سمت کلاس کشوند.

وارد کلاس شدیم که دستمو از دستش کشیدم و با عصبانیت گفتم

—هیچ معلومه چیکار می کنی؟

لبخند محوی زد و معنا دار گفت

—همون کاری که تو می خوای بکنم... خودت به مهرداد گفتی قرار نامزد من
باشی.

جا خوردم...

—م... مگه چی بهت گفت؟

—گفت محترمانه گورمو گم کنم گفت میدونه من شارلاتانم لیاقت تو رو ندارم...

—تو چی گفتی؟

با شیطنت گفت

—منم گفتم محاله نامزد عزیزمو ول کنم.

خجالت زده گفتم

—متاسفم یزدان خیلی تحت فشارم گذاشت مجبور شدم دروغ بگم.

با حالت خاصی نگام کرد و گفت

—دروغ قشنگی گفتی

دستپاچه شدم

—ببخشید لازم نیست نقش بازی کنی من کم کم خودم به مهرداد میگم دروغ
گفتم.

بی توجه به حرفم با جدیت گفت

ترانه...؟

هوم؟

دستی به گردنش کشید و گفت

بعد کلاس باید باهات حرف بزنم

راجع به؟

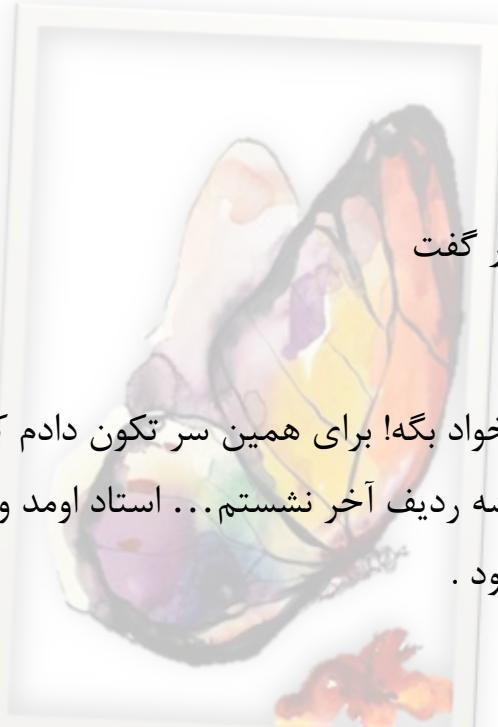
با مکث گفت

خودمون...

گیج نگاهش کردم که با اصرار گفت

خواهش می کنم بیا...

خودمم کنچکاو بودم چی میخواه بگه! برای همین سر تکون دادم که لبخندی زد
و از کنارم گذشت. مثل همیشه ردیف آخر نشستم... استاد اوmd و درس داد اما
من تمام فکرم پیش مهرداد بود.

*

روی صندلی که یزدان برام کنار کشید نشستم. رو به روم نشست و گفت

چی می خوری؟

DONYAIE MAMNOE

زمزمه کردم

قهوه.

سر تکون داد و سفارش دو تا قهوه و یه کیک داد.

گارسون که رفت پرسیدم

یا هام چی کار داشتی یزدان؟

خودشو جلو کشید و جدی شروع کرد

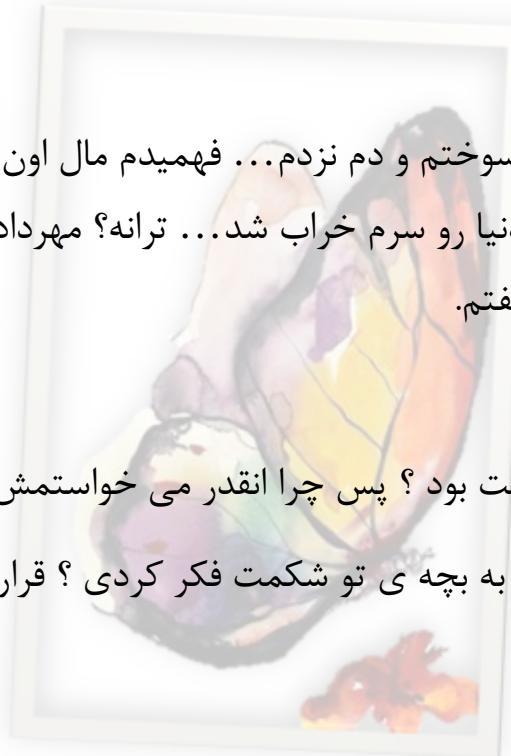
می دونی که چقدر دوست داشتم و برای به دست اوردن هر کاری کردم؟

ساکت شدم از این حرفash به کجا می خواست برسه؟ ادامه داد

من هنوز دوست دارم ترانه.

حیرت زده نگاهش کردم

هر بار که با مهرداد دیدمت سوختم و دم نزدم... فهمیدم مال اون شدی اون
شبم فهمیدم ازش حامله ای دنیا رو سرم خراب شد... ترانه؟ مهرداد لیاقت تو
رو نداره اینو از روز اول بہت گفتم.

ساکت شدم... مهرداد بی لیاقت بود؟ پس چرا انقدر می خواستمش؟

الانم که داره ازدواج می کنه به بچه‌ی تو شکمت فکر کردی؟ قراره چیکار
کنی با اون بچه؟

زمزمه کردم

نمی دونم.

DONYΔIEMAMNOE
_هه اره با شکم پر بدون حلقه‌ی ازدواج بشین سر کلاس هر کی هم ازت پرسید
بگو از استادم حاملم فکر کردی اگه مهرداد بفهمه چی کار می کنه؟

نالیدم

نمی دونم...

من می دونم مثل همیشه خوردت میکنه نهایتش اینه باور کنه و بچه رو ازت
بگیره تا با زنش بزرگش کنه .

سرمو بین دستام گرفتم

تموش کن یزدان.

در واقع اونی که باید تموش کنه تویی... تموش کن
اما آخه چطوری ?

دستشو خم کرد و چونمو گرفت وادارم کرد نگاش کنم و با لحن خاصی زمزمه
کرد

با من ازدواج کن!

بهت زده نگاهش کردم که گفت
نمیگم همه رقمه چون میدونم دلت گیر یکی دیگست... صوری یا هر شکلی
تو بخوای... به خاطر بچه ی توی شکمت ترانه... نمیخواهم بعد از این همه
عذاب کشیدن زر مفت بقیه رو هم گوش بدی .. با من ازدواج کن تا هر وقت که
تو بخوای کاری باهات ندارم فقط میخواهم تکیه گاهت باشم... می خوام...

هنوز حرفش تموم نشده بود از جا بلند شدم انقدر سریع که صندلی زیر پام با
صدای بدی عقب رفت و همه بهم نگاه کردند.

تحمل اونجا موندنو نداشتم برای همین بدون اینکه چیزی بگم از کافی شاپ زدم
بیرون ...

بهت زده راه افتادم و بدون اینکه حواسم به مسیر باشه قدم زدم. یعنی من به
خاطر بچم باید کسی ازدواج می کردم که هیچ حسی بهش ندارم؟
آخه چرا؟

پیشنهاد یزدان منطقی بود اما تصور اینکه به کسی جز مهرداد بله بگم برام درد
اور بود... خدایا من نمیتونستم.

نمیدونم چقدر برای خودم راه رفتم فقط میدونم بارون گرفته بود و من انقدر
حالم بد بود که بی خیال خیس شدن لباسام به راهم ادامه دادم.

با صدای بوق ماشینی سرم رو برگردوندم. دوتا پسر جوون توی ماشین مدل بالا
به من نگاه میکردن.

YKİYİSHÖN BA NİGAH HİİZİ Kİ BEHM ANDAHAT GİFT

آخى كوجولو زير بارون موندى؟ بپر بالا خودم گرمت مى كنم.

بی خیال نگاهمو ازشون گرفتم و به راهم ادامه دادم... لامصبا دست بردار نبودن
کنار به کنارم میومدن و حرف های خجالت آوری می زدن.

متوجهی ویبرهی موبایل توی جیبم شدم... از جیبم بیرون آوردمش شماره‌ی مهرداد بود... انقدر حالم خراب بود که دیدن شمارش هیچ حسی بهم نداد.

خنثی تماس و وصل کردم و به صدای عصبانیش گوش دادم

—کدوم گوری هستی؟

نگاهم رو به خیابون نالشنا دوختم و زمزمه کردم.

—نمی‌دونم.

ولوم صداش بالا رفت

—اون روی سگ منو بالا نیار ترانه بہت گفتم کجاوی؟

همون لحظه پسره توی ماشین گفت

—ای بابا ناز نکن سر قیمت باهات کنار می‌ایم.

انگار صدا به گوش مهرداد رسید که عصبانی عربده کشید

—آدرس اون جهنم دره‌ای که هستی و بده ترانه بده و گرنه اگه من پیدات کنم زندت نمیدارم... نگاهمو دور تا دور خیابون چرخوندم و با دیدن تابلو آدرس دادم که بی‌حرف قطع کرد.

بارون هر لحظه شدید تر می‌شد. رفتم یه گوشه وایستادم اون دو تا پسر هم که دیدن من بی‌بخارم دست از مزاحمت برداشت و رفتن.

ده دقیقه‌ای همونجا و ایستاده بودم که ماشین مهرداد با سرعت جلوی پام ترمز

زد.

تکیه مو از دیوار گرفتم از ماشینش پیاده شد و با خشم به سمتم اوmd و وقتی بهم رسید چنان بازومو توی دستش فشد که اخم در اوmd .

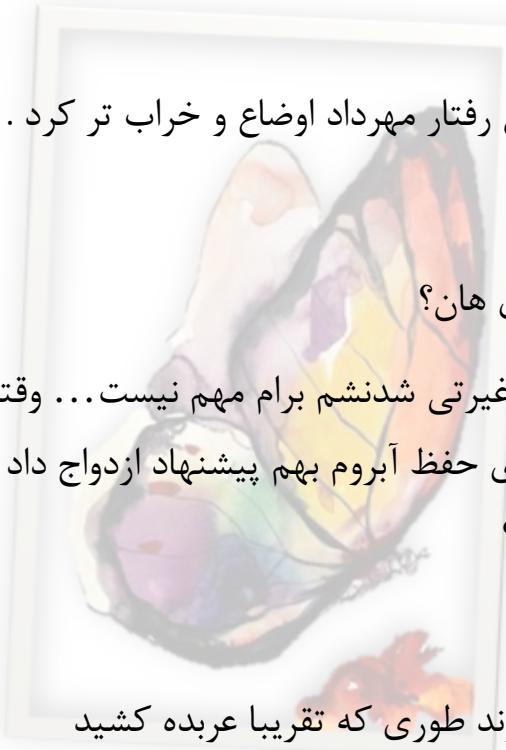
بدون حرف منو به سمت ماشینش کشوند و پرتم کرد داخل. خودشم سوار شد...

حالم بدجوری خراب بود و این رفتار مهرداد اوضاع و خراب تر کرد .

بی توجه به حالم فریاد زد :

_تا الان کدوم قبرستونی بودی هان؟

پوزخندی زدم... امروز حتی غیرتی شدنشم برای مهم نیست... وقتی ولم کرد و رفت... وقتی یه نفر دیگه برای حفظ آبروم بهم پیشنهاد ازدواج داد پس غیرت مهرداد به چه دردم می خورد؟

سکوتمن عصبانیتشو به اوج رسوند طوری که تقریبا عربده کشید

_با توعم کری ؟؟؟؟

DONYΔIEMAMNOE

زمزمه کردم

_نگران نباش... با یزدان بودم.

به یک باره ساکت شدم... سکوت ماشین رو فقط صدای نفس های نامنظمش می شکست .

با فکی قفل شده نگاهم کرد و غرید

— پس چرا خیس از آبی؟ چرا اینجایی؟ چرا اون مزاحما اون چرت و پرتا رو بهت
می گفتن؟ هوم؟ چرا؟

— چون بعد از صحبت با یزدان پیاده او مدم اینجا.

حیرت زده گفت

از دانشگاه؟

سر تکون دادم .. با خشم فرمون رو توی مشتش فشار داد و غرید

— چرا؟

لبخند تلخی زدم و گفتم

— چون داشتم به این فکر می کردم که مجازاتم رو چقدر سنگین بردی ... اره
واسه‌ی انتقام از اون بابای پست فطرتت بہت نزدیک شدم اما دیدی که ...

پرید وسط حرفم

— تموم کن این مزخرفات تکراری رو.

ساکت شدم و دیگه چیزی نگفتم ... چند دقیقه‌ای سکوت کرد و بعد به سختی

گفت

DONYΔIEMAMNOE

— قصدت با یزدان جدیه؟

با پوزخند زمزمه کردم

— نمی دونم ولی شاید جدی بشه ... چون تنها کسی که منو با بچه‌ی توی
شکمم قبول داره اونه ...

سرش چنان به سمتم برگشت که حس کردم استخونهای گردنش خورد شد.

حیرت زده لب زد:

—چی گفتی؟

ساکت بهش زل زدم که به سختی گفت

—ح... حامله ای؟

—بگم آره باور می کنی؟

ناباور به رو به رو خیره شد... هر چند لحظه بر می گشت و نگاهم می کرد و
دوباره بدون اینکه چیزی بگه زل می زد به رو به رو...

بالاخره به حرف او مدنده:

—چند وقته؟

زمزمه کردم

—سه ماه...

—چرا نگفتی؟

—می گفتم که چی بشه؟ الان هم توقعی از تو ندارم به هر حال داری ازدواج می
کنی من...

نداشت حرفمو تموم کنم و با خشونت در آغوشم کشید.

مات موندم. خشن دار گفت

باعورم نمیشه...

یعنی الان خوشحال شد؟ من فکر می کردم مثل مینا میگه برو سقطش کن یا
حداقل می گفت بچه مال من نیست اما الان حتی نپرسید... یعنی بهم اعتماد
داره؟

پسش زدم و به سختی گفتم

دست به من نزن.

برعکس چند دقیقه قبل لبخندزد... کم کم لبخندش تبدیل به قهقهه شد...
با شادی می خندهید.

سرشو به عقب پرت کرده بود و بی وقفه می خندهید.

متعجب نگاهش کردم که گفت

یعنی من دارم بابا میشم؟

برام قابل باور نبود این خوشحالیش...

از ماشین پیاده شد و بی توجه به بارون شدیدی که میومد دستاشو از هم باز کرد

DONYΔIEMAMNOE

منم پیاده شدم و گفتم

چیکار میکنی دیوونه؟

بی توجه به حرفم داد زد:

خدای شکا رت.

ناباور لب زدم

_عقلشو از دست داده

برگشت سمتم و با نفس نفس گفت

_خواب که نمی بینم نه؟

_هه... یعنی انقدر خوشحال شدی؟؟؟ امروز و فردا زنت برات بچه میاره بچه ی
منو میخوای چیکار؟

به سمتم اوmd و دوباره بعلم کرد و زمزمه وار گفت

_حسود کوچولو.

با حرص گفتم

_ولم کن مهرداد فکر کردی اوضاع فرقی کرده؟

ازم فاصله گرفت اما ولم نکرد. دستشو زیر چونم گذاشت و معنadar گفت
_اره فرق کرده الان دیگه مامان بچمی...

دلم از این حرفش زیر و رو شد... گفتم

_فکر کردم وقتی بفهمی مثل مینا میخوای بچه رو سقط کنم یا میگی مال من
نیست.

DONYAIE MAMNOE

انگشتشو روی لبام گذاشت :

_هیشش... حواست باشه خودتو با کی مقایسه می کنی. اون توله ی توی شکمت
مال منهجه.. مال کسی جز من نمی تونه باشه.

ته دام داشتن قند آب می کردن از این نزدیکی از حرفاش کم مونده بود پس
بیوفتم... انگار فهمید حالمو که سرشو خم کرد و کنار گوشم گفت

تو تنها دختری هستی که دلم میخواست منو ببا کنه.
حس کردم قلبم از کار وایستاد. مرزی تا باختن نداشتم که یاد الناز افتادم... یاد
مهرداد وقتی بهش گفت عشقم...
یاد اینکه الناز قراره به زودی زنش بشه.

با حالی خراب از آغوشش بیرون او مدم و قبل از اینکه اجازه بدم حرف بزنه شروع
کردم به دویدن.

صدashو پشت سرم می شنیدم که با نگرانی اسممو صدا می زد.
بی توجه فقط می دویدم... چرا گفتم؟ چرا گفتم حاملم؟ اگه بچمو ازم بگیره
چی؟ اگه بره با الناز بزرگش کنه چی؟
داشتم می دویدم که ماشینش جلوی پام ترمز کرد. از ماشین پیاده شد و بازومو
گرفت... تقدا کردم که بی توجه در ماشینو باز کرد و وادارم کرد بشینم خودشم
سوار شد و قفل مرکزی و زد .. با گریه گفتم
ولم کن مهرداد.

ولت کنم که خودتو به کشتن بدی؟؟ چت شد یهو ؟

حرفمو فراموش کن این بچه مال تو نیست هنوز یه ماهشه.

در کسری از ثانیه صورتش کبود شد و غرید

مزخرف نگو ترانه تصمین نمیدم دست روت بلند نکنم.

بی توجه گفتم

دروغ نمیگم بچه مال تو نیست من یه ماهه حاملم اون موقع رابطه ای با تو
نداشتم.

عصبانی خندهید و گفت

_دیگه داری اون روی سگمو بالا میاری ترانه تو این مورد حتی نمی خوام
شوخیشو بشنوم حاليته؟ یا جور دیگه حاليت کنم؟ هزاریم بگی اون بچه مال تو
نیست من باور نمیکنم پس نه خودتو خسته کن نه گوه بزن به اعصاب من .

ساکت شدم... راست می گفت این مورد حتی دروغشم قشنگ نبود. مظلومانه
گفتم

_بچمو ازم می گیری؟

قاطع جواب داد

_معلومه که نه ...

ته دلم قرص شد اما گفتم

_زنت ...

وسط حرفم پرید و گفت

_ترانه من و الناز ...

DONYAIE MAMNOE

همون لحظه موبایلش شروع کرد به زنگ خوردن.

کلافه نفسشو بیرون داد و موبایلشو برداشت .

چشمم به صفحه ی گوشیش افتاد که عکس دلبرانه ی الناز روش خودنمایی می
کرد...

چقدرم حلال زاده بود. مهرداد نگاهی به شماره انداخت... منتظر بودم قطع کنه
اما تماس و وصل کرد و از ماشین پیاده شد.

موج عجیبی از حسادت به دلم چنگ انداخت. پیاده شد که چی؟ حرف های
عاشقانه شو نشنوم؟

یا شاید هم الناز نفهمه نامزدش الان کنار یه دختره... چقدر احمق بودم که با
یه حرف مهرداد خر میشدم و فکر می کردم هنوز همون مهرداد گذشته است.

بی توجه به نم نم بارون یک ربع تمام صحبت کرد و بالاخره دل کند و سوار شد
.. با دلخوری صورتمو برگردوندم...

صداش به گوشم رسید

_ترانه من ..

دستمو بالا بردم و گفتم

_میخوام برم خونه .

کلافه نفسی کشید و ماشینو روشن کرد .

انگار حرفی هم برای توضیح دادن نداشت... به زور داشتم خودمو کنترل می
کردم تا نزنم زیر گریه .

توی کل راه دوتامون سکوت کردیم... خواستم پیاده بشم که دستمو گرفت .

برگشتم... به چشمam خیره شد و گفت

_دیگه نمیخوام توی این محله و این خونه زندگی کنی بچه ی من تو شکمته
میخوام بچم تو رفاه باشه .

پوزخند زدم

نگران نباش من بهت میرسم پولتم ببر خرج عروسیت کن لازم نیست حروممش
کنی .

نداشتمن چیزی بگه و از ماشین پیاده شدم... کلید انداختم و وارد خونه شدم .
روز خیلی بدی بود اونقدر بد که دلم می خواست ساعت ها بشینم و گریه کنم.

تازه خوابم برد که با صدای زنگ از جا پریدم . از بس گریه کرده بودم چشمام باز
نمیشد... آیفون خراب بود و مجبور بودم طبق معمول برم توی حیاط درو باز
کنم .

پشت در که رسیدم با صدای گرفته ای گفتم
_کیه؟

صدای مهرداد اومد

_منم ترانه باز کن .

اخمام در هم رفت

-چی میخوای؟

DONYAIE MAMNOE

بدون اینکه جوابمو بده گفت

_باز کن این لامصبو .

_باز نمی کنم الکی واينستا.

_می دونی که اگه باز نکنی از دیوار میام بالا پس اگه میخوای آبروت جلوی
همسايه هات نره باز کن .

کلافه نگاهی به سر و وضعم کردم .. افتضاح بود . شونه ای بالا انداختم اصلا به
درک افتضاح باشه بهتر.

درو باز کردم که مهرداد بی تعارف با کلی پلاستیک خرید اوmd داخل . بدون
اینکه اهمیت بدہ رفت داخل ... هاج و واج وایستاده بودم که اوmd ...

نگاهش که به سر و وضعم افتاد یه تای ابروش بالا پرید نگاهش روی چشمam قفل
شد کم کم اخماش در هم رفت و گفت

واسه چی گریه کردی؟؟ بی توجه به سوالش حق به جانب گفت
برای چی اوmdی؟

قدمی بهم نزدیک شد و با جدیت پرسید :

ترانه ... بہت گفتم چرا گریه کردی ؟

خواستم بگم مگه برات مهمه؟ که انگار فکرمو خوند که گفت

تو گریه کنی بچم آسیب می بینه.

خندم گرفت چه بچمی هم میگه... جوگیر!

لابد اون خرت و پرتا رو هم برای بچت خریدی؟

DONYAIE MAMNOE

لبخند موزیانه ای زد و گفت

دقیقا همین طوره نکنه فکر کردی برای تو گرفتم ؟

به جای اینکه حرصم بگیره خندم گرفته بود اما با همون اخم گفتم

من به کمک جنابعالی هیچ احتیاجی ندارم .

با همون خونسردیش گفت

— تو نیاز نداری اما بچم که داره... من نمیخواه از الان کمبودی داشته باشه. با این خونه هم خداحافظی کن... یه خونه‌ی بهتر برات میخرم.

ابروهام بالا پرید

— و فکر کردی منم قبول می‌کنم؟

— مجبوری که قبول کنی.

— هه... جهت اطلاعات بگم من به پول و خونه‌ی جنابعالی هیچ احتیاجی ندارم. برای این بچه هم خودم تصمیم می‌گیرم نه تو..

با جدیت تشر زد

— ترانه...

پریدم وسط حرفش

— بس کن مهرداد اعصاب جنجال ندارم حرفمم دو تا نمیشه. خرت و پرتاتو دادی برو دیگه.

نگاهی به ساعتش انداخت و گفت

DONYAIE MAMNOE

— برم؟ یک ساعته دارم برات خرید می‌کنم. نمی‌خوای یه چای بهم بدی؟

حیرت زده موندم خدایا این بشر چقدر پرو بود.

بدون اینکه بذاره از شوک در بیام رفت داخل خونه.

با حرص دنبالش رفتم و گفتم

—مهرداد برو بیرون حوصله تو ندارم...

روی مبل لم داد کنترلو برداشت و گفت

—یه لیوان چای بده بعد میرم . خستم بخوام همین طوری پشت فرمون بشینم
تصادف می کنما.

چشمامو چند لحظه بستم .. خدایا از دست کار های ضد و نقیض این آخر دیوونه
میشم .

یه روز محل نمیذاره خودتو جر بدی جوابتو نمیده . یه روز جلوی چشمت به یه
دختر دیگه میگه عشقم یه روزم هر چی میخوای ازش دور بشی بدتر بهت
نزدیک میشه.

وقتی دید همون طور وایستادم با لبخند محظی گفت

—هر چی زودتر چایی بدی زودتر میرم گفته باشم.

با عصبانیت نگاهش کردم و ناچارا به سمت آشپزخونه رفتم... همون طوری که
چای سازو به برق می زدم زیر لب هم اموات مهرداد رو مورد عنایتم قرار میدادم .

پسره ی مغدور و خودخواه فکر کرده هر وقت هر کاری دلش بخواه میتونه انجام
بده.

چای که دم کشید توی یه لیوان ریختم اما دل خودمم خواست یه لیوان دیگه
هم پر کردم و از آشپزخونه بیرون رفتم .

مهرداد سرش توی گوشی بود و انگار داشت تایپ میکرد .. هه ... لابد داشت به
اون نامزد بدبختش دروغ می گفت که کاری براش پیش اومده .

چایی رو تقریبا کوبیدم روی میز که نصفش توی سینی چپه شد .

مهرداد سرشو بلند کرد و با نگاه شیطنت باری گفت

اوه ... چقدر خشن

کنارش نشستم و گفتم

تا کی می خوای به این مسخره بازی ادامه بدی؟

خونسرد گفت

تا هر وقت بچم بزرگ بشه اون وقت به جای تو با اون وقت می گذرونم .

چشمامو بستم، خدایا این بشر چرا انقدر منو حرص میداد ؟

نگاهی به چاییش انداختم و گفتم

چاییت سرد شد زودتر بخور .

سرشو برگردوند و با همون خونسردیش گفت

تا تو سفره رو بچینی من می خورم.

حیرت زده گفتم

DONYAIE MAMNOE

متفسر گفت

من که یادم نمیاد.

مهرداد من شام ندارم که بخوام باهات تقسیم کنم پس محترمانه برو.

اشاره ای به یکی از پلاستیکا کرد و گفت

نگران نباش برای دوتامون خریدم .

دیگه حس می کردم دود از سرم بلند میشه ... دلم میخواست تمام موها
موها ... بکشم

مهرداد لیوانشو برداشت و گفت

اگه خواستی جیغ بزنی قلبش بگو گوشامو بگیرم.

از جام بلند شدم و گفتم

میرم توی اتاقم شامتو خوردی برو من میل ندارم.

بدون اینکه بهش اجازه ی حرفی بدم رفتم توی اتاق و درو محکم بستم .

روی تخت دراز کشیدم و با حرص بالشمو بغل کردم.

احمق هر کاری که دلش می خواست می کرد آخه یه بشر چقدر می تونه زور گو
باشه؟؟

داشتمن زیر لب فحشش میدادم که در اتاق باز شد .

دیگه ظرفیتم برای امشب تکمیل بود اگه قرار برد به همین رفتارش ادامه بده
قطعاً دیوونه میشدم.

DONYAIE MAMNOE
کنارم روی تخت نشست .. حتی برنگشتم که نگاهش کنم ... تختم یک نفره بود
اما مهرداد در کمال خونسردی کنارم دراز کشید .

حرصی گفتم

اگه همین الان نری بیرون خودمو پرت می کنم زیر ماشین.

بی توجه به حرفم با لحن آرومی گفت

اینو نگاه ترانه!

متعجب از لحن آرومش برگشتیم.

به گوشیش چشم دوخته بود، انقدر جا تنگ بود که نمی تونستم صاف دراز
بکشم. به سختی دستمو زیر سرم زدم و به بغل دراز کشیدم درست مثل مهرداد.
نگاهم به صفحه‌ی موبایلش افتاد. یه اتاق صورتی بچگونه... انقدر خوشگل بود
که با لبخند خیره شدم به صفحه‌ی موبایل.

صدای زمزمه وارش رو شنیدم

به نظرت دختره یا پسر؟

تو دختر دوست داری یا پسر؟

با لبخند گفت

دختر

اخم و گفتم

اما من پسر دوست دارم.

لبخند محوی زد و گفت

کاش سه قلو بشن.

DONYAIE MAMNOE

جفت ابروهام بالا پرید

رو داری مهرداد، به خدا خیلی رو داری... سه قلو باشن به حال جنابعالی فرقی
نداره. با زنت خوشی هر از گاهی هم میای با بچه‌ها بازی میکنی این منم که باید
اون سه تا رو بزم تازه بخواهم ازدواج کنم کی منو با سه تا بچه میخواد؟

زمزمه کرد

من میخوام.

هه... نمیدونی بدون آقا دوره‌ی حرم سرا گذشت.

خندید و چیزی نگفت... صفحه‌ی گوشیشو ورق زد و این بار یه اتاق پسرونه‌ی آبی آسمونی نشونم داد... ذوق زده نگاه کردم... تصور اینکه همچین اتاقی برای بچم بسازم هم ته دلمو قنج می‌برد.

صدای مردونه‌ی مهرداد بلند شد

فکر کن ترانه یه بچه‌ی تپل میل سفید مثل تو به دنیا بیاد. یه بچه مال دوتامون.

با حرص نگاهش کردم و گفتم

الان اینو گفتی که بهم بگی من چاقم؟

صورتمو آنالیز کرد و متفکر گفت

همچین بگی نگی یه خورده تپل می‌زنی.

چپ چپ نگاهش کردم که با خنده گفت

DONYAIE MAMNOE

باشه نخور منو باربی من!

از لحنش خندم گرفت اما خودمو کنترل کردم و گفتم

نمیخای برى؟

خونسردانه گفت

نه میخوام برای بچم اتاق آماده کنم برای همین باید سلیقه‌ی مامان کوچولو
هم در کار باشه.

متعجب گفتم

از همین الان؟

اره پس فکر کردی برای چی دارم اینا رو برات نشون میدم؟ میخوام بچم حس
کنه باباش چقدر منتظرش.

این بار نتونستم جلوی لبخند از ته دلمو بگیرم.

نگاهش روی لبخندم مکث کرد اما خیلی سریع چشماشو ازم دزدید و صفحه رو
ورق زد .. این یه ست نارنجی و سبز بود همشون انقدر خوشگل بودن که ادم
دلش همشو میخواست.

ورق زد و این بار لباسارو کفش های کوچیک بچگونه بود.

_ntonstم جلوی ذوقمو بگیرم و گفتم

ای جانمهم این چقدر خوشگله.

مهرداد هم با لبخند ریزی به لباس دامن صورتی نگاه کرد و گفت

دلم از همین الان براش ضعف میره. ببینم اسمشو چی بذاریم؟

DONYAIE MAMNOE

متفسر گفتم

اوممم اگه پسر بود بذاریم آرات.

سرشو به طرفین تکون داد

نه خیر آرات ابهت نداره باید یه اسمی بذاریم که وقتی بزرگ شد همه ازش
حساب ببرن.

با تمسخر گفتم

_مثلا چی؟

یه کم فکر کرد و گفت

_مثلا داریوش یا امیرسام.

صورتم و جمع کردم و گفتم

_اه اه من عمرا همچین اسمی رو بچم بذارم.

_بچمون .

_نه خیر بچم، سلیقته ت تو اسم افتضاحه من خودم قراره به دنیا بیارم خودم
اسمشو میدارم و سلام.

مهرداد: پس یعنی من حقی ندارم؟

_نه خیر من مامانشم.

حرصی نگام کرد و گفت

_خوشبختم منم عمشم.

خندم گرفت، که با همون حرصش گفت

_یه جوری میگه من مامانشم انگار خودش تنها یی این بچه رو اورده.

گوشی رو کنار گذاشت. خودشو پایین کشید و دستشو روی شکم کشید و با

محبت زمزمه کرد

_بابایی خیلی دوستت داره .

حس کردم برق هزار ولت بهم وصل کردن. همونطوری که شکممو نوازش می کرد
ادامه داد

به دنیا که بیایی هیچ وقت نمی ذارم غصه بخوری عزیز دل بابا... هیچ وقت.
اشکم از این همه محبتیش در او مد، مخصوصا وقتی با عشق خم شدو روی شکممو
بوسید

خواب آلود وارد دانشگاه شدم، دیشب علارغم تلاش هام مهرداد نرفت که
نرفت... به گفته‌ی خودش اینقدر ذوق زده بود که می خواست با بچشم وقت
بگذرانه.

تا صبح انقدر شکممو نوازش کرد و حرف زد که دلم ضعف رفت از این همه حس
پدری.

داشتم به سمت کلاس می رفتم که یزدان جلوی راهم سبز شد.

ناخودآگاه ازش فاصله گرفتم... به سمتم قدمی برداشت و با لبخند گفت

DONYAIE MAMNOE
صبح بخیر.

صبح بخیر ببخشد یزدان من باید برم.

خواستم راهمو بکشم که دستشو جلوم گرفت و گفت
دیروز جوابی بهم ندادی.

معدب نگاهش کردم و گفتم

یزدان من ...

وسط حرفم پرید :

اگه جوابت منفیه الان نگو ترانه ... فکر کن یک هفته دو هفته یک ماه دو ماه
من منتظر می مونم.

در مونده گفتم

اما آخه زمان چیزیو تغییر نمیده .

نمیده، خیلی چیز ها رو تغییر میده لطفا اگه جوابت منفیه نگو.

سر تکون دادم و گفتم

باشه نمیگم اما الان باید برم سر کلاسم دیرم شد .

سر تکون داد به سمت کلاسم پا تندا کردم، خداروشکر که یزدان این کلاس و بر
نداشته بود اما من برای اینکه با مهرداد بیوفتم کلی واحد ازش برداشته بودم.

در کلاس و باز کردم. انگار مهرداد هم تازه رسیده بود... همونجا وایستادم و

گفتم

می تونم بشینم .

زیر چشمی نگاهم کرد . یاد دیشب افتادم... مهریونی هاش... حرفash...

لبخند محظی روی لبم نشست که از چشم مهرداد دور نموند. چشماش می
خندید اما صورتش جدی بود. با همون جدیت گفت

خیر نمی تونید بشینید کنفرانس جلسه ی قبیل رو بدید بعد می تونید بشینید .

لب گزیدم... جلسه ی قبیل چون حوصله نداشتم نیومد سر کلاس و از کسی هم
جزوه نگرفته بودم.

در مونده گفتم

_اما من جلسه ی قبل نبودم.

_جزو شو که گرفتید؟

زمزمه کردم

_نگرفتم.

_این سهل انگاری اونم برای درس من؟

حرصم گرفت دلم می خواست داد بز نم... عوضی تو مگه برای آدم حس و حال
درس خوندن می ذاری؟ گیریم امروز امتحان داشتم با ورورهای دیشب
جنابعالی چطوری می خواستم بخونم؟ واقعاً که بیشعوری مهرداد.
همه داشتم به من نگاه می کردند و همین خجالت زدم کرد.

تا اینکه مهرداد گفت

_باشه این جلسه می تونید بشینید اما درس امروز رو با توضیحات کامل تر باید
جلسه ی بعد کنفرانس بدید. ردیف جلو بشینید که حواسم بهتون باشه. .. دستمو
مشت کردم دلم می خواست یه چیزی بهش بگم آبروش بره... با حرص ردیف
جلو نشستم و تمام حواسمو به درس دادم

DONYΔIEMAMNOE

کلاس که تموم شد... زودتر از همه بلند شدم داشتم و سایلامو جمع می کردم
که فریبا یکی از دخترای کلاس از اون طرف تیکه پرونده :

ترانه یه خورده چاق نشدی؟

تیز نگاهش کردم... مهدی خندهید و گفت

آره تپل شدی خبریه؟

چشمم به مهرداد افتاد در ظاهر حواسش به یکی از دانشجو ها بود اما از خنده می
محوش میشد فهمید داره به ما گوش میده.

با حرص گفتم

حرف الکی نزید اصلاحم چاق نشدم.

باز فریبا گفت

حالا از من گفتن... به همین روش پیش بری تا آخر دانشگاه هشتاد کیلو
میشی می ترشی ها کسی زن چاق دوست نداره.

خواستم دهن باز کنم که مهرداد گفت

اینم بحثه شما راه انداختین؟

فریبا: استاد دارم نصیحتش می کنم حیفه بترشه.

DONYAIE MAMNOE

مهرداد نگاهی به من انداخت و معنی دار گفت

اگه یه مرد یکی و بخواه همه جوره میخواه، چاق بشه، کچل بشه، زشت بشه باز
هم اون عشق از بین نمیره.

مهدی با خنده گفت

استاد یه جوری حرف می زنید انگار یه پا مجنونید برای خودتون.

برخلاف همیشه که مهرداد جدی برخورد می کرد این بار خنده دید که باعث شد
بچه ها پرو بشن و یکی از دخترای زبون دراز کلاس بگه:

من می دونم عاشق کی شدید... الحق که سلیقتون خوبه.

قلیم شروع کرد به تند تپیدن که فریبا گفت

آره استاد منم فهمیدم همون دختریه که از خارج برگشته تازه او مده دانشگاه ما

دلم گرفت... کاش من جای اون دختر می بودم . مهرداد این بار جدی گفت
دیگه پرو نشید .

همون لحظه الناز وارد کلاس شد که صدای اوووووه گفتن همه بالا رفت . با
تعجب به جمع کلاس نگاه کرد که مهدی گفت

حالا کی شیرینی تونو بخوریم به سلامتی؟

نگاهم به نگاه مهرداد گره خورد . دلخور چشمامو دزدیدم .. الناز با تعجب گفت:

گفتی بهشون؟

با این حرف دلم هری پایین ریخت . یکی از دخترها گفت

پس حدسمون درست بود یه خبری هست .

DONYAIE MAMNOE

الناز خجالت زده خنده دید و گفت

آره انشا الله دو هفته می بعد.

دستمو به میز بند کردم که نیوفتم صدای هیاهوی بچه ها بلند شد.

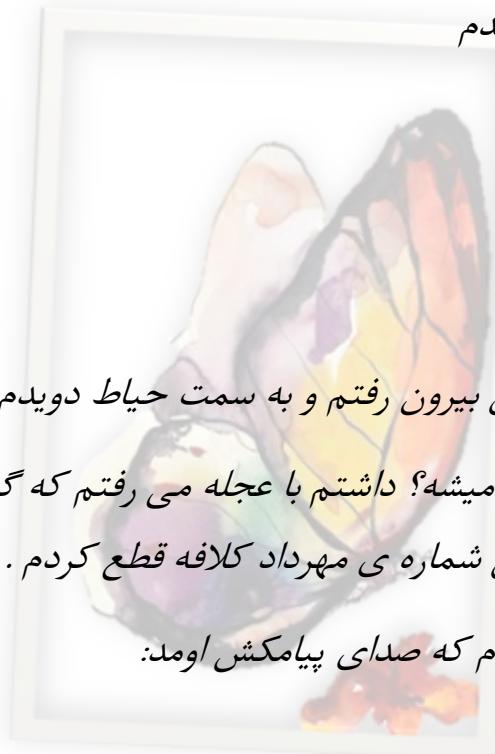
یکی از ته کلاس گفت

استاد ما هم دعویه؟

قرار عروسیشم گذاشته بود و دیشب خونه‌ی ما بود. آخر مهرداد که تو چقدر بی
وفایی.

بی توجه به همه کیفمو برداشتیم و به سمت در کلاس رفتیم.
اما نزدیک در بودم که سرم گیج رفت... خواستیم بیویتم که دستمو بند دیوار
کردم. صدای ظریف الناز رو شنیدم

خوبی عزیزم؟

بدون اینکه چیزی بگم از کلاس بیرون رفتیم و به سمت حیاط دویدم.
اصلاً بذار همه بفهمن مگه چی میشه؟ داشتم با عجله می رفتیم که گوشیم زنگ
خورد.. نگاهش کردم و با دیدن شماره‌ی مهرداد کلافه قطع کردم.

لعنت بہت... به راهم ادامه دادم که صدای پیامکش او مد:

صبر کن حرف بزنیم.

خونم به جوش او مد... با عصبانیت گوشی و پرت کردم به دیوار.
DONYAIE MAMNOE
چند نفر با تعجب نگاهم کردند. بی اعتمنا شروع کردم به لگد کردن موبایل...
دیگه حتی اثری هم ازت نمی مونه.

تاكسي گرفتم... تا خود خونه گريه کردم...

درو باز کردم و رفتیم داخل به سمت یخچال رفتیم می خواستیم چند تا قرص روی
هم بخورم اما با ياد حامله بودنم منصرف شدم.

خودمو روی تخت پرت کردم و انقدر زار زدم که نفهمیدم کی خوابم برد .

با سردرد شدیدی چشمامو باز کردم . نگاهی به ساعت انداختم و شتاب زده از جا بلند شدم ... ساعت دوازده و نیم بود و من ده و نیم کلاس داشتم چطور موبایلیم زنگ زد و متوجه نشدم؟

دو تا کلاس دیگه هم داشتم که یکیش با مهرداد بود و اون یکی هم زیاد مهم نبود .. بیحوصله خودمو روی تخت پرت کردم . حالا یه روز نرم دانشگاه چی میشه؟

چشمام داشت گرم میشد که صدای باز شدن قفل با کلید ترس بدی به دلم انداخت . خدا یا این کی بود که کلید داشت؟

آب دهنمو قورت دادم و بلند شدم ... چاقوی دم دستمو برداشتمو گاماس گاماس جلو رفتم .

پشت در مخفی شدم تا اگه کسی او مد داخل از پشت بهش حمله کنم . گارد گرفته بودم که یه نفر خودش رو با نگرانی پرت کرد توی اتاق .

لبمو گاز گرفتم این که مهرداد بود؟

متوجه ی من نشد ... نگاهی به دور تا دور خونه انداخت و نگران و کلافه گفت
— پس کجایی لعنتی؟

روشو برگردوند ... خواست از اتاق بیرون بره که چشمش به من افتاد که چاقو به دست بهش خیره شده بودم .

با عصبانیت گفت

هیچ معلوم هست کدوم گوری هستی؟ اون لامصیم که خاموشه.

بی توجه به حرفش گفتم

برو بیرون. یه بار دیگه هم این طوری وارد اینجا بشی میرم یه جایی که دیگه رنگم نبینی حالا برو بیرون.

پوزخند زد.

هه... می تونی بری جلو تو نگرفتم اما بعد از اینکه اون بچه به دنیا آمد بچه رو بدھ به من خودت هر گورستونی می خوای بری برو.

ناباور نگاهش کردم که گفت

الانم ده دقیقه ای اماده ای به خاطر بچه بازی های تو کلاس قبلیو نفهمیدم چی تدریس کردم اینم که تایمیش رفت.

از اتاق بیرون رفت و داد کشید

ده دقیقه ای دیگه آماده نشی با همون لباسا می برمت.

و پشت بند حرفش از اتاق بیرون رفت.

پشت سر ش رفتم و بی حرف وارد دستشویی شدم و بعد از شستن دست و صورتم رفتم توی اتاقم و زودتر از ده دقیقه اماده شدم. کولم رو روی دوشم انداختم و از اتاق بیرون رفتم. مهرداد با دیدنم به سمت در رفت. کف شامو پوشیدم و بی توجه به اون از خونه زدم بیرون و راه خیابونو در پیش گرفتم ... هنوز چند قدمی نرفته بودم که صدای بوق ممتد ماشینش او مد.

بدون اینکه نگاهش کنم به سمت خیابون پا تند کردم و خودم رو روی اولین
ماشین اندختم و سوار شدم.

هول هولکی گفتم

فقط برو!

ماشین حرکت نکرد. با عصبانیت برگشتم و با دیدن راننده حرف توی دهنم
موند. قیافش زیادی آشنا بود. اون هم با حیرت داشت به من نگاه می کرد... کم
کم از بہت در اومد و گفت

ترانه!

با شنیدن صداش انگار تازه فهمیدم، آرمان بود اما خیلی زیاد فرق کرده بود
طوری که از یه پسر بچه به یه مرد کامل تبدیل شده بود.

تا خواستم چیزی بگم در سمت من باز شد و بازوم توسط مهرداد کشیده شد.
اون قدر اون لحظه تو کف آرمان بودم که دلم می خواست مهرداد گورشو گم
کنه.

با عصبانیت گفت

شعر نداری تو سوار هر ماشینی نشی؟

DONYAIE MAMNOON
قبل از من آرمان جواب داد

سلام عرض شد مهرداد خان.

مهرداد برگشت... اول کمی با اخم به آرمان نگاه کرد اما کم کم اخماش باز
شد. با خنده و حیرت گفت

تو اینجا چی کار می کنی پسر؟

و بعد همو در آغوش کشیدن... پشت چشمی نازک کردم و گفتم
واقعا که آرمان.

آرمان با خنده از بغل مهرداد بیرون او مدماغ منو کشید و گفت
_چقدر بزرگ شدی فسقلی .

ادای احترام کردم... که گفت
_این چه وضع پریدن وسط خیابون بود نمیگی خدایی نکرده ماشین بهت می
زن؟

مهرداد با حرص نگاهم کرد و گفت
_هنوز همون بچه ای که بود همونه.

با عصبانیت گفت
_تو هم شدی یه آدم خودخواه و زورگو و بی منطق.

مهرداد: هه ... من بی منطقم یا تو؟
_معلومه که تو .

آرمان وسط بحثمون پرید:
_خوب .. خوب.. خوب... چتونه مثل سگ و گربه به هم می پرید؟

تند گفت
_قصیر اینه اگه بدونی چه آدم بی شعوری شده به من حق می دی.

مهرداد تشریف گونه گفت
_ترانه مواظب حرف زدنت باش.

نباشم میخوای چی کار کنی؟

تا خواست جواب بدہ باز آرمان وسط بحث پرید:

خواهش می کنم بچه ها

پوفی کردم که آرمان گفت

تو یا دفعه کجا غیبت زد ترانه؟

لبخند تلخی زدم و گفتم

بابام ورشکست شد از اون محله رفتیم شما همتون بچه پولدار بودین فکر می
کردم من بین شما باشم معذب می شید.

مهرداد: احمقی دیگه یه احمق به تمام معنا.

چپ چپ نگاهش کردم که آرمان گفت:

حق با مهرداده این یه مورد رو حماقت کردی ما هممون دوستت داشتیم ..
محصوصا مهرداد هنوز یادم نرفته چه بلای سرشن آوردی .

نگاهی به مهرداد انداختم که با اخم سرشن رو برگردوند.

گفتم:

DONYAIE MAMNOE

عوضش این آقا حسابی تلافی کرد تو جوش نزن

خندید و گفت

حالا جریان چیه؟

مختصر برآش توضیح دادم مهرداد استاد دانشگاه‌همه و همین طور بباش قاتل
بابای منه و منم برای انتقام وارد زندگیش شدم و اونم وقتی فهمید ترکم کرد و
با الناز دو هفته‌ی دیگه عروسیشونه.

حرفام که تموم شد آرمان با دهن باز مونده گفت
فیلم ساختین این مدت؟

سرمو تکون دادم . این بار آرمان رو به مهرداد گفت
_بین داشت قبول دارم ترانه اشتباه کرد حتی باید تنبیه میشد اما نه این مدلی
که بزنی زندگی جفتیونو داغون کنی . آخه ازدواج با یه دختر دیگه چه صیغه ایه
؟

مهرداد پوزخندی زد و گفت
هیچی اون طوری که تو فکر می کنی نیست

پوزخندی زدم... آرمان معنادار نگام کرد. مهرداد گفت
_من باید برم کلاسم بیست دقیقه‌ی دیگه شروع میشه به خاطر بچه بازی این
خانوم کلاس اولمم از دست دادم .

پشت چشمی نازک کردم و چیزی نگفتم، آرمان شمارشو به جفتمن داد و بعد از
اینکه شمارمونو گرفت قول گرفت امشب یا فردا شب دور هم جمع بشیم که دو
تامونم از خدا خواسته قبول کردیم.

دلهم نمیخواست با مهرداد برم اما چون کلاسم دیر شده بود چیزی نگفتم و بی
لجبازی سوار شدم.

ماشینو راه انداخت... طوری اخم کرده بود انگار یه چیزی هم طلبکاره .روم
سمت پنجره کردم و محل ندادم.

نزدیک دانشگاه بودیم که گفت

گوشیت چرا خاموش؟

آروم گفتم

گمش کردم.

ساکت شد... نزدیک دانشگاه پارک کرد و گفت

پیاده شو با هم نبینمون.

با حرص نگاهش کردم... احمق... احمق... احمق...

فکر کرد کیه؟ واقعا فکر کرد کیه؟

با حرص خواستم پیاده شم که گفت

صبر کن.

برگشتم... خم شد و از توی داشبورد موبایلی بیرون کشید. خط دومش بود...
به سمتم گرفت و گفت

اینو بگیر... اصلاحم حق نداری به دیوار بکوپیش.

موبایل و گرفتم و پرت کردم توی بغلش و با عصبانیت گفتم

ارزونی خودت.

نداشتم حرفی بزنه و پیاده شدم. با حرص به سمت ساختمون قدم برمی داشتم... دلم میخواست با دستای خودم خفشن کنم . با اعصابی داغون به سمت کلاسم رفتم و نشستم هر چند یک کلمه هم نفهمیدم .

کلاس که تموم شد بی حوصله و سایلامو جمع کردم . خواستم از کلاس برم بیرون که با الناز چشم تو چشم شدم .

به دلم حسادت بدی چنگ زد... لبخند زورکی زدم خواستم از کنارش رد بشم که گفت

میشه صحبت کنیم؟

دلم هری پایین ریخت . خدایا من تحمل این یکیو دیگه ندارم .

گفتم

من کلاس دارم .

زیاد وقتیو نمی گیرم فقط ده دقیقه .

توی رودروایستی قبول کردم... با لبخند گفت

پس بریم توی سلف صحبت کنیم .

DONYAIE MAMNOE

سر تکون دادم و دنبالش رفتم .

توی سلف دو تا قهوه گرفت پشت یکی از میزها نشستیم . دست دست کرد و در آخر گفت

بین تو نامزدم چیزی هست؟

مات موندم . مصنوعی خندهیدم و گفتم

کی همچین حرفی زده؟

خیلیا توی دانشگاه میگن... باور نکردم اما عکس تو و مهرداد دقیقاً توی کیف پولش، توی موبایلش، توی ماشینش... همه جا هست... ترانه... هنوز با مهردادی؟

شوکه از سوالش نگاش کردم. لب هامو با زبون تر کردم و گفتم

نه.. من به خاطر یه سری مشکلات چند وقتی مجبور بودم مزاحم استاد بشم
بچه ها بد برداشت کردن.

معنی دار نگام کرد و گفت

باور کنم هیچی بین تو و مهرداد نیست؟

DONYAIE MAMNOE

سرمو به علامت منفی تکون دادم که گفت

اما مهرداد یه حسی بہت داره اگه بینتون چیزی هست بگو من عروسیو بهم
بزم نمیخوام بین عشق دو نفر باشم.

جدی گفتم

نه... اصلا همچین کاری گفتم که بین ما هیچی نیست. یعنی... هیچ وقت
نیوده.

سر تکون داد و بلند شد:

اوکی... حرف تو قبول می کنم، می دونی که

مرا اسم ازدواجمون به زودیه. حالا که انقدر برای مهرداد مهمی که کمکت کرده
منم می خواهم

دعوت کنم حتما باید بیایی و گرنه به حرف های امروزت شک می کنم.

لبخند زورکی زدم و گفتم

بشه.

سر تکون داد و بی حرف ازم دور شد.

سرمو بین دستام گرفتم... فقط همین مونده بود

برای عروسیه مهرداد برم.

توی فکر بودم که صندلی رو به روم کشیده شد

سرم و بلند کردم یزدان بود که معنادار داشت نگام می کرد.

خواستم بلند بشم که جدی گفت

بشهین.

کلافه گفتم

یزدان اگه می خوای همون حرف رو ...

وسط حرفم پرید

نه ترانه بشین

سری تکون دادم و نشستم .

می خوای برای عروسیه مهرداد بربی؟

اخمام در هم رفت و گفتم

حرفت همین بود؟

سرشو به علامت منفی تکون داد و گفت

حالا که نمی خوای با من ازدواج کنی می تونم کاراتو ردیف کنم تا بربی خارج

کشور پوزخند زدم و گفتم

نه ... پول خارج رفتن ندارم.

من میدم .

چه اصراری داری منو بفرستی خارج؟

چون اینجا داری عذاب می کشی ...

با حرص گفتم

خوب به تو چه ربطی داره؟

من دوستت دارم نمی خوام عذاب بکشی .

خم شد روی میز و گفت

بیین ترانه یه بار با حرف قلبت پیش رفتی حال و روزت اینه. من همه جوره می خواست اوکی؟ با بچه بی بچه صوری... واقعی کافیه تو باشی. برای یه بارم شده با عقلت پیش برو. من برای بچت بهترین پدر میشم تا وقتی نخوای دستمم بهت نمی خوره کافیه تو قبول کنی ازدواج کنیم. حالا که مهرداد رفته پی زندگیش تو هم برو... لطفا بیشتر از این خودت و داغون نکن.

عمیق نگاهش کردم. حق با یزدان بود من یه بار دنبال قلبم رفتم و حال روزم /اینه... من مهرداد میخواستم یزدانم منو می خواهد.

حداقل می تونم شانسمو امتحان کنم... خیره به چشم هاش بی اراده گفتم

باشه

جلوی آینه موهمو بر انداز کردم... امشب شب ازدواج مهرداد بود و من هم دعوت بودم... انقدر پوست کلفت شده بودم که داشتم می رفتم عروسی مهرداد

الناز سه روز قبل کارت عروسیش رو بهم داد و گفت اگه می تونم برای همراهی خودم هر کسی و خواستم ببرم من هم به یزدان خبر دادم حداقل بهتر بود از تنها یی وایستادن مقابل مهرداد.

مانتوم رو پوشیدم و شالم رو روی سرم انداختم. لباس امشبم هم هدیه ی یزدان بود دلم نمی خواست قبول کنم اما نخواستم با لباس های تکراری خودم برم پولمم به خرید لباس آنچنانی نمی رسید.

شالم رو روی سرم انداختم و بعد از پوشیدن کفش های پاشنه بلندم از خونه
خارج شدم.

یزدان توی ماشین آخرین سیستمتش نشسته بود .. با دیدنم پیاده شد ... به
سمتش رفتم دستشو دراز کرد و دستمو توی دستش گرفت و بوسید . مسخ شده
گفت

دیوانه کننده شدم .

لبخند اجباری زدم در ماشین رو برام باز کرد . سوار شدم خودش هم سوار شد و
ماشین رو به راه انداخت یه کم از راهو که رفتم گفت
_میشه انقدر تولک نباشی؟ حتی اگه شده تظاهر کن خوشحالی .

پوزخندی زدم

وقتی نیستم چطوری تظاهر کنم؟

مهرداد لیاقت تو رو نداشت ... نمی خوام دیگه به خاطر اون خود تو داغون کنی

سکوت کردم و اونم فهمید که بی حوصله چون آهی کشید و دیگه چیزی نگفت.

یک ساعت بعد ماشین رو جلوی یه باغ لوکس و بزرگ نگه داشت .

ماشین رو پارک کرد و پیاده شد در سمت من رو باز کرد و دستشو به سمت
گرفت .

دستشو گرفتم و پیاده شدم . پا به پای هم وارد شدم ... یکی از خدمه ها مانتو
و شالم رو گرفت .

توی آینه نگاهی به خودم انداختم. یه پیراهن قرمز با یقه هی قایقی... بلند با یه
چاک بزرگ تا روی رون پاها موهام هم تمام فر شده بود همون طوری که
مهرداد دوست داشت.

پوزخندی زدم و همراه یزدان داخل رفتم، چند تا از اساتید اونجا بودن بی توجه
به همشون نزدیک جایگاه عروس و داماد نشستیم...

سرمو پایین انداختم اصلا دلم نمی خواست به اون جمع نگاه کنم.

توی افکار خودم بودم که یزدان دستمو گرفت و زمزمه کرد

نگران نباش همه چی خوب میشه...

لبخندی زدم همون لحظه اعلام ورود عروس و داماد شد .. دستم توی دست
یزدان یخ بست . با تمام وجود به انتهای باغ خیره شدم... چشمم که به بابای
مهرداد افتاد تمام وجودم از نفرت پر شد .

اگه الان بایام مرده بود اگه من برای انتقام وارد زندگی مهرداد شدم همچش به
خاطر این مردک عوضی بود واقعا از ته دل آرزو کردم بمیره.

بالاخره مهرداد و دیدم... با اخم و جذبه دست توی دست الناز وارد باغ شد

صدای جیغ و داد همه بلند شد مهرداد با پدرش دست داد و صورت زن و مردی
که حدس می زدم مادر پدر الناز باشن رو بوسید.

متوجه هی الناز شدم زیباییش نفس گیر شده بود... شاید مهرداد حق داشت اونو
به من ترجیح بده . دست توی دست هم به سمت جایگاه عروس و داماد رفتن .

کنار هم نشستن... خیره به مهرداد بودم که انگار سنگینی نگاهم رو حس کرد.
برای یه لحظه صورتشو این طرف کرد و با بی تفاوتی نگاهشوازم گرفت اما خیلی

سریع گردنش به سمتم چرخید و ناباور نگاهم کرد و در آخر نگاهش روی دست
های گره خورده‌ی من و یزدان ثابت موند

نگاهمو ازش گرفتم... یزدان خم شد و کنار گوشم گفت

محکم باش ترانه.

سری تکون دادم و بی تفاوت به رو به رو چشم دوختم.

سنگینی نگاه مهرداد و حس می‌کردم اما خونسردانه مشغول خوردن شیرینی
شدم.

بابای مهرداد به سمتی رفت. از زیر چشم نگاهشون کردم دیدم مهرداد با
عصبانیت یه چیزی به باش گفت و باشم به من نگاه کرد و پوزخند زد.

خدایا چی میشد من همین الان جون این بشرو می‌گرفتم؟

یه چیزی زیر گوش مهرداد گفت که مهرداد با نفرت نگاهش کرد.

نگاهمو ازشون گرفتم و به یزدان دوختم.. آهسته گفتم

دلم می‌خواهد فرار کنم.

DONYAIE MAMNOE

هیش... امشب می‌تونی همه چیو تغییر بدی ترانه خود تو نباز.

سرمو تکون دادم و مشغول خوردن شیرینیم شدم. توی افکار خودم بودم که
گارسونی به سمتم او مد... همون طوری که لیوان خالی شربت رو بر می‌داشت
کاغذی رو توی دامنه‌ی انداخت و بی حرف ازم دور شد.

نگاهی به یزدان انداختم و وقتی دیدم حواسش نیست کاغذ رو باز کردم:

مهرداد خیلی عاشق تر از توعه. تو اونو فروختی اما اون تو رونه.

حیرت زده نوشته های روی کاغذ و خوندم این دیگه کی بود؟

به مهرداد نگاه کردم که دیدم با اخمهای در هم به زمین چشم دوخته و انگار
توی این دنیا نیست

پس این کاغذ و کی داده بود؟ بی خیال شدم و دوباره به فکر فرو رفتم .. همه
اون وسط داشتن می رقصیدن .. انگار فقط ما بودیم که توی فکر فرو رفته بودیم
. من.. مهرداد.. یزدان... الناز ..

کم کم اهنگ شاد تموم شد و یه اهنگ ملیح برای رقص تانگو گذاشتن .. همه به
مهرداد و الناز نگاه می کردن اما مهرداد با بی تفاوتی نشسته بود .. الناز خم شد و
در گوشش چیزی گفت که مهرداد با اخمه سرش رو به علامت نه تکون داد .

یزدان دستمو فشد و کنار گوشم گفت

بریم برقصیم؟

سری تکون دادم با هم بلند شدیم و وسط پیست رفتیم.

دست یزدام دور کمرم حلقه شد .. دستمو دور گردنش حلقه کردم .. یاد رقصم
با مهرداد افتادم برای اینکه کسی اشکامو تبینه سرمو توی سینه‌ی یزدان فرو
بردم. نفس عمیقی کشیدم تا بغضم از بین بره ..

حلقه‌ی دستای یزدان دور کمرم محکم تر شد چونه شو روی سرم گذاشت و
سفت بعلم کرد .

داشتیم می رقصیدیم که چشمم به مهرداد و الناز افتاد که او مده بودن وسط.

با دیدن مهرداد اخم هام در هم رفت. چراغا خاموش بود اما می تونستم نگاه به خون نشسته شو روی خودم ببینم. از لجش رو به یزدان لبخندی زدم و با عشوه پشت چشم نازک کردم.

یزدان یک دستش روی گونم گذاشت و مسح شده گفت

خیلی خوشگلی.

لبخندم پررنگ تر شد

تو هم خیلی خوشتیپی.

او نم لبخند زد سرشو نزدیک صورتم آورد و عمیق گونمو بوسید چشمامو بستم نه از روی لذت بلکه از روی عذاب.

هنوز وسطای آهنگ بود که یه دفعه صدا قطع شد.

نگاهی به اطراف انداختم مهرداد ظاهرادیگه نمی رقصید چون کنار دی جی و ایستاده بود و با تهدید به من نگاه می کرد. دی جی توی بلند گو گفت که مشکلی توی پخش به وجود اومده و همه بشینن.

خوب می فهمیدم کار مهرداده.

پوزخندی بهش زدم و ناچارا با یزدان به سمت میزمون رفتیم.

به محض نشستن اس ام اسی از مهرداد برام او مدد.

بیا بالا.

پوزخندم پررنگ تر شد و زیر لب گفتم

به همین خیال باش

موبایلو گذاشتم سر جاشو خیره به نقطه‌ی نا معلومی شدم . دوباره صدای اس ام اسم اومد، می دونستم مهرداد به من خیره شده برای همین بدون اینکه به صفحه‌ی موبایلم نگاه کنم موبایلو خاموش کردم.

حتی ندیده هم می تونستم بفهمم چقدر اعصابش داغون شده . لبخند محوی روی لبم اومد . یزدان خم شد و کنار گوشم گفت

اگه حالت بد شد ببریم توی باع؟

سری تکون دادم و گفتم

بریم .

هر دو بلند شدیم، یزدان دستش رو روی کمرم گذاشت و به جلو هدايتم کرد . زیر سنگینی نگاه مهرداد دست تو دست یزدان به سمت باع رفتیم . دستمو از دست یزدان بیرون کشیدم .

زیر درخت بزرگی ایستادیم . چند تا نفس عمیق و پی در پی کشیدم تا بعضمو قورت بدم . دست یزدان روی بازوی برهنم نشست و منو به سمت خودش برگردوند .

رو به روش ایستادم دستشو زیر چونم زد و مسخ شده گفت

امشب خیلی خوشگل شدی می دونستی؟

معدب از نگاهش خواستم سرمو پایین بندازم که اجازه نداد .

نالیدم:

یزدان .

خمار شده گفت

ترانه من خیلی دوست دارم.

حرفash اذیتم می کرد

خواهش می کنم ادامه نده.

نمی تونم، من نمی تونم از این همه عشق و زیبایی بگذرم. مگه قبول نکردم
ازدواج کنیم؟

یادت رفته با چه شرطی قبول کردم؟ قول دادی دست بهم نزنی قول دادی
یزدان.

بی توجه به حرفم سرشو نزدیک آورد. اگه منو می بوسید می مردم...

دستمو روی سینش گذاشتم و گفتیم
نکن.

دست دیگشو دور کمرم حلقه کرد و دستامو گرفت تا نتونم مانع بشم.

اشکم در اوmd... با گریه گفتیم
یزدان خواهش می کنم نکن.

سرش به سمت گردنم رفت لب هاش که به پوست گردندم خورد حس مرگ بهم
دست داد.

دیگه رسما به حق افتاده بودم که صداد عربده ای از پشت سرم بلند شد

بی ناموس چه گهی می خوری هان؟

تا سرم برگشت مشت محکمی حواله ای صورت یزدان شد.

بیشتر از اینکه از کتک کاری بترسم از صدای عربده های مهرداد می ترسیدم که
محال بود به داخل نرسه.

همون طوری که حدس می زدم الناز و پدر مهرداد و چند نفر دیگه بیرون
ریختن.

با ترس به مهرداد نگاه کردم . خون جلوی چشمشو گرفته بود انگار براش اهمیتی
نداشت توی عروسی خودش سر یه دختر دیگه غیرتی شده . فقط با عربده به
یزدان فحش ناموسی می داد و کتکش می زد .

الناز به سمتmon دوید و با ترس گفت

ـ مهرداد چی کار می کنی ؟

به سمت مهرداد رفت و بازوشو گرفت که مهرداد با خشم پیش زد و گفت:

ـ من اگه امشب این حروم لقمه رو نکشم آدم نیستم .

و دوباره مشت محکمی حواله ی صورت یزدان کرد .

چشمam سیاهی می رفت . دیدم که بابایی مهرداد به سمتیش رفت . دیدم که مهرداد
فریاد می کشید دیدم که الناز خصمانه به من نگاه می کرد همه رو دیدم و طاقت
نیاوردم و نقش زمین شدم که صدای جیغ الناز بلند شد و آخرین تصویری که

دیدم چهره ی خشن مهرداد بود

DONYAIE MAMNOE

به سختی پلکامو باز کردم و خودمو توی محیط بیمارستان دیدم .

تازه یادم افتاد عروسی مهرداد کتک کاری داد و فریاد های مهرداد ... غش
کردم .

دستمو روی شکمم گذاشتیم خدا یا بچم ... حتی یه نفرم تو این اتاق لامصب نبود
تا ازش درباره ی بچم بپرسم .

صدای داد و فریاد آشنایی رو از بیرون اتاق شنیدم... صدای فریاد مهرداد رو
خیلی خوب تشخیص دادم:

واسه چی پنج ساعت منو پشت در این سگ مصب نگه داشتی بهت می گم می
خواه ببینمیش حالتیه؟ بکش کنار از جلوی در تا دک و پزتو بهم نریختم.

پشت بند این فریاد در اتاق با ضرب باز شد و مهرداد پریشون حال داخل اومد
پشت سرش هم یه پرستار با اعتراض داشت باهاش دعوا میکرد اما مهرداد بی
توجه به سمت من او مدد و با دیدن چشمای بازم با نگرانی دستمو گرفت و گفت

باز کردی چشماتو.

دل نگرون گفتم

بچم؟

کلافه دستی به موهاش کشید و گفت
نمی دونم... انقدر فکرم درگیر تو بود از بچه نپرسیدم... خوبی مگه نه؟

دستمو از دستش کشیدم بیرون و سرد گفتم

برو بیرون .

پرستار هم پشت سرم با عصبانیت به مهرداد گفت
اقا مگه نمیگم برو بیرون؟ ملاقات ممنوعه مگر بستگان نزدیک.

مهرداد بی توجه به پرستار با غم به من خیره شد روموازش برگرداندم و با لحن
سردی گفتم

این اقا رو بفرستید بیرون نمی خواه اینجا باشه

پرستار با عصبانیت گفت

شنبیدید که خانم چی گفتن بفرمایید بیرون تا حراست خبر نکردم.

مهرداد همون طوری که عقب عقب می رفت با حال خرابی گفت

ترانه من تنها نداشتم پشت این در می شینم فکر نکن تنها ی خوب؟ یه هفته
هم بستری بشی هر دقیقه باهاتم ...

پوزخندی زدم . شاه دامادو باش .

از اتاق که بیرون رفت بغضم شکست ... چرا این کارو می کرد؟ مگه الان نباید
پیش زنش باشه پس چرا اینجاست؟ با این کارات می خوای منو دق بدی مهرداد .
 فقط می خوای منو دق بدی .

دکتر او مد خداروشکر بچم سالم بود اما گفت خیلی باید مراقب خودم باشم...
 ساعت نزدیک پنج صبح بود و قرار بود بعد از تموم شدن سرم مرخص بشم اما
 از چیزی که دلم گرفت نبودن مهرداد بود دیگه ازش خبری نشد نه مهرداد بود و
 نه یزدان ... از این تنها ی خودم بغضم گرفت .. پرستار که سرم رو از رگم جدا
 کرد گفتم

کجا باید حساب کنم؟

پذیرش توی همین طبقه ست

سری تکون دادم و بعد از صاف کردن مانتم و برداشتن کیفم از اتاق بیرون
 رفتم ... برخلاف تصورم مهرداد با فاصله از اتاق روی صندلی نشسته بود و سرش
 رو بین دستاش گرفته بود.

بی توجه به حضورش به آهستگی قدم برداشتم که برای یه لحظه سرشو بلند
 کرد و با دیدن من مثل برق پرید به سمتم او مد و بازومو گرفت

با سردی بازومواز دستش کشیدم و گفتم

اگه دستت به من بخوره قسم می خورم خودمو از بالای این ساختمون بندازم
پایین حسرت این بچه ای که به خاطرش جلز ولز می کنی به دلت بمونه .

با کلافگی نگاهم کرد و گفت

گور بابای بچه نفهمیدی درد من تویی؟

پوزخندی زدم و به راهم ادامه دادم که دنبالم اوهد و دوباره بازومو گرفت و کnar
گوشم گفت

اگه حرف اضافه بزنی خودم اون بچه هی تو شکمتو می کشم تا بفهمی پاش
بیوفته از خدا هم می گذرم اون بچه که سهله .

با سرزنش نگاهش کردم که بازومو کشید

ولم کن می خوام برم پذیرش .

بی توجه به حرفم دستم رو به سمت خروجی کشید
دلهم نمی خواست سوار ماشینش بشم . دلم نمی خواست یه بار دیگه بازیچه هی
دستش بشم .

ایستادم ... ایستاد نگاهم کرد که گفت

تشنمه میشه برام آب بخری؟

DONYAIE MAMNOE

چند ثانیه عمیق نگام کرد و گفت

باشه ... اما بیا بشین تو ماشین سر پا نمون

ناچارا سرتکون دادم و دنبالش رفتم در ماشین رو باز کرد و کمکم کرد بشینم
خودش هم از خیابون رد شد تا آب بخره .

به محض دور شدنش پیاده شدم و در ماشینو بستم به سمت خیابون دویدم و
دستمو برای اولین تاکسی بلند کردم و قبل از این که مهرداد منو ببینه پریدم
توى تاکسی و گفتم

برو آقا

پیرمرده نگاهی به سر و وضعم انداخت و ماشینو حرکت داد گفت

کجا باید برم؟

خواستم آدرس خونه رو بدم اما مطمئن بودم مهرداد اولین جایی که می گردد
اونجاست .. توى فکر فرو رفتم من که جایی و نداشتمن ... معموم به رویه رو خیره
شدم که یاد یه نفری افتادم که می تونست کمکم کنه .

*

تاکسی جلوی یه ساختمون نگه داشت حساب کردم و پیاده شدم زنگ طبقه ی
چهارم و زدم طولی نکشید که در باز شد به سمت آسانسور رفتم. و دکمه ی
چهار و فشار دادم توى آینه به خودم خیره شدم رنگم پریله بود و هیچی از
آرایشم باقی نمونده بود .

آسانسور که نگه داشت پیاده شدم نیازی به گشتن نبود در واحدش رو باز
گذاشته بود چند تقه به در زدم که گفت

بیا داخل.

وارد که شدم دیدمش پشت پیانوش نشسته بود و داشت با کلید هاش ور می
رفت .

سلامی کردم که گفت

معلومه عروسی خوش نگذشته.

بی حوصله کیفمو پرت کردم و روی مبل نشستم

مگه قرار بود خوش بگذره؟ دارم از بیمارستان میام.

خندید

لابد از دست مهرداد هم فرار کردی؟

دقیقا.

خوب چه فایده؟ فردا می بینیش دیگه استاد دانشگاهته مثلما

پوزخندی زدم

آره اتفاقا شنبه کلاس اولم با خودشه

خندید

خوب پس فرار کردنت چیه؟

شالمو از سرم کندم

نمی دونم... خستم کرده مثلما مشب شب عروسیشه بست نشسته پشت در

اتاق بیمارستان

برگشت نگاهم کرد

شاید دوستت داره

پوزخندی زدم:

آره از عشق زیادیشم ازدواج کرد

خندید از پشت پیانو بلند شد و به سمتم او مد . کنارم نشست و دستمو گرفت و
گفت

_همیشه اون طوری نیست که تو فکر می کنی . شاید مجبور شده

کلافه دستمو کشیدم و گفتم

_چه اجباری آرمان؟ مگه بچه ست که به زور زنش داده باشن؟

خندید و شونه بالا انداخت

_حالا به مهرداد نگم اینجا یی؟

با تهدید نگاش کردم

نه نگو .

_از نگرانی می میره ها بره ببینه خونتون نیستی یه سکته ی کامل و رد می کنه

از جام بلند شدم و گفتم

_نه، میره خونشون زنش آرومتش می کنه جوش اونو نزن کن میرم بخوابم بیدارم
نکن .

با پرویی تمام به سمت اتاقش رفتم و خودمو روی تخت پرت کردم /ینقدر خسته
بودم که بی خیال فکر و خیال خوابم برد

توی لیوان برای خودم و آرمان آبمیوه ریختم امروز روز دومی بود که خونه ی
آرمان بودم مهرداد یک بار بهش زنگ زد و سراغ منو گرفت آرمان هم گفت بی
خبرم.

لیوان ها رو توی سینی گذاشتم و از آشپزخونه بیرون رفتم که زنگ آیفون به صدا درآمد

به سمت آیفون رفتم و با دیدن تصویر مهرداد سینی رو روی میز گذاشتم و با ترس گفتیم
_ آرمان مهرداد او مده.

از جاش پرید و به سمتیم او مده با دیدن مهرداد توی صفحه ی آیفون دکمه رو زد و گفت

برو توی اتاق سر و صدا هم نکن .

سری تکون دادم و به سمت اتاق رفتم و درونیمه باز گذاشتم تا بتونم ببینم شون .

چند دقیقه بعد در توسط آرمان باز شد با شیفتگی به مهرداد نگاه کردم .

باورم نمیشد همون بلوز دیروز تنیش بود مهردادی که روزی سه دست لباس عوض می کرد . حالا با یه وضع نا مرتب جلوی چشمم بود .

آرمان با دیدنش گفت

چه به روزت او مده رفیق از جنگ برگشتی؟

او مده داخل و خودشو روی مبل انداخت سرشو بین دستاش گرفت و کلافه گفت

دارم دیوونه میشم آرمان دارم دیوونه میشم ... خونه نرفته کل شهر و گشتم نیست که نیست با اون حالش معلوم نیست کجا رفته . از شب عروسی خونه نرفتم غذا نخوردم حال و روزمو ببین ... آخه این دختر چرا انقدر احمقه ؟

حرصم گرفت و زیر لب گفت

احمق خودتی بیشур.

به موهای بهم ریخته ش چنگ زد و گفت

کم مونده از دست این سر به تیمارستان بذارم. باورت میشه؟ توی عروسی با اون پسره ی حروم لقمه او مده از لج من دست تو دست باهاش می رقصه اجازه میده لمسش کنه... نگاش کنه. رفتم توی باغ می خواست به زور...

قیافه ش کبود شده بود با خشم ادامه داد

اگه جلومونمی گرفتن اون شارلاتان و می کشم آرمان. دستایی که به تن ترانه خورده رو خودم قطع می کردم. ریده شد توی اون عروسی کوفتی رسما وسط مجلس ول کردم او مدم. توف تو این زندگی سگی. آرمان زیر زیرکی نگاهی به من انداخت و گفت

یعنی انقدر روش غیرت داری؟

مهرداد خیره نگاش کرد و گفت

فکر کردی واسه ی چی دارم اینجا آتیش می گیرم؟ تو میگی غیرت؟ من می خوام چشمای اونی که بهش نگاه می کنه رو در بیارم میگی غیرت؟ دو روز گم و گور شده می خوام همه رو بکشم میگی غیرت؟ اگه امروزم پیداش نشه اگه فردا هم دانشگاه نیاد چی کار کنم؟

آرمان موزمار خندید و گفت

هیچی به خوبی و خوشی به زندگی با زنت ادامه بده .

با این حرف مهراد چنان نگاهی بهش انداخت که آرمان بدخت از ترس خفه شد.

خندم گرفت، خواستم از پشت در کنار برم که بلوزم گیر کرد به دستگیره و صدا
داد .. سر مهرداد به این سمت برگشت، سریع کنار رفتم و دستم و روی قلبم
گذاشتمن؟ یعنی دید منو؟

همون لحظه در اتاق با ضرب باز شد تکونی خوردم مهرداد با چهره‌ی کبود شده
جلوی روم ایستاده بود.

صف ایستادم و سعی کردم خودم و نبازم. آرمان هم وارد شد و سرفه‌ی
مصلحتی کرد و با مزه گفت

عه؟ ترانه تو اینجا بودی؟

مهرداد بی توجه به حرف آرمان به سمتم هجوم آورد یقه م رو توی مشتش
گرفت و کوبوندم به دیوار درد بدی توی کمرم پیچید با عصبانیت گفتم

چته وحشی کمرم شکست؟

از لابه لای دندون هاش غرید

DONYAIE MAMNOE

بازومو توی مشتش گرفت و فشد ... انقدر محکم که آخم بلند شد آرمان به
سمتون اوهد و نگران گفت

مهرداد چی کار می کنی؟ کشتیش.

مهرداد نگاه بدی به آرمان انداخت و گفت

تو دخالت نکن .

رو کرد به من و با فکی قفل شده گفت

کارت به جایی رسیده منو قال می ذاری؟

محکم تر بازومو فشار داد

با اون توله‌ی تو شکمت فرار می کنی اونم از دست من؟

رفته رفته عصبی تر میشد

دعا به جون بچه‌ی توی شکمت کن که زنده‌ای ترانه

با وجود درد دستم باز خودمو نباختم و گفتم

کاری نکن سقطش کنم .

به حرفم خندید ...

جرئتیشو نداری.

چرا به این کارات ادامه بدی سقطش می کنم، هر چیزی که منو به تو وصل

کنه رو از بین می برم

هنوز حرفم تموم نشده بود دستشو با خشونت بالا برد نگاهم نا باور روی دستی

خیره موند که کم مونده بود روی صورتم فرود بیاد.

چند ثانیه نگاهم کرد و بعد دستش مشت شد و کنار صورتم روی دیوار کوبیده

شد

یک بار دو بار سه بار محکم به دیوار کوبید و عربده کشید که آرمان بازوشو

گرفت

چی کار می کنی پسر؟

نگاهم با نگرانی به دستش که خون مرده شده بود خیره موند دلم می خواست
برم دستشو بگیرم و ببینم چی شده اما جلوی خودمو گرفتم .

به سمتم برگشت و گفت

بپوش میریم

عصبی خندهیدم :

باشه دیگه چی؟ من هیچ جا با تو نمیام مهرداد از اینجا برو.

نمیای؟

محکم گفتم :

نه نمیام .

سری تکون داد ... به مانتو و شالم که سرچوب لباسی آویزون بود چنگ زد و به سمتم اوهد و شالو روی سرم انداخت . داد زدم

چی کار می کنی روانی؟ آرمان جلوی اینو بگیر

آرمان با خنده دستشو بالا برد و گفت

من از پسش بر نمیام .

مهرداد به زور مانتوم و تنیم کرد و بی توجه به تقلای هام منو روی کولش انداخت . خدای من این پسر رسمای زده بود به سرشن ..

به شونه ش مشت کوبیدم و داد زدم :

منو بذار زمین مهرداد بدجوری تلافی می کنم هر جا هم ببری منو فرار می کنم .

صدای عصبیش به گوشم رسید

ـ دهنتو ببند ترانه حوصله ندارم .

چشم‌ام از پرویی این بشر گرد شد ... در خونه رو باز کرد و بی توجه به جیغ و
دادام به سمت پله ها رفت حتی واينستاد تا آسانسور بیاد

به خاطر همسایه های آرمان نمی تونستم جیغ و داد کنم برای همین زیر گوش
مهرداد تهدیدش می کردم .

ـ اگه منو نداری زمین هم خودمو می کشم هم تو رو مهرداد خستم کردی آخه
دردت چیه؟ کجا داوی منو می بری؟ لابد خونت منم بشم عضو حرم‌سراط ها؟

با پرویی جواب داد :

ـ نه الناز ناراحت میشه تو رو یه جای دیگه می برم عزیز ممهم .
عصبانیتم به اوج رسید هر کاری می کردم نمی تونستم از دستش خلاص بشم .

به سمت ماشینش رفت و منو نشوند روی صندلی درو باز کردم که با عجله
نشست دستمو کشید و درو بست و قفل مرکزی و زد .

با حرص چند لحظه چشمامو بستم ... برگشتم به سمتش و شمرده شمرده گفتم
ـ چی از جونم میخوای؟

ماشین و روشن کرد و بدون اینکه نگام کنه گفت
ـ فقط می خوام آدمت کنم یاد بگیری منو قال نداری بترس مثل سابق نیست هر
غلطی کردی هیچی بہت نگم حالا که پا رو من گذاشتی باید منتظر عاقب شم
باشی .

عصبی داد کشیدم

ـ تو کی باشی ها؟ آبرو تو تو کل دانشگاه می برم حالا ببین!

هر غلطی دلت می خود بکن با این کارات فکر کردی چی از من مونده هان؟ نه
اون دانشگاه کوفتی نه دانشجو ها هیچکی برام مهم نی حالتیه؟ زده به سرم رد
دادم.

خیره به صورت عصبانیش گفتم

مقصیر خودتی مهرداد به خاطر یه اشتباه من ببین چی کار کردی؟ حالا که
ازدواج کردی و پا رو من گذاشتی دیگه چته؟ برو ور دل زنت چی از جون من می
خوای؟ دردت بچته؟ نگران نباش مواطن بش هستم... اونی که رفت تو بودی اونی
که ازدواج کرد تو بودی اون وقت...

حروف با عربده ای که زد قطع شد :

مجبر شدم لعنتی... به خاطر توعه عوضی مجبور شدم من. تمسخر آمیز
خندیدم... می خواستم بگم آره نه که هجده سالته مجبورت کردن. اما هیچی
نگفتم خسته شدم از اینکه هر چی بگم طلبکار باشه.

ساکت نشستم تا ببینم باز چه بازی می خود سرم در بیاره. چند دقیقه ای
گذشت تا اینکه ماشینو پارک کرد سرمو بلند کردم و با دیدن یه هتل پنج ستاره
ابروهام بالا پرید. مهرداد پیاده شد و سوئیچ رو به دست مردی که لباس فرم
پوشیده بود داد .. به سمت من او مد و درو باز کرد. بہت زده نگاهش می کردم
بی توجه دستمو گرفت و به سمت هتل کشوند.

نایاور گفتم

زده به سرت؟

عصبی گفت

هیششش... صدات در نیاد.

از پروری این بشر داشتم دیوونه میشدم انگار نه انگار من آدم هر کار می خواست می کرد و تازه می گفت تو دخالت نکن.

بدون اینکه دستمو ول کنه به سمت پذیرش رفت و دو تا اتاق رویه روی هم گرفت هر چقدر هم بهش گفتم گوش نکرد حتی فشار دستشو کم نمی کرد نامرد.

انگار صاحب هتل رفیق فابریک مهرداد بود که حتی نگفت شناسنامه هاتونو بدین و خیلی زود کلید اتاق امونو داد مهرداد هم بعد از تشکر کلید ها رو گرفت. دستمو کشید به سمت آسانسور و دکمه هشت رو زد.

با حرص گفتم

لان یعنی چی؟ خونه ی آرمان می موندم چرا منو آوردی اینجا؟

چپ چپ نگام کرد و گفت

به خاطر همون یک شبی که زیر سقف یه مرد دیگه خوابیدی حسابی قراره تنبیه بشی ترانه.

وا... آرمان بود ها ...

آرمان؟ برو خداروشکر کن داداش نداری و گرنه داداشتم دستتو می گرفت
دستشو قطع می کردم او کی عزیزم؟
پوزخند زدم:

هه... آره. کاش اونقدر غیرت داشتی که راه به راه خودتم خیانت نکنی. تو از بس
هوس بازی که بقیه رو هم به همون چشم می بینی.

چنان بد نگاهم کرد که از حرفم پشیمون شدم. آسانسور ایستاد. دستمو کشید و با عصبانیت منو به سمت اتاق کشوند. در رو با کلید باز کرد و تقریباً پرته کرد داخل.

بدون اینکه بیاد داخل با عصبانیت گفت امشبه رو بی مزاحمت بخواب که چوب خطم پره فردا جواب همه‌ی حرفها و کاراتو می‌گیری.

بعد از حرفش درو بست و روم قفلش کرد.

نا باور به درسته خیره موندم. احمق، رسماً زندونیم کرد.

نگاهی به اطراف انداختم و نیشم شل شد ولی خدایی خوب جایی زندانی شده بودم. این هتل هیچی کم نداشت. مهرداد هم عجیب رفیقایی داشت و رونمی کرد. به همه‌ی جا سرک کشیدم و هر لحظه بیشتر کفهم برید آخر هم بالبخند روی تخت گرم و نرم هتل خوابم برد

با صدای باز شدن چشمamo باز کردم. مهرداد با سرو وضع مرتب و شیک در حالی که توی دستش ساک لباس هام دستش بود او مد داخل.

خواب آلود چشمamo مالیدم و گفتم
DONYAIE MAMNOE
بد نبود یه در بزنی.

نیم نگاهی بهم انداخت و لباس هامو گوشه‌ی اتاق گذاشت
برات صباحانه سفارش دادم بخور یک ساعت دیگه پایین آماده باش. پنج دقیقه هم منتظر نمی‌مونم ترانه به روش دیشب خودم آماده‌ت می‌کنم.

حرفش و زد و جلوی چشم های بہت زده‌ی من از اتاق بیرون رفت

لباسامو پوشیدم، چشم به صبحانه‌ی دست نخورده افتاد.

هنوز بیست دقیقه از زمانی که مهرداد بهم داده بود گذشته اما نمی‌خواستم وقت تو تلف کنم. برای خودم یه ساندویچ درست کردم و توی کیفم گذاشتم از اتاق بیرون رفتم و با آسانسور خودم رو به طبقه‌ی همکف رسوندم. نگاهی به اطراف انداختم. با دیدن مهرداد که توی لابی پا روی پا انداخته بود و قهوه‌ی خورد رومو برگردوندم.

احمق همین ژست‌های دخترکشی گرفت که همه‌ی دخترها بهش زل زده بودند.

با سری پایین افتاده به سمت در هتل به راه افتادم و فقط خدا کردم که مهرداد منو نبینه.

از هتل که بیرون رفتم لبخندی روی لبم نشست از تصور قیافه‌ی عصبانیش وقتی می‌رفت توی اتاق و جای خالیمو میدید لذت می‌بردم.

شروع کردم به قدم زدن نمی‌دونستم ایستگاه اتوبوس کجاست، پول اضافی هم نداشتیم. پس اندازم رو به اتمام بود مجبور بودم صرفه جویی کنم.

بی‌هدف برای خودم قدم می‌زدم و از تصور مهرداد لبخند می‌زدم که صدای بوق ماشینی به گوشم خورد .. سر برگردوندم و با دیدن مهرداد با تعجب نگاهش کردم. لبخند مکش مرگ مایی زد و گفت

فکر کردی من از یه لونه مار دو بار گزیده میشم خانم کوچولو؟

دهنم از این همه تیز بینی این بشر باز موند... چطور منو دید؟

ـ زیاد تو شوک نرو، سوارشو!

چشم غره ای به سمتیش رفتم اگه سوار نمیشدم باز به زور می خواست دستمو
بگیره و سوارم کنه برای همین ترجیح دادم مثل بچه هی آدم بشینم.

بالبختند نگاهی بهم انداخت و گفت

ـ نه، خوشم او مرد داری بزرگ میشی.

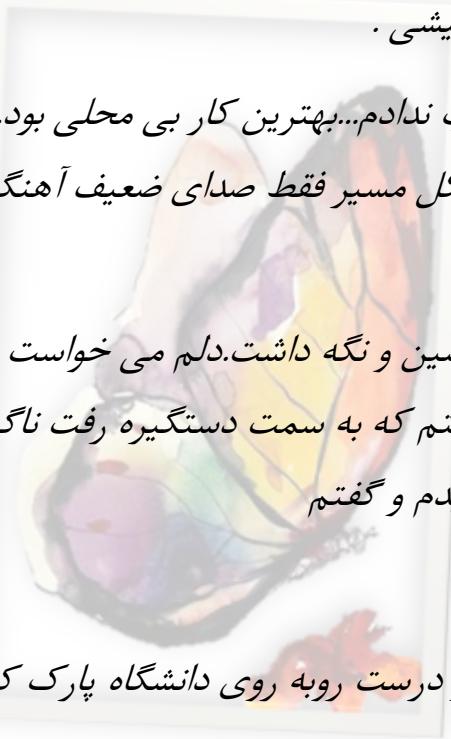
نفسی با حرص کشیدم و جواب ندادم... بهترین کار بی محلی بود. ماشینو روشن
کرد و بی حرف راه افتاد توی کل مسیر فقط صدای ضعیف آهنگ بود که سکوت
و می شکست.

یک کوچه بالاتر از دانشگاه ماشین و نگه داشت. دلم می خواست بهش تیکه
بندازم اما چیزی نگفتم... دستم که به سمت دستگیره رفت ناگهانی پاشو روی
پدال گاز گذاشت. جیغی کشیدم و گفتم

ـ چی کار می کنی دیوونه؟

جواب نداد و این بار ماشین رو درست روبه روی دانشگاه پارک کرد.

چند تا از دانشجو ها که مهرداد و میشناختن با تعجب به ما نگاه کردند... لبمو

گزیدم و گفتم

ـ تو زده به سرت.

ـ تو روانیم کردی.

پوزخندی زدم و خواستم جواب بدم که چند تقه به پنجره هی مهرداد خورد..
سرمو برگرداندم و با دیدن الناز خجالت زده پیاده شدم... ماشین و دور زد و

نگاه بدی بهم انداخت طوری که از خودم خجالت کشیدم بی حرف به راه افتادم
و زیر سنگینی نگاه بقیه وارد دانشگاه شدم اما دلم طاقت نیاورد و کنج دیوار
ایستادم و مخفیانه نگاهشون کردم. حالا الناز جای من نشسته بود... نگاهم به
مهرداد افتاد... انگار داشت یکی از همون دادهای خوشگلشو سر الناز می کشید
همیشه ی خدا هم مقصر بود هم طلبکار، بیچاره الناز شاید بیچاره من

بی حوصله سر کلاس نشستم که بیزدان وارد شد .. با دیدن صورت کبود شدش
با ناراحتی بهش زل زدم. نیم نگاهی بهم انداخت و بی تفاوت همون ردیف های
اول نشست .. یکی از پسرا با خنده گفت

بیزدان کی کتکت زده؟

بیزدان با عصبانیت غرید

بیند دهنتو.

یکی دیگه از پسرا با تمسخر گفت

خوب راست میگه دیگه پسر طرف بد زده آش ولاشت کرده .

بیزدان با عصبانیت از جا پرید که همون لحظه مهرداد و پشت بندش الناز وارد
شدن . با دیدنشون همه شروع کردن به دست زدن و هر کی یه جوری می
خواست خودشیرینی کنه ..

الناز ردیف اول نشست و مهرداد با اخمای درهم و قیافه ی گرفته بدون اینکه
جواب تبریکای بچه ها رو بده پاشا میزش رفت اما پوریا که هیچ وقت از رو نمی
رفت با پرویی گفت

خوب استاد یه شیرینی خواستیم انقدر ترش می کنید، شام عروسیم که بهمن
ندادین. خون خونمو می خورد.

مهرداد سرکیفش رو باز کرد و با جدیت گفت

آقای اسماعیلی نظم کلاسو بهم نزنید و گرنه مجبورم اخراجتون کنم.

پوریا بدخت و رفته سر جاش نشست. مهرداد با همون جدیت درس رو شروع
کرد اون درس می داد و من دستمو زیر چونه م زده بودم و مات و مبهوت نگاش
می کردم.

برای یه لحظه سرشو بر گردوند و با دیدن من رشته‌ی کلام از دستش در رفت.

نگاهمو ازش نگرفتم... دوباره شروع کرد اما معلوم بود اون تمرکز قبلی رو نداره.

با هر بدختی بود کلاس تموم شد. زودتر از همه بلند شدم و وسایلmo جمع
کردم... زیر نگاه سنگین مهرداد به سمت در رفتم... سرم پایین بود و داشتم
می رفتم که همون لحظه یکی با عجله وارد شد و محکم خورد بهم.

همه‌ی جزو هام پخش زمین شد خودمم به سختی تونستم تعادلمو حفظ کنم
و پخش زمین نشم اما کتفم بدجوری درد گرفت.

با عصبانیت گفتم

چرا مثل یابو میای تو؟

پسره انگار بهش برخورد

خودت چی؟ کوری منو ندیدی؟

از این پروییش صدام رفت بالا

معلوم بود کی کوره، مثل وحشی‌ها پریدی تو کلاس حالتیم نیست آدم داره رد میشه.

نگاهی به سرتاپام انداخت و با تمسخر گفت
زیادی ریزی خانم کوچولو.

خون خونمو میخورد مخصوصاً اینکه همه به من زل زده بودن.

عصبی جواب دادم:

اگه ریزم حداقل با آمپول هیکل گنده نکردم.
نگاهی به ابروهاش انداختم و با تمسخر ادامه دادم:
این ابروهاتم که از من نازک تر برداشتی دادچ.

صدای شلیک خنده به هوا رفت. کارد می‌زدی خون پسره در نمیومد. بهم نزدیک شد دستشو با تهدید تکون گفت

ببین با بد کسی در افتادی، اگه همین الان معذرت خواهی کردی که کردی اگه نکردی بلایی به سرت میارم که...

هنوز حرفش تموم نشده بود یکی مج دستش رو گرفت. برگشتم و با دیدن مهرداد لبخندی رو لبم نشست. اونم پوزخندی به پسره زد و گفت
تو کیو داری تهدید می‌کنی؟

پسره ساکت شد... خاک تو سرش با اون هیکل آمپولیش.

مهرداد نگاهی به سرتاپاش انداخت و گفت

کدوم رشته درس می‌خونی؟

پزشکی.

سر تکون داد و گفت

پزشکی خوبه اما....

سرشو نزدیک پسره برد و آهسته گفت

اگه همین الان از خانم عذرخواهی نکنی مجبوری باهاش خدا حافظی کنی

طوری با جدیت گفت که پسره خفه شد: ناچارا سری تکون داد و گفت

معذرت میخواهم.

ذوق کردم از اینکه این طوری ضایع شد. مغرور نگاهش کردم و گفتم

جزوه هایی که ریختی زمین و جمع کن بدھ دستم.

طوری نگاهم کرد انگار دلش میخواست همونجا منو بکشه اما خم شد و همه ی کاغذ ها رو جمع کرد و به دستم داد.

سری تکون دادم... با تهدید نگاهم کرد و از کلاس بیرون زد... مهرداد هم نیم

نگاه معناداری بهم انداخت. خواست از کلاس بیرون بره که صدای پچ پچ یه

دختره او مد:

DONYAIE MAMNOE

این استاده واسه چی تو کف این دخترست مگ زن نکرده؟

مهرداد متوقف شد و سرشو به سمت اون دو تا دختر برگرداند. الناز با قهر از کلاس بیرون رفت اما مهرداد بی اعتمنا رو به دختره گفت

زندگی خصوصی بقیه ربطی به شما نداره.

این دختر و می شناختم یگانه بود و تو کل دانشگاه به زبون درازش معروف بود.
کم نیاورد و گفت

آخه استاد شما ماشالله الگوی مایی ولی شایعت هر روز با یه دختر تو دانشگاه
می پیچه. یه بار استاد سماوات یه بار شایعه‌ی بوسیدن دانشجو یه بار ازدواج با
دانشجوی تازه وارد... زندگی خصوصی بقیه ربطی به ما نداره اما تا زمانی که
مثل بمب منفجر نشه.

خجالت زده به مهرداد نگاه کردم. بقیه هم منتظر بودن تا بینن جواب مهرداد
چیه. حق هم داشت جوابی نداشته باشد. اخمم در هم رفت. همون لحظه یزدان
دفتر دستکش و جمع کرد و با پوزخند گفت

یگانه بهتره سوال نپرسی، یه عده از مردا ماشالله همه رو با هم می خوان.
بعد هم با همون پوزخند از کلاس بیرون رفت. کارد می زدی خون مهرداد در
نمیومد.. با دلخوری نگاهش کردم و پشت سر یزدان از کلاس بیرون زدم.

صداش زدم که واينستاد پريدم جلوش... دلخور نگام کرد که گفتم
من متاسفم یزدان نمی خواستم اين طوری بشه.

معلوم بود عصبیه چون بالحن خشنی گفت:

ترانه متاسف نباش یه کم به خودت بیا. مگه قرار نبود ازدواج کنیم؟ چرا هر بار
می گم پشت گوش می ندازی؟ گفتی بله پس باش! نترس و با من بیا. بذار به همه
جار بزم مال منی تا کسی جرئت گه خوردن نداشته باشد.

در مونده گفتم

نمی تونم یزدان نمی تونم تو رو هم بدخت کنم.

ترانه من کنار تو خوشبختم. مطمئنم تو رو هم خوشبخت می کنم اون بچه رو
هم خوشبخت می کنم. فقط کافیه تو یه کم سعی کنی تا از دست اون استاد
قلابی نجات پیدا کنی اون وقت من و است همه کار می کنم.
بذر بازم فکر کنم.

کلافه نفسشو فوت کرد و گفت

اوکی من که این همه صبر کردم بازم روش اما یادت نره ترانه هیچ کس مثل
من این طوری به پای تو نمی مونه. مهرداد که اصلا... یه بار با قلب جلو رفتی
تکلیف این شد به بارم با عقلت جلو بیا و بذر دو تامون از این عذاب خلاص
شیم. قول میدی این طوری بهش فکر کنی؟

خیره نگاهش کردم و سری تکون دادم. به خودم که نمی تونستم دروغ بگم حق
با یزدان بود

یک هفته از روزی که با یزدان حرف زدم گذشت تو این یک هفته خیلی فکر
کردم من حامله بودم... پول خارج رفتن نداشتم/ اینجا هم نمی تونستم بمونم به
خاطر بچشم شده باید با یه نفر ازدواج می کردم و کی بهتر از یزدان؟

آدمی که با وجود این همه اتفاق پام وایستاده بود مطمئنا بعد ازدواج هم پام
وایمیستاد بعد از تموث شدن کلاسم به سمتش رفتم و گفتم

DONYAIE MAMNOE

باید صحبت کنیم

عمیق نگاهم کرد و سر تکون داد. کلاس تقریبا خالی شده بود روی یکی از
صندلی ها نشستم و یزدان هم رویه روم نشست و گفت
خوب؟ فکراتو کردی؟

سرمو تکون دادم و بعد از نفس عمیقی گفتم

قبول می کنم.

ناباور نگاهم کرد ادامه دادم

ببین یزدان تو شرایط منو می دونی اگه دارم باهات ازدواج می کنم بیشتر به خاطر بچمه نمیخواهم هر کی هر حرفی از دهنش درآمد به بچم بزنه ... دوم اینکه می دونی من دلم هنوز با مهرداده شاید به این زودی نتومن باهاش کنار بیام برای همین میخواهم بهم فرصت بدی و بعد از ازدواج تا وقتی اونو کامل فراموش کنم بهم مهلت بدی. سوم اینکه من عروسی نمی خواهم یه عقد ساده هم کافیه تا اون روزم نمی خواهم کسی چیزی بفهمه.

لبخندی زد و بی مکث گفت

همش قبوله. اما وقتو تلف نکنیم باشه؟ هر چی زودتر وقت محضر بگیریم. سری تکون دادم که هیجان زده از جاش بلند شد و گفت

همه چیز خیلی خوب میشه بہت قول میدم. لبخند زورکی زدم که چشمکی حواله م کرد و از کلاس بیرون رفت.

اون که رفت بغضم ترکید... سرمو روی میز گذاشتم و شروع کردم به گریه کردن من دلم ببابای بچمو میخواست نه یزدانو اما مجبور بودم هم به خاطر خودم هم به خاطر بچم .

نمی دونم چقدر گذشت که توی کلاس اشک ریختم که صدای نگران و مردونه ای اسمم رو صدا زد .. سرمو بلند کردم و با دیدن مهرداد دستپاچه اشکامو پاک کردم.

در کلاس رو بست و با نگرانی به سمتم اوmd بی تعارف کنارم نشست و گفت

چرا گریه می کنی؟

اینو که گفت گریم شدت گرفت و بعض دار گفت

من خیلی بد بختم.

با تحکم بهم تشرزد

هیششش تا من هستم تو بد بخت نیستی.

اتفاقا تو بد بختم کردی.

مثل قدیم بهم نزدیک شد و اشک های روی گونمو پاک کرد و مهریون گفت

درست میشه... کم کم داره همه چیز درست میشه اون وقت منم که یه دنیا
حرف باهات دارم قول می دم همه می این روزای سختو فراموش کنی قول میدم.

می خواستم بگم دیگه دیره اما نباید می گفتم چون مطمئنم باز با زورگویی می
خواست مانع بشه. با چشمای اشکی نگاهش کردم که بی طاقت بعلم کرد و
زمزمه وار گفت

صد دفعه بہت نگفتم نریز اون اشکای لامصبو؟ فکر کردی چیزی عوض شده؟

من هنوزم با دیدن اشکات جون میدم

خواستم خودمو از بغلش بیرون بکشم که محکم تر فشارم داد:

دلهم برات تنگ شده.

سرشو توی گردنم برد و عمیق بو کشید.

نالیدم

نکن مهرداد، الان یکی میاد انگار فراموش کردی ازدواج کردی!

انگار حرفامو نمی شنید هر لحظه حلقه می دستش تنگ تر می شد، بی قرار گفت

امشب منم بیام اتاقت؟

یاد این یک هفته افتادم که مهرداد اجازه نداد به خونم برگردم خونم و مجبورم
کرد توی هتل بمونم و خودش هم درست اتاق رو به رویی من موندگار شد انگار
نه انگار زن و زندگی داره.

از حرفش جا خوردم... سکوتمن و که دید گفت

دست بهت نمی زنم قول میدم، فقط مثل گذشته برام غذا بپز.

خندم گرفت

من کی غذا پختن بلد بودم؟

یادت رفته یه بار اون ماکارانی که درست کردی؟

اونو که نتونستی بخوری.

عوضش موقع پختنیش یه دل سیر نگات کردم.

خواستم بخندم و باز با یادآوری الناز و یزدان داغ کردم و گفتم

ولم کن مهرداد با این کارات فقط جفتمونو عذاب میدی.

با اکراه ازم جدا شد. خواستم بلند بشم که مج دستمو گرفت برگشتم که گفت

کسی حرفی زد که داشتی گریه می کردی؟

چشمام ازش دزدیدم...

نه همین طوری گریه می کردم.

اگه کسی اذیت کرد بگو.

تو اذیتم می کنی.

دلخور نگام کرد... دستم و از دستش بیرون کشیدم، داشتم به سمت در کلاس
می رفتم که گفت
وایستا با هم بریم.

بی اعتمنا به حرفش از اتاق بیرون رفتم... از دانشگاه بیرون زدم که چشمم به
ماشین مهرداد افتاد که الناز کنارش ایستاده بود. پوزخندی زدم چند نفو برای
ماشینش و عده می گرفت؟

از دانشگاه بیرون او مد و با ابرو به ماشینش اشاره کرد روموازش گرفت مطمئنا از
الناز جونش یادش رفته بود.

با صدای بوق ماشینی سرمو بلند کردم و با دیدن یزدان لبخند مصنوعی زدم.
شیشه رو پایین داد و گفت
سوار شو عزیزم.

سر تکون دادم و سوار شدم...

ماشینو راه انداخت و با لبخند گفت

یکی از دوستای بابام محضر داره بهش گفتم گفت هر وقت بخوایم می تونه
کارمونو راه بندازه. منتها من گفتم دو روز دیگه تا تو کاراتور دیف کنی ..
ترس به دلم افتاد اما چیزی نگفتم به جاش پرسیدم

خانوادت چی؟

لازم نیست بهشون بگم... مامانمو میشناسم بفهمه مجبورمون می کنه بساط عروسی و راه بندازیم... تو هم که گفتی نمیخوای عروسی بگیری برای همین خودمون عقد می کنیم بعد یواش یواش بهشون می گیم.

سری تکون دادم

همه چی خیلی خوب میشه مطمئن باش.

لبخند مصنوعی زدم، داشت به سمت خونه می رفت که آدرس هتل رو دادم و در جواب سوالاش فقط گفتم خونه رو دادم بنایی کنن برای همین هتل می مونم. ماشین رو که جلوی هتل نگه داشت تشکر کردم و بی خدا حافظی پیاده شدم. داشتم به سمت هتل می رفتم که ماشینی با سرعت زیاد به سمتم اویم .. انگار هدفش من بودم که این طوری گاز می داد... سر جام خشکم زد هر لحظه نزدیک تر شد و توی یک قدمیم به طرز ماهرانه ای راهشو کج کرد

با ترس دستمو روی قلبم گذاشتمن، من مطمئنم هدف این ماشین من بودم چون تا من خواستم از خیابون رد بشم با سرعت خیلی زیادی مستقیم به سمت من اویم.

انقدر شوک زده شده بودم که نمی توانستم قدم از قدم بردارم، دستمو روی شکمم گذاشتمن، اگه بهم می خورد و بلای سر بچم میومد ...

نفسم قطع شد، خدایا کی با من انقدر دشمنی داره که بخواهد منو بکشه.

با قدم های سست به سمت هتل رفتم، توان رفتن تا بالا رو نداشتمن برای همین همون جا توی لابی نشستم.

خیلی سرعت داشت و اگه لحظه ای آخر راهشو کج نمی کرد قطعاً می مردم.

ده دقیقه ای همون جا هاج و واج نشسته بودم که مهرداد وارد هتل شد، با عجله داشت به سمت آسانسور می رفت که چشمش به من افتاد. بہت زده نگاهم کرد و بعد با نگرانی به سمتم او مدم و کنارم نشست. بازو هامو گرفت

خوبی ترانه؟

گنگ گفتم

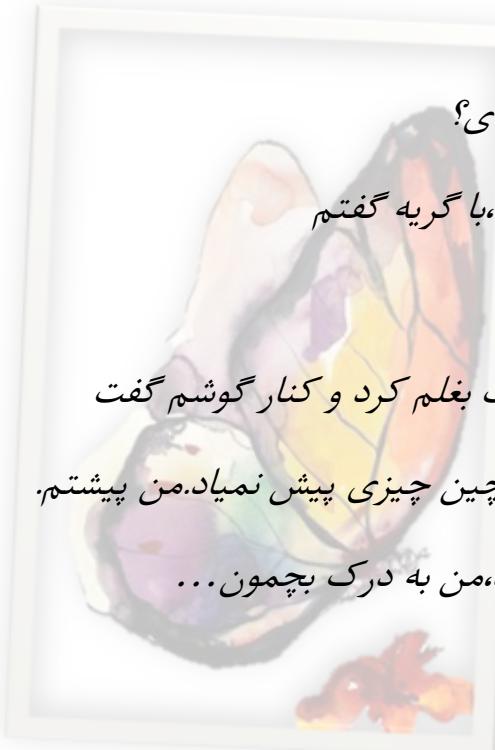
هان؟

طوریت که نشد؟ خیلی ترسیدی؟

به خودم او مدم و اشکم در او مدم، با گریه گفتم
خیلی ترسیدم.

برای دومین بار توی امروز سفت بغلم کرد و کنار گوشم گفت
هیششش، تموم شد دیگه همچین چیزی پیش نمیاد. من پیشتم.

می خواست منو بکشه مهرداد، من به درک بچمون...

فشار دستاش بیشتر شد
بهش فکر نکن.

چطور فکر نکنم؟ اونا کی بودن؟ چی از جون من می خواستن؟
سکوت کرد، تازه متوجه شدم. خودمو از بغلش بیرون کشیدم و گفتم

تو از کجا فهمیدی؟ نگران بودی، پرسیدی خوبی، این یعنی تو می دونستی؟

سکوت کرد... با عصبانیت گفتم
حرف بزن مهرداد اونا کی بودن؟

—ترانه مسئول هتل به من خبر داد.

عصبانی تر شدم:

—داری دروغ میگی مهرداد، داری دروغ میگی من مطمئنم اون ماشین به قصد
جون من به سمتم او مد تو هم اینو می دونستی.

توى چشمam نگاه کرد و کلافه سرشن رو بین دستاش گرفت.

—نمی خوای حرف بزنی؟

سرشن رو بلند کرد و با تردید گفت
اونا آدمای بابام بودن ترانه.

بهت زده نگاهش کردم، پس این عوضی هنوز دست از سر من برنداشته بود.

نالیدم:

—چی از جون من می خواهد؟
کلافه نفسشو فوت کرد و گفت
از جون تونه، از جون من ...

سردرگم گفتم

DONYAIE MAMNOE
—یعنی چی؟

از جاش بلند شد و گفت
بپرره بری اتفاق استراحت کنسی.

عصبی بلند شدم. گفتم:

اون می خواست منو بکشه اون وقت تو حاضر نیستی بگی چرا؟ جون من انقدر
بی ارزش که ..

وسط حرفم پرید

هیششش ترانه، ساکت. قول می دم دیگه همچین اتفاقی نیوفته، بہت قول میدم.
با اخم نگاهش کردم و راهمو کشیدم رفتم، نفسشو صدادار بیرون فرستاد و اسممو
صدای زد:

ترانه ...

حتی برنگشتم تا نگاهش کنم، دکمه‌ی آسانسور رو زدم و منتظر موندم. به محض
باز شدن در رفتم تو و دکمه‌ی طبقه‌ی خودموزد. در آسانسور داشت بسته
میشد که مهرداد نگاهش داشت و خودشم اوmd تو.

کلافه نسمو فوت کردم و روموازش برگرداندم. در مونده گفت
حس بدی دارم وقتی این طوری نگاه تو ازم می دزدی.
پوزخندی زدم که بازوم اسیر دستش شد، خصم‌انه نگاهش کردم که باز گفت
بہت قول دادم همچین اتفاقی دیگه نیوفته، قول دادم ترانه باشه؟ دیگه اخماتو باز
کن.

اگه از ترس بلایی سرچم میومد چی؟

دستم و کشید به سمت خودش .. دقیقاً رو به روش ایستادم. لبخند محوی زد و
گفت

اون بچه مگه جرئت داره بلایی سرشن بیاد.

دلم می خواست از این زورگوییش دهنمو باز کنم و هر چی لایقشه رو بارش کنم
خواستم ازش فاصله بگیرم که دستشو دور کمرم حلقه کرد و بدون فرصت
صورتش و خم کرد و گونه م رو عمیق بوسید .

برق گرفته نگاهش کردم، همون لحظه آسانسور ایستاد. چشمکی حواله م کرد و از
آسانسور بیرون رفت.. دنبالش رفتم و گفت

خیلی پستی .

خونسردانه گفت

نظر لطفته عزیزم .

تو یه بیشур به تمام معنایی.

فدای تو عزیزم .

با حرص زدم به کتفش و گفتم

چرا به من نزدیک میشی مهرداد؟

جلوی اتاق خودش ایستاد. کارت زد و درو باز کرد. رفت داخل... با عصبانیت
همون جا ایستاده بودم که غیرمنتظره دستم و کشید و آورد توی خونه و قبل از
اینکه به خودم بیام در رو پشت سرم بست .

با عصبانیت گفتم

چیکار می کنی؟

درو قفل کرد، شونه بالا انداخت و گفت

قرار بود برام غذا درست کنی..

اما ما که همچین قراری نداشتیم،

کتش رو در آورد و گفت

من گذاشتم تو هم باید درست کنی خودتم زیاد خسته نکن در قفله، حرف منم
که میدونی؟ دو تا نمیشه.

خدا یا دلم میخواهد موها مو از دست این بشر بکشم .. با حرص گفتم

مگه من آشیپرتم؟

با جوابی که داد خشکم زد:

نه ... تو زندگیمی .

هاج و واج نگاهش کردم، چشمکی زد و روی مبل نشست

خوب حالا که حالتو خوب کردم تو هم یه غذای با عشق بیز.

لبخندی زدم و گفتم

بآشے عزیزم، تو جون بخواه .

یه تای ابروش بالا پرید .

به سمت آشیپرخونه رفتم و زیر لب غریدم:

حالا وایستا، یه آشی بیزم یه وجب روغن روشن باشے

DONYΔIEMAMNOE

رفتم توی آشیپرخونه ... نمی دونستم چی باید بیزم، زیاد مهم نبود. همون وسط
ایستاده بودم که مهرداد وارد شد. روی یکی از صندلی های ناهار خوری لم داد و
گفت

—می تونی فسنجون یا قورمه سبزی درست کنی.

چپ چپ نگاهش کردم و گفتم

بلد نیستم.

برنج و مرغ چی؟ یا زرشک پلو؟

طوطی وار گفتم

بلد نیستم.

متفسکر گفت:

کبابی کتلتی؟ کوکویی؟

بلد نیستم.

نفسشو فوت کرد و گفت

پس تو غذا چی می خوری تو خونتون؟

هر چی همسایمون بیاره.

خوب اگه همسایتون نیاره چی؟

میرم ساندویچی.

چپ چپ نگاهم کرد

چقدر تنبلی ترانه.

با حاضر جوابی گفتم

مشکلی داری؟

تویی سکوت نگاهم کرد. چشاموازش گرفتم و گفتم

یه سرچ بزن تو اینترنت ببین کتلت چطوری درست می کنن ...

با این حرفم از ته دل خندید و میون خنده گفت

همینم مونده تو اینترنت دنبال دستور پخت کتلت باشم.

وقتی از من کار می کشی باید فکر این چیزا رو هم بکنی.

خندشو جمع کرد و گفت

من مثل تو تنبل نیستم، بہت یاد میدم انجام بدہ.

چرا خودت انجام نمیدی اون وقت؟

با دلخوری ساختگی گفت

ای بابا یه بار خواستی یه ناهار به ما بدی دیگه. من میگم تو انجام بدہ.

دستامو مشت کردم و با غیض بهش خیره شدم در حالی که سعی می کردم آروم

باشم گفتم

باشه، بگو.

بهم دستور پخت داد و منم بی دقت گوش دادم و مشغول شدم. اونم با یه لبخند

ریز تمام مدت به من نگاه می کرد.

انقدر نگاهش خیره بود که همیش دست و پامو گم می کردم و یه چیزی از دستم

میوافتاد و باعث میشد لبخند مهرداد پرنگ تر بشه.

مواد کتلت رو که آماده کردم دور از چشم مهرداد سه قاشق پر فلفل توش ریختم

و کلی هم نمک اضافه بهش زدم و با یه لبخند شیطانی مشغول سرخ کردم شدم

که بماند بلد نبودم بهشون شکل بدم و همشون وا رفتن. آخر هم یه چیز عجیب

غریب سر سفره گذاشتم و گوجه هم کنارش.

لبخندی زدم و گفتم

اینم ناهار شما استاد.

یه نگاه به من و یه نگاه به بشقاب انداخت. لبخند زورکی زد و گفت

ممنون ظاهرش که خیلی خوبه.

از خنده در حال منفجر شدن بودم اما ظاهر خودمو حفظ کردم و روی یکی از
صندلی ها نشستم و به مهرداد که داشت دست دست می کرد گفتم

چرا نمی خوری؟

میخورم.

با هزار سختی یه لقمه خورد. با اشتیاق بهش خیره شدم. کم کم قیافش سرخ شد
سرفه‌ی کوتاهی کرد که گفتم

چی شد خوشت نیومد؟

معلوم بود نمی تونست لقمه رو قورت بده. با صدای دو رگه ای گفت

چرا، چرا... فقط یه خورده تنده شده.

یه خورده؟

آره یه خورده.

DONYAIE MAMNOE

به هزار بدبختی لقمه رو قورت داد و یه لیوان آب پشتیش خورد. معلوم بود خیلی
خودشو کنترل کرده

لبخند حرصی زدم و گفتم

خوب اینم ناهارت درو باز کن من برم.

بشقاب و پس زد و گفت

عمداً تندش کردی نه؟

مگه نگفته من هر چی بپزم می خوری؟ بفرما پختم بخور:

من بگم تو باید شیشه‌ی فلفل و بریزی تو غذا؟

کلافه از جام بلند شدم و گفتم

کلید و بدء مهرداد.

با خونسردی لم داد و گفت

نمیدم.

سرکی به بیرون کشیدم. کتش روی مبل بود و از اونجایی که احتمال می دادم
کلید هم توی جیب اون کت باشه گفتم

خودم پیدا می کنم.

DONYA MAMMO

دست به جیب من زدی نزدیا.

برو بابایی نشارش کردم و کتش رو برداشتیم، همین که دستم به کلید رسید
مهرداد دستمو گرفت و کلید و از دستم کشید و با شیطنت بالا نگهش داشت.

دلم می خواست از دستش جیغ بزم، قد بلندی کردم تا کلید و از دستش بگیرم
اما هر کاری می کردم نمی تونستم دستشو گرفتم که کلید و توی دست دیگش
گرفت و برد پشتش. او مدم برم پشت سرش که پام به پایی مهرداد گیر کرد داشتم
میویتم که دستم و بند یقه‌ی مهرداد کردم اونم که انتظار نداشت نتوانست
تعادلشو حفظ کنه و در کمال بدختی با وضع بعدی افتادم روی مبل و مهرداد
هم افتاد روی من اما لحظه‌ی آخر دستش رو به لبه‌ی مبل گرفت.

آخه مرد هم انقدر سست؟ من شل و ولم اون که باید ب-tone خودشونگه داره.

خواستم یه چیزی بارش کنم که متوجه‌ی فاصله‌ی کممون شدم.

نگاه مهرداد عوض شده بود. یاد گذشته‌ها افتادم، یاد شبی که با هم بودیم... تمام
تنم داغ شد وقتی بدن مهرداد رو انقدر نزدیک به خودم حس کردم.
چشمای نیمه بازش رو به لب هام دوخت و سرش رو آروم نزدیک کرد...

قلیم با بی قراری می تبیک بین دو حس گیر کرده بودم. یه حس که مدام یادم می
نداخت این مرد متأهله و منم قراره پس فردا متأهل بشم یه حس سرکشی هم
می گفت برای آخرین بار فقط آخرین بار ببوسمش. بعد که با یزدان ازدواج کردم
حتی قید دانشگاه و می زنم تا دیگه مهرداد و نبینم.

صورتش هر لحظه نزدیک تر میومد و من هنوز سر درگم بودم.

لب هاش کاملاً نزدیک لبام شد. مسخ شده نگاهش می کردم. توی چشمam نگاه
کرد و زمزمه کرد:

فردا دیگه توی زندگیت نییستم ترانه. امروز برای آخرین بار می خوام حس کنم
مال منی برای آخرین بار.

حتی نداشت فکر کنم حرفش چه معنایی داره و با قدرت لب هاش و قفل لب
هام کرد و بوسید.

انگار برق هزار ولتی بهم وصل کردن. پسش زدم خمار نگاهم کرد. مجبورش کردم
بلند بشه. یه کم که به خودش تکون داد شتاب زده بلند شدم و به سمت در
رفتم .. انقدر تنده دویدم که پام سکندری خورد اما خودمو نگه داشتم.

با دیدن در قفل شده آه از نهادم بلند شد، داشتم به این فکر می کردم که چطور
تو چشم مهرداد نگاه کنم که دستی از پشت سرم کارت زد و در باز شد.

مثل زندانی از قفس آزاد شده بدون اینکه برگردم از اتفاقش بیرون رفتم و وارد
اتاقم شدم.

قلبم تنده می زد. دستمو روی لبام گذاشت. حس یه آدم پست فطرت و داشتم
که با یه مرد متاهل روی هم ریخته بود و داشت زندگی یه نفر دیگه رو خراب
می کرد.

با حال خراب همون جا نشستم و دستمو روی صورتم گرفتم و از ته دل اشک
ریختم.

خدا یا دیگه وقتی از قلبم بیرونش کنم ... دیگه این عشق ناممکن کافیه

DONYΔIEMAMNOE

بی حوصله وارد ساختمن دانشگاه شدم، از همون اول متوجهی پچ پچ بعضی از
دانشجوها شدم، توی هر چند قدم چند نفر ایستاده بودن و از یه موضوع حرف
می زدند.

داشتم ر د میشدم که از زبون یکیشون اسم استاد آریافر رو شنیدم. قلبم بی قرار
شروع به تپیدن کرد ... یعنی اتفاقی برای مهرداد افتاده بود ؟

اگه آره اینا انقدر خونسرد حرف نمی زدن. به خودم دلداری دادم که همچین
چیزی نیست. از اون گذشته همین ساعت با مهرداد کلاس داشتم.

قدمامو تند تر کردم و وارد کلاس شدم، هنوز نیومده بود. مثل همیشه صندلی
آخر نشستم و به در خیره شدم. چند دقیقه بعد یه مرد حدودا سی ساله‌ی ناآشنا
وارد شد و در کمال تعجب به سمت میز مهرداد رفت.

یکی از بچه‌ها پرسید:

شما کی باشی؟

مرد لبخندی زد و گفت

صبور باشید خودتون می فهمید.

کیفیش رو روی میز گذاشت ... رو به کل کلاس با صدای رسایی شروع کرد به
حرف زدن:

من، مهدی مهدوی هستم، جایگزین استاد آریافر. همون طوری که شنیدید
ایشون برای رفتن به خارج کشور از کارشون استعفا دادن. از این ...

دیگه صدایش رو نشنیدم. مهرداد رفته بود؟! خدای من مهرداد رفته بود؟! هم منو
هم بچمون و ول کرد و رفت ...

اشکم در او مدد ... چطور می تونست ول کنه بره؟! دیروز برای همین گفت برای
آخرین بار چون می خواست بره.

گوشیمو برداشتم و رفتم توی پیامام. با اشک بر اش تایپ کردم:

ازت متنفرم مهرداد... متنفر!

گوشیو لای کتابم پرت کردم، فکر نمیکردم اما جواب اس ام اسم او مد:

منو ببخش و منتظر باش!

دندونامو روی هم فشار دادم، منتظر باشم تا هر وقت از زنت خسته شدی بیای سراغ من؟

لعن特 بہت... گوشیمو خاموش کردم، بعد از اینکه به دیوار کوبیدمش مهرداد برام پیداش کرد و بعد از درست کردنش اورد اما اون لحظه واقعاً دلم میخواست دوباره به دیوار بکوبیمش.

کیفمو برداشتمن و بی توجه به زر زدن های استاد جدید از کلاس زدم بیرون از دانشگاه بیرون زدم و یک راست تاکسی گرفتم و رفتم هتل می خواستم و سایلامو جمع کنم تا از اونجا برم. داشتم به سمت آسانسور می رفتم که مسئول پذیرش صدام زد:

خانم زند؟

برگشتم... که اشاره کرد به سمتیش برم.

نژدیکش که شدم یه پاکت روی میز گذاشت و گفت

این برای شماست.

از طرف کی؟

از طرف آقای آریا فر.

خشکم زد، دستم رو دراز کردم و پاکت رو برداشتمن.

بدون اینکه برم طبقه‌ی بالا همون جا روی مبل‌های لابی نشستم و به پاکت
خیره شدم. دلم می‌گفت بازش کنم اما عقلمن اجازه نمیداد

آخر هم تسلیم شدم و با گریه پاکت رو باز کردم.

یه عکس دونفره که قبلاً گرفته بودیم. نمی‌فهمم این عکس رو فرستاده بود تا داغ
دلم رو تازه کنه؟

عکسو برگرداندم و نوشته‌ی پشتش رو خوندم:

اگه هیچ وقت منو ندیدی این عکس و نگه دار، نمی‌خواام از یادت برم.

بعضم ترکید. آخه این چه کارایی بود که می‌کرد

توی اون پاکت یه نامه و یه کلید هم بود. نامه رو باز کردم و بازم دست خط
خودش رو دیدم

می‌دونم الان از من متنفری ولی اگه دلیلم رو بدونی بهم حق
میدی. خونه، ماشین، هر چیزی که داشتم رو سپردم به وکیل تا به اسم تو و
بچمون بزن. لجبازی نکن! اون کلید، کلید خونه ایه که برای تو خریدم. یک نفر هم
هر روز می‌یاد تا هر چیزی که احتیاج داشتی برات تهیه کنه. من به امید اینکت
دوباره ببینمت می‌جنگم، اگه موفق نشدم بدون دوست دارم.

با عصبانیت کاغذ رو مچاله کردم. دوست داشتن چه فایده وقتی ترکم کرد؟ آدم که
می‌خواهد بره لحظه‌ی آخر این حرف‌ها رو نمی‌زنه مهرداد

هم کاغذ رو هم کلید و عکس رو برگرداندم توی پاکت و پاکت رو توی سطل
آشغال اند اختم. حتی نخواستم به ادرسی که مهرداد نوشته برم.

گوشیمو برداشتم و شماره‌ی یزدان رو گرفتم، بعد سه بوق جواب داد:

ـ خانم عزیزم؟

اون چه گناهی کرده بود که همیشه منو در حال ناله و گریه ببینه؟ در حالی که
سعی می کردم صدام نلرزه گفتم

ـ چه خبر از کارای عقد؟

ـ همه چیز آمادست فقط منتظر یه بله‌ی عروس خانم، ببینم لباس داری با بیام
دنبالت بخریم؟

ـ ذهنم به گذشته‌ها پر کشید، یه مانتوی بلند سفید با کفش سفید که با مهرداد
خریده بودیم برای روز عقدمون انقدر خوشگل بود که چشممو گرفت و مهردادم
فهمید و خیلی زود برام خریدش و کنار گوشم گفت: اینو روز عقدمون بپوش

ـ نمی دونم چرا ولی بی اراده گفتم

ـ دارم، فردا ساعت دوازده بیا جلوی خونه‌ی خودمون دنبالم.

ـ مگه هتل نبودی؟

ـ الان می خوام برگردم.

ـ پس میام دنبالت همون طرفام.

ـ باشه ای گفتم و تماس و قطع کردم، رفتم بالا و بی انگیزه لباسام رو جمع کردم و
کلید رو تحویل دادم، رفتم بیرون و همون لحظه ماشین یزدان از دور پیدا
شد. جلوی پام پارک کرد. پیاده شد و چمدونم رو گرفت و گفت

ـ سلام عروس خانم.

ـ لبخند مصنوعی زدم و جوابش رو دادم.

چمدون رو توی صندوق عقب گذاشت و در رو برای من باز کرد. سوار شدم و خودشم سوار شد.

به محض نشستن گفت

انگار خسته ای!

آره، یه کم!

با لبخند گفت

امروز خوب استراحت کن که فردا مثل امروز خواب آلود نباشی.

لبخند محوی زدم من تو چه فکری بودم اون تو چه فکری. انگار برعکس من اون زیاد دوست داشت حرف بزنه که گفت

راستی حلقه هامونو خریدم توی داشبورته بین اندازه‌ی دستت هست.

بی حوصله در داشبورت رو باز کردم، جعبه‌ی سورمه‌ای رنگ رو برداشتم.

توی دو تا حلقه بود یکی تک نگین یکی هم مردونه. خدا یا این حلقه‌ها می‌تونست برای منو مهرداد باشه

دستت کن اگه اندازه نبود عوض کنم.

حلقه رو برداشتم و توی انگشتیم کردم. با فکر اینکه من فردا باید برای همیشه تعهد بدم و با یکی غیر از مهرداد ازدواج کنم اشک تو چشمam جمع شد

خدا یا خودت بهم صبر بده

بالاخره اون مسیر طی شد، ماشین رو جلوی خونم پارک کرد، تشکری کردم و
خواستم پیاده بشم که صدام زد. برگشتم که بالبخند گفت

ـ خیلی خوشبخت می کنم.

ـ لبخند اجباری زدم و بی حرف پیاده شدم.

ـ دستی برای تکون داد و رفت... کلیدم رواز کیفم در آوردم، خواستم در رو باز
کنم که صدای نا آشنایی از پشت سرم او مده:

ـ خانم زند؟

ـ برگشتم و به مرد غریبه نگاه کردم، با اخم گفتم
ـ خودمم.

ـ من از طرف آقای آریافر اینجا هستم، بهم گفتن اجازه ندم اینجا بمونید، لطفاً با
من بیاید برسونم تو منزد.

ـ پوزخندی زدم:

ـ خودش کجاست؟

ـ فقط نگام کرد و لال شد .. با حرص گفتم

ـ برو بهش بگو نیازی به صدقه‌ی تو ندارم، فردا هم دارم ازدواج می کنم نمی
خوام دیگه رد و نشونی ازش اینجا باشه.

ـ مرده ساکت شد اما برای چند لحظه :

ـ ولی من دستور دارم مراقبتون باشم.

ـ دستم رو به علامت برو بابا تکون دادم، درو باز کردم و بی توجه به حرف زدن اش
در رو به رویش بستم.

حتی نمی خواستم به مهرداد فکر کنم، فردا روز عقدم بود و تنها چیزی که مهمه
عقدمه نه چیز دیگه ای

نگاهی به تابلوی سر در انداختم، ته دلم آشوب بود و پام جلو نمی رفت.
هاج و واج ایستاده بودم که یزدان دستش رو پشت کمرم گذاشت و گفت

برو عزیزم.

برای اینکه ازش فاصله بگیرم سرتکون دادم و رفتم داخل...

پشت سرم او مده، حس می کردم تویی کابوسم نه چشمam می دید و نه گوشام می
شنید. فقط فهمیدم عاقد خیلی زود تایید کرد، نشستم کنار یزدان و چشم به آینه
دوختم و تویی آینه چشمای سیاه و دلخور مهرداد رو دیدم.

عاقد داشت می خوند و من نمی شنیدم چی می گه حتی نمی دونستم مهریه م
چقدره.

بخون عاقد

یک بار نه، صد بار بخون

صد بار هم بگم بله، باز دلم پیش او نه.

DONYALEMAMNOE
با قرار گرفتن دست یزدان رو دستم گیج سرم رو بلند کردم. لبخندی زد و گفت

منتظر جواب توییم عزیزم.

ساکت شدم... یه دلم می گفت بلند شم و فرار کنم یه دلم می گفت بله رو بگم
مهرداد رو فراموش کنم...

لب هام تکون خورد، قبل از اینکه صدایی ازم در بیاد در محضر باز شد...

نگاهم رو با بی قراری به در دوختم، انگار منتظر مهرداد بودم که هر لحظه بیاد و نذاره ازدواج کنم.

با دیدن همون مردی که مهرداد به عنوان بادیگارد برایم گذاشته بود چشمam پر از نفرت شد.

حتی امروزم نیومد تا نجاتم بدء مرد در حالی که گوشیش کنار گوشش بود معنادار به من نگاه کرد.

صدای عاقد رو این بار واضح شنیدم:

برای بار چهارم عرض می کنم بند و کیم؟

نگاه مرد هشدار دهنده به من دوخته شد، سرمش رو به علامت منفی تکون داد.

نگاهم و ازش گرفتم، اگه مهرداد میومد شاید بینخیال گذشته میشدم اما وقتی نیومد یعنی ارزشی برآش ندارم.

نگاهم رو از مرد گرفتم و با سر پایین افتاده گفتیم

بله.

همزمان با گفتن این بله اشکی از چشمم جاری شد، سرمو پایین انداختم و لبم رو گزیدم.

دست یزدان که روی دستم نشست تمام وجودم رو ترس فرا گرفت.

بلند شد و من هم به اجبار بلند شدم، دستشو زیر چونه م گذاشت و سرم رو بلند کرد.

بالبخت صورتش رو نزدیک آورد و پیشونیم رو بوسید و زمزمه کرد:

—می دونستم یه روز مال من می شی.

چیزی نگفتم، دستم رو محکم گرفت... سرم رو برگرداندم. خبری از اون مرد نبود.

آهی کشیدم، بالاخره کارهای عقد هم تمام شد... از محضر بیرون اومدیم و سوار ماشین یزدان شدیم.

توی ماشین دستام رو زیر کیفم بردم تا به وقت به سرشن نزنه باز دستم رو بگیره. باید راجع به این مسئله هم باهاش حرف می زدم، من نمی خواستم تا زمانی که مهرداد کامل از قلبم پاک نشده رابطه ای بینمون باشه.

ماشین رو جلوی خونه‌ی نا آشنایی پارک کرد، پرسیدم:

— اینجا...

خونه‌ی مجردیم بود، دادم دستی به سر و روش بکشن، بعضی وسایلاً رو هم عوض کردم... بقیه رو هم تو به سلیقه‌ی خودت عوض کن.

— مگه با مادر پدرت زندگی نمی کردی؟

خیلی علنی نگاهشوازم گرفت و گفت
DONYΔIEMAMNOE
— نه.

دیگه سوالی نپرسیدم، پیاده شدیم. برام عجیب بود آدمی مثل یزدان چرا باید یه خونه‌ی دریست داشته باشه می تونست بره توی آپارتمان.

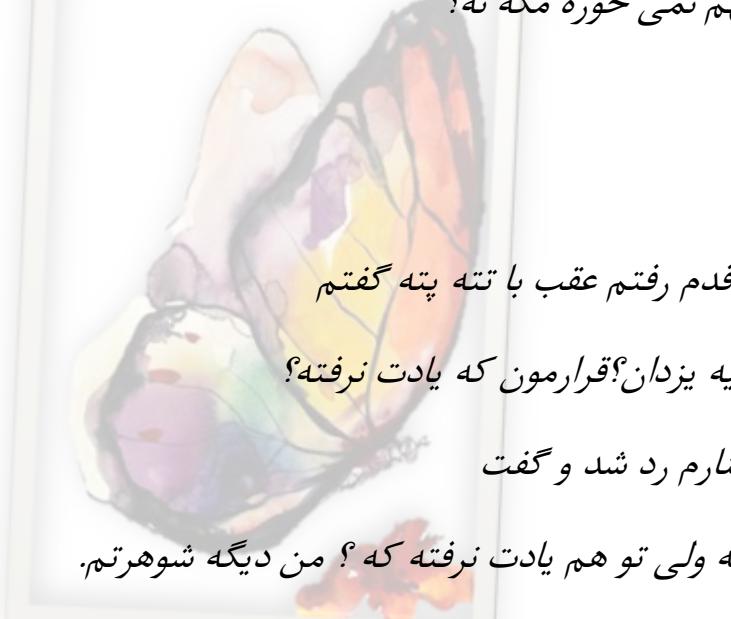
زیاد کنجکاوی نکردم، در رو که با کلید باز کرد وارد شدم. یه حیاط نه چندان بزرگ... داخل هم همین طور زیاد بزرگ نبود.

وارد شدم و یزدان هم پشت سرم او مدد داشتم اطراف و از نظر می گذرونندم که
متوجه شدم در قفل شد.

متعجب گفتم

چرا درو قفل می کنی یزدان؟

لبخندی زد که اصلا به دلم ننشست. لحنش هزار درجه فرق کرد
_ نترس عزیزم... چیز مهمی نیست! این در چه قفل باشه چه نباشه خلوت
زناشویی ما بهم نمی خوره مگه نه؟

ترسیدم و یه قدم رفتم عقب با تنه پته گفتم

منظورت چیه یزدان؟ قرارمون که یادت نرفته؟

بی توجه از کنارم رد شد و گفت

نه یادم نرفته ولی تو هم یادت نرفته که؟ من دیگه شوهرتم.

روی مبل نشست! از این تغییر رفتارش اعصابم خورد شد و داد زدم:

اما می دونی من عاشق مهردادم دیگه مگه نه؟

با شنیدن این حرف مثل برق از جاش پرید به سمت من هجوم آورد و سیلی
محکمی به گوشم زد.

ناباور دستم رو روی گونه م گذاشت، خدا یا این جا چه خبر بود؟
موهام رو توی مشتش گرفت و کشید... اشکم در او مدارما اون بی توجه توی
صورتم غرید:

فکر کردی من می خواست که عقدت کردم؟ یه زن جنده رو می خواست
چیکار؟ هه ... فکر کردی اون قدر عاشقتم که توله‌ی توی شکمتو نگه دارم، اگه
الان این جایی واسه اینه که تقاض تمام کارایی که باهام کردین و پس بدین اون
مهرداد لاشخور باید بفهمه عاقبت دست بلند کردن رو من چیه ... اندازه‌ی تمام
گه خوریای اون تو قراره کتک بخوری.

پرتم کرد روی زمین .. دستمو روی شکم گذاشتم و با ترس نگاهش
کردم، دستش به سمت کمر بندش رفت.

جیغی کشیدم و از جام پریدم ...

رفتم توی اتاق، خواستم در رو ببندم که پاشوالای در گذاشت.

با ترس عقب عقب رفت به سمتم او مدد اما از کنارم رد شد، از بغل کمد یه دوربین
و پایه برداشت و وسط اتاق تنظیمش کرد.

گریه م گرفت و با حق هق گفتم

می خوای چی کار کنی؟

پوزخندی زد:

می خوام اون استاد بی همه چیز هم ببینه چطوری مثل سگ کتکت می زنم.

ترسم بیشتر شد، با گریه گفتم

خیلی پستی، من احمق باورت کردم.

تو همه رو باور می کنی، ولی من امروز بہت یاد میدم دیگه به کسی اعتماد
نکنی، هر چند خیلی دیره.

به سمتم او مدد. با گریه گفتم

به بچه م آسیب میرسه.

با بی رحمی گفت

یه حروم زاده بهتره که بمیره ...

باورم نمیشد این یزدانه‌انگار که ماسکش رو برداشته بود و حالا داشت روی
واقعیشو نشونم میداد .. خدایا من چقدر احمق بودم.

با کمربند به سمتم او مرد، عقب عقب رفتم تا این که پام به لبه‌ی تخت گیر کرد و
روی تخت افتادم

پوزخندی زد و دستش رو بالا برد سریع برگشتم و اولین ضربه‌ی کمربندش
روی کمرم فرود او مرد

با داد اسم مهرداد رو صدا زدم که عصبی شد و فریاد زد:

اون احمق ولت کرده تو هنوز داری صدایش می‌زنی؟ فکر کردی الان مثل سوپر
منا میاد و نجات میده؟ نه عزیزم. این جا فقط منم و تو .. اما تو هم احمقی
ها ... یه تحقیق نکردی ببینی استاد دل باخته چرا یهو از این رو به اون رو
شد ...

از درد کمربند نفسیم بریلده شده بود... بی رحم ضربه‌ی دوم کمربند رو
زد. صدای جیغم رو توی بالش خفه کردم. مگه من چه گناهی داشتم که با من این
کار و می‌کرد؟

هر چند من خریت کردم به ادمی اعتماد کردم که می‌دونستم چقدر لاشخوره.
انقدر کتکم زد که خودش خسته شد و در نهایت از اتاق بیرون رفت.

**

صدای بسته شدن در که او مد چشمam رو باز کردم.

دیروز بعد از کتک زدنم از اتاق بیرون نیومدم اونم سراغم و نگرفت.

بی شک اجازه نمی داد دانشگاه برم... منم انقدر درد داشتم که نخواستم بیشتر به پر و پاش بپیچم.

از جام بلند شدم و به سمت کیفم رفتم، موبایلم رو برداشتیم هر چند ناامید بودم اما شماره‌ی مهرداد رو گرفتم و با شنیدن صدای ضبط شده‌ی زن ناامید اشکم در او مدم.

معلومه که خارج کشور با همین خطش نمیره.

خواستم گوشی رو پرت کنم ته کیفم که نگاهم به تماساً افتاد.

دیشب یک تماس نا موفق از یه شماره‌ی ناشناس داشتم.

دستم روی شماره لغزید و زنگ زدم. بعد از پنج بوق با شنیدن صدای گرفته‌ی مهرداد هوش از سرم پرید
بله.

چشمam پراشک شد، با گریه گفتیم

DONYAIE MAMNOE

—مهرداد...

صدای سردش رو که شنیدم دلم بیشتر گرفت

—چی می خوای؟

با مظلومیت گفتیم

—مهرداد من خیلی پشیمونم.

عصبانی شد :

از چی؟ از این که یه روزم منظرم نموندی؟ از این که یه روز بعد رفتنم با اون
شارلاتان ازدواج کردی؟ حتی یه ماهم واینسنادی ترانه حتی یه ماه. این بود
عشقت؟

گریه م شدید تر شد هق زدم

مهرداد بیا نجاتمون بد، هم منو هم بچمونو. کتم زد. دیروز منو با کمربند زد
مهرداد یه بلایی سر بچم میاره
صداش پر شد از نگرانی:

چی داری می گی ترانه؟

انگار انتقام چشمش و کور کرده. مهرداد من خیلی می ترسم. ازم کتک خوردنم
فیلم گرفت.

بهت زده گفت

DONYAIE MAMNOE

پس اون سی دی...

ساکت شد و از صدای پشت تلفن فهمیدم که بلند شده و چند دقیقه بعد صدای
جیغ و دادهای من بود. پس یزدان اون سی دی رو برای مهرداد فرستاده و حدس
می زدم مهرداد هم دیدنش رو پشت گوش انداخته.

طولی نکشید که صدای مهیب شکستن و بعد از اون عربده‌ی بلند مهرداد توی
گوشم پیچید،

می‌کشد مت کثافت.

نفس بریده و با خشم گفت

کجایی الان؟

با هق هق گفتم

لن... نمی دونم... من دقت نکردم...

از صدای نفس زدنash فهمیدم که داره می دوه

پیدات می کنم فقط گریه نکن.

با دلی پر گفتم

DONYΔIEMAMNOE

چطوری گریه نکنم؟ من خیلی ازش می ترسم، آگه تو نمی رفتی آگه ولم نمی
کردی وضعم /ین نبود

فهمیدم که سوار ماشینش شده. همزمان با صدای استارت صدای داد بلندش رو
هم شنیدم:

— مجبور بودم می فهمی؟ مجبور... اون مرتبه ی عوضی تو رو با جون من
تهدید کرد. مجبور شدم منم تو گند کاریاش شریک بشم و اون دختره ی هرزه رو
عقد کنم تا بتونن گند اشونو لا پوشونی کنن. می فهمی لنز اسلحه ش رو تو بود
فیلم برآم فرستاد چه حالی شدم؟ می فهمی تا مرز مرگ رفتم و به امید تو
برگشتم؟ اینا رو نفهمیدی و رفتی عقد یه سگ سفت لاشخور شدی...

صدای هق هق اوج گرفت. انگار از داد و بیدادش پشیمون شد که لحنش رو
آروم تر کرد:

— گریه نکن ترانه، مرگ مهرداد گریه نکن. از خونه بیا بیرون ببین کجا ی بگردم
پیدا کنم.

— درو قفل کرد.
DONYAIE MAMNOE

با عصبانیت نفس کشید و گفت

باشه، خودم پیدات می کنم. همه چی تموم میشه، سه نفری خوشبخت
میشیم، بہت قول میدم.

میون گریه خندهیدم، تا خواستم حرف بزنم گوشی از دستم کشیده شد.

با ترس سرمو بلند کردم و با دیدن یزدان رنگ از رحم پرید.

تلفن رو پرت کرد و از موهم گرفت و بلندم کرد. عصبی توی صورتم غرید:

داشتی چه گهی می خوردی؟

چیزی نگفتم که بیش تر موهم رو کشید و عربده زد:

چه غلطی می کردی هان؟

از ترس لال شده بودم، پرتم کرد و به سمت موبایلم رفت. کوبیدش به زمین و زیر
پا لهش کرد.

با عصبانیت گفت

بـدـبـختـتـ مـىـ كـنـمـ تـرـانـهـ حـالـاـ دـيـگـهـ منـوـ دورـ مـىـ زـنـىـ؟

دوباره به سمتم هجوم آورد و موهاamo کشید. سیلی محکمی به گوشم زد که
چشمam تار شد .

نـذـاشـتـ بـیـوـفـتـمـ وـ باـ حـرـصـ گـفتـ

ـزـنـگـ زـدـیـ بـهـ اوـنـ آـرـهـ؟ـ فـکـرـ کـرـدـیـ مـیـادـ نـجـاتـ مـیـدـهـ؟ـ اـحـمـقـ جـوـنـ توـ زـنـ منـیـ
زـنـ منـ تـاـ منـ طـلاقـتـ نـدـمـ کـسـیـ نـمـیـ تـوـنـهـ هـیـچـ کـارـیـ وـاـسـتـ بـکـنـهـ.ـ اـمـاـ دـیـگـهـ تـمـومـ
شـدـ.

نه تلفن در کار هست نه مهرداد... توی این خونه تا آخر عمرت زندانی می مونی

بـیـ تـوـجـهـ بـهـ دـرـدـ موـهـامـ دـادـ زـدـمـ:

DONYA NIE MAMNOE
ـنـهـ،ـمـهـرـدـادـ مـیـادـ وـ نـجـانـمـ مـیـدـهـ توـ هـمـ هـیـچـ غـلـطـیـ نـمـیـ تـوـنـیـ بـکـنـیـ بـیـزـدانـ.
ـشـنـیـدـیـ؟ـمـنـ زـنـداـنـیـ توـ نـمـیـ مـوـنـمـ هـمـمـیـنـ اـمـشـبـ اـزـ شـرـتـ رـاحـتـ مـیـشـمـ.

عميق نگاهم کرد و کم کم زد زیر خنده. چنان قهقهه می زد که آدم ازش می
ترسید.

با تعجب نگاهش می کردم که پرتم کرد روی زمین و لگد محکمی به شکم زد.

درد بدی توی کل وجودم پیچید و از ته دل داد زدم.

خدا یا بچم داد و بیداد می کرد اما من نمی شنیدم فقط به فکر بچم بودم.

با حس جاری شدن خون از پاهام با درد گفتم

یزدان التماس می کنم ندار بچم بمیره.

پوزخندی زد :

هم خودت هم بچه توی این اتاق انقدر بموئید تا ببینی تهش این منم که باید
التماس کنی برای اون مهرداد ناجیزی هم ارزش نداری.

بعد از زدن حرفش از اتاق بیرون رفت و بی توجه به التماس هام در رو قفل کرد .

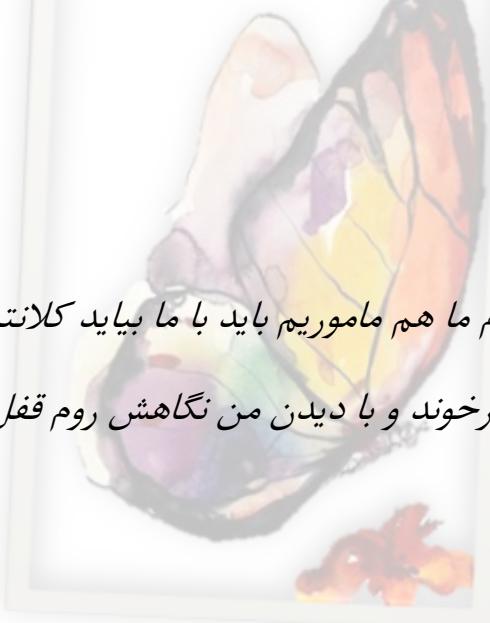
دستمو روی شکم گذاشت، حس می کردم برای بچم اتفاقی افتاده، با گریه
چشمamo بستم به خاطر درد زیاد کتک هایی که خوردم و از همه بدتر درد شکم
نتونستم تحمل کنم، چشمam و بستم و بین ناله هام نفهمیدم کی توی دنیای
بیهوشی فرو رفتم .

**

با صدای دعوا به سختی لای پلکم رو باز کردم، مهرداد و یک مردی بالباس فرم
پلیس بالای سرم بودن.

حتی حضور مهرداد هم برای مهم نبود، فقط می خواستم بدونم بچم چی شد اما
صدای ضعیفم بین داد و بیداد مهرداد گم شد

گفتم که تا به هوش نیاد هیچ جا نمیام، می خوای می تونی دستم و به همین
تخت دستبند بزنی اما من نمیام. تا وقتی خوب نشه یه میلی متر هم از این اتاق
فاصله نمی گیرم.

مامور پلیس با کلافگی گفت

این طوری نمیشه آقای محترم ما هم ماموریم باید با ما بیاید کلانتری.
مهرداد با عصبانیت سرش رو چرخوند و با دیدن من نگاهش روم قفل شد.

به سمتم او مد و نگران گفت:

خوبی؟

نگاهم روی مامور پلیس مونده بود، گیج شده بودم و نمی دونستم چه خبره!
DONYAIFMAMNOF
مهرداد رد نگاهم رو دنبال کرد و رو به اون مرد گفت
چند لحظه بیرون تشریف داشته باشید، میام الان.

مرد ناچارا سری تکون داد و از اتاق بیرون رفت. نگاهم رو به مهرداد دوختم و با
صدای ضعیفی گفتم

بچه م؟

ساقت شد، ترس برم داشت. خواستم بلند بشم که دستشو روی شونه هام گذاشت و اجازه نداد.

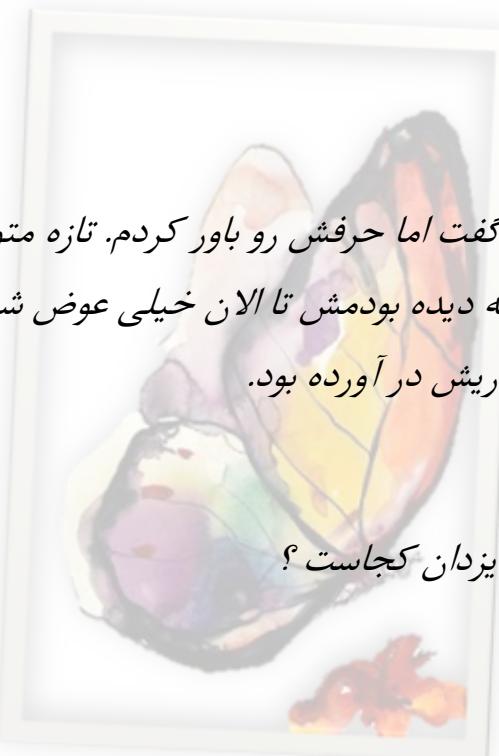
بلند نشو ترانه بچه خوبه.

نمی دونم چرا توی چشمام نگاه نمی کرد. با گریه گفتم
دروغ میگی بچم و از دست دادم مگه نه؟

نگاهم کرد و گفت

نه. گفتم که!

با این که نگاهش این رو نمی گفت اما حرفش رو باور کردم. تازه متوجهی سر و وضعش شدم، از آخرین باری که دیده بودمش تا الان خیلی عوض شده بود، موهاش رو کم کرده بود و ریش در آورده بود.

یاد یزدان افتادم و گفتم

چه طوری منو نجات دادی؟ یزدان کجاست؟

دستم و گرفت و گفت

به این چیز فکر نکن باشه؟

اون داشت منو می کشت چطور فکر نکنم?
DONYAIE MAMNOE
با دست دیگش موهام رو از صورتم کنار زد و زمزمه کرد:

تموم شد، دیگه بهش فکر نکن، چون دیگه دستش بہت نمی رسه.

متعجب گفتم

منظورت چیه مهرداد؟ چرا درست حرف نمی زنی؟ من چرا اینجام؟ یزدان
کجاست؟

کلافه نفسشو فوت کرد و گفت

– تو اول خوب شو، بعد حرف می زنیم .

عصبی از جام بلند شدم و سوزن سرم رواز دستم کشیدم. مهرداد با نگرانی گفت

– چی کار می کنی ترانه؟

به سختی از تخت پایین او مدم و همون طور که به سمت در می رفتم گفتم

– حالا که تو نمی گی خودم می فهمم.

پرید جلومو رو به روم ایستاد. نگاهم به چشمای قرمز و تب دارش افتاد.

ناخودآگاه زمزمه کردم

– این چه حالیه مهرداد؟؟

لب هاش تکون خوردن، جوابی نداد و به جاش بغلم کرد. متعجب از کارش خشکم

زده بود.

کم کم داشتم می ترسیدم، یه اتفاقی افتاده بود که به من نمی گفت .

ازش فاصله گرفتم و نگران گفتم

– خواهش می کنم بگو چی شده!

به چشم‌ام زل زد قبل از اینکه چیزی بگه در اتاق باز شد و پرستاری داخل

او مدم. با دیدن من متعجب گفت

– چرا ایستادی عزیزم؟ باید استراحت کنی. هنوز دو ساعتم از سقط بچه ت نمی

گذره.

نفسم بند او مد ناباور به پرستار نگاه کردم، مهرداد با نگرانی بازومو گرفت و گفت

— ترانه، خواهش می کنم آروم باش. به خدا اشکات داغون ترم می کن

انگار صدایش رو نمی شنیدم .. روی زانو خم شدم و صورتم پر از اشک شد.

نالیدم:

— بچم.

دستاش دورم پیچیده شد و صدایش کنار گوشم زمزمه کرد

— گریه نکن ترانه، اون بی شرف جزای کارش رو می کشه فقط گریه نکن.

از بغلش بیرون او مدم. یقه ش رو گرفتم و با گریه گفتم

— همچ تقصیر نوعه مهرداد همه چی تقصیر نوعه، اگه نمی رفتی اگه ولم نمی
کردی بچه می من الان زنده بود ... ولی الان مرده، تنها امیدم بود من دیگه خیلی
تنها شدم، خیلی بی کس شدم.

اشک تو چشمаш جمع شده بود با خشونت در آغوشم کشید و گفت

— دیگه ولت نمی کنم ترانه قسم می خورم هر چی بشه دستتو ول نمی کنم

— بی رمق تراز اون بودم که پسش بزنم اما با گریه گفتم

— هیچ وقت نمی بخشم مت مهرداد هیچ وقت.

حلقه می دستش دورم تنگ تر شد و کنار گوشم گفت

— منم هیچ وقت ولت نمی کنم.

دیگه حس می کردم نفسم بالا نمیاد، انگار پرستار حالم رو فهمید که به مهرداد گفت

آقای محترم اجازه بدید مریضمون استراحت کنن.

مهرداد به ناچار ولم کرد، پرستار کمک کرد روی تخت دراز بکشم، با ملافه چشمام رو پوشوندم. دلم خوش بود یه بچه دارم که تنها ییم رو پر می کنه اما اونم از دستم رفت. اونو هم از دست دادم.

نمی دونم پرستار چی بهم تزریق کرد که بین غم و غصه تقریباً بی هوش شدم.

چشمام رو به سختی باز کردم، هوا تاریک شده بود و توی اتاق فقط خودم بودم.

گنگ نگاهم رو به اطراف گردوندم، با یادآوری بچم اشک دوباره به چشمم هجوم آورد. طاقت خوابیدن نداشتیم، بلند شدمو و سرم رواز دستم کشیدم به سمت لباسام که آویزون بود رفتم و به سختی عوضشون کردم.

کلاه پالتوم رو توی سرم کشیدم و از اتاق بیرون رفتم، خبری از مهرداد نبود، فقط یه پلیس جلوی در اتاقم بود که از شانس خوبیم داشت با تلفنیش ور می رفت.

کلاه رو بیشتر روی سرم کشیدم و از بیمارستان بیرون زدم.

هوا بدجوری سرد بود، لرزم گرفت اما بی اهمیت رفتم... از همه چی خسته شده بودم، از این زندگی از خودم حتی از مهرداد.

انقدر رفتم که گذرم رو به یه خیابون شلوغ دیدم.. نگاهم به ماشین هایی افتاد که با سرعت میان و میرن.

قدمی به جلو برداشتم، این زندگی تا الان فقط ساز مخالف با من زده بود. همون بهتر که تموم میشد.

یک قدم دیگه برداشتم، من حتی لایق مادر شدن هم نبودم، نه مهرداد با اون همه عاشقی منو خواست نه یزدان با اون همه ادعا.

یک قدم دیگه برداشتم، حالا درست وسط خیابون بودم، ماشینی به سرعت به سمتم میومد. بدون اینکه تکون بخورم همون جا ایستادم و به صدای بوق ممتلش گوش کردم.

چشمamo بستم و هر لحظه آماده‌ی مردن بودم که صدای ترمز وحشتناکی او مدم.

ماشین درست توی یک قدمیم نگه داشت. مردی با عصبانیت پیاده شد و داد زد

:

—می خوای خود تو بکشی برو یه جای دیگه بکش می خواستی ما رو بدبخت کنی؟ وسط خیابون ایستادی اگه می زدم بعثت بدبخت می شدم. مریضی؟ از تیمارستان فرار کردی؟

از صدای داد و فریادش همه دورمون جمع شدن، یه زن بازوم رو کشید و بقیه هم سعی کردن اون مرد رو آروم کنن

کنار پیاده رو که رفتیم زن با مهربونی گفت
DONYAIE MAMNOE
—خوبی؟

بدون اینکه جواب بدم بازوم رو از دستش کشیدم و به راهم ادامه دادم. حتی مرگ هم منونمی خواست. بی پناه تراز همه جا رفتم توی پارک بزرگ اونجا و روی صندلی نشستم، هیچ جایی برای رفتن نداشتم، انگار به سیم آخر زده

بودم، چشم‌ام رو بستم و روی نیمکت دراز کشیدم، فقط دعا کردم که از شدت سرما بمیرم.

با حس نوازش دستی چشم‌ام رو باز کردم، با دیدن مهرداد لبخند محوی روی لبم نشست.

با حس نوازش دستی چشم‌ام رو باز کردم، با دیدن مهرداد لبخند محوی روی لبم نشست.

با دیدن چشم‌ای بازم زمزمه کرد:

ـ صبحت بخیر خانم.

یه لحظه حس کردم دارم رویا می بینم. چشم‌ام رو مالییدم، دستش رو روی گونه م گذاشت و گفت

ـ می دونی دیشب چقدر منو ترسوندی؟

تازه یاد دیشب افتادم. نگاهم رو به اطراف انداختم و با دیدن خونه‌ی مهرداد

DONYAIE MAMNOE

رو به روم نشست و بازو هام و گرفت.

نگاهم و ازش دزدیدم و گفتم

ـ ولم کن مهرداد من که بہت گفتم...

هنوز جمله م تموم نشده بود لب هاش با قدرت روی لب هام نشست . نفسم حبس شد... بعد از مدت ها طعم آشنای لب هاش رو می چشیدم و این برای دل تنگم زیادی بود .

حریصانه لب هاش رو روی لب هام حرکت می داد ..می خواستم جلوش رو بگیرم اما توانش رو نداشت .

دستش رو از زیر لباسم روی شکمم کشید و به بالا حرکت داد .لبash رو از روی لبام برداشت و سرش رو توی گردنم فرو برد .

نالیدم :

ـ معلومه داری چی کار می کنی؟

خش دار جواب داد :

ـ فقط دنبال آرامشمم.

نفس عمیقی کشید و ادامه داد

ـ من انقدر دلم تنگته که نمی دونم باید چی کار کنم تا دلتانگیم از بین بره .

پوست گردنم رو بین لب هاش گرفت و فشار داد .

صدام در او مد

DONYAIE MAMNOE

ـ نکن مهرداد، حالت نیست من ازدواج کردم؟

با صدای خفه ای گفت

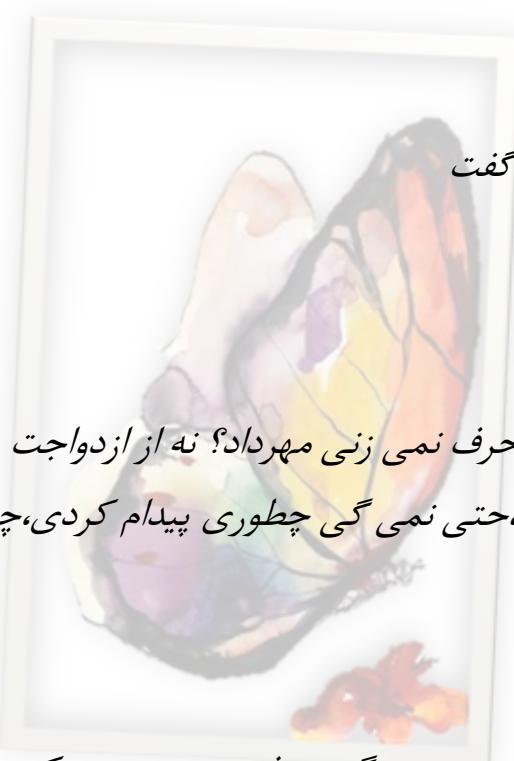
ـ اون عوضی مرد.

ناباور گفتم

ـ چی؟؟؟

سرش رو بلند کرد و چشمای تب دارش رو به چشمam دوخت و زمزمه کرد
_فکر کسی که دست رو تو بلند کنه و بخواه بچه م روازم بگیره رو می بخشم؟

توى شوك رفتم، با تته پته گفتم
_کشتیش؟

کلافه نفسش رو بیرون داد و گفت
_اگه بمیره ...
گیج گفتم
_منظورت چیه؟ چرا درست حرف نمی زنی مهرداد؟ نه از ازدواجت می گی نه از
رفتن یهوييت نه از برگشتن، حتى نمی گی چطوری پيدام کردي، چطوری نجاتم
دادي؟

بى توجه به سوالم دوباره سرشن رو توى گردنم فرو برد و زمزمه کرد
_ترانه من انقدر دلم تنگته که نمی خواهم به هیچی فکر کنم.

بر عکس همیشه دلم این نزدیکی و نمی خواست، تن گرمش روی تنم بود اما
راضی نبودم .

پسش زدم و گفتم

نکن.

بی اعتمنا به حرفم سرشن رو بین موهام برد. کلافه دستم رو روی سینه ش
گذاشتمن و گفتم

نکن مهرداد...

خودش رو کنارم روی تخت پرت کرد و گفت
باشه.

بلند شدم، خواستم به سمت در اتاق برم که پرید جلوه و گفت
کجا؟

با عصبانیت گفتم

برو کنار مهرداد، این سری میرم یه جایی که دستت تا ابد بهم نرسه.

دستشو دور کمرم حلقه کرد و گفت

واقعاً فکر می کنی یه بار دیگه ولت می کنم؟

مثل خودش جواب دادم

واقعاً فکر می کنی یه بار دیگه بہت اعتماد می کنم؟ تو ازدواج کردی

مهرداد، منم ازدواج کردم بچمون از بین رفت می فهمی؟

تو چشمаш زل زدم و گفتم

دیگه دوست ندارم.

حبس شدن نفسش رو خیلی خوب متوجه شدم. ناباور نگام کرد و گفت
دروغ میگی، وقتی اون حروم زاده اذیت کرد به من زنگ زدی.

ـ زنگ زدم چون یه چیز مشترکی بینمون بود، اون بچه... اونم دیگه نیست
حالیته؟

دستش رو دور کمرم سفت تر کرد و گفت
ـ من ولت نمی کنم ترانه.

خیره نگاهش کردم، لبخند محوی زد و گفت
ـ دلم برای بغل کردن دانشجوی کوچولوم تنگ شده بود.

دخلور گفتم

ـ چرا از دانشگاه رفتی؟
لبخندش از بین رفت، سرم رو روی سینه ش گذاشت و گفت
ـ برای محافظت از تو مجبور شدم برم.

زمزمه کردم:

ـ یعنی چی؟

اشاره ای به تخت کرد و گفت

ـ بشین توضیح بدم.

مردد نگاهش کردم و ناچارا سرتکون دادم و نشستم.

کنارم نشست و شروع کرد:

ـ وقتی فهمیدم بهم دروغ گفتی واقعا از خودم متنفر شدم که بہت اعتماد
کردم، خواستم برای همیشه از زندگیم پاکت کنم، برای همین سراغ تو نگرفتم اما

بابام مصمم بود تو رو بکشه چون تو حرفashو شنیده بودی، از اون گذشته قصد جونش رو کردی. فکر می کردم از ایران میره اما نرفت. یک هفته بعد از اون شب آدم هاشو فرستاد جلوی خونت تا بکشنت، خواست خدا بود که فهمیدم و به موقع خودم و رسوندم و سگاشو از جلوی خونت جمع کردم، رفتم یقه‌ی بابام رو گرفتم، تهدیدش کردم اما حرفش همون بود. می دونی بیشتر هدفش از کشتن تو این بود که من دوباره سمتت نیام. این قانون بابام بود که باید یا پولدار تراز خودت بپری. وقتی بهش گفتم با ترانه کاری نداشته باش اسلحه رو دستم داد و گفت، یا باید بکشیش یا از زندگیت بندازیش بیرون، بهش گفتمن من دیگه با ترانه کار ندارم اما راضی نشد و گفت باید ازدواج کنسی.

پوزخندی زدم؛

تو هم قبول کردی؟

نه، قبول نکردم اما شبیش برام یه فیلم فرستاد، چهار طرف خونت چهار نفر آدم مسلح بودن، یکیشون از روی پشت بوم داشت فیلم می گرفت. تو توي حیاط بودی و لنز اسلحه درست روی سرت! بابام آدمی نبود که حرفش دو تا بشه، آسون ترین کار برآش آدم کشتن بود... وقتی لنز اون اسلحه رو روی تو دیدم...

DONYAIE MAMNOE

سکوت کرد، از یادآوری اون روزا چهره ش قرمز شده بود.

ادامه داد:

من اون روز دیوونه شدم ترانه، داشت سر جون تو برام شمارش معکوس می کرد، ناچار شدم به قبول کردن.

سکوت کردم، حرف‌اش بدجوری رنگ و بوی صداقت داشت، ادامه داد:

الناز معشوقه‌ی بابام بود، برای پوشوندن گند کاریاش خواستن و انمود کنن زن
منه تا من بتونه از کشور خارج بشه، من به پلیس همه چیزو گفتم اما باید
باهاشون می‌رفتم تا شک نکنن. خودم می‌دونستم کسی که درگیر کشافت
کاریای بابام بشه باید هر لحظه منتظر مرگ باشه، منم مطمئن نبودم سفرم
برگشتی داشته باشه برای همین تو رو امیدوار نکردم و رفتم. رفتم ولی همه چیزو
به نامت زدم تا اگه برنگشتم کمبود نداشته باشی، اما روز دوم بهم خبر رسید
داری ازدواج می‌کنی.

رگ‌های گردنش بیرون زده بود و چهره‌ش رفته رفته کبود می‌شد.. با فکی قفل
شده گفت

وقتی من داشتم می‌جنگیدم تا برگردم و با تو باشم تو ازدواج کردی. با شنیدن
این خبر داغون شدم.

داشتم نگاهش می‌کردم که در کمال تعجب اشکی از گوشه‌ی چشمش
چکید، سریع پاکش کرد و گفت

فکر این که اون کشافت با دستاش لمست می‌کنه منو کشت، دیگه برام مهم
نبود بمیرم. خودم رو زیر تیر گلوله انداختم اما بهم نخورد. دقیقاً وقتی داشتم
قاچاقی از کشور می‌رفتیم پلیس‌ها سر رسیدن...

پرسیده:

بابات چی شد؟

سرش رو بین دستاش گرفت و گفت

وقتی داشت فرار می کرد مرد، الناز هم دستگیر شد.

ناباور نگاهش کردم، پس بالاخره اون لاشخور به سزایی کارش رسید.

هر دو مون سکوت کرده بودیم تا اینکه پرسیدم:

چطوری پیدام کردی؟

آدرس خونه‌ی یزدان و از دانشگاه گرفتم.

الان کجاست؟

عمیق نگاهم کرد و گفت

تو کما.

ناباور دستمو جلوی دهنم گذاشتم که گفت

وقتی تو رو توی اون حال دیدم دیوونه شدم، انگار چشمم چیزیو نمیدید، اون
قدر زدمش که نفهمیدم کی پرت شد سرشن خورد به سنگ بازم دست برند/اشتم
 فقط وقتی به خودم او مدم که آمبولانس رسیده بود و یه جسم آش ولاش هم
 زیر دستم بود.

از تعجب حتی نمی تونستم پلک بزنم...

اگه بمیره؟

لبخند تلخی زد :

میرم زندان

ترس برم داشت، تنند سرمو تکون دادم و گفتم

نه... نه... نه... نباید بری زندان مهرداد تو نمی تونی بری زندان.

لبخندش پر رنگ تر شد، دستشو دورم حلقه کرد و گفت

چطور توقع داری نخورمت وقتی انقدر مظلومی.

این بار بدون هیچ مانعی بغلش کردم و با دلتنگی خودمو بهش چسبوندم، کنار
گوشم زمزمه کرد

خیلی دوست دارم.

لبخند روی لبم نشست و گفتم

منم دوست دارم.

کی بود ده دقیقه پیش گفت دیگه دوست ندارم؟

DONYAIE MAMNO

خوب اون موقع دوست نداشم الان دارم، اگه اذیتم کنی دیگه دوست ندارم.

حلقه ی دستش دورم محکم شد و خش دار گفت

دلبریت زیادی شده.

دستشو زیر چونه م گذاشت و سرمو بالا گرفت و زمزمه کرد

یه ناخنک بہت بزnm خانم کوچولو؟

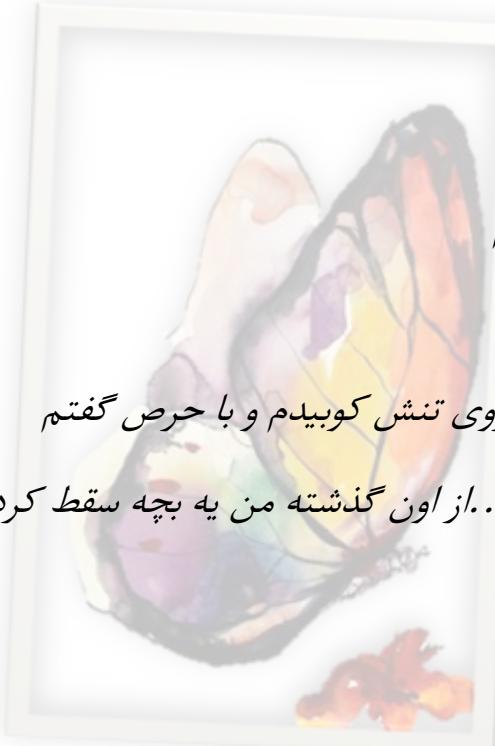
بالبختند رضاایتم رو اعلام کردم و بعد از مدت ها من موندم و مهرداد عاشق

پسش زدم، نفس بریده نگاهم کرد. بلند شدم، خودش رو روی تخت پرت کرد و
خش دار گفت

ضد حال زدی.

چپ چپ نگاهش کردم و گفتم
خیلی نفهمی.

با خماری خندهید... بالش رو روی تنفس کوبیدم و با حرص گفتم
منم و ادار می کنی گناه کنم... از اون گذشته من یه بچه سقط کردم حالیته
مهرداد؟

دستم رو کشید و گفت

باشه، فقط بخواب هوم؟
DONYAIE MAMNOE

نداشتیم یه بار دیگه پیش روی کنه، بلند شدم و گفتم
می خوام برم خونم، باید برم حموم
اینجا خونته.

معنادار نگاهش کردم و گفتم

خونه ای که یه زن دیگه توش بوده؟

زده بود به بی خیالی که هر چی می گفتم می خندید. بین خنده هاش گفت

حسود خانم من آدرس اینجا رو هم به الناز ندادم زن؟ چه زنی وقتی دستشم

نگرفتم.

ته دلم مالش رفت اما به روی خودم نیاوردم، گفتم

برام یه تاکسی خبر کن.

بازم خندید:

نمیشه برو همین جا حموم، لباساتم مثل سابق تو کمده، فقط با یکی دوتاش من

شبا خوابیدم.

DONYAIE MAMNOE

لبخند محظی زدم و گفتم

نمیشه ...

کلافه بلند شد و گفت:

محبوبم کردی به زور متousel بشم.

به سمتم او مد و قبل از اینکه بفهمم چیکار می خواهد بکنه کولم کرد و به سمت حموم رفت.

با جیع گفتم

چی کار می کنی دیوونه؟

داخل حموم گذاشتیم و درو قفل کرد و بی توجه به سر و صدای هام گفت
_کارت تموم شد بگو درو باز کنم .

با عصبانیت به در کوبیدم و زیر لب گفتم
_خود خواه

ناچارا لباس هامو در آوردم. یه دوش طولانی مدت بیشترین چیزی بود که اون لحظه می خواستم .

نیم ساعته دوش گرفتم نگاهی به اطراف اند اختم، خبری از حوله نبود.

ناچارا در زدم که صدایش با تاخیر او مد:
DONYAIE MAMNOE
تموم شد؟

حوله ندارم .

سکوت کرد و چند لحظه بعد قفل و باز کرد. کنار رفتم دستم و دراز کردم و حوله رو ازش گرفتم و گفتم

— بیرون بیام لباس عوض کنم.

چیزی نگفت با مکث بیرون اومدم .. خبری ازش نبود
لباس هایی که اینجا داشتم و پوشیدم و حوله رو دور سرم پیچیدم
چند تقه به در خورد ... نگاهی به خودم توی آینه انداختم و گفتم
— بیا تو .

در باز شد و قامت مهرداد توی دیدم اومد .

با دیدنم لبخند محظی زد، حس کردم صورتش گرفته است.

پرسیدم:

— چی شده؟

در و بست و گفت
— یزدان به هوش اومد.
نفس راحتی کشیدم و گفتم
— خدارو شکر.

DONYAIE MAMNOE
اخماش در هم رفت و گفت

— کاش می مرد.

— حواست هست چی می گی مهرداد؟ اگه می مرد تو چی می شدم؟
— مهم نبود ... حاضر بودم تو زندان بمونم اما اون عوضی دیگه نفس نکنه. وای
غمت نباشه ... نمی ذارم دیگه توی این کشور بمونه.

انقدر مصمم حرف می زد که ازش می ترسیدم.

_ازت شکایت کرده؟

_نکرده.

وقتی یزدان شکایت نکرده یعنی نقشه های دیگه ای داره.

زمزمه کردم

_اون دست از سرم بر نمیداره.

تک خنده ای کرد و به سمتم او مد .. دستشو روی گونه م گذاشت و گفت

_فکر کردی جرئتش و داره؟

خندم گرفت

_فکر نکنم آخه یه جوری زدیش که رفت تو کما .

فکش قفل شد و با نفرت گفت

_بیشتر از اینا حقش بود لاشخور

DONYA NEMAMNOE
چیزی نگفتم توی صورتم کنکاش کرد و گفت

_خوشگل شدی.

لبخند کم جونی زدم و گفتم

_برمیگردی دانشگاه؟

_برمی گردم، ولی روی تو یه نفر سختگیریم زیاد میشه.

خندیدم

باید بترسم؟

بترس چون هیچ ارافقی در کار نیست.

خنده م شدید شد و گفت

به همه میگم.

معنی دار نگاهم کرد و گفت

چیو؟

سکوت کردم.

سرش و نزدیک آورد و خمار گفت

اینکه دیوونتم؟

نفسم از این همه نزدیکی گرفت، در این حالی که دلم برآش تنگ بود اما کنارش

معدب بودم ...

انگار حسم رو درک کرد که ازم فاصله گرفت و گفت

امروز واستراحت می کنی از فردا فقط درس باشه؟

سری تکون دادم که گفت

الانم یه صباحانه می مفصل انتظار شما رو می کشه خانم کوچولو.

دستم رو کشید و به سمت در اتاق برد. شاید این هم شروع دوباره می منو

مهرداد بود.

* * * * *

سرم و بین دستام گرفتم... داد و بیداد مهرداد داشت از حد نرمال خارج میشد.

ـ گه خورده مرتیکه ی حروم لقمه که طلاق نده فکر کرده من اجازه میدم رنگ
ترانه رو ببینه؟

می دونستم یزدان به این راحتی ها دست بردار نیست، اصلاً ممکن نبود. نمی
دونم وکیل چی میگه که فریاد مهرداد کل خونه رو می لرزونه
ـ بره شکایت کنه، هر گهی که میخواهد بخوره ترانه تو خونه ی منه تا من نخواهم
پاش از این خونه بیرون نمیره.

نگاهش کردم، قیافه ی کبود شدش منو می ترسوند. حس می کردم هر لحظه
ممکنه سکته کنه

باند شدم خواستم به سمتش برم که گلدون روی میز پرت کرد و فریاد کشید :
ـ کدوم ماموری می تونه اونواز خونه ی من ببره؟ فکر کردنی می ذارم یه دقیقه با
اون حرومی زیر یه سقف باشه؟

ترسیدم... یعنی ممکن بود یزدان منو ببره؟

نمی دونم وکیل چی گفت که مهرداد با عصبانیت تلفن و قطع کرد و کوبیدش به
زمین.

دستش رو با کلافگی لای موهاش فرستاد. با نگرانی گفتم
ـ چی شد؟

با فکی قفل شده گفت

اون عقد چون تو حامله بودی و نگفته باطله اما من خر نمی تونم سینه سپر
کنم و بگم از من حامله بودی چون صنمی با هم نداشتیم. مدرکی نیست. اون
حروم لقمه هم همه جا گفته بچه مال خودش بوده.

لیمو گزیدم با اینکه خودم نگران بودم اما گفتم
آروم باش تا من نخوام کسی نمی تونه منو به زور ببره. ببین دانشگاه هم دیر
شد... فکرشو نکن

نگاهشو کلافه به ساعت انداخت و دوباره به موهاش چنگ انداخت.

بدون حرف کلید و موبایلش و برداشت. پشت سر ش رفتم...

DONYAIE MAMNOE
داشتیم می رفتیم دانشگاه که وکیل زنگ زد و با حرفاش مهرداد و دیوونه کرد.

سوار ماشین شدیم، کل راه از عصبانیت فقط گاز می داد و منم از ترس جرئت
حرف زدن نداشتیم.

بالاخره رسیدیم.

ماشین و پارک کرد نفس عمیقی کشید و گفت
به هیچی فکر نکن فقط روی درست تمرکز داشته باش نمی خواه افت کنی

سری تکون دادم. خواستم پیاده بشم که مج دستمو گرفت. برگشتم، لبخندی زد
و گفت

بای هم می ریم.

نگران گفتم

الان نه مهرداد. هنوز پرونده‌ی یزدان بسته نشده. بعدم تو تازه با الناز توى چشم
بودی یه مدت بگذره بعد.

برای من مهم نیست.

برای من مهمه، خواهش می کنم یه مدت کوتاه.

مردد نگام کرد اما در نهایت سرتکون داد...

زودتر از مهرداد پیاده شدم و به سمت دانشگاه رفتم. می دونستم پشت سرم
میاد... صدای پچ‌ها خیلی خوب به گوش میرسید همه از او مدن استاد آریا
فر خوشحال بودم...

برای لحظه‌ای سرم و برگردوندم اما با دیدن صحنه‌ی رو به رو خون توی رگم
جوشید.

هفت هشت تا دختر دور مهرداد رو گرفته بودن و هر کدوم با لوندی چیزی می
گفتن

نتونستم طاقت بیارم به سمتش رفتم یکی از دختران گفت

رفته بودید ماه عسل استاد چرا برگشتید؟

نگاه مهرداد به من افتاد.

خواست به سمتم بیاد که یکی دیگه از دختران گفت

حلقتوں کجاست؟

با این حرف بینشون همه‌مه افتاد.

غموم خواستم برگردم که صدام زد،

ترانه.

مثل برق بهش نگاه کردم و با نگاه التماس کردم چیزی نگه.

همه‌ی دختران معنادار به من نگاه می‌کردند.

لبخند مصنوعی زدم و گفتم

بله استاد.

انگار التماس نگاهم رو خوند که سکوت کرد اما همون صدا زدنش هم برای همه
شک برانگیز بود.

استاد خانمتوں کجاست؟

مهرداد کلافه جواب همه رو داد

خانما لطفا! من عجله دارم.

به هزار بدختی از بینشون اومد بیرون. پشت سرشن رفتم و با صدای ضعیفی
گفتم

خواهش می کنم کسی نفهمه.

با همون کلافگیش گفت

بالاخره که چی؟

باید یه مدت آب ها از آسیاب بیوفته.

خواست حرفی بزنه که به یکی از استادا برخورد کرد. استاد تهرانی که به خاطر
ثروتش معروف شده بود و همه می دخترخودشونو کشته بودن تا این استاد
گوشه چشمی بهشون بندازه.

DONYAIE MAMNOE
هر چند از چند نفر شنیدم سر و گوشش می جنبه اما همیشه می خدا اخمو بود و
سر کلاسش کسی حق نفس کشیدنم نداشت.

با دیدن مهرداد ابرو بالا انداخت و گفت

برگشته پسر!

مهرداد خندید و گفت

نرفته بودم.

بقيه ی حرفашونو نشنيدم چون از کنارشون رد شدم و به سمت کلاسم رفتم.
امروز اولين کلاسم با استاد تهراني بود و خدا خدا می کردم که صحبتشون با
مهرداد طول بکشه چون سر کلاس اون کسی حق فکر کردن هم نداشت و همه
باید شش دنگ حواسشونو به درس می دادن

آرزومن برآورده نشد و استاد بعد از پنج دقيقه با همون اخمش غصب هميشگيش
وارد شد و همه طبق معمول نفساشونم با احتياط می کشيدن

هر کاري می کردم حواسم پی حرفash نمی رفت. مدادم رو بی هدف روی برگه می
سفید حرکت دادم و به مهرداد فکر کردم.

يعني يزدان راضي به طلاق ميشد؟ ممکن بود با زور منو به خونه شن بفرستن؟

DONYAIE MAMNOE

اگه شکایت کنه و منو به زور به خونش ببره چی؟

از اين فکرا لرز به تنم افتاد.

داشتم با درموندگى به آينده فکر می کردم که صدای خشن استاد تهراني رو
شنيدم

خانم شما تشريف ببريد بپرون.

سرمو بلند کردم و با دیدن نگاه تندش رو به خودم هاج و اجاج نگاهش کردم و
گفتم

چرا؟

انگار فکرتون زیادی مشغوله بفرمایید بیرون هر وقت حواستون جمع بود می
تونید تو کلاس شرکت کنید.

اخمام از لحن تندش در هم رفت.

بلند شدم و با عصبانیت و سایلمو جمع کردم و از کلاس بیرون زدم. با حرص قدم
برداشتیم و غریدم

عقده ای.

داشتم به سمت بیرون می رفتم که مهرداد و دیدم. مشغول تدریس بود ولی در
کلاس نیمه باز بود و می تونستم ببینم.

لبخند محوی زدم برای من جذاب ترین استاد مهرداد بود... حتی تهرانی با اون
تیپ و قیافه‌ی لاکچری و ثروت معروفش توی چشم من نمی تونست سر تراز
مهرداد باشه.

DONYAIE MAMNOE

برای لحظه‌ای سرش برگشت و نگاهش به من افتاد. رشته‌ی کلام از دستش در
رفت .. لبخندی زدم... بحث و رفع و رجوع کرد و به بهانه از کلاس بیرون
اوید...

نگاهی بهم انداخت و گفت

چیزی شده؟

سرمو به علامت منفی تکون دادم

پس چرا اینجایی؟

مغموم گفتم

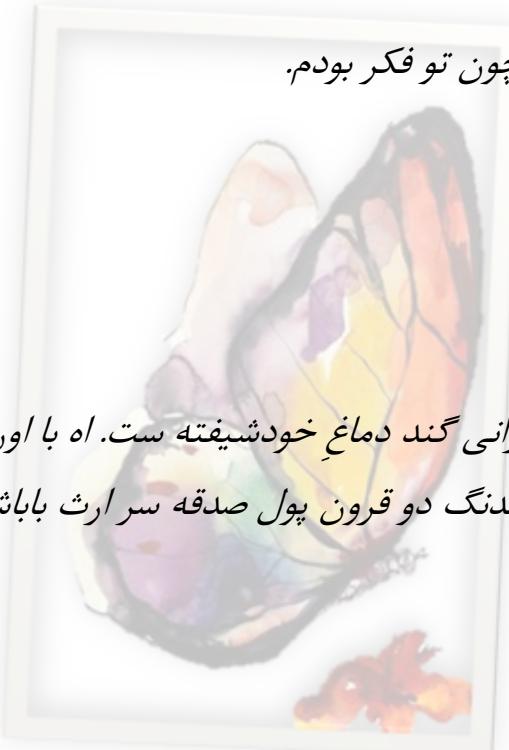
استاد از کلاس بیرونم کرد چون تو فکر بودم.

متعجب گفت

کی؟ آرمین؟

گیج گفتم

اسمشو نمیدونم فامیلیش تهرانی گند دماغ خودشیفته است. اه با اون اعتقاد به سقفش فکر کرده کی هست الدنگ دو قرون پول صدقه سرارث باباش داره فکر کرده رئیس جمهوره.

لبخندی به غرزدم زد و گفت

زود قضاوت نکن کوچولو اتفاقا تمام ثروتش از زحمت خودشه خیلی هم آدم شوخ و باحالیه ولی خوب به دانشجو جماعت نباید رو بدی

چشمکی زد که چشم غره ای بهش رفتم

با همون خنده گفت

عیب نداره برو توی بوفه یه چیزی بخور منم برم تا اینا کلاسو رو سرشنون
نداشتند.

سری تکون دادم. خواستم برم که صدام زد.

برگشتم، با لبخند محوی گفت

مواظب خودت باش.

پلکامو روی هم گذاشتیم و بی حرف ازش دور شدم.

نگاهی به کتلت سرخ شده انداختم، به جبران بار قبل این بار تمام سعیمودم کردم
که خوب از آب در بیاد.

فکر کنم بهتر از بار قبل شده بود، با یاد آوری اون روز که سه قاشق فلفل به خورد
مهرداد دادم لبخندی روی لبم نشست.

همون لحظه دستی دور شکمم حلقه شد. ترسیده ماهیچه های تنم و منقبض
کردم. نفس هاش به کنار گوشم خورد و صداشو زمزمه وار شنیدم
چی کار کردی تو؟ با دستای خوشگلت برا من غذا درست کردی؟

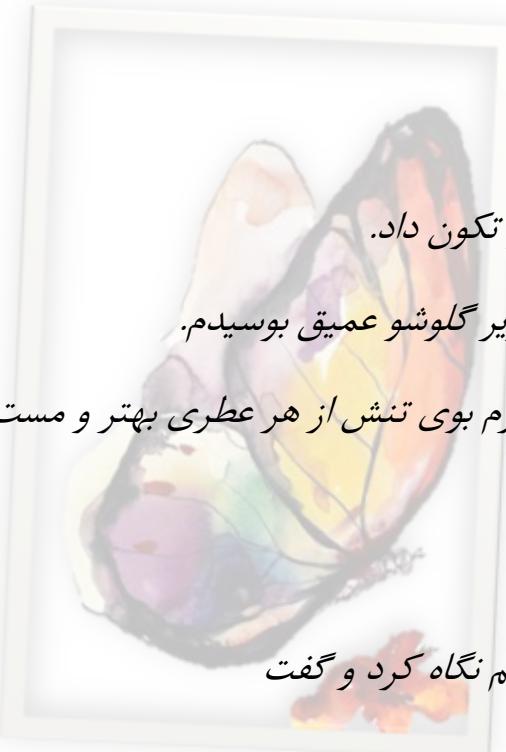
لبخندی زدم و گفتم

فکر کنم دیگه به دست پخت من اعتماد نکنی ولی این بار سعی کردم تندش
نکنم.

منو به سمت خودش برگردوند و دستشو دور کمرم حلقه کرد .. نگاهی به موهای
خیش اند/اختم و گفتم

_چرا موهاتو خشک نکردی؟

_آخه دلم برات تنگ شد .

مثل پسر بچه های مظلوم سر تکون داد.
روی پنجه ای پا بلند شدم و زیر گلوشو عمیق بوسیدم.
عطر نداشت و من قسم میخورم بوی تنفس از هر عطری بهتر و مست گننده تر
بود .

ازش فاصله گرفتم. با لبخند بهم نگاه کرد و گفت
_خیلی دلبری می کنی .

ریز خندیدم و خودمو توی بغلش اند/اختم.
حلقه ای دستشو تنگ تر کرد.

با آرامش چشمamo بستم و گفتم
_دوستت دارم.

نفس عمیقی کشید و خشن دار گفت

من می میرم برات.

هیچ وقت تنهام ندار باشه؟

معلومه که تنهات نمی ذارم ترانه، هنوز نفهمیدی همه جون منی؟

لبخندم پرزنگ ترشد... خواستم حرفی بزنم که صدای زنگ در او مد.

متعجب از بغل مهرداد بیرون او مدم و گفتم

منتظر کسی بودی؟

جواب داد

نه... نمی دونم کیه که نگهبان تا بالا راهش داده

به سمت در رفت. پشت سرشن رفتم و از پشت دیوار نگاه کردم.

در رو باز کرد. با دیدن پلیس ها رنگ از رحم پرید.

صدای جدی مهرداد رو شنیدم که گفت

بفرمایید.

پلیس گفت

مهرداد آریا فرشما هستید؟

DONYAIE MAMNOE

خودمم... امرتون؟

باید با ما تشریف بیارید کلانتری ازتون به جرم آدم ربایی شکایت شده

خشکم زد، سریع یه روسری سرم انداختم و رفتم جلوی در.

با استرس گفتم

کی شکایت کرده؟

به جای مامور مهرداد جواب داد:

معلومه کی شکایت کرده.

پلیس نگاهی به من انداخت و گفت

شما ترانه زند هستین؟

سر تكون دادم و گفتم

آره منم ولی با میل خودم اینجام کسی منوندزدیده.

شوهرتون از این اطلاع دارن؟ باید با ما تشریف بیارید کلانتری.

مهرداد عصبی غرید:

به اون چی کار دارید؟

اگه ثابت بشه به جرم خیانت به همسر .. ایشون حق ندارن بدون اجازه هی

شوهرشون تو خونه هی شما باشن نسبتی با هم دارید؟؟؟

دو تامون ساکت شدیم، اما مهرداد با عصبانیت گفت:

اون هیچ جا نمیاد اون نامردمی که شکایت کرده یه لاشخوره که این دخترو تا

حد مرگ زده.

مامور با کلافگی گفت

همه‌ی اینا توی کلانتری مشخص میشه لطفاً مجبورمون نکنید دستبند بهتون
بزنید.

با درموندگی نگاهی به مهرداد عصبانی انداختم و ناچاراً به اتاق رفتم. داشتم
مانع مو می‌پوشیدم که او مد .. با عصبانیت طول و عرض اتاق رو طی کردو کلافه

گفت

من باید اینو می‌کشم.

با اینکه خودم استرس داشتم اما به سمتش رفتم و گفتم
چیزی نمیشه مهرداد من بهشون میگم با من چیکار کرد نمی‌تون به زور منو
با اون بفرستن.

پوست لبس و کند و گفت

من حتی نمی‌خوام چشم اون عوضی به تو بیوفته حالیته؟ به خدا از زندان نمی‌
ترسم گه اضافه بخوره دهنشو صاف می‌کنم.

DONYAIE MAMNOE
لبخندی زدم و گفتم

بریم

سری تکون داد. به کتش چنگ زد و پوشید. بی هیچ ترسی دست منو کشید و
درو باز کرد

جلوی اون پلیس ها معذب بودم اما مهرداد دستمو ول نمی‌کرد.

پایین که رفتیم مهرداد در کمال یک دندگی با پلیس دهن به دهن گذاشت و آخر هم با قدرت کلامش پشت فرمون ماشین خودش نشست و پاشو روی گاز فشار داد.

جلوی کلانتری ماشین رو پارک کرد. تمام مدت پلیس ها پشت سرمون میومدن. پیاده شدیم... مهرداد خواست به سمتم بیاد که ناشیانه جلوتر ازش به راه افتادم مبادا باز دستمو بگیره. نمی خواستم بیشتر از این توی دردرس بیوفتیم.

فهمید و اخم بین ابروهاش پرنگ تر شد. داخل دنبال مامور پلیس رفتیم، توی راهرو پیچید. از دور یزدان رو با سری بسته شده و صورتی کبود دیدم. هنوز رخماش خوب نشده بود.

نتونستم جلوتر برم و همون جا خشکم زد، یاد کتکاش افتادم، یاد بچم... نفرت وجودمو پر کرد. اونم چشمش به من افتاد و بهم خیره شد...

DONYAIE MAMNOE

مهرداد با عصبانیت به سمتش رفت و بی ملاحظه داد کشید:

انگار کم زدمت که هنوز دمت قطع نشده. مرتیکه تو چه آدمی هستی آخه؟ چه حروم زاده ای هستی؟

داشت بهش حمله می کرد که دو نفر جلوش و گرفتن عصبانی تر داد زد:
پشمونت می کنم عوضی مثل سگ از گه خوریات پشمون میشی.

یزدان بدون اینکه حرفی بزنده من خیره شده بود و همین عصبانیت مهرداد و بیشتر تر کرد.

همون لحظه در اتاق باز شد و پلیسی با عصبانیت گفت

چه خبره اینجا؟

یکی از سربازا احترام نظامی گذاشت و گفت
این آقا داد و هوار راه انداخته سرگرد.

سرگرد نگاهی به مهرداد انداخت و جدی گفت
بفرمایین داخل.

رو کرد به یزدان و گفت
شما منتظر باش.

مهرداد نگاهی به من انداخت و با ابرو اشاره کرد که برم بیرون سری تکون دادم، با تهدید نگاهی به یزدان انداخت و وارد اتاق شد.
در که بسته شد بر خلاف خواسته‌ی مهرداد به سمت یزدان رفتم.

نگاهی با نفرت بهش انداختم لبخندی زد و گفت
همسر عزیزم چطوره؟

عصبانی غریدم:

بیند دهنتو یزدان، چرا این کارو می کنی؟

برای پس گرفتن خانوم خوشگلهم از یه دزد...

حرفash داشت عصبانی ترم می کرد. به زور جلوی فریادم و گرفتم و گفتم

خفه شو... ازت متنفرم.

لبخندی زد و گفت

ولی من هنوز دوست دارم عزیزم، محاله ولت کنم

خون خونمو می خورد باور نمی کردم یزدان تا این حد وقیح باشه، می گفت
دوست دارم اما من از چشماش می خوندم که دروغ میگه. توی چشماش چیزی
بود که من و می ترسوند. انگار آتیش انتقام توی وجودش شعله می کشید
اگه مجبور می شدم به خونه ی این آدم برم قطعاً این بار منو می کشت.

انگار ترسم و فهمید که قدمی بهم نزدیک شد. بازومو گرفت و سرشو نزدیک آورد.
کنار گوشم زمزمه کرد

هنوز خیلی کارا مونده که با هم نکردیم. من ولت نمی کنم، داغ اون استاد قلابی
به دلت میمونه همسر عزیز زمهم.

لرز به تنم افتاد. ازش فاصله گرفتم و زیر نگاه سنگینش از کلانتری بیرون
رفتم. توی هوای آزاد چند تا نفس عمیق کشیدم. خدا یا عاقبت چی میشد؟ قرار
بود چه اتفاقی بیوفته؟

روی صندلی نشستم.. نمی دونم چقدر گذشت که حضور یه نفرو کنارم حس
کردم.

برگشتم. مهرداد بود که کلافگی از سر و روش می بارید.

نگران گفتم

چی شد؟

هر دو دستش رو لای موهاش فرو برد و جواب نداد. نگران تر دستمو روی شونه
ش گذاشت و گفت
مهرداد با توعم چی شد؟

به سمتم برگشت. با دیدن چشماش سکوت کردم. چشماش قرمز شده بود و نم
اشک داشت.

با صدای خش داری گفت
میخوان تو رو ازم بگیرن.

DONYAIE MAMNOE

رنگم پرید. با تنه پته گفتم

یعنی چی؟

اون حروم لقمه گفته من با تو رابطه ی نامشروع داشتم. بهشون گفتم سگ
کتکت زده اما از قبل فکرشو کرده بود. منکر نشده که کتک زده اما میگه چون
فهمیدم زنم با یکی دیگه رابطه داره زدمش. اونا هم حق و به اون دادن... ولی

خوب تحقیقات ادامه داره، قراره که دادگاه تشکیل بشه اما نا روز دادگاه تو نمی
تونی بیای خونه ی من .

اشکم در اوهد و گفت

چیکار کنم؟ مهرداد من نمی خوام با یزدان برم .

دستمو فشد و گفت

نمیدارم با اون لاشخور بری ترانه، قول میدم.

نگاهی به چشمای ترسیده م انداخت و گفت

لان منتظر توعن. برو و همه ی لاشخوری های اون عوضی و بگو... .

سری تکون دادم و بلند شدم .

مهرداد هم همراهم اوهد و جالب اینکه یزدان این بار اصلاً نگاهم نکرد معلوم بود

با وجود همه چیز بد از مهرداد حساب می بره.

به اتفاق سرگرد رفتم و نشستم ازم پرسید که چرا با یزدان ازدواج کردم و آیا با
مهرداد رابطه ای داشتم یا نه. منم بهش گفتم که برای دوری از مهرداد با یزدان
ازدواج کردم ولی با هیچ کدوم هیچ رابطه ای نداشتم و کتک های یزدان از
همون روز اول بوده و من فرصت بیرون رفتنم نداشتم .

انگار قانع شد اما گفت که تا زمان تشکیل دادگاه نمی‌تونم خونه‌ی مهرداد
بمونم بازم خداروشکر که به زور منو خونه‌ی یزدان نفرستاد.

از اتاق بازجویی که بیرون او مدم خبری از یزدان نبود. مهرداد با کلافگی از جاش
بلند شد. براش مختصر توضیح دادم که چی شده. انگار آروم گرفت که حداقل با
یزدان نمیرم اما خوب تا تشکیل دادگاه حق رفتن به خونه‌ی مهرداد رو نداشتم.

* * * *

— یعنی چی استاد؟ شما هنوز سه جلسه هم نمیشه که برگشته می خوايد
امتحان بگیرید؟

مهرداد با اخم گفت

— جلسه‌ی پیش گفتم.

از اخم و تخمش مطمئن بودم اگه کسی حرفی بزنه فاتحش خوند، راستش
جلسه‌ی قبیل مهرداد گفت امتحان داریم اما قطعی نگفت و یه جورایی گفت
اماده باشید.

DONYAIE MAMNOE

من که می دونستم برگه‌ی سفید میدم برای همین زیاد حرفی نزدم.

یکی دیگه از دختران گفت

— استاد حالا چی میشه جلسه‌ی بعد بگیرید به خدا ما ...

حرفش با فریاد بلند مهرداد قطع شد

پس شما سر کلاس چه غلطی می کنید که مثل بچه های راهنمایی عرضه می یه امتحان ساده رو ندارید؟ مرتب بشینید برگه ها رو بدم نمره هم تاثیر مستقیم تو قبولی تون داره.

این بار رسما همه لال شدن منم ترسیدم از طرفی نگرانش بودم. دیشب بعد از کلانتری به خونه می خودم رفتم و بهش زنگ زدم اما جواب نداد امروز هم انقدر عصبانی بود که جرئت نزدیک شدن بهش رو نداشتم

نگاهی به چشمای ترسیده م انداخت و گفت

الآن منتظر توعن. برو و همه می لاشخوری های اون عوضی و بگو...

سری تکون دادم و بلند شدم.

مهرداد هم همراهم او مد و جالب اینکه یزدان این بار اصلا نگاهم نکرد معلوم بود با وجود همه چیز بد از مهرداد حساب می بره.

به اتاق سرگرد رفتم و نشستم ازم پرسید که چرا با یزدان ازدواج کردم و آیا با مهرداد رابطه ای داشتم یا نه. منم بهش گفتم که برای دوری از مهرداد با یزدان ازدواج کردم ولی با هیچ کدام هیچ رابطه ای نداشتم و کتف های یزدان از همون روز اول بوده و من فرصت بیرون رفتنم نداشتم.

انگار قانع شد اما گفت که تا زمان تشکیل دادگاه نمی تونم خونه می مهرداد بمونم بازم خداروشکر که به زور منو خونه می یزدان نفرستاد.

از اتاق بازجویی که بیرون او مدم خبری از یزدان نبود. مهرداد با کلافگی از جاش بلند شد. برash مختصر توضیح دادم که چی شده. انگار آروم گرفت که حداقل با یزدان نمیرم اما خوب تا تشکیل دادگاه حق رفتن به خونه‌ی مهرداد رو نداشتم.

* * * *

— یعنی چی استاد؟ شما هنوز سه جلسه هم نمیشه که برگشتید می‌خوايد امتحان بگیرید؟

مهرداد با اخم گفت

— جلسه‌ی پیش گفتم.

از اخم و تخمش مطمئن بودم اگه کسی حرفی بزنه فاتحش خوند، راستش جلسه‌ی قبیل مهرداد گفت امتحان داریم اما قطعی نگفت و یه جورایی گفت اماده باشید.

من که می‌دونستم برگه‌ی سفید میدم برای همین زیاد حرفی نزدم.

DONYAIE MAMNOE

یکی دیگه از دختران گفت

— استاد حالا چی میشه جلسه‌ی بعد بگیرید به خدا ما ...

حرفش با فریاد بلند مهرداد قطع شد

پس شما سر کلاس چه غلطی می کنید که مثل بچه های راهنمایی عرضه می یه امتحان ساده رو ندارید؟ مرتب بشینید برگه ها رو بدم نمره هم تاثیر مستقیم تو قبولی تون داره.

این بار رسما همه لال شدن منم ترسیدم از طرفی نگرانش بودم. دیشب بعد از کلانتری به خونه می خودم رفتم و بهش زنگ زدم اما جواب نداد امروز هم انقدر عصبانی بود که جرئت نزدیک شدن بهش رو نداشتم

برگه ها رو که پخش کرد همه ساکت شدن... کسی جرئت تقلب نداشت برای همین رنگ از روشنون پریده بود.

نگاهی به سوالات اند اختم، واقعا هیچی بلد نبودم، اون لحظه هم ذهنم تماما درگیر یزدان و آینده بود.

سرمو روی میز گذاشتم و چشمamo بستم، فوقش برگه رو سفید میدادم.

داشتمن به این فکر می کردم که یزدان چقدر آدم خطرناکی بوده، هنوز هم هست. هنوز هم وقتی می بینم چهارستون بدنم می لرزه.

غرق افکارم بودم که دستی روی کمرم نشست. سرم و بلند کردم و اولین چیزی که دیدم چشمای مهرداد بود.

مثل همیشه آخر کلاس نشسته بودم ولی اگه یه نفر سرمش رو بر میگردند بد بخت میشدم.

با التماس نگاهش کردم که دست برداره اما اون خیره به چشم هام بود.

دستم رو که روی میز بود گرفت و به سمت لب هاش برد. چشماشو بست و عمیق دستم رو بوسید

با ترس نگاهی به کل کلاس انداختم... همه روی برگه هاشون خیمه زده بودن.

دستم و از دستش کشیدم، معنادار نگاهم کرد و همون جا ایستاد.

به ظاهر حواسم رو به برگه دادم اما درواقع تمام فکرم پیش مهرداد بود. فکر می کردم باهام قهره که دیشب جوابم رونداد و امروز هم بهم نگاه نکرد. اما الان...

متوجهی دو سه میز جلوتر از خودم شدم که دختری به طرز ماهرانه ای داشت تقلب می کرد.

از اونجایی که این دختر کسی بود که راه به راه برای مهرداد عشه میومد تصمیم گرفتم که لوش بدم.

سرم و بلند کردم و به مهرداد نگاه کردم. نگاهش با خونسردی روی همون دختر بود.

DONYAIE MAMNOE

معلوم بود مهرداد تیز ترا این حرفاست که کسی سر کلاسش تقلب کنه به سمتش رفت و برگه رواز زیر دستش کشید.

صدای دختره بلند شد که مهرداد با تحکم دستش رو روی بینیش گذاشت و به در کلاس اشاره کرد...

دختره ناچار از جاش بلند شد و از کلاس بیرون رفت.

مهرداد دوباره به سمتم آمد.

برگه‌ی تقلب دختره رو روی میزم گذاشت... متعجب نگاهش کردم که
چشمکی زد و محو خنده‌ید.

چشمم به برگه‌ی تقلب افتاد...

یه زمانی منم وقت می‌ذاشتمن و یه تومار تقلب می‌نوشتمن.

گل از گلم شکفت، گاهی وقتاً پارتی بازی هم بد نبود .. با خوشی روی برگه م
خیمه زدم و تقلب‌های دختره رو رو نویسی کردم

همه برگه هاشونو تحويل دادن و یکی یکی بیرون رفتن، توی کلاس فقط چهار
پنج نفر دیگه مونده بودن منتظر موندم تا همه برن ولی انگار قصد بلند شدن
نداشتمن.

بالاخره مهرداد اعلام کرد که تایمیشون تموم شده.

آخرین نفر برگه‌ی منو گرفت. همه که از کلاس بیرون رفتن درو بست، با نگرانی

DONYAIE MAMNOE گفتم

خوبی؟ چرا دیشب تلفن تو جواب ندادی؟ امروزم انقدر عصبی بودی!

بی حوصله گفت

دیشب و ول کن حالم خوش نبود. سرم داره می‌ترکه بخواهم نمی‌تونم خوش
اخلاق باشم.

حدس می زدم، از رگه های قرمز چشمش معلوم بود . گفتم

برو خونه استراحت کن .

عمیق نگاهم کرد و گفت

تونباشی اون خونه برام جهنمه .

لبخندی زدم، با دلتنگی بغلم کرد و گفت

تف به ذات اون حروم زاده که این طوری بی خوابم کرد .

دستامو دور شونه هاش حلقه کردم و گفتم

غصه نخور دیگه.

ازم فاصله گرفت ، عمیق پیشونی مو بوسید و گفت

مواظب خودت باش، شبا رو تو بپوشون، غذاتم کامل بخور..

سر تکون دادم، خواست چیزی بگه که موبایلش زنگ خورد. نگاهی به صفحه
انداخت، با فضولی سرک کشیدم که دیدم روش اسم آرمین زدم. ناخودآگاه یه قدم
عقب رفتم، همیشه از این بشر می ترسیدم.

مهرداد جواب داد و انگار استاد بهش گفت تویی اتاقشه که مهردادم گفت الان

میام.

تلفن و که قطع کرد و گفتم

تو با استاد تهرانی رفیقی؟

سری تکون داد و گفت

خیلی وقته چطور مگه؟

صدامو آروم کردم و گفتم

خلاف کاره؟ آخه خیلی پولداره هر روز سوار یه ماشین میشه. خودشم ترسناکه.

چشم غره ای به سمتم رفت و گفت

اینا دلیل براین میشه که اون خلافکاره

ریز خندیدم و گفتم

نه ولی خدایی خیلی ترسناکه.

دیدم همچنان بهم زل زده، قیافه‌ی متفسکری گرفتم و گفتم

اما خیلی خوشتیپه، مخصوصاً هیکلش که ...

با یه دستش گونه هامو گرفت و با جدیت گفت

غیر از من به کسی نگاه کنی چشماتو در میارم ترانه.

انقدر جدی گفت که یه لحظه دست و پامو گم کردم اما لبخندی زدم حسودی از
قیافش می بارید. در حالی که به زور جلوی خندمو می گرفتم گفتم

خوب استادمه چطور نگاهش نکنم؟

گونم و ول کرد و همون طور که به سمت در می رفت گفت

منم از این به بعد هر چی دانشجوی خوشکل دیدم به هیکلشون زل می زنم
بالاخره دانشجومن دیگه.

از کلاس بیرون رفت و به صدای بلند پراز حرصم گوش نداد

با سری پایین افتاده شروع به قدم زدن کردم. از امروز ظهر با مهرداد قهر بودیم، نه او ن به من نگاه می کرد نه من به او ن.

هر دو تامونم سر یه موضوع کوچیک که حق با من بود. حالا من به هیکل استاد تهرانی نگاه کنم عیبی نداره چون او ن مرده، اما اگه او ن به هیکل دانشجوهاش نگاه کنه خیلی نامردیه.

هر چند همچین کاری نمی کردی ولی خوب نباید به منم می گفت.

توی عالم خودم بودم که صدای بوق ماشینی رو کنارم شنیدم
برگشتم و با دیدن یزدان خشکم زد.

چشمکی زد و گفت

سوار نمی شی خانم؟

نمی دونم چرا تا این حد ازش می ترسیدم. بدون اینکه به حرفش توجه کنم با قدم های تند تری شروع به راه رفتن کردم. صداشو شنیدم که می گفت :

ببین این طوری فرار می کنی ولی یه روز دوباره به او ن خونه برمی گردی. دعا کن برگردی چون اگه برگردی خوشبختی چون او ن طوری حرصم و سر تو خالی می کنم اما اگه نیای او ن استاد قلابی تقاض پس میده. یه و بهت زنگ می زن می بینی یه ماشین بھش زد و... مهرداد پر.

خشکم زد، یعنی ممکن بود آسیبی به مهرداد برسونه؟ انگار ترسم و فهمید که گفت

سوار شو. قبل از اینکه یه بلایی سر عشقت بیاد با من راه بیا.

به سمتیش برگشتم.

خواستم حرفی بز نم که ماشین مدل بالایی جلوی یزدان نگه داشت. با اینکه شیشه هاش دودی بود اما حدس زدم استاد تهرانی باشه چون اون بود که هر روز سوار یکی از این ماشین ها میشد.

حدسم درست بود. از ماشین پیاده شد و با اخم نگاهی به یزدان انداخت که من به جای اون ترسیدم.

به من نگاه کرد و گفت

مشکلی پیش اومده خانم زند؟

لبمو گزیدم و گفتم

نه... یعنی راستش آره.

انگار در جریان همه چیز بود، نگاه بدی به یزدان انداخت و گفت
گورتو کم کن تا خود تو و لگنتو نفرستادم هوا.

یزدان ساکت شد چون می دونست تهرانی می تونه با سه سوت از دانشگاه اخراجش کنه. دعوا راه ننداخت اما با مکث گفت

زنمه اختیار زنمم ندارم؟

پوزخندی روی لب تهرانی نشست.

دستیش رو روی سقف ماشین یزدان گذاشت و با لحنی متفاوت گفت

برو اینارو به کسی بگو که حروم زاده هایی مثل تو رو نشناسه. طلاقت و که
میگیری هیچ، مثل سگ دمتو می ذاری رو کولت و از این مملکت فرار می کنی.
هنو مادر نزاییده کسی که پا رو دم رفقای ما بذاره. مفهوم شد؟ حالا راه بنداز این
ابوتیاره رو.

بیزان نگاهی با خشم و تهدید به من انداخت و با عصبانیت پاشو روی گاز فشار
داد.

با خجالت به استاد تهرانی نگاه کردم، نیم نگاهی با اخم بهم انداخت و بدون اینکه
حرفی بزنده سوار ماشین شد و پاشو روی پدال گاز فشار داد.

حرصم گرفت، حالا من نمی خواستم سوار بشم ولی اون که انقدر دم از رفاقت می
زنه نباید یه تعارف بکنه؟

چپ چپ به مسیر رفتنش نگاه کردم و با حرص به راهم ادامه دادم.

* * * * *

توی اتاقم داشتم درس می خوندم، این مدت انقدر نخوننده بودم که الان کلا یادم
رفته بود چی به چیه!

نگاهم و روی اعداد و ارقام لعنتی انداختم و سعی کردم که ازش سر در بیارم اما
هر کاری می کردم بلد نبودم. داشتم زیر لب به هر چی درس و کتابه فحش می
دادم که کسی به پنجره م کوبید.

با ترس بلند شدم. پنجره‌ی من توی حیاط بود و محال بود یکی از کوچه سنگ
انداخته باشه ...

وحشت زده داشتم نگاه می‌کردم که صدایی از پشت سرم گفت
_اینجام کوچولو.

بر ترس برگشتم و با دیدن مهرداد نفس حبس شدم آزاد شد . با عصبانیت به
بازوشن زدم و گفتم

_مریضی نصف شب این طوری میای تو؟

دستشو دور کمرم انداخت و زمزمه کرد
_اومدم آشتی کنیم .

با اخم رو بر گردوندم و گفتم

_از آشتی خبری نیست برو با همون دانشجوهای دلبرت بپر .

لبخند محوی زد و گفت

_دانشجوی سوگلی من تویی و گرنه من به کسی جز تو تقلب نمی رسمونم.

داشت خنده م می گرفت اما خودمو کنترل کردم و گفتم

وظیفته.

DONYAIE MAMNOE

نگاهش رو روی لب هام سرداد و زمزمه داد :

وظیفه‌ی تو چیه ؟

منظورش و فهمیدم و گفتم

_آدم در برابر شوهرش یه وظایفی داری مگه تو چکارمی؟

لبخند روی لبیش ماسید تازه متوجه می حرفم شدم خاک تو سرت ترانه با این
حرفای مسخرت بیزدان هنوز شوهر من بود و من الان اینو توی سر مهرداد
کوبیدم.

دستش از زیر کمرم شل شد. با نگرانی گفتم

مهرداد من منظورم به اون نبود.

روی صندلی اتاقم نشست. دستشو لای موهاش برد و گفت
به اندازه می کافی و اسه خودم سخت هست که اسم اون رو تو باشه، سخت تر شن
نکن.

به سمتش رفتم دستشو گرفتم، مجبوری سرشن رو بلند کرد. لبخندی زدم و
گفتم

ببخشید .. اصلاً منم می بخشمیت ییر به ییر می شیم. حالا آشتی؟

لبخند محوي زده، دستم و کشید. روی پاش نشستم دستشو دور کمرم انداخت و
سرشن رو توی گردنم فرو برد و با نفس عمیقی که کشید گفت

دلم برات تنگ شده... خیلی تنگ شده.

پسش زدم و گفتم

—مهرداد مگه بہت نگفتن تو این مدت رفت و آمدی با من نداشته باشی؟ می خوای شرایط و سخت کنی؟

با اون چشمای خمارش بهم نگاه کرد و گفت

—کسی ندید نگران نباش. شاهدم دارم که بگه من امشب خونه‌ی خودمم نه اینجا.

—کی زن من میشی؟!

ریز خندیدم و گفتم

—هیچ وقت، من قصد ازدواج ندارم میخوام ادامه تحصیل بدم.

—بیخود از شر این یارو راحت بشیم به زور عقدت می‌کنم.

خنده م گرفت سرشن رو بلند کرد و گفت

DONYΔIEMAMNOE

—به چی می خنده؟

خندهم شدت گرفت و جواب دادم:

—به این که هنوز عقد نکردیم /ینجوری می کنی. اگه عقد کنیم می خوای چیکار کنی؟

اونم لبخند محوی زد و گفت

اون وقت نمی ذارم یه نفس راحت بکشی، الان اوضاعت خیلی بهتره.

برای یه لحظه دلم براش ضعف رفت .. دستمو دور گردنش حلقه کردم و گفتم

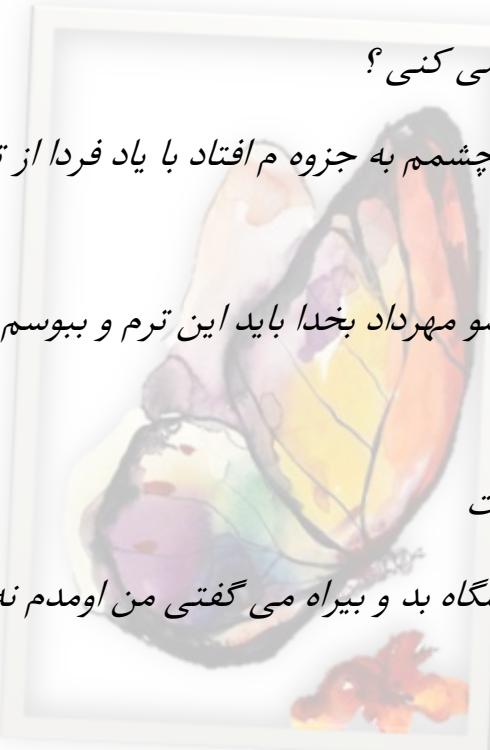
خیلی دوستت دارم... خیلی خیلی خیلی خیلی...

حوالست هست خیلی دلبری می کنی؟

با خنده ازش فاصله گرفتم که چشمم به جزوه م افتاد با یاد فردا از ترس پریدم و

گفتم

وای من هیچی نخوندم، بلند شو مهرداد بخدا باید این ترم و ببوسم بذارم کنار.

نگاهی به جزوه م انداخت و گفت

شرط می بندم داشتی به دانشگاه بد و بیراه می گفتی من او مدم نه؟

نیشم شل شد و گفتم

آره.

با خنده گفت

بیا بشین من برات توضیح میدم.

نگاهی به مهرداد که روی صندلی نشسته بود انداختم و گفتم

دقیقا کجا بشینم؟

رو پاش زد و گفت

اینجا.

با حرص گفتم

به نظرت من اون مدلی درس حالیم میشه؟

شیطنت چشمهاشو پر کرد

یعنی میگی حواس تو پرت می کنم؟

چپ چپ نگاهش کردم. با خنده جزوه مو برداشت و روی تخت گذاشت، خودشم
پایین تخت نشست و این بار به کنارش اشاره کرد و گفت

اگه مشکلی نداری بشین

سر تکون دادم و نشستم مداد با یه کاغذ جلوش گذاشت و مشغول توضیح دادن
شد. دستمو زیر چونم زدم و بهش خیره شدم... اما با چشم غره ای که بهم
رفت مجبور شدم حواسم رو به درس بدم. چند بار هم که وسط حرف‌آش مزه
پرونی کردم با تشر ساکتم کرد. جذبه ش موقع درس ستودنی بود... اونقدری
که می تونستم بگم در نظر من بهترین استاد دنیاست

بی حوصله از کلاس بیرون او مدم، با اینکه دیشب مهرداد کلی برآم توضیح داد اما
بازم نتونستم به طور راضی کننده ای امتحان بدم.

این ترم هم تموم بشه و من با خیال راحت کل تابستان رو استراحت کنم البته
اگه یزدان اجازه بده.

داشتم به سمت سلف می رفتم که صدای چند تا دختر توجه‌همو جلب کرد:

چقدر هم پروعه، عکسش در او مده تازه طلبکارم هست من که می دونم چی
کارست دیگه. صیغه‌ی استادا میشه و ازشون میچاپه این تهرانی رو هم گیر
آورده. فردا هم لابد نوبت استاد آریافر و استاد سرافرازه و لابد بعدشم می خواد بره
تو کار استاد های مسن تراول هم می چسبه به استاد یزدی چون از همه پولدار
تره ببینید کی گفتم.

دستی سر شونه‌ی دختره زدم و پرسیدم:

کیو میگی؟

اشاره‌ای کرد و گفت

همون دختره که سرشن تو موبایلش، چند وقت پیش تو دانشگاه پخش شد که
صیغه‌ی استادا میشه و پول میگیره الانم با استاد تهرانی می پره.

متعجب به دختره نگاه کردم، بهش میومد وحشی باشه اما نمیومد اون کاره باشه
چون ظاهر آنچنانی نداشت و یه آرایش کمنگ روی صورتش بود.

از اونجایی که بوی بدی به مشامم میخورد به سمتیش رفتم... کنارش ایستادم و
گفت
DONYAIE MAMNOE
سلام.

سرش و بلند کرد و بالحن نه چندان دوستانه‌ای گفت

علیک سلام... فرمایش؟

گفتم

— من یه چیزایی شنیدم، اون جا داشتن می گفتن که تو...

وسط حرفم پرید و گفت:

— من چی؟ خرابم؟

از حاضر جوابیش خوشم اومد. لبخندی زدم و دستم و به سمتش دراز کردم و
گفتم

— من ترانه زندم دانشجوی ترم دو.

با تردید باهام دست داد و گفت

— هانا مجده... ببینم و اسه جاسوسی اومدی؟

خندیدم و گفتم

— نه ولی از اونجایی که گفتن تو سراغ همه‌ی استادا میری اومدم ببینم همچین
دختری هستی یا نه!

تک خنده‌ای کرد و گفت

— فرضا که باشم، گلوت پیش کدوم استاد گیر کرده که ترسیدی ازت بقاپمش؟

خواستم جواب بدم که نگاهم به ته سالن افتاد.. مهرداد واستاد تهرانی در حالی
که مشغول حرف زدن بودن به این سمت می‌ومدن. هانا رد نگاهم و دنبال کرد و
گفت

— نکنه خاطر خواه آرمینی آره؟ اون چی؟ اونم خاطرخواهته؟

گیج گفتم

— آرمین کیه؟

مشکوک نگاهم کرد که تازه فهمیدم منظورش استاد تهرانیه. پس راسته که باهاش سر و سری داره ولی بازم نمیشد قضاوت کرد. مگه من و مهرداد عاشق هم نبودیم؟ شاید اونو استاد تهرانی هم عاشق بودن کسی چه می دونست

خواستم جواب بدم که مهرداد صدام زد:

خانم زند.

نگاهش کردم که اشاره کرد به اون سمت برم، به سمتش رفتم و استاد تهرانی هم گویا به سمت هانا رفت.

نگاه بعضیا به ما بود برای همین فاصله مو باهاش حفظ کردم و گفتم:

بله؟

کلاسات تموم شد؟

آره، اما منتظرم یکی از دوستام کلاسشن تموم بشه و جزوه شو بهم بده.

سری تکون داد و گفت

جزوه رو بینخیال شو! برو دم در قراره که چهار نفری بریم ناهار.

متعجب گفتم

DONYAIE MAMNOE

چهار نفری با کیا؟

اشاره ای به استاد تهرانی کرد و گفت

با آرمین و نامزدش.

تعجبم بیشتر شد و گفتم

مگه هانا نامزد آرمینه؟

مشکوک نگاهم کرد و گفت

هانا رو میشناسی؟

سری تکون دادم

آره الان باهاش آشنا شدم.

زیر لب با خودم گفتم پس همه چی شایعه بوده و هانا نامزد استاد تهرانی بوده.

هر دو شون به سمتmon اومدن، هانا به نظر بی میل میومد، استاد هم که طبق معمول اخماش در هم بود. خطاب به مهرداد گفت

بریم داش؟

مهرداد به من نگاه کرد که سری تکون دادم...

اون دو تا جلو راه افتادن و منو هانا هم با فاصله از شون رفتیم، هانا با غیظ گفت

کوفت بخورم من جای ناهار.. آخه این آدمه که باهاش برم سیزده به در؟

متعجب نگاهش کردم، مگه نامزدش نبود پس چرا اینقدر ازش کینه به دل داشت؟

فضولی نکردم... کوچه هی بعد از دانشگاه مهرداد و استاد تهرانی توی ماشین منتظر ما بودن، اون طور که فهمیدم ماشین استاد تهرانی فقط جای دو سرنشین داشت... هر چند اون هر روز یه ماشین سوار میشد و آدم نمی تونست تشخیص بدله امروز با کدوم ماشینش او مده .

من و هانا عقب نشستیم، کمی از مسیر رو که طی کردیم آرمین گفت

این یارو منفگی، باباشم قال گذاشته، ولی من دادم سابقه ی جد و آبادش و در
بیارن می دونی چیه؟ اینا خانوادتن روانین. مادرش که توی تیمارستانه خودشم
که پرونده ی روانی داره ولی غمت نباشه وکیلی و برات رو کردم که با خاک
یکسانش کنه

حدس می زدم یزدان و میگه ... مهرداد سری تکون داد و گفت
من مطمئنم، این یارو تنش بدرجور میخاره، قبلا هم ادبش کردم اما از رو نرفته .

تهرانی گفت

تو نگران نباش این بار دیگه جرئت نمی کنه تو ایران بمونه.

لبخندی زدم. الحق که این دو تا مکمل هم بودن، هر دو شون هم قلدر بودن ولی
استاد تهرانی سیکش با سبک مهرداد فرق می کرد. مهرداد می خواست طرف و با
کتک زدن آدم کنه اما تهرانی پول میداد و زندگی طرف رو مختل می کرد

بالاخره مهرداد جلوی یه رستوران لوکس نگه داشت. هانا گفت

من باید یه چیزی بگیم.

من و آرمین بهش نگاه کردیم، با کمی من و من گفت

من اصلا نمیدونم اینجا قضیه چیه؟ شماها کی هستین؟ فقط می دونم این ترانه
ست خوب استاد آریا فرو هم می شناسم ولی نمی دونم ما چه دخلی به هم
داریم که الان با هم اومد پیک نیک؟

آرمین چشم غره‌ی بدی به سمت هانا رفت و گفت

فضولی نکنی بهتره.

فضولی نیست، حقمه بدونم دورم چه خبره! این بابایی که ازش حرف می زنین
کیه؟

غموم گفتم

به ظاهر شوهر من

اخمای در هم رفته‌ی مهرداد و دیدم. هانا با تمسخر گفت

اینجا علیه شوهر تو نقشه می کشن و تو عارت نمیاد؟

این بار مهرداد جواب داد

خانم مجده، ترانه مال منه، اون ازدواجم به خاطر یه سری مشکلات بود که قراره
تموم بشه.

DONYΔIEMAMNOE

مال شماست؟

تا خواست جواب بده کسی به شیشه کوبید... سرمو برگردوندم و با دیدن مامور
پلیس رنگ از رحم پرید. مهرداد پنجره رو پایین داد و با اخم گفت
بفرمایید.

پلیس نگاهی به من و هانا انداخت و گفت

خانم زند کدو متونه؟

با تنه پته گفتم

منم.

گفت

شوهرتون از تون شکایت کردن، گفتن که شما بدون رضایت ایشون با آقای آریافر قرار ملاقات میدارین.

مهرداد و آرمین با عصبانیت از ماشین پیاده شدن با ترس نگاهشون کردم.

هانا گفت

چه خبره؟

جوابی ندادم، مهرداد هر لحظه عصبانی تر میشد.

نمیدونم آرمین به کی زنگ زد که موبایل و داد به مامور و اون هم بعد از کمی حرف زدن قطع کرد و رفت.

چشمم به یزدان افتاد که دور از ما با عصبانیت به این سمت نگاه می کرد.

این بار من پیاده شدم و به سمت ماشینش رفتم در ماشینش و باز کردم و داد زدم

چقدر تو آدم پست و عوضی هستی آخه؟

انگار آرمین و مهرداد هم متوجه شدن... یزدان پوزخندی زد و گفت

پست؟ چرا؟ چون نخواستم زنم با مرد غریبه باشه؟

خونم به جوش اومد و گفتم

— من طلاقمو ازت می گیرم یزدان بازیچه‌ی دست تو نمی‌شم

— منم تو رو دست یکی دیگه نمی‌سپارم...

خواستم جوابشو بدم که مهرداد بازوشو کشید و گفت

— تو باز تنت می‌خاره

با ترس جلوش پریدم و گفتم

— جون من نکن مهرداد

با چشمای به خون نشسته یقه‌ی یزدان و گرفت و اونو محکم به ماشین کوبید و غرید

— بی همه چیز هنوز حالت نشده که دستت به ترانه نمی‌رسه؟

یزدان با پوزخند گفت

— از کجا می‌دونی نرسیده؟ بہت یادآوری کنم که اون زن منه، هر چند کم توی خونه‌ی من بوده. تو از کجا می‌دونی که من به زنم دست نزدم؟ که لمسش نکردم...

DONYΔIEMAMNOE

با وحشت به مهرداد نگاه کردم، از اونی که فکر می‌کردم عصبانی تر شده بود، با قدرت مشتی به صورت یزدان زد که از ترس جیغ کشیدم. می‌تونم قسم بخورم که مشتیش اینقدر محکم بود که امید نداشتم یزدان بلند بشه. خواست دوباره بهش حمله کنه که آرمین جلوش پرید و گفت

بیسه مهرداد.

معلوم بود اونم فهمیده اگه مهرداد و ول کنه یه بلايی سرشن مياره.

با ترس ايشتاده بودم که عربده ی بلندش رو شنيدم

من تو رو می کشم عوضی شنیدی؟ می کشمت.

آرمین اون رو به سمت ماشین برد اما مهرداد همچنان داشت تهدید می کرد.

نگاهی به يزدان که سعی داشت بلند بشه انداختم و دنبالشون رفتم آرمین

مهرداد و روی صندلی کمک رانده نشوند و رو به من پرسید

راندگی بلدین؟

با گيجى سر تکون دادم که گفت

خيله خوب بشينيد پشت فرمون.

هانا با دهن باز مونده به ما نگاه ميکرد، ناچارا سوار شدم که آرمین گفت

هر جايی دلتون مي�واد برييد، من اين بابا رو سرجاش می شونم، نگران دادگاه

هم نباشيد، ديگه وکيل مكيل جواب نميده اينو باید از يه راه ديگه آدمش کرد

شما برييد من هستم.

مهرداد سري تکون داد .. تشكير كردم واستارت ماشينو زدم و به راه افتادم، نمی دوستم کجا برم مهرداد هم چيزی نمی گفت منم که جرئت حرف زدن نداشتم
براي همين به سمت خونش روندم و ماشين و پارک كردم. پياده شديم، هيج حرفی نمی زد حتی توی آسانسور نگاهم نکرد..

كلید انداخت، وارد که شديم طاقت نياوردم و پرسيدم

ـ مهرداد خوبی؟

بدون اینکه جوابمو بدء خودشو روی مبل پرت کرد، کنارش نشستم و بازگفتم

ـ چرا به من نگاه نمی‌کنی؟ من اشتباهی کردم که ...

یهو وسط حرفم داد زد

ـ آره اشتباه کردی، اشتباه کردی که رفتی به اون لاشخور ازدواج کردی. تو حتی
یه هفته هم منتظر من نبودی. باور کنم عاشقمی؟ نیستی داگه بودی وقتی من
داشتم بال بال می‌زدم که با چشام بہت بفهمونم خاطرتو می‌خواهم خودتو به
خریت نمی‌زدی و بری به یه حروم لقمه ازدواج کنی. بار چندمته به این بابا
اعتماد می‌کنی؟

سری قبل من با حوله تو خونش دیدمت فکر کردی یادم میره؟ الان هم از کجا
معلوم اون راست نگه؟ از کجا معلوم وقتی تو خونش بودی کاری باهات نکرده
باشه؟ تو که دیگه دختر نیستی پس می‌تونی ازم مخفی کنی که با اون سگ
صفت خوابیدی ...

نتونستم طاقت بیارم دستمو بالا بردم و سیلی محکمی به گوشش زدم

هر دو با خشم بهم زل زده بودیم، با عصبانیت گفتم
ـ حق نداری با من این طوری حرف بزنی .

ـ چرا؟ سوال حق پرسیدم جواب می‌خواهم، اون بہت دست زد؟ هوم؟ خوابیدی
باهاش؟

دلم می خواست گلدون روی میز و توی سرش بزم اما اون طوری دلم آروم
نمیشد بلند شدم و گفتم

من یه لحظه هم اینجا نمی مونم .

کیفمو برداشتمن و به سمت در قبل از اینکه بازش کنم دستش و روی در گذاشت
و غرید

تا من نخوام هیچ گوری نمیری

ول کن درو مهرداد تو انقدر شعور نداری و با یک کلمه می یزدان انقدر به من
شک می کنی انگار که منو نمیشناسی ... من همچنین چیزی و تحمل نمی کنم
الانم بکش کنار .

به چشمam زل زد و گفت

معذرت میخوام .

پوزخند زدم

هه ... حرفتو زدی پس فردا یه نفر جلوت سبز بشه بگه من با این خانم
کناریتون رابطه داشتم می خوای یقه می منو بگیری آره؟

با کلافگی گفت

بس کن ترانه .

بس نمی کنم درو باز کن مهرداد می خوام برم
نمی ذارم برم .

چه بذاری چه نذاری من میرم چه فکری پیش خودت کردی؟! اینکه هر وقت
خواستی هر...

صدام با نشستن لب هاش روی لب هام خفه شد.

پیش زدم و با عصبانیت گفت

نکن مهرداد من عصبانیم.

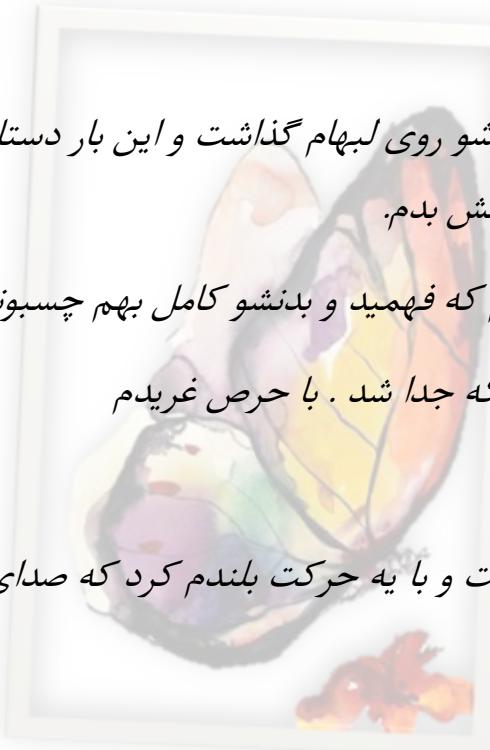
بی توجه به حرفم دوباره لب هاشو روی لب هام گذاشت و این بار دستامو با یه
دست بالا نگه داشت تا نتونم هلش بدم.

خواستم با پام ضربه فنیش کنم که فهمید و بدنشو کامل بهم چسبوند.

دیگه داشتم نفس کم میاوردم که جدا شد . با حرص غریدم

خیلی خری.

خنده‌ی ریزی کرد، دست انداخت و با یه حرکت بلندم کرد که صدای جیغم بلند
شد

مرینضی؟ می خوام برم.

بی توجه به حرفم به سمت اتاق خواب رفت . منو روی تخت خوابوند و کت و
بلوزش رو در آورد .. با تنه پته گفتم

میخوای چی کار کنی؟

روی تخت کنارم دراز کشید و گفت

تو صیغه‌ی من بودی، از اون گذشته حامله بودی و بی رضایت من ازدواج کردی
پس اون عقد باطله و من اینو توی دادگاه ثابت می‌کنم. ولی قبلش می‌خوام به
تو ثابت کنم شوهرت کیه!

شالم و از سرم کشید و دوباره لب هاش، لب هام و شکار کرد و بی توجه به
اعتراضم دستش به سمت دکمه‌های مانtom رفت...

از این پهلو به اون پهلو شدم و به مهرداد نگاه کردم. غرق خواب بود... لبخندی
زدم و موهای ریخته شده روی پیشونیش رو کنار زدم.

فردا روز دادگاه بود و معلوم نیست چی پیش می‌یاد... دلم شور می‌زد اگه نمی‌
تونستم از یزدان جدا بشم چی؟ هر چند مهرداد می‌گفت چون صیغه‌ی اون
بودم و باردار عقد باطله...

دستم رو نوازش گرانه روی بازوی برنه ش کشیدم که صداش در او مد:

نکن بچه

لبخند کمنگی زدم و گفتم

مهرداد من خیلی نگرانم.

به زحمت چشمش و باز کرد و گفت

چرا؟

برای فردا، یعنی اتفاقی که...

بغلم کرد و نداشت جمله مو تموم کنم با همون صدای خواب آلوش گفت
_به این چیزرا فکر نکن، راحت بخواب بی شیطنت و گرنه اگه بیدار بشم یه لقمه ت
می کنم.

با خنده گفتم

_نه که نکردم.

نفس کشداری کشید و گفت

_هر روزم خوشمزه تر میشی. آدم ازت سیر نمیشه.

_تو هم هر روز وحشی تر میشی قبلاً این طوری نبودی که به زور پرتم کنی رو
تخت.

_آخه مجبور بودم یه جوری ساکت کنم که در نری

با دلخوری گفتم

_فکر نکن بخشیدمت

_حالا بعداً راجع بهش حرف می زنیم.

بی حوصله پوچی کردم و گفتم
DONYAIE MAMNOE
_دستاتو شل کن می خوام برم خوابم نمیاد.

_بی خود، همینجا می مونی تا وقتی که بیدار بشم می دونی چند شبے نخوابیدم؟

از دستش کلافه شدم، چاره ای نداشم انگار .. چشمم به موبایلش افتاد. برش
داشتم، رمزش اثر انگشت مهرداد بود، انگشتشو گرفتم و روی موبایل چسبوندم و
خیلی راحت رمز باز شد بدون اینکه آب از آب تکون بخوره.

با فضولی چرخی توی گالری و مخاطبایش زدم و فقط دنبال شماره‌ی مشکوکی گشتم که البته همه‌ی شماره‌های مشکوک بود. توی موبایلش شماره‌ی خیلی از دخترای دانشگاه ذخیره بود. می‌دونستم اونا برای پرسیدن سوال هاشون دادن ولی چه معنی داره مهرداد اونا رو ذخیره کنه؟

همه‌رو از دم توی لیست سیاه گذاشتم و پاکشون کردم. به تلگرامش رفتم و با دیدن اون همه‌پیام چشمam گرد شد... خیلی از دانشجو‌ها با پروفایل‌های آنچنانی به بهانه‌ی درس بهش پیام داده بودن اما هیچ‌کدام را باز نکرده بود.

با حرص‌یه متن نوشتمن و به همشون از دم ارسال کردم. وقتی نگاهی به متن خودم انداختم و با لذت خوندمش

سلام لطفاً پیام نفرستید آخه مگه خانواده ندارین بیان جمعتون کنن؟ اون دانشگاه خراب شده رو برای چی گذاشتمن؟ برای اینکه اونجا به درس گوش بدید هر چند من می‌دونم قصدتون درس که نیست فقط می‌خواین مخ‌بزنین واستون متاسفم که لقمه‌ی بزرگ تراز دهنتون بر میدارین. اگه با خط دیگه پیام بدین بیچارتون می‌کنم به خدا تمام گیس هاتونو می‌کشم..

از خنده رو به انفجار بودم همه‌رو بلاک کردم مبادا پیام بدن و بعد با خیال راحت موبایل و سرچاش گذاشتمن

با چهره‌ای مات از دادگاه بیرون او مدم‌نگاهی به مهرداد انداختم و گفتمن
بآورم نمیشه.

لبخند محوی زد و چیزی نگفت. یزدان به جلسه نیومد و گفت که هیچ شکایتی نداره و برای طلاق آمادست... نمی دونم چی شد که نظرش برگشت اما این بار واقعا حس می کردم همه چیز درست شده.

ناباور گفتم

— یعنی همه چی تموم شد؟!

با همون لبخند محوش گفت

— آره تموم شد، چیزی نمونده تا اون اسم لامصبت بیاد تو شناسنامم،
خنده م گرفت. سوار ماشین که شدیم نگاهی به ساعت انداخت و گفت
— خیلی دیر کردیم، از کار و زندگی انداختمون.

ماشین و روشن کرد، توی پوست خودم نمی گنجیدم که قراره از یزدان طلاق
بگیرم.

توی همین فکرا بودم که دستم گرم شد، مهرداد بوسه ای روی دستم گذاشت و
گفت

— ترانه موافقی به جای دانشگاه کلاس آشپزی ثبت نامت کنم؟ آخه از الان نگرانم
وقتی رفتم سرخونه زندگیمون من باید زخم معده بگیرم.

DONYΔIEMAMNOE

— مگه تا الان چی می خوردی؟ بعد ازدواجم همونو می خوری.

— ای بابا، پس ازدواج به چه دردی می خوره؟

چپ چپ نگاهش کردم و گفتم

— می تونی یه خدمتکار بگیری صبح و شب برات غذا بپزه.

یه تای ابروشن بالا پرید :

اون وقت تو چی کار می کنی؟

خوب معلومه خانومی ...

خندید و گفت

خانم خونه اینو بدون که من هیچ کسیو به خلوت خودم و زنم راه نمیدم.

— پس می تونی با رستوران قرارداد بیندی، یا خیلی دست پخت منو دوست داری
من نیمرو بلدم .

معلوم بود دل خوشی از دست پختم نداره که سریع گفت

نه دیگه همون رستوران قرارداد بیندیم بهتره.

خندیدم، ماشین و جلوی دانشگاه پارک کرد. خواستم پیاده بشم که گفت :

صبر کن.

پیاده شد و ماشین و دور زد، در سمت منو باز کرد و گفت

حالا دستتو بده به من مثل دختر خوب پیاده شو

با ترس نگاهی به اطراف اند اختم و گفتم

مهرداد می خواهی چیکار کنی؟

بالخند گفت

دیگه وقتشه همه بفهمن مال منی.

خودمو عقب کشیدم و گفتم

نه تو رو خدا بذار اول از یزدان طلاق بگیرم بعد اصلا چه لزومی داره بقیه
بفهمن؟

اخماش در هم رفت ... دستشو پس کشید و گفت

فکر کردی حالیم نیست چند تا از پسرای دانشگاه روت زومن؟ منو بی غیرت
فرض کردی یا خودتو به خریت زدی؟ شایدم می خوای هواخواهات از دست
نرن؟

ناباور نگاهش کردم، با همون اخمش گفت

پیاده شو.

پیاده شدم اصلا دلیل رفتارش رونمی فهمیدم .

من حتی متوجه نشدم کسی چشمش به من باشه اون وقت مهرداد چه فکری
می کرد؟ خودش کم دانشجو دور و اطرافش بود؟

نگاه خصمانه ای بهش انداختم و با حرص وارد دانشگاه شدم و زیر لب هر چی
فحش بلد بودم بهش دادم .

سر کلاسم که نشستم ناخواسته صحبتای دخترای جلو روم توجهمو جلب کرد
یکیشون گفت

واقعا که از استاد آریافر بدم او مد فکر کرده ما بی خانواده ایم؟ دیشب یه پیام
داده بود که باورم نمیشد بعدم بلاکم کرد نذاشت جوابشو بدم من فقط یه سوال

درسی داشتم. تو دانشگاه که جواب نمیده اون وقت پیامم بدی این طوری بذار
بیاد سر کلاس جلوی همه آبرو شو می برم .

لبخند موزیانه ای روی لبم نشست .. بقیه هم حرفش و تایید کردن تقریبا همه
داشتن راجع به همین مسئله حرف می زدن که مهرداد وارد کلاس شد و همه
لال شدن

یکی از دخترها که از همه جسور تر بود از جاش بلند شد و گفت
استاد قبل از اینکه درس بدید من یه انتقادی از شما داشتم .
مهرداد با اخم ریزی گفت
– می شنوم .

استاد شما تدریستون عالیه می تونم بگم تو دانشگاه بهترینید اما واقعا این رفتار
شاپیشه ای شما نیست شما خودتون شماره تونو میدید تا ما سوالی داشتیم
براتون بفرستیم اون وقت شاگرداتونو بی خانواده خطاب می کنید و بعدم بلاک
می کنید زنگم می زنیم قطع می کنید .

مهرداد با نایابوری گفت
DONYAIE MAMNOE
چه پیامکی؟

همون پیامکی که دیشب به اکثر دخترای کلاس فرستادید .
مهرداد با کلافگی گفت

من پیامی برای کسی نفرستادم مگه ...

نگاهش به من افتاد و حرفش و قطع کرد

به زور جلوی خندمو گرفته بودم

مهرداد با صورتی کبود شده نگاهشو از من گرفت و گفت

ـ حتماً اشتباهی شده، من چنین کاری نکردم ولی اینجا از همتون عذر می خوام
ـ چون که نمی دونم چرا یه نفر باید همچین شوخی بیجایی بکنه.

یکی از پسرا با صدایی به ظاهر آهسته گفت

ـ شک ندارم دوست دخترش فرستاده.

ـ همه ریز خندیدن مهرداد هم شنید اما این بار چیزی نگفت و فقط نگاه تندی به
ـ پسره انداخت.

منم به ظاهر آهسته گفتم

ـ واقعاً که رشته، بالاخره مه از گوشی خودش فرستاده شده یه توهین بزرگه.

ـ چند تا از دختر اسری با تاسف تکون دادن و مهرداد هم نگاه وحشتناکی بهم
ـ انداخت

DONYΔIEMAMNOE

اعتنایی نکردم و سرمو پایین انداختم و ریز خندهیدم. خیلی خوشحال بودم که
تصور همه از مهرداد خراب شده... اصلاً چه معنا داشت کسی دوستش داشته
باشه؟

تنها دختری که توی این کره ای زمین باید مهرداد و دوست داشته باشه فقط
منم...

تا تموم شدن کلا فقط ریز خندهیدم و ذوق زده شدم.

کلاس که تموم شد عمدتاً طولش دادم تا همه برن، هر چند با مهرداد قهر بودم اما
نه اون قدری که دلم منت کشی شو نخواهد.

خودمو مشغول حرف زدن با دختر جلو رویی کردم و طوری وانمود کردم که اون
منو به حرف گرفته...

کل کلاس خالی شد و فقط مهرداد بود که داشت یه چیزی و برای یکی از
دانشجو ها توضیح میداد.

دختره خدا حافظی کرد و رفت. مهرداد هم که حواسش به ما بود بحثش رو جمع
کرد و پسره هم رفت. حالا فقط من بودم و مهرداد.

کوله مو روی دوشم انداختم و گفتم

—_جناب استاد واقعاً زسته که همچین پیامی به دختر بدید.
DONYATEMAMNOE
با خشم درو بست و غرید

—_این چه کاری بود کردی؟ واقعاً موقعیت من توی این دانشگاه برای تو مهم
نیست؟

شونه بالا انداختم و با خونسردی گفتم

از کجا می دوئی کار منه؟

تیز نگاهم کرد و گفت

منو دست ننداز ترانه، بار اخرت باشه با موقعیت من توی دانشگاه بازی می کنی

چیه نکنه می ترسی دانشجوهای کشته مرده ت رو از دست بدی؟

کلافه چنگی به موهاش زد و گفت

متوجهی این دانشگاه ارث بابام نیست؟ مورد اخلاقی گزارش بشه دیگه نمی تونم
تدریس کنم. درسته که نیازی به این کار ندارم اما من عاشق شغل‌مم، امیدوارم
دفعه‌ی بعد وقتی خواستی حماقت کنی به این چیزرا هم توجه داشته باشی

حرفش وزد و از کلاس بیرون رفت. وا رفتم... اولین بار بود مهرداد این حرف را
بهم زد...

معموم خواستم از کلاس بیرون برم که کسی وارد شد و در رو بست.

با دیدن یزدان نفسم بند او مد. دستشو توی جیب شلوارش فرو برد و با لبخند
گفت

DONYΔIEMAMNOE سلام.

یه قدم به عقب رفتم و گفتم

تو اینجا چیکار می کنی؟

هیچی تصمیم گرفتم این بار درسم و جدی بگیرم، دوباره به دانشگاه برگشتم...
خواستم یه عرض ادبی هم به تو بکنم.

خدا یا من چقدر از این نگاهش می ترسیدم؟

با تنه پته گفتم

سرا راه من سبز نشو... به خدا بد می بینی.

با پوزخند گفت

فعلا این تویی که داری بد می بینی، فکر کردی با تهدید من به کجا می رسی؟ فرضا که طلاق گرفتیم فکر کردی من تو و اوون استاد تقلیبی رو به حال خودتون می ذارم؟ من تلافی تک تک کارهایی که کردین و سرتون در میارم ترانه... تک به تک حساب کارآتونو از تون پس می گیرم... پس زیاد از این طلاق خوشحال نباش

ترسیدم اما خودمو نباختم و گفتم

نمی تونی هیچ غلطی بکنی.

با همون پوزخندش گفت

آسونترین کاری که می تونم بکنم اینه که داغ مهرداد و تا ابد به دلت بذارم، قبل از هم بہت گفته بودم، یا اصلا چرا مهرداد؟ از خودت شروع کنم هوم؟ مثلا اگه یه روز داشتی توی خیابون راه می رفتی یه نفر سبز شد سریع فرار کن، چون ممکنه چیزی به صورتی پاشیده بشه که مهرداد حتی یه ثانیه هم رغبت نگاه کردن بہت رو نداشته باشه.

زیبونم بند او مده، از این دیوونه هیچ چیزی بعید نبود.

با تنه پته گفتم

— به پلیس می‌گم...

قهره‌های زد و گفت

خوب بگو، هم به پلیس بگو هم به مهرداد هم به اون رفیق قلدرش واقعاً می‌خواه ببینم کدو مشون می‌خوان چه غلطی بکن... تنها کسی که می‌تونه جلوی منو بگیره تویی ترانه... کار سختی هم ازت نمی‌خواه.

— از من چی می‌خواه؟

به سمتم او مده و رو به روم ایستاد، دستشو زیر چونه م زد و با نگاهی خمار بهم زل زد و گفت

اگه می‌خواهی برای همیشه از دستم راحت بشی، دیگه نه دلواپس استاد قلابی باشی و نه خودت از ترس نتوانی تو خیابونا راه بری چاره ش برا آورده کردن یه خواسته‌ی کوچولوی منه.

DONYAIE MAMNOE

یه قدم به عقب رفتم که اون جلو او مده و خیره به لبام گفت

یه شب قبل از طلاق باید تویی تخت شوهرت و راضی کنی... همین فکر نکنم تمکین یک شبه برای شوهرت خواسته‌ی زیادی باشه.

هاج واج نگاهش کردم... به معنای واقعی کلمه زبونم بند او مده بود، با فکر خواسته ای که یزدان داشت لرز بدی به تنم افتاده بود...

با انگشت گونه م رو نوازش کرد و سرشن رو جلو آورد و بی مقدمه لبها مو بوسید.

همون لحظه در کلاس باز شد و از اونجایی که من رو به روی در بودم مهرداد و دیدم... مثل مجرم ها یزدان و پس زدم و یه قدم به عقب برداشتمن

یزدان سرشن رو برگرداند و با دیدن مهرداد با لحن طعنه آمیزی گفت
_به... سلام جناب استاد... می دونم کار اشتباهی کردیم ولی زن و شوهر که
این حرفا حالیشون نیست. به هر حال، شما هم بد موقع رسیدین.

نگاه مهرداد به من افتاد، یه لحظه از دیدن نگاه غریبه ش به خودم
لرزیدم، چشمای به خون نشسته ش رو به یزدان دوخت. داخل کلاس او مده و در رو
بست... قدمی به سمت یزدان برداشت و با فکی قفل شده گفت

_نامردم اگه بذارم فردا صبح طلوع آفتاب و ببینی. حالا که پات و از گلیمت دراز
تر کردی دیگه منم دلم به حالت نمی سوزه! از سگ کمترم اگه بذارم زنده

بموئیزدان با پوزخند مسخره ای گفت
DONYAIE MAMNOE
_تهدید الکی نکن استاد. تو هیچ کاری نمی تونی بکنی... البته غیر ممکن نیست
بالاخره خون یه شارلاتان قاتل توی رگهاته...

فک مهرداد قفل شد... می دونستم اگه خودش و کنترل می کنه فقط به خاطر
اینه که توی دانشگاهیم.

یزدان با خونسردی به سمت در رفت و گفت

— در ضمن یادت نره که ترانه هنوز زن منه، امیدوارم اونقدر مرد باشی که به یه
زن متاهل نزدیک نشی.

از کلاس بیرون رفت، مهرداد با صورتی کبود به من زل زد، با تنه پته گفتم

— به خدا قسم من نخواستم یه لحظه ...

در کلاس رو بست و به سمتم او مده، با ترس یک قدم عقب رفتم... هر لحظه

منتظر بودم طعم سیلی در دنایکش رو بچشم اما اون با خشونت چند برگ

دستمال کاغذی از روی میز برداشت و روبه روم ایستاد

دستش رو دور کرم انداخت و دستمال رو با قدرت روی لبم کشید.

دستم و روی لبم گذاشتیم و با صورتی در هم رفته گفتیم

— دردم گرفت مهرداد این چه کاریه؟

دوباره دستمال و روی لبم کشید و با صدایی دو رگه از خشم گفت

— به قران بیچارش می کنم.

با ترس گفتیم

DONYAIE MAMNOE

— می خوای چیکار کنی مهرداد؟

— می خوام بکشمیش!

طوری مسمم گفت که مات موندم، انگار واقعاً قصد کشتنیش رو داشت.

— این کارونمی کنی مهرداد.

چرا نکنم؟ مگه سری قبل به قصد کشت نزدمش؟ این سری ولی بهش رحم
نمی‌کنم

میوفتی زندان کشتن اون به چه قیمتی؟

معنادار نگاهم کرد و بی توجه به سوالم گفت

چرا وقتی اون عوضی بوسیدت کاری نکردی؟ چرا پسش نزدی؟

ساکت موندم، منتظر بهم نگاه می‌کرد. لب هامو با زبون تر کردم و گفتم
من شوکه شده بودم...

چیزی نگفت اما نگاهش بهم می‌گفت که بدجوری دلخوره انگار حرفم و باور
نکرد.

سری تکون داد و گفت

امشب آمده باش! به یه مهمونی دعوتیم که باید هر دو تامون اون جا باشیم.

توی لحنی دلخوری و شک بی داد می‌کرد، نگاهش و ازم گرفت و از کلاس
بیرون رفت.

خدایا مهرداد فکر کرد من با میل خودم اجازه دادم یزدان منو ببوسه!
دلهره تمام وجودم رو پر کرد، اگه واقعاً بلایی سر یزدان میاورد چی؟ یا برعکس
اگه یزدان بلایی سر یکی میاورد اون وقت چی؟

برای بار هزارم بهش زنگ زدم اما جواب نمیداد. دیگه کم کم اشکم داشت در
میومد. بعد از دانشگاه خبری ازش نشد تا الان که نه شبه!

گفت آمده باش اما من یک ساعته که منتظرم و خبری ازش نیست.

نمیدونم چقدر با حرص پوست لبم و کندم که صدای در او مد... سریع مانتم رو
روی پیراهنم پوشیدم و کفش های پاشنه بلندم و پام کردم. شالی روی سرم
انداختم و از خونه بیرون رفتم.

در رو که باز کردم گل قرمزی جلوی صورتم گرفته شد... ناباور به مهرداد نگاه
کردم. بالبختند گل و به دستم داد... ازش گرفتم...

بعد از حرف های ظهرش فکر می کردم تا چند روز باید اخم و تخم کردن هاشو
ببینم اما الان بالبختند به من نگاه می کرد.

دستم و گرفت و گفت

سلام، آماده ای؟

بهت زده سرتکون دادم که گفت

نمی خوای حرفی بزنی؟ مثلا نمی خوای بگی چقدر خوشتیپ شدم؟

بی توجه به سوالش گفتم

تو که بلایی سر یزدان نیاوردی نه؟

لبخندی با اجبار زد و گفت

DONYAIE MAMNOE

نه نیاوردم... اگه آماده ای بریم دیر شده.

ناچارا سرتکون دادم... سوار ماشین که شدیم تمام راه فکرم مشغول بود اما
مهرداد مدام حرف می زد طوری که انگار هیچ اتفاقی نیوفتد.

در آخر روبه روی یه باغ بزرگ نگه داشت. اون طوری که فهمیده بودم مهمونی
یکی از دوست های مهرداد بود که به مناسبت برگشتنش از خارج از کشور گرفته

بود... معلوم بود وضع دوستش خوبه چون مهمونی خیلی بزرگی بود و کلی آدم
پولدار دعوت شده بودن.

وارد که شدیم، پسر جوانی چشمش به مهرداد افتاد و به سمتمن او مد.
اون طوری که همو بغل کردن فهمیدم که این همون دوستش.

نگاهی به من انداخت و گفت

— معرفی نمی کنی مهرداد؟

مهرداد سرتکون داد و گفت

— ترانه دوست دخترم، اینم شایان دوست نزدیکم.

شایان با خنده گفت

— نگو که داشجوته؟

مهرداد با خنده سرتکون داد.

شایان گفت

— واقعا که استاد بودن برازندته، ولی اگه چهار پنج تا از اون تیکه های
دانشگاهتونو به من معرفی کنی قول می دم به عنوان استاد نمونه معرفیت کنم..

مهرداد با خنده گفت

DONYAIE MAMNOE

— شرمنده، من جز ترانه به کسی چشم ندارم.

شايان گفت:

آها اينارو جلوی خانوم ميگی! اوکی بعدا حرف ميزنيم.

مهرداد خندید و سر تكون داد، با راهنمایي شاييان سريه ميز نشستيم... تنها مون
كه گذاشت به مهرداد گفتم

— مهرداد باید باهم حرف بزنيم.

با خونسردي گفت

— حرف بزنيم. تا صبحم حرف بزنيم فقط خواهشا بحث تكراري اون حروم زاده رو
جلوي من نيار.

با ترس گفتم

— تو که بلايي سرشن نياوردي مگه نه؟

به چشمam نگاه کرد و جواب داد

— ترانه به نظرت من قاتلم؟

آخه اون لحظه خيلي مسمم گفتى از اون گذشته خونسردي الانت...

با تحکم گفت

— من قاتل نیستم ترانه، این بحث و تموم کن!

خيره نگاهش کردم تا راست و دروغ حرفش رو تشخيص بدم.

اما توي صورتش چيزى جز خونسردي ندیدم.

نگاهem رو به جمعيت در حال رقص دوختم، دست داغى روی دستم نشست و
صدای مهرداد کنار گوشم شنیده شد

خوشگل شدی!

بی حوصله نگاهش کردم که گفت

امشب بیا خونم!

با همون بی حوصلگی گفتم

نمیام درس دارم.

با هم کار می کنیم، بیا!

چشمای خمارش رواز نظر گذرondم و گفتم

نمیام مهرداد!

انگار ناراحت شد، صاف نشست و گفت

بشه!

باید از دلش در میاوردم اما ترجیح دادم سکوت کنم.

شايان دست تو دست دختری به سمتمن اوهد و خطاب به مهرداد گفت

ایشونم که معرف حضور هستن، عشق اول و آخر من.

و بوسه ای به گردن دختر زد... دختر خوشگلی بود، با خنده سرشن رو پس

DONYAIE MAMNOE
کشید و رو به من گفت

من آنا هستم، خوشبختم.

باهاش دست دادم و گفتم

همچنین.

رو کرد به مهرداد و دستش رو به سمتش دراز کرد، مهرداد کوتاه با هاش دست
داد و گفت

از آخرین باری که دیدمت هیچ تغییری نکردی.

دختر با ناز خندید و گفت
مرسی، انتظار نداشتی که پیر بشم؟

شايان با خنده گفت

مگه من می ذارم پیر بشه... راستی شما چرا مثل زوج های پیر سی ساله یه
گوشه نشستید؟ چرا نمی ريد وسط؟

مهرداد گفت

می دونی که اهل رقص نیستم.

شايان گفت

پس به افتخار تو یه آهنگ لایت می ذارم، من و عشقتم همراهیتون می کنیم.

بعد حرفش اجازه‌ی مخالفتی نداد و به سمت دی جی رفت و طولی نکشید که
موزیک آرومی فضای اونجا رو پر کرد

DONYAIE MAMNOE

اون لحظه واقعا دلم نمی خواست برقصم، مهرداد هم از قیافه ش معلوم بود که
دلخوره اما از اونجایی که شایان منتظر به ما خیره شده بود دستم رو گرفت با
خودش وسط برد.

شایان و آنا هم عاشقانه به هم چسبیدن و مشغول رقص شدن، با لبخند بهشون
نگاه کردم که دستی دور کمرم حلقه شد و صدای حریص مهرداد کنار گوشم
گفت

– خیلی میخواست.

از این حرف غیرمنتظره ش تنم به لرزه افتاد. دستم و دور گردنش حلقه کردم و
خیره به نگاه بی تابش شدم.

با همون لحن کشدار کنار گوشم زمزمه کرد
اخمتو باز کن! به خدا بد دلتنگتم.

لبخندی روی لبم نشست، خم شد و کوتاه بوسه ای روی گونه م زد و گفت
– حتی خودتم نمی دونی حاضرم واسه خاطرت چه کارایی بکنم.

لبخندم پر رنگ تر شد و گفتم
هر کاری بگم می کنی؟

صمم گفت

برای به دست آوردن هر کاری که غیرممکن باشه میکنم...

– پس از شغلت انصراف بده.

DONYAIE MAMNOE
جا خورد، خیلی وقت بود می خواستم بهش بگم... اون می تونست شرکت بزنه
خیلی بهتر از تدریس بود.

اخم ریزی کرد و گفت
– چرا؟

چون نمی خوام قضیه مینا تکرار بشه، من نگاه دانشجوها رو روی تو می
بینم...نمی خوام اونا...

وسط حرفم پرید

بس کن ترانه آخه این چه مزخرفیه؟؟ دانشجوهای دیگه به من چه؟

اخمام در هم رفت، منم اون دانشگاه و بدون مهرداد نمی خواستم اما وقتی میگه
هر کاری به خاطرت می کنم نباید انقدر زود جا بزن.
چیزی نگفتم و نگاهم رو به سمت دیگه ای چرخوندم.

با دیدن استاد تهرانی متعجب نگاهش کردم.. پس اونم این جا بود. سیگاری گوشه
ی لبیش بود و داشت با یه پسری صحبت می کرد.

داشتمن به تیپ خفنش نگاه می کردم که مهرداد چونه مو گرفت و با حسادت
آشکاری گفت

تو واقعاً از آرمین خوشت او مده؟

خنده م گرفت و گفت

آره... خیلی خوشتیپه... اگه تو نبودی حتماً مخش و می زدم

با دیدن اخمش، نتونستم خودم و کنترل کنم و بلند زدم زیر خنده.

دلم برای حسادتش ضعف رفت سرم رو به سینه ش چسبوندم و گفت

من تو رو با دنیا هم عوض نمی کنم این استاد بد اخلاق که جای خودش رو
داره.

– منم تو رو با دنیا عوض نمی کنم پس دیگه اسم دانشجو های دیگه رو نیار .

با عشق نگاهش کردم... سرشن رو پایین آورد و کنار گوشم زمزمه کرد

_امشب میای خونه‌ی من... درستم همونجا می خونی !

بالبخت سرتکون دادم، با عشق نگاهم کرد و گردنم رو عمیق بوسید

ماشین و توی پارکینگ پارک کرد و پیاده شد، در سمت منو باز کرد و دستش رو
جلوم گرفت و با احترام گفت

_افتخار دادید .

بالبخت دستم و توی دستش گذاشتم و پیاده شدم...

سوار آسانسور شدیم... به محض بسته شدن در مهرداد دستش رو روی شکمم
گذاشت و به عقب هلم داد... به دیواره‌ی آسانسور چسبیدم و گفتم

_چیکار می کنی دیوونه؟

دکمه‌ی اول مانtom رو باز کرد و دستش رو نوازش گرانه روی گردنم کشید و
خمار سرشن رو پایین برد و جایی بین گردن و شونم رو بوسید .

نفسم بند او مد و گفتم

DONYΔIEMAMNOE

_نکن...

همزمان آسانسور ایستاد... هول شده مهرداد و کنار زدم و یقه م رو صاف کردم.

زن و مردی با دو بچه‌ی کوچیک سوار شدن و اونا می خواستن برن طبقه‌ی
پایین.

تا زمانی که آسانسور به بالا برسه مهرداد تکیه ش رو به دیواره‌ی آسانسور داد و
خمار شده سرتاپام رو از نظر گذروند.

نگاه خاچش بدجوری گرمم کرده بود.

معدب بودم و به محض رسیدن آسانسور پیاده شدم...

مهرداد هم در و پیاده شد. در واحدش رو باز کرد و منتظر موند من داخل
بشم... به محض وارد شدن در رو پشت سرم بست و بی هوا بغلم کرد که جیغم در
او مد...

گفت

امشب بد دلم می خوادت کوچولو پس جیغات اثر نداره.

با اعتراض گفتم

تو چه جور استادی هستی مثلای خواستی باهام درس کار کنی.

پرتم کرد روی تخت... خم شد روم و تب دار گفت

فعلا تمرکزم رو توئه درس باشه برای بعد.

پشت بند این حرفش لب هاش و با عطش روی لب هام گذاشت.

DONYAIE MAMNOE
_اه ترانه بار سومه دارم برات میگم حواس است کجاست؟

با خمیازه گفتم

ببخشید که ساعت دو و نیم شب و خوابم میاد. از اون گذشته خستم نمی کشم
مهرداد.

معنادار نگاهم کرد و گفت

خسته ت کردم؟

بی تعارف گفتم

ـ خیلی!

نگاهشوازم گرفت و گفت

ـ حالا اینو توجه کن بعد میری می خوابی!

خواب آلود نگاهی به صفحه انداختم اما هر کاری می کردم حواسم جمع
نمیشند... مهرداد دوباره توضیح داد اما حتی یک کلمه هم نفهمیدم... چشمam
داشت می رفت که با صدای عصبانی مهرداد تکونی خوردم

ـ نخواب ترانه.

ـ کلافه غر زدم;

ـ تو رو خدا بخوابیم مهرداد مخم کشش نداره.

ـ مداد و گذاشت و گفت

ـ اوکی ولی من می ندازم.

DONYAIE MAMNOE

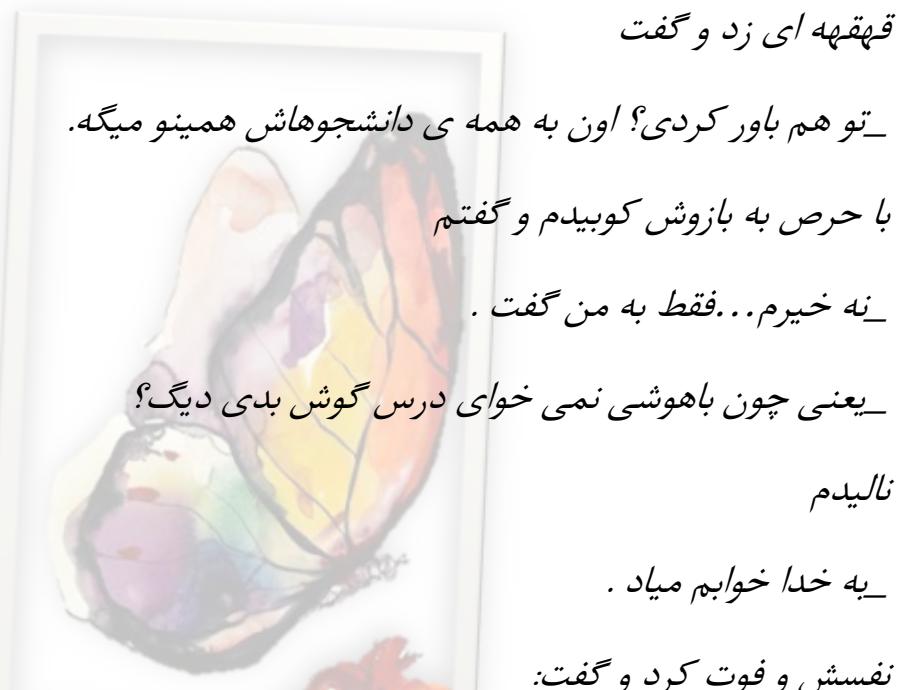
ـ با چشمای گرد شده گفتم

ـ استاد این درسمون شفیعیه نه تو خیلی هم مهربونه عمر اکسیو بندازه.

ـ با طعنه گفت

همین شفیعی از همه هفت خط تره مجبورت می کنه اون واحدو حذف کنی
حالا ببین ...

نه خیرم، اصلاحنم بدجنس نیست تازه می دونی ترم قبل چی بهم گفت؟ گفت
خیلی باهوشم.

قهرهه ای زد و گفت

تو هم باور کردی؟ اون به همه می دانشجوهاش همینو میگه.
با حرص به بازوش کوبیدم و گفتم
نه خیرم... فقط به من گفت .

یعنی چون باهوشی نمی خوای درس گوش بدی دیگ؟
نالیدم

به خدا خوابم میاد .

نفسش و فوت کرد و گفت:

باشه بلند شو ولی هر چی شد من پا درمیونی نمی کنم که قبولت کنه.
از خدا خواسته بلند شدم و به اتاق رفتم، خودم رو روی تخت پرت کردم و هنوز
سرم به بالش نرسیده خوابم برد، فقط فهمیدم پتویی روم کشیده شد و بوسه می
گرمی روی پیشونیم نشست

* * * * *

با قیافه می آویزونی از کلاس بیرون اومدم دلم می خواست مهرداد و بکشم،

شفیعی گفت که امتحان امروز تاثیر مستقیم روی نمره‌ی پایانی داره و کسایی که این امتحان و نمره نگیرن باید درش و حذف کنن منم مطمئن بودم صفر می‌گیرم یا شاید هم پنج بگیرم یا هفت اما مطمئنم می‌ویتم.

چشمم به مهرداد افتاد که از کلاسش بیرون او مد و طبق معمول دورش پر از دانشجو بود.

داشت یه سوالی رو برای یکی از دانشجو‌ها توضیح میداد.

خدا یا چی می‌شند اگه الان با ناخونام چشمهاشو از کاسه در می‌اوردم؟
با حرص برگشتم که به بابک برخوردم، رفیق گرمابه و گلستان یزدان.

با اخم نگاهش کردم که گفت

سلام... شما از یزدان خبر دارید؟

بی اهمیت گفتم

نه من از کجا باید بدونم؟

آخه هنوز طلاق نگرفتین... راستش دیشب خونه ش نبود، به خانوادشم زنگ زدم خبری ازش نداشتمن، قرار بود امروز بیاد دانشگاه.

DONYAIE MAMNOE

شونه بالا اند/اختم و گفتم

خبر ندارم... الانم اگه اجازه بدین مرخص بشم.

از کنارش رد شدم و با حرص زیر لب غر زدم

به من چه که اون عوضی نیست؟! یشala بره به درک

* * * *

قهقهه ش کل فضای ماشین و پر کرد. .. خدا یا من داشتم از حرص می مردم این
بشر می خندهید ...

یه لحظه برگشت سمتم و با دیدن قیافه م خنده ش شدت گرفت ...

ماشین و کنار زد تا راحت تر بخنده با عصبانیت نگاهش کردم و گفت
به خدا خیلی بی شعوری ...

میون خنده بریده بریده گفت

به خدا نمی تونم جلوی خودم و بگیرم آخه تو چرا انقدر با نمکی؟

محکم به بازوش کوبیدم و گفت

من می گم باید واحدمو حذف کنم تو می خندي؟

من که گفتیم درست و بخون.

چپ چپ نگاهش کردم و گفت

ساعت سه نصف شب؟ تو دیشب بهم قول دادی منو ببری با هام درس کار کنی.

دستی به صورت قرمزش کشید و گفت

کار کردم دیگه ...

از حرص فقط می خواستم جیغ بز نم خواستم پیاده بشم که مج دستمو گرفت و
گفت

قهر نکن تو که نمی دونی چقدر بامزه شدی با این حرست، ولی متاسفم که دلم
واست نمی سوزه دیشب بهت گفتم هر چی شد پای خودت.

ناباور نگاهش کردم، همون لحظه موبایل مزنگ خورد. از جیبم بیرون آوردمش ...
شماره ی یکی از همکلاسی هام بود ... فکر شیطانی به سرم زد، منم از حرص
خوردن مهرداد لذت می بردم پس حالا که اون انقدر خندید باید منم تلافی
کنم ...

تماس و وصل کردم و به طرز مشکوکی بله گفتم:

پریا از اون طرف خط حرف می زد اما من شیش دنگ حواسم به مهرداد بود ...

سعی کردم خودم و دستپاچه نشون بدم و آخر هم از ماشین پیاده شدم.

می دونستم از روی فضولیشم شده پیاده میشه تا ببینه چه خبره اما با خونسردی
زل زد بهم

از عمد همون طور که جواب دوستمو می دادم می خندیدم ولی مهرداد انگار نه
انگار ..

آخر هم خسته از این تلاش بیهوده تماس و قطع کردم و نشستم و با تمام توان
درو بهم کوبیدم که صدای شلیک خنده دوباره فضای ماشین و پر کرد.

دیگه اشکم داشت از عصبانیت در میومد. مهرداد در حالی که نفسش از خنده بالا
نمیومد گفت

— بیین یه چیزی می گم دفعه هی بعد خواستی منو حرص بدی یه کم طبیعی
باش اولا من اسم پریا رو دیدم... بعد شم آخه مال این حرفانیستی که نقش
بازی می کنی.

لبخند محوی زدم و گفتم
از کجا میدونی؟ ما دخترها همه هی بی اف هامونو با اسم عسل و پریا و نگار و هزار
و یک اسم دختر دیگه سیو می کنیم.

نگاه تند و تیزی بهم کرد و گفت
دیگه پرونشو...
صف نشستم و گفتم

تو هم انقدر نخند منو برسون خونم.

سری تکون داد و بی حرف ماشین و راه انداخت، بعد از ده دقیقه فهمیدم که
مسیر خونه هی خودش رو داره میره.

رنگ قرمز به خودم گرفتم... خیر سرشن استاد بود نمی فهمید من درس دارم؟

DONYΔIEMAMNOE

نیم نگاهی بهم انداخت و گفت:

— خشن نشو، خودم تا آخر شب نمیام با خیال راحت درستو بخون ببینم چیکار
می کنی.

خون خونمو می خورد، گفتم:

ـ می خوام برم خونه‌ی خودم...

ـ خوب منم دارم می برمت خونه‌ی خودت، مگه تو خانوم خونه‌ی من نیستی؟

چپ چپ نگاهش کردم، ماشین و جلوی آپارتمانش پارک کرد و گفت

ـ فرار نکنی که آمار تو دارم!

چپ چپ نگاهش کردم، خواستم پیاده بشم که مج دستم و گرفت و گفت

ـ خانم بداخل لباس نمی خواهد عشقتو یه بوس ناقابل بکنی بعد بری؟

مج دستمو کشیدم و گفتم

ـ نه نمی خوام شب هر چقدر دیر تر بیایی بیشتر ممنونت میشم.

پیاده شدم و درو محکم به هم کوبیدم، همچنان لبخندش روی لبس بود. چشم

غره‌ای مهمونش کردم و به سمت آپارتمان رفتم...

* * * *

با صدای زنگ پی در پی کلافه بلند شدم، یکی نیست بهش بگه تو که کلید داری

مریضی زنگ می زنی؟

با حرص در و باز کردم اما کسی پشت در نبود، متعجب نگاهی به اطراف اند اختم

و خواستم درو ببندم که نگاهم به پاکتی افتاد.

DONYAIE MAMNOE

برش داشتم، درو بستم و نگاهی به پاکت اند اختم... هیچ اسمی نداشت.

خواستم باز نکنم اما نتونستم و بازش کردم...! اول نگاهم به یه کاغذ افتاد که نوشته بود: فکر نکن تو و اون استاد تهرانی عزیز هر غلطی بکنید از چشم همه به دوره... به زودی گند همه‌ی کاراتونو رو می کنم.

کاغذ رو پس زدم و با دیدن عکس رو به روم نفسم برید
عکس یزدان بود که دستاش به زنجیر وصل شده بود و صورتش غرق در خون
بود.

ورق زدم، توی عکس بعدی استاد تهرانی هم بود که داشت با دو مرد قوی هیکل
حرف میزد ...

عکس بعدی باز هم از یزدان غرق در خون بود.

با ترس عکس ها رو انداختم، خدا یا مهرداد چنین آدمی بود؟؟؟

کنار دیوار سر خوردم، درست که یزدان آدم خوبی نبود اما این همه شکنجه
حقش بود؟

اون منو کتک زد اما الان آش ولاش و غرق در خون بود، یعنی مهرداد هم به
همون اندازه خطرناکه ...

من با چه آدمی زندگی می کردم؟ یه آدم بی رحم؟

از جا پریدم و به اتاق رفتم، مانتو و شالم رو پوشیدم و تمام وسایلم رو توی کیفم
ریختم و از خونه ی مهرداد بیرون زدم.

واقعانمی دونستم کجا باید برم... دفعه قبل به خونه ی آرمان رفتم اما معلوم
نیود اون هنوز ایرانه یا نه...

تاكسي گرفتم و ناچار آدرس خونه می خودم رو دادم... کل راه فقط به اون عکس
ها فکر كردم و قيافه می مهربون مهرداد...

به خونه که رسیدم هم زمان موبايلم هم زنگ خورد...

رد تماس دادم و خواستم گوشی و خاموش کنم که پیامکی از مهرداد روی
گوشيم او مد بازش كردم، نوشته بود:

ـ جواب بدء ترانه، بهت توضيح ميدم.

خودم بهش زنگ زدم، با اولين بوق جواب داد:
ـ کجا رفتی؟

صدام از ترس می لرزید، گفتم
ـ اون شب بهت گفتم کاري با يزدان كردي يا نه، تو چشمam نگاه كردي و بهم
دروغ گفتی...

تند گفت

ـ خوب بذار توضيح بدم

عصبي داد زدم:

DONYAIE MAMNOE
ـ چيو توضيح بدی؟ مهرداد تو چه فرقی با بابات داری؟! این کارا رو اونم می
کرد... تو هم داری جا پای اون می ذاری، خيلي راحت دروغ گفتی...

صداي عربده شن باعث شد گوشی و از گوشم فاصله بدم:

آره اصلا من عوضیم... قسم خوردم اون بی شرف و بکشم... چون سختمه
یادم ببیاد چجوری با لب های کثیفیش داشت تو رو می بوسید حالا راحت شدی؟
اگه من قاتلم بشم به خاطر توهه ترانه اما انقدر خری که نمی فهمی...

با عصبانیت گفتم

منت سرم می ذاری؟ من حالم از آدمایی که به بقیه آسیب می زن بهم میخوره
چون بابای خودمم همین طوری مرد.

کلافه نفسش رو فوت کرد و گفت

کجای؟

به دروغ گفتم

خونه ی یکی از دوستامم، علی الحساب نمی خوام حرفری باهات بزنم مهرداد
قطع می کنم.

صداش رو شنیدم که گفت قطع نکن اما تماس و قطع کردم و موبایل و خاموش
DONYAIE MAMNOE کردم.

نگران یزدان بودم، نکنه مرده باشه؟ اگه خانوادش بفهمن چی؟

کنار دیوار سر خوردم، خیلی بدیهیه روز بفهمی عزیز ترینت به دست کسی کشته
شد..

یه حسی می گفت همش زیر سر استاد تهرانیه و گزنه مهرداد هر چی که بود
آدمی نبود که مافیا بازی در بیاره.

ولی من باید جلوشونو می گرفتم، نباید اجازه میدادم یزدان بمیره

از جا پریدم و از خونه بیرون زدم، اگه پلیس خبر میدادم مهرداد توی دردسر
میوقتاد، اگه خبر نمی دادم ممکن بود یزدان بمیره ...

سردرگم بودم که یاد استاد تهرانی افتادم ... با عجله تاکسی گرفتم ... فقط خدا
خدا می کردم که هنوز توی دانشگاه باشه ...

به محض اینکه تاکسی نگه داشت حساب کردم و پیاده شدم، خواستم به سمت
ساختمنون برم که چشمم به استاد افتاد که داشت سوار ماشینش می شد
به سمتش دویدم و قبل از اینکه راه بیوفته خودمو جلوی ماشینش انداختم.

DONYAIE MAMNOE
با اخم نگاهم کرد و پیاده شد ... با لحن خشکی پرسید

— چی شده؟

نفس بریده گفتم

— یزدان کجاست؟

بالحن خشکی گفت

متوجه نشدم؟

عصبانی صدام بالا رفت

خیلیم خوب فهمیدی چی گفتم، گفتم یزدان کجاست؟ می دونم دزدیدینش
خودم دیدم صورتش غرق خون بود، من نمی خوام اون بمیره استاد لطفا بهم بگید
کجاست ...

انگار برآش روضه خوندم، هیچ واکنشی نشون نداد، به سمت ماشینش رفت و گفت
— ممنون میشم از جلوی ماشین ببرید کنار.
سوار شد، هاج و واج نگاهش کرد،

یعنی حاضر نبود بهم کمکی بکنه؟ معلومه که نه ترانه‌ی احمق ... طرف که
نمیاد دو دستی آدرس یزدان و بہت بدھ ...
از جلوی ماشینش کنار رفت و اونم پاشو روی گاز فشار داد و رفت ...

در مونده به رفتنش نگاه کردم ... خدا یا یزدان نباید بمیره ...

تصمیم گرفتم برم سراغ مهرداد، حداقل اون مثل استاد تهرانی بی رحم نبود.
دوباره تاکسی گرفتم و خودم و به آپارتمان مهرداد رسوندم، سوار آسانسور شدم و
وقتی پیاده شدم دیدم مهرداد هم همزمان از خونه ش بیرون او مدد ..

با دیدن من اخمدی کرد و گفت

— اومدی حرفا‌ی سنگینتو بارم کنی؟

نفسمو فوت کردم و گفتم

_اومدم حرف بزنیم...

سری تکون داد و به داخل اشاره کرد... وارد شدم و روی مبل نشستم، کنارم
نشست و گفت

_خوب؟

با نگرانی گفتم

_یزدان کجاست مهرداد؟

اخماش در هم رفت و گفت

_نگرانشی؟

_نباید باشم؟ پای جون یه آدم در میونه.

کلافه نفسش رو فوت کرد و گفت

_ من نخواستم یزدان و بکشم، وقتی هم این حالتو دیدم گفتم بندازنش جلوی
بیمارستان ولی تو چرا رفتی سراغ آرمین؟

تند نگاهش کردم و گفتم

DONYAIE MAMNOE
_ اون یه آدم عوضیه که داره تو رو مثل خودش می کنه...

عصبی شد و غرید

_ حرف دهنتو بفهم ترانه.

_ دروغه؟ نمی خوام دیگه با استاد تهرانی رابطه ای داشته باشی.

حرصی گفت

— یعنی من مثل یه نوجوان چهارده ساله با هر کی بخواهم بگردم رو تو باید تایید کنی آره؟ من سی سالمه ترانه.

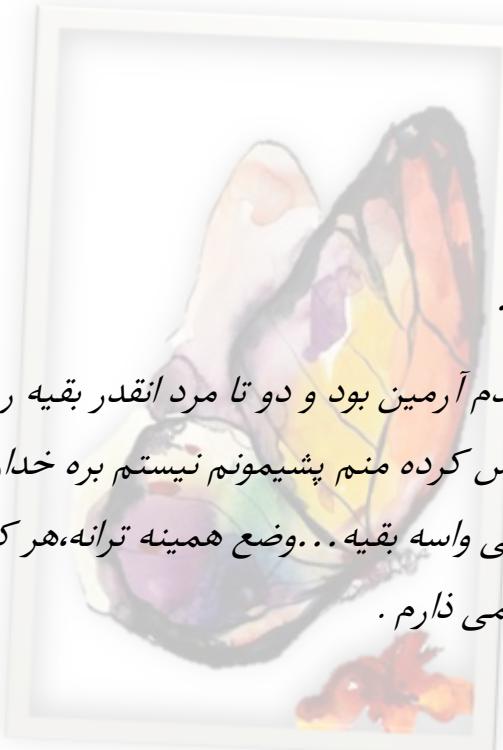
— اون عکسا کاملا نشون از یه باند خلافکار بزرگ بود، تو که همچین تشکیلاتی نداری.

از کجا می دونی آرمین داره؟

حرصی گفتم

از اونجایی که عکسش بود...

— هه... اون عکسی که من دیدم آرمین بود و دو تا مرد انقدر بقیه رو گناهکار نکن. اونی که یزدان و آش و لاش کرده منم پشیمونم نیستم بره خداروشکر کنه نکشتمش. اینم بشه درس عبرتی واسه بقیه... وضع همینه ترانه، هر کی نگاه چپ بہت بکنه رو به حال خودش نمی ذارم.

آخه اینجوری؟

DONYΔIEMAMNOE جواب داد

دقیقا همین جوری... مشکلی داری؟

فقط تیز نگاهش کردم، از جاش بلند شدو گفت

— دیدی اگه منم نباشم تو درس نمی خونی پس بلند شد بیا یه خورده ماساژم بده که اعصابم داغونه...

پوزخندی زدمو گفتم

هنوز نبخشید مت... پرو نشو.

با خونسردی توی اتاقش رفت و گفت

آخر ترمه، بخواه نمره هاتو جمع بیندم مجبوری واحد تو حذف کنی پس با دلم
راه بیا که تلافی نکنم..

توی اتاقش رفت .

کلافه نفسم رو فوت کردم و گفتم

خیلی بیشعوری.

اونقدر عصبانی بودم که حتی به نمره هم فکر نکردم... از جا بلند شدم و به سمت در رفتم، خواستم برم بیرون که صداش او مدد

مگه من اجازه دادم بری؟

برگشتم و با اخم گفتم

کسی ازت اجازه نخواست، می تونی بندازی ولی با مدرک ثابت می کنم که چقدر بهم تقلب رسوندی اون وقت ییر به ییر می شیم... حالا خدا حافظ ...

نموندم جوابی ازش بشنوم و درو محکم بهم کوبیدم...

پرو فکر کرده بود من هر کاری بخواه باید انجام بدم

از دادگاه بیرون او مدم و نفس راحتی کشیدم... یک هفته‌ی سختی رو پشت سر گذاشته بودم، به خاطر جریان یزدان با مهرداد سرسنگین بودم و خونش نمی‌رفتم.

بالاخره امروز روزی بود که از یزدان جدا شدم... خودش نیومد و به جاش وکیلش با وکالت تام توی دادگاه حاضر شد و بالاخره این کابوس وحشتناک تموم شد.

حس می‌کردم دنیا یه جور دیگه قشنگ شده...
سوار تاکسی شدم و آدرس دانشگاه رو دادم، مهرداد خبر نداشت امروز دادگاه دارم باهام سرسنگین بود و نمی‌دونستم اگه بهش بگم چه واکنشی نشون میده.

به خاطر دادگاه از کلاس اولم افتاده بودم اما می‌تونستم به کلاس دومم برسم...
تاکسی که جلوی دانشگاه نگه داشت پیاده شدم... وارد ساختمون که شدم نگاهم به مهرداد افتاد که داشت به سمت کلاس میرفت...
پا تنده کردم، چشمش به من افتاد... برای چند لحظه به صورت شادم نگاه کرد و بعد سرتکون داد.

مثل خودش سرم و تکون دادم و وارد کلاس شدم...

بر عکس همیشه ردیف اول نشستم مهرداد که وارد شد مثل همیشه بدون حرف
اضافه شروع به تدریس کرد...

جزوه م رو بیرون آوردم و روی یه صفحه ی سفید با ژر قرمزم نوشتم
_ از یزدان جدا شدم.

جزوه رو یه کم بالا گرفتم... طوری که انگار دارم می خونمش...
برای یه لحظه سرشن رو برگردوند و نگاهش رو به نوشته ی روی کاغذ دوخت...
رشته ی کلام از دستش در رفت و مات و مبهوت به من نگاه کرد...
سرمو انداختم پایین و سرفه ی مصلحتی کردم که به خودش اومد...
دست و پاشو گم کرده بود و معلوم بود به کل یادش رفته چه درسی میداده...

ریز خندهیدم

یه کاغذ دیگه برداشتمن و نوشتمن :
_ می خواهم باهات ازدواج کنم.

دوباره کاغذ رو طوری که کسی نفهمه صاف گرفتم... با اینکه نگاهشو ازم می
دزدید اما نتوانست مقاومت کنه و چشمش به نوشته افتاد.

نفسش حبس شد و دوباره رشته ی کلام از دستش در رفت... همه به طرز
مشکوکی به من و مهرداد نگاه می کردند.

کتش رو در آورد و گرهی کروباتش رو شل کرد و روشوازم برگردوند و به سختی رشتهی کلامش رو در دست گرفت هر چند کاملا معلوم بود حواسش پرته ...

به سختی جلوی خندمو گرفتم ...

پا روی پا انداختم و به مهرداد خیره شدم، دلم می خواست تلافی تمام سردی هاش رو در بیارم ...

پا روی پا انداختم و با نگاهی خاص بهش زل زدم ... هر چقدر تلاش می کرد نگاهش رو از مبدزده اما باز چشمهاش روم زوم می شد و دستی پاچه میشد ...

آخر هم ده دقیقه زودتر درس رو تموم کرد ...

از اینکه این طوری روی استاد مغورو دانشگاه تاثیر می ذاشتم ذوق مرگ بودم ..

همهی بچه ها با پچ پچ به من و مهرداد و نگاه می کردند و یکی یکی بیرون می رفتن.

دیگه برام مهم نبود اگه کسی هم بفهمه که بین من و مهرداد چیزی هست .

DONYΔIEMAMNOE

یه عده انگار قصد رفتن نداشتند، از جام بلند شدم ... همون طوری که وسایل و جمع می کردم نگاهم به پیامک مهرداد افتاد .

نوشته بود:

— برو توی آخرین کلاس، این ساعت خالیه.

لبخندی روی لبم اومد... تند تند و سایلمو جمع کردم و به سمت آخر راهرو
رفتم...

همون طوری که مهرداد گفته بود کلاس خالی بود، چند دقیقه ای منتظر موندم
تا اینکه در باز شد و مهرداد اومد.

نگاهی به من که روی صندلی نشسته بودم انداخت و با اخم گفت

این چه کاری بود سر کلاس ترانه؟

چشمکی زدم و گفتم

حوالست پرت شد آره؟

معلومه که پرت میشه، به اندازه کافی دلم تنگت بود با اون دلبریات به زور
جلوی خودم و گرفتم وسط کلاس خودم ولو ندم...

خندیدم و گفتم

لو دادی دیگه... یه جوری یقه تو باز کردی همه فهمیدن گرمت شده.

DONYAIE MAMNOE

دستشو روی میز گذاشت و به سمتم خم شد، نگاهش رو به لب هام دوخت و
گفت

تو همیشه گرمم می کنی، حالا بگو ببینم اون حرفایی که نوشته واقعیت بود؟ یا
اونم جزئی از دلبریاته؟

سرم و به علامت منفی تکون دادم و گفتم

نه به خدا مهرداد امروز از یزدان جدا شدم...

چشماش برق زد و گفت

واقعا؟

سرمو به علامت مثبت تکون دادم.

صف ایستاد، ناباور دستش و جلوی صورتش گرفت و گفت

دیگه می تونیم ازدواج کنیم؟

ابرو بالا اند/اختمن:

نمیشه.

DONYAIE MAMNOE
با اخم ساختگی گفت:

بینخود، همین فردا عقدت می کنم.

پشت چشمی نازک کردم و گفتم

خیلی بیشурی مهرداد... من دلم یه خواستگاری درست حسابی می خواد.

خیلی زود گفت

خوب امشب با دسته گل می رسم خدمتتون دیگه؟

ابرو بالا اند اختم و گفتم

نمیشه، من از اون سوپرایز های دیوونه کننده می خوام مثل تو فیلما...

کلافه گفت

دست بردار ترانه، من همینجوریشم روز شماری اون روزی و می کنم که تو زنم بشی اون وقت تو دنبال خواستگاری می گرددی؟

وا مهرداد خوب منم دلم می خواد یه خاطره ای داشته باشم که دو روز دیگه برای نوه هامون تعریف کنم بعدشمم، باید سه ماه از طلاقم بگذره تا بتونیم عقد کنیم... توی این سه ماه اگه بتونی یه خاستگاری درست و حسابی تدارک ببینی که راضی بشم بله رو میدم و گرنه تا یک سال دیگه هم خبری از ازدواج نیست.

DONYAIE MAMNOE

ناباور نالید

ترانه من بلد نیست.

بلند شدم و گفتم

— یاد میگیری، فقط وقتی خواستی سوپرايز کنی به یکی بگو فیلم بگیره می خواهم
نگه دارم و به نوه هامون نشون بدم استاد مغورو دانشگاه رو به چه روزی انداختم

چشمکی به قیافه می مات بردش زدم و از کلاس بیرون رفتم، از کارم راضی
بودم، در کل می تونستم بگم روز خیلی خوبی بود***

خواب آلود از جام بلند شدم... یک هفته از روزی که با مهرداد حرف زدم می گذشت و توی این مدت فقط باهاش تلفنی حرف زدم و توی دانشگاه دیدمش...
بارها اصرار کرد به خونش برم اما نرفتم، دلم می خواست یه کم فاصله بندازم تا
بعد از ازدواجمون رابطه می بینمون تازگی داشته باشه...

از اون گذشته واقعاً کنجکاو بودم ببینم مهرداد چه سوپرايزی برای خواستگاری
من تدارک می بینه.

حاضر شدم و بعد از پوشیدن کفشن هام به سمت در حیاط رفتم...
به محض باز شدن در دسته گلی جلوم قرار گرفت.

یک تای ابروم بالا پرید... از پشت دست گل چشمم به مهرداد افتاد...
گل و گرفتم و بهش نگاه کردم... کت شلوار پوشیده بود و قیافش بیداد می کرد
چقدر این کارا برآش سخته.
نگاهم به یه پسر جوون افتاد که با یه دوربین داشت از من فیلم می گرفت.

مهرداد دست توی جیب کتیش کرد و جعبه رو بیرون آورد... در جعبه رو باز
کرد و خیره به چشم‌ام زمزمه کرد

_ترانه... با من ازدواج می‌کنی؟

نگاهش کردم و بعد پقی زدم زیر خنده، طوری می‌خندیدم انگار کمدی ترین
فیلم سال رو دیدم...

شرط می‌بندم ساعت‌ها با خودش فکر کرده و آخر همچین فکری به ذهنش
رسیده.

بریده بریده گفتم

_خیلی با مزه‌ای مهرداد

به تندی نگاهم کرد، سری به طرفین تکون دادم و گفتم
_متاسفانه غافلگیر نشدم، سوپرایزت اصلاً اونی که مد نظرم بود نیست...

رسماً وارفت و گفت

_مگه همه جا همین طوری خواستگاری نمی‌کنن؟

DONYAIE MAMNOE

سری به علامت منفی تکون دادم.

دستش و روی قفسه‌ی سینم گذاشت... هلم داد داخل و درو بست... دستمو
گرفت و گفت

عشقم ببین چه حلقه ای برات خریدم. فیلمم که از من گرفتن برات گلهم که
خریدم دیگه چی می خواهی؟

نیشم شل شد و گفتم

سوپرايزی که نفسم و بند بیاره.

وقتی دید از موضعم کوتاه نیومدم فقط نگاه چپ چیزی بهم انداخت و چیزی
نگفت. * * * * *

خوب شام امشب به چه مناسبته؟

دستم و توی دستش گرفت و بوسید... گفت

مگه باید مناسبتی داشته باشه؟ خواستم عشقمن و بیارم شام بیرون موردي داره؟

پشت چشمی نازک کردم و گفتم

بله داره... من درس دارم آخر ترمه.

خیره به چشم‌م گفت

حالا یه شبم برای من وقت بداری چی میشه؟ به خاطر این شرط و شروط
سخت جفتمونو از هم دور کردی...

چشم غره ای به سمتش رفتم و گفتم

به من چه که تو بلد نیستی یه سوپرايز درست و حسابی بکنی...

نفسش رو فوت کرد و گفت

دیگه چیکار باید می کردم که نکردم؟ یک ماهه هر روز سر راهتو می گیرم ازت
خواستگاری می کنم و فیلم می گیرم اما تو باز غافلگیر نمیشی...

خونت شده باغ گل آخه من تا حالا برای کسی یه شاخه گلام گرفتم؟ نگرفتم دیگه
اما برای تو هر روز گل می فرستم دیگه چی کار کنم که راضی بشی؟

به یاد این چند وقت لبخندی زدم... یک روز مهرداد با یک وانت گل پشت در
خونمون اومند و دوباره خواستگاری کرد، اما باز قبول نکردم...

فردای اون روز وقتی داشتم از دانشگاه میومدم یه پسر بچه یه دسته گل بهم داد
و هر چی جلو تر می رفتم بچه های زیادی بهم گل می دادن... آخر هم رسیدم
به مهرداد و دوباره خواستگاری...

اما اینم اون چیزی نبود که من می خواستم... این چرخه ادامه داشت تا امشب
که مطمئن بودم از روی یکی از فیلم ها ایده گرفته تا باز خواستگاری کنه...

DONYAIE MAMNOE

از این تقلاهاش خوشم میومدم... دلم می خواست تا یک سال دیگه هم
خواستگاری کنه و من بگم نه ولی می ترسیدم یه وقاط بزنه و بگه گور بابات
اصلانخواستیم....

انقدر توی فکر بودم که وقتی گارسون غذاها رو جلوه گذاشت به خودم اومدم.

مهرداد خیره نگاهم کرد و گفت

— تو فکر نباش، اینو بہت بگم اگه غافلگیرت کردم یه لحظه هم صبر نمی کنم
دستتو می گیرم و می برم سر خونه زندگیمون
خندیدم و چیزی نگفتم...

شام رو با حرف زدن درباره‌ی دانشگاه و درس و استاد‌ها گذرونديم... هر لحظه
منتظر بودم تا ببینم اين بار مهرداد می خواهد چی کار کنه...

چون خيلي خوب می فهميدم با چشم و ابرو او مدنش به گارسون یه نقشه‌ای
داره.

بی طاقت گفتم

— مهرداد واقعاً کنجه‌کاوم ببینم این بار نقشت چیه؟ تو که نمی خوای مثل فیلما تو
کیک انگشتربناری؟

قیافش وا رفت... به زور جلوی خندمو گرفتم... حدس می زدم نقشش همینه..
خيلي واضح خودشو به اون راه زد و گفت

— معلومه که نه غزیزم آخه این چه فکریه تو می کنی؟؟

سر تکون دادم و گفتم

— آره فکر بی خودی کردم اصلاً مگه ممکنه بخوای همچین سوپرايز تکراری رو
برای خواستگاری در نظر بگیری؟ حتی فکرشم بده.

به سختی خودمو کنترل کردم تا نزنم زیر خنده... واقعاً قیافش خنده دار بود...
گارسون که دسر رو آورد مهرداد از جاش بلند شد، به سمتم او مد و دستمو گرفت
و تندا گفت

دسر نمی خوایم... بایه...

گارسون هاج و واج به ما نگاه می کرد، لابد پیش خودش می گفت مگه قرار نبود
اینجا یه خواستگاری راه بیوفته؟

حتی نداشت کسی حرفی بزنه دستم و دنبال خودش کشید و از رستوران بیرون
رفتیم

سوار ماشین که شدیم گفتم

یک ماه دیگه این ترموم تموم میشه... به نظرت ترم تابستانه بردارم؟

ابرو بالا انداخت و گفت

نه، میریم ماه عسل.

پشت چشمی نازک کردم و گفتم

اگه تا اون موقع بتونی بله رو بگیری.

DONYAIE MAMNOE

سری تکون داد و استارت زد

میگیرم نگران نباش، فوقشم نگرفتم به زور عقدت می کنم چون تحمل منم
حدی داره.

عقد زور کی؟ نمیشه من واسه خودم یه آرزوهایی دارم.

تو زن من بشو، من هر روز آرزوها تو برآورده می کنم خوبه؟

با نیش باز سر تکون دادم و گفتم

آره خوبه ولی قبلشم یه جوری خواستگاری کن نفسم بند بیاد...

نگاهی بهم انداخت و گفت

بریم خونه‌ی من؟ فقط بغلت می کنم، آره عشقم بریم؟

ابرو بالا انداختم و گفتم

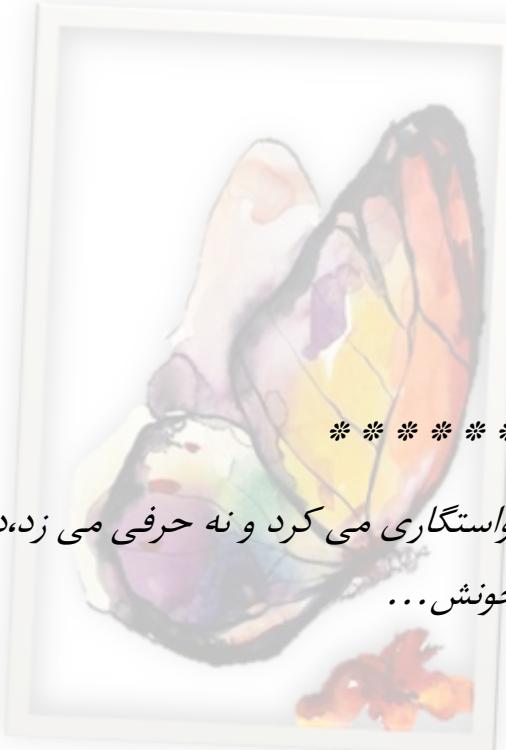
نه.

با کلافگی گفت

خیلی بی رحمی...

* * * * *

یک هفته بود که مهرداد نه خواستگاری می کرد و نه حرفی می زد، دیگه هیچ اصراری هم نمی کرد که برم خونش...

توی دانشگاه منو میدید و فقط یه لبخند کوتاه بهم میزد. کل حرفامون خلاصه

شده بود توی همون چند تا پیامک آخر شب.

DONYATEMANNOE
یه حس بدی توی دلم می گفت نکنه بیخیال شده؟

اما یه حس دیگه می گفت مهرداد اون قدر دوست داره که به همین راحتی
بیخیال نشه...

امتحانات آخر ترم بود و امروزم یه روز مزخرف دیگه ...

مثل همیشه آخرین نفر برگه مو دادم و بیرون او مدم ... کاری توی دانشگاه
نداشتم، حتی رابطه با مهردادم مثل قبل نبود ... دیگه داشت به سرم می زد بی
خیال خواستگاری بشم و تا نپریده بله رو بگم ...

داشتمن از در ساختمون بیرون میرفتم که یکی از پشت صدام زد.

برگشتم، یه دختر نآشنا بود.

نفس بریده بهم نزدیک شد و گفت

_شما خانم زند هستین؟

سری تکون دادم که گفت

_استاد آریافر گفتن بهتون بگم تا پایان زمان کلاس منتظرشون بموئید .

یه تای ابروم بالا پرید و گفت

_چرا؟

شونه بالا انداخت و رفت ...

نفسم و فوت کردم و راه رفته رو برگشتم، روی صندلی نشستم و با موبایلم سرگرم
شدم ... غرق بازی بودم که صدایی توی بلندگو گفت:

DONYAIE MAMNOE
_سلام خدمت همه‌ی دانشجو‌های عزیز و استادی محترم، امیدوارم خستگی این
روزها به حال دلاتون لطمeh نزده باشد.

من استاد مهرداد آریا فرهستم، با خیلیاتون کلاس داشتم و ممکنه که منو
 بشناسید، از گوشه و کنار شنیدم که بهم میگن استاد مغورو دانشگاه ... حالا من

به عنوان استاد مغروور دانشگاه می خوام امروز کاری و بکنم که شاید هیچ
استادی نکرده باشه.

من خاطرخواه یکی از دانشجوهای خودم شدم، می دونم حق این کار و نداشم
ولی وقتی پای دل وسط باشه حتی من مغرور هم کم میارم. من قلبم و باختم و
اینجا در حضور همه می خوام از خانم ترانه زند خواستگاری کنم.

ترانه عزیزم، نمی دونم این بار دیگه می تونم ازت جواب بله رو بگیرم یا نه ولی
اینو بدون اگه بخوای حاضرم تا هر وقتی که تو بخوای ازت خواستگاری کنم.

ببخشید اگه وقتتونو گرفتم... صدای دست و سوت بلند شد، بعضیا که منو
میشناختن و به بقیه نشونم میدم... از هر طرف صدای پچ پچ میومد اما من
 فقط مات مونده بودم...

چشمم به همون پسری که همیشه فیلم می گرفت افتاد... با خنده دوربین به
دست گرفته بود و فیلم می گرفت ..

حتی به عقلمم نمی رسید مهرداد این کارو بکنه... با دهنی باز مونده فقط
اطرافم و نگاه می کردم.

انگار مغزم قفل کرده بود... مهرداد و دیدم که از ته راهرو به این سمت
میاد، اکثرا بهش تبریک می گفتن و او نم با لبخند جواب همه رو می داد.

روبه روم ایستاد، چشمکی زد و گفت:

عقل از سرت پرید؟

در حالی که تو چشم‌ام اشک جمع شده بود سری تکون دادم
جعبه‌ی حلقه رو برای هزارمین باز از جیبشن درآورد.

روبه روم زانو زد و گفت:
_حالا با من ازدواج می‌کنی؟

صدای سوت و دست کرکننده بلند شد... همه داشتن با موبایلشون فیلم می‌گرفتند... اشک از چشم‌هم جاری شد و سر تکون دادم...

لبخندی زد، بلند شد و حلقه رواز جعبه درآورد. دستم و جلو بردم و بالاخره اون حلقه توی انگشتیم جا خوش کرد...

دوباره صدای دست و سوت‌ها بلند شد... سرش و خم کرد و کنار گوشم گفت
_دیدی بله رو گرفتم.

با خنده دیوونه‌ای بهش گفتم که چشمکی حواله م کرد...
با این کارش رسما روی ابرها راه می‌رفتم، این فراتر از اون چیزی بود که من می‌خواستم

* * * * *

داد زدم:

واقعاً که مهرداد، به خدا اگه منو بندازی زنت نمیشم.

خندید و گفت

به من چه؟! این مدت که خونه‌ی منم نمیای پس باید قبول بشی.

آخه من درسایی که با تو داشتم و نخوندم تمرکزمو گذاشتم رو بقیه‌ی واحدام.

خوب دیگه پس منم همون نمره‌ای بہت میدم که حقته تا یاد بگیری درس خوندن به پارتی بازی نیست... مخصوصاً الان که همه می‌دونن ما با همیم دیگه هر نمره‌ی اضافه‌ای که بدم رو همه می‌فهمن...

دیگه داشت اشکم در میومد، گفتم

حداقل منو ننداز، یا دو تا از سؤال‌ها رو سر امتحان برام جوابشو بفرست.

ابرو بالا انداخت و گفت

نمیشه عسلم، نمیشه.

DONYAIE MAMNOE

رومودرگردوندم و گفتم

دیگه با من حرف نزن.

گرمای دستش روی دستم نشست و گفت

فدای قهرکردناتون، به جای این حرف‌ها بگو ببینم عروسی‌مونو کجا بگیریم.

با اخم گفتم

من با تو عروسی نمی کنم، هدفم از اون نمره گرفتن بود که تو نمیدی.

قهقهه ای زد و گفت

پس برای نمره قبول کردی زنم بشی؟

آره چی فکر کردی پس؟ فکر کردی عاشق سینه چاکتم؟

حیف شد، پس منم دانشجوهایی که خاطر خواهمن و نپرونم.

چشم غره ای به سمتش رفتم و گفتم

روی سگمو بالا نیار...

چیشد؟ تو که واسه نمره بله دادی، پس چرا حسودیت شد؟

به سمتش برگشتم و گفتم

واسه خاطر نمره هم که باشه، مال منی، پس غلط می کنی اسم دانشجوهای دیگه رو بیاری، اونا هم غلط می کنن چشمشوون دنبال تو باشه. از این به بعدم با سر پایین افتاده درس میدی... خارج از کلاسم جواب هیچ کدوم از دختر را نمیدی

قهقهه ای زد و گفت

چشم هر چی شما امر کنید، منم زن ذلیلم قبول می کنم.

ماشین و پارک کرد، گفت:

ببین مهرداد سر جلسه منو تنها ندار، من میز آخر می شینم راحت می تونی
بهم برسونی.

با لبخند موذیانه سر تکون داد و چیزی نگفت... با هم وارد دانشگاه شدیم، اون
به سمت دفتر اساتید رفت منم رفتم توی کلاسم...

مثل این چند روز به محض وارد شدنم هر کسی یه چیزی می گفت... بعضیا
تبریک می گفتن و بعضی ها هم تیکه می پروندن...

صندلی آخر نشستم ولای جزو مو باز کردم و تند تند شروع به خوندن کردم خدا
خدا می کردم مهرداد دیر بیاد اما هنوز پنج دقیقه نگذشته بود سر و کله ش پیدا
شد...

اول حضور غیاب کرد و بعد برگه ها رو داد که یه نفر پخش کنه، نگاهی به
موسوی دختر ریزه میزه ای که همیشه اول می شست انداخت و گفت:

شما برو دو ردیف بالاتر بشین.

دختر چشمی گفت و وسایلاشو جمع کرد... این بار مهرداد به من نگاه کرد و
گفت

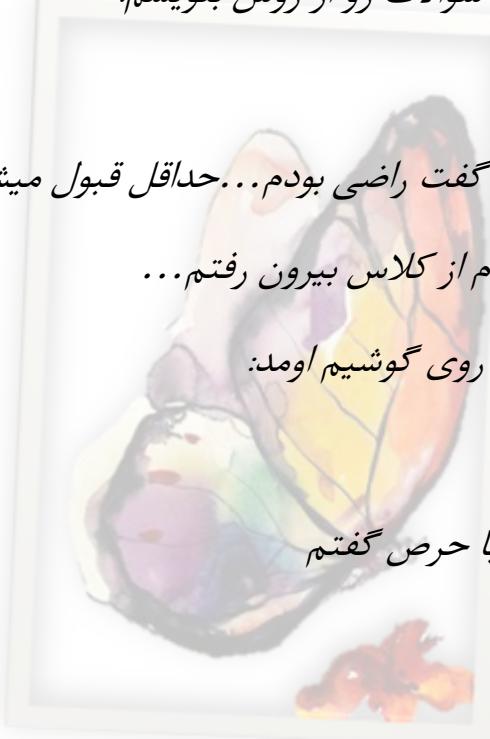
خانم زند شما تشریف بیارید جلو بشینید.

وا رفتم...

تو چشماش برق پیروزی و می دیدم با حرص بلند شدم و رفتم جلو نشستم.

امتحان که شروع شد تمام حواسم رو دادم روی سؤالات، همه حواسشون به ما بود و مهرداد حتی جرئت نمی کرد تا نگاهم کنه.

ته دلم هر چی فحش بلد بودم نشارش کردم.. بعضی سؤالات رو بلد بودم اما بعضیا رو نه فقط شانس آوردم که کنار کسی نشستم که از بهترین ها بود و تونستم با زیرکی نصف دیگه ی سؤالات رو از روش بنویسم.

نگاهی به برگه م انداختم، میشه گفت راضی بودم... حداقل قبول میشدم...

بلند شدم و بعد از تحويل برگه م از کلاس بیرون رفتم...

همون لحظه اس ام اس مهرداد روی گوشیم او مد:

جایی نری منتظرم بمون.

گوشی و توی جیبم گذاشتم و با حرص گفتم

به همین خیال باش...

خواستم از در دانشگاه بیرون برم که کسی اسمم و صدا زد... برگشتم، باز هم یه دختره ی غریبه بود.

منتظر نگاهش کردم

با کمی من و من گفت

شما با استاد آریافر نامزد کردین؟

سر تکون دادم که گفت

راستش من...

اشکش جاری شد، متعجب نگاهش کردم. چرا گریه می کرد؟

با بعض گفت

من زهره سماواتم، خواهر مینا سماوات... همون طوری که می دونید خواهرم
اینجا استاد دانشگاه بود.

اخمام در هم رفت، گفتم

خوب؟

اشکاشو پاک کرد و گفت

خواهر من به حاطر نامزد شما دو بار خودکشی کرد، حتی بچه شواز دست داد.

اخمام بیشتر در هم رفت، با لحن ناملايمى گفتم

خوب؟

اون افسرده شده، فقط به اميد استاد آريا فر هست که نفس می کشه، اگه بفهمه
استاد نامزد کرده اين بارم خودشو می کشه.

کلافه گفتم

DONYAIE MAMNOE

خوب اين چه ربطی به من دارد؟

در کمال پررویی گفت

من حاضرم هر چقدر پول می خواين بهتون بدم، ما خانواده ی ثروتمندي
هستيم خيلي ثروتمند تراز خود استاد... هر مبلغی که بگيد قبول می کنيم
 فقط...

وسط حرفش پریدم:

فقط از زندگی مهرداد برم بیرون آره؟

سری تکون داد... با حرص خنديدم و گفتم

برو خدا روزی تو جای دیگه حواله کنه

خواستم برم که با التماس بازوم و گرفت و گفت

خواهش می کنم ترانه خانم من نمی خوام خواهرم و از دست بدم

خواستم جواب بدم که چشمم به مهرداد افتاد... با اخم هایی در هم به ما نگاه
می کرد.

نگاهم و که دید به این سمت او مدد و با جدیت پرسید
چی شده؟

زهره به تنه پته افتاد و گفت

هیچی می یه سوال درسی از خانم زند داشتم،

در کمال بدجنسي گفتم

داشت بهم پيشنهاد پول ميداد که کنار بکشم تا راه واسه خواهشون باز بشه.

پوزخندی روی لب های مهرداد نشست و گفت

جد؟

رو به زهره گفت

برو به اون خواهرت که خودشو به مریضی زده بگو پول که سهله، خودشو بکشه
هم من از نامزدم جدا نمیشم . حالا برو .

انگار خیلی از مهرداد حساب می برد که با ترس سر تکون داد و رفت .

مهرداد نگاهی بهم انداخت و گفت

بمون تا بیام، برم لباس عروس تو بخریم

چشمam برق زد و گفتم

واقعا؟

سری تکون داد و گفت

بمون تا بیام* * * * *

توی دو هفته کل خرید های عروسی مون رو کردیم، طبق خواسته‌ی خودم یه
مراسم کوچیک داشتیم توی خونه‌ی مهرداد ...

چون ما زیاد فامیل نداشتیم از اون گذشته خواستگاریم اون قدر مفصل بود که
سوقی برای عروسی نداشتیم.

با صدای آرایشگر به خودم او مدم:

DONYAIE MAMNOE
_ مطمئنی که آرایشست رو دوست داری؟ آخه برای یه عروس خانم کمه .

نگاهی توی آینه به خودم انداختم... از نظر خودم زیاد هم بود، سایه‌ی چشم
دودی همراه با خط چشم و لنز گیرایی چشمam رو دو برابر کرده بود .

پیراهنem مدل ساده و بدون پفی بود که اندازم رو کاملا به رخ می کشید .

موهامم فر درشت شده بود و همچو رو به یک طرف ریخته بود...
خودم همیشه سادگی رو بیشتر می پسندیدم تا لباس های زرق و برق دار و
آرایش های آنچنانی...

پیامکی روی گوشیم او مد، بازش کردم... مهرداد بود:
_نمیشه بیخیال عروسی بشی بريم ماھ عسل؟ تحمل مهمونا رو ندارم، زنما می خوام.

خندم گرفت و نوشت
_غرنزن بیا دنبالم...
طولی نکشید که نوشت
— پشت درم،

شنلم و روی سرم اند اختم... بالاخره امروز صبح با مهرداد عقد کردیم، فقط می تونم بگم این عقد رو معجزه می دونستم.

بعد از این همه اتفاق ها و دوری ها، بعد از این همه قهر ها و توطئه ها بالاخره امروز من و مهرداد مال هم شدیم.

بماند که بعد از عقد مهرداد خواست منو به خونش ببره اما من با شیطنت از دستش فرار کردم.

DONYAIE MAMNOE با اینکه اولین بارم نیست اما مثل بار اول از دیدنش هیجان زدم...

پول آرایشگر رو که مهرداد حساب کرده بود... باهاشون خدا حافظی کردم و از آرایشگاه بیرون او مدم.

با دیدن مهرداد چشم‌ام برق زد، ماشینش و عوض کرده بود و الان یه شاسی بلند
سفید داشت ...

خودش هم کت شلوار کرم پوشیده بود که حسابی بهش میومد .

با دیدنیم به سمتم اومد، خم شد و به صورتم نگاه کرد... منتظر مات موندش بودم
که اخماش در هم رفت و گفت

چرا این شکلیت کردن؟

وا رفتم، حیرت زده گفتم

زشت شدم؟

متفکر چشم‌هاشو ریز کرد و گفت

اره به نظرم با این قیافه توی جمع حاضر نشو... حالا من دوستت دارم هر
شکلی که باشی می خواست بقیه که دوستت ندارن... برای همین امشب
خودمون دو تا باشیم بهتره.

DONYAIE MAMNOE

خصمانه به شونه ش کوبیدم و گفتم

خیلی نفهمی، واقعا که یک جمله‌ی محبت آمیزم بلد نیستی.

دستم و بالا برد و چندین بار پشت دستم رو بوسید و گفت

بریم تو ماشین ببین چقدر جمله‌ی محبت آمیز بہت بگم...

خندیدم... این شخصیت مهربون مهرداد برام جذابیت داشت.

سوار ماشین که شدیدم گفت

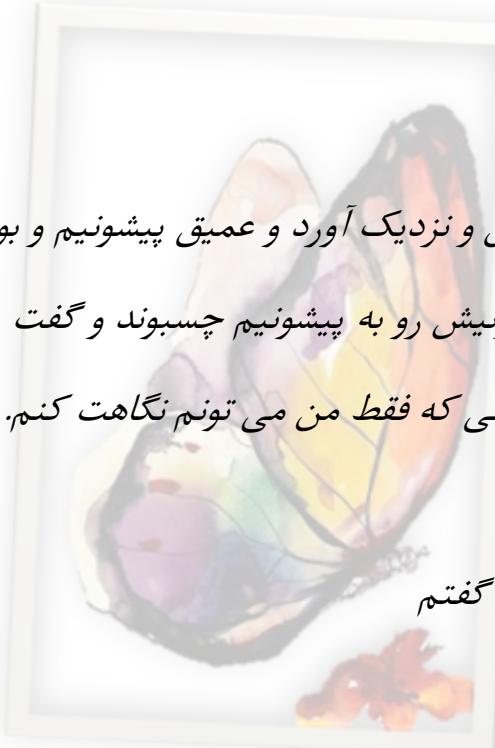
_ببینمت ...

سرم رو به طرفش برگردوندم...

دستش رو روی گونم گذاشت و با نگاه خاصی بهم خیره شد... این بار جدی شد
و گفت

_خوشحالم که مال منی

لبخندی روی لبم نشست، سرشن و نزدیک آورد و عمیق پیشونیم و بوسید...
با لذت چشمامو بستم... پیشونیش رو به پیشونیم چسبوند و گفت
— ولی هنوز دانشجوی رشت منی که فقط من می تونم نگاهت کنم.

با حرص سرم و عقب کشیدم و گفتم

_خیلی بیشعوری ...

قهقهه ای زد و گفت

_خوب حالا، اینم یه نوع محبتنه ...

استارت زد که گفتم

_تو سرت بخوره ...

صدای خندش او مرد و گفت

_تو مگه خودت بلدی احساسی حرف بزنی که از من توقع داری؟

چپ چپ نگاهش کردم و گفتم

تو مردی اما من زنم...

خوب منم گاهی دلم میخواست بشنوم، تو که هر بار میگی به خاطر نمره زنم
شدی.

هه هه نه که خیلیم نمره میدی؟

قبولت کردم دیگه...

باز دوباره گفتم

تو سرت بخوره...

با حرص گفت

دیگه چرا؟ هر چی هم ما میگیم تو میگی تو سرت بخوره...

واقعاً من چرا زن تو شدم مهرداد؟

خندید و گفت

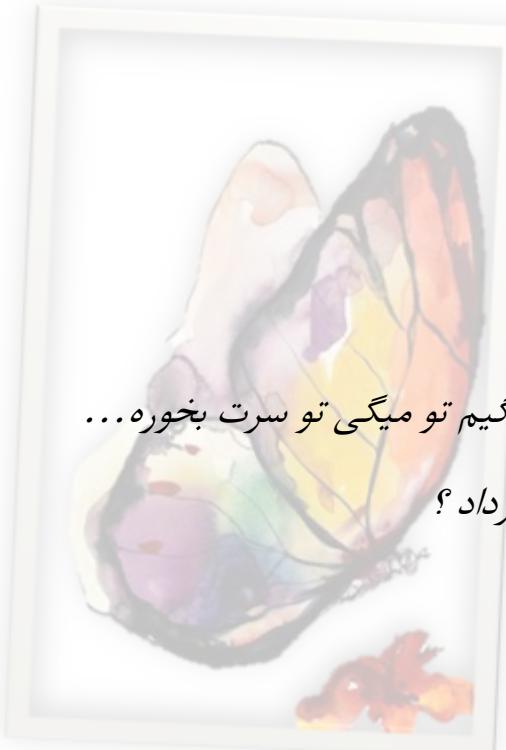
عاشقم شدی...

نه خیرم بس احمد...

جا واسه پشیمونی نیست خوشگله...

فقط بهش چشم غره ای رفتم و چیزی نگفتم... تا رسیدن به آپارتمانش کلی
حرف زد تا بالآخره خندیدم...

ماشین رو توی پارکینگ پارک کرد، پیاده شد و در سمت من رو باز کرد... با
کمکش پیاده شدم که گفت

– ببین اگه بخوای مهمونا رو بپیچونیم من پایه ما ...

چپ چپ نگاهش کردم... به سمت آسانسور رفتیم، در که باز شد اول من وارد
شدم پشت سرم او مد ...

زیر چشمی نگاهم کرد که با تهدید گفتم

به خدا اگه سمت من بیایی جیغ می زنم. آرایشم خراب می شه.

دستاشو به علامت تسلیم بالا و برد و گفت

باشه بابا کاریت ندارم

آسانسور ایستاد، با هیجان به سمت واحد مهرداد رفتیم ...

در رو با کلید باز کرد و گفت

یفرمایید خانم خونه ..

لبخندی زدم و وارد شدم... همه جا تزئین شده بود و برای مهمونی امشب آماده

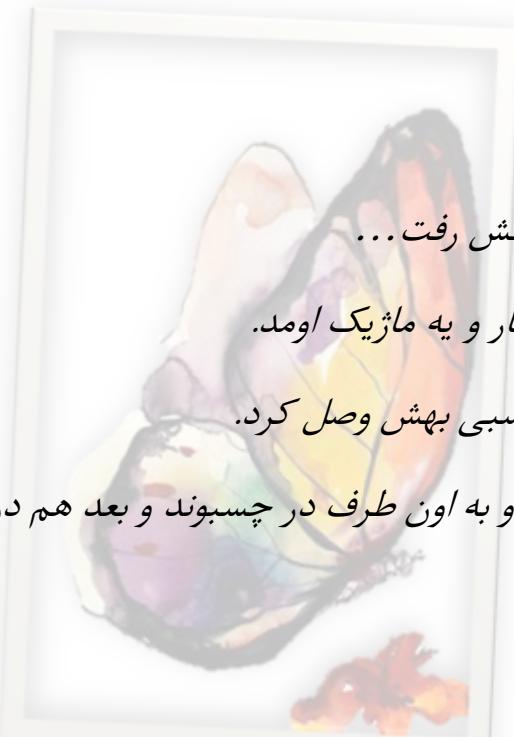
بود ...

برگشتم تا بپرسم کی اینجا رو انقدر خوشگل دیزاین کرده؟

برگشتم اما لب های گرمی که روی لب هام نشست اجازه نداد تا حرفی بزنم

شوک زده موندم، هم بعد از مدت ها طعم بوسه می مهرداد رو می چشیدم، هم از
اینکه قرار بود آرایشم خراب بشه شاکی بودم.

حریصانه لب هامو بوسید و شنلم رو از سرم کشید.
دستم و روی سینه ش گذاشتمن تا پیش بزنم اما دست هام و گرفت ... به دیوار
چسبوندم و دست هامو بالای سرم قفل کرد .
این مدت دوری زیادی حریصش کرده بود.
برای ثانیه ای لب هاش و از روی لب هام برداشت .

نفس بربیده گفتم
_ خیلی بیشعوری .
خندید ... ولم کرد و تویی اتاقش رفت ...
چند دقیقه بعد با یه کاغذ آچار و یه ماژیک اومد .
روی کاغذ چیزی نوشت و چسبی بهش وصل کرد .
در اپارتمان و باز کرد و کاغذ و به اون طرف در چسبوند و بعد هم در رو قفل کرد

متعجب نگاهش کردم . با شیطنت گفت
_ این عروسی در شان تو نیست . بعدها یه دونه بهترشوبرات میگیرم .
قبل از اینکه حرف بزنم به سمتم اومد و با یه حرکت بغلم کرد که جیغم به هوا
رفت
_ دیوونه چیکار می کنی ؟

با اخم مصنوعی گفت

این همه مدت منو دنبال خودت کشوندی. به هزار روش ازت خواستگاری کردم
جلوت زانو زدم آبرو برام نموند فکر کردی به حال خودت می ذارمت؟ عروسی
امشب در کار نیست، عروس منی پس لازم نیست به بقیه چیزیو ثابت کنیم.
روی تخت گذاشتتم و به سمت کامپیوتر اتاقش رفت

آهنگی رو از توی کامپیوتر پایی کرد و به سمت منی که شوک زده مونده بودم
او مد.

دستم رو گرفت و وسط اتاق ایستاد... دستاش رو دور کمرم حلقه کرد و زمزمه
وار گفت

بشييم اولين عروس داماد هايي که تنها يي ميخوان جشن بگيرن نميشه؟
خواستم حرفی بزنم اما ديدم حق با مهرداده، ما به هم رسیده بوديم، بقیه چه
اهميتي داشتن؟

دستامو دور گردنش حلقه کردم و خودم رو بهش چسبوندم.

محکم تر به خودش فشارم داد و کنار گوشم گفت

DONYAIE MAMNOE
خيلي دوستت دارم.

قلبم ديوانه وار شروع به تپيدن گرد، بدون حرف فقط گوش دادم. با همون صدای
تب دارش گفت

— جون منی، عزیزمی، خانم خونمی.

غرق شادی شدم... این مهرداد بود که داشت این حرف را میزد . همون استاد
مغورو دانشگاه که همه ازش حساب می بردن ...

ساکت موندم تا ادامه بده... نفس عمیقی کشید و گفت
_بگو مال منی ترانه.

لبخندی روی لبم اومد و گفتم
_مال توعم مهرداد، برای همیشه.

لاله‌ی گوشم رو بوسید و با همون صدای حیریش گفت
_بخدا دیوونتم، خیلی میخواست.

سرم رو ازش فاصله دادم...
با لبخند گفتم

_مهرداد یه اعتراضی بکنم؟
سری تکون داد که گفتم

— وقتی توی دبیرستانم با هم دوست بودیم زیاد قدر تو رو ندونستم اما وقتی
برای اولین بار توی دانشگاه دیدمت، با همون بار اول عاشق شدم.

DONYAIE MAMNOE

لبخندی زد، با خنده گونه ش رو به صورتم چسبوند و گفت
_ولی من از همون روزایی که دبیرستانی بودی دوست داشتم. وقتی رفتی
 DAGOUN شدم، هیچ وقت فکر نمی کردم یه روز برسه که تو مال من بشی... ترانه
 تو از اولشم تقدیر من بودی...

متأسفم مهرداد من خیلی اذیت کردم، به خاطر انتقام از بابات تو رو بازی دادم

هیش حرفش و نزن.

هنوز از دستم عصبانی؟

گفت

آره عصبانیم، ولی نه سر جریان انتقامت، از ازدواجت با اون حرومی عصبانیم، اما
الآن حرفش و نزنیم. وقت برای مجازات زیاده هر چی باشه مال همیم..

با خنده سرم رو به سینش چسبوندم و گفتم

راستی چی روی در چسبوندی؟

نوشتم زوج مورد نظر فعلاً به تنها یی بیشتر احتیاج دارن

بلند خنديدم و گفتم

واقعاً خجالت نکشیدی؟

نه از چی؟ بالاخره یا عاشقن و حال منو می فهمن، یا از عشق شنیدن و بازم حال

منو می فهمن پس ناراحت نمیشن...
DONYAIE MAMNOE

دیوونه ای نثارش کردم، آهنگ تموم شد که گفتم

یعنی یه عکسم نگیریم؟

از جیبشن موبایلش رو در آورد و گفت

این از دوربین فول اچ دی هم بهتر میگیره. حالا عکس‌مونم متفاوت باشه مثل
عشقمون، هوم؟

خندیدم...

موبایل و بالا برد و گفت

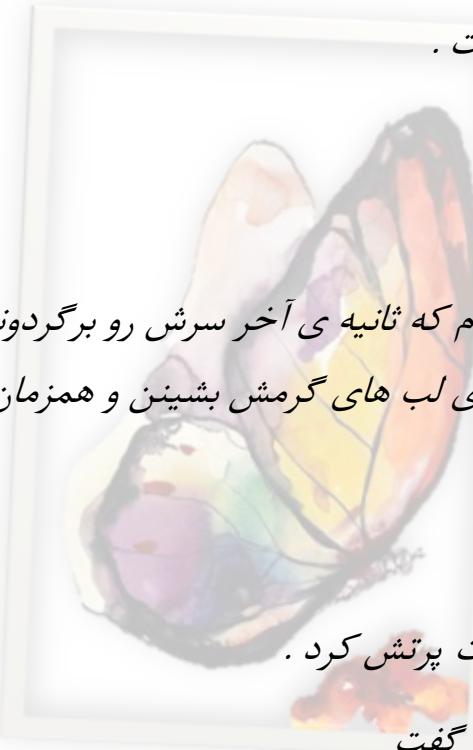
خوب حالا بخند...

از ته دل خندیدم که عکس گرفت.

گونه شو جلو آورد و گفت

حالا بوسم کن...

لب هامو به گونه ش نزدیک کردم که ثانیه‌ی آخر سرش رو برگردوند و باعث
شد لب هام به جای گونه ش روی لب های گرمش بشینن و همزمان صدای
فلش عکس او مد.

موبایل رو پایین آورد و روی تخت پرتش کرد.

پیشونیشو به پیشونیم چسبوند و گفت

— دلم برات تنگ شده بود چشم آهویی..

DONYAIE MAMNOE

با لذت به حرفاش گوش میدادم

به سمت تخت هدایتم کرد... نشستم، کنارم نشست و موهم رو از روی گردنم
کنار زد. خم شد و زیر چونه م رو عمیق بوسید.

با لذت چشم‌ام رو بستم...

دستش رو روی بازو هام کشید و به سمت زیپ لباسم برد، در حالی که زیپ رو باز
می کرد تب دار گفت

— تکراریه اما می خواهم دوباره بگم.

نفس عمیقی توی موهم کشید و گفت
— خیلی دوستت دارم.

لبخند محظی زدم و دستم رو به سمت کتش بردم و از تنیش در آوردم... روی
تخت دراز کشیدم که به سمتم خم شد و بی قرار گفت

— قراره زندگی مال ما بشه... * * *

— به به می بینم که بوی سوختنی میاد...

مثل برق از جام پرییدم و به سمت اجاق گاز رفتم... همه جا رو دود برد/اشته بود

با عصبانیت گاز رو خاموش کردم و گفت

— اه حواسم پرت شد.

مهرداد خندهید... کیفیش رو روی میز گذاشت و گفت

— عیب ندارم خانومم ما عادت داریم.

DONYAIE MAMNOE

چپ چپ نگاهش کردم و گفتم

— چی میشد یه کم زودتر میومدی؟

— والا خبر نداشتم سراجاً عذایه و گرنه حتماً بہت زنگ می زدم... آخه خیلی
عجیبه توی این هفته‌ی اول زندگی‌میون ما پنج روز غذا نداشتیم و دو روز دیگه
غذا سوخته بود...

قابلمه رو توی سینک انداختم و گفتم

اصلا کوفت بخوریم همینم نمی پزم الکی فقط بهم استرس وارد میشه.

با خنده به سمتم او مرد و گفت

باشه عزیزم، با رستوران سر کوچه قرارداد می بندیم، فقط صبحانه بلدی؟ یا بگم
یه فکری برای اونم بکنه.

موهامواز صورتم کنار زدم و گفتم

تو سحرخیزی خودت بلند شو و درست کن.

چشمم امر دیگه؟

او من یه خدمتکار بگیریم؟

سری به طرفین تکون داد و گفت

نمیشه گلم... من نمی خوام کسی تو خلوتمون باشه.

خواستم جواب بدم که صدای در او مرد.

اخمام در هم رفت و گفتم

کیه؟

شونه بالا انداخت و از آشیپخونه بیرون رفت.

در رو باز کرد، صدای یه مرد رو شنیدم... شالی روی سرم انداختم و سرک
کشیدم...

با دیدن کسی که پشت در بود، نفسم برای لحظه ای بند او مد... یعنی باز هم یه
ماجرای تازه؟ با ترس گفتم:

—چی شده؟

مهرداد نگاهی بهم انداخت و گفت
نمی دونم.

هر دو به وکیل نگاه کردیم... و کیل خانوادگی مهرداد که به خاطر پرونده‌ی
طلاقم این او اخر زیاد دیده بودمش.

نکنه باز سروکله‌ی یزدان پیدا شده؟
نگاهی به جفتمون انداخت و گفت
ممکنه بیام تو؟

مهرداد از جلوی در کنار رفت... وارد شد و انگار بُوی سوختنی به دماغش خورد
که خندش گرفت.

DONYΔIEMAMNOE

چشم غره‌ای به سمتیش رفتم که ندید. همراه مهرداد روی مبل نشستن... منم
به اتاقم رفتم و لباس مناسب پوشیدم...

برگشتم و کنار مهرداد نشستم و منتظر به وکیل نگاه کردم.

از توی یه پوشه چند تا برگه در آورد و گفت

این وصیت نامه می پدرتون به همراه سند های اموالشون هست ... اگه بخواین
می تونین تشریف بیارید تا ما به اسمتون بزنیم..

مهرداد با اخم گفت

نمی خوام .

وکیل سر تکون داد و گفت

– می خوام بگم می تونید به خیریه ببخشید اما این وسط وارث دیگه ای هم در
کاره.

اخم های مهرداد در هم رفت و گفت

– یعنی چی؟

– یعنی اینکه آقای آریا فر پدرتون یک فرزند دیگه هم دارن ...

متعجب به مهرداد نگاه کردم اما اون با همون اخماش به وکیل زل زده بود. ادامه
داد

DONYAIE MAMNOE
سال هفتاد و هفت پدرتون صاحب یه فرزند شده از زنی که دوستش

داشته ... اما اون زن بعد از زایمانش توی بیمارستان به قتل میرسه ... خوب
پدرتون دشمن زیاد بود، خیلی ها به خاطر دعوای ناموسی می خواستن به پدرتون
ضربه بزنن.

برای همین عشقش رو کشتن و قصد داشتن دخترش رو بکشن، شما رابطه‌ای با پدرتون نداشتید برای همین اون می خواست که به هر قیمتی شده دخترش رو نگه داره.

توی بیمارستان اسم و مشخصات اون دختر رو عوض کردن و به طور امانت دادن به زن و شوهری که همون شب بچه شون مردہ به دنیا اومد.

توی سال هشتاد بود که خبر رسید اون بچه مردہ... پدرتون باور نکرد با یه تحقیق جزعی فهمید که اون دختر نمردہ بلکه اون زن و شوهر به دروغ این رو گفتن تا پدرتون اون بچه روازشون نگیره ولی خوب طبق دستور آقای آریا فر هر دوی اون ها به قتل رسیدن و کسی تا به امروز نفهمید اون بچه کجاست.

ولی خوب توی وصیت پدرتون اومده که باید اون دختر رو پیدا کنید و ارثش رو بهش بدلید...

ممکنه اون الان توی شرایط بدی باشه، به هر حال خواستم بهتون بگم به عنوان برادر شاید بخواین خواهر گمشد تونو پیدا کنید.

با دهنی باز مونده به وکیل نگاه کردم، یعنی چی؟ یعنی مهرداد یه خواهر داشت؟

نگاهمو سمت مهرداد چرخوندم صورتش گرفته بود و رگ هاش برجسته شده بود **DONYAIE MAMNOE**.

وکیل چند تا کاغذ روی میز گذاشت و گفت

این نشونه های کوچیکیه که پدرتون از اون دختر پیدا کرد اما خوب عمرش کفاف نداد... اگه خواستین خواهر تونو پیدا کنید اینا به دردتون میخوره

کیفیش رو جمع کرد و بلند شد و رو به دوتامون گفت

منتظر خبرتون هستم روز بخیر .

هیچ کدوم جوابشوندادیم و اونم بی هیچ حرف دیگه ای رفت .

نگاهم رو به مهرداد انداختم و گفتم

می خوای چیکار کنی؟

سرش رو بین دستاش فشار داد و نالید

نمیدونم :

متاسف نگاهش کردم و گفتم

به نظرم پیداش کن .

با چشمای قرمزش بهم نگاه کرد و گفت

من هیچ اثری از اون مرد توی زندگیم نمی خواستم .

به سمتی رفتم و جلوش نشستم ... دستم و توی دستش گذاشتم و گفتم

شاید بہت احتیاج داشته باشه، اون که گناهی نداره مهرداد. اگه الان وضعیتش

سخت باشه و تو به دادش نرسی چی؟

با کلافگی نفسش رو فوت کرد و گفت

یعنی میگی دنبالش بگردم؟

سری تکون دادم. عمیق نگاهم کرد و بلند شد .

به سمت کاغذ های روی میز رفت ...

برشون داشت... یکیش عکس دختر کوچولوی دو ساله ای بود که معلوم بود
خواهر مهرداده.

معلوم بود الان دختر خوشگلی شده.

مهرداد طولانی بهش نگاه کرد...

بقیه ای کاغذ ها یه سری اسم و آدرس بودن که چیزی ازشون سر در نیاوردم...
مهرداد با چشم هایی به خون نشسته همشون رو روی میز پرت کرد و به سمت
اتاقمون رفت.

خواستم دنبالش برم که گفت
میخواهم تنها باشم ترانه لطفا...

ناچارا سر تکون داد، اون به اتاق رفت و من هم با در蒙دگی روی مبل نشستم

* * * * *

نگاهی به تست بارداری توی دستم کردم و بی رمق روی تخت دراز کشیدم.
حامله بودم اون هم بعد از یک ماه که از ازدواجمون گذشته بود... مثلا می
خواستیم بیریم ماه عسل اما...

هم خوشحال بودم و هم ناراحت...

DONYAIE MAMNOE
مهرداد توجهش به من خیلی کم شده بود چون اکثرا دنبال خواهرش می گشت
و شب دیر وقت به خونه میومد... از طرفی ماه دیگه باید به دانشگاه می رفتم
اون هم با وجود حاملگی...

دستم و روی شکمم گذاشتم. از طرفی خوب بود... یه بچه از مهرداد، شاید یه
پسر شبیه خودش.

لبخندی روی لبم اومد. باورم نمیشد دوباره باردار باشم...

از جا پریدم و نگاهی به ساعت انداختم، شیش بود و مهرداد معمولاً بین ساعت هشت تا ده میومد...

طاقت نداشتم که صبر کنم و با برنامه ریزی پیش برم می خواستم همین امشب بهش بگم.

اول زنگ زدم به رستوران و برای دو ساعت دیگه چند نوع غذا سفارش دادم.

خودم هم پریدم توی حموم و نیم ساعته دوش گرفتم
با وسواس سرکمد لباسم رفتم و پیراهن کوتاه یاسی رنگی رواز جنس حریر
انتخاب کردم و پوشیدم...

آرایش مفصلی کردم و موهم روابا بابلیس فردادم...

غذاها که رسید میز رو چیدم و منتظر مهرداد موندم...

ساعت نه و ربع بود که بالاخره کلید توی قفل در چرخید و مهرداد وارد شد..

نفس عمیقی کشیدم و از آشپزخونه بیرون رفتم...

سرش پایین بود. سلام کردم که سرش رو بلند کرد و با دیدن نگاهش روم مات
DONYAIE MAMNOE
موند.

با ناز خنديدم و به سمتش رفتم... همون طوری که کروباتش رو باز می کردم
گفتم

خسته نباشی شوهر عزیزم.

متعجب نگاهم کرد.

خندیدم و گفتم

چیه؟ خوشگل شدم؟

نگاهی به سرتاپام انداخت و گفت

خوشگل شدی اما... خبریه؟

دستش رو گرفتم و دنبال خودم به سمت مبل کشوندم.

روی مبل نشست، روی پاش نشستم و با ناز دستم رو دور گردنش حلقه کردم و همون طوری که روی سینه ش خطوط فرضی می کشیدم بهش گفتم

قبول داری چه آدم بی ملاحظه ای هستی؟

یه تای ابروشن بالا پریید، گفتم

بهم قول ماه عسل دادی قول عروسی دادی اما کاری کردی که هیچ کدومشون محقق نشه.

متعجب گفت

— یعنی چی؟
DONYAIE MAMNOE

— تقلب که نمی رسوئی، به این فکر نمی کنی من درس دارم فقط به فکر خودتی.

— میشه بگی از چی حرف میزنی.

دستش رو گرفتم و روی شکمم گذاشت... گفتم

از اینی که قراره بشه عزیز دل باباش.

چند لحظه ای طول کشید تا منظورم رو بفهمه ... با ناباوری گفت

ـ حامله ای؟

با لبخند سر تکون دادم ... دهنش باز مونده بود ... انگار کم کم هضم کرد که از
جا بلند شد و دستم رو گرفت ... با خوشحالی گفت

ـ دروغ که نیست مگه نه؟

با خنده سر تکون دادم که گفت

ـ دارم بابا میشم؟

بازم سر تکون دادم که با خوشحالی بیشتری گفت
ـ باورم نمیشه ... الهی من قربونت برم که قراره مامان بشی ..

خندیدم ... دستش رو روی شکمم کشید و گفت
ـ از الان برای اومدنش لحظه شماری می کنم.

دستم و روی دستش گذاشتم و گفتم

ـ منم همین طور.

با عشق نگاهم کرد و گفت

ـ باورم نمیشه این منم که تو رو دارم ...

کنارم نشست، سرم رو توی آغوشش کشیدم و گفتم

ـ تونستی ردی از خواهرت پیدا کنی؟

ـ آهی کشید و گفت

ـ نه ولی به هر قیمتی شده پیدا ش می کنم.

به سمتیش خزیدم و گفتم

باشه ولی حواست به ما هم باشه دیگه بابایی... چند وقتی همچش بیرونی..

محکم تر به خودش فشارم داد و گفت

از این به بعد در بست نوکرتم.

سرم و بلند کردم و گردنش رو بوسیدم، گفتم

دوستت دارم استاد مغورو من.

بینی شو به بینیم کشید و گفت

من بیشتر دانشجوی کوچولوی من.

DONYΔIEMAMNOE